Stjórnartíðindi
1952 - B-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundi skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum https://urlausnir.is. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. VII, 9, 57, 73, 121, 137, 173, 198, 209, 221, 265, 281, 315, 333, 349, 381, 395-396, 399, 417, 451, 469, 471, 485, 517, og 529.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

1952

B-DEILD

REYKJAVÍK 1952
RÍKISPRENTSMIÐJAN GUTENBERG

Efnisyfirlit.

Kaflar í efnisyfirlitinu.

Auglýsingar, reglugerðir, samþykktir o. fl.
Verðlagsskrár.
Reikningar.
Vísitala.
Skrá yfir hlutafélög.
Skrá yfir samvinnufélög.
Firmatilkynningar.
Vörumerkjaauglýsingar.
Auglýsing um útkomin lög m. m.
Alþingismenn.
Embætti, sýslanir m. m.
Erlendir sendiherrar og ræðismenn.
Heiðursmerki.
Einkaleyfi.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Auglýsingar, reglugerðir, samþykktir o. fl.	
1	23/3 '49	Reglur um starfrækslu talstöðva, sem landssíminn lætur á leigu í þágu öryggisþjónustu í verstöðvum	2—3
22	5. jan.	Reglur fyrir Fyrningarsjóð pósts og síma	36
2	15. jan.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá Sundhallar Reykjavíkur, nr. 52 31. marz 1948	3
3	16. jan.	Gjaldskrá fyrir Rafmagnsveitu Reykjavíkur	4—8
4	17. jan.	Auglýsing um breytingu á lyfsöluskrá frá 15.marz 1951, sbr. auglýsingu 27. september 1951 um 10% hækkun á lyfjaverði frá því sem greint er í nefndri lyfsöluskrá	8
5	23. jan.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir Rafveitu Seyðisfjarðar, nr. 108 8. ágúst 1949	9
6	24. jan.	Gjaldskrá fyrir rafveitu Kaupfélags Langnesinga, Þórshöfn	9—10
7	25. jan.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir rafmagnsstöðina í Vík, nr. 23 5. febrúar 1951	11
8	26. jan.	Auglýsing um bann við heyflutningi	11
9	28. jan.	Reglugerð um bann við eldi refa og minka í Sauðárkrókskaupstað..	11—12
10	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 133/1950, sbr. reglugerð nr. 152 1. ágúst 1951, og reglugerð nr. 202 27. nóv. 1951, um stóreignaskatt samkv. 12. gr. l. nr. 22/1950	12
14	29. jan.	Auglýsing um veitingu sérleyfa til áætlunarflugs innanlands	19

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
11	30. jan.	Reglugerð um viðauka við reglugerð nr. 82 31. júlí 1947, um fjárhagsráð, innflutningsverzlun, gjaldeyrismeðferð og verðlagseftirlit	12—13
12	4. febr.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur	13—15
13	5. febr.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Selfoss	16—18
15	6. febr.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá héraðslækna	19
16	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Sauðárkróks	20—22
17	7. febr.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Miðneshrepps	23—25
18	8. febr.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar	25—27
19	11. febr.	Reglugerð um breyting á hafnarreglugerð fyrir Ísafjarðarkaupstað, nr. 64 24. apríl 1946	27—28
23	S. d.	Skrá um nöfn á nýbýlum og breytingar á bæjanöfnum	36—45
40	S. d.	Reglugerð um breyting á hafnarreglugerð fyrir Seyðisfjarðarkaupstað, nr. 18 30. janúar 1948	80—82
41	13. febr.	Skipulagsskrá fyrir Minningargjafasjóð Óháða-Fríkirkjusafnaðarins í Reykjavík	82—83
20	14. febr.	Reglugerð um varnir gegn gin- og klaufaveiki	28—32
24	15. febr.	Reglugerð um breyting á hafnarreglugerð fyrir Neskaupstað, nr. 163 13. desember 1944	46
149	16. febr.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur	289—291
26	18. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir Rafveitu Hafnarhrepps, nr. 159 18. júlí 1950	47—48
27	21. febr.	Reglugerð um lánasjóð stúdenta	48—49
28	S. d.	Auglýsing um breyting á reglugerð nr. 185 22. okt. 1951, um breyting á reglugerð nr. 11 18. jan. 1947, um innheimtu iðgjalda o. fl. samkv. lögum nr. 50/1946, um almannatryggingar	49—50
29	S. d.	Auglýsing um flugferðir innanlands	51
30	25. febr.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir Rafveitu Neskaupstaðar, nr. 154 11. nóv. 1948	51—52
39	S. d.	Hafnarreglugerð fyrir Ólafsvíkurkauptún	72—80
31	S. d.	Hafnarreglugerð fyrir Ólafsfjarðarhöfn	52—59
32	26. febr.	Reglugerð fyrir félagsheimilið Félagslund	60—62
33	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Styrktarsjóð Helga Ólafssonar, Hræringslæk	62—63
34	S. d.	Reglugerð um íslenzkar getraunir	63—68
35	S. d.	Gjaldskrá og reglur um breyting á gjaldskrá og reglum fyrir landssímann frá 23. nóvember 1951	68—69
36	27. febr.	Skipulagsskrá fyrir Minningargjafasjóð Landsspítala Íslands	69—70
37	S. d.	Skipulagsskrá Minningarsjóðs séra Ólafs Finnssonar og frú Þórunnar Ólafsdóttur frá Kálfholti	71
25	29. febr.	Auglýsing um staðfestingu dómsmálaráðuneytisins á samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Vestmannaeyjakaupstað frá 31. marz 1928	47
42	S. d.	Jarðræktarsamþykkt fyrir Ræktunarsamband Svarfdæla	84—86

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
38	1. marz	Auglýsing um varúðarráðstafanir vegna gin- og klaufaveikihættu	72
43	6. marz	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Gerðahrepps	86—89
44	7. marz	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Hveragerðis	89—91
45	8. marz	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Eyrarbakka	92—94
46	10. marz	Reglugerð um róðrartíma fiskibáta við Faxaflóa	94—96
47	S. d.	Gjaldskrá héraðsrafmagnsveitna ríkisins fyrir Árnes-, Rangárvalla-, Borgarfjarðar-, Mýra-, Skagafjarðar-, Eyjafjarðar- og Þingeyjarsýslur	97—99
48	11. marz	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Elínar Sigurðardóttur Storr	100
49	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð hjónanna Elínar Guðmundsdóttur og Baldvins Jónssonar, bónda og útgerðarmanns á Svalbarði á Svalbarðsströnd	101
50	18. marz	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Stokkseyrar	102—104
21	19. marz	Reglugerð um verndun fiskimiða umhverfis Ísland	33—35
51	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Vatnsleysustrandarhrepps	105—106
52	24. marz	Auglýsing um kosningu alþingismanns fyrir Ísafjarðarkaupstað	107
72	25. marz	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Bolungavíkur	129—130
73	29. marz	Reglugerð um Innkaupastofnun ríkisins	131—132
74	31. marz	Auglýsing um breyting á reglugerð um fasteignaskatt til Siglufjarðarkaupstaðar, nr. 63 15. apríl 1941	132
75	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Líknarsjóð kvenfélags Laugarnessóknar	132—133
76	1. apríl	Reglur um störf fulltrúa, varðstjóra og eftirlitsmanna, sem starfa á vegum sauðfjárveikivarnanna	134—135
77	2. apríl	Reglugerð um skemmtanaskatt í Súðavíkurhreppi	136—137
78	S. d.	Reglugerð um skemmtanaskatt í Hálshreppi, Suður-Þingeyjarsýslu	137—138
79	7. apríl	Reglugerð um hundahald í Hveragerði	139
80	9. apríl	Reglugerð um hundahald í Selfosshreppi	139—140
81	15. apríl	Arðskrá og gjaldskrá fyrir Fiskræktar- og veiðifélag Hörðdæla í Dalasýslu	140
82	S. d.	Samþykkt fyrir Fiskræktar- og veiðifélag Hörðdæla	140—142
83	S. d.	Hafnarreglugerð fyrir Þorlákshöfn	142—150
84	16. apríl	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Grindavíkur	150—152
85	17. apríl	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Páls Sveinssonar yfirkennara	152
86	S. d.	Reglugerð um breyting á hafnarreglugerð fyrir Raufarhöfn, nr. 65 frá 29. apríl 1941	153—154
87	18. apríl	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Jóns Þorlákssonar, verkfræðings, til styrktar verkfræðinemum við Háskóla Íslands eða til framhaldsnáms þeirra við annan háskóla	155—156
88	19. apríl	Auglýsing um breyting á reglugerð fyrir vatnsveitu Neskaupstaðar, nr. 66 22. júní 1937	156

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
89	21. apríl	Auglýsing um breyting á reglugerð um fasteignaskatt í Neskaupstað, nr. 64 5. maí 1939	157
90	22. apríl	Gjaldskrá fyrir vatnsveitu Neskaupstaðar	157—158
91	S. d.	Reglugerð um launakjör á símstöðvum og póstafgreiðslum	158—160
92	30. apríl	Reglugerð fyrir Vinnumiðlunarskrifstofu Hafnarfjarðarbæjar	161—163
113	2. maí	Auglýsing um breyting á reglugerð um fasteignaskatt á Ísafirði, nr. 61 29. apríl 1939	202
93	5. maí	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Árnesinga	163
114	7. maí	Reglugerð fyrir vatnsveitu í Höfn í Hornafirði	202—204
115	8. maí	Reglugerð um breyting og framlenging á gildi reglugerðar nr. 44/1951, um söluskatt	204—205
117	12. maí	Reglur fyrir Stofngjaldasjóð bæjarsíma Reykjavíkur og Hafnarfjarðar	212
116	13. maí	Reglugerð um sölu áfengis til lækninga	205—211
123	14. maí	Samþykktir fyrir Sparisjóð Reykdæla	225—229
124	15. maí	Hafnarreglugerð fyrir Grindavíkurhöfn í Grindavík	230—234
125	20. maí	Auglýsing um nýja lyfsöluskrá I	235
126	S. d.	Samþykkt um forkaupsrétt Ísafjarðarkaupstaðar á fasteignum á kaupstaðarlóðinni	235—236
150	29. maí	Auglýsing um breyting á samþykkt nr. 104 24. ágúst 1944, um lokunartíma sölubúða og sölustaða og takmörkun á vinnutíma sendisveina í Reykjavík, með breytingum 12. febr. 1947 og 13. nóv. 1948	291—292
127	30. maí	Auglýsing um framboð til kjörs forseta Íslands	236
128	4. júní	Samþykkt fyrir Fiskræktar- og veiðifélag Saurbæjarhrepps	237—239
129	12. júní	Reglugerð um breyting á hafnarreglugerð Höfðakaupstaðar, nr. 209 18. nóvember 1947	239—241
130	S. d.	Reglugerð um iðnfræðslu	241—270
131	16. júní	Reglugerð um veðmálastarfsemi í sambandi við kappreiðar hestamannafélagsins Hörður í Kjósarsýslu	270—271
132	23. júní	Reglugerð um sölu og útflutning saltsíldar, þar með talin kryddsíld, sykursíld og önnur sérverkuð síld	271—273
133	24. júní	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Raufarhöfn, nr. 65 29. apríl 1941	274
134	26. júní	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Vopnafjarðarkauptún, nr. 33 25. febr. 1949	274—276
135	27. júní	Reglugerð um bann við nautgripaflutningum, heyflutningum, sláturflutningum o. fl.	276—278
136	30. júní	Samþykkt fyrir veiðifélagið Hængur	278—280
137	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Herdísar Jónsdóttur og foreldra hennar, Klöpp á Akranesi	280—281
138	S. d.	Samþykkt um breyting á samþykkt um ýmis atriði, er snerta fuglaveiðar í Vestmannaeyjum, frá 16. júlí 1895	281

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
139	3. júlí	Skipulagsskrá fyrir sjóð Snorra Sigfússonar og nemenda hans á Flateyri 1912—1930	282
140	4. júlí	Skipulagsskrá fyrir Verðlaunasjóð Reykjaskóla	283
141	8. júlí	Reglugerð um breytingar og viðauka við fjallskilareglugerð Vestur-Húnavatnssýslu, nr. 121 frá 24. júlí 1940	284—285
151	S. d.	Hafnarreglugerð fyrir Hnífsdalskauptún	292—299
152	9. júlí	Auglýsing um breyting á reglum um veitingu einkarafstöðvalána úr raforkusjóði, nr. 114 30. júní 1947	299
153	10. júlí	Auglýsing um breyting á reglum um veitingu mótorrafstöðvalána úr raforkusjóði, nr. 107 12. júní 1950	299
154	12. júlí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 74 17. apríl 1950, um búfjárrækt	300
155	14. júlí	Skipulagsskrá fyrir Afmælissjóð Ingveldar Kjartansdóttur	301—302
156	15. júlí	Auglýsing um breyting á auglýsingu nr. 214 frá 1951, um notkun heimildar laga nr. 94 frá 27. nóv. 1951, um innheimtu ýmissa gjalda 1952 með viðauka	302
157	16. júlí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 92 17. maí 1951, um jarðrækt	302—303
158	17. júlí	Auglýsing um skiptingu Reykjavíkurprófastsdæmis í sóknir og prestaköll	303—304
159	21. júlí	Reglur um félagsheimilið Snæfell í Breiðavíkurhreppi	304—306
160	S. d.	Reglugerð um skemmtanaskatt í Ólafsvíkurhreppi í Snæfellsnessýslu	306—307
165	S. d.	Reglugerð um notkun gjaldmæla í leigubifreiðum	318
161	22. júlí	Reglugerð um skemmtanaskatt í Hrafnagilshreppi	308—309
162	29. júlí	Auglýsing um kosningu alþingismanns í Vestur-Ísafjarðarsýslu	309
163	30. júlí	Fjallskilareglugerð fyrir Dalasýslu	310—317
173	2. ágúst	Samþykkt fyrir veiðifélag Eyjafjarðarár	326—328
164	6. ágúst	Reglugerð um náttúrurannsóknir erlendra vísindamanna á Íslandi	317—318
166	19. ágúst	Reglugerð um rafveitusjóð Suður-Þingeyjarsýslu	319—321
167	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð um veðlán úr lífeyrissjóði barnakennara og ekkna þeirra, nr. 131 4. júlí 1951	321
168	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð um veðlán úr lífeyrissjóði starfsmanna ríkisins, nr. 91 17. maí 1951	322
170	20. ágúst	Auglýsing um bann við veiði göngusilungs við vestari ós Héraðsvatna	323
171	22. ágúst	Skipulagsskrá fyrir raforkusjóð Dalasýslu	323—324
169	23. ágúst	Auglýsing um skrásetningargjald bifreiða	322
172	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 202 frá 1950, um skoðunargjald bifreiða og prófgjald bifreiðarstjóra	324
174	25. ágúst	Fjallskilareglugerð fyrir Borgarfjarðarsýslu	328—339

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
175	26. ágúst	Fjallskilareglugerð fyrir Mýrasýslu	339—351
177	28. ágúst	Reglugerð um störf fræðslumálastjóra	352—353
176	8. sept.	Auglýsing um staðfestingu dómsmálaráðuneytisins á samþykkt um breyting á lögreglusamþykkt fyrir Vestmannaeyjakaupstað frá 31. marz 1928	352
178	12. sept.	Reglugerð um gerð reikninga tryggingafélaga yfir lögboðnar ábyrgðartryggingar, endurskoðun þeirra og birtingu	353
179	13. sept.	Auglýsing um afnám ákvæða auglýsingar nr. 38 1. marz 1952, um varúðarráðstafanir vegna gin- og klaufaveikihættu frá Kanada	355
180	16. sept	Reglugerð fyrir Ráðningarstofu Reykjavíkurbæjar	356—358
197	23. sept.	Auglýsing um nýja lyfsöluskrá II.	373
198	25. sept.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 195 15. nóv. 1951, um hina almennu deild hlutatryggingasjóðs bátaútvegsins	373
199	1. okt.	Reglugerð um viðauka við reglugerð nr. 188 1. okt. 1947, um mótornámskeið	373—375
200	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Kirkjubyggingarsjóð Ytri-Njarðvíkur	375—376
201	8. okt.	Reglugerð um öryggisráðstafanir gegn slysahættu við vinnu í kötlum, kerum og geymum	376—378
202	S. d.	Reglugerð um öryggis- og heilbrigðisráðstafanir við sprautumálun	378—381
203	14. okt.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Indriða og Guðrúnar frá Skarði	382
204	16. okt.	Reglugerð um einkennisbúning starfsmanna flugmálastjórnarinnar	383—385
205	17. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 96/1950 um breyting á reglum um starfrækslu og starfsmenn landssímans	385
206	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Menningarsjóð Önnu Ingibjargar Eyjólfsdóttur og Eriks Alfreds Johanson frá Flateyri	385—386
209	21. okt.	Reglugerð um gjald af nýreistum húsum í kaupstöðum og kauptúnum til greiðslu kostnaðar vegna skipulagsmála	389
207	22. okt.	Skipulagsskrá fyrir Líknarsjóð Áslaugar Maack	387
208	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Guðmundar Kortssonar	388
210	28. okt.	Reglugerð um uppbætur á sparifé samkvæmt 13. gr. laga nr. 22 19. marz 1950, um gengisskráningu o. s. frv.	389—390
211	29. okt.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Ástríðar Þórarinsdóttur frá Þykkvabæ	391
213	31. okt.	Auglýsing um breyting á kærufresti ríkisskattanefndar	392
212	7. nóv.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 133/1950, sbr. reglugerðir nr. 152/1951, nr. 202/1951 og nr. 10/1952, um stóreignaskatt, samkvæmt 12. gr. laga nr. 22/1950	392

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
220	12. nóv.	Samþykkt um lokun sölubúða í Vestmannaeyjum	411—412
219	15. nóv.	Reglugerð fyrir vatnsveitu Svalbarðseyrar	407—408
221	17. nóv.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Fanneyjar Sigurgeirsdóttur	412—413
222	24. nóv.	Lögreglusamþykkt fyrir Húsavíkurkaupstað	413—425
223	26. nóv.	Auglýsing um staðfestingu á heilbrigðissamþykkt fyrir Húsavíkurkaupstað	425—439
224	3. des.	Samþykkt um breyting á samþykkt nr. 75 29. ágúst 1931, um sýsluvegasjóð fyrir Vestur-Barðastrandarsýslu	440
225	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Félagsheimilissjóð Starfsmannafélags Reykjavíkurbæjar	440—441
226	5. des.	Auglýsing um breyting á reglugerð nr. 273 30. des. 1950, varðandi gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja	441—442
227	10. des.	Bráðabirgðagjaldskrá fyrir Vatnsveitu Hvammstangahrepps	442
228	12. des.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð um Þorgerði Þorvarðsdóttur, húsmæðrakennara, Gerðuminning	443—444
229	19. des.	Skipulagsskrá fyrir Landkynningarsjóð Íslands	444—445
230	22. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 107 5. ágúst 1949, um vöruhappdrætti Sambands íslenzkra berklasjúklinga	445
231	24. des.	Fjallskilareglugerð fyrir Suður-Þingeyjarsýslu og Húsavíkurbæ	446—453
232	29. des.	Auglýsing um innheimtu skemmtanaskatts árið 1953 ..	453
233	30. des.	Gjaldskrá fyrir eftirlit með öryggisráðstöfunum á vinnustöðum	453—456
234	S. d.	Auglýsing um leiðréttingar og viðauka við reglur um lyfjagreiðslur sjúkrasamlaga	456
235	S. d.	Auglýsing um niðurfelling aðflutningsgjalda af nokkrum vörutegundum	456
236	S. d.	Auglýsing um breyting á reglugerð nr. 167 21. des. 1946, um áhættuiðgjöld og flokkun starfa og starfsgreina samkv. 113. gr. laga nr. 50/1946, um almannatryggingar	457
237	S. d.	Auglýsing um notkun heimildar laga nr. 102 23. des. 1952, um innheimtu ýmissa gjalda 1953 með viðauka	458
238	S. d.	Gjaldskrá og reglur um breyting á gjaldskrá og reglum fyrir landssímann frá 23. nóvember 1951	458
242	31. des.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á samþykktum byggingarsamvinnufélaga	461
243	S. d.	Auglýsing um breytingar á ræktunarsamþykktum á félagssvæði Búnaðarsambands Austurlands	461
244	S. d.	Auglýsing um breytingar á ræktunarsamþykktum á félagssvæði Búnaðarsambands Vestfjarða	461—462

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Verðlagsskrár.	
94		Fyrir Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað ...	164—165
95		— Suður-Múlasýslu og Neskaupstað	166—167
96		— Austur-Skaftafellssýslu	168—169
97		— Vestur-Skaftafellssýslu	170—171
98		— Vestmannaeyjakaupstað	172—173
99		— Rangárvallasýslu	174—175
100		— Árnessýslu	176—177
101		— Gullbringu- og Kjósarsýslu, Keflavík, Hafnarfjörð og Reykjavík	178—179
102		— Borgarfjarðarsýslu og Akraneskaupstað	180—181
103		— Mýrasýslu	182—183
104		— Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	184—185
105		— Dalasýslu	186—187
106		— Barðastrandarsýslu	188—189
107		— Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað	190—191
108		— Strandasýslu	192—193
109		— Húnavatnssýslu	194—195
110		— Skagafjarðarsýslu og Sauðárkrókskaupstað ...	196—197
111		— Eyjafjarðarsýslu, Akureyrar-, Siglufjarðar- og Ólafsfjarðarkaupstað	198—199
112		— Þingeyjarsýslu og Húsavíkurkaupstað	200—201
		Reikningar árið 1951.	
		I. Sjóðir undir umsjón Stjórnarráðsins.	
66		Styrktarsjóður til Sviþjóðarferða	125
67		Berklavarnasjóður Ólafs Halldórssonar konferensráðs	126
68		Minnisvarðasjóður Hannesar Hafstein	126
69		Kanadasjóður til styrktar íslenzkum námsmönnum ..	127
120		Styrktarsjóður Páls Jónssonar	223
121		Gullbrúðkaupssjóður Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur	224
122		Samgöngubótasjóður Páls Jónssonar	224
142		Framfarasjóður Jóns prófasts Melsteds og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteds	285—286
143		Gjafasjóður C. Liebe's	286
144		Styrktarsjóðurinn Þorvaldarminning	286—287
145		Styrktarsjóður verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta í hinu fyrrverandi Suðuramti	287
146		Styrktarsjóður V. Gigas's	287
147		Styrktarsjóður Christians konungs Níunda	288
148		Styrktarsjóður Frederiks konungs Áttunda	288
183		Bjargráðasjóður Íslands	364—366
186		Sjóðurinn Stígur	367
187		Minningarsjóður hjónanna Jóhanns Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðnadóttur	368
188		Minningarsjóður hjónanna Steinunnar Sighvatsdóttur og Magnúsar Ólafssonar frá Bjargarsteini á Akranesi	368

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
189		Styrktarsjóður W. Fischers	369
190		Styrktarsjóður sjómanna	369
191		Styrktarsjóður Þórarins Tulinius	370
192		Styrktarsjóður þeirra, sem bíða tjón af jarðeldum	370—371
193		Minningarsjóður Vestur-Ísafjarðarsýslu	371
194		Styrktarsjóður Gísla Jóns Nikulássonar	371
195		Gjafasjóður W. Fiskes til Grímseyinga	372
196		Styrktarsjóður Christians konungs hins Tíunda og Alexandrine drottningar, til styrktar fátækum sjómannaekkjum í Reykjavík	372
		II. Sjóðir undir umsjón biskups.	
53		Hinn Almenni kirkjusjóður	107
54		Skýrsla um eign kirkna í hinum Almenna kirkjusjóði	108—115
55		Vallholtslegat	115
56		Árgjaldasjóður	116
57		Dalhoffslegat	116
58		Guttormslegat	117
59		Minningarsjóður Sigurðar Melsted	117
60		Kollektusjóður Jóns Eiríkssonar	118
61		Minningarsjóður Flekkudalshjóna	118
62		Prestsekknasjóður	119
		III. Bankareikningar.	
119		Reikningar Búnaðarbanka Íslands	213—223
181		Yfirlit um hag Búnaðarbanka Íslands 30. júní 1952	358—359
182		Reikningur Útvegsbanka Íslands h.f.	359—363
215		Reikningar Landsbanka Íslands	393—405
		IV. Ýmsir reikningar.	
63		Minningargjafasjóður Landsspítala Íslands	119—122
64		Söfnunarsjóður Íslands	123—124
65		Styrktar- og sjúkrasjóður vitavarða Íslands	124—125
70		Styrktarsjóður læknishjónanna Ingibjargar Ísleifsdóttur og Ólafs Finsens fyrrv. héraðslæknis	127—128
118		Tryggingarsjóður sparisjóða 1943—1951	212—213
184		Minningarsjóður Kristjáns læknis Jónssonar	366
185		Snorrasjóður 1930	367
214		Fiskveiðasjóður Íslands	392—393
216		Iðnlánasjóður	405—406
217		Gjafasjóður Sturlu Jónssonar árið 1950	406
218		Gjafasjóður Sturlu Jónssonar árið 1951	406
241		Reikningur Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum árið 1950	459—460
248		Minningarsjóður Þórleifar Kr. Sigurðardóttur, ljósmóður frá Kóngsbakka	469
249		Reikningur Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum árið 1951	469—470

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
239		**Vísitala framfærslukostnaðar í Reykjavík**	459
240		**Húsaleiguvísitala**	459
245		**Hlutafélög**	462—463
246		**Samvinnufélög**	463—464
247		**Firmatilkynningar**	464—469
250		**Vörumerkjaauglýsingar**	471—518
		Auglýsingar um útkomin lög m.m.	1—2 325 409—411
		Alþingismenn kosnir	518
		Embætti, sýslanir m. m.	519—524
		Erlendir sendiherrar og ræðismenn	525—527
		Heiðursmerki	527—528
		Einkaleyfi	529—530

Registur

nafna og orða.

A. Á.

Ábyrgðartryggingar tryggingarfélaga, reikningar, endurskoðun og birting, rg., 353.
Áfengi til lækninga, rg., 205—211.
Almannatryggingar, innheimta iðgjalda o. fl., rg., br., 49—50; áhættuiðgjöld og flokkun, rg., br., 457.
Alþingismaður á Ísafirði, augl., 107, í Vestur-Ísafjarðarsýslu, augl., 309, kosning, 518.
Amlie, Egil, sendiráðsritari, Chargé des Affaires a. i., 525, 526.
Anderssen-Rysst, T., sendiherra, 525, 526, 527.
Anna Ingibjörg Eyjólfsdóttir og Erik Alfred Johanson, sjóður, sk., 385—386.
Árelíus Níelsson, sóknarprestur, 524.
Árgjaldasjóður, sjr., 116.
Arnalds, Ari, fyrrv. bæjarfógeti, hm., 527.
Árnesingar, sjóður, sk., 163.
Ásgeir Jónsson frá Gottorp, rithöfundur, hm., 527.
Ásgeir Ólafsson, skrifstofustjóri, 519.
Ásgeir Stefánsson, framkvæmdastjóri, hm., 527.
Ástríður Þórarinsdóttir frá Þykkvabæ, sjóður, sk., 391.

B.

Baldvin Jónsson, Svalbarði, sjóður, sk., 101.
Barðastrandarsýsla, V., sýsluvegasjóður, sþ., br., 440.
Bardi G. Skúlason, Portland, ræðismaður, 519.
Barnakennarar, lífeyrissjóður, veðlán, rg., br., 321.
Bátaútvegur, hlutatryggingasjóður, rg., br., 373.
Bech, Holger O. Q., sendiherra, hm., 528.
Beck, Richard, dr., Grand Forks, ræðismaður, 519.
Begtrup, Bodil, sendiherra, 525, 527.
Benedickson, William Moore, þingmaður, hm., 528.
Beyer, Roland K., vararæðismaður, 526.
Bifreiðar, skrásetningargjald, augl., 322; skoðunargjald og prófgjald, rg., br., 324.
Bjargráðasjóður Íslands, reikn., 364—366.
Bjarni Ásgeirsson, sendiherra, 519.
Bjarni Guðbjörnsson, vararæðismaður, 525.
Bjarni Jónsson, dr., vígslubiskup, hm., 528.
Bjarni Konráðsson, læknir, 520.
Bjarni amtm. Þorsteinsson og frú Þórunn Hannesdóttir, sjr., 224.
Björn Björnsson, Minneapolis, ræðismaður, 519.
Björn Jónsson, sóknarprestur, 521.
Björn Rögnvaldsson, byggingameistari, hm., 527.
Björn Sigurðsson, læknir, 524.
Björnsson, Henrik Sv., sendiráðunautur, hm., 527.
Bolt-Jörgensen, L. B., chargé des affaires a. i., 526.
Bolungavík, rafveita, gjsk., 129—130.
Borgarfjarðarsýsla, fjallskilarg., 328—339.
Borla, Umberto, ítalskur offursti, 525.
Briem, Gunnlaugur E., skrifstofustjóri, hm., 527.

Briem, Jóhann Kr., sóknarprestur, hm., 527.
Búfjárrækt, rg., br., 300.
Búnaðarbanki Íslands, reikn., 213—223, yfirlit, 358—359.
Búnaðarsamband Austurlands, ræktunarsþ., br., 461; Vestfjarða, 461—462.
Byggingarsamvinnufélög, sþ., augl., 461.
Bæjanöfn, skrá, 36—45.
Bæjarsími Reykjavíkur og Hafnarfjarðar, stofngjaldasjóður, r., 212.

C.

Christensen, Viggo, sendiráðsritari, 526.
Christian konungur IX., sjr., 288.
Christian konungur X. og Alexandrine drottning, sjr., 372.
Clarke, R. H. I., vararæðismaður, 525.
Clausen, Haukur, tannlæknir, 520.

D.

Dalasýsla, fjallskilarg., 310—317; raforkusjóður, sk., 323—324.
Dalhoffslegat, sjr., 116.
Daníel Ágústínusson, kennari, í getraunanefnd, 519.
Daníel G. Einarsson, iðnfræðingur, í getraunanefnd, 519.
Danielson, Andrew, Washington, hm., 528.

E.

Eftirlitsmenn sauðfjárveikivarna, r., 134—135.
Eggert Jóhannsson, aðstoðarlæknir, 522.
Eggert Ó. Jóhannesson, aðstoðarlæknir, 521.
Eggert Ólafsson, sóknarprestur, 521, 522.
Einar Eiríksson, héraðslæknir, 519.
Einar Erlendsson, húsameistari ríkisins, í byggingarnefnd Kennaraskólans, 519; í byggingarnefnd Menntaskólans í Reykjavík, 520.
Einar Helgason, héraðslæknir, 519.
Einar Ingimundarson, bæjarfógeti, 520.
Einar Ól. Sveinsson, dr. phil., prófessor, hm., 527.
Einkaleyfi, 529—530.
Einkennisbúningur starfsmanna flugmálastjórnarinnar, rg., 383—385.
Eiríkur S. Brynjólfsson, sóknarprestur, 520.
Eiríkur Pálsson, cand. jur., stjórnarráðsfulltrúi I. fl., 521, 524.
Eiríkur Þorsteinsson, kaupfélagsstjóri, alþm., 518.
Erell, M., sendiráðsritari, 525.
Elín Guðmundsdóttir og Baldvin Jónsson, Svalbarði, sjóður, sk., 101.
Elín Sigurðardóttir Storr, sjóður, sk., 100.
Embætti, sýslanir m. m., 519—524.
Engilberts, Jón, listmálari, hm., 528.
Eyjafjarðará, veiðifélag, sþ., 326—328.
Eyjólfur Jóhannsson, forstjóri, 519.
Eyrarbakki, rafveita, gjsk., 92—94.

F.

Fálkaorðan, 527—528.
Fanney Sigurgeirsdóttir, sjóður, sk., 412—413.
Fasteignaskattur, á Siglufirði, rg., br., 132; í Neskaupstað, rg., br., 157; á Ísafirði, rg., br., 202.
Faxaflói, róðrartími fiskibáta, rg., 94—96.
Félagsheimili, Félagslundur, rg., 60—62; Snæfell, r., 304—306.
Finsen, Ingibjörg Ísleifsdóttir og Ólafur fv. héraðslæknir, sjr., 127—128.
Finsen, Vilhjálmur, sendiherra, 523.
Firmatilkynningar, 464—469.
Fischer, W., sjr., 369.
Fiske, W., sjr., 372.
Fiskibátar við Faxaflóa, róðrartími, rg., 94—96.
Fiskimið umhverfis Ísland, verndun, rg., 33—35.
Fiskræktarfélag Hörðdæla, gjsk., 140; Saurbæjarhrepps, sþ., 237—239.
Fiskveiðar, hlutatryggingasjóður bátaútvegsins, rg., br., 373.
Fiskveiðasjóður Íslands, reikn., 392—393.
Fjalar Sigurjónsson, sóknarprestur, 522.
Fjallskilareglugerð, V.-Húnavatnssýslu, br., 284—285; Dalasýslu, 310—317; Borgarfjarðarsýslu, 328—339; Mýrasýslu, 339—351; Þingeyjarsýslu, S., og Húsavík, 446—453.
Fjárhagsráð, rg., viðauki, 12—13.
Fjeldsted, Lárus, hrl., hm., 528.
Flekkudalshjón, sjr., 118.
Flugmál, sérleyfi til áætlunarflugs innanlands, augl., 19, 51; einkennisbúningur starfsmanna, rg., 383—385.

Forkaupsréttur Ísafjarðar á fasteignum, sþ., 235—236.
Forseti Íslands, framboð til kjörs, augl., 236.
Frederick, Karl, Seattle, ræðismaður, 519.
Frederik konungur VIII., sjr., 288.
Freysteinn Gunnarsson, skólastjóri, formaður byggingarnefndar Kennaraskólans, 519; hm, 527.
Fríkirkjusöfnuðurinn — óháði — í Reykjavík, sjóður, sk., 82—83.
Fræðslumálastjóri, rg. um störf, 352-353.
Fuglaveiðar í Vestmannaeyjum, sþ., br., 281.
Fyrningarsjóður pósts og síma, r., 36.

G.

Gabrielson, Albert Magnus Eugén, Gautaborg, ræðismaður, 524.
Gengisskráning, uppbætur á sparifé, rg., 389—390.
Gerðahreppur, rafveita, gjsk., 86—89.
Gerðuminning, sjóður, sk., 443—444.
Getraunir, íslenzkar, rg., 63—68; nefnd, 519.
Gigas, V., sjr., 287.
Gin- og klaufaveiki, varnir, rg., 28—32; augl., 72; afnám augl. vegna Kanada, 355.
Gísli Gestsson, aðstoðarmaður, 521.
Gísli Jónasson, stjórnarráðsfulltrúi, skólastjóri, 521.
Gísli Jón Nikulásson, sjr., 371.
Gísli Ólafsson, læknir, 523.
Gjaldeyrismeðferð, rg., viðauki, 12—13.
Gjaldmælar í leigubifreiðar, rg., 318.
Goplen, Orville H., aðstoðar-attaché og blaðafulltrúi, 525.
Greenway, John D., sendiherra, 525, 526.
Grímur M. Björnsson, tannlæknir, 521.
Grindavík, rafveita, gjsk., 150—152; hrg., 230—234.
Grunnet, Niels, aðalritstjóri, hm., 528.
Guðjón Guðnason, aðstoðarlæknir, 519, 520.
Guðjón Jónsson, kennari, í byggingarnefnd Kennaraskólans, 519.
Guðmundur Guðmundsson, sóknarprestur, 522.
Guðmundur Kortsson, sjóður, sk., 388.
Guðmundur Helgi Þórðarson, aðstoðarlæknir, 520.
Guðrún frá Skarði — og Indriði, sjóður, sk., 382.
Gunnar Árnason, sóknarprestur, 524.
Gunnar Björnsson, forstjóri, ræðismaður, 521.
Gunnlaugur Pétursson, sendiráðunautur, fulltrúi í ráði Atlantshafsbandalagsins, 520.
Gústav A. Jónasson, skrifstofustjóri, hm., 527, 528.
Guttormslegat, sjr., 117.
Guttormur Sigurbjörnsson, skattstjóri, 523.

H.

Hafnarfjörður, rafmagn, gjsk., 25—27; vinnumiðlunarskrifstofa, rg., 161—163; stofngjaldasjóður bæjarsímans, r., 212.
Hafnarhreppur, rafveita, gjsk., br., 47—48.
Hafnarreglugerðir: Ísafjörður, br., 27—28; Seyðisfjörður, br., 80—82; Neskaupstaður, br., 46; Ólafsfjörður, 52—59; Ólafsvík, 72—80; Þorlákshöfn, 142—150; Raufarhöfn, br., 153—154, 274; Grindavík, 230—234; Höfðakaupstaður, br., 239—241; Vopnafjörður, br., 274—276; Hnífsdalur, 292—299.
Hafstein, Hannes, sjr., 126.
Halldóra Ólafsdóttir, frú, hm., 527.
Hallgrímur Benediktsson, bæjarstjórnarforseti, hm., 527.
Hálshreppur, skemmtanaskattur, rg., 137—138.
Hannes Finnbogason, læknir, 524.
Hannibal Valdimarsson, skólastjóri, alþm., 518.
Heiðursmerki, 527—528.
Heilbrigðissamþykkt fyrir Húsavík, 425—439.
Heilbrigðisöryggi við sprautumálun, rg., 378—381.
Helgi Elíasson, fræðslumálastjóri, í byggingarnefnd Kennaraskólans, 519.
Helgi Ólafsson, Hræringslæk, sjóður, sk., 62—63.
Héraðslæknar, gjsk., br., 19.
Héraðsrafmagnsveitur ríkisins, Árnessýsla—Þingeyjarsýsla, gjsk., 97—99.
Héraðsvötn, bann gegn silungsveiði, augl., 323.
Herdís Jónsdóttir, sjóður, sk., 280—281.

Hermann Guðmundsson, fv. alþm., í getraunanefnd, varam., 519.
Hermansen, Carl, kirkjumálaráðherra, hm., 528.
Hestmannafélagið Hörður, veðmálastarfsemi, rg., 270—271.
Heyflutningur, bann, augl., 11, 276—278.
Hjálmar Vilhjálmsson, bæjarfógeti, skrifstofustjóri, 524.
Hlutafélög, skrá, 462—463.
Hlutatryggingasjóður bátaútvegsins, rg., br., 373.
Hnífsdalur, hrg., 292—299.
Hólmfríður Pétursdóttir, frú, Winnipeg, hm., 528.
Holt, Brian Desmond, brezkur prokonsúll,, 525.
Houston, Robin F., Buenos Aires, ræðismaður, 523.
Hrafnagilshreppur, skemmtanaskattur, rg., 308—309.
Hughes, Morris N., aðalræðismaður, 525, 526, 527.
Hulda Sveinsson, læknir, 519—520.
Húnavatnssýsla, V., fjallskilarg., br., 284—285.
Hundahald, rg., í Hveragerði, 139; í Selfosshreppi, 139—140.
Húsagjald í kaupstöðum og í kauptúnum vegna skipulagsmála, rg., 389.
Húsaleiguvísitala, 459.
Húsavík, lögreglusþ., 413—425; heilbrigðissþ., 425—439.
Hvammstangahreppur, vatnsveita, gjsk., 442.
Hveragerði, rafveita, gjsk., 89—91.
Hængur, veiðifélag, sþ., 278—280.
Höfðakaupstaður, hrg., 239—241.
Höfn í Hornafirði, vatnsveita, rg., 202—204.
Hörðdælir, fiskræktar- og veiðifélag, gjsk., 140.
Hörður Bjarnason, skipulagsstjóri, í byggingarnefnd Menntaskólans í Reykjavík, 520; hm., 528.

I. Í.

Iðnfræðsla, rg., 241—270.
Iðnlánasjóður, reikn., 405—406.
Indriði og Guðrún frá Skarði, sjóður, sk., 282.
Ingi Valur Egilsson, tannlæknir, 522.
Ingi Jónsson, sóknarprestur, 523.
Ingimar Jónsson, skólastjóri, hm., 527.
Ingveldur Kjartansdóttir, sjóður, sk., 301—302.
Innflutningsverzlun, rg., viðauki, 12—13.
Innheimta ýmissa gjalda með viðauka, augl., 302, 458.
Innkaupastofnun ríkisins, rg., 131—132.
Ísafjarðarsýsla, V., alþm., augl., 309; sjr., 371.
Ísafjörður, hrg., br., 27—28; alþm., augl., 107; fasteignaskattur, rg., br., 202; forkaupsréttur á fasteignum, sþ., 235—236.
Ivanov, Vasili Mikhailowitch, sendiráðsritari, 525.

J.

Jakob Frímannsson, framkvæmdastjóri, hm., 528.
Jarðeldasjóður, sjr., 370—371.
Jarðrækt, rg., br., 302—303.
Jarðræktarsamþykkt Svarfdæla, 84—86.
Jóhann Jóhannesson og Sigurbjörg Guðnadóttir, sjr., 368.
Jóhann Sæmundsson, dr. med., prófessor, hm., 527.
Johanson, Erik Alfred, og Anna Ingibjörg Eyjólfsdóttir, sjóður, sk., 385—386.
Johansson, Gösta Britta, frú, hm., 528.
Johnsen, Gísli J., stórkaupmaður, hm., 528.
Johansen, Jörgen Erik, cand. pharm., lyfsali, 524.
Johnson, Ragnar, ræðismaður, hm., 528.
Jón Árnason, bankastjóri, hm., 527.
Jón Eiríksson, sjr., 118.
Jón Gíslason, bóndi, hm., 527.
Jón Guðmundsson, magister, menntaskólakennari, 523.
Jón Hannesson, bóndi, hm., 527.
Jón Sigurðsson, slökkviliðsstjóri, í getraunanefnd, 519.
Jón Þorláksson, verkfræðingur, sjóður, sk., 155—156.
Jón Þorleifsson, listmálari, hm., 528.
Jón Þorvarðsson, sóknarprestur, 524.
Jónas Guðmundsson, skrifstofustjóri, 524.
Jónatan Hallvarðsson, forseti hæstaréttar, 522.

K.

Kalman, Björn B., læknir, 519.
Kanadasjóður, sjr., 127.
Karl Maríusson, aðstoðarlæknir, 521; héraðslæknir, 524.
Karny, D., sendiráðunautur, 525.
Keflavík, rafveita, gjsk., 13—15.
Kennaraskólinn, byggingarnefnd, 519.
Kirkjusjóður, hinn almenni, reikn., 107, skýrsla, 108—115.
Kjartan Ólafsson, aðstoðarlæknir, 520.
Kolbeins, Gísli H., sóknarprestur, 521.
Kristín Jónsdóttir, Reykjavík, hm., 527.
Kristján Jónsson, læknir, sjr., 366.
Kristjana Helgadóttir, læknir, 522.
Kærufrestur ríkisskattanefndar, augl., 392.

L.

Lake, P. I., sendiráðsritari, 526.
Lánasjóður stúdenta, rg., 48—49.
Landkynningarsjóður Íslands, sk., 444—445.
Landsbanki Íslands, reikn., 393—405.
Landssíminn, talstöðvar, r., 2—3; fyrningarsjóður, r., 36; gjsk. og reglur, br., 68—69, 458; launakjör á símstöðvum og póstafgreiðslum, rg., 158—160; um starfrækslu og starfsmenn, rg., br., 385.
Landsspítali Íslands, sjr., 119—122; ný skipulagsskrá minningagjafasjóðs, 69—70.
Launakjör á símstöðvum og póstafgreiðslum, rg., 158—160.
Laugarnessókn, líknarsjóður, sk., 132—133.
Lawson, Edward B., sendiherra, 525.
Leigubifreiðar, gjaldmælar, rg., 318.
Liebe, C., sjr., 286.
Lífeyrissjóður, veðlán, rg., br., barnakennara, 321; starfsmanna ríkisins, 322.
Lorentz H. Thorlaksson, Vancouver, ræðismaður, 519.
Lyf og lyfseðlar, afgreiðsla og gerð, augl., 441—442.
Lyfjagreiðslur sjúkrasamlaga, r., leiðréttingar og viðauki, augl., 456.
Lyfsöluskrá, br., 8; ný I, augl., 235; II, 373.
Læknagjaldskrá, br., 19.
Lækninga-áfengi, rg., 205—211.
Lög, útkomin, augl., 1—2, 325, 409—411.
Lögreglusamþykkt í Vestmannaeyjum, br., 47, 352; Húsavík, 413—425.

M.

Maack, Áslaug, sjóður, sk., 387.
Magnús H. Ágústsson, aðstoðarlæknir, 519.
Magnús Gíslason, skrifstofustjóri, 521.
Magnús Jónsson, prófessor, 522.
McGaw, E. J., hershöfðingi, hm., 528.
Marsh, James M., Philadelphia, ræðismaður, 519.
Matthías Þórðarson, dr. phil., prófessor, hm., 527.
Melsted, Jón, prófastur, og Steinunn B. Melsted, sjr., 285—286.
Melsted, Sigurður, sjr., 117.
Miðneshreppur, rafmagn, gjsk., 23—25.
Mótornámskeið, rg., viðauki, 373—375.
Mýrasýsla, fjallskilarg., 339—351.

N.

Nachitz, Fritz, Tel-Aviv, aðalræðismaður, 524.
Náttúrurannsóknir erl. vísindamanna, rg., 317—318.
Nautgripaflutningur, bann, rg., 276—278.
Neskaupstaður, hrg., br., 46; rafveita, gjsk., br., 51—52; vatnsveita, rg., br., 156, gjsk., 157—158; fasteignaskattur, rg., br., 157.
Nielsen, Niels, dr. phil., prófessor, hm., 528.
Njarðvík, rafmagn, gjsk., 289—291; Ytri-, kirkjubyggingarsjóður, sk., 375—376.
Nýbýli, nafnaskrá, 36—45.

O. Ó.

Oddur Ólafsson, læknir, 520.
Óháði-Fríkirkjusöfnuðurinn í Reykjavík, sjóður, sk., 82—83.
Ólafsfjörður, hrg., 52—59.
Ólafsvík, hrg., 72—80; skemmtanaskattur, rg., 306—307.
Ólafur Björnsson, aðstoðarlæknir, 521, 523.
Ólafur Finnsson prestur og frú Þórunn Ólafsdóttir, sjóður, sk., 71.

Ólafur Halldórsson, konferensráð, sjr., 126.
Ólafur Ólafsson, sóknarprestur, 520.
Orðunefnd, 520.

P.

Páll Jónsson, sjr., 223, 224.
Páll Sveinsson, yfirkennari, sjóður, sk., 152.
Pálmi Hannesson, rektor, í orðunefnd, 520; í byggingarnefnd Menntaskólans í Reykjavík, 520.
Pálmi Jósefsson, skólastjóri, í byggingarnefnd Kennaraskólans, 519.
Pitt, Frank W. C., Bristol, ræðismaður, 522.
Poroshenkov, V. D., sendiráðsritari, 526.
Póstur og sími, fyrningarsjóður, r., 36; launakjör, rg., 158—160.
Prestakallaskipun í Reykjavík, augl., 303—304.
Prestsekknasjóður, sjr., 119.

R.

Raabe, Tore Segelcke, leikkona, hm., 528.
Ráðningarstofa Reykjavíkur, rg., 356—358.
Rafmagnsveitur: Reykjavíkur, gjsk., 4—8; Seyðisfjörður, gjsk., br., 9; K.f. Langnesinga, Þórshöfn, gjsk., 9—10; Vík, gjsk., br., 11; Keflavík, gjsk., 13—15; Selfoss, gjsk., 16—18; Sauðárkrókur, gjsk., 20—22; Miðneshreppur, gjsk., 23—25; Hafnarfjörður, gjsk., 25—27; Hafnarhreppur, gjsk., br., 47—48; Neskaupstaður, gjsk., br., 51—52; Gerðahreppur, gjsk., 86—89; Hveragerði, gjsk., 89—91; Eyrarbakki, gjsk., 92—94; héraðsveitur í Árnes-, Rangárvalla-, Borgarfjarðar-, Mýra-, Skagafjarðar-, Eyjafjarðar- og Þingeyjarsýslum, gjsk., 97—99; Stokkseyri, gjsk., 102—104; Vatnsleysustrandarhreppur, gjsk., 105—106; Bolungavík, gjsk., 129—130; Grindavík, gjsk., 150—152; Njarðvíkur, gjsk., 289—291.
Raforkusjóður Dalasýslu, sk., 323—324.
Raforkusjóður, lánveitingar, r., br., 299.
Ragnar Fjalar Lárusson, sóknarprestur, 521.
Raufarhöfn, hrg., br., 153—154, 274.
Ragnar Stefánsson, ofursti, hm., 528.
Refar og minkar, eldis-bann á Sauðárkróki, rg., 11—12.
Reykdæla-sparisjóður, sþ., 225—229.
Reykjaskóli, verðlaunasjóður, sk., 283.
Reykjavík, sundhöll, gjsk., br., 3; rafmagnsveita, gjsk., 4—8; lokun sölubúða og vinnutími sendisveina, sþ., br., 291—292; ráðningarstofa, rg., 356—358; starfsmannafélag, félagsheimilissjóður, sk., 440—441.
Reykjavíkurprófastsdæmi, sóknir og prestaköll, augl., 303—304.
Ríkisskattanefnd, kærufrestur, augl., 392.
Ritland, Tryggve, Bergen, ræðismaður, 523.
Rocksén, Gunnar, chargé des affaires, 525.
Róðrartími fiskibáta í Faxaflóa, rg., 94—96.
Rósinkranz, Guðlaugur, þjóðleikhússtjóri, hm., 528.
Rousell, Aage, dr. phil., yfirsafnvörður, hm., 528.
Ræðismenn, erlendir, 525—527.
Ræktunarsamþykktir Búnaðarsambands Austurlands, br., 461; Vestfjarða, br., 461—462.
Rögnvaldur Finnbogason, sóknarprestur, 522.
Rönne, Torben, fulltrúi, hm., 528.

S.

Salomon, Avraham, sendiráðsritari, 526.
Samábyrgð Íslands á fiskiskipum, reikn., 459—460, 469—470.
Samband ísl. berklasjúklinga, vöruhappdrætti, rg., br., 445.
Samvinnufélög, skrá, 463—464.
Sauðárkrókur, refa- og minka-bann, rg., 11—12; rafmagn, gjsk., 20—22.
Sauðfjárveikivarnir, starfsmenn, r., 134—135.
Saurbæjarhreppur, fiskræktar- og veiðifélag, sþ., 237—239.
Schram, Björgvin, verzlunarfulltrúi, varaformaður getraunanefndar, 519.
Selfoss, rafmagn, gjsk., 16—18; hundahald, rg., 139—140.
Sendiherrar og ræðismenn, erlendir, 525—527.
Sendisveinar í Reykjavík, sþ., br., 291—292.

Séi leyfi til áætlunarflugs innanlands, augl., 19.
Seyðisfjörður, rafmagn, gjsk., br., 9; hrg., br., 80—82.
Siglufjörður, fasteignaskattur, rg., br., 132.
Sigtryggur Guðlaugsson, prestur, hm., 527.
Sigtryggur Klemenzson, skrifstofustjóri, 521.
Sigurður Kristjánsson, sóknarprestur, 522.
Sigurður Magnússon, aðstoðarlæknir, 523.
Sigurður Ólason, héraðslæknir, 522.
Sigurður M. Pétursson, sóknarprestur, 522.
Sigurgeir Sigurðsson, dr. theol., biskup, hm., 528.
Sigurjón Jóhannsson, skrifstofustjóri, 519.
Síldarsala og útflutningur, rg., 271—273.
Silungsveiði í Héraðsvötnum, bann, augl., 323.
Sjómanna-styrktarsjóður, reikn, 369.
Sjúkrasamlög, lyfjagreiðslur, r., viðauki, 456.
Skattar, tollar: stóreignaskattur, rg., br., 12, 392; söluskattur, rg., br., 204—205; innheimta ýmissa gjalda með viðauka, augl., 302, 458; innheimta skemmtanaskatts, augl., 453; aðflutningsgjald af nokkrum vörutegundum, niðurfelling, augl., 456.
Skemmtanaskattur, rg.: í Súðavíkurhreppi, 136—137; í Hálshreppi, 137—138; í Ólafsvík, 306—307; í Hrafnagilshreppi, 308—309.
Skipulagsgjald af nýreistum húsum í kaupstöðum og kauptúnum, rg., 389.
Skipulagsskrár, staðfesting: Minningargjafasjóður Óháða-Fríkirkjusafnaðarins í Reykjavík, 82—83; styrktarsjóður Helga Ólafssonar, Hræringslæk, 62—63; minningargjafasjóður Landsspítala Íslands, 69—70; minningarsjóður séra Ólafs Finnssonar og frú Þórunnar Ólafsdóttur, Kálfholti, 71; minningarsjóður Elínar Sigurðardóttur Storr, 100; minningarsjóður hjónanna Elínar Guðmundsdóttur og Baldvins Jónssonar, 101; líknarsjóður kvenfélags Laugarnessóknar, 132—133; minningarsjóður Páls Sveinssonar yfirkennara, 152; minningarsjóður Jóns Þorlákssonar verkfræðings, 155—156; minningarsjóður Árnesinga, 163; minningarsjóður Herdísar Jónsdóttur og foreldra hennar, 280—281; sjóður Snorra Sigfússonar og nemenda hans á Flateyri 1912—1930, 282; verðlaunasjóður Reykjaskóla, 283; afmælissjóður Ingveldar Kjartansdóttur, 301—302; raforkusjóður Dalasýslu, 323—324; kirkjubyggingarsjóður Ytri-Njarðvíkur, 375—376; minningarsjóður Indriða og Guðrúnar frá Skarði, 382; menningarsjóður Önnu Ingibjargar Eyjólfsdóttur og Eriks Alfreds Johanson, 385—386; líknarsjóður Áslaugar Maack, 387; minningarsjóður Guðmundar Kortssonar, 388; minningarsjóður Ástríðar Þórarinsdóttur frá Þykkvabæ, 391; minningarsjóður Fanneyjar Sigurgeirsdóttur, 412—413; félagsheimilissjóður Starfsmannafélags Reykjavíkur, 440—441; minningarsjóður um Þorgerði Þorvarðsdóttur húsmæðrakennara, 443—444; landkynningarsjóður Íslands, 444—445.
Skúli Helgason, aðstoðarlæknir, 523.
Sláturflutningur, bann, rg., 276—278.
Slysahætta, öryggisráðstafanir, rg., 376—378; við sprautumálun, rg., 378—381.
Snæfell, félagsheimili, r., 304—306.
Snorrasjóður 1930, sjr., 367.
Snorri Sigfússon, námsstjóri, sjóður, sk., 282.
Sóknarskipun í Reykjavík, augl., 303—304.
Sparifé, uppbætur, rg., 389—390.
Sparisjóðir, tryggingarsjóðir, reikn., 212—213.
Sparisjóður Reykdæla, sþ., 225—229.
Stanley Th. Ólafsson, Los Angeles, ræðismaður, 519.
Starfsmannafélag Reykjavíkur, félagsheimilissjóður, sk., 440—441.
Stefán Einarsson, dr., Baltimore, ræðismaður, 519.
Stefán Guðmundsson Íslandi, óperusöngvari, hm., 527.
Stefán Hannesson, kennari, hm., 527.

Steindór Steindórsson, menntaskólakennari, hm., 527.
Steingrímur Jónsson, læknir, 524.
Steingrímur O. Thorlákssson, San Francisco, ræðismaður, 519.
Steinunn Sighvatsdóttir og Magnús Ólafsson, sjr., 368.
Stenberger, Maarten, fil. dr., dósent, hm., 528.
Stephensen, Ólafur P., tannlæknir, 521.
Stígur, sjr., 367.
Stoffregen, Henning, sendiráðs-attaché, 526.
Stofngjaldasjóður bæjarsíma Reykjavíkur og Hafnarfjarðar, r., 212.
Stokkseyri, rafveita, gjsk., 102—104.
Stóreignaskattur, rg., br., 12, 392.
Stúdenta-lánasjóður, rg., 48—49.
Sturla Jónsson, kaupmaður, sjr., 406.
Súðavíkurhreppur, skemmtanaskattur, rg., 137—138.
Sundhöll Reykjavíkur, gjsk., br., 3.
Svalbarðseyri, vatnsveita, rg., 407—408.
Svanhildur Ólafsdóttir, stjórnarráðsfulltrúi, 521.
Svarfdælir, jarðræktarsþ., 84—86.
Svíþjóðar-ferðir, sjr., 125.
Sýsluvegasjóður í V.-Barðastrandarsýslu, sþ., br., 440.
Syssoev, Ivan Grigorievitch, sendiráðunautur, 525.
Söfnunarsjóður Íslands, reikn., 123—124.
Sölubúða-lokun í Reykjavík, sþ., br., 291 292; í Vestmannaeyjum, sþ., 411—412.
Söluskattur, rg., br., 204—205.

T.

Talstöðvar, r., 2—3.
Tassiaux, Jacques, Bruxelles, vararæðismaður, 519.
Thorlacius, Birgir, skrifstofustjóri, hm., 527.
Thors, Thor, sendiherra, 520.
Tómas M. Guðjónsson, útgerðarmaður, vararæðismaður, 525.
Tómas Árni Jónasson, læknir, 519, 524.
Torata, Ferando de, greifi, fv. sendiherra, hm., 528.
Tryggingafélög, reikningur, yfir ábyrgðartryggingar, endurskoðun og birting, rg., 353.
Tryggingarsjóður sparisjóða, reikn., 212—213.
Tulinius, Þórarinn, sjr., 370.

U. Ú.

Úlfar Jónsson, læknir, 521.
Uppbætur á sparifé, rg., 389—390.
Útvegsbanki Íslands h.f., reikn., 359—363.

V. W.

Waage, Benedikt G., forseti ÍSÍ, hm., 528.
Valgeir Björnsson, hafnarstjóri, hm., 527.
Vallholtslegat, sjr., 115.
Valtýr Stefánsson, ritstjóri, hm., 528.
Varðstjórar sauðfjárveikivarna, r., 134—135.
Varnarmálanefnd, 520.
Warren, W. H., Halifax, ræðismaður, 519.
Vatnsleysustrandarhreppur, rafveita, gjsk., 105—106.
Vatnsveita, í Neskaupstað, rg., br., 156, gjsk., 157—158; í Höfn í Hornafirði, rg., 202—204; á Svalbarðseyri, rg., 407—408; á Hvammstanga, gjsk., 442.
Veðmálastarfsemi hestamannafélagsins Hörður, rg., 270—271.
Veiðibann í Héraðsvötnum, augl., 323.
Veiðifélag Hörðdæla, gjsk., 140; Saurbæjarhrepps, sþ., 237—239; Hængur, sþ., 278—280; Eyjafjarðarár, sþ., 326—328.
Verðlagseftirlit, rg., viðauki, 12—13.
Verðlagsskrár, 164—201.
Vernharður Þorsteinsson, menntaskólakennari, 523.
Verstöðvar, talstöðvar, r., 2—3.
Vestmannaeyjar, lögreglusþ., br., 47, 352; fuglaveiðar, sþ., br., 281; sölubúðalokun, sþ., 411—415.
Víkingur Heiðar Arnórsson, héraðslæknir, 523.
Vilhjálmur Þ. Gíslason, skólastjóri, hm., 528.
Vinnumiðlunarskrifstofa Hafnarfjarðar, rg., 161—163.
Vinnustaðir, öryggisráðstafanir, eftirlit, gjsk., 453—456.
Vísindamenn, erlendir, náttúrurannsóknir, rg., 317—318.
Vísitala framfærslukostnaðar í Reykjavík, 459; húsaleiguvísitala, 459.

Vitaverðir Íslands, sjr., 124—125.
Voionmaa, Jouko, safnvörður, hm., 528.
Vopnafjörður, hrg., br., 274—276.
Vörumerkjaauglýsingar, 471—518.

Þ.

Þingeyjarsýsla, S., rafveitusjóður, rg., 319—321; fjallskilarg., 446—453.
Þjóðjarðalandsetar í fv. Suðuramti, sjr., 287.
Þór, Vilhjálmur, forstjóri, hm., 527.
Þorbergur Kristjánsson, sóknarprestur, 523.
Þorbjörg Magnúsdóttir, læknir, 521.
Þorgeir Jónsson, sóknarprestur, 522.
Þorgerður Þorvarðsdóttir, húsmæðrakennari, sjóður, sk., 443—444.
Þorkell Jóhannesson, dr. phil., prófessor, hm., 527.
Þorlákshöfn, hrg., 142—150.
Þórleif Kr. Sigurðardóttir, sjr., 469.
Þórshöfn, rafveita, gjsk., br., 9—10.
Þorsteinn Árnason, læknir, 522, 523.
Þorsteinn Einarsson, íþróttafulltrúi, formaður getraunanefndar, 519.
Þórunn Ólafsdóttir, Kálfholti, sjóður, sk., 71.
Þorvaldarminning, sjr., 286—287.

Ö.

Öhrvall, L., sendifulltrúi, 526.
Öryggisráðstafanir gegn slysahættu, í kötlum, kerum og geymum, rg., 376—378; við sprautumálun, rg., 378—381; á vinnustöðum, eftirlit, gjsk., 453—456.

Skammstafanir.

alþm. = alþingismaður.
augl. = auglýsing.
br. = breyting.
gjsk. = gjaldskrá.
hm. = heiðursmerki.
hrg = hafnarreglugerð.
rg. = reglugerð.
r. = reglur.
sjr. = sjóðreikningur.
sk. = skipulagsskrá.
sþ. = samþykkt.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1952.

Lög um breyting á lögum nr. 50 1946, um almannatryggingar, og viðauka við þau, undirskrifuð af forsetanum 12. janúar 1952, nr. 1.

Auglýsing um breyting á stofnskrá Evrópuráðsins, undirskrifuð af utanríkisráðherra 17. janúar 1952, nr. 2.

Lög um breyting á lögum nr. 22 30. jan. 1945, um skipulag á fólksflutningum með bifreiðum, undirskrifuð af forsetanum 18. janúar 1952, nr. 3.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja kirkjujörðina Múlasel í Mýrasýslu og Hróastaði í Norður-Þingeyjarsýslu, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 4.

Lög um lánasjóð stúdenta, undirskrifuð af forsetanum 20. janúar 1952, nr. 5.

Forsetabréf um þinglausnir, undirskrifað af forsetanum 23. janúar 1952, nr. 6.

Lög um breyting á bifreiðalögum, nr. 23 16. júní 1941, undirskrifuð af forsetanum 24. janúar 1952, nr. 7.

Lög um breyting á jarðræktarlögum, nr. 45 17. maí 1950, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 8.

Auglýsing um meðferð forsetavalds, undirskrifuð af forsætisráðherra 25. jan. 1952, nr. 9.

Lög um heimilishjálp í viðlögum, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 10.

Lög um breyting á áfengislögum, nr. 33 9. jan. 1935, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 29. janúar 1952, nr. 11.

Lög um ráðstöfun erfðafjárskatts og erfðafjár ríkissjóðs til vinnuheimila, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 30. janúar 1952, nr. 12.

Lög um skógræktardag skólafólks, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 31. janúar 1952, nr. 13.

Lög um ráðstöfun á greiðsluafgangi ríkissjóðs árið 1951, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama daga, nr. 14.

Lög um heimild til að leyfa héraðssamböndum íþrótta- og ungmennfélaga að stofna til sérstakrar tegundar happdrættis, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 15.

Lög um breyting á lögum nr. 11 23. apríl 1928, um varnir gegn því, að gin- og klaufaveiki og aðrir alidýrasjúkdómar berist til landsins, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 16.

Lög um heimild til ráðstöfunar á fé mótvirðissjóðs, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 17.

Lög um samkomudag reglulegs Alþingis 1952, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 18.

Lög um breyting á lögum nr. 36 11. júlí 1911, um forgangsrétt kandidata frá Háskóla Íslands til embætta, undirskrifuð af handhöfum forsetvaldsins sama dag, nr. 19.

Lög um landnám, nýbyggðir og endurbyggingar í sveitum, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 20.

Lög um sérstakan skattfrádrátt tapaðra skulda vegna skuldaskila bátaútvegsins, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 21.

Lög um ný orkuver og nýjar orkuveitur rafmagnsveitna ríkisins, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 1. febrúar 1952, nr. 22.

Lög um öryggisráðstafanir á vinnustöðum, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 23.

16. dag febrúarmánaðar 1952. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Girðingalög, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 24.

Lög um veitingu ríkisborgararéttar, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 25.

Lög um samþykkt á ríkisreikningnum fyrir árið 1949, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 4. febrúar 1952, nr. 26.

Lög um breyting á lögum nr. 44/1946, um opinbera aðstoð við byggingar íbúðarhúsa í kaupstöðum og kauptúnum, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 27.

Lög um gjald af kvikmyndasýningum, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 28.

Lög um heimild fyrir sveitarstjórnir til að innheimta með álagi fasteignaskatta til sveitarsjóða, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 29.

Lög um hámark húsaleigu o. fl., undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 30.

Lög um skipun prestakalla, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 31.

Lög um breyting á lögum nr. 32 7. maí 1928, um sundhöll í Reykjavík, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 32.

Lög um breyting á lögum nr. 58 7. maí 1946, um menntaskóla, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 33.

Lög um breyting á lögum nr. 62 30. des. 1939, um tollskrá o. fl., undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 34.

Fjáraukalög fyrir árið 1949, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 5. febrúar 1952, nr. 35.

Lög um opinbera aðstoð við byggingar íbúðarhúsa í kaupstöðum og kauptúnum, undirskrifuð af handhöfum forsetavalds 16. febrúar 1952, nr. 36.

1
28/3'49

REGLUR

um starfrækslu talstöðva, sem landssíminn lætur á leigu í þágu öryggisþjónustu í verstöðum.

1. gr.

Talstöðvarnar eru opnar eingöngu til neyðar- og öryggisviðskipta á kall- og neyðarbylgjunni 1650 krið/s. (182 m).

2. gr.

Um talstöðvar þessar mega ekki önnur viðskipti eiga sér stað en þau, er beint varða öryggi skipa við landtöku og innsiglingu, aðstoð við miðanir og annað það, er talizt getur til neyðar- og öryggisþjónustu.

Talstöðvum þessum er skylt að sinna neyðarþjónustu og þjónustu vegna öryggis mannslífa á sjónum, og þegar svo ber undir má ekki loka stöðinni fyrr en neyðarþjónustunni er að fullu lokið.

3. gr.

Í leyfisbréfi talstöðva þessara er ákveðið kallmerki þeirra. Leyfishafi, sem tilgreindur er í leyfisbréfi stöðvanna, ber allan kostnað af og alla ábyrgð á starfrækslu þeirra.

Afnotagjald og önnur gjöld fyrir þessar talstöðvar ákveður póst- og símamálastjórnin.

4. gr. 1

Talstöðvarnar skulu starfræktar af manni, sem hefur tilskilið skírteini talstöðvarmanns gefið út af póst- og símamálastjórninni, og skal hann undirrita þagnarheiti, en auk þess eru þeir, er ábyrgð bera á starfrækslu talstöðva, bundnir slíku þagnarheiti, enda þótt þeir hafi ekki undirritað það. 28/8'49

5. gr.

Öll boð og orðsendingar, sem afgreiða á til eða frá skipum á hafi úti og send eru um talstöðvar þessar, skulu færðar í dagbók stöðvarinnar. Boð og orðsendingar frá skipum til slysavarnafélagsins eða björgunarsveita þess, skulu afgreidd með símtali eða í símskeyti, en kostnaður við slíkar sendingar skal starfrækjandi talstöðvanna bera ábyrgð á.

6. gr.

Verði talstöðvarvörður var við, eða fái hann tilkynningu um, að skip þurfi á aðstoð að halda, skal hann undantekningarlaust tilkynna það næstu strandarstöð landssímans, sem síðan tilkynnir það slysavarnafélaginu í Reykjavík.

7. gr.

Brjóti talstöðvarvörður reglur þessar eða aðrar gildandi reglur, alþjóða og innlendar um radíóstöðvar, varðar það missi starfskírteinis og/eða lokun stöðvarinnar, ef brotið telst alvarlegs eðlis, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

8. gr.

Reglur þessar eru settar samkvæmt 13. gr. reglugerðar um rekstur radíóstöðva, nr. 113 20. júní 1945, og ganga í gildi 1. apríl 1949.

Póst- og símamálastjórnin, 23. marz 1949.

Guðmundur Hlíðdal.

Einar Pálsson.

AUGLÝSING 2

15. jan.

um breyting á gjaldskrá Sundhallar Reykjavíkur, nr. 52 31. marz 1948.

I. Aðgangseyrir.

1., 2., 5. og 6. töluliðir breytist svo:

1.	Fullorðnir, einstök skipti:	
	a. í eins manns klefum	kr. 3.00
	b. í hópklefum	— 2.50
2.	Börn, einstök skipti	— 1.00
5.	Mánaðarkort fullorðinna	— 45.00
6.	Mánaðarkort barna	— 15.00

Gjaldskrárbreyting þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Reykjavíkur, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 32 7. maí 1928, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Þetta tilkynnist öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 15. janúar 1952.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Hallgrímur Dalberg.

3
16. jan.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafmagnsveitu Reykjavíkur.

I. RAFORKA

Rafmagnsveita Reykjavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

Þar, sem raforkan er aðallega notuð til lýsingar, skal hún seld:

1. Um kwst.mæli á 175 aura hver kwst.
2. Um hemil eða hemil-mæli á 220 kr. hvert árshektowatt, og skal hemilstillingin ávallt standa á heilu hw. og bil milli tveggja stillinga eigi vera minna en 10% hinnar hærri. Umframnotkun skal seld samkv. gjaldskrárlið A1. Samkvæmt þessum lið má selja útiljós, enda þótt mælitækjum verði ekki við komið.
3. Um kwst.mæli á 44 aura hver kwst. auk fastagjalds, er nemi 220 kr. á ári fyrir allt að 25 m² gólfflatarmáls í rúmi því, er lýsa skal, og 6.50 kr. fyrir hvern m² umfram 25 m². Fullt flatargjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal deila fermetragjaldinu með 3.5.
4. Um tvígjaldsmæla, ef um meir en 2.5 kw. afl er að ræða og notkunartíminn er meiri en 600 klst. á ári, á 175 aura á kwst. á ljósatíma, en 44 aura á kwst. utan ljósatíma. Ljósatíminn skal talinn þessi:

   Í apríl til ágúst frá kl. 20½ til kl. 22.
   Í sept. og marz frá kl. 19 til kl. 22.
   Í okt. og febr. frá kl. 17½ til kl. 22.
   Í nóv. og janúar frá kl. 16 til kl. 22.
   Í desember frá kl. 15 til kl. 22.

Ef ársnotkun er meiri en 20000 kwst. má veita afslátt á notkun utan ljósatíma samkv. ákvæðum gjaldskrárliðs C4.

Verði tvígjaldsmæli ekki við komið, er heimilt að nota einfalda ljósmæla undir þessum gjaldskrárlið og skal þá reikna 7 kwst. ársnotkun á hvern fermetra gólfflatar, sem notkun á ljósatíma, en alla notkun umfram það, sem notkun utan ljósatíma, eins og ákveðið er hér að ofan.

B. Rafmagn til almennrar heimilisnotkunar.

1. Um tvenna kwst.mæla, annan til ljósa, en hinn til heimilisvéla. Um ljósamælinn reiknast ljósagjald samkvæmt A1, á hinn mælinn 44 aurar á kwst. Þennan gjaldskrárlið má einnig nota fyrir skrifstofur, verzlanir og verkstæði, en þó ekki fyrir 3-fasa hreyfla.
2. Um einn kwst.mæli á 38 aura hver kwst., og auk þess fastagjald, kr. 36.00 á ári af hverju íbúðarherbergi heimilisins.

   Leiga af mælinum er innifalin í fastagjaldinu.

   Eftir þessum gjaldskrárlið má selja rafmagn til suðu til veitingahúsa, gistihúsa og annarra slíkra staða, sem ekki verða taldir heimili, enda sé þá rafmagnið selt um sérmæli, og leiga goldin af sérmælinum, en herbergjagjald ekki reiknað.
3. Um hemil-mæla 1300 kr. hvert árskw., og auk þess 36 aura á kwst. fyrir umframnotkun. Hemilstillingin skal vera minnst 500 wött að viðbættum 100 wöttum fyrir hvert íbúðarherbergi fram yfir tvö.

Þennan gjaldskrárlið, B3, má einnig nota fyrir skrifstofur, verzlanir og verkstæði, þó eigi fyrir 3-fasa hreyfla, og skal þá miða stillingu hemilsins við 500 wött fyrir fyrstu 25 m² gólffletar eða minna og síðan 100 wött fyrir hverja 12 m² eða minna, og skal reiknaður út eftir sömu reglum og settar eru fyrir gjaldskrárlið A3. B 16. jan.

Reglur um útreikning herbergja.

Í útreikningi á fjölda herbergja í íbúð skal aðeins telja stofur og svefnherbergi o. þ. h., en ekki eldhús. Herbergi minna en 5 m² skal telja sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö.

Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m² má reikna með þeirri meðalstærð.

C. Vélar.

Þar, sem raforka er notuð til vélareksturs, skal hún seld:

1. Um kwst.mæli á 85 aura kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds frá 100 til 175 kr. á hvert uppsett kw. vélanna.

   Eftir þessum gjaldskrárlið má selja raforku til barna- og unglingaskóla, sjúkrahúsa, kirkna og annarra þess háttar opinberra stofnana. Svo og til vinnulagna við byggingar meðan á byggingum stendur.
2. Um mestumæla fyrir mesta notað afl á árinu þannig:

   260 kr. á árskw. fyrir fyrstu 50 kw.
   210 kr. á árskw. fyrir næstu 50 kw.
   160 kr. á árskw. fyrir umfram 100 kw.

   Og auk þess skal greiða kwst.gjald, er reiknast þannig:

   Fyrstu 200 000 kwst. ársnotkun á 12 aura hver kwst.
   Umfram 200 000 kwst. ársnotkun á 9 aura hver kwst.
3. Um hemilmæla á 860 kr. árskw. og 44 aura á kwst. öll umframnotkun. Rafmagnsstjóri ákveður stillingu hemilmælisins í hvert skipti í hlutfalli við vélaaflið.

   Þennan gjaldskrárlið má einnig nota til hitunar í iðnaði.
4. Um tvígjaldsmæli, ef um meira en 5 kw.afl er að ræða, og notkunartíminn er meira en 500 klst. á ári, á 175 aura á kwst. á dýra tímanum, sem talinn skal frá kl. 10.45 til 12.00, en 44 aurar á kwst. endranær.

   Ef ársnotkun utan dýra tímans er meiri en 200 000 kwst., má veita afslátt á þeirri notkun, og reikna gjaldið þannig:

   Fyrstu 20 000 kwst. á ódýra tímanum 44 aura á kwst.
   Næstu 30 000 kwst. á ódýra tímanum 35 aura á kwst.
   Umfram 50 000 kwst. á ódýra tímanum 26 aura á kwst.

   Við þennan gjaldskrárlið má einnig nota einfalda kwst.mæla, en þá skal reikna gjaldið 60 aura á kwst.

   Afslátt skal reikna þannig að gjaldið verði:

   Fyrstu 20 000 kwst. á 60 aura á kwst.
   Næstu 30 000 kwst. á 50 aura á kwst.
   Umfram 50 000 kwst. á 40 aura á kwst.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 21 aura á kwst., enda sé þá minnsta notkun 10 000 kwst. á ári.
2. Um kwst.mæli á 17 aura á kwst., ef straumur er rofinn með klukkurofa, frá kl. 10.45 til 12.00 og frá kl. 18.30 til 19.45. Sameina má þennan gjaldskrárlið B2,

3 16. jan.

enda skal þá talið á B2-lið 1000 kwst. notkun fyrir eins herbergis íbúðir og 600 kwst. að auki fyrir hvert herbergi, sem þar er fram yfir, allt að 3000 kwst. á ári.

3. Um kwst.mæli á 10 aura á kwst., ef straumurinn er rofinn með klukkurofa, frá kl. 9 til 12 og 6 klst. á tímanum frá kl. 15 til kl. 23.
4. Um kwst.mæli á 7.5 aura á kwst., ef straumurinn er rofinn með klukkurofa, frá kl. 8 til 23, enda séu nægilega stórir hitageymar settir upp fyrir dagnotkunina. Þegar um er að ræða hitun í húsrúmi, sem er yfir 2000 m³ að stærð eða aðra hliðstæða notkun að afli, er heimilt að láta í té straum á tímanum 12½ til 15½ ef þörf gerist.
5. Um tvígjaldsmæla á 10 aura kwst., frá kl. 23 til kl. 8, og 44 aura hver k½st. frá kl. 8 til kl. 23.

Selja má rafmagn samkvæmt þessum gjaldskrárlið til véla, sem uppfylla skilyrði fyrri gjaldskrárlið C4, ef straumur er rofinn af lögninni með klukkurofa, frá kl. 10.45 til kl. 12.

Skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafmagnsstjóra.
b. Að notandi kosti tengingu klukkurofa og greiði leigu fyrir hann samkvæmt reglum, sem gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum Rafmagnsveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

E.

Þegar sérstaklega stendur á, má rafmagnsstjóri selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, þó eigi lengur en til eins árs í senn, nema til komi samþykki bæjarráðs.

F.

Gjald fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórn eftir tillögum bæjarráðs.

G.

Fyrir hver 10 stig, sem kaupgjaldsvísitala Hagstofu Íslands hækkar eða lækkar frá 155 stigum, er heimilt að hækka eða lækka raforkureikning Rafmagnsveitunnar um 6%. Telji bæjarstjórn Reykjavíkur nauðsyn á að ráðstafanir séu gerðar til að draga úr rafmagnsnotkun, er henni heimilt, sem einn lið í þeirri ráðstöfun, að hækka rafmagnsverðið á notkun umfram meðalnotkun í hverjum gjaldskrárlið um allt að 10-földu verði. Í útreikningi meðalnotkunar skal tekið tillit til orku- og aflþarfar.

II. MÆLALEIGA

Rafmagnsstjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir veitu hverri, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækinu samkvæmt eftirfarandi skrá:

Tegund mælitækja	Ársleiga í kr. upp að 30 amp.	35-37 amp.	yfir 75 amp.
Einfasa kwst.mælar, hemilmælar og hemlar	27.00	„	„
Þrífasa kwst.mælar, þrífasa hemilmælar, einfasa frádráttarmælar, lausir	60.00	90.00	120.00
Tvígjaldsmælar, mestumælar	90.00	120.00	150.00
Lausar skiptiklukkur, einar sér	27.00	„	„

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal leigan vera sem næst 15% af mælitækis-verðinu, og semur rafmagnsstjóri nánari skrá um leiguna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku. 3 16. jan.

III. OPNUNAR- OG TENGIGJÖLD

a. Hafi gjald samkv. gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun 25 krónur.

b. Ef bundin eru óleyfileg vör við skoðun eða of stór, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð, fyrr en notandinn hefur greitt 25 krónu gjald á skrifstofu Rafmagnsveitunnar.

c. Fyrir skoðun á raflögn við úttekt skal greiða tengigjald, er reiknast þannig:

1. Nýjar veitur:

Fast gjald	12 kr.
og auk þess á hverja grein	4 —

2. Breyting á veitum:

Fast gjald	8 —
og auk þess á breytta grein	2 —
og auk þess á nýja grein	4 —

Fyrir endurskoðun skal greiða tvöfalt gjald.

Fyrir smávægilegar breytingar, þegar ekki er um að ræða aukningar, má falla frá innheimtu fastagjalds.

IV. HEIMTAUGAGJÖLD

Heimtaugagjald innan lögsagnarumdæmis Reykjavíkur skal miða við rúmmál húsa á þann hátt, sem hér segir:

Rúmmál húsa í teningsmetrum:	*Heimtaugargjöld:*	
	Jarðstrengur kr.	Loftlína kr.
Allt að 239	720.00	300.00
240— 299	960.00	400.00
300— 359	1080.00	560.00
360— 419	1200.00	700.00
420— 469	1320.00	800.00
470— 519	1540.00	880.00
520— 559	1640.00	940.00
560— 599	1640.00	1000.00
600— 679	1820.00	1100.00
680— 749	2000.00	1200.00
750— 889	2220.00	1300.00
890—1019	2400.00	1400.00
1020—1139	2540.00	1500.00
1140—1249	2640.00	1580.00
1250—1349	2740.00	1660.00
1350—1449	2810.00	1740.00
1450—1549	2880.00	1800.00
1550—1799	3000.00	1900.00
1800—1999	3120.00	2000.00

3 16. jan.

Rúmmál húsa í teningsmetrum:	*Heimtaugargjöld:*	
	Jarðstrengur kr.	Loftlína kr.
2000—2399	3360.00	2100.00
2400—2799	3600.00	2200.00
2800—3199	3840.00	
3200—3599	4080.00	
3600—3999	4320.00	
4000—4399	4560.00	
4400—4699	4800.00	

Fari lengd jarðstrengsheimtaugar fram úr 15 m eða lofttaugar fram úr 40 m skal húseigandi kosta það, sem fer yfir. Standi sérstaklega á eða séu sérstakir örðugleikar við lagningu heimtaugar, má krefjast sérstaks endurgjalds af húseiganda, en gera skal honum aðvart um það fyrir fram.

Standi sérstaklega á, er rafmagnsstjóra heimilt að semja um heimtaugargjaldið við húseiganda.

Gjaldskrá þessi, sem bæjarstjórn Reykjavíkur hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafmagnsveitu Reykjavíkur, nr. 221 25. október 1950.

Atvinnumálaráðuneytið, 16. janúar 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

4 17. jan.

AUGLÝSING

um breytingu á lyfsöluskrá frá 15. marz 1951, sbr. auglýsingu 27. september 1951 um 10% hækkun á lyfjaverði frá því, sem greint er í nefndri lyfsöluskrá.

Frá og með 1. febrúar 1952 og þar til öðruvísi verður ákveðið hækkar verð á lyfjum, ilátum og umbúðum, svo og vinnu við lyfjagerð um 10%, og verður 20% — tuttugu af hundraði — hærri en greinir í lyfsöluskrá frá 15. marz 1951.

Heilbrigðismálaráðuneytið, 17. janúar 1952.

Steingrímur Steinþórsson.

Gústav A. Jónasson.

AUGLÝSING

5
23. jan.

um breyting á gjaldskrá fyrir Rafveitu Seyðisfjarðar, nr. 108 8. ágúst 1949.

Auk heimildar í gjaldskránni til 20% hækkunar á raforkuverði, er bæjarstjórn heimilt að hækka öll gjöld samkvæmt gjaldskránni um 50%, þar til annað kann að verða ákveðið.

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 23. janúar 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

GJALDSKRÁ

6
24. jan.

fyrir rafveitu Kaupfélags Langnesinga, Þórshöfn.

I. RAFORKA

Rafveita Kaupfélags Langnesinga, Þórshöfn, selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

Um kwst.mæli á kr. 2.50 hver kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar raforkunotkun, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.

B. Suða.

Um kwst.mæli á kr. 1.00 hver kwst. Eftir þessum gjaldskrárlið er einungis seld raforka til fasttengdra suðutækja.

C. Vélar.

Þar sem orkan er seld til vélareksturs skal hún seld um kwst.mæli á kr. 1.80 hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds kr. 150.00 á hvert uppsett kw. vélanna.

Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til götu- og hafnarlýsingar, svo og til nota um vinnulagnir við byggingar meðan á byggingu stendur.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir veitu hverri, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa mælum upp að 30 amp. ..... kr. 2.00 á mánuði.
2. — þrífasa mælum 50 amp. og minni ..... — 3.00 – —
3. — þrífasa mælum 50 til 200 amp. ..... — 7.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem hér eru nefnd, skal leigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

6 24. jan.

III. HEIMTAUGAGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við veitukerfi rafveitunnar, skal greiða heimtaugagjald. Skal það vera sem hér segir:

1. Grunngjald fyrir hverja loftlínuheimtaug ..... kr. 760.00
2. Grunngjald fyrir hverja jarðlínuheimtaug ..... — 1140.00

Auk þessa grunngjalds skal greiða kr. 5.00 af hverju þúsundi króna af brunamati húsa og mannvirkja. Hálfu þúsundi eða minna í brunabótamati skal sleppt í útreikningi þessum, en ella hækka upp í heilt þúsund.

Ef brunabótamat á húsi er gamalt getur rafveitustjóri eða stjórnarnefnd Kaupfélags Langnesinga samræmt það nýju mati og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið á ný, skal þó heimtaugargjaldið miðast við það mat. Húseigandi greiðir grunngjald heimtaugar um leið og heimtaugaruppsetningu er lokið. Hinn hluti heimtaugargjaldsins fellur í gjalddaga, þegar brunabótamat hússins hefur verið framkvæmt.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 25 metrar, og loftlínuheimtaugar meiri en 60 metrar, og/eða gildleiki víra meira en 3 sinnum 70 mm², skal húseigandi greiða kostnað af því, sem fram yfir er.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD.

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari ekki verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 20.00.

Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki opnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 20.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Stjórnarnefnd Kaupfélags Langnesinga, Þórshöfn, er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í þessari gjaldskrá, um allt að 20 af hundraði, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 frá 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 24. janúar 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING

7
25. jan.

um breyting á gjaldskrá fyrir rafmagnsstöðina í Vík, nr. 23 5. febrúar 1951.

Auk heimildar til hækkunar í V. kafla gjaldskrárinnar, er hreppsnefnd heimilt að hækka gjöld samkvæmt lið B-2 í I. kafla um 50% og gjöld samkvæmt öðrum liðum I. kafla um 25%, þar til annað kann að verða ákveðið.

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 25. janúar 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING

8
26. jan.

um bann við heyflutningi.

Með tilvísun til 43. gr. laga nr. 44 9. maí 1947, um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjársjúkdóma og útrýmingu þeirra, er hér með bannað með öllu að flytja hey úr sveitum, þar sem garnaveiki í sauðfé hefur orðið vart til staða, þar sem garnaveiki í sauðfé hefur ekki gert vart við sig, nema sérstakt leyfi sauðfjársjúkdómanefndar komi til í hvert sinn. Hið sama gildir um heyflutning inn á fjárlaus svæði, þar sem niðurskurður sauðfjár hefur átt sér stað.

Brot gegn þessu banni varða sektum allt að 10000 krónum eða fangelsi samkvæmt ákvæðum sömu laga.

Landbúnaðarráðuneytið, 26. janúar 1952.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

REGLUGERÐ

9
28. jan.

um bann við eldi refa og minka í Sauðárkrókskaupstað.

1. gr.

Bannað er að ala refi og minka í Sauðárkrókskaupstað. Séu loðdýrabú rekin í bænum, er reglugerð þessi tekur gildi, skal dýrunum lógað tafarlaust, enda greiði bæjarsjóður skaðabætur til eiganda, samkvæmt mati þriggja dómkvaddra manna.

2. gr.

Þegar reglugerð þessi hefur tekið gildi, felur bæjarstjórn bæjarstjóra að rannsaka hversu mörg loðdýrabú séu í bænum. Geri hann síðan ráðstafanir til, að farið sé með þau bú, er til kunna að vera, svo sem fyrir er mælt í fyrstu grein.

9 28. jan.

3. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 200—5000 kr.

Reglugerð þessi, sem bæjarstjórn Sauðárkrókskaupstaðar hefur samið og samþykkt, er sett samkvæmt lögum nr. 56 25. maí 1949, um eyðingu refa og minka, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 28. janúar 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

10 28. jan.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 133/1950, sbr. reglugerð nr. 152 1. ágúst 1951, og reglugerð nr. 202 27. nóv. 1951, um stóreignaskatt skv. 12. gr. l. nr. 22/1950.

1. gr.

Síðasta málsgrein 21. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Einnig geta skattgreiðandi og fjármálaráðherra, hvor um sig, skotið úrskurði ríkisskattanefndar til dómstóla, enda sé mál höfðað í síðasta lagi 29. febrúar 1952.

2. gr.

Með reglugerð þessari, sem öðlast þegar gildi, er felld úr gildi reglugerð nr. 202 27. nóv. 1951.

Fjármálaráðuneytið, 28. janúar 1952.

Eysteinn Jónsson.

Kjartan Ragnars.

11 30. jan.

REGLUGERÐ

um viðauka við reglugerð nr. 82, 31. júlí 1947, um fjárhagsráð, innflutningsverzlun, gjaldeyrismeðferð og verðlagseftirlit.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 70 5. júní 1947, um fjárhagsráð, innflutningsverzlun og verðlagseftirlit, er hér með sett eftirfarandi reglugerð:

1. gr.

Bannað er að flytja til landsins hvers konar vörur, nema þær hafi verið greiddar seljanda, gjaldeyrir til greiðslu þeirra hafi verið tryggður gegnum banka eða B-skírteini hafi verið gefið út til innflutnings varanna, áður en þær eru sendar til landsins. Gildir þetta jafnt þótt gjaldeyris- og innflutningsleyfi hafi þegar verið veitt fyrir vörunum.

2. gr.

Engar vörur má tollafgreiða, nema framvísað sé kaupreikningi með áritaðri kvittun seljanda fyrir greiðslunni eða með áritun banka um að varan sé greidd eða greiðsla tryggð í erlendum gjaldeyri.

3. gr. 11

Bankarnir skulu hafa eftirlit með því að erlendar innheimtur, sem til þeirra 30. jan.
eru sendar, fullnægi ákvæðum reglugerðar þessarar. Sé innheimtum ekki gerð skil innan 30 daga frá komudegi og greiðslutrygging liggur ekki fyrir, er bönkunum skylt að tilkynna það gjaldeyriseftirlitinu, sem lætur rannsaka málið. Komi í ljós, að greiðsla vörunnar hafi ekki verið tryggð samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar, ber gjaldeyriseftirlitinu að tilkynna það viðkomandi tollstjóra, sem gera skal ráðstafanir til að veran sé endursend innan tveggja mánaða frá því að tilkynningin kom honum í hendur.

4. gr.

Undanþegnar þessari reglugerð eru sendingar allt að 500 kr. að verðmæti, enda séu lögð fram skilríki eða á annan hátt færðar sönnur á, að um gjöf sé að ræða.

5. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er reglugerð nr. 106 12. júní 1950, um viðauka við reglugerð nr. 82 31. júlí 1947, um fjárhagsráð, innflutningsverzlun, gjaldeyrismeðferð og verðlagseftirlit, numin úr gildi.

Viðskiptamálaráðuneytið, 30. janúar 1952.

Björn Ólafsson.

Þórhallur Ásgeirsson.

GJALDSKRÁ 12

4. febr.

fyrir Rafveitu Keflavíkur.

I. RAFORKA.

Rafveita Keflavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.70 hver kwst.
2. Um kwst.mæli á kr. 0.65 hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 7.50 á ári af hverjum fermetra gólffletar í rúmi því, sem lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 2.50 á ári af fermetra.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á 38 aura hver kwst. Auk þess skal greiða fastagjald, kr. 3.00 á mánuði af hverju herbergi íbúðarinnar.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m^2, skal telja sem hálft, en stærra en 25 m^2 sem tvö.

Þar, sem meðalstærð herbergja í íbúð er undir 10 m^2, má miða við sameiginlegt flatarmál þeirra, þannig, að hverjir 10 m^2 jafngildi einu herbergi og 5 m^2 hálfu herbergi.

12 4. febr.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á 95 aura hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds, frá kr. 190.00 til kr. 225.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Til fiskiðnaðar með fasttengdum vélum 38 aura hver kwst.
3. Ef uppsett rafvélaafl fastra véla við fiskiðnað, kjöt- eða mjólkuriðnað er yfir 20 kw., um kwst.mæli:
   Á 28 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
4. Um mæli á kr. 500.00 fyrir hvert kw. mesta notaðs afls á árinu, og auk þess 13 aura á notaða kwst.
5. Um mæli á kr. 315.00 fyrir hvert uppsett kw. vélanna, og auk þess 13 aura á notaða kwst.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 19 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst.
2. Um kwstmæli á 7.5 aura hver kwst. í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim samkvæmt reglum, sem gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum, og hitastillar notaðir.

E. Önnur orkusala.

1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á 48 aura hver kwst., enda sé notkunin mæld um sérmæli, og suðutækin fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á 95 aura hver kwst.
3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kwst-mæli á 19 aura hver kwst ef straumurinn er rofinn frá kl. 8.30 til 22, eða um tvígjaldsmæli á 19 aura hver kwst. á tímanum frá kl. 22 til 8.30, á 95 aura hver kwst. frá kl. 8.30 til 22.
4. Til gatnalýsingar á 50 aura hver kwst.

Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er, og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskyldu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa mælum upp að 30 amp. ..... kr. 2.00 á mánuði.
2. — þrífasa mælum upp að 50 amp. ..... — 3.00 - —
3. — þrífasa mælum 50 til 200 amp. ..... — 7.00 - —
4. — þrífasa mælum yfir 200 amp. ..... — 10.00 - —

12
4. febr.

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni, skal árleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leiga skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGAGJALD.

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, sem miðast við brunabótamat á húsum og mannvirkjum, á þann hátt, sem hér segir:

Brunabótamat:	*Jarðlína:*	*Loftlína:*
0— 30 000.00	kr. 900.00	kr. 600.00
30 000.00— 50 000.00	— 1200.00	— 800.00
50 000.00—100 000.00	— 1600.00	— 1200.00
100 000.00—150 000.00	— 1800.00	— 1500.00
150 000.00 og yfir	— 2000.00	— 1700.00

Greiði húseigandi áætlaðan helming heimtaugagjalds um leið og heimtaugaruppsetningu er lokið, er heimilt að veita honum gjaldfrest í allt að 12 mánuði á eftirstöðvunum. Heimtaugargjald fellur í gjalddaga þegar brunabótamat hússins hefur farið fram.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 15 metrar, og loftlínuheimtaugar meiri en 40 metrar, og/eða gildleiki víra meiri en 3×70 mm², skal húseigandi greiða kostnað af því, sem fram yfir er. Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD.

1. Hafi gjald skv. gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 20.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt 20.00 kr. gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL HÆKKUNAR.

Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 10%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi bæjarstjórn breytinguna í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem rafveitunefnd Keflavíkur hefur samið og bæjarstjórn Keflavíkur samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15. 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur, nr. 231 4. nóv. 1950.

Atvinnumálaráðuneytið, 4. febrúar 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

13
5. febr.

GJALDSKRÁ
fyrir Rafveitu Selfoss.

I. RAFORKA.

Rafveita Selfoss selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.90 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á 60 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 8.50 á ári af fermetra gólffletar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 2.50 á ári af fermetra.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á 42 aura hverja kwst. Auk þess skal greiða fastagjald, kr. 7.00 á mánuði af einu herbergi hverrar íbúðar og kr. 4.00 á mánuði af hverju herbergi umfram eitt.

Leiga af mælinum er innifalin í fastagjaldinu.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem eru ætluð til íbúðar, og eldhús. Herbergi minna en 5 m² skal telja sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö. Þar, sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m², má reikna með þeirri meðalstærð.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.00 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds, frá kr. 180.00 til kr. 210.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Ef uppsett rafvélaafl fastra véla við fisk-, kjöt- eða mjólkuriðnað er yfir 20 kw., um kwst.mæli:
   a. Á 48 aura hverja kwst.
   b. Á 36 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
3. Um mestumæla á kr. 480.00 á ári fyrir hvert kw. mesta notaðs afls á árinu og auk þess 15 aura á notaða kwst.
4. Ef ekki eru tök á að mæla mesta notað afl, má selja þannig:
   Um kwst.mæli á 15 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 360.00 á ári fyrir hvert kw. samanlagðs ástimplaðs rafvélaafls. Minnsta árgjald skal þó vera sem svarar 1000 kwst. ársnotkun á hvert kw. í ástimpluðu rafvélaafli.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 14 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.mæli á 7 aura hver kwst. í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til húshitunar. 13

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra. 5. febr.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar notandinn þá tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á 40 aura hverja kwst., enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutækin fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á kr. 1.00 hverja kwst.
3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kwst.mæli á 12 aura hverja kwst. ef straumurinn er rofinn frá kl. 8.30 til 22 eða um tvígjaldsmæli á 12 aura hverja kwst. á tímanum frá kl. 22 til 8,30 og á kr. 1.00 hverja kwst. frá kl. 8.30 til 22.
4. Til súgþurrkunar á heyi á 36 aura hverja kwst.
5. Til götulýsingar á kr. 1.00 hverja kwst., og annast rafveitan þá rekstur og viðhald lýsingarkerfisins.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskyldu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 2.50	á mánuði.
2.	— þrífasa mælum 50 amp. og minni	— 4.00	— —
3.	— þrífasa mælum 50 til 100 amp.	— 8.00	— —
4.	— þrífasa mælum yfir 100 amp.	— 12.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20 prósent af verði mælitækisins. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGAGJALD.

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald sem hér segir:

Grunngjald kr. 800.00 og auk þess 8 kr. af hverjum þúsund kr. af brunabótamati húsa og manvirkja upp að 500 þús. kr., en 4 kr. af hverjum þús. kr. þar yfir.

Í útreikningi á heimtaugargjaldi skal sleppa hálfu þús. eða minna af brunabótamati, en ella hækka upp í heilt þúsund.

Ef brunabótamat á húsi er gamalt, getur rafveitustjóri samræmt það nýju

13 mati og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið á ný skal
5. febr. þó miða gjaldið við það mat.

Heimtaugargjaldið fellur í gjalddaga, þegar uppsetningu heimtaugar er lokið, eða þegar brunabótamat hússins hefur verið framkvæmt. Heimilt er að veita gjaldfrest á helmingi heimtaugargjalds í allt að 6 mánuði.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 20 m, og loftlínuheimtaugar, meiri en 40 m og (eða) gildleiki víra meiri en 3×70 mm^2, skal húseigandi greiða kostnað af því, sem fram yfir er.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD.

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun 20 kr.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt 20 kr. gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. BRÁÐABIRGÐAÁKVÆÐI.

Verð til hitunar samkvæmt D-liðum I. kafla gjaldskrárinnar breytist með útsöluverði á kolum og dieselolíu á Selfossi, þannig, að gjaldskrárverðið teljist jafngilda 455.00 kr. verði á kolatonni og 770.00 kr. verði á olíutonni, en hækki eða lækki um 1 eyri hver kwst. á lið D1 og ½ eyri á lið D2 fyrir hverjar kr. 32.50, sem kolatonn hækkar eða lækkar eða hverjar 55.00 kr., sem olíutonn hækkar eða lækkar, þó þannig, að raforkuverðið miðist við það eldsneytisverðið, sem lægra er hlutfallslega miðað við grunnverðið 455.00 kr. á kolatonn og 770.00 kr. á olíutonn.

VI. HEIMILD TIL HÆKKUNAR.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 20 prósent, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Selfosshrepps hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2 apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Selfoss, nr. 235 7. nóvember 1950.

Atvinnumálaráðuneytið, 5. febrúar 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING

14
29. jan.

um veitingu sérleyfa til áætlunarflugs innanlands.

Samkvæmt heimild í 3. gr. laga nr. 119 28. des. 1950, um stjórn flugmála, hefur samgöngumálaráðuneytið í dag veitt eftirtöldum flugfélögum sérleyfi til áætlunarflugs, fyrst um sinn, þar til öðruvísi kynni að verða ákveðið, þó ekki lengur en til 31. janúar 1953, á eftirgreindum flugleiðum:

Flugfélag Íslands h/f:

1. Reykjavík — Akureyri.
2. Akureyri — Siglufjörður.
3. Akureyri — Norður- og Austurland.
4. Reykjavík — Kópasker.
5. Reykjavík — Austurland.
6. Reykjavík — Kirkjubæjarklaustur.
7. Reykjavík — Fagurhólsmýri.
8. Reykjavík — Hornafjörður.
9. Reykjavík — Blönduós — Sauðárkrókur, 1.—18. hvers mánaðar, er telur 31. dag, 1.—17., er mánuður telur 30 daga og 1.—16. í febrúarmánuði.

Loftleiðir h/f:

1. Reykjavík — Sandur.
2. Reykjavík — Hólmavík.
3. Reykjavík — Ísafjörður.
4. Reykjavík — Vestfirðir (Vestfjarðaskaginn).
5. Vestfirðir — millifjarðaflug.
6. Reykjavík — Siglufjörður.
7. Reykjavík — Vestmannaeyjar (Hella).
8. Reykjavík — Blönduós — Sauðárkrókur, 19.—31. hvers mánaðar, er telur 31. dag, 18.—30., er mánuður telur 30 daga og 17.—28. (29) í febrúarmánuði.

Sérleyfinu fylgir einkaréttur til að reka áætlunarflug á framangreindum flugleiðum, en jafnframt skylda til að halda þar uppi áætlunarferðum eftir því, sem flutningaþörf þeirra krefur.

Samgöngumálaráðuneytið, 29. janúar 1952.

Björn Ólafsson.

Páll Pálmason.

AUGLÝSING

15
6. febr.

um breyting á gjaldskrá héraðslækna.

Frá og með 1. marz þ. á. og þangað til öðruvísi verður ákveðið hækka allir liðir gjaldskrár héraðslækna (sbr. auglýsingar ráðuneytisins nr. 2 11. janúar 1933 og nr. 30 1. marz 1943), um 50%.

Heilbrigðismálaráðuneytið, 6. febrúar 1952.

Steingrímur Steinþórsson.

Gústav A. Jónasson.

16
6. febr.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Sauðárkróks.

I. RAFORKA.

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.90 hver kwst.
2. Um kwst.mæli á 75 aura hverja kwst., auk fastagjalds af rúmi því, sem lýsa skal, er nemi kr. 9.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 3.00 á ári af hverjum fermetra.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli þannig reiknað:

a. Grunngjald (mælisleiga o. fl.) ..... kr. 5.00 á mán.
b. Orkugjald af allri notkun ..... — 0.50 hver kwst.
c. Fastagjald af hverju herbergi í íbúð ..... — 5.00 á mán.

Til herbergja í íbúð skal telja öll herbergi, sem ætluð eru sem íveruherbergi, og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 m², skal telja sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m², má miða við samanlagt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 m² jafngildi einu herbergi og 5 m² hálfu herbergi.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.00 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds kr. 200.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Til fisk-, kjöt og mjólkuriðnaðar ef uppsett rafvélaafl fastra véla er yfir 20 kw um kwst.mæli á 38 aura hverja kwst., enda sé rafveitunni heimilt að rjúfa strauminn í allt að 2 klst. á dag á tímum mesta álags hennar, en þó eigi lengur en eina klst. í senn.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 19 aura hverja kwst., enda sé þá minnsta notkun 6000 kwst. á ári. Sala á raforku samkvæmt þessum gjaldskrárlið er háð því skilyrði, að straumurinn sé rofinn í allt að 3 klst. á dag á mesta álagstíma um hádegið og síðdegis, en eigi lengur en 1½ klst. í senn. Rafveitustjóri ákveður lokunartíma hjá hverjum notanda.
2. Um kwst.mæli á 7,5 aura hverja kwst. til næturhitunar, enda sé þá straumurinn rofinn frá kl. 8.30 til 22.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að klukkurofar séu fáanlegir og notandi kosti tengingu þeirra og greiði leigu af þeim samkvæmt reglum, sem gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillir notaður.

E. Önnur raforkunotkun.

16
6. febr.

1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á 45 aura hverja kwst., enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutækin fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á 105 aura hverja kwst.
3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kwst.mæli á 12.5 aura hverja kwst., enda sé straumurinn rofinn frá kl. 8.30 til 22, eða um tvígjaldsmæli á 12,5 aura hverja kwst. frá kl. 22 til 8.30 og 105 aura hverja kwst. frá kl. 8.30 til 22.
4. Raforku til götu- og hafnarlýsingar á 60 aura hver kwst.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskyldu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er ákvörðun sú skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum 30 amp. og minni	kr.	2.00	á mánuði.
2.	— þrífasa mælum 25 amp. og minni	—	3.00	— —
3.	— þrífasa mælum 25 til 50 amp.	—	5.00	— —
4.	— þrífasa mælum 50 til 70 amp.	—	7.00	— —
5.	— þrífasa mælum 70 amp. og yfir	—	10.00	— —

Að öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD.

Fyrir hverja húsveitu, sem tengd er við rafveitukerfi Sauðárkróks, skal greiða heimtaugargjald, miðað við rúmtak húss, samkvæmt eftirfarandi gjaldstiga:

Rúmmál húss í ten.m.						*Heimtaugargjald.*	
Frá	0	allt að		100	.....	kr.	500.00
—	100	—	—	150	.....	—	575.00
—	150	—	—	200	.....	—	650.00
—	200	—	—	250	.....	—	725.00
—	250	—	—	300	.....	—	800.00
—	300	—	—	350	.....	—	900.00
—	350	—	—	400	.....	—	1000.00
—	400	—	—	450	.....	—	1100.00
—	450	—	—	500	.....	—	1200.00
—	500	—	—	550	.....	—	1300.00
—	550	—	—	600	.....	—	1400.00
—	600	—	—	650	.....	—	1500.00
—	650	—	—	700	.....	—	1600.00
—	700	—	—	750	.....	—	1700.00
—	750	—	—	800	.....	—	1800.00

16 6. febr.

Rúmmál húss í ten.m.					*Heimtaugargjald.*
Frá	800	allt að	850	.....	kr. 1900.00
—	850	— —	900	.....	— 2000.00
—	900	— —	1000	.....	— 2200.00
—	1000	— —	1100	.....	— 2400.00
—	1100	— —	1200	.....	— 2600.00
—	1200	— —	1500	.....	— 3000.00
—	1500	— —	1750	.....	— 3500.00
—	1750	— —	2000	.....	— 4000.00
—	2000	— —	2250	.....	— 4500.00
—	2250	og yfir		.....	— 5000.00

Gjald þetta er miðað við loftlínu að gildleika 3×70 m² eða grennri og allt að 60 metra að lengd. Fyrir jarðstreng skal greiða heimtaugargjald, sem er 20% hærra, enda sé jarðstrengur ekki gildari en 3×70 m² eða lengri en 25 metrar.

Húseigandi greiðir auk þess allan kostnað af því, ef heimtaug er gildari eða lengri en að framan greinir. Sé fleiri en ein heimtaug að húsinu, greiði húseigandi eftir reikningi allan kostnað, er af því leiðir. Ef sérstök heimtaug er lögð í peningshús eða bifreiðaskúr á byggingarlóð íbúðarhússins, telst hún aukaheimtaug í húsið.

Verði síðan lögð jarðlína í stað loftlínu, greiðir húseigandi það, sem á vantar til þess að hann hafi greitt fullt jarðlínuheimtaugargjald.

IV. OPNUNARGJALD.

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 20.00
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 20.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í I. kafla þessarar gjaldskrár um allt að 10% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20 júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast þegar í stað gildi, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir rafveituna, nr. 30 28. febrúar 1951.

Atvinnumálaráðuneytið, 6. febrúar 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

GJALDSKRÁ

17
7. febr.

fyrir Rafveitu Miðneshrepps.

I. RAFORKA.

Rafveita Miðneshrepps selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.90 hver kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar notkun raforku, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.
2. Um kwst.mæli á kr. 0.70 hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 8.25 á hvern fermetra gólfflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 3.00 á ári af hverjum fermetra.

B. Rafmagn til almennrar heimilisnotkunar.

Um kwst.mæli á 47 aura hver kwst. Auk þess skal greiða fastagjald kr. 7.50 á mánuði af einu herbergi hverrar íbúðar, og kr. 4.50 af hverju herbergi umfram eitt.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll íbúðarherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 ferm. skal telja sem hálft, en stærra en 25 ferm. sem tvö.

C. Vélanotkun o. fl.

1. Um kwst.mæli á 100 aura hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds kr. 200.00 til kr. 225.00 á hvert uppsett kw. vélanna.

   Eftir þessum gjaldskrárlið skal selja raforku um kwst.mæli til götu- og hafnarlýsingar. Einnig má eftir þessum gjaldskrárlið selja raforku til vinnulagna við byggingar, meðan á byggingu stendur.
2. Til fiskiðnaðar, ef uppsett rafvélaafl fastra véla er yfir 20 kw., um kwst.mæli á 30 aura hver kwst. Rafveitan áskilur sér rétt til að rjúfa straum allt að tveim stundum um hádegi og einni stund síðdegis.
3. Til fiskiðnaðar og heyþurrkunar með fasttengdum vélum um kwst.mæli á 47 aura hver kwst.
4. Um kwst.mæli á 14 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 400.00 á ári fyrir hvert kw. samanlagðs ástimplaðs rafvélaafls.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 22 aura hver kwst., enda sé þá minnsta ársnotkun 6000 kwst. Heimilt er að rjúfa straum allt að þrem stundum í sólarhring, en þó mest 1½ stund í senn.
2. Um kwst.mæli á 8 aura hver kwst., ef straumur er rofinn frá kl. 8.30 til 23.
3. Önnur skilyrði fyrir raforku til hitunar:
   a. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
   b. Að notandinn setji klukkurofa fyrir hitalögnina, og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.

17 c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum raf-
7. febr. veitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum, og hitastillar notaðir.

II. MÆLALEIGA.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa mælum 30 amp. og minni ..... kr. 2.00 á mánuði.
2. — þrífasa mælum 50 amp. og minni ..... — 3.00 - —
3. — þrífasa mælum 50 til 200 amp. ..... — 7.00 - —
4. — þrífasa mælum yfir 200 amp. ..... — 10.00 - —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækis. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGAGJÖLD.

Grunngjald heimtaugar fyrir hverja húsveitu skal vera krónur 1500.00 fyrir jarðlínu, en kr. 1000.00 fyrir loftlínu. Auk þess skal greiða 10 pro mill (tíu af þúsundi) af brunabótamati hússins upp að kr. 500000.00,en 5 pro mill af þeim hluta brunabótaverðs, sem er yfir 500000.00 kr.

Ef brunabótamat á húsi er gamalt, getur rafveitustjóri samræmt það nýju mati, og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið á ný, skal þó heimtaugargjaldið miðast við það mat.

Greiði húseigandi áætlaðan helming heimtaugargjalds um leið og uppsetningu heimtaugar er lokið, er heimilt að veita honum gjaldfrest á eftirstöðvunum í allt að 12 mánuði. Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar brunabótamat hússins hefur verið framkvæmt.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 25 metrar, og loftlínuheimtaugar meiri en 60 metrar, og (eða) gildleiki víra meiri en 3×70 qmm, skal húseigandi greiða kostnað af því, sem fram yfir er.

Ef lögð er fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal húseigandi greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD.

1. Hafi gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 15.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki opnuð aftur fyrr en notandinn hefur greitt kr. 25.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL GJALDSKRÁRBREYTINGAR.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari um allt að 20% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Miðneshrepps hefur samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946,

staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. 17 7. febr.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Miðneshrepps, nr. 34 28. febrúar 1949.

Atvinnumálaráðuneytið, 7. febrúar 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

GJALDSKRÁ

18 8. febr.

fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar.

I. RAFORKA.

Rafveita Hafnarfjarðar selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.60 hver kwst.
2. Um kwst.mæli á 45 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 8.50 á ári af hverjum fermetra (m^2) gólffletar, er lýsa skal. Þar, sem gólffletir eru tiltölulega stórir miðað við ljósmagn, er heimilt að veita afslátt á fastagjaldi skv. reglum, er rafveitustjóri setur. Minnsta fastagjald skal þó vera kr. 220.00 á ári.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um einn kwst.mæli fyrir alla notkun á heimilinu á 35 aura hver kwst., og auk þess fastagjald kr. 42.00 á ári fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar, og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Heimilt er að miða fastagjald við gólfflöt, og skal þá greiða kr. 5.00 á ári af hverjum fermetra.

C. Vélanotkun.

1. Um einn kwst.mæli, þannig:

Fyrir	fyrstu	1000	kwst.	ársnotkun	100	au.	hver	kwst.
—	næstu	2000	—	—	90	—	—	—
—	—	4000	—	—	80	—	—	—
—	—	8000	—	—	65	—	—	—
—	—	15000	—	—	50	—	—	—
—	—	30000	—	—	40	—	—	—
—	umfram	60000	—	—	25	—	—	—

2. Um mæla þannig reiknað, enda sé vélaafl minnst 20 kw.:

260	kr.	árskw.	fyrir	fyrstu	50 kw.
210	—	—	—	næstu	50 —
160	—	—	—	umfram	100 —

Auk þess greiðist kwst.gjald, er reiknast þannig, miðað við eitt ár:

Fyrstu	200000	kwst.	á	12	aura	hver	kwst.
Umfram	200000	—	-	9	—	—	—

3. Um einn kwst.mæli á 60 aura hver kwst. fyrstu notkunar, en á 40 aura hver kwst. af notkun umfram 1000 klst. á ári á hvert kw. vélaafls. Minnsta greiðsla samkv. þessum lið skal þó vera 600 kr. á ári fyrir hvert kw. vélaafls.

18 8. febr.

D. Hitun.

1. Til hitunar húsa, enda sé rafmagnsupphitun aðalupphitun hússins, um sérmæli fyrir hitalögnina:
   a. Á 35 aura hver kwst.
   b. Á 20 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í eina klst. um hádegið.
   c. Á 16 aura hver kwst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar, um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en eina og hálfa klst. í senn.
   d. Á 8 aura hver kwst. næturnotkunar, er fram fer frá kl. 22 til kl. 8, enda sé notuð eingöngu, eða því nær eingöngu, næturrafmagn til upphitunar hússins.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til húshitunar.

1. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
2. Að notandi kosti tengingu sjálfvirks klukkurofa og greiði leigu fyrir hann samkv. reglum, sem gilda fyrir leigu mæla.
3. Að hitalagnir, þar með talin tæki öll, séu gerðar samkv. fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

2. Til hitunar í handiðn, iðnaði eða atvinnurekstri um tvígjaldsmæli á 13 aura hver kwst. frá kl. 22 til kl. 8 og á 65 aura hver kwst. frá kl. 8 til 22.

E. Önnur notkun.

1. Rafveitustjórn er heimilt að veita afslátt frá framangreindum verðlagsákvæðum á liðum A til D á orku, sem notuð er á sumrin, ef um töluverða aukningu frá vetrarnotkun er að ræða, eða ef orkan er eingöngu notuð á sumrin.
2. Til nota við vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á kr. 1.10 hver kwst.
3. Gjöld fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórn eftir tillögu rafveitustjórnar.
4. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, þó eigi lengur en til eins árs í senn, nema til komi samþykki rafveitustjórnar.

II. MÆLALEIGA.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækis, sem nota skal fyrir veitu hverri. Heimilt er að taka leigu fyrir mælitæki, er nemur allt að 20% af meðalverði hverrar tegundar.

III. HEIMTAUGAGJÖLD.

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, er miðast við brunabótamat á húsum og mannvirkjum á þann hátt, sem hér segir:

Fyrir jarðlínuheimtaug: Grunngjald kr. 780.00 og auk þess 0.8% af brunabótamati upp að 200 þús. kr. og 0.2% af brunabótamati umfram 200 þús. kr.

Fyrir loftlínuheimtaug greiðist 70% af heimtaugargjaldi fyrir jarðlínuheimtaug.

Þar sem brunabótamat er gamalt, skal heimtaugargjaldið miðast við umreiknað brunabótamat eftir vísitölu byggingarkostnaðar, er Hagstofa Íslands reiknar út. Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 15 m, loftlínuheimtaugar meiri en 40 m og/eða gildleiki víra meiri en 3×70 qmm, skal húseigandi kosta það, sem þar er fram yfir. Standi sérstaklega á, eða séu óvenjulega miklir örðugleikar við lagningu heimtaugar, má krefjast sérstaks endurgjalds af húseiganda, en gera skal honum aðvart um það fyrir fram.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaugar eftir reikningi. 18 8. febr.

Ef breytt er um heimtaug úr loftlínu í jarðlínu, skal húseigandi greiða þann mismun, sem er á loftlínu- og jarðlínuheimtaug, eins og sá mismunur er í gjaldskrá, sem í gildi er, þegar breytingin er framkvæmd. Rafveitan skal hins vegar kosta breytingu á stofntaug innanhúss, sem þessu verður samfara, en ekki málningu eða rask, sem af þessu kynni að stafa. Sé mikill kostnaður við slíka breytingu, getur stjórn rafveitunnar skyldað húseiganda til að taka þátt í kostnaði stofntaugarinnar.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar er lokið er lagningu heimtaugar.

IV. OPNUNARGJALD.

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 25 krónur.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð aftur, fyrr en notandi hefur greitt 25 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 10%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem bæjarstjórn Hafnarfjarðar hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar, nr. 260 30. nóvember 1950.

Atvinnumálaráðuneytið, 8. febrúar 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ 19 11. febr.

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Ísafjarðarkaupstað, nr. 64 24. apríl 1946.

1. gr.

1. mgr. 36. greinar orðist þannig:

Öll skip, þau er um ræðir í 1. málslið 10. gr., skulu hvort sem þau nota hafnsögumenn eða ekki, skyld til að greiða hafnsögugjald í fyrsta skipti á árinu, er þau koma á höfnina og leggjast við festar innan takmarka Ísafjarðarhafnar.

2. gr.

Á eftir orðinu „bryggjugjalds“, í 1. mgr. 52. greinar, komi: hafnsögugjalds.

3. gr.

54. grein orðist þannig:

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki og hafa þau forgangsrétt sem opinber gjöld. Enn fremur skulu öll skipagjöld tryggð með lögveði í skipi og gangi það veð í 2 ár fyrir samningsveðskuldum.

19 11. febr.

4. gr.

Í stað „10 til 500 kr.“ í 59. gr. komi: allt að 10 þús. kr.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946 um hafnargerðir og lendingarbætur og lögum nr. 41 5. apríl 1948 um breyting á þeim lögum, til að öðlast gildi nú þegar og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 11. febrúar 1952.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

20 14. febr.

REGLUGERÐ

um varnir gegn gin- og klaufaveiki.

1. gr.

Sjúkdómsgreining og bráðabirgðasóttkví.

Komi upp sjúkdómur í búfé og leiki grunur á, að um gin- og klaufaveiki sé að ræða, ber hlutaðeigandi bónda, eiganda eða forsjármanni gripanna að gera héraðsdýralækni eða yfirdýralækni viðvart án tafar og helzt símleiðis. Skal dýralæknir þá tafarlaust rannsaka hina grunuðu gripi. Reynist grunurinn réttur, skal dýralæknir banna, að frá bænum sé flutt búfé, lifandi eða dautt, enn fremur búsafurðir hvers konar. Búanda skal gert að skyldu að sjá um, að fólk fari ekki af heimilinu, nema lífsnauðsyn beri til, og þá eigi nema að hafa skipt um föt og þvegið og sótthreinsað sig vandlega. Enn fremur skal banna brottflutning allra jarðávaxta, alls kálmetis, poka, alls heys og annars fóðurs, og mykju. Heimilisfólk má ekki hafa neinn samgang við gripi frá öðrum bæjum. Húsbónda skal gert ljóst, að hann er ábyrgur fyrir því, að ákvæðum þessum sé fylgt. Enn fremur skal hann sjá um, að hundarnir á bænum séu lokaðir inni eða bundnir. Ketti, hænsni, endur og dúfur skal og loka inni.

Bannað er að flytja hvers konar dýr heim að bænum, og allan samgang við heimilið skal banna. Dýralæknir skal taka nákvæma skýrslu af búanda, um samgang við heimilið og aðflutninga undanfarið. Skal dýralæknir, um leið og hann fer frá bænum, setja spjöld við bæjarhlið, fjós- og fjárhúsdyr, áletruð: *„Gin- og klaufaveiki, aðgangur bannaður“.*

Strax og dýralæknir hefur staðfest sjúkdóminn, skal hann tilkynna það yfirdýralækni og hlutaðeigandi lögreglustjóra, og þær bráðabirgðaráðstafanir, sem hann hefur gert. Enn fremur hlutaðeigandi mjólkursamlagi og þeim, sem flytur mjólk frá bænum. Yfirdýralæknir skal svo fljótt sem auðið er, ganga úr skugga um, hvort sjúkdómsgreining sé rétt.

2. gr.

Um lögrelueftirlit með sóttkví og grunuð svæði.

Strax og örugg vissa er fengin um að gin- og klaufaveiki sé komin upp, skal hlutaðeigandi lögreglustjóri setja heimilið í sóttkví. Skal allur samgangur manna frá bænum við aðra bæi, sem og gripi frá öðrum bæjum, stranglega bannaður, nema brýnasta nauðsyn beri til. Hlutaðeigandi yfirvald skal í samráði við dýralækni þann, sem kallaður hefur verið, og yfirdýralækni, ákveða sem allra fyrst, hve víðtækt svæði kringum hinn smitaða bæ, skuli teljast „grunað svæði“. Skal

það tilkynnt tafarlaust í útvarpi og birt í blöðum. Á sýktum bæ, ber heimilisfólki skylda til þess að veita allar upplýsingar um, hvaða samgangur hafi verið frá bænum við fólk frá öðrum bæjum eða við skepnur frá öðrum bæjum, og hvort gripir, fóður eða annað, er smit getur borizt með, hafi verið flutt frá bænum vikuna áður en sjúkdómsins varð vart. Við nánari afmörkun, grunaðs svæðis, skal taka tillit til samgangna, þéttbýlis og landshátta. 20 14. febr.

3. gr.

Auglýsingar og umferðabann.

Þegar gin- og klaufaveiki hefur orðið vart, skulu án tafar settar upp auglýsingar um sjúkdóminn á afgreiðslum áætlunarbifreiða, í samkomuhúsum, verzlunum, á mjólkurbúum og á öðrum stöðum, er þurfa þykir. Skal í þessum auglýsingum einnig tekið fram, hver helztu einkenni sjúkdómsins eru, og hver ráð séu helzt til þess að forðast smitun. Ef nauðsyn þykir bera til er hlutaðeigandi lögreglustjóra heimilt að banna alla umferð um vegi, sem liggja yfir hið grunaða svæði eða nálægt bæ, þar sem sjúkdómsins hefur orðið vart. Við alla vegi, sem liggja frá grunuðum svæðum, skal festa skýrar auglýsingar um, að brottflutningur búfjár og annara húsdýra sé stranglega bannaður.

4. gr.

Um varúðarráðstafanir fólks á grunuðum svæðum og samkomubann.

Fólk, sem býr á grunuðu svæði, má ekki fara burt af svæði þessu, nema það hafi áður skipt um föt, yzt sem innst, svo og sokka og skófatnað, og þvegið hendur og andlit rækilega úr sápuvatni. Fólki á svæðinu er enn fremur bannað að, taka þátt í hvers konar samkomum og mannfundum.

Öllum óviðkomandi er bannaður aðgangur inn á grunað svæði, sérstaklega er öllum bannaður aðgangur að gripahúsum. Skólabörn sem búa á svæðinu, mega ekki sækja skóla, fyrr en sjúkdómurinn er um garð genginn, sótthreinsun verið gerð, og sóttkví er aflétt. Nái gin- og klaufaveikin víðtækari útbreiðslu, er ráðuneytinu heimilt að setja á algert samkomubann í þeim landshluta eða héraði.

5. gr.

Um slátrun og flutning gripa á grunuðum svæðum.

Frá grunuðu svæði má einungis flytja gripi beint til slátrunar og eingöngu að fengnu leyfi landbúnaðarráðuneytisins, í samráði við yfirdýralækni. Skal við flutning þessara gripa hlýta nákvæmlega reglum, sem um það eru settar. Áður en dýr eru flutt af grunuðu svæði til slátrunar, skulu þau skoðuð af dýralækni. Skulu ekki líða meir en 6 tímar frá skoðun dýralæknis þar til gripirnir eru fluttir burt. Skal dýralæknir auðkenna gripina og skrifa vottorð með þeim, þar sem tekið er fram heilbrigðisástand þeirra, auðkenni dýranna, fjöldi o. s. frv. Vottorði skal skila í hlutaðeigandi sláturhús, og skal sláturhússtjóri eða dýralæknir sá, er annast kjötskoðun, undirrita að móttaka dýranna og slátrun hafi átt sér stað og endursenda síðan vottorðið til hlutaðeigandi dýralæknis. Slátrun búfjár af grunuðu svæði má eingöngu fara fram í viðurkenndum sláturhúsum og undir eftirliti dýralæknis, skal hann og hafa eftirlit með sótthreinsun að lokinni slátrun.

Flutningur búfjár af grunuðum svæðum í sláturhús má eingöngu fara fram á sérstökum vörubílum, sem eru þannig yfirbyggðir og lokaðir, að smithætta geti ekki stafað af flutningnum, og að sótthreinsun bílanna sé sem auðveldust.

Saur búfjár og undirburður á bílpalli, skal vandlega hreinsaður af bílnum í sláturhúsinu, og má ekki fara með bílinn frá sláturhúsinu, fyrr en slík sótthreinsun

20 hefur farið fram. Þeir menn, er flutt hafa fénaðinn, skulu sápu-þvo andlit sitt
14. febr. vandlega, og sótthreinsa hendur með 0,2% natronlut (NaOH), skipta um föt, og föt þeirra skulu síðan sótthreinsuð. Frá grunuðu svæði má ekki flytja mjólk, hey, jarðarávexti, grænmeti, mykju, tað, poka eða annað, sem hætta getur stafað af, og bannaður er með öllu flutningur sláturfjárafurða hvers konar, og sé mjólkin notuð á heimilinu til smjörgerðar, skyrgerðar eða ostagerðar, skal hún fyrst hituð upp í 80°C.

Heilbrigðar skepnur má ekki reka yfir grunað svæði, flutningur þeirra má eingöngu fara fram í lokuðum vögnum undir sérstakri gæzlu og án þess að staðar sé numið á hinu grunaða svæði. Hunda, ketti, hænsni, endur og dúfur á grunuðu svæði, skal hafa í strangri vörzlu. Hundar skulu bundnir eða lokaðir inni, kettir og hænsni, endur og dúfur lokaðar inni. Búfjársýningar, uppboð og annað slíkt er bannað á grunuðu svæði.

6. gr.

Um mjólkurflutninga og sótthreinsun mjólkuríláta.

Mjólkurbúum er bannað að senda til bænda ógerilsneydda mjólk, áfir, undanrennu, sýru eða annað, eftir að gin- og klaufaveiki hefur komið upp á mjólkursvæði þess. Ef gin- og klaufaveiki hefur komið á mjólkursvæði mjólkurbús, er það skylda búsins að skola alla mjólkurbrúsa daglega að utan með natronlút, 0,2%, eða að dýfa þeim ofan í sjóðandi vatn, áður en þeir eru sendir aftur heim til bænda. Allir mjólkurvagnar skulu þvegnir vandlega með natrónlút 0,2% áður en farið er með þá frá búinu. Bílstjórar á mjólkurbílum skulu þvo hendur sínar og skófatnað daglega úr 0,2% natronlút og skipta um vinnufatnað daglega. Ber mjólkurbúinu að sjá bílstjórum fyrir nægum og hentugum vinnufatnaði til þess. Mjólkurpóstar skulu forðast, eftir því sem unnt er, allan samgang við klaufdýr meðan gin- og klaufaveiki geisar. Heimilt er að fyrirskipa sótthreinsun brúsa, bíla o. a. á mjólkurbúum, í varúðarskyni, enda þótt gin- og klaufaveiki hafi enn ekki verið staðfest á mjólkursvæði þess.

Lögreglustjóra er heimilt að ráða sérstaka menn til þess að hafa efirlit með því, að sótthreinsun á mjólkurbrúsum og mjólkurbílum fari fram svo sem mælt er fyrir, að samgöngubanni við smitaða bæi sé fylgt o. s. frv.

7. gr.

Um gæzlu gripa og afnám sóttkvíar.

Sóttkví má ekki leysa fyrr en 6 vikur eru liðnar frá því, er sótthreinsun fór fram á hinum sýkta bæ. Ákvæði er taka til grunaðs svæðis, skulu gilda í 6 vikur eftir að sótthreinsun hefur verið framkvæmd á sýktum bæ. Á meðan sóttkví stendur, skal dýralæknir eða annar trúnaðarmaður ráðuneytisins, sem til þess er ráðinn, fylgjast með því, að minnsta kosti vikulega, að settum reglum sé fylgt. Hafi settum reglum verið fylgt og sóttkvíunartímabilið er útrunnið, skal tilkynna lögreglustjóra, að aflétta megi sóttkvínni. Ef ógerlegt er vegna fóðurskorts að halda búfé á grunuðum svæðum í húsi, skal hafa það í afgirtum hólfum undir stöðugu eftirliti. Gæta skal þess, að búféð sé ávallt í 2 km fjarlægð frá búfénaði utan grunaðs svæðis. Þeir, sem eftirlit hafa með skepnunum, skulu fylgjast vel með heilsufari þeirra, sérstaklega skal því veitt eftirtekt, hvort nokkur skepna slefar eða er hölt. Komi slík einkenni í ljós, skal yfirvaldi eða dýralækni gert aðvart án tafar. Komi í ljós að um gin- og klaufaveiki sé að ræða, getur ráðherra fyrirskipað að lóga skuli öllu búfé sem í hólfinu er, og halda því síðan lokuðu fyrir öllum búpeningi og umferð allri í þrjá mánuði.

8. gr.

Um meðferð gripa og sótthreinsun, þar sem gin- og klaufaveiki kemur upp.

Strax og staðfest er að gin- og klaufaveiki sé á bænum, skal gera ráðstafanir til þess, að öllum klaufdýrum á bænum verði tafarlaust slátrað, og öllum þeim húsdýrum, er samgang hafa haft við sjúka gripi, hvort sem klaufdýr eru eða ekki, svo sem fuglar. Gripahús, þar sem sjúkar skepnur eru, skulu vera lokuð, einnig skulu gluggar vera lokaðir eða birgðir til varnar því að fuglar, meindýr og minkar komist inn. Slátrun má eingöngu fara fram á bænum sjálfum, nema sérstakt leyfi landbúnaðarráðuneytisins komi til. Eftir að slátrun hefur farið fram, skulu allir þeir, er unnið hafa að slátrun, þvo sér vandlega, bæði höfuð, handleggi og hendur, skipta um föt, svo og skófatnað og sokka. Föt þau, sem notuð voru við slátrunina, ásamt áhöldum skulu sótthreinsuð.

Kjöt og sláturafurðir af búfé, sem drepið hefur verið vegna gin- og klaufaveiki, má ekki flytja frá bænum nema með sérstöku leyfi ráðuneytisins. Húðir og lappir skal brenna eða grafa niður, svo og hausa með tungu, og júgur. Skepnur, sem drepast af gin- og klaufaveiki skal grafa niður sem allra fyrst, þannig að hræin verði hulin að minnsta kosti með eins metra þykku moldarlagi. Skulu skepnurnar grafnar með húð og hári, en áður en moldinni er mokað yfir, skal hella yfir hræin natrónlútupplausn, 2%. Sé óframkvæmanlegt að grafa hræin niður skulu þau brennd á tryggilegan hátt.

Hrossum, sem ekki hafa haft samgang við hinar sjúku skepnur og ekki hafa verið tekin í hús, þarf ekki að slátra. Sama máli gegnir um hænsni, sem geymd eru í sérstöku húsi. Þegar slátrun er lokið á bænum, skal fara fram allsherjar sótthreinsun á öllum gripahúsum og fóðurgeymslum og öllum þeim áhöldum, sem verið hafa í nánu sambandi við búpening þann, er felldur var og öllum fötum, sem notuð hafa verið við gegningar og annað. Þá skulu enn fremur sótthreinsuð þau herbergi, sem hin sóttmenguðu áhöld og föt hafa verið geymd í. Allir pokar, sem notaðir hafa verið undir fóðurvörur, skulu brenndir eða látnir liggja í natrónlút 0,2% í 4—5 daga. Sótthreinsun öll skal gerð með 0,2% natrónlút. Slátrun og sótthreinsun skal fara fram undir eftirliti dýralæknis, eða sérstaks trúnaðarmanns ráðuneytisins. Skal verkið vandað svo sem frekast er unnt, svo sótthreinsunin sé tryggileg.

Í safnþró skal hella natrónlút 1% eða kalkvatni 5%. Leifar af drykkjarvatni, sem notað hefur verið handa sjúkum skepnum, skulu sæta sömu meðferð. Ef unnt er skal mykja, þvag og það frá sjúkum dýrum, ekki hreyft fyrstu 3 mánuðina. Þurfi að aka því á völl, skal mykjan bleytt með natrónlút. Skal leitast við að nota áburðinn í flög, og plægja hann niður jafnharðan. Frá bæ, sem er í sóttkví, má ekki flytja mjólk, hey, jarðarávexti, kál, hálm, poka, það eða mykju fyrr en rækileg sótthreinsun hefur farið fram á bænum og hann er leystur úr sóttkví. Bannað er að fara með bíla og önnur farartæki út af sýktum heimilum, sömuleiðis er óleyfilegt að nota hesta utan heimilisins.

9. gr.

Varúðarráðstafanir og samgöngur við sýkt heimili.

Túnhlið við heimreið á sýktum bæjum skal vera vandlega lokað (læst). Á hliðið skal fest greinileg áletrun: *„Gin- og klaufaveiki, aðgangur bannaður“*. Við hliðið skal standa stampur með 0,2% natrónlút, sem skipt skal um daglega. Allir sem nauðsynlega þurfa að fara frá heimilinu, skulu þvo þar skófatnað sinn. Póstkassa skal hengja upp utan túnhliðs, svo póstur þurfi ekki að koma heim að bænum. Húsbóndi skal hafa vakandi auga á því, að enginn komi heim að bænum, nema læknar og aðrir, er þangað eiga erindi, vegna gin- og klaufaveiki. Sé reglur þessar

20 brotnar, ber húsbónda að tilkynna það lögreglustjóra, og skal sá er í hlut á kyrr-
14. febr. settur á heimilinu, þar til nauðsynleg sótthreinsun hefur farið fram á fötum hans og farangri. Aðvífandi skepnur, t. d. flækingshundar eða strokuhestar skulu kyrrsettir á bænum og settir í örugga vörzlu. Sé eigi unnt að handsama gripina, skal húsbóndi sjá um, að þeir séu skotnir og hræin grafin svo fljótt sem unnt er. Skulu slíkar aðgerðir tafarlaust tilkynntar lögreglustjóra.

Öllu heimilisfólki er stranglega bannað að fara burt af bænum áður en slátrun og sótthreinsun hefur farið þar fram, nema lífsnauðsyn beri til. Þurfi einhver af heimilisfólkinu að fara af bæ, skal sá hinn sami fyrst skipta um föt og skófatnað og sokka og sápuþvo andlit og hendur. Skólaganga og þátttaka í hvers konar mannfundum, er stranglega bönnuð. Stundi einhver á sýktum bæ vinnu utan heimilis, eða þurfi heimilið að fá vinnuhjálp fólks frá öðrum bæjum, verða þær manneskjur, sem um er að ræða, annað hvort að taka fast aðsetur á sýkta heimilinu eða vera fjarvistum frá heimilinu meðan á sóttkví stendur.

10. gr.

Um bætur.

Þegar búfé er slátrað vegna gin- og klaufaveiki skal ríkissjóður bæta það sanngjörnu verði. Enn fremur skal ríkissjóður bæta eiganda búfjárins afurðatjón hæfilegan tíma.

Þeim bændum, er mjólkursölu stunda á „grunuðum svæðum", skal bætt tjón það, er þeir verða fyrir af völdum flutningsbanns á mjólk. Skulu bætur þessar nema þeim mismun, sem er á verðgildi mjólkur til heimavinnslu og til sölu í mjólkurbú, að frádregnum flutningskostnaði mjólkurinnar í mjólkurbú.

Bætur þær, sem um ræðir í þessari grein, skulu ákveðast með mati þriggja manna, sem hæstiréttur tilnefnir, og verður mati þeirra ekki skotið til yfirmats.

Við ákvörðun bóta þessara ber matsmönnum að taka til greina sýkingu búfjárins eða yfirvofandi sýkingarhættu.

11. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða refsingu samkvæmt lögum nr. 11 23. apríl 1928, um varnir gegn því, að gin- og klaufaveiki og aðrir alidýrasjúkdómar berist til landsins, sbr. lög nr. 16 31. jan. 1952, um breyting á þeim lögum.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 11 23. apríl 1928, um varnir gegn því að gin- og klaufaveiki og aðrir alidýrasjúkdómar berist til landsins, sbr. lög nr. 16 31. jan. 1952 um breyting á þeim lögum.

Landbúnaðarráðuneytið, 14. febrúar 1952.

Hermann Jónasson.

Gunnl. E. Briem.

REGLUGERÐ

21
19. marz

um verndun fiskimiða umhverfis Ísland.

1. gr.

Allar botnvörpu- og dragnótaveiðar skulu bannaðar umhverfis Ísland innan línu, sem dregin er 4 sjómílur frá yztu annesjum, eyjum eða skerjum og þvert fyrir mynni flóa og fjarða.

Markalínan skal dregin þannig, að fyrst skulu dregnar beinar grunnlínur milli eftirfarandi staða og síðan línan sjálf samhliða þeim, en 4 sjómílum utar. Grunnlínustaðirnir eru þessir:

1.	Horn	66°27′4 n.br.,	22°24′5 v.lg.
2.	Íraboði	66°19′8 —	22°06′5 —
3.	Drangasker	66°14′3 —	21°48′6 —
4.	Selsker	66°07′3 —	21°31′2 —
5.	Ásbúðarif	66°08′1 —	20°11′2 —
6.	Siglunes	66°11′9 —	18°50′1 —
7.	Flatey	66°10′3 —	17°50′5 —
8.	Lágey	66°17′8 —	17°07′0 —
9.	Rauðinúpur	66°30′7 —	16°32′5 —
10.	Rifstangi	66°32′3 —	16°11′9 —
11.	Hraunhafnartangi	66°32′3 —	16°01′6 —
12.	Langanes	66°22′6 —	14°32′0 —
13.	Skálatóarsker	65°59′7 —	14°37′5 —
14.	Bjarnarey	65°47′1 —	14°18′3 —
15.	Almenningsfles	65°33′1 —	13°40′6 —
16.	Glettinganes	65°30′6 —	13°36′4 —
17.	Norðfjarðarhorn	65°10′0 —	13°31′0 —
18.	Gerpir	65°04′7 —	13°29′8 —
19.	Hólmur	64°58′9 —	13°30′7 —
20.	Setusker	64°57′7 —	13°31′6 —
21.	Þursasker	64°54′1 —	13°36′9 —
22.	Yztiboði	64°35′2 —	14°01′6 —
23.	Selsker	64°32′8 —	14°07′1 —
24.	Hvítingar	64°23′8 —	14°28′1 —
25.	Stokksnes	64°14′1 —	14°58′5 —
26.	Hrollaugseyjar	64°01′7 —	15°58′8 —
27.	Tvísker	63°55′6 —	16°11′4 —
28.	Ingólfshöfði	63°47′8 —	16°38′6 —
29.	Hvalsíki	63°44′1 —	17°33′7 —
30.	Meðallandssandur I	63°32′4 —	17°56′0 —
31.	Meðallandssandur II	63°30′6 —	18°00′0 —
32.	Mýrnatangi	63°27′4 —	18°12′0 —
33.	Kötlutangi	63°23′4 —	18°43′0 —
34.	Lundadrangur	63°23′5 —	19°07′6 —
35.	Geirfuglasker	63°19′0 —	20°30′1 —
36.	Einidrangur	63°27′4 —	20°37′2 —
37.	Selvogur	63°49′2 —	21°39′4 —
38.	Hópsnes	63°49′3 —	22°24′6 —
39.	Eldeyjardrangur	63°43′8 —	22°59′6 —

5

19. dag marzmánaðar 1952. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

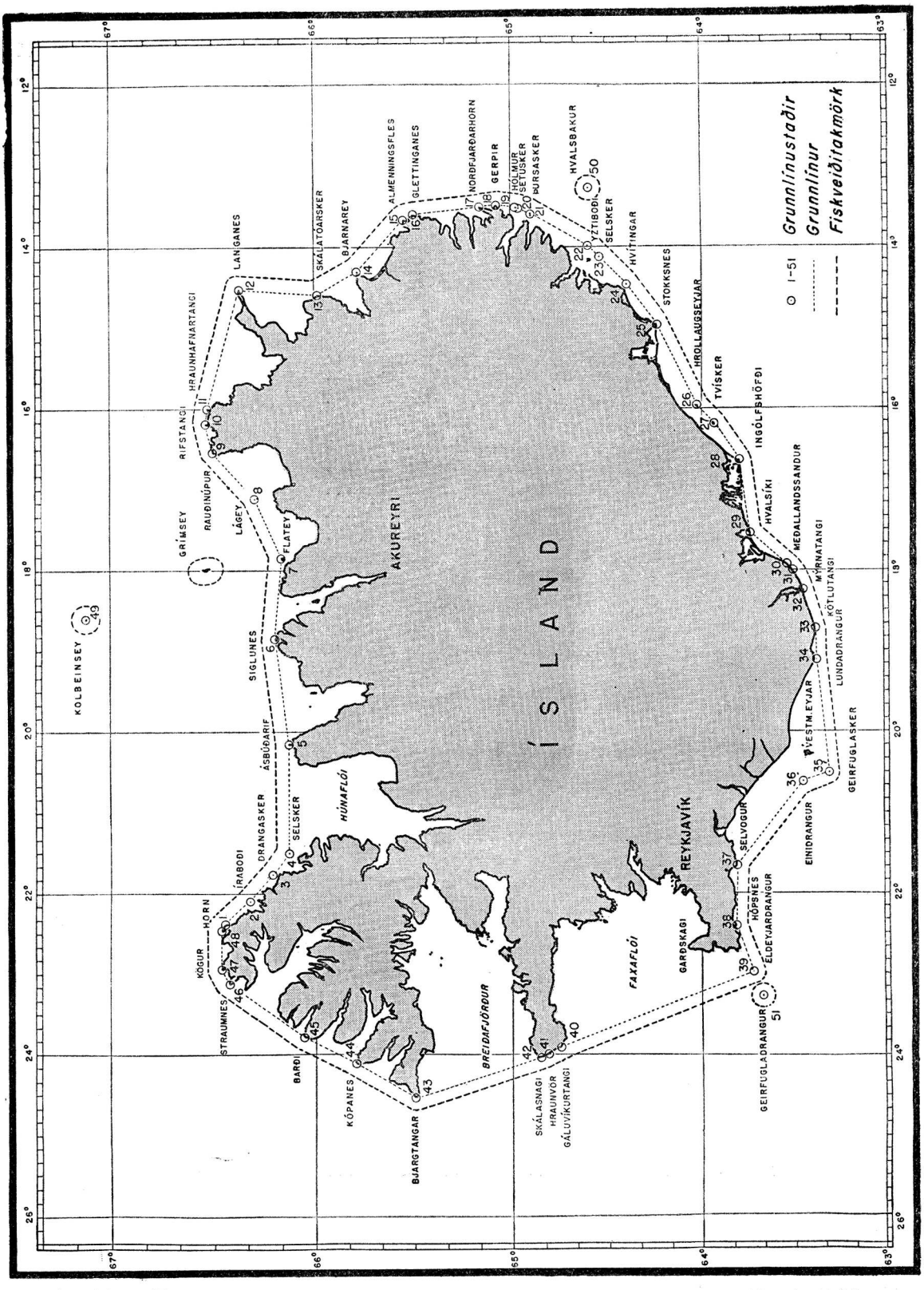
ÍSLAND
AKUREYRI
REYKJAVÍK
KOLBEINSEY
GRÍMSEY
RAUÐINÚPUR
RIFSTANGI
HRAUNHAFNARTANGI
LÁGEY
LANGANES
FLATEY
SKÁLATÓARSKER
BJARNAREY
ALMENNINGSFLES
GLETTINGANES
NORÐFJARÐARHORN
GERPIR
HÓLMUR
SETUSKER
PURSASKER
HVALSBAKUR
ÝTTIBODI
SELSKER
HVÍTINGAR
STOKKSNES
HÖLLAUGSEYJAR
TVÍSKER
INGÓLFSHÖFÐI
HVALSÍKI
MEÐALLANDSSANDUR
MÝRNATANGI
LÓTLUTANGI
LUNDADRANGUR
GEIRFUGLASKER
VESTM.EYJAR
ENIÐRANGUR
SELVOGUR
HÖFSNES
ELDEYJARDRANGUR
GARÐSKAGI
FAXAFLÓI
BREIÐAFJÖRÐUR
HÚNAFLÓI
SIGLUNES
ÁSBÚÐARIF
ÓRANGASKER
SELSKER
ÍRAÐODI
KÖGUR
HORN
STRAUMNES
BARÐI
KÓPANES
BJARGTANGAR
SKÁLASNAGI
HRAUNVÖR
GÁLUVÍKURTANGI
GEIRFUGLADRANGUR
1-51
Grunnlinustaðir
Grunnlínur
Fiskveiðitakmörk

40. Gáluvíkurtangi	64°44'9 n.br.,	23°55'2 v.lg.	21
41. Hraunvör	64°49'6 —	24°01'0 —	19. marz
42. Skálasnagi	64°51'2 —	24°02'7 —	
43. Bjargtangar	65°30'2 —	24°32'3 —	
44. Kópanes	65°48'3 —	24°06'3 —	
45. Barði	66°03'7 —	23°47'6 —	
46. Straumnes	66°25'7 —	23°08'5 —	
47. Kögur	66°28'3 —	22°55'8 —	
48. Horn	66°27'9 —	22°28'5 —	

Auk þess skulu dregnar markalínur í kringum eftirfarandi staði, 4 sjómílur frá þeim:

49. Kolbeinsey	67°07'5 n.br.,	18°36'0 v.lg.	
50. Hvalsbakur	64°35'8 —	13°16'7 —	
51. Geirfugladrangur	63°40'6 —	23°17'3 —	

Loks skal dregin markalína í kringum Grímsey, 4 sjómílur frá yztu annesjum og skerjum hennar.

2. gr.

Á svæði því, sem um ræðir í 1. gr., skulu útlendingum einnig bannaðar hvers konar aðrar veiðar, samkvæmt ákvæðum laga nr. 33 19. júní 1922, um rétt til fiskiveiða í landhelgi.

3. gr.

Aflaskýrslur skulu sendar Fiskifélagi Íslands á þann hátt, sem fyrir er mælt í lögum nr. 55 frá 27. júní 1941, um afla- og útgerðarskýrslur.

Nú telur atvinnumálaráðuneytið, að um ofveiði verði að ræða, og getur það þá takmarkað fjölda veiðiskipa og hámarksafla hvers einstaks skips.

4. gr.

Útgerðarmenn þeir, sem hafa í hyggju að stunda sumarsíldveiðar fyrir Norðurlandi á tímabilinu frá 1. júní til 1. október, skulu sækja um leyfi til atvinnumálaráðuneytisins fyrir 15. maí ár hvert og tilgreina í umsókn sinni, hvaða skip þeir ætli að nota til veiðanna og hvers konar veiðarfæri verði notuð.

5. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 5 8. maí 1920, um bann gegn botnvörpuveiðum, laga nr. 45 13. júní 1937, um bann gegn dragnótaveiði í landhelgi, laga nr. 33 19. júní 1922, um rétt til fiskiveiða í landhelgi, með síðari breytingum eða, ef um er að ræða brot, sem ekki fellur undir framangreind lög, sektum frá kr. 1000.00 til kr. 100 000.00.

6. gr.

Með reglugerð þessari er úr gildi numin reglugerð nr. 46 22. apríl 1950, um verndun fiskimiða fyrir Norðurlandi.

7. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 15. maí 1952.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, sbr. bráðabirgðalög nr. 37 19. marz 1952, um breyting á þeim lögum.

Atvinnumálaráðuneytið, 19. marz 1952.

Ólafur Thors.

Gunnlaugur E. Briem.

22
5. jan.

REGLUR

fyrir Fyrningarsjóð pósts og síma.

1. gr.

Tekjur sjóðsins eru árlegar fyrningar pósts og síma ásamt vöxtum af útlánum, innstæðum og verðbréfum, ef nokkur eru í eign sjóðsins.

2. gr.

Markmið sjóðsins er að lána fé til hvers konar póst- og símaframkvæmda, húsakaupa fyrir póst og síma, svo og til aðstoðar þeim, sem byggja vegna pósts og síma, eða til annarra nauðsynlegra hluta í sambandi við póst eða síma. Allar lánveitingar úr sjóðnum skulu samþykktar af póst- og símamálaráðherra.

3. gr.

Sjóðurinn skal vera í vörzlu póst- og símamálastjóra og skulu reikningar sjóðsins árlega endurskoðaðir af endurskoðun fjármálaráðuneytisins.

4. gr.

Þegar sjóðurinn er orðinn 20 milljónir króna, skal endurskoða þessar reglur.

Póst- og símamálaráðherra, 5. janúar 1952.

Björn Ólafsson.

Guðmundur Hlíðdal.

23
11. febr.

SKRÁ

um nöfn á nýbýlum og breytingar á bæjanöfnum.

Í skrá þeirri, sem hér fer á eftir, og birt er samkvæmt fyrirmælum 7. gr. laga nr. 51/1937, um bæjanöfn o. fl., eru talin nöfn býla, utan kaupstaða, sem hlotið hafa staðfesting ráðuneytisins fram til ársloka 1951 og eigi er getið í fasteignabók 1932:

1. Gullbringusýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Akurgerði	Eyvindarstaða	Bessastaðahreppi
Austur-Klöpp	Klappar	Miðneshreppi
Grund	Breiðabólstaðar	Bessastaðahreppi
Hléberg	Setbergs	Garðahreppi
Lyngholt	Garða	Garðahreppi
Norður-Eyvindarstaðir	Eyvindarstaða	Bessastaðahreppi
Þórsberg	Setbergs	Garðahreppi

B. Breytingar á bæjanöfnum:

Nafn:	Úr landi:	
Arnarbæli	Endagerði	Miðneshreppi
Sólbakki	Bakki	Garðahreppi
Urriðavatn	Urriðakot	Gerðahreppi

2. Kjósarsýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Ástún	Digraness	Kópavogshreppi
Birkihlíð	Digraness	Kópavogshreppi
Blómvangur	Reykjahvols	Mosfellshreppi
Efstaland	Digraness	Kópavogshreppi
Fell	Blönduholts	Kjósarhreppi
Grímsstaðir	Valdastaða	Kjósarhreppi
Grund	Jörfa	Kjalarneshreppi
Grænahlíð	Digraness	Kópavogshreppi
Hlíð	S.-Reykja og Reykjahvols	Mosfellshreppi
Holt	Jörfa	Kjalarneshreppi
Hulduhólar	Lágafells	Mosfellshreppi
Höfði	Miðdals	Mosfellshreppi
Katlagil	Helgadals	Mosfellshreppi
Lágahlíð	Lágafells	Mosfellshreppi
Litli-Krókur	Króks	Kjalarneshreppi
Lundur	Digraness	Kópavogshreppi
Lynghóll	Miðdals	Mosfellshreppi
Meltún	Lágafells	Mosfellshreppi
Meltunga	Digraness	Kópavogshreppi
Reykjadalur	Hlaðgerðarkots	Mosfellshreppi
Seljabrekka	Mosfells	Mosfellshreppi
Skálatún	Lágafells	Mosfellshreppi
Smárahvammur	Fífuhvamms	Kópavogshreppi
Sólheimar	Miðdals	Mosfellshreppi
Sæból	Digraness	Kópavogshreppi
Varmaland	Æsustaða	Mosfellshreppi

B. Breytingar á bæjanöfnum:

Nafn:	Hét áður:	
Leirvogsvatn	Svanastaðir	Mosfellshreppi

3. Borgarfjarðarsýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Akur	Reykholts	Reykholtsdalshreppi
Birkihlíð	Skáneyjar	Reykholtsdalshreppi
Björk	Kleppjárnsreykja	Reykholtsdalshreppi
Borgartún	Elínarhöfða	Innra-Akraneshreppi
Brautartunga II	Brautartungu	Lundarreykjadalshreppi
Garður	Hurðarbaks	Reykholtsdalshreppi
Jaðar	Bæjar	Andakílshreppi
Laugarhóll	Langholts	Andakílshreppi
Minni-Ós	Óss	Skilmannahreppi
Nes	Skáneyjar	Reykholtsdalshreppi
Nýibær	Bæjar	Andakílshreppi

23 11. febr.

Nafn:	Úr landi:	
Runnar	Stóra-Kropps	Reykholtsdalshreppi
Vallanes	Hvítaness	Skilmannahreppi
Víðigerði	Deildartungu	Reykholtsdalshreppi

B. Breytingar á bæjanöfnum:

Nafn:	Hét áður:	
Giljahlíð	Geirshlíðarkot	Reykholtsdalshreppi

4. Mýrasýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Árbær	Hvítsstaða	Álftaneshreppi
Ásar	Lunda	Stafholtstungnahreppi
Birkiból	Valbjarnarvalla	Borgarhreppi
Holt	Lækjarkots	Borgarhreppi
Laugaland	Stafholtsveggja	Stafholtstungnahreppi
Sólbakki	Brúarreykja	Stafholtstungnahreppi
Staðarhús (fleirtala)	Laxholts	Borgarhreppi

5. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Brautarholt	Bergsholt	Staðarsveit
Fell	Arnarstapa	Breiðavíkurhreppi
Forna-Krossnes	Krossness	Eyrarsveit
Hlíðarholt	Böðvarsholts	Staðarsveit
Lækjamót	Hörgsholts	Miklaholtshreppi
Lækur	Bildhóls	Skógarstrandarhreppi
Neðri-Kverná	Kvernár	Eyrarsveit
Smáragerði	Kolviðarness	Eyjahreppi
Sólbakki	Staðarbakka	Helgafellssveit
Votilækur	Vatnsholts	Staðarsveit
Ytri-Berserkseyri	Bergserkseyrar	Eyrarsveit
Ölkelda II	Ölkeldu	Staðarsveit

B. Breytingar á bæjanöfnum:

Nafn:	Hét áður:	
Hlíð	Hlíðarkot	Fróðárhreppi

6. Dalasýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Foss	Innri-Fagradals	Saurbæjarhreppi
Sveinsstaðir	Kvennahóls	Klofningshreppi

B. Breytingar á bæjanöfnum:

Nafn:	Hét áður:	
Þrándargil	Þrándarkot	Laxárdalshreppi

7. Barðastrandarsýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Árbær	Staðar	Reykhólahreppi
Grund	Neðrabæjar	Ketildalahreppi
Grænahlíð	Feitsdals	Ketildalahreppi
Teigsskógur	Hallsteinsness	Gufudalshreppi

8. Vestur-Ísafjarðarsýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Ástún	Álfadals	Mýrahreppi
Grund	Hóls	Mosvallahreppi
Haukaberg	Ytri-Húsa	Mýrahreppi

9. Norður-Ísafjarðarsýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Árbakki	Tyrðilmýrar	Snæfjallahreppi
Geirmundarstaðir	Atlastaða	Sléttuhreppi
Lyngholt	Bæja	Snæfjallahreppi
Svalbarð	Stakkadals	Sléttuhreppi
Sæborg	Sæbóls	Sléttuhreppi
Vonarland	Melgraseyrar	Nauteyrarhreppi

10. Strandasýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Bakkagerði	Bæjar I	Kaldrananeshreppi
Lyngholt	Borðeyrar	Bæjarhreppi

11. Vestur-Húnavatnssýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Auðunarstaðir II	Auðunarstaða	Þorkelshólshreppi
Brautarland	Galtarness	Þorkelshólshreppi
Brautarholt	Fallandastaða	Staðarhreppi
Selland	Krossaness	Þverárhreppi
Sólbakki	Þorkelshóls	Þorkelshólshreppi
Syðra-Kolugil	Kolugils	Þorkelshólshreppi
Syðri-Bessastaðir	Bessastaða	Ytri-Torfustaða
Syðri-Gauksmýri	Gauksmýrar	Kirkjuhvammshreppi
Syðsti-Ós	Stóra-Óss	Ytri-Torfustaðahreppi
Tjörn II	Tjarnar	Þverárhreppi

23
11. febr.

B. Breytingar á bæjanöfnum:

Nafn:	Hét áður:	
Bakki	Bakkakot	Þorkelshólshreppi
Giljaland	Litla-Þverá	Fremri-Torfustaðahreppi
Laufás	Tittlingastaðir	Þorkelshólshreppi

12. Austur-Húnavatnssýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Ásholt	Harastaða	Höfðahreppi
Fagranes	Holtastaða	Engihlíðarhreppi
Nautabú	Undirfells	Áshreppi
Syðri-Grund	Grundar	Svínavatnshreppi

B. Breytingar á bæjanöfnum:

Nafn:	Hét áður:	
Sunnuhlíð	Torfustaðakot (Kot)	Áshreppi
Ártún	Ytra-Tungukot	Bólstaðarhlíðarhreppi

13. Skagafjarðarsýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Ásgarðar	Víðivalla	Akrahreppi
Ármúli	Holtsmúla	Staðarhreppi
Eyrarland	Brúarlands	Hofshreppi
Fitjar	Nautabús	Lýtingsstaðahreppi
Gautland	Barðs	Haganeshreppi
Hraun II	Hrauna	Holtshreppi
Hrísar	Grafar	Hofshreppi
Kýrholt II	Kýrholts	Viðvíkurhreppi
Laugarból	Steinsstaða	Lýtingsstaðahreppi
Lindarbær	Gils	Skarðshreppi
Nýrækt	Stóra Holts	Holtshreppi
Reiðholt	Mælifells	Lýtingsstaðahreppi
Sólvangur	Óslands	Hofshreppi
Stekkjarból	Hólkots	Hofshreppi
Varmilækur	Skíðastaða	Lýtingsstaðahreppi

B. Breytingar á bæjanöfnum:

Nafn:	Hét áður:	
Ásgarður	Langhús	Viðvíkurhreppi
Birkihlíð	Hólkot	Staðarhreppi
Laufskálar	Brekkukot	Hólahreppi
Sunnuhvoll	Úlfsstaðakot	Akrahreppi

14. Eyjafjarðarsýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Arnarfell	Arnarstaða	Saurbæjarhreppi
Arnarholt	Arnarness	Arnarneshreppi
Austurhlíð	Ytri-Varðgjár	Öngulstaðahreppi
Ártún	Skáldstaða	Saurbæjarhreppi
Berg	Syðstabæjar	Hríseyjarhreppi
Brúnhús	Klaufar	Öngulstaðahreppi
Engihlíð	Krossa	Árskógshreppi
Garður	Einarsstaða	Glæsibæjarhreppi
Hlíðarfell	Hlíðarhaga	Saurbæjarhreppi
Leyningshólar	Leynings	Saurbæjarhreppi
Litli-Garður	Miklagarðs	Saurbæjarhreppi
Myrkárbakki	Myrkár	Skriðuhreppi
Ytri-Bægisá II	Ytri-Bægisár	Glæsibæjarhreppi

B. Breytingar á bæjanöfnum:

Nafn:	Hét áður:	
Laugahlíð	Tjarnargarðshorn	Svarfaðardalshreppi

15. Suður-Þingeyjarsýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Akrar	Halldórsstaða	Reykdælahreppi
Arnarstaðir	Jarlsstaða	Bárðdælahreppi
Árhvammur	Kasthvamms	Reykdælahreppi
Berg	Sands	Aðaldælahreppi
Birkihlíð	Sigríðarstaða	Hálshreppi
Bjarg	Reykjahlíðar	Skútustaðahreppi
Borg	Ytri-Neslanda	Skútustaðahreppi
Borgarhóll	Svínárness	Grýtubakkahreppi
Bólstaður	Mýrar	Bárðdælahreppur
Brúar	Grenjaðarstaða	Aðaldælahreppi
Dalur	Jarlsstaða	Grýtubakkahreppi
Fornhagi	Haga	Aðaldælahreppi
Grænahlíð	Veturliðastaða	Hálshreppi
Halllandsnes	Halllands	Svalbarðsstrandarhreppi
Hnjúkur	Hóls	Ljósavatnshreppi
Hvoll	Grenjaðarstaða	Aðaldælahreppi
Höfðabrekka	Svæðis	Grýtubakkahreppi
Jaðar	Einarsstaða	Reykdælahreppi
Laufahlíð	Brekknakots	Reykjahreppi
Laugafell	Litlu-Lauga	Reykdælahreppi
Lautir	Hóla í Reykjadal	Reykdælahreppi
Lindahlíð	Mýlaugsstaða	Aðaldælahreppi
Lyngbrekka	Daðastaða	Reykdælahreppi
Lyngholt	Arndísarstaða	Bárðdælahreppi

23 11. febr.

Nafn:	Úr landi:	
Mörk	Lundar	Hálshreppi
Reykjarhóll	Stóru-Reykja	Reykjahreppi
Reynihlíð	Reykjahlíðar	Skútustaðahreppi
Réttarholt	Bárðartjarnar	Grýtubakkahreppi
Sandur II	Sands	Aðaldælahreppi
Sólvangur	Hallgilsstaða	Hálshreppi
Staðarhóll	Grenjaðarstaðar	Aðaldælahreppi
Sunnuhvoll	Sigurðarstaða	Bárðdælahreppi
Syðri-Fornastaðir	Fornastaða	Hálshreppi
Tunguvellir	Ytri-Tungu	Tjörneshreppi
Vallholt	Stafns	Reykdælahreppi
Veturliðastaðir	Veturliðastaða (eyðibýli, bærinn fluttur)	Hálshreppi
Yzta-Fell II	Yzta-Fells	Ljósavatnshreppi
Yzta-Fell III	Yzta-Fells	Ljósavatnshreppi

B. Breytingar á bæjanöfnum:

Nafn:	Hét áður:	
Skógarhlíð	Dýjakot	Tjörneshreppi

16. Norður-Þingeyjarsýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Bjarmaland	Hafursstaða	Öxarfjarðarhreppi
Brúarland	Gunnarsstaða	Svalbarðshreppi
Efra-Lón	Ytra-Lóns	Sauðaneshreppi
Framnes	Kelduness	Kelduneshreppi
Gilhagi	Gilsbakka	Öxarfjarðarhreppi
Hagaland	Hermundarfells	Svalbarðshreppi
Hlíðargerði	Ingveldarstaða	Kelduneshreppi
Hvoll	Snartarstaða	Presthólahreppi
Höfði	Hóls	Presthólahreppi
Lindarbrekka	Kelduneskots	Kelduneshreppi
Lyngás	Hóls	Kelduneshreppi
Miðtún	Nýhafnar	Presthólahreppi
Oddgeirsstaðir	Oddsstaða	Presthólahreppi
Sætún	Brekkna	Sauðaneshreppi
Vatnsendi	Oddsstaða	Presthólahreppi

B. Breytingar á bæjanöfnum:

Nafn:	Hét áður:	
Arnarhóll	Arnarstaðir II	Presthólahreppi
Ásbyrgi	Byrgi	Kelduneshreppi

17. Norður-Múlasýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Árteigur	Hnitbjarga	Hlíðarhreppi
Ártún	Ketilstaða	Hjaltastaðahreppi

Nafn:	Úr landi:	
Bjarmaland	Djúpalækjar	Skeggjastaðahreppi
Breiðilækur	Hákonarstaða	Jökuldalshreppi
Breiðamörk	Sleðbrjóts	Hlíðarhreppi
Eyjatunga	Eyjasels	Hlíðarhreppi
Eyland	Hólshjáleigu	Hjaltastaðahreppi
Eyrarland	Bessastaða	Fljótsdalshreppi
Fagurhóll	Lýtingsstaða	Vopnafjarðarhreppi
Flúðir	Bótar	Tunguhreppi
Gilsá	Skjöldólfsstaða	Jökuldalshreppi
Grænahlíð	Hjaltastaðastekks	Hjaltastaðahreppi
Hjarðarból	Brekku	Fljótsdalshreppi
Hlaðir	Ekkjufells	Fellshreppi
Hlíð	Heiðarsels	Tunguhreppi
Hólmatunga	Torfustaða og Eyjasels	Hlíðarhreppi
Holt	Skeggjastaða II	Fellahreppi
Litla-Grund	Bessastaða	Fljótsdalshreppi
Sandur	Hólshjáleigu	Hjaltastaðahreppi
Skóghlíð	Bótar	Tunguhreppi
Skriðufell	Torfastaða	Hlíðarhreppi
Skuggahlíð	Hnefilsdals	Jökuldalshreppi
Smáragrund	Skeggjastaða	Jökuldalshreppi
Sunnuholt	Dvergasteins	Seyðisfjarðarhreppi
Vallholt	Hrafnkelsstaða	Fljótsdalshreppi

18. Suður-Múlasýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Ásbrún	Kirkjubólssels	Stöðvarhreppi
Birkihlíð	Tunguhaga	Vallnahreppi
Brún	Mýra	Skriðdalshreppi
Framnes	Búlands	Búlandshreppi
Grænahlíð	Stuðla	Reyðarfjarðarhreppi
Hjarðarhlíð	Borgar	Skriðdalshreppi
Lágafell	Fells	Breiðdalshreppi
Lindarbakki	Jórvíkur	Breiðdalshreppi
Lindarbrekka	Berufj. og Eyjólfsstaða	Beruneshreppi
Ljósaland	Kirkjubóls	Búðahreppi
Lækjamót	Árnagerðis	Fáskrúðsfjarðarhreppi
Reynihagi	Hallbjarnarstaða	Skriðdalshreppi
Selnes III	Þverhamars	Breiðdalshreppi
Sólheimar	Hallormsstaða	Vallahreppi
Steinholt	Eyvindarár	Eiðahreppi
Þverá	Kirkjubóls	Helgustaðahreppi

B. Breytingar á bæjanöfnum:

Nafn:	Hét áður:	
Fagrihvammur	Tittlingur	Beruneshreppi

23
11. febr.

19. Austur-Skaftafellssýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Ás	Bjarnarness	Nesjahreppi
Brunnavellir	Brunna	Borgarhafnarhreppi
Dynjandi	Þinganess	Nesjahreppi
Hjarðarnes	Dilksness	Nesjahreppi
Malarás	Hofsness	Hofshreppi

20. Vestur-Skaftafellssýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Ás	Brekkna I	Dyrhólahreppi
Stuðlafoss	Foss	Hörgslandshreppi
Vellir	Péturseyjar II	Dyrhólahreppi
Úthlíð	Hlíðar	Skaftártunguhreppi
Ytri-Ásar	Ása	Skaftártunguhreppi

21. Rangárvallasýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Akur	Miðhúsa	Hvolhreppi
Akurhóll	Gunnarsholts	Rangárvallahreppi
Bjarg	Ægissíðu	Djúpárhreppi
Borgarholt	Hárlaugsstaða	Ásahreppi
Brúarland	Helluvaðs	Rangárvallahreppi
Eyland	Eyjar	V.-Landeyjahreppi
Fróðholt	Fróðholtshjáleigu	Rangárvallahreppi
Fosshólar	Lýtingsstaða	Holtahreppi
Hamrahlíð	Varmahlíðar	V.-Eyjafjallahreppi
Heiðarbrún	Árbæjar	Holtahreppi
Kornbrekkur	Gunnarsholts	Rangárvallahreppi
Lyngás	Efri-Rauðalækjar	Holtahreppi
Tjaldhólar	Stóra-Moshvols	Hvolhreppi
Ytra-Seljaland	Seljalands	V.-Eyjafjallahreppi

B. Breytingar á bæjanöfnum:

Nafn:	Úr landi:	
Bólstaður	Voðmúlastaða-Suðurhjáleiga	A.-Landeyjahreppi
Lindartún	Hraukur	A.-Landeyjahreppi
Sléttuból	Efri-Úlfsstaðahjáleiga	A.-Landeyjahreppi

22. Árnessýsla.

A. Nýbýli:

Nafn:	Úr landi:	
Árbær III	Árbæjar II	Ölfushreppi
Auðsholt V	Auðsholts II	Biskupstungnahreppi

23
11. febr.

Nafn:	Úr landi:	
Böðmóðsstaðir II	Böðmóðsstaða	Laugardalshreppi
Efri-Brúnavellir II	Efri-Brúnavalla	Skeiðahreppi
Eystra-Geldingaholt II	Eystra-Geldingaholts	Gnúpverjahreppi
Eystri-Grund	Bakkagerðis	Hveragerðishreppi
Fljótsholt	Stóra-Fljóts	Biskupstungnahreppi
Garður	Hvamms	Hrunamannahreppi
Grund	Kolsholts	Villingaholtshreppi
Gufudalur	Reykja	Ölfushreppi
Hamarsholt	Hamarsheiðar, Ása og Stóra-Núps	Gnúpverjahreppi
Hjarðarland	Holtakota	Biskupstungnahreppi
Hverabakki	Grafarbakka	Hrunamannahreppi
Kjartansstaðir	Hraungerðistorfunni	Hraungerðishreppi
Laugarfell	Laugar	Biskupstungnahreppi
Lyngholt	Súluholts	Villingaholtshreppi
Lækjarbrekka	Steinsholts	Gnúpverjahreppi
Lækjarhvammur	Grafar	Laugardalshreppi
Merkiland	Laugardæla	Selfosshreppi
Mæri	Kotstrandar	Ölfushreppi
Núpur III	Núps II og I	Ölfushreppi
Reykjabakki	Grafarbakka II	Hrunamannahreppi
Reykjaból	Reykjadals	Hrunamannahreppi
Reykjalundur	Reykjaness	Grímsneshreppi
Skógar	Snorrastaða	Laugardalshreppi
Skyggnir	Áss	Hrunamannahreppi
Stóru-Mástungur II	Stóru-Mástungna	Gnúpverjahreppi
Stöðulfell	Þrándarholts	Gnúpverjahreppi
Vestri-Grund	Bakkagerðis	Stokkseyrarhreppi
Þorkelshóll	Brattholts	Stokkseyrarhreppi

B. Breytingar á bæjanöfnum:

Nafn:	Hét áður:	
Ásatún	Snússa	Hrunamannahreppi
Ásbrekka	Glóra	Gnúpverjahreppi
Bjarg	Bolafótur	Hrunamannahreppi
Dalsmynni	Strittla	Biskupstungnahreppi
Hallkelshólar	Hólakot	Grímsneshreppi
Hvítárbakki	Halakot	Biskupstungnahreppi
Ingólfshvoll	Borgarkot	Ölfushreppi
Lækjamót	Votmúla-Norðurkot	Sandvíkurhreppi
Skrúðvangur	Suðurkot	Grímsneshreppi
Túnsberg	Reykjadalskot	Hrunamannahreppi
Vegatunga	Torfastaðakot	Biskupstungnahreppi

Í menntamálaráðuneytinu, 11. febrúar 1952.

F. h. r.
Birgir Thorlacius.

Sigurður J. Briem.

24
15. febr.

REGLUGERÐ

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Neskaupstað nr. 163 13. desember 1944.

35. gr. hafnarreglugerðarinnar orðist svo:

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald 50 aurar fyrir hver 100 kg:
   Kol, salt, sement, kornvara, síld og sykur.
2. flokkur. Gjald 60 aurar fyrir hver 100 kg:
   Saltfiskur og nýr fiskur með haus.
3. flokkur. Gjald 70 aurar fyrir hver 100 kg:
   Nýr fiskur afhausaður, olíur, járn, lýsi, fiskimjöl, síldarmjöl og tilbúinn áburður.
4. flokkur. Gjald 85 aurar fyrir hver 100 kg:
   Freðfiskur, flatfiskur og fiskflök.
5. flokkur. Gjald 130 aurar fyrir hver 100 kg:
   Kjöt.
6. flokkur. Gjald 175 aurar fyrir hver 100 kg:
   Allar aðrar vörur, sem reiknaðar eru eftir þyngd.
7. flokkur. Gjald 12 aurar fyrir hvert teningsfet af trjávið og öllum öðrum vörum, sem reiknaðar eru eftir rúmmáli.
8. flokkur. Gjald 40 aurar fyrir hvert stykki:
   Tómar tunnur og aðrar umbúðir.
9. flokkur. Gjald 6 krónur fyrir hvern stórgrip.
10. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hverja sauðkind.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946 um hafnargerðir og lendingarbætur til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur niður 3. gr. auglýsingar nr. 137 22. október 1946, um breyting á hafnarreglugerð fyrir Neskaupstað nr. 163 13. desember 1944.

Samgöngumálaráðuneytið, 15. febrúar 1952.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

AUGLÝSING

25
29. febr.

um staðfestingu dómsmálaráðuneytisins á samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Vestmannaeyjakaupstað frá 31. marz 1928.

1. gr.

Fyrsta málsgr. 7. gr. orðist svo:

Bönnuð er notkun hvers konar skotvopna við fugladráp á Heimaey. Enn fremur er bönnuð notkun skotvopna á innri höfninni.

2. gr.

Við 29. gr. bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:

Öllum er óheimilt að fara í húðkeipum (kajökum) út á sjó, hvort heldur er á höfninni eða annars staðar við Vestmannaeyjar.

3. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist hér með öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 29. febrúar 1952.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.

AUGLÝSING

26
18. febr.

um breytingu á gjaldskrá fyrir Rafveitu Hafnarhrepps, nr. 159 18. júlí 1950.

I. kafli gjaldskrárinnar orðist svo:

I. RAFORKA

Rafveita Hafnarhrepps selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 2.60 hver kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar raforkunotkun, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.
2. Til götu- og hafnarlýsingar um kwst.mæli á kr. 1.90 hver kwst.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á kr. 0.75 hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 5.00 á mánuði af 5 herbergjum hverrar íbúðar, og kr. 3.00 á mánuði af hverju herbergi umfram 5.

Til herbergja í íbúð skal telja öll íveruherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.50 hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma má krefjast minnsta árgjalds kr. 200.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Til vélareksturs í verksmiðjum og frystihúsum um kwst.mæli á kr. 0.75 hver kwst.

26 18. febr. Rafveitan áskilur sér rétt til að rjúfa straum allt að 2 stundum um hádegi og 1—2 stundir síðdegis. Einnig á öðrum tímum, ef spenna er mjög lág.

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 18. febrúar 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

27 21. febr.

REGLUGERÐ

um lánasjóð stúdenta.

1. gr.

Við Háskóla Íslands skal vera sjóður, er ber nafnið lánasjóður stúdenta. Skal sjóðnum varið til að veita stúdentum við háskólann námslán.

Þeir einir teljast stúdentar við Háskóla Íslands í reglugerð þessari, er lokið hafa prófi, er veitir rétt til innritunar í Háskóla Íslands, eru íslenzkir ríkisborgarar og skráðir á nemendaskrá háskólans og stunda þar nám reglulega, að dómi kennara sinna.

2. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð fimm mönnum: tveim tilnefndum af háskólaráði, tveim af stúdentaráði háskólans og menntamálaráðherra skipar einn án tilnefningar. Menntamálaráðherra skipar síðan formann sjóðsstjórnar úr hópi stjórnenda. Framangreindir aðilar skulu tilnefna jafnmarga menn til vara og skulu stjórnarmennirnir skipaðir til þriggja ára í senn, en þó þannig, að eftir fyrstu tvö árin skulu tveir ganga úr eftir hlutkesti. Stjórnin skal halda gerðabók um störf sín. Í stjórninni ræður meiri hluti atkvæða úrslitum mála.

3. gr.

Lán úr sjóðnum skulu veitt þeim stúdentum einum, er um getur í 1. gr.

Sé eigi unnt að fullnægja öllum lánbeiðnum, skulu þeir stúdentar ganga fyrir að öðru jöfnu, sem lengst eru komnir í námi eða eru að búa sig undir meiri háttar próf.

4. gr.

Lán skulu veitt tvisvar á ári, í nóvember og marzmánuði. Heimilt er að lána árlega allt að 500 000 krónum. Sjóðsstjórn ákveður, hve mikið fé skal lána hvort skipti.

Umsóknum um lán skal skila eigi síðar en fyrsta þess mánaðar, sem lánin eru veitt, og skal umsóknarfrestur eigi skemmri en þrjár vikur.

5. gr.

Við veitingu lána skal taka tillit til efnahags umsækjanda og hæfilegs námstíma hans.

Rísi ágreiningur um, hvað teljast skuli hæfilegur námstími stúdents, skal sjóðsstjórnin leita umsagnar viðkomandi deildar.

6. gr.

Stúdentar skulu enga vexti greiða, meðan á námstíma stendur, en greiða lánin upp með jöfnum afborgunum og 3½% vöxtum á tíu árum. Skulu vaxtagreiðsl-

urnar og afborganirnar hefjast þremur árum eftir að námi lýkur. Miða skal við próf eða síðustu lántöku, ef stúdent hverfur frá námi, nema sérstakar ástæður séu fyrir hendi. Metur sjóðsstjórnin það hverju sinni. 27 21. febr.

7. gr.

Þeir stúdentar, sem stunda nám í verkfræði við háskólann, skulu, meðan eigi er unnt að ljúka þar námi, ekki þurfa að hefja greiðslur vaxta og afborgana, fyrr en þrem árum eftir, að þeir hafa lokið námi erlendis.

8. gr.

Sjóðsstjórnin lætur gera skuldabréf og skulu á það prentaðir skilmálar þeir, er lántaki gengst undir. Lántakendur skulu setja tryggingu fyrir lánum, sem stjórn sjóðsins metur gildar.

9. gr.

Vörzlu sjóðsins, bókhald, innheimtu og eftirlit með greiðslum skal fela opinberri bankastofnun.

Ákvæði til bráðabirgða.

Fresti þá, er um getur í 4. gr., má stytta, þegar veitt eru lán úr sjóðnum í fyrsta skipti. Skal stjórn sjóðsins ákveða þá.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 2. gr. laga nr. 5/1952, um lánasjóð stúdenta, öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 21. febrúar 1952.

Björn Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

AUGLÝSING 28 21. febr.

um breyting á reglugerð nr. 185 22. okt. 1951, um breyting á reglugerð nr. 11 18. jan. 1947, um innheimtu iðgjalda o. fl. samkv. lögum nr. 50/1946, um almannatryggingar.

Ákvæði til bráðabirgða við reglugerðina orðist svo:

Árið 1952 skulu iðgjöld samkv. 107. og 112. gr. tryggingalaga nr. 50/1946, sbr. 24. og 25. gr. laga nr. 1/1952, vera sem hér segir:

1. Iðgjöld hinna tryggðu samkvæmt 107. gr. laga nr. 50/1946:

a. Kvæntir karlar:

Á 1. verðlagssvæði	.....	kr.	577.00
Á 2. ——	.....	—	459.00

b. Ókvæntir karlar:

Á 1. verðlagssvæði	.....	—	518.00
Á 2. ——	.....	—	414.00

c. Ógiftar konur:

Á 1. verðlagssvæði	.....	—	385.00
Á 2. ——	.....	—	311.00

28 21. febr.

2. Iðgjöld atvinnurekenda samkv. 112. gr. laga nr. 50/1946, sbr. 24. gr. laga nr. 1/1952:

Á 1. verðlagssvæði	kr.	6.88 á viku
Á 2. ——	—	5.18 - —

Til loka febrúarmánaðar 1952 skulu iðgjöld samkv. 112. gr. laga nr. 50/1946, vegna lögskráðra sjómanna þó vera sem hér segir:

Á 1. verðlagssvæði	kr.	6.70 á viku
Á 2. ——	—	5.05 - —

3. Árið 1952 skal greiða í janúar upp í iðgjöld samkv. 107. gr. eins og þau eru ákveðin í 1. lið hér á undan, sem hér segir:

Á 1. verðlagssvæði:

Karlar	kr.	280.00
Ógiftar konur	—	210.00

Á 2. verðlagssvæði:

Karlar	—	210.00
Ógiftar konur	—	170.00

4. Félagsmenn sérsjóða samkv. 133. gr. laga nr. 50/1946, skulu árið 1952 greiða iðgjald, sem hér segir:

Á 1. verðlagssvæði:

Kvæntir karlar	kr.	192.00
Ókvæntir karlar	—	163.00
Ógiftar konur	—	118.00

Á 2. verðlagssvæði:

Kvæntir karlar	kr.	148.00
Ókvæntir karlar	—	118.00
Ógiftar konur	—	89.00

5. Iðgjöld samkvæmt 107. og 112. gr. og framlög samkvæmt 114. og 116. gr. laga nr. 50/1946 sbr. 24. gr. laga nr. 1/1952, skulu innheimt með álagi samkvæmt kaupgjaldsvísitölu marzmánaðar það ár, sem gjöldin eru á lögð. Iðgjöld vegna lögskráðra sjómanna samkv. 112. gr. laga nr. 50/1946 skulu innheimt með álagi samkvæmt kaupgjaldsvísitölu janúarmánaðar 1952, þar til vísitöluálag ársins hefur verið ákveðið.

6. Skírteinagjald samkv. 127. gr. laga nr. 50/1946 ber að greiða með janúargreiðslu iðgjalds og skírteinin eða kvittun því aðeins afhent að skírteinisgjaldið og janúargreiðslan hafi verið innt af hendi.

Reglugerðarbreyting þessi, sem gerð er samkv. lögum nr. 1 1952, um breyting á lögum nr. 50/1946, um almannatryggingar, og viðauka við þau, gengur í gildi þegar í stað.

Jafnframt er úr gildi felld breyting á reglugerð nr. 185 22. okt. 1951, sem birt er með auglýsingu nr. 215 31. des. 1951.

Félagsmálaráðuneytið, 21. febrúar 1952.

Steingrímur Steinþórsson.

Jónas Guðmundsson.

AUGLÝSING

29
21. febr.

um flugferðir innanlands.

Með því að Loftleiðir h.f. hefur tilkynnt samgöngumálaráðuneytinu í bréfi, dags. 31. janúar s. l., að félagið muni ekki starfrækja að sinni áætlunarflug á neinum innlendum flugleiðum og telji sig ekki sérleyfishafa á þeim leiðum, sem taldar eru upp í auglýsingu ráðuneytisins, dags. 29. f. m., hefur ráðuneytið í dag gefið Flugfélagi Íslands h.f. heimild fyrst um sinn til að halda uppi áætlunarflugferðum til eftirtaldra staða:

1. Reykjavík—Sandur.
2. Reykjavík—Hólmavík.
3. Reykjavík—Ísafjörður.
4. Reykjavík—Vestfirðir (Vestfjarðaskaginn).
5. Vestfirðir — millifjarðaflug.
6. Reykjavík—Siglufjörður.
7. Reykjavík — Vestmannaeyjar (Hella).
8. Reykjavík—Blönduós—Sauðárkrókur.

Leiðirnar undir nr. 4 og 5 verða ekki starfræktar samkvæmt fastri áætlun, heldur eftir því, sem ástæður leyfa.

Samgöngumálaráðuneytið, 21. febrúar 1952.

Björn Ólafsson.

Páll Pálmason.

AUGLÝSING

30
25. febr.

um breyting á gjaldskrá fyrir Rafveitu Neskaupstaðar, nr. 154 11. nóv. 1948.

Stafliðirnir A, B og C í I. kafla gjaldskrárinnar orðist svo:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 2.25 hver kwst.
2. Um kwst.mæli á 105 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi 60 aurum á mánuði hvern m^2 gólfflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir ganga og geymslur skal deila fermetragjaldinu með tveimur.

B. Rafmagn til almennrar heimilisnotkunar.

Um kwst.mæli á 70 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 4.00 á mánuði fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar, og eldhús. Til herbergja skal ekki telja ganga, baðherbergi eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 m^2, skal telja sem hálft, en stærra en 25 m^2 sem tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m^2 má reikna með þeirri meðalstærð.

30 25. febr.

C. Vélar.

Þar sem raforka er notuð til vélareksturs, skal hún seld:

1. Um kwst.mæli á 110 aura hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds frá kr. 125.00 til kr. 150.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Um kwst.mæli til fiskiðnaðar, ef uppsett rafvélaafl fastra véla er yfir 40 kw.:

Fyrstu	50	þús.	kwst.	ársnotkun	48	aura	hver kwst.
Næstu	100	—	—	—	44	—	— —
—	100	—	—	—	38	—	— —
Umfram	250	—	—	—	33	—	— —

Rafveitan áskilur sér rétt til að rjúfa straum allt að 2 stundum um hádegi og 1 stund að kvöldi.

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi auglýsing um breytingu á sömu gjaldskrá, nr. 104 6. júní 1950.

Atvinnumálaráðuneytið, 25. febrúar 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

31 25. febr.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Ólafsfjarðarhöfn.

I. KAFLI
Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Ólafsfjarðarhöfn takmarkast af línu, sem hugsast dregin frá Hrafnavogum að vestan í svonefnda Ófærugjá. Innan nefndrar línu takmarkast hún af landinu á alla vegu meðfram ströndinni.

II. KAFLI
Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Ólafsfjarðarkaupstaðar hefur á hendi stjórn hafnarmálanna undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnamál.

3. gr.

Hafnarnefnd sér um viðhald og endurbætur hafnarinnar og stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta. Hafnarnefnd annast reikningshald og fjárvörzlu hafnarsjóðs fyrir hönd bæjarins, þó getur hafnarnefnd falið öðrum aðila að sjá um reikningshaldið. Bæjarsjóður ber ábyrgð á eignum og skuldbindingum hafnarsjóðs.

4. gr.

Bæjarstjórn ræður hafnarvörð og aðra starfsmenn hafnarinnar, að fengnum tillögum hafnarnefndar, setur þeim starfsreglur og ákveður launa þeirra.

Hafnarnefnd kýs sér formann, er boðar til fundar og stýrir þeim, sér um bókanir á fundargerðum og ályktunum nefndarinnar og hefur umsjón og eftirlit með fjármálum hafnarinnar.

Hafnarnefnd heldur fundi svo oft sem þurfa þykir, og er formanni hafnarnefndar skylt að boða til fundar, æski einn nefndarmanna þess.

5. gr.

Við lok hvers reikningsárs skal hafnarnefnd semja reksturs- og efnahagsreikning sjóðsins, og ber henni að hafa fullgert reikninginn ekki síðar en í febrúarlok næsta reikningsárs. Reikningar skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og reikningar bæjarsjóðs.

Fyrir fyrsta nóvember ár hvert skal hafnarnefnd hafa samið og lagt fyrir bæjarstjórn Ólafsfjarðarkaupstaðar frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Bæjarstjórn skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á gjalda- og tekjuliðum.

6. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari renna í hafnarsjóð Ólafsfjarðarkaupstaðar, er varið skal til byggingar hafnarmannvirkja og viðhalds á þeim, svo og til annarra umbóta á hafnarsvæðinu.

Fé úr sjóðnum veitir bæjarstjórn, að fengnum tillögum hafnarnefndar.

7. gr.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

III. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

8. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma og afferma, mega aldrei leggjast svo á höfnina, að þau tálmi affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Aldrei mega nein skipa leggjast svo nærri bryggju, að eigi sé nægilegt svigrúm fyrir önnur skip, að komast að eða frá.

Tregðist eigandi, skipstjóri eða umráðamaður skipa við að hlýða boðum hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, getur hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda.

9. gr.

Enginn má leggja sérstök legugögn í höfnina, nema leyfi hafnarnefndar komi til, og skal hún ákveða hvar þau skuli lögð.

Í hverju skipi, að undanskyldum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlaus í lægi hafnarinnar, skal jafnan vera einn maður, að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum hafnarnefndar og látið framkvæma þær, hvort heldur á að færa skipið eða framkvæma eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

31 25. febr.

10. gr.

Ekki má festa skip við bólvirki né bryggju, nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig koma fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þessa ekki nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust. Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skipa og bólvirkis eða bryggju.

11. gr.

Vélskip mega ekki láta vélar ganga með svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af því. Ekki má hleypa vatni á bryggju eða bólvirki að óþörfu.

12. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það, að áliti hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarnefnd láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er henni heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

IV. KAFLI

Um notkun bryggna og bólvirkja.

13. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggju og bólvirki hafnarinnar í þeirri röð sem þau koma. Þó skulu að öðru jöfnu þau skip, sem sigla eftir fastri auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til að leggjast að bryggjum og bólvirkjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau þá að víkja meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarnefndar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, er hún krefst þess. Enn fremur getur hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, áliti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

14. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki, sé lagt hlið við hlið, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrúm. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, sem nær liggja.

15. gr.

Þeir munir eða vörur sem affermdar eru eða láta á í skip, mega ekki liggja á bryggjum né bólvirkjum og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til, nema með leyfi hafnarnefndar. Skal flytja vörur og muni á brott jafnskjótt og hún krefst þess. Óheimilt er að henda slógi, rusli eða öðrum úrgangi í höfnina innan garða.

16. gr.

Við uppskipun og útskipun á sandi, kjölfestu og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífðardúka milli skips og bólvirkis eða bryggju eða milli skipa, svo ekkert falli fyrir borð. Sé þessa ekki gætt, getur hafnarnefnd stöðvað verkið unz úr er bætt.

V. KAFLI
Um almenna reglu.

17. gr.

Hafnarnefnd sér um að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni, og enn fremur annarra þeirra starfsmanna, er hún setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger, getur hann kært það fyrir lögreglustjóra, en skipunum hafnarnefndar og starfsmanna hennar ber að hlýða tafarlaust.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

18. gr.

Skylt er að gæta fyllstu varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós, nema í eldavélum skipsins eða á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, þar sem unnið er að fermingu þeirra og affermingu, enda skal það greinilega auglýst. Álíti hafnarnefnd að hætta geti stafað af affermingu eða fermingu eldfimrar vöru, er henni heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að skjóta af byssum eða öðrum skotvopnum við höfnina eða á henni innan línu, sem hugsast dregin úr Brimnesá í Gunnólfsá.

VI. KAFLI
Hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

19. gr.

Meðfram strandlengju hafnarinnar má ekki gera neina bryggju eða önnur mannvirki í sjó fram, né heldur breyta þeim mannvirkjum, sem fyrir eru, og ekki fylla upp eða dýpka út frá landi, nema bæjarstjórn hafi veitt samþykki sitt til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar. Skjóta má úrskurði bæjarstjórnar til þess ráðuneytis, sem fer með hafnamál. Sé slíkt leyfi ekki notað innan tveggja ára, fellur það úr gildi.

Sá, sem fengið hefur leyfi til að gera slíkt mannvirki, skal halda því svo vel við, að engin hætta stafi af því. Brot gegn því varðar sektum allt að 10 þúsund krónum, og getur hafnarnefnd látið nema burtu mannvirkið á kostnað eiganda. Til meiri háttar framkvæmda og ráðstafana skal leita samþykkis ráðuneytisins.

20. gr.

Við bryggju eða uppfyllingu einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, hafa skip rétt til að leggjast að í sömu röð og þau koma inn og sækja um það; þó skulu skip, sem sigla eftir fastri, auglýstri áætlun, hafa forgangsrétt næst skipum eiganda.

21. gr.

Við hverja bryggju einstakra manna eða félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, skal vera umsjónarmaður, sem hafnarnefnd samþykkir. Óheimilt skal einstaklingum eða félögum, sem eiga bryggjur eða bólvirki innan hafnarinnar, að taka vörugjald af þeim vörum, sem fara þar um, nema samþykki hafnarnefndar komi til.

22. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrifnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunarhringi o. s. frv., fer eftir þeim fyrirmælum, sem hafnarnefnd setur á hverjum tíma og gildir jafnt fyrir allar bryggjur, bólvirki og uppfyllingar á hafnarsvæðinu.

31
25. febr.

VII. KAFLI
Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

23. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi í höfnina skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lægi, og skal eigandi láta taka skipið upp, ef það sekkur, svo að það skemmi eigi höfnina, og sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda.

Hafnarvörður ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufæri skuli vera og hvernig þeim skuli komið fyrir.

Skylt er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarnefnd eða hafnarvörður krefst þess.

Eigi ber hafnarsjóður ábyrgð á skipum, sem lagt er í lægi á höfninni.

VIII. KAFLI
Um hafnargjöld.

24. gr.

Skip og bátar, sem eiga heima í Ólafsfirði, skulu greiða lesta-, bryggju- og ljósagjöld einu sinni á ári.

a. Árabátar kr. 10.00 (undanþegnir eru léttbátar skipa).
b. Opnir vélbátar kr. 50.00.
c. Allir þilbátar kr. 4.00 á smál., þó aldrei minna gjald en kr. 100.00 á ári.

Smábátar, eign manna búsettra á Kleifum, greiða ekkert fastagjald.

Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma, nema herskip, björgunarskip og skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindarannsókna og skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda, skulu greiða kr. 0.30 í lestagjald af hverri brúttó smálest, þó ekki meira á ári en kr. 3.00 fyrir hverja brúttósmálest. Minnsta gjald í hvert skipti skal vera kr. 10.00.

25. gr.

Um bryggjugjöld.

Aðkomuskip, sem leggjast við bólvirki eða bryggju, eða við skip, sem liggja við bólvirki eða bryggju, skulu greiða í bryggjugjald, miðað við brúttósmálest, kr. 0.20 af smálest á sólarhring, þó ekki meira á ári en kr. 2.00 af hverri brúttósmálest. Minnsta gjald skal vera kr. 10.00.

Af opnum vélbátum skal bryggjugjald vera kr. 4.00 á sólarhring. Undanþegin bryggjugjaldi eru skip þau, sem undanþegin eru lestagjaldi samkvæmt 24. gr.

26. gr.

Ljósagjöld.

Öll skip, sem koma til hafnarinnar á tímabilinu 1. ágúst til 1. maí og lestagjald greiða, skulu greiða í ljósagjöld 5 aura fyrir hverja brúttósmálest, þó aldrei minna en kr. 5.00 í hvert skipti. Undanþegin ljósagjaldi eru sömu skip og undanþegin eru greiðslu lestagjalds, sbr. 24. gr.

27. gr. 31

Vörugjald. 25. febr.

Aðfluttar og útfluttar vörur:

1. flokkur. Gjald kr. 0.60 fyrir 100 kg:
   Kol og koks.
2. flokkur. Gjald kr. 2.40 fyrir 100 kg:
   Olía og benzín.
3. flokkur. Gjald kr. 1.50 fyrir 100 kg:
   Garðávextir, korn, mjölvara, kaffi, sykur og aðrar matvörur í sekkjum og pökkum, cacao og te.
4. flokkur. Gjald kr. 2.00 fyrir 100 kg:
   Steypustyrktar- og smíðajárn alls konar, annað járn, bárujárn, eldavélar, saumur, timbur, sem reiknað er eftir þyngd, legsteinar, eldfastur leir, gólf- og veggflísar, eldfastir steinar, kjöt, benzínvélar, varahlutir til véla, tjara, bik, kaðlar, pappír til húsagerðar, vatnsleiðslu- og miðstöðvarvörur, heyvinnuvélar, ull, fóðurbætir, kalk, vörur til raflagna, síma og girðinga, rafmagnsdælur, strigi, bindigarn, vélatvistur, önglar, línur, net, nætur, taumar, torf, garnir, gærur, saltaðar húðir, mjólk og mjólkurafurðir, pokar, ullarballar, kassaumbúðir, fiskumbúðapappír.
5. flokkur. Gjald kr. 2.50 hver 100 kg:
   Bifreiðar og varahlutir.
6. flokkur. Gjald kr. 0.60 hver 10 kg:
   Málningarvörur og efni til málninga, kítti, lím, gips, veggfóður, korkvörur, brauðvörur, línoleum, gúmmí og gúmmívörur, pappír, bækur, blek, baðlyf, kerti, olíufatnaður, maccaroni.
7. flokkur. Gjald kr. 1.20 hver 10 kg:
   Blikkvörur, tin, zink, hjólhestar og varahlutir til þeirra, garn, olíur, ofnar, verkfæri, rekur, vörur úr kopar, eir, messing, bronce, emailleraðar vörur, leirvörur, smávélar, prjónavélar, saumavélar, skilvindur, hreinlætisvörur, þvottaefni, skó- og húsgagnaáburður, glervörur, ölgerðarvörur, þar í gosdrykkir og efni til þeirra, burstavörur, skrár, lamir, eldhúsáhöld, barnavagnar, dívanar og efni í þá, leður og leðurvörur, bökunardropar og lyfjavörur.
8. flokkur. Gjald kr. 1.80 hver 10 kg:
   Rafmagnsvörur, kryddvörur, ljósmyndavörur, viðtæki, kvikmyndir, eldspýtur, hljóðfæri, skrifstofuáhöld, vefnaðarvörur, klukkur, mælar, símar, áttavitar, sportvörur, skotfæri, sprengiefni, sælgæti, súkkulaði, húsgögn, peningaskápar, jólatré, leikföng, sýnishorn.
9. flokkur. Gjald kr. 3.20 hver 10 kg:
   Tóbaksvörur, vín og spíritus.
10. flokkur. Gjald kr. 0.25 hvert teningsfet:
    Trjáviður, sem reiknast í teningsfetum.
11. flokkur. Gjald fyrir:
    Tómar tunnur og föt kr. 0.50 hvert.
    Fullar síldartunnur kr. 1.00 hver tunna.
    Full lýsisföt kr. 2.00 hvert fat.
    Fiski- og síldarmjöl kr. 1.50 hver 100 kg.
    Hraðfrystan fisk, saltfisk og þurrfisk kr. 2.25 hver 100 kg.
    Ísaðan fisk í fiskkaupaskip kr. 0.60 hver 100 kg.

31 25. febr. Aðrar vörur, ótaldar annars staðar, sem reiknaður eru eftir þyngd, kr. 3.00 hver 100 kg.
Stórgripi kr. 10.00 fyrir grip.
Aðrar skepnur kr. 1.00 fyrir hverja.

12. flokkur. Gjald kr. 0.90 hver 100 kg:
Salt, sement, tilbúinn áburður.

13. flokkur. Gjald kr. 0.50 hvert teningsfet:
Allar aðrar ótaldar vörur, sem reiknast í teningsfetum.

Þessar vörur eru undanþegnar vörugjaldi:

a. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
b. Bréfapóstur og farangur ferðamanna.

28. gr.

Bátar og skip, sem leggja upp afla sinn í Ólafsfirði, skulu greiða aflagjald miðað við slægðan fisk með haus, kr. 5.00 fyrir smálest.

Af saltfiski, sem landaður er, kr. 7.50 fyrir smálest. Þó má hafnarnefnd lækka þetta gjald, ef sérstaklega er um það samið.

IX. KAFLI
Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

29. gr.

Hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar sér um innheimtu allra hafnargjalda.

30. gr.

Skipstjóri ber ábyrgð á greiðslu lesta-, ljósa- og bryggjugjalds. Ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldanna.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipinu, unz gjöld þessi eru greidd.

Að svo miklu leyti, sem ekki eru ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skip fer burt úr höfninni.

Gjalddagi þeirra gjalda, sem greiðast eiga einu sinni á ári, er 1. júlí.

31. gr.

Eigandi skips eða umboðsmaður hans á staðnum ber ábyrgð á greiðslu vörugjalds og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunum, unz gjaldið er greitt.

Vörugjald af aðfluttum vörum er gjaldkræft, er skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina og vörugjald af vörum, sem flytja á brott, er gjaldkræft er vörurnar eru komnar í skip.

Ef margir eiga vörur í sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

32. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

X. KAFLI
Ýmis ákvæði.

33. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum.

Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið.

Yfirmat skal framkvæmt af fimm dómkvöddum mönnum.

Kostnaður við yfirmat greiðist af þeim, sem þess krafðist.

34. gr.

Seglfestu, sand, möl eða annað efni til bygginga, er bannað að taka á hafnarsvæðinu, nema með leyfi bæjarstjórnar og hafnarnefndar.

Beitutaka er bönnuð á hafnarsvæðinu, nema með leyfi hafnarnefndar, sem ákveður gjaldið fyrir beitutökuna.

35. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu, fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni, meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, er hafnarnefnd tekur gilda.

36. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipinu, og eigi heldur umboðsmaður hans. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

37. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að 10 þúsund kr., nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð Ólafsfjarðarkaupstaðar.

38. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til að öðlast gildi nú þegar, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um notkun bátabryggjunnar í Ólafsfirði, nr. 138 25. júlí 1938, ásamt síðari breytingum, og gjaldskrá fyrir Ólafsfjarðarhöfn, nr. 16 1. febrúar 1947.

Samgöngumálaráðuneytið, 25. febrúar 1952.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

32
26. febr.

REGLUGERÐ

um félagsheimilið Félagslund.

1. gr.

Nafn félagsheimilisins er „Félagslundur" í Gaulverjabæjarhreppi í Árnessýslu. Lóðin er leigð af ríkissjóði Íslands. Leiga 3% af mati lóðar. Lóðarstærð ca. 12000 fermetrar.

Eigendur félagsheimilisins eru: U. M. F. Samhyggð, Gaulverjabæjarhreppur og Kvenfélag Gaulverjabæjarhrepps.

2. gr.

Húsnefnd, kjörin árlega, stjórnar félagsheimilinu. Hún er þannig skipuð: 2 fulltrúar kjörnir af hreppnum, 2 frá ungmennafélaginu og 1 fulltrúi frá kvenfélaginu.

Varamenn skulu kjörnir á sama hátt. Húsnefnd skiptir sjálf með sér verkum. Hún skal halda nákvæma gerðabók um störf sín. Ef félagsheimilið hættir störfum, skal afhenda þjóðskjalasafni gerðabækur þess til vörzlu.

3. gr.

Húsnefnd heldur fundi, er þurfa þykir. Skylt er henni að halda fund ef ⅖ nefndarmanna æskja.

Aðalfundur eigenda félagsheimilisins skal vera ár hvert. Skulu þangað kvaddir með hæfilegum fyrirvara stjórnendur allra þeirra félaga, sem eru eigendur félagsheimilisins. Á fundinum skal húsnefndin leggja fram rekstrar- og efnahagsreikning félagsheimilisins fyrir síðastliðið ár, endurskoðaða af endurskoðendum sveitarsjóðsreikninga eða löggiltum endurskoðanda. Einnig leggur hún fyrir fundinn fjárhagsáætlun fyrir félagsheimilið á yfirstandandi ári.

Fjárhagsáætlun skal gerð svo nákvæm sem unnt er. Eigi má efna til verulegra útgjalda nema samþykkt hafi verið á aðalfundi eða aukafundi sömu aðilja og sæti eiga á aðalfundi. Gildir þetta jafnt um rekstrargjöld og stofnkostnað.

Reikninga og fjárhagsáætlun skal bera undir atkvæði fundarmanna. Húsnefndarmenn hafa hver um sig eitt atkvæði á aðalfundi og hver félagsstjórn þrjú atkvæði.

Félagsstjórnir skýra frá því á aðalfundi, hvern þær hafa valið af sinni hálfu í húsnefnd næsta ár. Afrit af ársreikningum félagsheimilisins skal senda félagsheimilasjóði.

Félagsheimilið skal rekið sem sjálfstæð stofnun með sérstöku reikningshaldi. Almanaksárið skal vera reikningsár þess.

4. gr.

Aðalverkefni húsnefndar eru:

a. Að ráða húsvörð, þar sem þess er þörf, að dómi aðalfundar, setja honum starfsreglur og sjá um að þeim sé fylgt;
b. að ráða annað starfsfólk, ef aðalfundur telur nauðsynlegt. Leita skal umsagnar húsvarðar um ráðningu starfsfólks, sem á að vinna undir hans stjórn;
c. að ráðstafa félagsheimilinu til afnota fyrir eigendur og aðra;
d. að ákveða gjöld fyrir afnot hússins;

e. að annast kaup nauðsynlegra tækja og áhalda;
f. að sjá um viðhald og endurbætur húseignar, húsbúnaðar og áhalda;
g. að sjá um, að ræsting félagsheimilisins (húss og lóðar) sé jafnan í góðu lagi og að gætt sé ýtrasta hreinlætis í umgengni;
h. að sjá um, að húsið sé hæfilega hitað og lýst;
i. að sjá um að löggæzla sé á samkomum, ef þess er þörf.

5. gr.

Eigendur félagsheimilisins skulu eins og aðrir greiða leigu fyrir afnot hússins.

Skylt er þeim að heimila félögum, er greinir í 1. gr. laga nr. 77 1947, um félagsheimili innan sama byggðarlags, afnot af húsinu gegn hæfilegu gjaldi, ef eigi fer í bága við eðlilega þörf eigenda sjálfra fyrir húsið.

Verði ágreiningur um, hvort slíkt félag eigi rétt á afnotum af félagsheimili, sker fræðslumálastjóri úr. Úrskurði hans má skjóta til menntamálaráðuneytisins.

Eignist húsið vél til kvikmyndasýninga, skal allur ágóði af þeim renna óskiptur í rekstrarsjóð þess.

6. gr.

Leiga fyrir afnot félagsheimilisins skal ákveðin svo há, að nægilegt fé fáist til þess að inna af höndum nauðsynleg gjöld, ef stofnuninni koma eigi aðrar tekjur.

7. gr.

Þess skal gætt, að húseignin, áhöld, húsbúnaður allur og fatnaður sé jafnan hæfilega vátryggt.

8. gr.

Félag, er samkomu heldur í félagsheimilinu, skal hafa þar gæzlumann af sinni hálfu. Ef húsvörður er enginn eða eigi við, þegar samkomu lýkur, skal gæzlumaður slökkva ljós, ganga örugglega frá hitunartækjum, opna loftræstingarop, koma húsbúnaði og áhöldum á sinn stað, koma óskilamunum í örugga vörzlu og loks loka vel gluggum og hurðum.

9. gr.

Að lokinni hverri notkun félagsheimilisins skal húsvörður eða húsnefnd sjá um ræstingu þess, þ. á m. að gólf séu þvegin úr sápuvatni, salerni hreinsuð vandlega með sótthreinsandi efni og fatageymslur, bað og búningsherbergi ræst. Árlega skal fara fram gagnger ræsting alls hússins.

10. gr.

Ganga skal þannig frá lóðinni umhverfis félagsheimilið, að auðvelt sé að halda henni snyrtilegri, og skal húsvörður eða húsnefnd sjá um að hún sé jafnan vel hirt.

Lóðina skal girða traustri, gripheldri girðingu, er haldið sé vel við.

Hestagirðing og/eða bifreiðastæði skal vera í námunda við félagsheimilið, ef því verður við komið.

11. gr.

Fánastöng skal koma fyrir á húsinu eða við það. Hún skal vera traustlega fest og máluð hvít. Húnn og snerill mega þó vera í öðrum lit. Fánasnúran skal ávallt vera heil. Stöngin skal vera í tveim hlutum, þannig að auðvelt sé að fella hana, t. d. ef skipta þarf um snúru eða mála stöngina. Þess skal vandlega gætt að nota einungis fána með réttum litum og hlutföllum.

32 12. gr.
26. febr. Árlega skal athuga húseignina alla vandlega með viðgerð fyrir augum. Einkum skal athuga: múrhúðun, þak, þakrennur, niðurföll, hurðir og dyraumbúnaði, glugga (utan og innan), málningu, gólfdúka, klæðningu veggja, hreinlætistæki, eldavél og hitunartæki, raflagnir og ljósatæki, vatnslögn og krana, gluggatjöld, leiksviðstjöld, gólf í samkomusal o. s. frv.

13. gr.
Skemmdir á húseign, áhöldum og húsbúnaði umfram eðlilegt slit, skulu þeir bæta, er spjöllum valda.

14. gr.
Í félagsheimilinu má hvorki veita áfengi né neyta þess. Húsnefnd getur svipt þá, er gegn þessu brjóta, aðgangi að félagsheimilinu tiltekinn tíma.

15. gr.
Reglur þessar, sem settar eru með skírskotun til 8. gr. laga nr. 77 5. júní 1947, um félagsheimili, öðlast gildi, þegar menntamálaráðuneytið hefur staðfest þær.

Framanskráðar reglur staðfestast hér með.

Menntamálaráðuneytið, 26. febrúar 1952.

F. h. r.
Birgir Thorlacius.

Ásgeir Pétursson.

33 **Staðfesting handhafa forsetavaldsins** á skipulagsskrá fyrir „Styrktarsjóð Helga
26. febr. Ólafssonar, Hrærekslæk", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 26. febrúar 1952.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Styrktarsjóðs Helga Ólafssonar, Hrærekslæk.

1. gr.
Sjóðurinn heitir Styrktarsjóður Helga Ólafssonar.

2. gr.
Sjóðurinn er stofnaður samkvæmt ákvæðum í erfðaskrá Helga Ólafssonar, Hrærekslæk í Hróarstungu, og er að upphæð kr. 16447.37 — sextán þúsund fjögur hundruð fjörutíu og sjö 37/100 —. Höfuðstól þennan má aldrei skerða.

3. gr.
Markmið sjóðsins er að styrkja efnilega nemendur af Fljótsdalshéraði til náms í Eiðaskóla eða framhaldsnáms þaðan, og skal verja til þess árlega allt að ⅘ ársvaxta.
Að öðru jöfnu skulu nemendur úr Hróarstungu sitja fyrir styrkveitingu úr sjóðnum.

4. gr.

Skólastjóri og kennarar Eiðaskóla ákveða hverjum skuli veitt úr sjóðnum. Lágmarksstyrkur til hvers styrkþega skal vera kr. 500.00. 33 26. febr.

5. gr.

Árlega skal leggja minnst ⅕ ársvaxta við höfuðstólinn, svo og gjafir, er sjóðnum kunna að berast.

6. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í Söfnunarsjóði Íslands eða öðrum jafntryggum stað. — Reikningshald sjóðsins annast skólastjóri Eiðaskóla og skulu reikningar hans birtir í skólaskýrslu Eiðaskóla.

7. gr.

Verði Eiðaskóli lagður niður, afhendist sjóðurinn hreppsnefnd Tunguhrepps, sem ráðstafar honum í anda þessarar skipulagsskrár.

8. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Framanritaða skipulagsskrá höfum vér undirritaðir samið samkvæmt fyrirmælum í erfðaskrá Helga Ólafssonar, Hrærekslæk.

P. t. Rangá, 2. október 1951.

Hjálmar Vilhjálmsson. Björn Hallsson. Þórarinn Þórarinsson.

REGLUGERÐ

34 26. febr.

um íslenzkar getraunir.

1. gr.

Menntamálaráðuneytið veitir Íþróttanefnd ríkisins heimild til þess að reka getraunastarfsemi (veðmálastarfsemi) til ágóða fyrir íþróttasjóð í sambandi við íþróttakappleiki og veitist leyfið til 3 ára í senn og framlengist um sama árabil, ef leyfissvipting er eigi tilkynnt a. m. k. sex mánuðum fyrr en leyfistímabili lýkur.

2. gr.

Íþróttanefnd ríkisins felur stofnun, sem nefnist Íslenzkar getraunir, rekstur getraunastarfseminnar, og ber íþróttasjóður fjárhagslega ábyrgð á rekstri stofnunarinnar.

3. gr.

Í stjórn Íslenzkra getrauna skulu vera þrír menn og jafnmargir til vara, skipaðir af menntamálaráðuneytinu til 3 ára í senn, formaður að fengnum tillögum íþróttanefndar ríkisins, annar samkv. tilnefningu sambandsráðs Í.S.Í. og hinn þriðji eftir tilnefningu stjórnar U.M.F.Í.

Íþróttanefnd ákveður starfssvið stjórnarinnar og gerir tillögur til menntamálaráðuneytisins um þóknun hennar.

Íþróttanefnd ríkisins ræður framkvæmdarstjóra og gerir tillögur til ráðuneytisins um laun hans og önnur starfskjör.

34 Stjórn Íslenzkra getrauna ákveður fjölda starfsfólks og launakjör að fengnu
26. febr. samþykki ráðuneytisins, en framkvæmdarstjóri ræður það í samráði við stjórnina. Framkvæmdastjóri situr stjórnarfundi án atkvæðisréttar.

4. gr.

Helmingi andvirðis seldra getraunaseðla skal ávallt varið til vinninga.

Íþróttanefnd ríkisins getur að fengnu samþykki menntamálaráðuneytisins lækkað þennan hundraðshluta.

Þegar greiddir hafa verið vinningar og allur rekstrarkostnaður Íslenzkra getrauna, rennur afgangurinn í íþróttasjóð að frádregnum 3% þeirrar fjárhæðar, er rennur í varasjóð stofnunarinnar.

Varasjóður lýtur stjórn Íslenzkra getrauna.

5. gr.

Reikninga Íslenzkra getrauna og skýrslu um starfsemi þeirra skal árlega senda menntamálaráðuneytinu fyrir 1. apríl.

Reikningarnir skulu endurskoðaðir af löggiltum endurskoðanda.

6. gr.

Stjórn Íslenzkra getrauna ræður umboðsmenn og gerir við þá samning.

Sala getraunaseðla fer einungis fram hjá umboðsmönnum Íslenzkra getrauna.

Stjórnin getur hvenær sem er svipt umboðsmann rétti til að selja getraunaseðla.

7. gr.

Getraunin miðar að því að geta rétt til um úrslit í sem flestum íþróttakappleikjum, sem eru á getraunaseðli vikunnar.

Í tilgátu um úrslit leiks skal kveða á um sigur annars hvors eða jafntefli þeirra.

8. gr.

Getraunin er því aðeins gild, að notaður sé prentaður getraunaseðill, sem gefinn er út af Íslenzkum getraunum og gildir fyrir hlutaðeigandi getraunaviku.

Seðillinn skiptist í hluta 1, hluta 2 og stofn. Hluti 1 er sá hluti getraunaseðilsins, sem sker úr um, hvers getið er, sé ekki eins getið á öllum hlutunum. Hluti 2 er vinnuseðill stofnunarinnar. Stofninn er viðurkenning um, að seðillinn sé greiddur.

Á seðilinn er prentað númer vikunnar og dagsetning kappleikjanna (keppnisdagur). Seðlarnir eru tölusettir í óslitinni töluröð.

Vinstra megin á seðilinn eru prentaðir 12 íþróttakappleikir, en hægra megin eru 8 tölusettir dálkar, og er hverjum skipt í 3 reiti.

9. gr.

Við getraunina eru notuð merkin 1, X og 2.

Þau eru notuð eins og hér segir: Sigur þess félags, sem fyrr er nefnt, skal merkja með því að skrifa töluna 1 í þann reit, sem hefur yfirskriftina 1, jafntefli skal merkja með því að setja X í þann reit, sem hefur yfirskriftina X, og sigur þess félags, sem síðar er nefnt, skal merkja með því að skrifa töluna 2 í þann reit, sem hefur yfirskriftina 2.

Alla hluta seðilsins skal fylla eins út.

Seðilinn skal útfylla greinilega og skal hann vera heill og vel með farinn.

Ef hluti 1 er öðruvísi skráður en hluti 2, skal efni hluta 1 ráða, sbr. 20. gr. 3. mgr.

34
26. febr.

10. gr.

Útfylltir seðlar skulu vera komnir í hendur umboðsmönnum Íslenzkra getrauna utan Reykjavíkur í síðasta lagi kl. 18 miðvikudaginn fyrir keppnisdag, en í Reykjavík og nágrenni kl. 18 fimmtudaginn fyrir keppnisdag.

Stytta má þó þennan frest, ef nauðsyn krefur. Afhendingarfrestur skal auglýstur hjá umboðsmönnum.

Seðilhlutana 1 og 2 og stofninn skal afhenda í einu lagi.

Allir seðlar, sem koma eiga til greina við getraunina, skulu stimplaðir í öryggiskassa Íslenzkra getrauna. Þó má stjórn Íslenzkra getrauna veita undanþágu frá þessu.

Þegar greitt hefur verið fyrir seðil og seðillinn stimplaður, eru hluti 1 og 2 eign Íslenzkra getrauna. Eftir það er óheimilt að breyta merkjum á seðlinum.

Umboðsmaður getur ógilt seðil. Því aðeins má ógilda seðil, að umboðsmanni sé afhentur stofn hans gegn endurgreiðslu. Við getraun gilda einungis þeir seðlar, sem berast aðalskrifstofu Íslenzkra getrauna í Reykjavík, áður en nokkur leikjanna á seðlinum hefst.

11. gr.

„Röð" er það kallað, þegar aðeins eitt merki er sett í einn af reitunum við hvern af kappleikjunum í sama dálki.

„Kerfi" er það kallað, þegar fleiri en eitt merki er í reitum sama dálks, við einn eða fleiri af kappleikjunum. Raðseðill er seðill með 1—8 röðum.

Kerfisseðill er seðill með kerfi, sem í eru 2—48 raðir. Fjöldi raða í kerfi fæst með því að margfalda saman tvímerkta leiki eða þrímerkta, en það margfeldi má hæst vera 48.

Seðil má einungis fylla út sem raðseðil eða kerfisseðil. Á kerfisseðli má ekki vera nema eitt kerfi. Í kerfi mega ekki vera fleiri en 48 raðir.

Kerfisseðil skal auðkenna með því að skrifa á hann orðið „Kerfi" og tölufjölda raða, sem í kerfinu eru.

Allar raðir á getraunaseðli eru jafnréttháar til vinnings.

12. gr.

Eftirfarandi seðlar eru ógildir og teljast ekki með í getrauninni:

1. a. Kerfisseðlar með fleiri en 48 röðum.
   b. Seðlar, sem á eru bæði raðir og kerfi.
   c. Seðlar með kerfi í fleiri en einum dálki.
   d. Seðlar, sem berast til aðalskrifstofunnar án hluta 1.
   e. Seðlar, sem giltu fyrri leikvikur.
   f. Seðlar, sem eru ekki greiddir fyrir lok afhendingarfrests.
   g. Seðlar, sem eru ekki greiddir að fullu.
2. Íslenzkar getraunir geta neitað að taka eftirfarandi seðla gilda:
   a. Seðla, sem eru ógreinilega eða ólæsilega fylltir út.
   b. Kerfisseðla, sem er ekki skrifað á orðið „kerfi" og fjöldi raða.
   c. Aðra seðla, sem eru ekki fylltir út samkvæmt reglunum.

13. gr.

Þótt greitt sé fyrir of margar raðir, gildir seðillinn í getrauninni með þeim röðum, sem getið er. Mismunurinn skal endurgreiddur.

Sé getraunamerki sett í rangan reit, sker reiturinn úr um það, hvers getið er, en ekki merkið.

Kappleikir, sem einskis er getið til um, eru ekki taldir með við útreikning á fjölda þeirra leikja í röðinni, sem rétt er getið til um.

Glatist seðill, sem afhentur hefur verið umboðsmanni Íslenzkra getrauna, eða berist hann til aðalskrifstofu þeirra eftir að einhver leikjanna er hafinn, á sá, sem

34 getið hefur, einungs rétt á að fá gjald sitt endurgreitt. Greiðsluna skal þegar svo
26. febr. ber undir, sanna með stimpluðum stofni.

Íslenzkar getraunir bera ekki ábyrgð á því tjóni, sem umboðsmaður kann að valda þátttakanda með töfum, með rangri meðferð á seðlunum, með því að reikna skakkt getraunagjaldið, eða á annan hátt.

14. gr.

Fari ekki einn eða fleiri kappleikir fram, sem á getraunaseðil eru skráðir, verður tala réttra úrslita í engri röð hærri en tala þeirra leikja, sem háðir hafa verið.

Undanskilinn er þó leikur, sem færður er fram frá laugardegi til sunnudags. Ef leikur er hafinn og honum hætt vegna óveðurs, þoku eða annarra óviðráðanlegra ástæðna, þá gildir það sem úrslit þegar leiknum er hætt.

Þótt íþróttasamtök leiðrétti úrslit leiks eftir kæru, hefur það engin áhrif á getraunina.

Sé hætt við að minnsta kosti helming kappleikja á getraunaseðlinum, ákvarðar stjórn Íslenzkra getrauna, hvort ógilda skuli getraunavikuna. Verði getraunavikan ógilt, skal getraunagjaldið, sem greitt hefur verið, ganga til greiðslu þátttakanda fyrir næstu getraunaviku gegn framvísun stofnsins.

15. gr.

Í byrjun hvers getraunatímabils ákveður stjórn Íslenzkra getrauna gjald fyrir hverja keypta röð, að fengnu samþykki menntamálaráðuneytisins.

16. gr.

Heildarupphæð vinninga skiptist í 3 jafna hluta. ⅓ upphæðarinnar rennur til 1. vinningsflokks og skiptist jafnt á þær raðir, sem hafa hæsta tölu réttra úrslita.

⅓ upphæðarinnar rennur til 2. vinningsflokks og skiptist jafnt á þá, sem hafa næst hæsta tölu réttra úrslita. ⅓ upphæðarinnar rennur til 3. vinningsflokks og skiptist jafnt milli þeirra, sem hafa þriðju hæstu tölu réttra úrslita.

Vinningar á kerfisseðla reiknast samkvæmt meðfylgjandi töflu:

Fjöldi vinninga við ágizkanir samkvæmt margföldunarkerfi, þegar 12 eða 11 ágizkanir eru réttar.

Kerfi:	12 réttar				11 réttar ef rangt er getið til um úrslit eins leiks á einn veg eða hætt við einn leik				11 réttar ef rangt er getið til um úrslit eins leiks á tvo vegu eða hætt við slíkan leik				11 réttar ef hætt er við leik, sem getið er til um á þrjá vegu			
	Fjöldi raða með				Fjöldi raða með				Fjöldi raða með				Fjöldi raða með			
	12	11	10	réttar	11	10	9	réttar	11	10	9	réttar	11	10	9	réttar
2 raðir	1	1	–		1	1	–		2	–	–		–	–	–	
3 —	1	2	–		1	2	–		–	–	–		3	–	–	
4 —	1	2	1		1	2	1		2	2	–		–	–	–	
6 —	1	3	2		1	3	2		2	4	–		3	3	–	
8 —	1	3	3		1	3	3		2	4	2		–	–	–	
9 —	1	4	4		1	4	4		–	–	–		3	6	–	
12 —	1	4	5		1	4	5		2	6	4		3	6	3	
16 —	1	4	6		1	4	6		2	6	6		–	–	–	
18 —	1	5	8		1	5	8		2	8	8		3	9	6	
24 —	1	5	9		1	5	9		2	8	10		3	9	9	
27 —	1	6	12		1	6	12		–	–	–		3	12	12	
32 —	1	5	10		1	5	10		2	8	12		–	–	–	
36 —	1	6	13		1	6	13		2	10	16		3	12	15	
48 —	1	6	14		1	6	14		2	10	18		3	12	18	
													o. s. frv.			

Frá skiptireglunum, sem nefndar eru hér að framan, er vikið eins og hér greinir: 34

Allir vinningshlutar lækka þannig, að standi á heilum krónum. Mismunurinn 26. febr.
rennur í jöfnunarsjóð Íslenzkra getrauna. Hafi sjóðurinn náð hámarki sínu, samkvæmt 17. gr., skal hækka vinninga 3. flokks upp í heilar krónur. Mismunurinn greiðist úr jöfnunarsjóði.

Vinningar, sem nema minna en 10.00 kr., eru ekki greiddir.

Ef hver einstakur vinningur í 3. flokki nemur minna en 10.00 kr., getur stjórnin ákveðið, að vinningaupphæðin í þessum flokki flytjist í 2. vinningsflokk.

Ef hver einstakur vinningur í 2. vinningsflokki nemur minna en 10.00 kr., getur stjórnin ákveðið, að vinningaupphæð beggja flokkanna flytjist í 1. vinningsflokk.

17. gr.

Jöfnunarsjóður Íslenzkra getrauna má ekki nema meira en kr. 100 000.00. Fé úr sjóðnum skal varið til uppbóta á vinninga eftir ákvörðun stjórnarinnar.

18. gr.

Menntamálaráðuneytið skipar eftirlitsmann til 3 ára í senn, sem gæta skal hagsmuna þátttakenda. Ráðuneytið ákveður þóknun fyrir starfanna, er telst með rekstrarkostnaði starfseminnar. Starfssvið eftirlitsmannsins er:

1. að koma hluta 1 af getraunaseðlinum fyrir í læstri hirzlu;
2. að staðfesta vinningaskrá getraunavikunnar;
3. að úrskurða kærur, sem berast;
4. að hafa eftirlit með, að vinningar séu greiddir.

19. gr.

Íslenzkar getraunir gefa út vinningaskrá, staðfesta af eftirlitsmanninum. Í vinningaskránni eru númer þeirra getraunaseðla, sem á eru vinningsraðir. Skráin skal vera almenningi til sýnis hjá umboðsmönnum Íslenzkra getrauna og í aðalskrifstofu þeirra

Heildarupphæð vinninga breytist ekki frá því, sem birt er í skránni, en einstakir vinningshlutar geta lækkað við það, að kærur séu teknar til greina.

Getraunaseðilsnúmer á vinningaskrá veitir ekki rétt til vinningsgreiðslu.

20. gr.

Telji þátttakandi, að getraunaseðilsnúmer hans sé ekki birt á vinningaskrá eða að seðill hans eigi rétt til annars eða fleiri vinninga en á vinningaskrá er getið, verður hann sjálfur að leggja fram kæru til að fá leiðréttingu. Kæran skal vera skrifleg á þar til gerðu eyðublaði.

Eyðublöð fást hjá umboðsmönnum eða í aðalskrifstofu Íslenzkra getrauna. Kærur skal senda beint til aðalskrifstofunnar í Reykjavík í ábyrgðarbréfi, og skal það hafa borizt þangað fyrir kl. 12 á 21. degi frá dagsetningu vinningaskrárinnar. Kærufrests skal ætíð getið í vinningaskrá. Kærur, sem berast of seint, eða veita ekki allar nauðsynlegar upplýsingar til kæruúrskurðar, er ekki skylt að taka til greina.

Eftirlitsmaðurinn kveður upp fullnaðarúrskurð um kærur. Til grundvallar úrskurði skal leggja það, sem skráð er á seðilshluta 1. Íslenzkar getraunir tilkynna kæranda, ef kæra hans er ekki tekin til greina.

21. gr.

Að kærufresti liðnum skulu vinningar getraunavikunnar greiddir. Utan Reykjavíkur annast umboðsmenn stofnunarinnar greiðslu vinninga gegn framvísun stofns getraunaseðilsins, en í Reykjavík skrifstofa Íslenzkra getrauna. Þátttakendur

34 sem erlendis búa, eru háðir gjaldeyrisákvæðum þeim, sem í gildi eru á hverjum
26. febr. tíma, og skulu þeim sem öðrum greiddir vinningar í íslenzku fé.

22. gr.

Fái vinnandi ekki vinning sinn greiddan, skal hann tilkynna það Íslenzkum getraunum. Tilkynningin skal berast aðalskrifstofunni innan 3 — þriggja — mánaða frá því að vinningaskrá er birt, ella rennur upphæðin í jöfnunarsjóð Íslenzkra getrauna.

23. gr.

Verði getraunastarfsemi á vegum íþróttanefndar ríkisins hætt, skulu eignir Íslenzkra getrauna eða andvirði eignanna renna til íþróttasjóðs.

24. gr.

Án leyfis menntamálaráðuneytisins er öllum öðrum en íþróttanefnd ríkisins óheimilt að reka getraunastarfsemi. Brot á því varðar sektum, 1500—9000 krónum, er renna í íþróttasjóð.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 84/1940, um tekjuöflun til íþróttasjóðs, öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 26. febrúar 1952.

Björn Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

35 **GJALDSKRÁ OG REGLUR**
26. febr.

um breyting á gjaldskrá og reglum fyrir landssímann frá 23. nóvember 1951.

1. gr.

Fyrirsögn I. kafla gjaldskrárinnar breytist og verður:

Gjaldskrá fyrir talsímanotendur í kaupstöðum, kauptúnum, þorpum og hverfum, öðrum en Reykjavík, Hafnarfirði og Akureyri.

2. gr.

Á eftir 8. lið III. kafla kemur nýr liður, nr. 9, svo hljóðandi:

9. Undir ákvæði þessa kafla gjaldskrárinnar falla símar bænda í sveitum almennt, nema þeirra, sem búa í hverfum, þorpum eða kauptúnum eða í nágrenni þeirra og hafa síma á sérstakri línu eða fáir saman á línu, en um síma þeirra fer eftir ákvæðum I. eða II. kafla eftir því, sem við á, allt samkvæmt ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar. Þannig greiðist afnotagjald fyrir síma í sumarbústöðum, veiðiskálum, íþróttaskálum, héraðsskólum, gisti- og veitingastöðum, hjá iðnrekendum, atvinnurekendum eða verzlunum o. s. frv. samkvæmt I. eða II. kafla, en ekki samkvæmt þessum kafla, og það enda þótt þeir séu á sameiginlengri línu með sveitabæjum. Um síma hjá öðrum aðilum eða stofnunum í sveit, eða þar sem sérstaklega stendur á, fer í hvert skipti eftir ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar eða eftir samkomulagi.

3. gr. 35

Gjaldskrá þessi og reglur er sett samkvæmt 12. gr. laga nr. 30 1941, um fjar- 26. febr.
skipti, og gengur í gildi nú þegar.

Póst- og símamálaráðherrann, 26. febrúar 1952.

Björn Ólafsson.

Guðmundur Hlíðdal.

Staðfesting handhafa forsetavaldsins á skipulagsskrá fyrir „Minningargjafa- 36
sjóð Landsspítala Íslands", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmála- 27. febr.
ráðherra 27. febrúar 1952.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningargjafasjóð Landsspítala Íslands.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningargjafasjóður Landsspítala Íslands.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður árið 1916 og hefur hann aukizt síðan með fé því, er honum hefur gefizt til minningar um látna menn.

3. gr.

Sjóðurinn er nú að upphæð kr. 590123.79 — fimm hundruð og níutíu þúsund eitt hundrað tuttugu og þrjár 79/100 krónur —. Höfuðstól þennan, og það, sem við hann kann að bætast, má eigi skerða.

4. gr.

Árlega skal leggja við höfuðstól ⅙ hluta vaxta.

5. gr.

Því, sem sjóðnum kann að áskotnazt umfram vexti, skal ásamt þeim hluta vaxta, er eigi leggjast við höfuðstól samkv. 4. gr., varið í fyrsta lagi til hjálpar sjúklingum, er sjúkravist eiga í Landsspítala Íslands, til greiðslu sjúkrahúskostnaðar, og í öðru lagi er heimilt, ef fé er aflögu, að styrkja til sjúkrahúsdvalar erlendis þá sjúklinga, sem ekki geta fengið fullnægjandi læknishjálp hérlendis, að dómi yfirlækna Landsspítalans, enda mæli þeir með styrkumsókn sjúklingsins.

Gjafir, er sjóðnum kunna að gefast í einhverju sérstöku skyni eða með sérstöku skilorði, koma þó eigi undir ákvæði þetta, enda sé gjöfin eigi lægri en kr. 1000.00 — eitt þúsund krónur —.

6. gr.

Af eignum sjóðsins standa kr. 125000.00 — eitt hundrað tuttugu og fimm þúsund krónur — í Útborgunardeild Söfnunarsjóðs Íslands. Aðrar eignir sjóðsins eru nú sem stendur geymdar í ríkisskuldabréfum, jarðræktarsjóðsbréfum og í sparisjóðsdeild Landsbanka Íslands. Eignir sjóðsins skal á hverjum tíma geyma á þeim stað, sem tryggastur er talinn.

36 27. febr.

7. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 5 konur, búsettar í Reykjavík. Stjórn Landsspítalasjóðs Íslands kýs stjórn sjóðsins og gildir kosningin til 6 ára. Stjórn sjóðsins skiptir sjálf með sér störfum, þannig að ein er formaður, önnur ritari, þriðja gjaldkeri, og tvær meðstjórnendur. Fatlist einhver stjórnarkona frá störfum á kjörtímabilinu, kjósa hinar konurnar aðra í hennar stað. Enn fremur skal stjórn Landsspítalasjóðs Íslands kjósa einn endurskoðanda til jafnlangs tíma og stjórn sjóðsins og ríkisstjórnin útnefna annan endurskoðanda til sama tíma.

Nú leggst það starf niður, sem stjórn Landsspítalasjóðs Íslands hefur með höndum, og leysist stjórn hans þess vegna upp. Skal þá stjórn Minningargjafasjóðs Landsspítalasjóðs Íslands sjálf kjósa konu í stjórn sjóðsins í hvert sinn, sem einhver stjórnenda hans segir af sér störfum, flytur burt úr Reykjavík, deyr, eða verður af einhverjum orsökum ókleift að vera lengur í stjórn. En dóms- og kirkjumálaráðuneytið kýs þá endurskoðendur til jafnlangs tíma og að framan greinir.

8. gr.

Stjórn Minningargjafasjóðs Landsspítala Íslands annast allar styrkveitingar úr sjóðnum.

9. gr.

Úthlutun styrks úr sjóðnum fer fram í byrjun hvers ársfjórðungs, og séu umsóknir um styrkinn komnar í hendur formanns sjóðsstjórnarinnar eigi síðar en viku fyrir úthlutunardag.

10. gr.

Umsóknum um styrk úr sjóðnum fylgi tillögur um styrkveitinguna frá yfirlækni og yfirhjúkrunarkonu þeirrar deildar Landsspítala Íslands, sem umsækjandi liggur á, einnig vottorð um efnahag umsækjanda frá sóknarpresti hans og frá lækni þeim, sem stundað hefur sjúklinginn, áður en hann kom í spítalann. Styrkur sá, sem sjóðurinn veitir, má eigi nema minnu en ⅓ hluta kostnaðar af sjúkrahúskostnaði umsækjanda. Komi það fyrir eitthvert ár, að ekki sé þörf á að úthluta öllu því fé, sem handbært er til úthlutunar, leggst afgangur þess við höfuðstól um næstu áramót.

11. gr.

Endurskoðaðan ársreikning og efnahagsreikning sjóðsins fyrir liðið ár skal árlega birta í febrúarmánuði í Lögbirtingablaðinu og í B-deild Stjórnartíðindanna. Reikningsár sjóðsins er almanaksárið.

12. gr.

Leita skal staðfestingar á skipulagsskrá þessari og er þar með úr gildi fallin eldri skipulagsskrá sjóðsins frá 13. október 1930.

Lára Árnadóttir (formaður). **Laufey Vilhjálmsdóttir** (ritari).

Staðfesting handhafa forsetavaldsins á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð séra Ólafs Finnssonar og frú Þórunnar Ólafsdóttur frá Kálfholti", útgefin á venjulegan hátt ad mandatum af dómsmálaráðherra 27. febrúar 1952. 37 27. febr.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Minningarsjóðs séra Ólafs Finnssonar og frú Þórunnar Ólafsdóttur frá Kálfholti.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður séra Ólafs Finnssonar og frú Þórunnar Ólafsdóttur frá Kálfholti, og er stofnaður í minningu um þau.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af sóknarfólki Kálfholtsprestakalls og myndast af gjöfum frá því og öðrum. Stofnfé er kr. 3246.93 31. des. 1951.

3. gr.

Sjóðnum skal varið til þess að efla safnaðarsöng í Kálfholtsprestakalli (Hábæjar-, Kálfholts- og Árbæjarsóknum). Þá er sjóðurinn er orðinn 10000.00 kr. skal fyrst veita úr honum og verja til þess helming vaxtanna. Hinn helminginn skal leggja við höfuðstól sjóðsins, unz hann er orðinn 20000.00 kr. Þá skal ¾ hluta vaxtanna varið til eflingar safnaðarsöngsins, unz sjóðurinn er orðinn 50000.00 kr., en ¼ hluti skal lagður við höfuðstól sjóðsins, unz hann verður 100000.00 kr. Eftir þann tíma skal leggja 1/100 vaxta við höfuðstólinn.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð þannig:

Sóknarprestur í Kálfholtsprestakalli og oddvitar sóknarnefnda í því prestakalli. Stjórn sjóðsins veitir móttöku gjöfum til hans og öðrum tekjum og ber ábyrgð á, að ekkert af eignum sjóðsins glatist. Hún semur reikninga sjóðsins við hver áramót og leggur þá fram fyrir næsta sýslufund Rangárvallasýslu til úrskurðar og skulu þeir síðan birtir í B-deild Stjórnartíðindanna.

5. gr.

Nú þykir hlutverki sjóðsins náð og má þá verja sjóðnum til eflingar öðru kirkjulegu starfi í Kálfholtsprestakalli.

6. gr.

Höfuðstóll sjóðsins skal geymdur og ávaxtaður í Söfnunarsjóði Íslands.

Kirkjuhvoli, 20. desember 1951.

Sveinn Ögmundsson. Friðrik Friðriksson. Guðjón Jónsson.
Þórður Bjarnason.

38 1. marz

AUGLÝSING

um varúðarráðstafanir vegna gin- og klaufaveikihættu.

Þar sem gin- og klaufaveiki hefur orðið vart í Kanada í Norður-Ameríku, er hér með ákveðið að fyrirmæli auglýsinga landbúnaðarráðuneytisins, nr. 197 21. nóv. 1951 og nr. 208 6. des. 1951, skulu einnig taka til innflutnings á vörum frá Kanada.

Landbúnaðarráðuneytið, 1. marz 1952.

Hermann Jónasson.

Gunnlaugur E. Briem.

39 25. febr.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Ólafsvíkurkauptún.

I. KAFLI
Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Ólafsvíkurhöfn takmarkast af línu, er hugsast dregin frá Sjávarfossi í Fossá í Bullusker, og þaðan lína, er hugsast dregin í vestur á Rif, og lína frá Loðnugjá í Ólafsvíkurenni hornrétt í fyrrnefnda línu.

II. KAFLI
Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Hreppsnefnd Ólafsvíkurhrepps hefur á hendi stjórn hafnarmálanna.. Hver nýkjörin hreppsnefnd kýs á fyrsta fundi sínum fimm manna hafnarnefnd og jafnmarga varamenn, til fjögurri ára í senn. Tveir nefndarmenn skulu vera hreppsnefndarmenn, svo og varamenn þeirra. Hinir þrír aðalmenn og varamenn skulu kosnir utan hreppsnefndar. Nýkosin hafnarnefnd velur sér formann á fyrsta fundi sínum, svo og hafnarvörð, og setur honum starfsreglur.

Hafnarnefnd hefur eftirlit með höfninni, sér um viðhald og endurbætur á henni, og stýrir framkvæmdum, annast alla innheimtu á gjöldum til hafnarinnar og hefur á hendi reikningshald, stjórnar sjóðum undir eftirliti hreppsnefndar, enda ber hreppsnefnd ábyrgð á innstæðu hans eins og öðrum eignum hreppsins.

Reikningar hafnarinnar skulu fylgja hreppsreikningum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim.

III. KAFLI
Hafnarsjóður.

3. gr.

Hafnarsjóði skal, eftir ákvörðun hreppsnefndar, eingöngu varið í þarfir hafnarinnar. Óheimilt er að nota fé hafnarsjóðs til annarra fyrirtækja hreppsins eða binda það í lánum til þeirra.

IV. KAFLI
Um reglu við höfnina.

4. gr.

Hafnarnefnd sér um, að gætt sé reglu í höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni og enn fremur þeirra starfsmanna, er hafnarnefnd setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarnefnd, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað. Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

5. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu og affermingu skipa og báta eða öðrum störfum, sem þar eru framkvæmd. Meðferð skotvopna á landi hafnarinnar og bryggjum hennar er og stranglega bönnuð.

6. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa á höfninni. Í skipum og bátum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavél skipsins og lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og bátum á því svæði, sem unnið er að fermingu og affermingu.

Álíti hafnarnefnd eða starfsmaður hennar, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar ráðstafanir.

7. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða nýja báta eða gera við eldri báta, nema með leyfi starfsmanns hafnarnefndar og með þeim skilmálum, sem hann ákveður. Bannað er að leggja bátum upp í hafnarfjöruna, nema með leyfi hafnarnefndar eða umsjónarmanns.

8. gr.

Ekki má kasta útbyrðis seglfestu, ösku, kolum eða neinu öðru, er valdið getur skemmdum á höfninni, frá skipum, er þar liggja, né flytja það úr landi út í höfnina.

Á svæðinu milli hafnargarðanna er bannað að kasta í höfnina hvers konar fiskúrgangi og öllu öðru, er óþrifum kann að valda.

Hafnarnefnd eða umsjónarmaður hennar getur látið hreinsa allan fiskúrgang og annað það, sem kastað er í höfnina, á kostnað þess báts eða skips, sem slíku hefur í höfnina kastað.

Innan hafnartakmarkanna má ekki heldur gera nein hafnarmannvirki, né breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, ekki fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi hafnarnefndar og hreppsnefndar komi til.

V. KAFLI
Um legu skipa og báta og umferð þeirra í höfninni.

9. gr.

Fiskiskip og bátar, er ekki ferma eða afferma, mega aldrei leggjast svo í höfninni, að það tálmi fermingu eða affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boði hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar um það, hvar þau skuli leggjast, ef slík skipun er gefin. Skip eða bátar mega aldrei leggja svo frá sér strengi eða festar, að tálmi umferð. Festar skipa eða báta mega aldrei liggja yfir alfaraleið.

39 25. febr.

10. gr.

Skipum eða bátum má ekki leggja við akkeri eða festar innan hafnargarða, þannig að það tefji umferð um höfnina. Hafnarnefnd getur ákveðið, hvar og hvernig legutækjum báta og skipa verður lagt í höfnina.

Nú tregðast eigandi eða skipstjóri við að hlýða boðum hafnarnefndar eða starfsmanna hafnarinnar um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarnefndin látið gera það á ábyrgð og kostnað eiganda.

11. gr.

Í sérhverju skipi eða bát, sem er yfir 10 smálestir (að undanskildum skipum eða bátum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlaus á lægi á höfninni), skal jafnan vera einn maður, að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

12. gr.

Eigi má festa skipum eða bátum við bryggjur hafnarinnar, nema við festarhringi og þar til gerða festarstólpa á norðurbryggju hafnarinnar. Festum skal þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni. Þyki þess ekki nægilega gætt, má krefjast, að bætt verði úr því tafarlaust. Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og hafnargarðs eða bryggju, ef krafizt er.

13. gr.

Vélskip og vélbátar mega ekki láta vélar ganga af svo miklum krafti, að öðrum skipum eða bátum í höfninni eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af.

14. gr.

Ef skip eða bátur lendir á grynningu og sekkur, þar sem það, að áliti hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt, svo fljótt sem auðið er. Verði minnsti dráttur á því, má hafnarnefnd láta færa skipið eða bátinn á kostnað eigenda, og er henni heimilt að láta selja skipið eða bátinn til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

VI. KAFLI

Um notkun hafnarbryggnanna.

15. gr.

Meðan hafnarnefnd ákveður ekki annað, er skipum og bátum heimilt að leggjast við bryggjur hafnarinnar í þeirri röð, er þeir koma. Þó skulu þau skip, sem sigla eftir fastri fyrir fram auglýstri ferðaáætlun og flytja póst og farþega, hafa rétt til þess að leggjast við bryggjur hafnarinnar, þó önnur skip liggi við þær, og verða þau þá að víkja burt, meðan hin fá afgreiðslu.

Þó skulu bátar, sem ferma eða afferma, hafa forgangsrétt til notkunar bryggnanna, fram yfir þau skip eða báta, sem ekki á að vinna við. Uppskipunarskip og bátar, sem skipa upp eða út vörum í skip, er liggja úti á höfninni, hafa rétt til þess að nota bryggjuna, þar sem upp- og útskipun er auðveldust.

Opnir vélbátar og uppskipunarskip skulu liggja svo ofarlega við suðurbryggjuna, sem frekast er unnt, til þess að tálma því eigi, að stærri bátar geti lagzt framar við bryggjuna.

Hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar ákveður, hvar bátur skuli liggja við bryggju.

Ef nauðsynlegt telst vegna veðurs getur umboðsmaður hafnarnefndar fyrir- 39
skipað þeim bátaeigendum eða formönnum, sem hafa umráð yfir opnum bátum 25. febr.
og uppskipunarbátum, að setja báta sína upp í fjöru á stað þann, er hann tiltekur.
Sé fyrirskipunum hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar ekki hlýtt í þessu efni, þá getur hann látið framkvæma þessar fyrirskipanir á kostnað og ábyrgð eigenda bátanna.

16. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum eða bátum, sem ferma eða afferma við bryggju, sé lagt samhliða, er heimilt að flytja farm þeirra skipa eða báta, er utar liggja, yfir þilför hinna. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa eða báta, er utar liggja, heimil umferð um þilför hinna, er nær liggja.

17. gr.

Öll skip, sem ætla að leggjast við norðurbryggju hafnarinnar, skulu skyld að hlífa henni við átökum. Sérhver skemmd, sem verður á bryggjunni, áhöldum hennar eða öðru því, sem skip nota, skal að fullu bæta af viðkomandi skipi, ef hún stafar af ásettu ráði eða vangá. Aðrar skemmdir, er bryggjan eða/og áhöld hennar verða fyrir af manna völdum, skal að fullu bæta af þeim, er skemmdunum valda af ásettu ráði eða vangá.
Áhöld þau, er fylgja hafnarmannvirkjunum, er óheimilt að nota, nema leyfi hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar komi til.

18. gr.

Bannað er að gera að fiski á bryggjum hafnarinnar eða láta fiskúrgang á bryggjurnar. Ef það er gert, varðar það sektum.

19. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu skips eða báts, skal skipstjóri, formaður eða afgreiðslumaður, ef þörf kerist, láta ræsta bryggjuna þar, sem hún hefur verið notuð. Farist það fyrir, skal hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar sjá um, að það sé gert, en afgreiðslumaður, skipstjóri eða formaður greiðir kostnað, sem af því leiðir.

20. gr.

Bannað er að láta vörur eða muni standa eða vera þar á bryggjunni, sem þeir geta tálmað greiðri umferð um hana. Allar vörur eða muni skal flytja burt af bryggjunni samstundis og umboðsmaður hafnarnefndar krefst þess.

VII. KAFLI

Um skip og báta, sem geymd eru í höfninni.

21. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar eða umsjónarmanns hennar þarf til þess að geyma bát í höfninni. Skal hann þá geymdur þar, sem hann hindrar ekki umferð annarra báta, og á þeim stað, er umsjónarmaður hafnarnefndar tiltekur.

22. gr.

Eigi ber hafnarsjóður neina ábyrgð á bátum, sem geymdir eru í höfninni.

39
25. febr.

VIII. KAFLI
Um lestagjald.

23. gr.

Öll skip, 5 smálestir brúttó og þar yfir, skulu greiða lestagjald, er þau koma á Ólafsvíkurhöfn og hafa samband við land. Undanþegin lestagjaldi eru herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindarannsókn, skip, sem leita hafna vegna sjóskemmda og skip, er leita hafna vegna óveðurs, en hafa ekkert samband við land. Lestagjald greiðist af nettóstærð skips og reiknast í heilum tölum, en brotum skal sleppa.

24. gr.

a. Innlend veiðiskip greiði 30 aura fyrir hverja smálest, í hvert sinn er þau koma til hafnar, þó aldrei minna en kr. 15.00, og ekki oftar en 7 sinnum á ári.
b. Öll önnur skip, er til hafnarinnar koma, skulu greiða 30 aura fyrir hverja smálest, í fyrsta sinn er þau koma til hafnar á ári, en 15 aura í hvert sinn er þau koma síðar á árinu. Lestagjald skal þó aldrei vera minna en kr. 15.00 í hvert sinn.

IX. KAFLI
Bryggjugjald fyrir báta.

25. gr.

Hvert skip eða bátur, sem leggst að bryggjum hafnarinnar eða skipi eða bát, sem við þær liggur, skal greiða bryggjugjald af nettóstærð skipsins, talið í heilum smálestum, en broti skal sleppt. Gjaldið skal greiða fyrir hverjar 48 klukkustundir eða minna.

Gjöldin greiðast sem hér segir:

a. Bátar, sem heima eiga utan Ólafsvíkur, greiða:

Bátar innan 15 smálesta	kr. 10.00
Bátar 15—60 smálestir	— 15.00
Bátar yfir 60 smálestir	— 25.00

Þó má hafnarnefnd gefa aðkomubátum ívilnun á gjaldi þessu, en þó má gjaldið aldrei vera lægra en það, að samsvaraði því, að hann hefði komið 10 sinnum.

b. Bátar, heimilisfastir í Ólafsvík, og bátar sem að staðaldri leggja afla sinn á land í Ólafsvík, greiða:

Bátar innan 5 smálesta	kr. 30.00 á ári.
Bátar 5—10 smálestir	— 50.00 — —
Bátar 10—20 smálestir	— 100.00 — —
Bátar yfir 20 smálestir	— 150.00 — —

Gjald þetta fellur í gjalddaga 1. júlí ár hvert.

c. Strandferða- og flutningaskip greiða 30 aura af hverri nettósmálest fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, þó aldrei minna en 20.00 krónur um sólarhringinn. Herskip og varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

X. KAFLI
Um vörugjald.

26. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, svo og skepnum, lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, er um getur í næstu greinum.

27. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skips eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálft gjald.

Af vörum, sem settar eru á land og fara aftur með sama skipi, greiðist ekkert gjald, svo framarlega sem þær eru ekki á farmskrá skipsins ákvarðaðar til Ólafsvíkur.

28. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin nota, sem fluttar eru úr landi.
b. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.

29. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd vörunnar með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skips við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri skyldur til að láta hafnarnefnd eða umboðsmanni hennar í té eftirrit af farmskrá skips hans. Sé engin farmskrá skal skipstjóri eða formaður báts, að viðlögðum sektum, gefa drengskaparvottorð um vörumagn það, er skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd eða umboðsmanni hennar ástæða til, getur hún hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hentugast þykir. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið eða báturinn kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá.

30. gr.

Vörugjaldskrá.

Vörugjald skal greiða sem hér segir:

1. flokkur. Gjald kr. 1.00 hver 100 kg:
   Salt, kol, óverkaður saltfiskur, bolfiskur óslægður og hert fiskbein.
2. flokkur. Gjald kr. 1.20 hver 100 kg:
   Sement, útlendur áburður og bolfiskur slægður með haus.
3. flokkur. Gjald kr. 1.50 hver 100 kg:
   Frystur fiskur, fryst hrogn, fryst og ófryst síld, fullverkaður saltfiskur og bolfiskur flattur.
4. flokkur. Gjald kr. 5.00 hver 100 kg:
   Dúnn, eldspýtur, fiður, glervörur, glysvarningur, vefnaðarvörur, tóbak, skinnavara, skófatnaður, þurrkaðir ávextir, harðfiskur, kaffi brennt og malað, kakaó, lyf og lyfjavörur, niðursuðuvörur alls konar, te, ull, súkkulaði og sælgæti.
5. flokkur. Gjald kr. 3.00 hver 100 kg:
   Flatfiskur slægður, beinamjöl og allar aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd.
6. flokkur. Gjald kr. 1.00 hver:
   Tómar tunnur.
7. flokkur. Gjald kr. 1.80 hver 100 kg:
   Steinolía og hráolía.

39 8. flokkur. Gjald kr. 0.30 hvert teningsfet:
25. febr. Búslóð og aðrar vörur, sem reiknast í teningsfetum.
9. flokkur. Gjald kr. 0.75 hvert teningsfet:
Timbur.
10. flokkur. Gjald kr. 15.00 fyrir hvern grip:
Hestar og nautgripir.
11. flokkur. Gjald kr. 35.00 fyrir hvert:
Bátar og bifreiðar.

XI. KAFLI
Um ljósagjald.

31. gr.

Öll skip, sem greiða lestagjald, skulu samtímis greiða ljósagjald, 5 aura af nettósmálest í hvert sinn. Fyrir ljós í innsiglingarvörður skal greitt eftir reikningi, ef um er beðið. Heimabátar greiða ljósagjald, kr. 5.00 af nettósmálest á ári, og er gjalddagi 1. júlí.

XII. KAFLI
Um ýmis gjöld til hafnarinnar.

32. gr.

Fyrir að leggja skipi eða bát upp í fjöru hafnarinnar til hreinsunar eða aðgerðar skal greiða 15 aura af hverri smálest af nettóstærð skipsins eða bátsins fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, en þó aldrei minna en kr. 5.00.

Undanþegnir þessu gjaldi eru skip og bátar, sem eiga heima í Ólafsvík.

33. gr.

Fyrir að geyma skip eða bát mannlaust í höfninni, hvort heldur dregið á land eða bundið við bryggju, skal greiða 1 kr. árgjald af hverri brúttó smálest.

Undanþegnir þessu gjaldi eru skip og bátar, sem eiga heima í Ólafsvík.

34. gr.

Ef menn fá útmældar lóðir til bráðabirgðanotkunar af lóðum þeim, sem höfnin hefur umráð yfir, greiðir sá, sem afnot slíkrar lóðar fær, 1 kr. fyrir hvern fermetra á ári. Ársleiga fyrir bílavigt er kr. 250.00, og benzíntanka kr. 150.00.

35. gr.

Þeir, sem þegar hafa fengið útmældar lóðir undir bráðabirgðaskúra eða byggingar, greiða hið umsamda gjald fyrir afnot lóðanna á meðan samningur sá, sem þeir hafa fengið, er í gildi, en eftir það greiða þeir gjöldin samkvæmt 34. gr., en þó aldrei minna en kr. 50.00 á ári fyrir skúrinn. Gjalddagi á gjaldi þessu er 1. júlí ár hvert.

XIII. KAFLI
Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

36. gr.

Hafnargjaldkeri sér um innheimtu allra hafnargjalda, og skal greiða gjöldin til hans eða á skrifstofu hafnarnefndar.

37. gr.

Skipstjóri, formaður eða skipaafgreiðslur bera ábyrgð á greiðslu allra gjalda, sem innheimta skal samkvæmt reglugerð þessari. Ef enginn formaður er á skipi

eða báti, ber eigandi ábyrgð á greiðslu gjaldanna. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í vörum fyrir vörugjöldum og haldsrétt og lögveðsrétt í báti eða skipi fyrir skipagjöldum, og gengur lögveðrétturinn fyrir samningsveðskuldum í næstu 2 ár. Að svo miklu leyti sem ekki eru í reglugerð þessari ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skip eða bátur fer burt úr höfninni. 39 25. febr.

38. gr.

Ef margir eiga vörur með sama skipi eða báti, skal afgreiðslumaður skips eða báts standa skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldanna. Vörugjald fellur í gjalddaga við fermingu eða affermingu vörunnar. Útgerð hvers báts, sem fiskveiðar stundar í Ólafsvík, ber ábyrgð á vörugjaldinu af fiski þeim, er báturinn leggur á land.

39. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

XIV. KAFLI
Ýmis ákvæði.

40. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum. Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því, er matsgerð var lokið. Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnað við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira honum í vil en 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðili kostnaðinn.

41. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni, meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarnefnd tekur gilda.

42. gr.

Hverja þá skipun, sem hafnarnefnd eða umsjónarmaður hafnarnefndar má gefa skipi eða báti samkvæmt reglugerð þessari, skal gefa skipstjóra eða formanni, en stýrimanni, ef skipstjóri eða formaður er eigi við. Ef enginn er stýrimaður eða hann er fjarverandi, má gefa einhverjum af skipshöfninni fyrirskipunina, og er það jafngilt, sem skipstjóri eða formaður hefði sjálfur fengið skipunina.

43. gr.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 10000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð.

44. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, og lögum um breyting á þeim lögum, nr. 41 5. apríl

39 1949, til að öðlast gildi nú þegar, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut
25. febr. eiga að máli. Jafnframt fellur niður hafnarreglugerð fyrir Ólafsvíkurkauptún, nr. 157 20. september 1941.

Samgöngumálaráðuneytið, 25. febrúar 1952.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

40
11. febr.

REGLUGERÐ

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Seyðisfjarðarkaupstað, nr. 18 30. janúar 1948.

1. gr.

20. gr. hafnarreglugerðarinnar orðist þannig:

Öll skip, seglskip, gufuskip og vélskip, stærri en 12 smálestir brútto, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald. Undanþegin eru þó herskip, skip sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, björgunarskip, skip sem leita hafnar vegna sjóskaða, varðskip, vitaskip ríkissjóðs og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna.

a. Skip, sem eru eign búsettra manna á Seyðisfirði og skrásett þar og ekki eru í millilandssiglingum, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, 5 krónur af hverri brúttó smálest.
b. Skip, sem sigla eftir fyrirfram auglýstri áætlun og eingöngu sigla með ströndum landsins, skulu greiða 40 aura af hverri nettosmálest í hvert sinn, sem þau leggjast á höfnina, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
c. Öll önnur skip, sem til hafnar koma, greiði 1 krónu af hverri nettósmálest í hvert sinn, sem þau leggjast á höfnina.

Ef skip liggur á höfninni lengur en 14 daga, skal það greiða hálft lestagjald að nýju fyrir hverja 14 daga eða brot úr þeim. Hafi skip verið tekið á land til viðgerðar, telst sá tími ekki með, sem það stóð uppi, né heldur þegar skip liggja á höfn, vegna þess að hafís lokar henni.

2. gr.

21. gr. orðist svo:

Hver skip, sem leggst við bólvirki eða bryggju eða við hlið annars skips, sem liggur við bryggju á höfninni, skal greiða bryggjugjald af nettóstærð skipsins, talinni í heilum smálestum, en brotum skal sleppa. Gjaldið skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, 20 aura af hverri smálest, þó ekki minna í hvert skipti en 20 krónur fyrir skip minni en 70 smálesta, og 40 krónur fyrir stærri skip.

Herskip og skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, má undanþiggja bryggjugjaldi.

Heimilt er hafnarnefnd og bæjarstjórn að ákveða, að gjöld af bryggjum í eign annarra en hafnarsjóðs skuli renna til bryggjueigenda, sem þá annist innheimtu gjaldanna.

3. gr.

Inn í reglugerðina bætist ný grein, er verði 22. gr. svo hljóðandi, og breytist greinatala til samræmis við það:

Öll skip, sem koma til hafnar á tímabilinu frá 1. ágúst til 15. maí og lestagjald greiða, skulu greiða ljósagjald þannig:

a. Skip, sem um getur í 20. gr. a., greiði 30 krónur á ári.
b. Önnur skip greiða 10 krónur í hvert skipti, sem þau koma til hafnar.

4. gr.

25. gr., vörugjaldskrá, sem verður 26. gr., orðist þannig:

Vörugjaldskrá.

A. Aðfluttar vörur:

1. flokkur. Gjald 50 aurar af hverjum 100 kg:
Kol, salt, sement.
2. flokkur. Gjald 75 aurar af hverjum 100:
Alls konar óunnið járn, bárujárn, eldavélar, saumur, timbur, sem reiknað er eftir þyngd, legsteinar, eldfastur leir, gólf- og veggflísar, eldfastir steinar, garðávextir.
3. flokkur. Gjald 100 aurar af hverjum 100 kg:
Korn- og mjölvörur, kjöt, gufuvélar, benzínvélar, varahlutir til véla, tjara, bik, asfalt, asbest, kaðlar, pappi til húsagerðar, vantsleiðslu- og miðstöðvarvörur, heyvinnuvélar, plógar, herfi, sykur, fóðurbætir, kalk, fræ, tilbúinn áburður, olíur og benzín til eldsneytis, til ljósa eða á mótora.
4. flokkur. Gjald 150 aurar af hverjum 100 kg:
Bifreiðar og varahlutir til þeirra, feiti og olíur til smjörlíkisgerðar og sápugerðar, strigi, tvistur, hessían, bindigarn.
5. flokkur. Gjald 50 aurar af hverjum 10 kg:
Málningarvörur og efni til málningar, lakk, kítti, lím, gips, veggfóður, hráefni til iðnaðar, svo sem sýrur, essensar, brennisteinn o. þ. h., hráefni til kaffibætisgerðar, korkvörur og óunnið kork, brauðvörur, kex, linoleum, gúmmí og gúmmívörur, pappír og pappírsvörur, blek, baðlyf, ljósaefni, svo sem vax, carbid, glykosa o. þ. h., olíufatnaður, maccaroni, útgerðarvörur, svo sem línur, önglar, net, nætur, lengdar- og hraðamælar til skipa.
6. flokkur. Gjald 45 aurar af hverjum 10 kg:
Niðursuðuvörur, blikkvörur, tin, zink, hjólhestar og varahlutir til þeirra, seglgarn, umbúðagarn, ger og efni í það, olíuofnar, verkfæri, svo sem smíðatól, rekur, skóflur o. þ. h., vörur úr eir, messing, bronce o. þ. h., emalleraðar vörur, leirvörur, smávélar, svo sem prjónavélar, saumavélar, skilvindur, smáiðnaðarvélar o. þ. h., hreinlætisvörur, svo sem þvottaefni, skó-, gólf- og húsgagnaáburður, gólfklútar, glervörur, ölgerðarvörur og hráefni til ölgerðar, burstavörur og efni til burstagerðar, smá járnvara (isenkram), svo sem skrár og lamir, eldhúsáhöld, barnavagnar, dívanar og efni í þá, skóáburður, leður og leðurvörur, bökunarvörur, lyfjavörur, ávextir.
7. flokkur. Gjald 75 aurar af hverjum 10 kg:
Rafmagnsvörur, kryddvörur, ljósmyndavörur, viðtæki, eldspýtur, smá hljóðfæri og tónvélaplötur, skrifstofuáhöld, vefnaðarvörur, klukkur, mælar og símar, áttvitar, sportvörur, skot, skotfæri, sprengiefni, sælgæti, súkkulaði, kakaóduft, te, kaffi, kaffibætir, húsgögn, peningaskápar, jólatré, leikföng, sýnishorn o. þ. h.
8. flokkur. Gjald 100 aurar af hverju kg:
Tóbaksvörur, tóbak, vín og spiritus.
9. flokkur. Gjald 12 aurar af hverju teningsfeti:
Trjáviður, sem reiknast í teningsfetum.
10. flokkur. Gjald 30 aurar af hverju teningsfeti:
Allar aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
11. flokkur. Gjald 15 aurar af hverju stykki:
Tómar tunnur og föt.

40 B. Útfluttar vörur:
11. febr. 1. flokkur. Gjald 60 aurar af hverjum 100 kg:
Ull, ullarvörur, hert skinn, sundmagi.
2. flokkur. Gjald 60 aurar af hverjum 100 kg:
Síldarmjöl, fiskmjöl, lýsi.
3. flokkur. Gjald 30 aurar af hverjum 100 kg:
Aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd.
4. flokkur. Gjald 75 aurar af hverri tunnu:
Krydduð, sykursöltuð eða flött síld.
5. flokkur. Gjald 45 aurar af hverri tunnu:
Kjöt.
6. flokkur. Gjald 30 aurar af hverri tunnu:
Saltsíld.
7. flokkur. Gjald 6 aurar af hverju teningsfeti:
Rjúpur og aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
8. flokkur. Gjald 150 aurar af hverjum grip:
Hestar, nautgripir.
9. flokkur. Gjald 30 aurar af hverri kind:
Sauðfé.

Lægsta gjald í öllum flokkum aðfluttra og útfluttra vara skal þó aldrei vera lægra en 2 kr. Aldrei skal tekið tvisvar gjald af sömu vöru. Hafnarnefnd er heimilt að undanþiggja vörugjaldi innlendar afurðir, sem fluttar eru að eða frá bænum í smærri stíl.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 11. febrúar 1952.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

41 **Staðfesting handhafa forsetavaldsins** á skipulagsskrá fyrir „Minningargjafasjóð
13. febr. Óháða-Fríkirkjusafnaðarins í Reykjavík", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 13. febrúar 1952.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningargjafasjóð Óháða-Fríkirkjusafnaðarins í Reykjavík.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningargjafasjóður Óháða-Fríkirkjusafnaðarins. Hann er stofnaður með 1000 krónum af Baldvin Einarssyni aktygjasmið, til minningar um konu hans, Kristine Karoline Einarsson, sem var fædd Heggem í Molde í Noregi 21. nóvember 1883, dáin 15. apríl 1947 í Reykjavík.

2. gr.

Sjóðurinn er eign Óháða-Fríkirkjusafnaðarins í Reykjavík og er styrktarsjóður væntanlegrar safnaðarkirkju.

3. gr. 41

Í sjóðinn renna fyrst og fremst gjafir til minningar um látna menn og konur, 13. febr.
auk annarra gjafa og áheita og annars slíks.

4. gr.

Haldin skal minningargjafabók, er varðveitast skal hjá presti safnaðarins, unz reist hefur verið safnaðarkirkja, en síðar í safnaðarkirkjunni sjálfri. Bók þessi sé með tölusettum blöðum. Hverjum einstaklingi, sem gjöf er gefin til minningar um, sé ætlað eitt blað í bókinni og á það sé fest nafn hans og nokkur helztu æviatriði, ásamt ljósmynd, ef hún er fáanleg. Enn fremur geymist á blaðinu nöfn þeirra, sem gjafir gefa til minningar um viðkomandi einstakling. Aftast á bókinni sé skrá yfir nöfn þeirra, sem gjafir eru gefnar til minningar um, og sé sú skrá færð jafnóðum, ásamt tilvísun til minningarblaðs hvers einstaks í bókinni, svo fyrirhafnarlaust sé að finna það þegar óskað er, eða á þarf að halda.

5. gr.

Stofnfé sjóðsins, svo og það fé sem honum áskotnast í framtíðinni, varðveitist í bankabók á meðan það er ekki notað. Markmið sjóðsins er að efla byggingu safnaðarkirkju og kosta viðhald hennar og standa straum af kaupum kirkjulegra muna þegar hún er komin upp. Komi hann ætíð sem fyrst að sem beztum notum, en á hitt sé ekki litið sem takmark í sjálfu sér, að sem mest fé sé í honum á hverjum tíma. Þó má ekki veita óafturkræf framlög úr sjóðnum til kirkjubyggingar fyrr en hann er orðinn að upphæð 15 þúsund krónur, og aldrei má veita í óafturkræfum framlögum svo mikið úr honum, að hann komist niður fyrir þá upphæð, 15 þúsund krónur. Úr sjóðnum má aðeins verja fé til safnaðarkirkjunnar og viðhalds hennar og til öflunar kirkjulegra muna og má aldrei breyta markmiði sjóðsins.

6. gr.

Lána má fé úr sjóðnum til safnaðarstarfsemi þegar fé er fyrir hendi, enda sé lánið nægilega tryggt með veði eða ábyrgð, gegn 5% ársvöxtum. Þegar sjóðurinn er orðinn 15 þúsund krónur má verja ¾ vaxtateknanna til kirkjubyggingarinnar eða annarrar kirkjulegrar starfsemi, en ¼ hluti þeirra leggjast við höfuðstólinn.

7. gr.

Stjórn sjóðsins skipa: Formaður safnaðarstjórnar, formaður bræðrafélags safnaðarins, formaður kvenfélags safnaðarins, fulltrúi unglingafélags safnaðarins og fyrsti safnaðarráðsmaður. Varastjórn skipa: Varaformaður safnaðarstjórnar og annar safnaðarráðsmaður.

8. gr.

Stjórn sjóðsins skal hafa fjármuni sjóðsins alla til umráða og ráðstöfunar í samræmi við skipulagsskrá þessa og sjá um að minningarspjöld séu gefin út og jafnan fyrir hendi. Reikningar sjóðsins skulu lagðir fram endurskoðaðir til samþykktar á aðalfundi safnaðarins ár hvert og þá skal kjósa tvo endurskoðendur og einn til vara.

9. gr.

Komi einhvern tíma til að söfnuðurinn hætti að starfa skal verja því fé, sem þá kann að vera í sjóðnum til einhverrar líknarstofnunar samkvæmt nánari ákvörðun þáverandi sjóðsstjórnar.

10. gr.

Sjóðsstjórn skal halda gerðabók og færa í hana allar ákvarðanir, sem gerðar eru á fundi hennar viðvíkjandi ráðstöfunum á fé sjóðsins, svo og annað sjóðnum viðkomandi, ársreikninga hans undirritaða af formanni sjóðsstjórnar og endurskoðendum og annað slíkt.

42
29. febr.

JARÐRÆKTARSAMÞYKKT

fyrir Ræktunarsamband Svarfdæla.

Búnaðarfélag Svarfdæla og Búnaðarfélag Dalvíkur mynda félag, er nefnist Ræktunarsamband Svarfdæla, og gera á grundvelli laga nr. 7 frá 12. jan. 1945 svofellda jarðræktarsamþykkt:

1. gr.

Tilgangur félagsins er:

1. Að ræsa fram land til túnræktar, garðræktar, engjaræktar og beitiræktar.
2. Að framkvæma jarðvinnslu á túnum jarða á félagssvæðinu, sem ekki eru véltæk.
3. Að taka að sér jarðvinnslu til nýræktar túna eða garða.
4. Að framkvæma sléttun engja, svo þær verði véltækar.

Allt þetta skal framkvæmt eftir fyrirmælum hlutaðeigandi héraðsráðunauts eða trúnaðarmanns, sem Búnaðarfélag Íslands samþykkir.

2. gr.

Stjórn Ræktunarsambandsins skal skipuð 5 mönnum, þrír skulu kosnir af Búnaðarfélagi Svarfdæla og tveir af Búnaðarfélagi Dalvíkurhrepps, til eins árs í senn. Þó getur enginn skorazt undan kosningu þrjú ár í röð.

Stjórnin skiptir sjálf með sér störfum.

Varastjórn skal skipuð jafnmörgum mönnum, kosnum á sama hátt til jafnlangs tíma.

3. gr.

Stjórnin annast allar framkvæmdir.

Um kaup á vélum og áhöldum skal hafa samráð við vélanefnd ríkisins.

Skylt er að tryggja vélar og áhöld fyrir því verði, sem álizt hæfilegt á hverjum tíma.

4. gr.

Stjórnir búnaðarfélaganna skulu safna og skrá verkbeiðnir félagsmanna sinna og skal því lokið fyrir janúarmánaðarlok ár hvert.

Skýrslum þessum skal skila til ræktunarsambandsins fyrir aðalfund þess. — Heimilt er stjórninni, ef hún telur þess þörf, að krefjast ábyrgðar, sem hún tekur gilda, á vinnukostnaði.

5. gr.

Að fengnum verkbeiðnum skal gera áætlun um framkvæmdir á árinu. Skal þess þá sérstaklega gætt:

1. Að þær jarðir, sem minnst véltækt land hafa, sitji fyrir vinnu, eftir því sem við verður komið, án þess að valda óhæfilegum aukakostnaði í flutningi véla og verkfæra.
2. Að túnasléttun sé að öðru jöfnu látin sitja fyrir öðrum ræktunarframkvæmdum.
3. Að land það, sem brjóta á til ræktunar, hafi verið ræst fram á fullnægjandi hátt, að dómi héraðsráðunauts.
4. Að framræsla bithaga komi að jafnaði því aðeins til greina, að fullnægt hafi verið öðrum framræslu- og jarðvinnsluverkefnum, svo að því marki verði náð, að allur heyskapur verði tekinn á vélfæru landi.

6. gr.

Kostnaður við framkvæmdir þær, er í samþykkt þessari getur, greiðist af verkkaupendum. Heimilt er stjórninni að láta greiðslu fara fram eftir áætlun meðan verkið stendur yfir, en fullnaðargreiðsla sé byggð á reikningum í árslok.

7. gr.

Til ræktunarkostnaðar telst greiðsla vinnulauna, viðhald og geymslukostnaður véla, kostnaður við flutning véla og verkfæra milli vinnustaða, fyrningargjald, vextir og afborganir lána og stjórnarkostnaður.

Heimilt er stjórninni að leggja á framkvæmdakostnað áhættuþóknun, er nemi allt að 5% af heildarkostnaði ár hvert.

8. gr.

Heimilt er stjórninni að láta vinna að öðrum verkefnum en að framan greinir, ef hagkvæmt þykir, enda brjóti það ekki í bága við hagsmuni félagsmanna.

9. gr.

Ræktunarsambandið myndar stofnsjóð að upphæð kr. 100000.00 — eitt hundrað þúsund krónur — til vélakaupa.

Tekjur stofnsjóðsins eru:

a. Helmingur stofnfjárins er framlag Framkvæmdasjóðs ríkisins samkv. 9. gr. laga um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum frá 12. jan. 1948, jafnóðum og það greiðist sem styrkur til vélakaupa sambandsins.
b. Einn fjórði hluti óafturkræft framlag frá búnaðarfélögunum, er greiðist að ¾ af Búnaðarfélagi Svarfdæla og ¼ af Búnaðarfélagi Dalvíkurhrepps.
c. Einn fjórði hluti stofnfjárlán, er tryggt sé með ábyrgð búnaðarfélaganna og endurgreiðist það innan 5 ára.
d. Enn fremur leggst í stofnsjóð rekstursafgangur af áhættuþóknun, svo og ágóði ef verður af ákvæðisvinnu.
e. Vaxtatekjur og aðrar tekjur, er til sjóðsins kunna að falla.

10. gr.

Komi í ljós að áliti stjórnar ræktunarsambandsins, að auka þurfi stofnsjóð, skal stjórnin senda tillögur sínar um stofnfjáraukningu til hreppabúnaðarfélaga á svæðinu, og ber þeim að leggja tillögurnar fyrir almennan fund í félögunum til samþykktar. Að fenginni meirihlutasamþykkt í hlutaðeigandi búnaðarfélögum skal tillagan borin upp á aðalfundi ræktunarsambandsins, og verði hún samþykkt þar með meira en ⅗ atkvæða, er hún bindandi fyrir hreppabúnaðarfélögin.

11. gr.

Heimilt er stjórninni að taka rekstrslán gegn tryggingu á þeim jarðræktarstyrk, er á umbæturnar verður greiddur úr ríkissjóði.

12. gr.

Aðalfundur skal haldinn eigi síðar en 15. marz ár hvert. Þar skulu endurskoðaðir reikningar lagðir fram til samþykktar.

Á fundinum skal lögð fram skýrsla um starfsemina á síðastliðnu ári og rædd framtíðarverkefni.

Fundurinn er lögmætur, ef hann er boðaður með 10 daga fyrirvara.

42 13. gr.

29. febr. Reikningsár sambandsins er almanaksárið. Endurskoðendur séu tveir, kjörnir sinn frá hvoru búnaðarfélagi til þriggja ára í senn. Varaendurskoðendur skal kjósa á sama hátt og til sama tíma.

14. gr.

Tillögur, er fram kunna að koma til breytinga á samþykkt þessari frá hreppabúnaðarfélögum eða framkvæmdastjórn, skulu sendar hreppabúnaðarfélögunum, er að samþykkt standa, til umsagnar. Þær skulu síðan lagðar fyrir aðalfund ræktunarsambandsins, enda sé þess getið í fundarboði. Samþykki löglegur aðalfundur breytingarnar með að minnsta kosti ⅗ atkvæðisbærra fundarmanna, skal stjórn sambandsins senda breytingarnar Búnaðarfélagi Íslands, er leitar staðfestingar landbúnaðarráðherra á þeim.

15. gr.

Samþykkt þessa má því aðeins nema úr gildi, að ⅗ fundarmanna á lögmætum aðalfundi samþykki það, enda komi samþykki landbúnaðarráðherra til. Verði samþykktirnar felldar úr gildi, skiptist stofnsjóður og fyrningarsjóður á milli búnaðarfélaganna í sömu hlutföllum og framlag þeirra í stofnsjóð.

16. gr.

Með brot á samþykkt þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

17. gr.

Samþykkt þessi gengur í gildi, er hún hefur verið staðfest af landbúnaðarráðherra. Jafnframt því er úr gildi numin jarðræktarsamþykkt nr. 173 frá 11. sept. 1947 fyrir Búnaðarfélag Svarfdæla.

Samþykkt þessi, sem er sett samkvæmt lögum nr. 7 12. janúar 1945, um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, og reglugerð um jarðræktarsamþykktir frá 20. febrúar 1946, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 29. febrúar 1952.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

43 **GJALDSKRÁ**

6. marz

fyrir Rafveitu Gerðahrepps.

I. RAFORKA

Rafveita Gerðahrepps selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.80 hver kwst.
2. Um kwst.mæli á kr. 0.70 hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 7.75 á ári af hverjum fermetra gólfflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 2.50 á ári af fermetra.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á 47 aura hver kwst. Auk þess skal greiða fastagjald, kr. 4.00 á mánuði af hverju herbergi íbúðarinnar.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem notuð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m², skal teljast sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö.

Þar, sem meðalstærð herbergja í íbúð er undir 10 m², má miða við sameiginlegt flatarmál þeirra, þannig, að hverjir 10 m² jafngildi einu herbergi og 5 m² hálfu herbergi.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.00 hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds, frá kr. 190.00 til kr. 225.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Til fiskiðnaðar með fasttengdum vélum 47 aura hver kwst.
3. Ef uppsett rafvélaafl fastra véla við fiskiðnað, kjöt eða mjólkuriðnað, er yfir 20 kw., um kwst.mæli á 30 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
4. Um mæli á 13 aura hver kwst., auk kr. 500.00 fyrir hvert kw. mesta notaðs afls á árinu
5. Um mæli á 13 aura hver kwst., auk kr. 315.00 fyrir hvert uppsett kw. vélanna á árinu.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 20 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.mæli á 8 aura hver kwst. í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald hans. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim samkvæmt reglum, sem gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

E. Önnur orkusala.

1. Raforku til suðu má selja til gisti og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á 48 aura hver kwst., enda sé notkunin mæld um sérmæli, og suðutækin fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á kr. 1.00 hver kwst.
3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kwst.mæli á 20 aura hver kwst., ef straumurinn er rofinn frá kl. 8.30 til 22, eða um tvígjaldsmæli á 20 aura hver kwst., á tímanum frá kl. 22 til 8.30, á 1.00 kr. hver kwst. frá kl. 8.30 til 22.
4. Til gatnalýsingar á kr. 1.00 hver kwst.

43 6. marz

Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er, og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A 1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 2.00	á mánuði.
2.	— þrífasa mælum upp að 50 amp.	— 3.00	— —
3.	— þrífasa mælum 50 til 200 amp.	— 7.00	— —
4.	— þrífasa mælumu yfir 200 amp.	— 10.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Grunngjald hverrar heimtaugar fyrir húsveitu skal vera kr. 1500.00 fyrir jarðlínu, en kr. 1000.00 fyrir loftlínu. Auk þess skal greiða 10‰ — tíu af þúsundi — af brunabótamati hússins upp að kr. 500000.00, en 5‰ — fimm af þúsundi — af þeim hluta matsins, sem er umfram kr. 500000.00. Ef brunabótamat hússins er gamalt, getur rafveitustjóri samræmt það nýju mati og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið að nýju, skal þó heimtaugargjaldið miðast við það.

Greiði húseigandi áætlaðan helming heimtaugargjalds um leið og heimtaugaruppsetningu er lokið, er heimilt að veita honum gjaldfrest í allt að 12 mánuði á eftirstöðvunum. Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar brunabótamat hússins hefur farið fram.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 20 metrar og loftlínuheimtaugar meiri en 60 metrar og/eða gildleiki víra meiri en 3×70 mm^2, skal húseigandi greiða kostnað af því, sem fram yfir er. Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 20.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 20.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 10%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Gerðahrepps hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. 43 6. marz

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Gerðahrepps, nr. 267 14. desember 1950.

Atvinnumálaráðuneytið, 6. marz 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson

GJALDSKRÁ

44 7. marz

fyrir Rafveitu Hveragerðis.

I. RAFORKA

Rafveita Hveragerðis selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.90 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á 60 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 9.00 á ári af fermetra gólfflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 2.50 á ári af fermetra.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á 50 aura hverja kwst. Auk þess skal greiða fastagjald, kr. 7.00 á mánuði af einu herbergi hverrar íbúðar og kr. 4.00 á mánuði af hverju herbergi umfram eitt.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem eru ætluð til íbúðar, og eldhús. Herbergi minna en 5 m^2 skal telja sem hálft, en stærra en 25 m^2 sem tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m^2 má reikna með þeirri meðalstærð.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.10 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds frá kr. 180.00 til kr. 210.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Ef uppsett rafvélaafl fastra véla við fisk-, kjöt- eða mjólkuriðnað er yfir 20 kw., um kwst.mæli:
   a. Á 50 aura hverja kwst.
   b. Á 38 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
3. Um mestumæla á kr. 504.00 á ári fyrir hvert kw. mesta notaðs afls á árinu og auk þess 15 aura á notaða kwst.
4. Ef ekki eru tök á að mæla mesta notað afl, má selja þannig:

44 7. marz

Um kwst.mæli á 15 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 384.00 á ári fyrir hvert kw. samanlagðs ástimplaðs rafvélaafls. Minnsta árgjald skal þó vera sem svarar 1000 kwst. ársnotkun á hvert kw. í ástimpluðu rafvélaafli.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 16 aura kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tíma mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.mæli á 8 aura hver kwst. í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar notandinn þá tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á 45 aura hverja kwst., enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutækin fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á kr. 1.10 hverja kwst.
3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kwst.mæli á 13 aura hverja kwst., ef straumurinn er rofinn frá kl. 8.30 til 22, eða um tvígjaldsmæli á 13 aura hverja kwst., á tímanum frá kl. 22 til 8.30, og á kr. 1.10 hverja kwst. frá kl. 8.30 til 22.
4. Til súgþurrkunar á heyi á 36 aura hverja kwst.
5. Til götulýsingar á kr. 1.10 hverja kwst., og annast rafveitan þá rekstur og viðhald lýsingarkerfisins.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A 1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjunum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 2.50	á mánuði.
2.	— þrífasa mælum 50 amp. og minni	— 4.00	— —
3.	— þrífasa mælum 50 til 100 amp.	— 8.00	— —
4.	— þrífasa mælum yfir 100 amp.	— 12.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

44
7. marz

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald. Skal það vera sem hér segir:

1. Grunngjald fyrir hverja loftlínuheimtaug ..... kr. 600.00
2. Grunngjald fyrir hverja jarðlínuheimtaug ..... — 800.00

Auk þessa grunngjalds skal greiða kr. 10.00 af hverju þúsundi króna af brunabótamati húsa og annarra mannvirkja. Hálfu þúsundi eða minna í brunabótamati skal sleppa í útreikningi þessum, en ella hækka upp í heilt þúsund.

Ef brunabótamat á húsi er gamalt, getur rafveitustjóri eða hreppsnefnd samræmt það nýju mati og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið á ný, skal þó heimtaugargjaldið miðast við það mat.

Húseigandi greiði grunngjald heimtaugar um leið og heimtaugaruppsetningu er lokið. Hinn hluti heimtaugargjaldsins fellur í gjalddaga, þegar brunabótamat hússins hefur verið framkvæmt.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 25 metrar og loftlínuheimtaugar meiri en 60 metrar og/eða gildleiki víra meiri en 3×70 mm^2, skal húseigandi greiða að fullu kostnað af því, sem fram yfir er.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun 20 kr.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt 20 kr. gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. BRÁÐABIRGÐAÁKVÆÐI

Verð til hitunar samkvæmt D-liðum I. kafla gjaldskrárinnar breytist með útsöluverði á kolum og dieselolíu í Hveragerði þannig, að gjaldskrárverðið teljist jafngilda 480 kr. verði á kolatonni og 800 kr. verði á olíutonni, en hækki eða lækki um 1 eyri hver kwst. á lið D-1 og ½ eyri á lið D-2 fyrir hverjar fullar 30 kr., sem kolatonn hækkar eða lækkar eða hverjar 50 kr., sem olíutonn hækkar eða lækkar, þó þannig, að raforkuverðið miðist við það eldsneytisverðið, sem lægra er hlutfallslega miðað við grunnverðið 480 kr. á kolatonn og 800 kr. á olíutonn.

VI. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Hveragerðishrepps hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Hveragerðis, nr. 229 2. nóvember 1950.

Atvinnumálaráðuneytið, 7. marz 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

45
8. marz

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Eyrarbakka.

I. RAFORKA

Rafveita Eyrarbakka selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.90 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á 60 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 9.00 á ári af fermetra gólfflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 2.50 á ári af fermetra.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á 50 aura hverja kwst. Auk þess skal greiða fastagjald, kr. 6.00 á mánuði af einu herbergi hverrar íbúðar, og kr. 3.50 á mánuði af hverju herbergi umfram eitt.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem eru ætluð til íbúðar, og eldhús. Herbergi minna en 5 m² skal telja sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m² má reikna með þeirri meðalstærð.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.10 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds frá kr. 180.00 til kr. 210.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Ef uppsett rafvélaafl fastra véla við fisk-, kjöt- eða mjólkuriðnað er yfir 20 kw., um kwst.mæli:
   a. Á 50 aura hverja kwst.
   b. Á 38 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
3. Um mestumæla á kr. 504.00 á ári fyrir hvert kw. mesta notaðs afls á árinu og auk þess 15 aura á notaða kwst.
4. Ef ekki eru tök á að mæla mesta notað afl, má selja þannig:
   Um kwst.mæli á 15 aura á hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 384.00 á ári fyrir hvert kw. samanlagðs ástimplaðs rafvélaafls. Minnsta árgjald skal þó vera sem svarar 1000 kwst. ársnotkun á hvert kw. í ástimpluðu rafvélaafli.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 16 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.mæli á 8 aura hver kwst. í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó

getur rafveitustjóri ákveðið að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar notandinn þá tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla. 45 8. marz

c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á 45 aura hverja kwst., enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutækin fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á kr. 1.10 hverja kwst.
3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kwst.mæli á 13 aura hverja kwst., af straumurinn er rofinn frá kl. 8.30 til kl. 22, eða um tvígjaldsmæli á 13 aura hverja kwst. á tímanum frá kl. 22 til 8.30 og á kr. 1.10 hverja kwst. frá kl. 8.30 til 22.
4. Til súgþurrkunar á heyi á 36 aura hverja kwst.
5. Til götulýsingar á kr. 1.10 hverja kwst., og annast rafveitan þá rekstur og viðhald lýsingarkerfisins.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A-1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem greiða skal leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 2.50	á mánuði.
2.	— þrífasa mælum 50 amp. og minni	— 4.00	— —
3.	— þrífasa mælum 50 til 100 amp.	— 8.00	— —
4.	— þrífasa mælum yfir 100 amp.	— 12.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, sem miðast við fasteignamat á húsum og mannvirkjum á þann hátt, sem hér segir:

Af fasteignamati allt að kr. 3000.00 greiðist kr. 600.00.

Af fasteignamati frá kr. 3000.00 til kr. 30000.00 greiðist 7% og af fasteignamati yfir kr. 30000.00 greiðist 4%.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar heimtaugaruppsetningu er lokið, eða þegar fasteignamat hússins hefur verið framkvæmt. Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 25 m, og loftlínuheimtaugar meiri en 60 m, og/eða gildleiki víra meiri en 3×70 m², skal húseigandi greiða kostnað af því, sem fram yfir er.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

45 8. marz

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun 20 kr.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt 20 kr. gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. BRÁÐABIRGÐAÁKVÆÐI

Verð til hitunar samkvæmt D-liðum I. kafla gjaldskrárinnar breytist með útsöluverði á kolum og dieselolíu á Eyrarbakka þannig, að gjaldskrárverðið teljist jafngilda 480 kr. verði á kolatonni og 800 kr. verði á olíutonni, en hækki eða lækki um 1 eyri hver kwst. á lið D-1 og ½ eyri á lið D-2 fyrir hverjar fullar 30 kr., sem kolatonn hækkar eða lækkar, eða 50 kr., sem olíutonn hækkar eða lækkar, þó þannig, að raforkuverðið miðist við það eldsneytisverðið, sem lægra er hlutfallslega, miðað við grunnverðið 480 kr. á kolatonn og 800 kr. á olíutonn.

VI. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Eyrarbakkahrepps hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Eyrarbakka, nr. 249 13. nóvember 1950.

Atvinnumálaráðuneytið, 8. marz 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

46 10. marz

REGLUGERÐ

um róðrartíma fiskibáta við Faxaflóa.

I. KAFLI

Útgerðarsvæði fiskibátanna.

1. gr.

Reglugerð þessi gildir fyrir Miðneshrepp, Keflavík og Njarðvíkur- og Vatnsleysustrandarhreppa í Gullbringusýslu, Hafnarfjörð, Reykjavík og Akranes, og nær til allra fiskibáta, sem stunda veiðar með línu, á tímabilinu frá 1. janúar til 31. maí.

II. KAFLI

Róðrartími fiskibáta í Sandgerði.

2. gr.

Á tímabili því, sem um ræðir í 1. gr., má enginn bátur, er gengur til fiskveiða með línu frá Sandgerði, fara út úr Sandgerðishöfn í fiskiróður frá kl. 12 á hádegi til þess tíma, er hér segir:

Í janúar	kl. 02.00
Í febrúar	— 01.00
Frá 1. marz til 20. marz	— 24.00
Frá 21. marz til 31. marz	— 23.00
Frá 1. apríl til 10. apríl	— 22.00
Frá 11. apríl til 20. apríl	— 21.00
Frá 21. apríl til 30. apríl	— 20.00
Í maí	— 19.00

Takmörk Sandgerðishafnar teljast að vestan: Grænu innsiglingarljósin á höfninni, og að norðan hvíta ljósið á Sandgerðisvita. Þegar hinn tilsetti tími er kominn, verður gefið ljósmerki í landi.

III. KAFLI

Róðrartími fiskibáta úr Keflavík, Njarðvíkur- og Vatnsleysustrandarhreppum í Gullbringusýslu, Hafnarfirði, Reykjavík og Akranesi á mið sunnan línu, sem hugsast dregin 310° réttvísandi eina sjómílu frá burtfararstað báta, sem um getur í 3. gr.

3. gr.

Á tímabili því, sem um ræðir í 1. gr., má enginn bátur frá Keflavík, Njarðvíkum, Vatnsleysuströnd, Hafnarfirði, Reykjavík eða Akranesi fara í fiskiróður frá kl. 12 á hádegi til þess tíma, er hér segir:

Í janúar	kl. 01.49
Í febrúar	— 00.49
Frá 1. marz til 20. marz	— 23.49
Frá 21. marz til 31. marz	— 22.49
Frá 1. apríl til 10. apríl	— 21.49
Frá 11. apríl til 20. apríl	— 20.49
Frá 21. apríl til 30. apríl	— 19.49
Í maí	— 18.49

Brottfararstaður báta þeirra, sem hér um ræðir, skal vera við línu, er hugsast dregin N. 15° A. frá Gerðahólma, og merkt er með tveimur rauðum ljósum í landi. Þegar hinn tilsetti tími er kominn, verður gefið ljósmerki í landi.

IV. KAFLI

Róðrartími fiskibáta frá Akranesi, Reykjavík og Hafnarfirði á fiskimið í Norðurflóa. Norðurflói er norðan línu, sem hugsast dregin 310° réttvisandi, eina sjómílu frá brottfararstað báta, sem um getur í 3. gr.

4. gr.

Á tímabilinu frá 1. janúar til 31. maí, að báðum dögum meðtöldum, má enginn bátur, sem gengur til veiða frá Akranesi, Reykjavík og Hafnarfirði fara í fiskiróður frá kl. 12 á hádegi til þess tíma, er hér segir:

46
10. marz

Í janúar	kl. 00.36
Í febrúar	— 23.36
Frá 1. marz til 20. marz	— 22.36
Frá 21. marz til 31. marz	— 21.36
Frá 1. apríl til 10. apríl	— 20.36
Frá 11. apríl til 20. apríl	— 19.36
Frá 21. apríl til 30. apríl	— 18.36
Í maí	— 17.36

Brottfararstaður báta þeirra, sem hér um ræðir, skal vera við línu, er hugsast dregin milli ljósdufla nr. 9 og nr. 10, sem lögð hafa verið sem hér segir:
Ljósdufl nr. 9: 64°14.5′ n.br., 22°18.1′ v.lg.
Ljóseinkenni: Hvítur þríblossi á 25 sek. bili.
Ljósdufl nr. 10: 64°15.7′ n.br., 22°15.8′ v.lg.
Ljóseinkenni: Hvítur blossi á 6 sek. bili.

V. KAFLI
Almenn ákvæði.

5. gr.
Allar tímaákvarðanir í reglugerð þessari miðast við íslenzkan meðaltíma.

6. gr.
Hlutaðeigandi hreppsnefndir eða bæjarstjórnir kjósa þrjá eða fimm bátaformenn ár hvert í nefnd til þess að gæta þess, að fylgt sé ákvæðum reglugerðar þessarar, og annast nefndarmenn um að fyrirskipuð merki um róðrartíma séu gefin, sbr. þó 7. gr., og kæra fyrir brot á reglugerðinni til lögreglustjóra.

7. gr.
Akurnesingar skulu gefa brottfararmerki í Norðurflóa.

8. gr.
Ákvæði reglugerðar þessarar ná ekki til útilegubáta.

9. gr.
Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum frá kr. 500.00 til kr. 5000.00. Þriðja brot varðar missi réttinda til skipstjórnar í 6 mánuði. Mál út af brotum skulu sæta meðferð opinberra mála.

10. gr.
Reglugerð þessi öðlast gildi þegar í stað.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 1 12. janúar 1945, um róðrartíma fiskibáta. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 46 21. janúar 1947, um róðrartíma fiskibáta við Faxaflóa, og önnur fyrirmæli, er fara kunna í bága við ákvæði þessarar reglugerðar.

Atvinnumálaráðuneytið, 10. marz 1952.

Ólafur Thors.

Gunnlaugur E. Briem.

47
10. marz

GJALDSKRÁ
HÉRAÐSRAFMAGNSVEITNA RÍKISINS
fyrir Árnes-, Rangárvalla-, Borgarfjarðar-, Mýra-, Skagafjarðar-, Eyjafjarðar- og Þingeyjarsýslur.

I. RAFORKA

Héraðsrafmagnsveitur ríkisins selja raforku í ofangreindum sýslum á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 2.00 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á 65 aura hverja kwst., auk fastagjalds af gólffleti í rúmi því, er lýsa skal.

Fastagjald reiknast þannig:

Fyrir búðir, vinnustofur og skrifstofur .. kr. 9.00 á m² á ári.
Fyrir ganga, geymslur o. þ. h. ..... — 2.50 - — - —

B. Almenn heimilisnotkun.

1. Um kwst.mæli þannig reiknað:
   a. Grunngjald (mælisleiga o. fl.):
      af einfasa mælingu ..... kr. 5.00 á mánuði.
      af þrífasa mælingu ..... — 10.00 - —
   b. Orkugjald
      af allri notkun ..... — 0.50 - kwst.
   c. Fastagjald
      af hverri fastagjaldseiningu ..... — 5.00 - mánuði.

   Fastagjaldseiningar reiknast sem hér segir:

   (1) Fyrir fjölskylduheimili
   ein eining fyrir hvert íbúðarherbergi.
   Til íbúðarherbergja teljast öll herbergi, sem ætluð eru sem íveruherbergi, og eldhús, en ekki gangar, baðherbergi eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 m² telst sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er undir 10 m², má miða við samanlegt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 m² jafngildi einu herbergi og hverjir 5 m² hálfu herbergi.

   (2) Fyrir félagsheimili (skóla, sjúkrahús, gistihús o. þ. h.)
   ein eining fyrir hverja 20 m² gólfflatar.
   Gólfflötur mælist milli útveggja, þó að frátöldum geymslum, sem sjaldan er farið um og göngum þeim tilheyrandi.
   Rafmagnsnotkun í gripahúsum og öðrum húsum, sem notuð eru við búskap, er heimilt að selja eftir þessum gjaldskrárlið. Rafmagnsveitustjóri setur reglur um útreikning fastagjalda af slíkum húsum.

2. Raforku til suðu og hitunar má selja til gisti- og veitingahúsa og sjúkrahúsa og annarra slíkra staða:

47 10. marz

Um sérmæli á 50 aura hverja kwst., enda séu suðu- og hitunartæki fasttengd og öll önnur heimilisnotkun seld eftir A-lið.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á 110 aura hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta ársgjalds, frá kr. 200.00 til kr. 300.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Ef uppsett rafvélaafl fastra véla við fisk-, kjöt- eða mjólkuriðnað er yfir 20 kw., um kwst.mæli:
   a. Á 50 aura hverja kwst.
   b. Á 38 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafmagnsveitnanna um hádegið og síðdegis, en eigi lengur en 1½ klst. í senn.
3. Um mæla á kr. 500.00 á ári fyrir hvert kw. mesta notaðs afls á árinu og auk þess 15 aura fyrir hverja notaða kwst.
4. Ef ekki eru tök á að mæla mesta notað afl, má selja þannig: Um kwst.mæli á 15 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 380.00 á ári fyrir hvert kw. samanlagðs ástimplaðs rafvélaafls. Minnsta árgjald skal þó vera sem svarar 1000 kwst. ársnotkun á hvert kw. í ástimpluðu rafvélaafli.
5. Sumarnotkun til súgþurrkunar og hliðstæðra nota má selja eftir lið C-4 með 50% afslætti á fastagjaldinu, gegn því skilyrði, að kaupandinn skuldbindi sig til að takmarka samtímisnotkun sína með tilliti til stærðar spenna og annarra aðstæðna samkvæmt sérstökum fyrirmælum rafmagnsveitustjóra í hverju einstöku tilfelli.

Almenn skilyrði fyrir orkusölu til vélanotkunar.

Útiloka skal stóra hreyfla á tímanum kl. 10.45 til 12 f. h., og enn fremur ber að útiloka allar aðrar vélar eftir því sem unnt er, þegar spenna er lág og aðrar aðstæður gera það nauðsynlegt að dómi rafmagnsveitustjóra.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 16 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafmagnsveitnanna um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.mæli á 8 aura hverja kwst., í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til kl. 9.

Verð til hitunar breytist með útsöluverði á kolum og dieselolíu í Reykjavík, þannig að gjaldskrárverðið teljist jafngilda 480 kr. verði á kolatonni og 800 kr. verði á olíutonni, en hækki eða lækki um 1 eyri hver kwst. á lið D-1 og 0,8 eyri hver kwst. á lið D-2 fyrir hverjar fullar 30 kr., sem kolatonnið hækkar eða lækkar eða hverjar 50 kr., sem olíutonnið hækkar eða lækkar, þó þannig að raforkuverðið miðist við það eldsneytisverðið, sem lægra er hlutfallslega miðað við grunnverðið 480 kr. á kolatonni og 800 kr. á olíutonni.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafmagnsveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafmagsnveitustjóri ákveðið, að rafmagnsveiturnar leggi til rofa og annist viðhald þeirra og kostar notandinn þá tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim samkvæmt reglum, sem gilda um leigu mælitækja.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafmagnsveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Til að nota um vinnulagnir við byggingar meðan á byggingu stendur um kwst.-mæli : 110 aura hverja kwst.
2. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kwst.mæli á 15 aura hverja kwst., ef straumurinn er rofinn frá kl. 8.30 til 22, eða um tvígjaldsmæli á 15 aura hverja kwst. á tímanum frá kl. 22 til 8.30 og 110 aura hverja kwst. frá kl. 8.30 til 22.
3. Þar sem ástæður leyfa, að dómi rafmagnsveitustjóra, að komið verði upp útilýsingarkerfi, er heimilt að selja rafmagn til útilýsingar á 65 aura hverja kwst., enda hafi uppsetning kerfisins verið kostuð af notanda og endurnýjun ljóskúlna sé einnig kostuð af honum.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A-1, þegar sérstaklega stendur á, er rafmagnsveitustjóra þó heimilt að selja raforku eftir stérstökum samningi í hvert skipti, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafmagnsstjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er ákvörðun hans skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 2.00	á mánuði.
2.	— þrífasa mælum 50 amp. og minni	— 3.00	— —
3.	— þrífasa mælum 50 til 100 amp.	— 7.00	— —
4.	— þrífasa mælum yfir 200 amp.	— 10.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt reglugerð héraðsrafmagnsveitna ríkisins og reglugerð rafveitusjóðs viðkomandi sýslu.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 30 krónur.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt umboðsmanni héraðsrafmagnsveitna ríkisins 30 króna gjald. Gjaldið skal greitt í aðsetursstað umboðsmannsins.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá héraðsrafmagnsveitna ríkisins, nr. 12 23. janúar 1951, og breyting á þeirri gjaldskrá, nr. 194 14. nóvember 1951.

Atvinnumálaráðuneytið, 10. marz 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

48 11. marz **Staðfesting handhafa forsetavaldsins á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Elínar Sigurðardóttur Storr", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 11. marz 1952.**

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Elínar Sigurðardóttur Storr.

1. gr.

Nafn sjóðsins er Minningarsjóður Elínar Sigurðardóttur Storr.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af undirrituðum eiginmanni hennar af fé, er hann hefur lagt til, og gjöfum, sem borizt hafa til minningar um Elínu Storr. Stofnfé sjóðsins er kr. 25000.00 — tuttugu og fimm þúsund krónur —. Gjöfum, sem kunna að berast sjóðnum, skal bæta við höfuðstól hans, nema annað sé sérstaklega tekið fram af gefanda.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að kaupa smábarnafatnað til úthlutunar fátækum barnshafandi konum í lögsagnarumdæmi Reykjavíkur.

4. gr.

Aldrei má skerða höfuðstól sjóðsins. Ávaxta skal höfuðstólinn í verðbréfum, er ríkissjóður Íslands ábyrgist, eða verðbréfum, sem tryggð eru með fyrsta eða öðrum veðrétti í fasteign í Reykjavík.

Vöxtum sjóðsins skal verja til kaupa á barnafatnaði eða efni í barnafatnað, einu sinni eða tvisvar á ári, eftir því sem hagkvæmast er á hverjum tíma. Nú þykir eigi ástæða til að verja allri vaxtaupphæð til kaupa og skal þá leggja vaxtaafgang við höfuðstólinn.

Ef vaxtatekjur sjóðsins verða svo miklar, að tilgangi hans samkvæmt 3. gr. er fullnægt, er sjóðsstjórninni heimilt að styrkja fátækar mæður með öðrum hætti, en þar greinir.

5. gr.

Sjóðurinn skal vera í vörzlu Mæðrastyrksnefndar í Reykjavík.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð sem hér segir:

Formaður Mæðrastyrksnefndar á hverjum tíma skal vera formaður sjóðsstjórnar. Mæðrastyrksnefnd kýs 3 konur í stjórnina til þriggja ára í senn. Skal ein þeirra að viðhöfðu hlutkesti ganga úr stjórninni að ári liðnu og önnur með sama hætti að tveimur árum liðnum frá fyrsta stjórnarkjöri að telja. Sjóðsstofnandi skal eiga sæti í stjórninni meðan hans nýtur við, en láti hann af störfum þar, er það ósk hans, að einhver náinn ættingi Elínar eða Ludvigs Storr, búsettur hér á landi, taki hans sæti.

7. gr.

Á skipulagsskrá þessari skal leita staðfestingar forseta Íslands.

Reykjavík, 12. maí 1951.

Ludvig Storr.

Staðfesting handhafa forsetavaldsins á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð hjónanna Elínar Guðmundsdóttur og Baldvins Jónssonar, bónda og útgerðarmanns á Svalbarði á Svalbarðsströnd", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 11. marz 1952. 49 11. marz

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð hjónanna Elínar Guðmundsdóttur og Baldvins Jónssonar, bónda og útgerðarmanns á Svalbarði á Svalbarðsströnd.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður hjónanna Elínar Guðmundsdóttur og Baldvins Jónsson, bónda og útgerðarmanns á Svalbarði á Svalbarðsströnd.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af Jóni Baldvinssyni, Lundargötu 4, Akureyri, samkv. erfðaskrá, dags. 14. apríl 1944, til minningar um foreldra hans.

Stofnfé er kr. 64073.44 — sextíu og fjögur þúsund sjötíu og þrjár krónur og fjörutíu og fjórir aurar —.

3. gr.

Öll starfsemi sjóðsins skal vera til styrktar dýraverndunar í landinu. En verði stofnuð deild úr Dýraverndunarfélagi Íslands á Akureyri, skal sú deild, öðrum fremur, njóta góðs af starfsemi sjóðsins.

Sjóðurinn skal ávaxtast í Söfnunarsjóði Íslands — A-deild.

20% árlegra vaxta leggist við höfuðstól.

4. gr.

Stjórn Dýraverndunarfélags Íslands hefur á hendi stjórn sjóðsins og úthlutunum úr honum með tilliti til 3. gr.

5. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Reykjavík, 25. febrúar 1952.

F. h. Dýraverndunarfélags Íslands,

Sigurður E. Hlíðar,	**Ólafur Ólafsson,**	**Skúli Sveinsson.**
p. t. formaður.	p. t. gjaldkeri.	**B. Gunnlaugsson.**

50
18. marz

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Stokkseyrar.

I. RAFORKA

Rafveita Stokkseyrar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.90 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á 60 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 9.00 á ári af fermetra gólfflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 2.50 á ári af fermetra.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á 50 aura hverja kwst. Auk þess skal greiða fastagjald kr. 6.00 á mánuði af einu herbergi hverrar íbúðar og kr. 3.50 á mánuði af hverju herbergi umfram eitt.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem eru ætluð til íbúðar, og eldhús. Herbergi minni en 5 m^2 skal telja sem hálft, en stærra en 25 m^2 sem tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m^2 má reikna með þeirri meðalstærð.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.10 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds, frá kr. 180.00 til kr. 210.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Ef uppsett rafvélaafl fastra véla við fisk-, kjöt- eða mjólkuriðnað er yfir 20 kw., um kwst.mæli:
   a. Á 50 aura hverja kwst.
   b. Á 38 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
3. Um mestumæla á kr. 504.00 á ári fyrir hvert kw. mesta notaðs afls á árinu og auk þess 15 aura á notaða kwst.
4. Ef ekki eru tök á að mæla mesta notað afl, má selja þannig:
   Um kwst.mæli á 15 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 384.00 á ári fyrir hvert kw. samanlagðs ástimplaðs rafvélaafls. Minnsta árgjald skal þó vera sem svarar 1000 kwst. ársnotkun á hvert kw. í ástimpluðu rafvélaafli.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 16 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.mæli á 8 aura hver kwst. í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur

rafveitustjóri ákveðið að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla. 50 18. marz

c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á 45 aura hverja kwst., enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutækin fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á kr. 1.10 hverja kwst.
3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kwst.mæli á 13 aura hverja kwst., ef straumurinn er rofinn frá kl. 8.30 til 22, eða um tvígjaldsmæli á 13 aura á hverja kwst. á tímanum frá kl. 22 til 8.30 og á kr. 1.10 hverja kwst. frá kl. 8.30 til 22.
4. Til súgþurrkunar á heyi á 36 aura hverja kwst.
5. Til götulýsingar á kr. 1.10 hverja kwst., og annast rafveitan þá rekstur og viðhald lýsingarkerfisins.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A-1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 2.50	á mánuði.
2.	— þrífasa mælum 50 amp. og minni	— 4.00	— —
3.	— þrífasa mælum 50 til 100 amp.	— 8.00	— —
4.	— þrífasa mælum yfir 100 amp.	— 12.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20 prósent af verði mælitækisins. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, sem miðast við fasteignamat á húsum og mannvirkjum á þann hátt, sem hér segir:

Af fasteignamati allt að 2500 kr. greiðist kr. 800.00. Af fasteignamati umfram 2500 kr. greiðist 8% að auki. Hækki hús í mati fyrir endurbyggingu eða viðbót, reiknast viðbótarheimtaugargjald. Húsveita samkvæmt þessum lið reiknast hver séreign þó í sambyggingu sé, enda sé það sjálfstæð íbúð, þegar um íbúðarhús er að ræða.

Verði raforku veitt út fyrir Stokkseyrarkauptún (sbr. 2. málsgr. 2. gr. reglugerðar fyrir Rafveitu Stokkseyrar) greiðir hvert býli, sem tengt er við rafveituna, kr. 5000.00 í heimtaugargjald.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga þegar heimtaugaruppsetningu er lokið eða þegar fasteignamat hússins hefur verið framkvæmt.

50 18. marz

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 25 m og loftlínuheimtaugar meiri en 60 m og/eða gildleiki víra meiri en 3 × 70 mm², skal húseigandi greiða allan kostnað af því, sem fram yfir er.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, skal greiða allan kostnað af síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun 20. gr.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt 20 kr. gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. BRÁÐABIRGÐAÁKVÆÐI

Verð til hitunar samkvæmt D-liðum I. kafla gjaldskrárinnar breytist með útsöluverði á kolum og dieselolíu á Stokkseyri þannig, að gjaldskrárverðið teljist jafngilda 480 kr. verði á kolatonni og 800 kr. verði á olíutonni, en hækki eða lækki um 1 eyri hver kwst. á lið D-1 og ½ eyri á lið D-2 fyrir hverjar fullar 30 kr., sem kolatonn hækkar eða lækkar eða hverjar 50 kr., sem olíutonn hækkar eða lækkar, þó þannig, að raforkuverðið miðist við það eldsneytisverðið, sem lægra er hlutfallslega, miðað við grunnverðið 480 kr. á kolatonn og 800 kr. á olíutonn.

VI. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Stokkseyrarhrepps hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Stokkseyrar, nr. 253 15. nóvember 1950.

Atvinnumálaráðuneytið, 18. marz 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

GJALDSKRÁ

51
19. marz

fyrir Rafveitu Vatnsleysustrandarhrepps.

I. RAFORKA

Rafveita Vatnsleysustrandarhrepps selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 2.38 hver kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar raforkunotkun, sem ekki fellur undir aðra liði þessarar gjaldskrár.
2. Um kwst.mæli á 84 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 11.20 á ári á ferm. gólfflatarmáls í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 3.15 á ári af fermetra.

B. Rafmagn til almennrar heimilisnotkunar.

Um kwst.mæli á 61 eyri hver kwst. Auk þess skal greiða fastagjald kr. 7.50 á mánuði af fyrsta herbergi hverrar íbúðar og kr. 5.00 á mánuði af hverju herbergi, sem umfram er.

Við útreikning á fjölda herbergja skal telja öll íbúðarherbergi og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 ferm., skal telja sem hálft, en stærra en 25 ferm. sem tvö.

Ef meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 ferm., má miða við samanlagt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 ferm. jafngildi einu herbergi, en 5 ferm. hálfu herbergi.

C. Rafmagn til véla.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.26 hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds frá kr. 200.00 til kr. 225.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Til fiskiðnaðar, enda sé uppsett vélaafl 20 kw. eða meira, á 40 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.

D. Rafmagn til hitunar.

1. Um kwst.mæli á 25 aura hver kwst. Sala á rafmagni samkvæmt þessum lið er háð því skilyrði, að straumurinn sé rofinn frá kl. 10.30 til 12 og frá kl. 18 til 19.30.
2. Um kwst.mæli á 8.5 aura hver kwst. Sala á rafmagni samkvæmt þessum lið er háð því skilyrði, að straumurinn sé rofinn frá kl. 8.30 til kl. 23.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi láti á sinn kostnað setja klukkurofa fyrir hitalagnir og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, en notandi kosti tengingu þeirra og greiði leigu af þeim samkv. reglum um leigu mælitækja.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

51 19. marz

E. Önnur raforkunotkun.

1. Til vinnulýsingar við byggingar á meðan á byggingu stendur, kr. 1.26 hver kwst.
2. Til súgþurrkunar á heyi, á 42 aura hver kwst.
3. Til fiskþurrkunar á 56 aura hver kwst.
4. Til götulýsingar og hafnarlýsingar á kr. 1.26 hver kwst., enda annist rafveitan rekstur og viðhald lýsinganna.

Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri, með samþykki rafveitustjórnar, selja raforku með sérstökum samningi í hvert sinn, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir veitu hverri og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 2.00	á mánuði.
2.	— þrífasa mælum upp að 50 amp.	— 3.00	— —
3.	— þrífasa mælum 50 til 200 amp.	— 7.00	— —
4.	— þrífasa mælum yfir 200 amp.	— 10.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði tækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir roforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald sem hér segir: Grunngjald kr. 3000.00 og auk þess kr. 30.00 af hverjum 100 krónum af samanlögðu fasteignamatsverði lands og húsa. Sé lengd jarðlínuheimtaugar yfir 25 m og loftlínuheimtaugar yfir 60 m, skal húseigandi greiða kostnað af því sem fram yfir er. Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

Sé hús flutt burtu, þannig að heimtaugin sé ekki notuð, er rafveitunni heimilt að taka hana burtu.

IV. ÝMIS GJÖLD

1. **Opnunargjald.** Hafi gjald samkv. gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 20.00.
2. **Óleyfileg vör.** Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki opnuð fyrr en notandinn hefur greitt 20 kr. gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 20 af hundraði, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir rafveituna, nr. 40 29. marz 1951.

Atvinnumálaráðuneytið, 19. marz 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING

52
24. marz

um kosningu alþingismanns fyrir Ísafjarðarkaupstað.

Með því að sæti alþingismanns fyrir Ísafjarðarkaupstað er autt orðið, þar sem Finnur Jónsson, alþingismaður, er látinn, þá er hér með, samkvæmt 135. gr. laga nr. 80 1942, um kosningar til Alþingis, fyrirskipað, að kosning alþingismanns fyrir Ísafjarðarkaupstað fyrir þann tíma, er hinn látni þingmaður átti eftir, skuli fara fram 15. júní næstkomandi.

Þetta birtist hér með öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 24. marz 1952.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.

REIKNINGUR

53

yfir tekjur og gjöld hins Almenna kirkjusjóðs Íslands 1951.

Tekjur:

1.	Eign í ársbyrjun		kr.	1759309.76
2.	Innlög á árinu		—	158144.98
3.	Vextir á árinu:			
	a. Af lánum	kr. 26356.29		
	b. — skuldabréfum	— 42766.50		
	c. — innstæðu í Landsbanka Íslands	— 11851.81		
			—	80974.60
4.	Endurgreitt af lánum		—	66131.34
5.	Til jafnaðar við gjaldlið 2		—	209000.00
6.	Til jafnaðar við gjaldlið 4		—	55185.67
			Kr.	2328746.35

Gjöld:

1.	Úttekið af innstæðum		kr.	56069.94
2.	Lán veitt		—	209000.00
3.	Kostnaður		—	8255.00
4.	Vaxtaafgangur		—	55185.67
5.	Til jafnaðar við tekjulið 4		—	66131.34
6.	Eign í árslok:			
	a. Í lánum kirkna	kr. 692955.46		
	b. Í skuldabréfum	— 878950.00		
	c. Í Landsbanka Íslands	— 362198.94		
			—	1934104.40
			Kr.	2328746.35

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 10. janúar 1952.

Sigurgeir Sigurðsson.

30. dag marzmánaðar 1952. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

54

SKÝRSLA

um eign kirkna í hinum Almenna kirkjusjóði árið 1951.

Kirkjur	Eign í árslok 1950 Kr. au.	Lagt inn Kr. au.	Tekið út Kr. au.	Vextir Kr. au.	Eign í árslok 1951 Kr. au.
N.-Múlaprófastsdæmi:					
1. Skeggjastaðakirkja ..	8148.62	–	–	325.94	8474.56
2. Hofteigskirkja	4083.19	–	–	163.33	4246.52
3. Kirkjubæjarkirkja ..	13284.42	–	–	531.38	13815.80
4. Hjaltastaðarkirkja ...	3983.39	–	–	159.34	4142.73
5. Eiðakirkja	2480.39	–	–	99.22	2579.61
6. Ásskirkja í Fellum ..	9633.05	–	–	385.32	10018.37
7. Möðrudalskirkja	26.18	–	–	1.05	27.23
8. Valþjófsstaðarkirkja .	2928.85	–	–	117.15	3046.00
9. Hofskirkja í V.f.	3283.13	–	–	131.33	3414.46
10. Húsavíkurkirkja	1084.20	229.16	–	45.66	1359.02
11. Sleðbrjótskirkja	1613.28	–	–	64.53	1677.81
12. Bakkagerðiskirkja ...	564.21	229.17	–	24.86	818.24
13. Njarðvíkurkirkja	564.21	229.17	–	24.86	818.24
S.-Múlaprófastsdæmi:					
14. Djúpavogskirkja	135.20	–	–	5.41	140.61
15. Vallanesskirkja	10.07	–	–	0.40	10.47
16. Þingmúlakirkja	1068.93	–	–	42.76	1111.69
17. Klippstaðarkirkja ...	1022.51	–	–	40.90	1063.41
18. Vestdalseyrarkirkja ..	96.53	–	–	3.86	100.39
19. Mjóafjarðarkirkja ...	2.45	–	–	0.10	2.55
20. Neskirkja í Norðf. ..	294.10	–	–	11.76	305.86
21. Stöðvarkirkja	22.72	–	–	0.91	23.63
22. Eydalakirkja	14219.67	–	–	568.79	14788.46
23. Hofskirkja í Álftaf. .	885.32	–	–	35.41	920.73
24. Kolfreyjustaðarkirkja	1936.00	–	–	77.44	2013.44
25. Berufjarðarkirkja ...	135.20	–	–	5.41	140.61
26. Berunesskirkja	135.20	–	–	5.41	140.61
27. Hallormsstaðarkapella	102.00	–	–	4.08	106.08
A.-Skaftafellsprófastsd.:					
28. Stafafellskirkja	7524.74	–	–	300.99	7825.73
29. Einholtskirkja	1.24	–	–	0.05	1.29
30. Kálfafellsstaðarkirkja	92.13	–	–	3.69	95.82
31. Hofskirkja í Öræfum	15673.18	–	–	626.93	16300.11
32. Bjarnanesskirkja	1335.98	–	–	53.44	1389.42
33. Kirkjusjóður Hafnar í Hornafirði	27587.47	2000.00	–	1110.16	30697.63

54

Kirkjur	Eign í árslok 1950 Kr. au.	Lagt inn Kr. au.	Tekið út Kr. au.	Vextir Kr. au.	Eign í árslok 1951 Kr. au.
V.-Skaftafellsprófastsd.:					
34. Prestsbakkakirkja ...	11895.45	–	–	475.82	12371.27
35. Reyniskirkja	2830.47	–	–	113.22	2943.69
36. Grafarkirkja	6532.61	–	–	261.31	6793.92
37. Kálfafellskirkja	6345.73	–	–	253.83	6599.56
38. Skeiðflatarkirkja	2966.40	–	–	118.66	3085.06
39. Langholtskirkja	12346.11	–	–	493.84	12839.95
40. Þykkvabæjarkirkja ..	3078.96	50.00	–	124.16	3253.12
41. Víkurkirkja	2825.90	–	–	113.04	2938.94
Rangárvallaprófastsd.:					
42. Hábæjarkirkja	85.68	–	–	3.43	89.11
43. Árbæjarkirkja	1216.80	–	1125.00	26.17	117.97
44. Stórólfshvolskirkja ..	717.60	–	–	28.70	746.30
45. Oddakirkja	996.03	–	–	39.84	1035.87
46. Kálfholtskirkja	2147.95	–	–	85.92	2233.87
47. Krosskirkja	5005.33	125.00	–	201.04	5331.37
48. Akureyjarkirkja	1320.09	125.00	–	53.63	1498.72
49. Ásólfsskálakirkja	2792.37	–	2700.00	98.19	190.56
50. Eyvindarhólakirkja ..	10136.31	400.00	–	408.05	10944.36
51. Breiðabólsstaðarkirkja	351.48	–	75.00	12.06	288.54
52. Hlíðarendakirkja	1351.94	–	–	54.08	1406.02
53. Skarðskirkja	9093.37	1151.00	–	367.57	10611.94
54. Marteinstungukirkja .	2142.65	–	–	85.71	2228.36
55. Landakirkja í Vestm.	25.10	–	–	1.00	26.10
56. Hagakirkja	129.32	–	–	5.17	134.49
57. Stóradalskirkja	6001.46	–	5500.00	212.56	714.02
58. Keldnakirkja (byggingarsjóður)	2324.09	–	–	92.96	2417.05
59. Voðmúlastaðakapella .	1401.07	50.00	–	57.64	1508.71
Árnesprófastsdæmi:					
60. Mosfellskirkja í Grn. .	174.45	–	–	6.98	181.43
61. Búrfellskirkja	202.80	–	–	8.11	210.91
62. Þingvallakirkja	1984.21	–	–	79.37	2063.58
63. Úlfljótsvatnskirkja ..	648.96	–	–	25.96	674.92
64. Strandarkirkja	799441.30	138720.58	3569.30	34273.23	968865.81
65. Haukadalskirkja	771.68	–	–	30.87	802.55
66. Torfastaðakirkja	567.84	–	–	22.71	590.55
67. Gaulverjabæjarkirkja.	15643.59	–	3000.00	565.74	13209.33
68. Bræðratungukirkja ..	567.84	–	–	22.71	590.55
69. Hraungerðiskirkja ...	2126.68	–	–	85.07	2211.75
70. Laugardælakirkja	10052.64	–	–	402.11	10454.75
71. Stokkseyrarkirkja ...	1033.98	–	–	41.36	1075.34

Kirkjur	Eign í árslok 1950 Kr. au.	Lagt inn Kr. au.	Tekið út Kr. au.	Vextir Kr. au.	Eign í árslok 1951 Kr. au.
72. Villingaholtskirkja ..	812.64	–	800.00	16.51	29.15
73. Ólafsvallakirkja	603.15	–	–	24.13	627.28
74. Stóra-Núpskirkja	270.40	–	–	10.82	281.22
75. Miðdalskirkja	3280.06	–	–	131.20	3411.26
76. Hrepphólakirkja	270.40	–	–	10.82	281.22
77. Eyrarbakkakirkja	6220.60	–	–	248.82	6469.42
78. Hrunakirkja	1460.16	–	–	58.41	1618.57
79. Kotstrandarkirkja ...	1249.47	–	–	49.98	1299.45
80. Tungufellskirkja	1460.16	–	–	58.41	1518.57
81. Úthlíðarkirkja	7870.83	–	–	314.83	8185.66
82. Skálholtskirkja	2747.92	350.00	–	114.92	3212.84
83. Hjallakirkja	1207.58	–	–	48.30	1255.88
84. Stóruborgarkirkja ...	12327.08	–	1000.00	489.75	11816.83
Kjalarnessprófastsdæmi:					
85. Grindavíkurkirkja ...	1529.03	–	–	61.16	1590.19
86. Kirkjuvogskirkja	815.26	50.00	–	33.61	898.87
87. Brautarholtskirkja ..	712.17	–	–	28.49	740.66
88. Reynivallakirkja	671.11	–	–	26.84	697.95
89. Lágafellskirkja	531.13	–	–	21.25	552.38
90. Viðeyjarkirkja	–	200.00	–	2.00	202.00
91. Útskálakirkja	306.14	–	–	12.25	318.39
92. Hvalsnesskirkja	559.55	–	–	22.38	581.93
93. Keflavíkurkirkja	262.62	–	–	10.50	273.12
94. Kálfatjarnarkirkja ...	143.90	–	–	5.76	149.66
95. Hafnarfjarðarkirkja .	18955.76	–	–	758.23	19713.99
96. Saurbæjark., Kjalarn.	121.05	–	–	4.84	125.89
97. Bessastaðakirkja	101.00	–	–	4.04	105.04
Reykjavíkurprófastsd.:					
98. Dómkirkjan	29122.11	–	–	1164.88	30286.99
Borgarfjarðarprófastsd.:					
99. Saurbæjarkirkja	3810.99	–	–	152.44	3963.43
100. Leirárkirkja	540.80	–	–	21.63	562.43
101. Hallgrímsk. í Saurbæ	76265.81	800.00	–	3067.96	80133.77
102. Reykholtskirkja	319.24	–	–	12.77	332.01
103. Stóra-Ásskirkja	648.96	–	–	25.96	674.92
104. Lundarkirkja	1958.07	–	–	78.32	2036.39
105. Hvanneyrarkirkja	1942.77	–	–	77.71	2020.48
106. Bæjarkirkja	85.29	–	–	3.41	88.70
107. Fitjakirkja	1942.77	–	–	77.71	2020.48
108. Gilsbakkakirkja	6976.10	–	–	279.04	7255.14

54

Kirkjur	Eign í árslok 1950 Kr. au.	Lagt inn Kr. au.	Tekið út lok 1951	Vextir Kr. au.	Eign í árslok 1951 Kr. au.
Mýraprófastsdæmi:					
109. Stafholtskirkja	101.84	–	–	4.07	105.91
110. Síðumúlakirkja	1965.44	–	–	78.62	2044.06
111. Hjarðarholtskirkja ..	6.55	–	–	0.26	6.81
112. Hvammskirkja í N.dal	5651.42	626.90	–	230.24	6508.56
113. Norðtungukirkja	1022.11	–	–	40.88	1062.99
114. Borgarkirkja	5908.75	–	5904.00	189.57	194.32
115. Álftanesskirkja	1289.54	–	–	51.58	1341.12
116. Álftártungukirkja	139.50	–	–	5.58	145.08
117. Staðarhraunskirkja ..	2203.76	–	–	88.15	2291.91
118. Kirkjusjóður Borgarn.	26533.87	–	–	1061.35	27595.22
119. Akrakirkja	2203.76	–	–	88.15	2291.91
Snæfellsnessprófastsd.:					
120. Miklaholtskirkja	3318.93	–	–	132.76	3451.69
121. — viðhaldssjóður ...	1081.60	–	–	43.26	1124.86
122. Breiðabólsstaðarkirkja	5648.53	–	–	225.94	5874.47
123. Narfeyrarkirkja	1814.94	–	–	72.60	1887.54
124. Fáskrúðarbakkakirkja	2631.90	–	–	105.28	2737.18
125. Ytri-Rauðamelskirkja.	5547.01	–	–	221.88	5768.89
126. Kolbeinsstaðakirkja .	2637.13	–	–	105.49	2742.62
127. Ólafsvíkurkirkja	973.44	–	–	38.94	1012.38
128. Ingjaldshólskirkja ...	1074.77	–	–	42.99	1117.76
129. Hellnakirkja	383.16	–	390.62	7.46	–
130. Brimilsvallakirkja ...	973.44	–	–	38.94	1012.38
131. Helgafellskirkja	351.98	–	–	14.08	366.06
132. Bjarnarhafnarkirkja .	180.26	–	–	7.21	187.47
133. Setbergskirkja	3864.36	–	–	154.57	4018.93
134. Kirkjusj. Grafarness .	18528.95	7089.00	–	896.28	26514.23
135. Staðastaðarkirkja	973.44	–	–	38.94	1012.38
136. Búðakirkja	4407.87	–	4400.00	168.96	176.83
137. Stykkishólmskirkja ..	180.27	–	–	7.21	187.48
Dalaprófastsdæmi:					
138. Stóra-Vatnshornsk. ..	2126.21	–	–	85.05	2211.26
139. Kvennabrekkukirkja .	2095.60	–	–	83.82	2179.42
140. Snóksdalskirkja	7966.52	–	–	318.66	8285.18
141. Hjarðarholtskirkja ..	2095.60	–	–	83.82	2179.42
142. Hvammskirkja	1568.92	–	–	62.76	1631.68
143. Dagverðarnesskirkja .	1514.24	–	–	60.57	1574.81
144. Staðarhólskirkja	203.27	–	–	8.15	211.42
145. Staðarfellskirkja	1514.24	–	–	60.57	1574.81
146. Skarðskirkja	3569.28	–	–	142.77	3712.05
147. Garpsdalskirkja	3569.28	–	–	142.77	3712.05

54

Kirkjur	Eign í árslok 1950 Kr. au.	Lagt inn Kr. au.	Tekið út Kr. au.	Vextir Kr. au.	Eign í árslok 1951 Kr. au.
Barðastrandarprófastsd.:					
148. Bíldudalskirkja	253.27	–	–	10.13	263.40
149. Selárdalskirkja	6619.56	–	–	264.78	6884.34
150. Saurbæjarkirkja	1896.40	–	–	75.86	1972.26
151. Sauðlauksdalskirkja .	7513.67	–	–	300.55	7814.22
152. Breiðavíkurkirkja ...	1896.40	–	–	75.86	1972.26
153. Staðarkirkja á Reykjan.	3157.72	–	–	126.31	3284.03
154. Flateyjarkirkja	45.95	20.00	–	2.24	68.19
155. Gufudalskirkja	986.82	–	–	39.47	1026.29
156. Skálmárnessmúlak. ..	540.80	–	–	21.63	562.43
157. Brjánslækjarkirkja ..	835.43	–	–	33.42	868.85
158. Hagakirkja	811.20	–	–	32.45	843.65
159. Reykhólakirkja	2218.17	–	–	88.73	2306.90
160. Stóra-Laugardalsk. ..	3953.29	200.00	–	160.13	4313.42
161. Eyrarkirkja	605.70	–	–	24.23	629.93
V.-Ísafjarðarprófastsd.:					
162. Flateyrarkirkja	302.85	–	–	12.11	314.96
163. Holtsk. í Önundarf. .	2573.43	–	–	102.94	2676.37
164. Kirkjubólskirkja	302.85	–	–	12.11	314.96
165. Mýrakirkja	32471.82	–	–	1298.87	33770.69
166. Sæbólskirkja	2084.48	–	–	83.38	2167.86
167. Staðark. í Súgandaf. .	135.91	–	–	5.44	141.35
168. Hraunskirkja	7195.07	–	–	287.80	7482.87
169. Núpskirkja	1645.98	–	–	65.84	1711.82
170. Þingeyrarkirkja	404.56	–	–	16.18	420.74
N.-Ísafjarðarprófastsd.:					
171. Ísafjarðarkirkja	48186.84	–	–	1927.47	50114.31
172. Nauteyrarkirkja	2532.75	–	–	101.31	2634.06
173. Vatnsfjarðarkirkja ..	4137.66	–	4000.00	112.14	249.80
174. Unaðsdalskirkja	2532.74	–	–	101.31	2634.05
175. Hólskirkja í Bolungav.	1243.84	–	–	49.75	1293.59
176. Ögurkirkja	3342.14	–	–	133.69	3475.83
177. Eyrarkirkja	3342.14	–	–	133.69	3475.83
178. Staðarkirkja í Aðalvík	100.33	–	–	4.01	104.34
Strandaprófastsdæmi:					
179. Staðarkirkja í Steingrf.	8710.89	–	–	348.44	9059.33
180. Prestsbakkakirkja ...	5286.70	–	–	211.47	5498.17
181. Staðarkirkja í Hrútaf.	1485.76	–	–	59.43	1545.19
182. Árnesskirkja	7823.96	–	–	312.96	8136.92
183. Óspakseyrarkirkja ..	640.12	–	–	25.60	665.72
184. Kollafjarðarnesskirkja	621.92	–	–	24.88	646.80

54

Kirkjur	Eign í árslok 1950 Kr. au.	Lagt inn Kr. au.	Tekið út Kr. au.	Vextir Kr. au.	Eign í árslok 1951 Kr. au.
Húnavatnsprófastsdæmi:					
185. Staðarbakkakirkja ...	226.32	–	–	9.05	235.37
186. Kirkjuhvammskirkja.	135.20	–	–	5.41	140.61
187. Hofskirkja á Skg.	2248.65	–	–	89.95	2338.60
188. Bergsstaðakirkja	2612.39	–	2500.00	46.15	158.54
189. Höskuldsstaðakirkja .	8324.57	1000.00	–	336.31	9660.88
190. Efra-Núpskirkja	171.79	–	–	6.87	178.66
191. Bólsstaðarhlíðarkirkja	1323.15	–	–	52.93	1376.08
192. Blönduósskirkja	6018.18	–	–	240.73	6258.91
193. Holtastaðakirkja	1323.15	–	–	52.93	1376.08
194. Spákonufellskirkja ..	25.22	–	–	1.01	26.23
195. Þingeyrakirkja	288.43	–	–	11.54	299.97
196. Tjarnarkirkja á Vn. .	4.26	–	–	0.17	4.43
197. Undirfellskirkja	288.42	–	–	11.54	299.96
198. Auðkúlukirkja	3830.79	–	–	153.23	3984.02
199. Svínavatnskirkja	1081.60	–	–	43.26	1124.86
200. Breiðabólsstaðarkirkja	513.62	–	–	20.54	534.16
201. Víðidalstungukirkja .	513.62	–	–	20.54	534.16
Skagafjarðarprófastsd.:					
202. Sauðárkrókskirkja ..	8661.92	–	–	346.48	9008.40
203. Reynistaðarkirkja ...	584.06	–	–	23.36	607.42
204. Rípurkirkja	286.02	–	–	11.44	297.46
205. Glaumbæjarkirkja ...	385.29	–	–	15.41	400.70
206. Reykjakirkja	605.16	–	–	24.21	629.37
207. Mælifellskirkja	651.07	–	–	26.04	677.11
208. Barðskirkja	4173.95	–	–	166.96	4340.91
209. Hólakirkja	416.16	100.00	–	20.31	536.47
210. Ábæjarkirkja	605.16	–	–	24.21	629.37
211. Goðdalakirkja	3161.89	–	–	126.48	3288.37
212. Silfrastaðakirkja	685.01	–	–	27.40	712.41
213. Miklabæjarkirkja	3039.10	–	–	121.56	3160.66
214. Flugumýrarkirkja ...	722.50	–	–	28.90	751.40
215. Ketukirkja	1434.00	–	–	57.36	1491.36
216. Viðvíkurkirkja	1593.98	–	–	63.76	1657.74
217. Hvammskirkja í Laxd.	740.75	–	–	29.63	770.38
218. Knappstaðakirkja	1541.30	–	–	61.65	1602.95
219. Hofskirkja	405.60	–	–	16.22	421.82
220. Fellskirkja í Slhl. ...	420.15	–	–	16.81	436.96
221. Víðimýrarkirkja	529.83	100.00	–	22.42	652.25
222. Hofsstaðakirkja	270.40	–	–	10.82	281.22
Eyjafjarðarprófastsd.:					
223. Grímseyjarkirkja	3704.32	850.00	–	148.17	4702.49
224. Glæsibæjarkirkja	3741.42	–	2500.00	114.65	1356.07

Kirkjur	Eign í árslok 1950 Kr. au.	Lagt inn Kr. au.	Tekið út Kr. au.	Vextir Kr. au.	Eign í árslok 1951 Kr. au.
225. Hólakirkja	202.80	–	–	8.11	210.91
226. Kaupangskirkja	216.28	–	–	8.65	224.93
227. Grundarkirkja	202.80	–	–	8.11	210.91
228. Saurbæjarkirkja	9980.98	–	–	399.24	10380.22
229. Möðruvallakirkja	202.80	–	–	8.11	210.91
230. Munkaþverárkirkja ..	5129.94	–	–	205.20	5335.14
231. Akureyrarkirkja	3461.12	–	3461.12	126.90	126.90
232. Lögmannshlíðarkirkja	3700.80	–	–	148.03	3848.83
233 Bakkakirkja	770.64	–	–	30.83	801.47
234. Bægisárkirkja	2526.90	–	–	101.08	2627.98
235. Urðakirkja	1460.16	–	–	58.41	1518.57
236. Vallakirkja	5006.07	2450.00	7450.00	175.06	181.13
237. Upsakirkja	1460.16	–	–	58.41	1518.57
238. Tjarnarkirkja	1479.90	–	1479.90	–	–
239. Stærra-Árskógsk.	976.22	–	225.00	34.55	785.77
240. Hríseyjarkirkja	1460.16	–	–	58.41	1518.57
241. Möðruvallakl.kirkja .	4344.76	900.00	–	173.79	5418.55
S.-Þingeyjarprófastsd.:					
242. Laufásskirkja	2705.64	–	–	108.23	2813.87
243. Svalbarðskirkja	1419.60	–	–	56.78	1476.38
244. Hálskirkja	2225.88	–	–	89.04	2314.92
245. Ljósavatnskirkja	1449.34	–	–	57.97	1507.31
246. Þóroddsstaðarkirkja .	1829.20	–	–	73.17	1902.37
247. Lundarbrekkukirkja .	1449.34	–	–	57.97	1507.31
248. Skútustaðakirkja	3737.79	–	–	149.51	3887.30
249. Reykjahlíðarkirkja ..	3742.70	100.00	–	152.37	3995.07
250. Brettingsstaðakirkja .	3285.00	–	–	131.40	3416.40
251. Illugastaðakirkja	771.12	–	–	30.84	801.96
252. Einarsstaðakirkja	695.84	–	–	27.83	723.67
253. Grenjaðarstaðarkirkja	7367.02	–	2000.00	214.68	5581.70
254. Grenivíkurkirkja	1575.81	–	–	63.03	1638.84
255. Þönglabakkakirkja ..	6021.07	–	–	240.84	6261.91
256. Þverárkirkja	695.84	–	–	27.83	723.67
257. Nesskirkja	992.11	–	–	39.68	1031.79
258. Flateyjarkirkjusjóður	11285.04	–	–	451.40	11736.44
N.-Þingeyjarprófastsd.:					
259. Skinnastaðarkirkja ..	2445.07	–	–	97.80	2542.87
260. Presthólakirkja	630.00	–	–	25.20	655.20
261. Ásmundarstaðakirkja	55.13	–	–	2.21	57.34
262. Svalbarðskirkja	3990.79	–	3990.00	133.06	133.85

54

Kirkjur	Eign í árslok 1950 Kr. au.	Lagt inn Kr. au.	Tekið út Kr. au.	Vextir Kr. au.	Eign í árslok 1951 Kr. au.
263. Víðihólskirkja	488.22	–	–	19.53	507.75
264. Sauðanesskirkja	296.29	–	–	11.85	308.14
Samtals	1706621.61	158144.98	56069.94	70222.08	1878918.73

Sé vaxtaafgangsupphæðinni, kr. 55185.67, bætt við ofangreinda upphæð, kr. 1878918.73, verður eign sjóðsins í árslok eins og segir í aðalreikningnum, kr. 1934104.40.

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 10. janúar 1952.

Sigurgeir Sigurðsson.

55

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Vallholtslegats árið 1951.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:			
a. Verðbréf	kr. 2100.00		
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 7964.35		
c. Innstæða í Landsbanka slands	— 1922.07		
d. Eignin Ytra Vallholt	— 7100.00		
		kr.	19086.42
2. Vextir á árinu:			
a. Af verðbréfum	kr. 110.00		
b. — innstæðu í Söfnunarsjóði	— 382.27		
c. — innstæðu í Landsbanka Íslands	— 71.15		
d. Afgjald Ytra Vallholts	— 275.00		
		—	838.42
		Kr.	19924.84

Gjöld:

1. Úthlutað		kr.	275.00
2. Eign í árslok:			
a. Verðbréf	kr. 2100.00		
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 8346.62		
c. Innstæða í Landsbanka Íslands	— 2103.22		
d. Eignin Ytra Vallholt	— 7100.00		
		—	19649.84
		Kr.	19924.84

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 18. janúar 1952.

Sigurgeir Sigurðsson.

56

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Árgjaldasjóðs árið 1951.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	200.00	
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	3373.67	
			kr. 3573.67
2. Vextir á árinu:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	22.50	
b. — innstæðu í Landsbanka Íslands	—	118.63	
			— 141.13
			Kr. 3714.80

Gjöld:

Eign í árslok:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	200.00	
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	3514.80	
			kr. 3714.80
			Kr. 3714.80

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 18. janúar 1952.

Sigurgeir Sigurðsson.

57

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Dalhoffslegats árið 1951.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	1200.00	
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	7407.09	
			kr. 8607.09
2. Vextir á árinu:			
a. Af veðdeildarbréfi	kr.	60.00	
b. — innstæðu í Landsbanka Íslands	—	260.80	
			— 320.80
			Kr. 8927.89

Gjöld:

Eign í árslok:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	1200.00	
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	7727.89	
			kr. 8927.89
			Kr. 8927.89

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 18. janúar 1952.

Sigurgeir Sigurðsson.

REIKNINGUR 58

yfir tekjur og gjöld Guttormslegats árið 1951.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:
   a. Innstæða í Söfnunarsjóði ..... kr. 25948.80
   b. Innstæða í Landsbanka Íslands ..... — 6311.83
   ——— kr. 32260.63
2. Vextir á árinu:
   a. Af innstæðu í Söfnunarsjóði ..... kr. 1245.50
   b. — innstæðu í Landsbanka Íslands ..... — 220.88
   ——— — 1466.38
   ———
   Kr. 33727.01

Gjöld:

Eign í árslok:

a. Innstæða í Söfnunarsjóði ..... kr. 27194.30
b. Innstæða í Landsbanka Íslands ..... — 6532.71
——— kr. 33727.01
———
Kr. 33727.01

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 18. janúar 1952.

Sigurgeir Sigurðsson.

REIKNINGUR 59

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Sigurðar Melsted árið 1951.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:
   a. Verðbréf ..... kr. 1000.00
   b. Innstæða í Landsbanka Íslands ..... — 4458.45
   ——— kr. 5458.45
2. Vextir:
   a. Af verðbréfum ..... kr. 50.00
   b. — innstæðu í Landsbanka Íslands ..... — 157.33
   ——— — 207.33
   ———
   Kr. 5665.78

Gjöld:

Eign í árslok:

a. Verðbréf ..... kr. 1000.00
b. Innstæða í Landsbanka Íslands ..... — 4665.78
——— kr. 5665.78
———
Kr. 5665.78

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 18. janúar 1952.

Sigurgeir Sigurðsson.

60

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Kollektusjóðs Jóns Eiríkssonar árið 1951.

Tekjur:

1.	Eign í ársbyrjun:		
	a. Veðdeildarbréf	kr. 6100.00	
	b. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 19386.25	
	c. Innstæða í Landsbanka Íslands	— 22403.99	
			kr. 47890.24
2.	Vextir á árinu:		
	a. Af veðdeildarbréfum	kr. 242.50	
	b. — innstæðu í Söfnunarsjóði	— 930.52	
	c. — innstæðu í Landsbanka Íslands	— 877.96	
			— 2050.98
			Kr. 49941.22

Gjöld:

	Eign í árslok:		
a.	Veðdeildarbréf	kr. 3600.00	
b.	Innstæða í Söfnunarsjóði	— 20316.77	
c.	Innstæða í Landsbanka Íslands	— 26024.45	
			kr. 49941.22
			Kr. 49941.22

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 18. janúar 1952.

Sigurgeir Sigurðsson.

61

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Flekkudalshjóna fyrir árið 1951.

Tekjur:

1.	Eign í ársbyrjun:	
	Innstæða í Söfnunarsjóði	kr. 51088.16
2.	Vextir	— 2446.78
		Kr. 53534.94

Gjöld:

1.	Styrkur veittur	kr. 1000.00
2.	Eign í árslok:	
	Innstæða í Söfnunarsjóði	— 52534.94
		Kr. 53534.94

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 18. janúar 1952.

Sigurgeir Sigurðsson.

REIKNINGUR 62

yfir tekjur og gjöld Prestsekknasjóðs árið 1951.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun			kr. 197895.57
2. Vextir:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	802.50	
b. — veðskuldabréfum	—	812.50	
c. — innstæðu í Söfnunarsjóði	—	5348.88	
d. — innstæðu í Landsbanka Íslands	—	1711.43	
			— 8675.31
3. Gjafir og minningargjafir			— 3330.00
			Kr. 209900.88

Gjöld:

1. Úthlutað			kr. 200.00
2. Eign í árslok:			
a. Verðbréf	kr.	15700.00	
b. Skuldabréf	—	23500.00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	116784.16	
d. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	53716.72	
			209700.88
			Kr. 209900.88

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 18. janúar 1952.

Sigurgeir Sigurðsson.

REIKNINGUR 63

Minningargjafasjóðs Landsspítala Íslands 1951.

Tekjur:

1. Eign sjóðsins 1. jan. 1951			kr. 557760.81
2. Minningargjafir 1951			— 657.00
3. Samúðarskeyti Landssímans			— 49596.21
4. Vextir greiddir 1951			— 23163.17
5. Útdregin verðbréf:			
a. Stofnlánadeild sjávarútvegsins	kr.	30000.00	
b. Rafveitulán Siglufjarðarkaupstaðar	—	5000.00	
c. Veðdeildarbréf Landsbankans	—	4000.00	
			— 39000.00
			Kr. 670177.19

Gjöld:

1. 17 styrkveitingar til sjúklinga í Landsspítalanum 1951	kr.	32928.00
2. Önnur útgjöld á árinu	—	8125.40
3. Til jafnaðar tekjulið 5	—	39000.00

63 4. Eign sjóðsins í árslok:

a. Hlutabréf í Eimskipafélagi Íslands	kr. 950.00	
b. Innanríkislán 1941	— 40000.00	
c. Veðskuldabréf Landsbankans	— 109000.00	
d. Rafveitulán Siglufjarðarkaupstaðar	— 20000.00	
e. Byggingalán starfsmanna Stjórnarráðsins	— 25000.00	
f. Söfnunarsjóðsinnstæða, útb.deild	— 207173.31	
g. Bankainnstæða	— 142397.18	
h. Hjá gjaldkera sjóðsins	— 45603.30	
		— 590123.79
		Kr. 670177.19

Steinunnar-arfur.

Tekjur:

1. Eign 1. jan. 1951		kr. 7329.04
2. Vextir: Söfnunarsjóður 1950	kr. 230.64	
— Landsbankinn 1951	— 41.81	
		— 272.45
		Samtals kr. 7601.49

Gjöld:

Eign 1. jan. 1952:		
1. ½ jörðin Hagi í Skorradal		kr. 1050.00
2. Í Söfnunarsjóði, aðald. 460	kr. 5287.83	
3. Í Landsbankanum, sparisjóðsbók nr. 31353	— 1263.66	
		— 6551.49
		Samtals kr. 7601.49

Minningargjöf um Hans Nathansson og Kristínu Þorvarðsdóttur.

Tekjur:

1. Eign 1. jan. 1951	kr. 5188.21
2. Vextir og vaxtabætir í Söfnunarsjóði	— 255.80
	Samtals kr. 5444.01

Gjöld:

Eign 1. jan. 1952: Í Söfnunarsjóði, aðald. nr. 456	kr. 5444.01
	Samtals kr. 5444.01

Minningargjöf um Jóhann Guðmundsson og börn hans: Stefán, Ólafíu, Elísabet, Sveinbjörn og Steinunni.

Tekjur:

1. Eign 1. jan. 1951	kr. 5625.07
2. Vextir 1950 í Söfnunarsjóði	— 270.00
	Samtals kr. 5895.07

Gjöld:

Eign í árslok: Í Söfnunarsjóði	kr. 5895.07
	Samtals kr. 5895.07

Minningargjöf um Hans Wium sýslumann. 63

Tekjur:

1. Eign 1. jan. 1951		kr. 2929.14
2. Vextir í Landsbankanum		— 123.24
	Samtals	kr. 3052.38

Gjöld:

Eign í árslok: Í Landsbankanum		kr. 3052.38
	Samtals	kr. 3052.38

Minningargjöf um Þórunni Jónassen.

Tekjur:

1. Eign 1. jan. 1951		kr. 6007.81
2. Vextir: Í Landsbankanum	kr. 247.96	
— Í Útvegsbankanum	— 4.54	
		— 252.50
	Samtals	kr. 6260.31

Gjöld:

Eign í árslok:		
1. Í Landsbankanum		kr. 6126.09
2. Í Útvegsbankanum		— 134.22
	Samtals	kr. 6260.31

Minningargjöf um Vigfús G. Melsted.

Tekjur:

1. Eign 1. jan. 1951		kr. 3864.10
2. Vextir í Landsbankanum		— 164.22
	Samtals	kr. 4028.32

Gjöld:

Eign í árslok: Í Landsbankanum		kr. 4028.32
	Samtals	kr. 4028.32

Minningargjöf um Guðbjörgu Þorsteinsdóttur.

Tekjur:

1. Eign 1. jan. 1951		kr. 12852.25
2. Vextir í Landsbankanum		— 542.54
	Samtals	kr. 13394.79

Gjöld:

Eign í árslok:		
1. Í Landsbankanum, ársinnstæðufé nr. 555		kr. 12893.15
2. Í sparisjóðsbók í Landsbankanum		— 501.64
	Samtals	kr. 13394.79

63 **Minningargjöf um Gísla Oddsson skipstjóra.**

Tekjur:

1.	Eign 1. jan. 1951	kr. 10714.97
2.	Vextir í Landsbankanum	— 453.64
	Samtals	kr. 11168.61

Gjöld:

	Eign í árslok: Í Landsbankanum	kr. 11168.61
	Samtals	kr. 11168.61

Minningargjöf Guðjóns Björnssonar og Guðlaugar Jónsdóttur.

Tekjur:

1.	Eign 1. jan. 1951	kr. 62366.78
2.	Vextir í Landsbankanum	— 337.73
3.	Forvextir af innanríkisláni Sogsvirkjunarinnar 1951	— 13500.00
	Samtals	kr. 76204.51

Gjöld:

	Eign í árslok:	
1.	Innanríkislán Sogsvirkjunarinnar 1951	kr. 75000.00
2.	Í Landsbankanum	— 1204.51
	Samtals	kr. 76204.51

Sjóður Marzibilar Illugadóttur.

Tekjur:

1.	Eign 1. jan. 1951	kr. 14649.28
2.	Vextir í Landsbankanum	— 268.61
3.	Forvextir af innanríkisláni Sogsvirkjunarinnar 1951	— 1800.00
	Samtals	kr. 16717.89

Gjöld:

	Eign í árslok:	
1.	Innanríkislán Sogsvirkjunarinnar 1951	kr. 10000.00
2.	Í Landsbankanum	— 6717.89
	Samtals	kr. 16717.89

Reykjavík, 5. janúar 1952.

Ragnheiður Jónsdóttir.

Við undirritaðar höfum yfirfarið ársreikning þennan og borið hann saman við tilheyrandi fylgiskjöl, og höfum ekkert við hann að athuga.

Reykjavík, 18. janúar 1952.

Ásta Magnúsdóttir. *Sigr. Brynjólfsdóttir.*

REIKNINGUR 64

yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands árið 1951.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári			kr. 12842999.48
2. Bætt við innstæður vaxtaeigenda:			
a. Innlög á árinu	kr. 968166.52		
b. Vextir lagðir við höfuðstól	— 510176.62		
c. Verðlaun úr Minningarsjóði próf. Eiríks Briem	— 324.96		
d. Verðlaun úr „Vaxtabæti" Söfnunarsjóðs Ísl.	— 3242.79		
		—	1481910.83
3. Vextir af lánum	kr. 661603.83		
4. Þóknun, lántökugj., dráttarv., viðskb.	— 28869.20		
5. Vextir 1951, geymdir til útborgunar	— 96996.64		
6. Höfuðstóll, geymdur til útborgunar	— 664.84		
7. Bankalán	— 87863.17		
		—	875997.68
		Kr.	15200907.99

Gjöld:

1. Vextir vaxtaeigenda fyrir ár 1951:			
a. Ársvextir 4,8%	kr. 535322.11		
b. Ársvextir 4,5%	— 46145.52		
c. Dagvextir 4,3%	— 25705.63		
		kr.	607173.26
2. Kostnaður		—	53169.00
3. Vextir, er bíða útborgunar		—	95917.08
4. Höfuðstóll, er beið útborgunar	kr. 2076.76		
5. Höfuðstóll, er féll til útborgunar	— 169424.72		
		—	171501.48
6. Sjóður í árslok 1951:			
a. Veðskuldabréf	kr. 9502737.24		
b. Skuldabréf bæjar- og sveitarfélaga	— 4100549.78		
c. Bankavaxtabréf	— 234200.00		
d. Innanríkislán	— 253000.00		
Verðbréf samtals	kr. 14090487.02		
e. Óinnheimtir vextir	— 160248.72		
f. Skrifstofugögn	— 4500.00		
g. Sjóður hjá féhirði	— 17911.43		
		—	14273147.17
		Kr.	15200907.99

Reykjavík, 23. febrúar 1952.

SÖFNUNARSJÓÐUR ÍSLANDS

Vilhj. Briem. Garðar Jónsson. Gísli Guðmundsson.

64 **Efnahagsyfirlit Söfnunarsjóðs Íslands í árslok 1951.**

Eignir:

1. Veðskuldabréf og verðbréf	kr.	14090487.02
2. Óinnheimtir vextir	—	160248.72
3. Skrifstofugögn	—	4500.00
4. Sjóður hjá féhirði	—	17911.43
	Kr.	14273147.17

Skuldir:

1. Innstæður vaxtaeigenda:			
a. Aðaldeild	kr.	7000641.26	
b. Erfingjarentudeild	—	218538.87	
c. Útborgunardeild	—	6436666.65	
d. Bústofnsdeild	—	7271.17	
			kr. 13663117.95
2. Vextir fyrir árið 1951, geymdir til útborgunar			— 96996.64
3. Höfuðstóll, geymdur til útborgunar			— 664.84
4. Bankalán			— 87863.17
5. Varasjóður			— 424504.57
			Kr. 14273147.17

Reykjavík, 23. febrúar 1952.

SÖFNUNARSJÓÐUR ÍSLANDS

Vilhj. Briem. Garðar Jónsson. Gísli Guðmundsson.

65 **REIKNINGUR**

Styrktar- og sjúkrasjóðs vitavarða Íslands 1951.

Tekjur:

Í sjóði frá f. á.			kr. 20900.89
Tillög vitavarða	kr.	6352.84	
Gestafé	—	1623.00	
Vextir	—	2372.19	
Ríkissjóðsstyrkur	—	3000.00	
		Kr. 13348.03	
Útdregin verðbréf:			
Stofnlánad. sjávarútvegsins 1946	kr.	2000.00	
Veðdeild Landsbanka Íslands, 8. fl.	—	1000.00	
Rafmagnsveitulán 1943	—	5000.00	
Mjólkurfélag Reykjavíkur, 6% verðbréf	—	1000.00	
	—	9000.00	
			— 22348.03
			Kr. 43248.92

Gjöld: 65

Keypt skuldabréf Byggingarsamvinnufélags starfsm. ríkisstofnana ..	kr.	15000.00
Greidd sjúkrasamlagsgjöld	—	711.00
Veittur styrkur	—	850.00
Inneign í sparisjóði Landsbanka Íslands	—	26687.92
	Kr.	43248.92

Eignir:

10. fl. bankavaxtabréf Landsbanka Íslands	kr.	5100.00
4% Sogsvirkjunarlán 1943	—	3000.00
4% Rafmagnsveitulán 1943	—	1000.00
4% verðbréf Stofnlánadeildar sjávarútvegsins 1946	—	21000.00
Hlutabréf Eimskipafélags Íslands	—	25.00
5% skuldabréf Byggingarsamvinnufélags Stykkishólms 1949	—	3000.00
6% skuldabréf bæjarsjóðs Hafnarfjarðar 1950	—	60000.00
6% skuldabréf Byggingarsamvinnufélags starfsm. ríkisstofnana 1951	—	15000.00
Inneign í sparisjóði í Landsbanka Íslands	—	26687.92
	Kr.	134812.92

Vitamálastjórinn.

Emil Jónsson.

STYRKTARSJÓÐUR TIL SVÍÞJÓÐARFERÐA 66

Ársreikningur 1951.

Höfuðstóll:

1. Eign frá fyrra ári skv. birtum reikningi	kr.	8964.88
2. Aukning 1951, skv. eftirfarandi reikningi	—	318.55
	Kr.	9283.43

Eignir sjóðsins eru:

1. Veðdeildarbréf	kr.	7000.00
2. Innstæða í sparisjóði	—	2283.43
	Kr.	9283.43

Tekjur:

1. Vextir af sparisjóðsinnstæðu	kr.	38.55
2. Vextir af veðdeildarbréfum	—	280.00
	Kr.	318.55

Gjöld:

Lagt við höfuðstól	kr.	318.55

Forsætisráðuneytið, 16. janúar 1952.

F. h. r.

Birgir Thorlacius.

67 BERKLAVARNASJÓÐUR

Ólafs Halldórssonar konferensráðs.

Ársreikningur 1951.

Höfuðstóll:

1.	Höfuðstóll skv. birtum reikningi	kr. 2296.29
2.	Aukning skv. eftirfarandi reikningi	— 81.26
		Kr. 2377.55

Eignir sjóðsins eru:

1.	Hlutabréf í Eimskipafélagi Íslands	kr. 200.00
2.	Innstæða í sparisjóði	— 2177.55
		Kr. 2377.55

Tekjur:

1.	Arður af hlutbréfum	kr. 8.00
2.	Vextir af sparisjóðsinnstæðu	— 73.26
		Kr. 81.26

Gjöld:

	Lagt við höfuðstól	kr. 81.26

Forsætisráðuneytið, 17. janúar 1952.

F. h. r.
Birgir Thorlacius.

68 MINNISVARÐASJÓÐUR HANNESAR HAFSTEIN

Ársreikningur 1951.

Höfuðstóll:

1.	Eign frá fyrra ári, skv. birtum reikningi	kr. 578.00
2.	Aukning árið 1951, skv. eftirfarandi reikningi	— 20.23
		Kr. 598.23

Tekjur:

	Vextir af sparisjóðsinnstæðu	kr. 20.23
		Kr. 20.23

Gjöld:

	Lagt við höfuðstólinn	kr. 20.23
		Kr. 20.23

Forsætisráðuneytið, 17. janúar 1952.

F. h. r.
Birgir Thorlacius.

KANADASJÓÐUR 69

til styrktar íslenzkum námsmönnum.

Ársreikningur 1951.

Höfuðstóll:

1.	Eign frá fyrra ári, skv. birtum reikningi	kr. 134191.64
2.	Tekjur umfram gjöld, skv. eftirfarandi reikningi	— 1860.34
		Kr. 135051.98

Eignir sjóðsins eru:

1.	Veðdeildarbréf	kr. 10400.00
2.	Veðskuldabréf	— 58166.65
3.	Handhafaskuldabréf með ríkisábyrgð	— 53458.33
4.	Sparisjóðsinnstæða	— 13027.00
		Kr. 135051.98

Tekjur:

1.	Vextir af veðdeildarbréfum	kr. 510.00
2.	— — veðskuldabréfum	— 2280.00
3.	— — handhafaskuldabréfum	— 2868.00
4.	— — sparisjóðsinnstæðu	— 202.34
		Kr. 5860.34

Gjöld:

1.	Greiddur styrkur til Kristjönu Helgadóttur, cand. med., til framhaldsnáms í læknisfræði	kr. 4000.00
2.	Lagt við höfuðstól	— 1860.34
		Kr. 5860.34

Forsætisráðuneytið, 17. janúar 1952.

F. h. r.

Birgir Thorlacius.

REIKNINGUR 70

Styrktarsjóðs læknishjónanna Ingibjargar Ísleifsdóttur og Ólafs Finsens fyrrv. héraðslæknis.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun	kr. 11894.36
2.	Vextir 1950	— 563.02
3.	Innlagðar gjafir	— 950.00
		Kr. 13407.38

70

Gjöld:

1. Styrkur veittur Pétri Ólafssyni	kr.	300.00
2. Sjóður í árslok:		
a. Í A-deild Söfnunarsjóðs	—	13007.38
b. Í sjóði hjá gjaldkera	—	100.00
	Kr.	13407.38

Akranesi, 23. janúar 1952.

Ólafur Finsen. **Árni Árnason.**

Þuríður Guðnadóttir. **Jón M. Guðjónsson.**

71

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Kristjáns læknis Jónssonar árið 1950.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	1500.00	
b. Sogsvirkjunarlánsbréf	—	1000.00	
c. Rafmagnsveitubréf	—	1000.00	
d. Innstæða í Útvegsbanka Íslands	—	1177.04	
e. Innstæða í Söfnunarsjóði Íslands	—	7191.39	
			kr. 11868.43
2. Vextir:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	75.00	
b. — Sogsvirkjunarláni	—	40.00	
c. — rafmagnsveituláni	—	40.00	
d. — innstæðu í Útvegsbankanum	—	39.29	
e. — innstæðu í Söfnunarsjóði	—	345.16	
			— 539.45
		Kr.	12407.88

Gjöld:

1. Leiga fyrir bankahólf	kr.	60.00
2. Eign í árslok:		
a. Veðdeildarbréf	kr.	1500.00
b. Sogsvirkjunarbréf	—	1000.00
c. Rafmagnsveitubréf	—	1000.00
d. Innstæða í Útvegsbanka Íslands	—	1311.33
e. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	7536.55
	—	12347.88
	Kr.	12407.88

Reykjavík, 7. marz 1951.

Sigurgeir Sigurðsson. **Sigurjón Jónsson.** **Helgi Ingvarsson.**

GJALDSKRÁ

72
25. marz

fyrir Rafveitu Bolungarvíkur.

I. RAFORKA

Rafveita Bolungarvíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

Um kwst.mæli á kr. 2.00 hverja kwst.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á kr. 1.00 hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 4.00 á mánuði fyrir hvert herbergi í íbúð. Til herbergja í íbúð skal telja öll herbergi, sem ætluð eru sem íveruherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur.

C. Vélar.

Um kwst.mæli á kr. 1.50 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds, kr. 200.00 á hvert uppsett kw. vélanna.

D. Önnur notkun.

1. Raforku til suðu í gisti- og matsöluhúsum og öðrum þesshättar stöðum skal selja um kwst.mæli á kr. 1.00 hverja kwst., enda séu tækin fasttengd og notkunin mæld um sérmæli.
2. Til vinnulagna við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.mæli á kr. 1.50 hverja kwst.
3. Til götu- og hafnarlýsingar um kwst.mæli á kr. 1.50 hverja kwst., og annast rafveitan þá rekstur og viðhald lýsingarkerfisins.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A. Þegar sérstaklega stendur á, er rafveitustjórn þó heimilt að selja raforku eftir stérstökum samningi í hvert skipti, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu, og er ákvörðun hans skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 2.00	á mánuði.
2.	— þrífasa mælum 50 amp. og minni	— 3.00	— —
3.	— þrífasa mælum yfir 50 til 100 amp.	— 7.00	— —
4.	— þrífasa mælum yfir 200 amp.	— 10.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, er miðist við brunabótamat á húsum og mannvirkjum á þann hátt, sem hér segir:

17

72
25. marz

Fyrir jarðlínuheimtaug:

Grunngjald kr. 600.00, og auk þess
1,0% af brunabótamati upp að 100 þúsund kr. og
0,5% af brunabótamati umfram 100 þúsund kr.

Fyrir loftlínuheimtaug:

greiðist 70% af heimtaugargjaldi fyrir jarðlínuheimtaug.

Heimtaugargjald fyrir peningshús, hlöður, þurrbúðir og önnur útihús greiðist eftir reikningi.

Í útreikningi á heimtaugargjaldi skal sleppa hálfu þúsundi eða minna af brunabótamati, en ella hækka upp í heilt þúsund. Ef brunabótamat á húsi er gamalt, getur rafveitustjóri samræmt það nýju mati og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið á ný, skal heimtaugargjaldið miðast við það mat.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar er uppsetningu heimtaugar er lokið eða þegar brunabótamat hefur verið framkvæmt. Heimilt er að veita gjaldfrest á helmingi heimtaugargjalds í allt að 10 mánuði.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 25 metrar og loftlínuheimtaugar meiri en 60 metrar og/eða gildleiki víra meiri en 3×70 mm^2, skal húseigandi greiða kostnað af því, sem umfram er, eftir reikningi.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, skal greiða allan kostnað af heimtaugum umfram eina, eftir reikningi.

Heimtaugargjald vegna jarðstrengslagnar 1951 miðast við brunabótamat, sem gilti fyrir tímabilið 15. október 1950 til jafnlengdar 1951.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari ekki verið greitt, svo að til lokunar komi fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 20.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg vör eða of stór, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt 20 kr. gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL BREYTINGA

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í I. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en hún kemur til framkvæmda.

VI. BRÁÐABIRGÐAÁKVÆÐI

Orkuverð samkvæmt I. kafla gjaldskrárinnar miðast við, að útsöluverð dieselolíu í Bolungarvík sé 820 kr. tonnið, en fyrir hverjar 20 kr., sem verð á olíutonni hækkar eða lækkar frá því, skal orkuverðið hækka eða lækka um 1 eyri hver kwst. á öllum liðum.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Hólshrepps hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 25. marz 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ

73
29. marz

um Innkaupastofnun ríkisins.

1. gr.

Hlutverk Innkaupastofnunar ríkisins er að annast innkaup og útvegun á vörum, sem ríkisstofnanir þarfnast eða nauðsynlegar eru vegna sérstakra framkvæmda ríkisins. Óheimilt er að reka önnur viðskipti.

2. gr.

Forstjóri stofnunarinnar má ekki hafa á hendi önnur störf, er snerta verzlun og viðskipti, og ekki má hann vera í stjórn verzlunarfyrirtækja.

3. gr.

Innkaupastofnunin selur eða útvegar ríkisstofnunum allar vörur við kostnaðarverði, að viðbættum ómakslaunum, er skulu yfirleitt miðuð við það, að þau greiði kostnaðinn við rekstur stofnunarinnar.

4. gr.

Innkaupastofnunin annast innkaup fyrir allar stofnanir, sem reknar eru fyrir reikning ríkissjóðs eða hafa með höndum sérstakar framkvæmdir, sem kostaðar eru af ríkissjóði. Þessum stofnunum ber að láta Innkaupastofnunina annast innkaup sín, nema sýnt sé, að þær geti sjálfar gert hagkvæmari innkaup eða innkaupin séu þess eðlis, að rétt sé að stofnanirnar sjálfar annist þau. Ráðherra sker úr um ágreining í þessu efni og heimilar undanþágur.

Ákvæði þessi taka þó ekki til innkaupa, sem einkasölum ríkisins eru falin samkvæmt lögum.

5. gr.

Ekki má Innkaupastofnunin liggja með birgðir af vörum, sem ekki eru fyrirfram seldar. Engar pantanir má gera á vörum, nema þær séu seldar áður en pöntun fer fram. Stofnunin getur þó tekið að sér að skipta milli kaupenda vörum, sem til hægðarauka eru sendar í einni sendingu til landsins.

Öll stærri vörukaup á vegum stofnunarinnar skulu gerð á þann hátt, að auglýst sé opinberlega eftir tilboðum með hæfilegum fyrirvara. Skal jafnan tekið því boði, sem hagkvæmast getur talizt, miðað við verð, vörugæði, afgreiðslu og aðra skilmála, ef ekki hindra gjaldeyris- eða innflutningsráðstafanir. Þeir, sem tilboð senda, skulu hafa rétt til að vera viðstaddir, þegar tilboðin eru opnuð. Forstjóri Innkaupastofnunarinnar, ásamt forstjóra þeirrar stofnunar, er í hlut á, sker úr um það, hvaða tilboð séu hagkvæmust.

6. gr.

Ráðherra ákveður, hversu mikið lánsfé Innkaupastofnuninni sé heimilt að hafa til umráða á hverjum tíma, og má hún ekki stofna til skulda umfram hina ákveðnu fjárhæð, nema með skriflegu leyfi ráðherra.

Innkaupastofnunin getur krafið kaupendur um fyrirframgreiðslu á pöntuðum vörum, samkvæmt þeim skilmálum, sem hún þarf sjálf að hlíta.

7. gr.

Innkaupastofnunin skal senda viðskiptamálaráðuneytinu og endurskoðunardeild fjármálaráðuneytisins fyrir 10. hvers mánaðar reikningsyfirlit fyrir mánuðinn næst á undan.

73 29. marz

8. gr.

Stofnanir, sem skipta við Innkaupastofnunina, skulu, eftir því sem við verður komið, senda henni áætlun um væntanlegar innkaupaþarfir sínar á komandi ári, ekki síðar en 1. desember ár hvert.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 72 5. júní 1947, um Innkaupastofnun ríkisins, öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni þeim, sem hlut eiga að máli.

Viðskiptamálaráðuneytið, 29. marz 1952.

Björn Ólafsson.

Þórhallur Ásgeirsson.

74 31. marz

AUGLÝSING

um breyting á reglugerð um fasteignaskatt til Siglufjarðarkaupstaðar, nr. 63 15. apríl 1941.

Í stað orðanna „skattur þessi fellur í gjalddaga 1. júlí ár hvert" í 5. grein reglugerðarinnar, komi: Skattur þessi fellur í gjalddaga 1. apríl ár hvert.

Reglugerðarbreyting þessi, sem bæjarstjórn Siglufjarðar hefur samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 69 31. des. 1937, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 31. marz 1952.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Hallgrímur Dalberg.

75 31. marz

Staðfesting handhafa forsetavaldsins á skipulagsskrá fyrir „Líknarsjóð kvenfélags Laugarnessóknar", Reykjavík, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 31. marz 1952. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Líknarsjóð Kvenfélags Laugarnessóknar, Reykjavík.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Líknarsjóður Kvenfélags Laugarnessóknar.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af fjölskyldunni á Laugarnesvegi 50, til minningar um látna systur og mágkonu, Hannveigu J. Einarsdóttur, er dó 7. janúar 1946. Stofnfé sjóðsins er kr. 1000.00.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja sjúka félaga eða aðra, sem félagskonur vilja gleðja, þegar þrengir að.

4. gr. 75

Sjóðurinn aflar sér tekna með því að gefa út minningarkort, halda hlutaveltu, 31. marz basar og þess háttar.

5. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 3 konur og jafnmargar til vara. Starfstími þeirra skal vera eitt ár í senn. Kosnar skulu þær vera á aðalfundi félagsins, er halda skal í febrúarmánuði ár hvert. Stjórnin skiptir sjálf með sér verkum. Tveir endurskoðendur skulu kosnir á aðalfundi ár hvert; skulu þeir starfa árlangt eins og stjórnin.

6. gr.

Stjórnin skal ávaxta sjóðinn á tryggum stað. Hún ræður úthlutun úr sjóðnum, og heldur fundi svo oft, sem þurfa þykir. Formaður boðar fundi. Einfaldur meiri hluti atkvæða, stjórnar og varastjórnar, ræður úrslitum, þegar taka skal ákvarðanir um gjafir eða styrki úr sjóðnum. Í öðrum málum ræður einfaldur meiri hluti atkvæða aðalstjórnar. Stjórnin leggur fram endurskoðaða reikningi sjóðsins árlega á aðalfundi kvenfélagsins. Skulu reikningarnir miðaðir við almanaksárið. — Stjórnin skal hafa alla forgöngu um fjáröflun til sjóðsins.

7. gr.

Beiðni um styrk úr sjóðnum má senda einhverri úr stjórn sjóðsins. Stjórnarmeðlimir mega eiga frumkvæði að styrkveitingum.

8. gr.

Styrkveitingar fara fram eftir fjármagni sjóðsins hverju sinni. Ekkert má veita úr sjóðnum fyrr en hann er orðinn kr. 15000.00, og við hann leggist ávallt vextir og vaxtavextir, þar til hann er orðinn kr. 50000.00. Þá upphæð má ekki skerða. — Verðbréf, sem sjóðnum kunna að áskotnazt, skulu leggjast við höfuðstól, og fer um ráðstöfun vaxta þeirra, eins og fyrir er mælt um vexti af stofnfé.

9. gr.

Hætti Kvenfélag Laugarnessóknar störfum, skal sjóðurinn geymast í vörzlu biskups, þar til annað félag verður endurvakið á sama stað, er starfi að sama marki og samþykki ákvæði skipulagsskrár þessarar í aðalatriðum.

10. gr.

Skipulagsskrá þessari má ekki breyta, nema rædd hafi verið á tveim aðalfundum í febrúarmánuði, og fengið ⅘ hluta greiddra atkvæða á seinni fundinum.

Reykjavík, 15. febrúar 1952.

Guðmunda Jónsdóttir. **Sigurbjörg Einarsdóttir.** **Ásta Jónsdóttir.**

76
1. apríl

REGLUR

um störf fulltrúa, varðstjóra og eftirlitsmanna, sem starfa á vegum sauðfjárveikivarnanna.

1. gr.

Sauðfjársjúkdómanefnd skipar eða ræður fulltrúa til að hafa á hendi varðstjórn, viðhald og eftirlit með varnargirðingum o. fl., eftir því, sem hún telur nauðsynlegt.

2. gr.

Þegar fulltrúi hefur verið ráðinn skal sauðfjársjúkdómanefnd gera honum fulla grein fyrir því, hvaða störf það eru einkum, sem honum er ætlað að vinna eða sjá um, svo sem viðhald ákveðinnar girðingarlínu, varðstjórn á ákveðnu svæði, ef um vörzlu er að ræða, eftirlit með girðingum o. fl.

3. gr.

Fulltrúar skulu fyrst og fremst hafa það hugfast að halda varnarlínum svo vel við, að þær séu fjárheldar. Kemur þá til greina að hraða viðgerð þeirra að vorinu eins og unnt er og halda þeim í fullu standi yfir sumarið, og þar til fé er tekið á hús. Hvort heldur er um að ræða daglega vörzlu með girðingum eða eftirlit með vissu millibili, skulu fulltrúar brýna fyrir varðmönnum að hafa ætíð með sér nauðsynlegustu áhöld til að lagfæra eða gera við bilanir, sem fram kunna að koma. Fulltrúar skulu, að aðalviðgerð lokinni að vorinu, fullvissa sig um, að viðgerðin hafi verið vandlega af hendi leyst.

4. gr.

Fulltrúar eða varðstjórar skulu í samráði við sauðfjársjúkdómanefnd ráða varðmenn við þær varnarlínur, sem ákveðið er að hafa vörzlu við. Fer um tölu þeirra og starfstilhögun í aðalatriðum eftir ákvörðun sauðfjársjúkdómanefndar. Ráða skal til vörzlustarfa trúverðuga menn, sem rækja störfin eftir því, sem fyrir þá er lagt. Varðmenn sem ráðnir eru fyrir mánaðarlaun, skulu fara daglega með þeirri varðlínu, sem þeim er ætlað að verja, bæði til að sjá um að girðingin sé ætíð í góðu lagi og til að reka fé frá henni, eftir því, sem talin er þörf á. Þeir varðmenn, sem hafa eftirlit með girðingum, t. d. einn dag í viku eða svo, skulu fara eftirlitsferðir með jöfnu millibili og á þeim dögum, sem ætla má að eftirlitið komi að mestu gagni.

Fulltrúar og varðmenn skulu ávallt kynna sér þau fyrirmæli, er sauðfjársjúkdómanefnd setur um litarmerkingar sauðfjár, og skulu fulltrúar hafa gætur á því, í samráði við hreppstjóra, að framfylgt sé þeim fyrirmælum, sem á hverjum tíma gilda um merkingarnar.

Ef kind eða kindur sækja svo fast á varnarlínu, að varðmenn telja hættu á að þær fari í gegn, skulu þeir slátra þeim. Verði varðmenn varir við að kind eða kindur hafi komizt yfir varnarlínu, ber þeim skylda til að handsama þær og farga þeim, en ef þeir eru ekki einfærir um það, skulu þeir fá sér aðstoð til þess. Varðmönnum ber að skrifa upp mörk á kindum, sem þeir farga á þennan hátt, og koma afurðum í verð, eftir því sem kringumstæður leyfa.

Ef kindur komast yfir varnarlínu eða sækja svo fast á girðingar, að þeim er slátrað fyrir þær sakir, skal fulltrúi tilkynna skrifstofu sauðfjárveikivarnanna það eins fljótt og við verður komið og gefa skýrslu um allar aðgerðir þar að lútandi.

Öll ofantalin atriði skulu fulltrúar (varðstjórar) brýna rækilega fyrir varð- 76
mönnum, þegar þeir taka til starfa, og láta þá undirrita skuldbindingu um að hlýða 1. apríl
þeim. Ef varðmaður vanrækir starf sitt, skal fulltrúi tafarlaust víkja honum frá starfinu og ráða hæfan mann í hans stað.

5. gr.

Fulltrúar skulu hafa strangar gætur á því, að nautgripir eða sauðfé sé ekki flutt í óleyfi yfir varnarlínur eða milli staða, sem óleyfilegt er að flytja milli. Ef þeir verða varir við að slíkt hafi átt sér stað, skulu þeir þegar gera aðvart um það til skrifstofu sauðfjárveikivarnanna.

6. gr.

Fulltrúar skulu eftir föngum fylgjast með því, hver í sínu héraði, í réttum haust og vor, hvort fyrir koma kindur af öðrum fjárskiptasvæðum, vafakindur, óskilafé eða ómerkingar, og skulu þeir í samráði við hreppstjóra sjá um að öllum slíkum kindum verði slátrað, en ekki seldar til lífs.

7. gr.

Fulltrúar skulu gæta þess, eftir því sem þeir fá við komið, að slátur (ósviðnir hausar, fætur og innyfli) og ósaltaðar gærur sé ekki flutt af garnaveikisvæðum þangað, sem garnaveikisýking er ekki til staðar. Skulu þeir gera skrifstofu sauðfjárveikivarnanna aðvart, ef þeir vita um að slíkir flutningar standi til eða hafi farið fram.

8. gr.

Fulltrúar skulu um hver áramót gefa sauðfjársjúkdómanefnd ýtarlega skýrslu um þá starfsemi, sem þeir hafa séð um á árinu. Skal þar taka fram, hvenær viðgerð girðinga hófst og hvenær henni lauk, um ástand girðinga, hvort sauðfé hafi komizt yfir línuna, hve margt og á hvaða tíma, og annað, er að starfseminni lýtur, enda þótt þeir hafi áður tilkynnt skrifstofu sauðfjárveikivarnanna um einstök atriði þar að lútandi.

9. gr.

Fulltrúar (varðstjórar, eftirlitsmenn) og varðmenn, sem tekizt hafa á hendur fulltrúastörf, eftirlitsstörf eða vörzlu, eru sýslunarmenn ríkisins meðan þeir gegna slíkum störfum. Ber þeim að rækja störfin af alúð og trúmennsku.

Reglur þessar eru hér með settar samkvæmt 43. og 44. gr. laga nr. 44 9. maí 1947, um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjársjúkdóma og útrýmingu þeirra, til að öðlast þegar gildi.

Landbúnaðarráðuneytið, 1. apríl 1952.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

77
2. apríl

REGLUGERÐ
um skemmtanaskatt í Súðavíkurhreppi.

1. gr.

Samkvæmt lögum nr. 34 frá 22. nóv. 1918, sbr. lög nr. 30 19. júní 1922, og lög nr. 61 21. júní 1938, skal greiða skatt af skemmtunum fyrir almenning, sem aðgangur er seldur að og eigi eru að lögum undanþegnar skatti.

2. gr.

Þessar skemmtanir eru skattskyldar, og flokkast þannig:

1. flokkur.
   a. Hljómleikar og söngskemmtanir.
   b. Sjónleikar.
   c. Kappleikar og íþróttasýningar, sem aðrir en áhugamenn taka þátt í.
   d. Fyrirlestrar og upplestrar.
   e. Kvikmynda- og skuggamyndasýningar.
2. flokkur.
   a. Dansleikar og danssýningar.
   b. Loddara- og fjölleikasýningar.
   c. Aðrar almennar skemmtanir, sem aðgangur er seldur að, og eru ekki taldar hér sérstaklega.

3. gr.

Af skemmtunum þeim, sem taldar eru í fyrsta flokki, skal greiða 10% og 20% af skemmtunum í öðrum flokki. Ef skemmtun er margþætt, skal miða skattinn við þann þátt hennar, sem hæst er skattaður. Skatturinn er hundraðshluti af inngangseyri.

4. gr.

Undanþágu frá skattgreiðslu veitir hreppsnefnd, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, t. d. fyrir skemmtanir, sem haldnar eru í góðgerðarskyni eða fræðslu, til styrktar listum o. s. frv.

5. gr.

Hreppsnefnd Súðavíkurhrepps hefur eftirlit með því, að reglugerð þessari sé hlýtt, sér um innheimtu skattsins og er heimilt að hafa eftirlit með skemmtunum og sölu aðgöngumiða. Hún getur ráðið til þess sérstakan mann fyrir sína hönd, og nefnist hann þá eftirlitsmaður skemmtana.

6. gr.

Hver sá, er halda vill skattskylda skemmtun, skal tilkynna oddvita eða eftirlitsmanni skemmtana, hvar og hvenær hún skuli haldin, og afhenda honum til stimplunar í tæka tíð alla þá aðgöngumiða, sem nota á við skemmtunina. Eigi seinna en tveim dögum eftir að samkomu er lokið, skal sá, sem fyrir henni stóð, afhenda oddvita eða eftirlitsmanni skemmtana alla ónotaða aðgöngumiða og greiða um leið skatt samkvæmt 3. grein af öllum þeim miðum, sem notaðir hafa verið. Oddviti eða eftirlitsmaður skemmtana getur þó ákveðið, að skatturinn skuli greiddur um leið og aðgöngumiðar eru stimplaðir.

7. gr.

Forstöðumaður skemmtana ber ábyrgð á greiðslu skattsins. Ef fleiri en einn maður stendur fyrir skemmtun, ábyrgist einn fyrir alla og allir fyrir einn, en ef um félög er að ræða, þá allir stjórnendur þess á sama hátt.

8. gr.

77
2. apríl

Skatttekjur samkvæmt reglugerð þessari renna í sérstakan sjóð, sem hreppsnefnd Súðavíkurhrepps stjórnar. Fé sjóðsins skal varið til menningarstarfsemi í hreppnum eftir því sem hreppsnefnd ákveður á hverjum tíma. Reikningar sjóðsins skulu fylgja hreppsreikningunum og endurskoðast með þeim.

9. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, allt að 1000 kr.

Mál, sem kunna að rísa út af reglugerð þessari, skal fara með sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í menntamálaráðuneytinu, 2. apríl 1952.

F. h. r.
Birgir Thorlacius.

Ásgeir Pétursson.

REGLUGERÐ

78
2. apríl

um skemmtanaskatt í Hálshreppi, Suður-Þingeyjarsýslu.

1. gr.

Samkvæmt lögum nr. 34 frá 22. nóvember 1918, sbr. lög nr. 30 19. júní 1922 og lög nr. 61 21. júní 1938, skal greiða skatt af skemmtunum fyrir almenning, sem aðgangur er seldur að og eigi eru að lögum undanþegnar skatti.

2. gr.

Þessar skemmtanir eru skattskyldar og flokkast þannig:

1. flokkur.
   a. Hljómleikar og söngskemmtanir.
   b. Sjónleikar.
   c. Kappleikar og íþróttasýningar, sem aðrir en áhugamenn taka þátt í.
   d. Fyrirlestrar og upplestrar.
   e. Kvikmynda- og skuggamyndasýningar.
2. flokkur.
   a. Dansleikar og danssýningar.
   b. Loddara- og fjölleikasýningar.
   c. Aðrar almennar skemmtanir, sem aðgangur er seldur að, og ekki eru taldar hér sérstaklega.

3. gr.

Af skemmtunum þeim, sem taldar eru í fyrsta flokki, skal greiða 10%, en 20% af skemmtunum í öðrum flokki. Ef skemmtun er margþætt, skal miða skattinn við þann þátt hennar, sem hæst er skattaður. Skatturinn er hundraðshluti af inngangseyri.

4. gr.

Undanþágu frá skattgreiðslu getur hreppsnefnd veitt, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, t. d. fyrir skemmtanir, sem haldnar eru í góðgerðaskyni eða fræðslu, til styrktar listum o. s. frv.

78
2. apríl

5. gr.

Hreppsnefnd Hálshrepps hefur eftirlit með því, að reglugerð þessari sé hlýtt, sér um innheimtu skattsins og er heimilt að hafa eftirlit með skemmtunum og sölu aðgöngumiða. Hún getur ráðið til þess sérstakan mann fyrir sína hönd, og nefnist hann þá eftirlitsmaður skemmtana.

6. gr.

Hver sá, sem halda vill skattskylda skemmtun, skal tilkynna oddvita eða eftirlitsmanni skemmtana hvar og hvenær hún skuli haldin, og afhenda honum til stimplunar í tæka tíð alla þá aðgöngumiða, sem nota á við skemmtunina.

Eigi seinna en tveimur dögum eftir að samkomu er lokið, skal sá, sem fyrir henni stóð, afhenda oddvita eða eftirlitsmanni skemmtana alla ónotaða aðgöngumiða og greiða um leið skatt samkvæmt 3. gr. af öllum þeim miðum, sem notaðir hafa verið. Oddviti eða eftirlitsmaður skemmtana getur þó ákveðið, að skatturinn skuli greiddur um leið og aðgöngumiðar eru stimplaðir.

7. gr.

Forstöðumaður skemmtana ber ábyrgð á greiðslu skattsins. Ef fleiri en einn maður stendur fyrir skemmtun, ábyrgist einn fyrir alla og allir fyrir einn; ef um félög er að ræða, þá allir stjórnendur þess á sama hátt.

8. gr.

Skatttekjur samkvæmt reglugerð þessari renni í sérstakan sjóð, sem hreppsnefnd Hálshrepps stjórnar. Fé sjóðsins skal varið til menningarstarfsemi í hreppnum, eftir því sem hreppsnefnd ákveður á hverjum tíma. Reikningar sjóðsins skulu fylgja hreppsreikningum og endurskoðast með þeim.

9. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 1000 krónum.

Mál, sem kunna að rísa út af reglugerð þessari, skal fara með sem almenn lögreglumál.

10. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í menntamálaráðuneytinu, 2. apríl 1952.

F. h. r.

Birgir Thorlacius.

Ásgeir Pétursson.

REGLUGERÐ

79
7. apríl

um hundahald í Hveragerði.

1. gr.

Bannað er öllum íbúum Hveragerðishrepps að halda hunda, hvort sem viðkomandi menn teljast eiga þá eða ekki, nema leyfi hreppsnefndar komi til.

2. gr.

Hreppsnefndin getur, samkvæmt 1. gr., veitt leyfi til hundahalds í hreppnum, enda sanni leyfisbeiðandi að um þarfahund sé að ræða.

3. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 500 kr., er renna í sveitarsjóð Hveragerðishrepps.

4. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Hveragerðishrepps hefur samið og samþykkt og sett er samkvæmt lögum nr. 8 4. júní 1924, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 7. apríl 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ

80
9. apríl

um hundahald í Selfosshreppi.

1. gr.

Bannað er öllum íbúum Selfosshrepps að halda hunda, hvort sem viðkomandi menn teljast eiga þá eða ekki, nema leyfi hreppsnefndar komi til.

2. gr.

Hreppsnefnd getur, samkvæmt 1. gr., veitt leyfi til hundahalds í hreppnum, enda sanni leyfisbeiðandi, að um þarfahund sé að ræða. Þá getur hreppsnefnd og veitt leyfi fyrir þeim hundum, sem til eru í hreppnum, þegar reglugerð þessi öðlast gildi, gegn því, að eigendur ábyrgist, að þeir gangi ekki lausir á almannafæri.

3. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, allt að 1000.00 krónum, og er hver hundur réttdræpur, sem fyrirfinnst í hreppnum, ef ekki er fengin heimild fyrir hann, nema hann fylgi utanhreppsmönnum. Sektir renna í sveitarsjóð Selfosshrepps.

4. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

80 9. apríl Reglugerð þessi sem hreppsnefnd Selfosshrepps hefur samið og samþykkt og sett er samkvæmt lögum nr. 8 4. júní 1924, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 9. apríl 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

81 15. apríl

ARÐSKRÁ OG GJALDSKRÁ

fyrir Fiskræktar- og veiðifélag Hörðdæla í Dalasýslu.

Bæjarnöfn:	*Arður og gjöld:*
Harðarból	22½ %
Þorgeirsstaðahlíð	8 %
Ytri-Hrafnabjörg	7 %
Fremri-Hrafnabjörg	7 %
Hlíð	2 %
Vífilsdalur	5 %
Tunga	5 %
Seljaland	6 %
Hóll	10 %
Bjarmaland	8 %
Hamar	8 %
Blönduhlíð	11½ %

Arðskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 112 9. október 1941, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 15. apríl 1952.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

82 15. apríl

SAMÞYKKT

fyrir Fiskræktar- og veiðifélag Hörðdæla.

1. gr.

Félagið heitir Fiskræktar- og veiðifélag Hörðdæla. Heimili þess og varnarþing er á þingstað hreppsins, Hamri.

2. gr.

Markmið félagsins er að auka silungsveiði á félagssvæðinu og gera tilraun með laxaklak, ef sérfróðir menn á því sviði telja líklegt að það beri árangur.

3. gr.

Félagið hefur umráð yfir öllum rétti til lax- og silungsveiða í Hörðudalsá og Laugá í Hörðudal í Dalasýslu og þeim vatnsföllum, er í þær renna. Félagsmenn eru ábúendur allra þeirra jarða, sem veiðiréttur fylgir, en þær eru þessar: Harðarból, Þorgeirsstaðahlíð, Hrafnabjörg ytri, Hrafnabjörg fremri, Hlíð, Vífilsdalur, Tunga, Seljaland, Hóll, Bjarmaland, Hamar og Blönduhlíð.

4. gr. 82

Veiðiaðferð og veiðitæki félagsmanna skal aðalfundur ókveða til eins eða fleiri 15. apríl
ára í senn, innan þeirra takmarka, sem lög mæla fyrir.

5. gr.

Félagsstjórnin skal ekki leigja ár á félagssvæðinu til eins árs eða lengri tíma, nema með fundarsamþykkt.

Arður og veiðileyfi skiptast milli félagsmanna eftir arðskrá.

6. gr.

Stjórnina skipa 3 menn: formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl, þannig: Formaður gengur úr eftir eitt ár, annar meðstjórnandi eftir hlutkesti eftir tvö ár, síðan helzt sama röð. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorazt undan kosningu, nema lögleg forföll hamli, eða að hann hafi verið þrjú ár í stjórn samfleytt. Að jöfnum tíma liðnum er hann skyldur að taka við kosningu.

Formaður skal kosinn á aðalfundi ár hvert.

7. gr.

Stjórnin hefur á hendi umsjón með öllum framkvæmdum félagsins milli aðalfunda. Hún hefur eftirlit með því að samþykkt félagsins og fundargerðum sé hlýtt, og má ráða menn sér til aðstoðar.

Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með störfum félagsins og fjárreiðum þess öllum.

Afl atkvæða ræður úrslitum mála á stjórnarfundum.

8. gr.

Aðalfund heldur félagið í apríl eða maí ár hvert. Aðalfundur er lögmætur:

a. Ef hann er boðaður skriflega með minnst þriggja daga fyrirvara og sé fundarefnis getið í fundarboði;
b. sé ⅔ félagsmanna og meiri hluti stjórnar mættur á fundinum.

Nú er aðalfundur ekki lögmætur og skal þá boða til hans á ný með minnst þriggja daga fyrirvara, og er þá fundurinn ávallt lögmætur.

Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári, leggur fram tillögur og áætlun um starfsemi þess á næsta ári. Þar leggur hún og fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn þá.

Aðalfundur kýs stjórn og 2 endurskoðendur félagsreikninga. Hann ákveður um laun stjórnar. Afl atkvæða ræður úrslitum mála á fundinum, nema um breytingar á samþykktum sé að ræða eða félagsslit.

9. gr.

Félagsfundi heldur stjórnin þegar henni þykir ástæða til eða ef ¼ félagsmanna æskir þess, og tilgreinir fundarefni.

10. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið.

Reikningar skulu fullgerðir fyrir aðalfund og lagðir þar fram endurskoðaðir til úrskurðar.

11. gr.

Arði af veiði og aðrar tekjur, svo og öllum gjöldum, er af starfsemi þess leiða, skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá, sem samþykkt hefur verið á

82 félagsfundi af ⅔ félagsmanna, og staðfest á löglegan hátt. Gildir hún til 5 ára í
15. apríl senn. Náist ekki samkomulag um nýja arðskrá að þeim tíma liðnum, gildir gamla arðskráin áfram.

12. gr.

Eigi má úthluta arði samkvæmt 11. gr. fyrr en eftir aðalfund, enda sé tekjuafgangur í ársreikningi félagsins. Verði útgjöld meiri en tekjur, skal jafna þeim niður á félagsmenn eftir þeim hlutföllum, sem arðskrá ákveður.

13. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 500 kr., og veiði og andvirði hennar gerð upptæk. Sektirnar renni í sýslusjóð.

14. gr.

Samþykkt þessari verður ekki breytt nema ⅔ félagsmanna á aðalfundi samþykki breytinguna.

15. gr.

Félaginu má slíta, ef ⅔ félagsmanna samþykkja það. Eignir, sem félagið kann þá að eiga, skiptast milli félagsmanna samkvæmt arðskrá.

Á sama hátt skulu félagsmenn greiða skuldir félagsins, ef einhverjar eru.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 112 9. október 1941, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 15. apríl 1952.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

83
15. apríl

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Þorlákshöfn.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Höfnin í Þorlákshöfn takmarkast af línu, er hugsast dregin frá Hafnarnesi í hánorður á Hafnarskeið. Innan nefndrar línu takmarkast hún af landinu meðfram víkinni.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Sýslunefndir Árnes- og Rangárvallasýslna hafa á hendi stjórn hafnarmálefnanna undir yfirumsjón samgöngumálaráðuneytisins.

Hafnarnefnd kosin af sýslunefndunum hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd sýslunefndanna.

3. gr. 83

Hafnarnefnd ræður hafnarstjóra, þegar henni þurfa þykir, en þangað til fer 15. apríl
trúnaðarmaður hafnarnefndar með störf þau, er honum eru falin í reglugerð þessari.

Hafnarstjóri annast daglegar framkvæmdir í samráði við hafnarnefnd. Hafnarnefnd ræður og aðra starfsmenn hafnarinnar, þegar þurfa þykir, og ákveður starfssvið þeirra.

III. KAFLI
Um almenna reglu.

4. gr.

Hafnarstjóri sér um að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni, og enn fremur þeirra starfsmanna, er hafnarnefnd setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

5. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða öðrum störfum, sem þar eru framkvæmd.

6. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld og ljós, nema í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum.

Álíti hafnarstjóri að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

7. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip né þétta eldri skip eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarstjóra og með þeim skilmálum, sem hann ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna, nema með hans leyfi.

8. gr.

Ekki má kasta útbyrðis fiskúrgangi, seglfestu, ösku, kolum eða neinu öðru, er valdið getuur skemmdum á höfninni, frá skipum, er þar liggja, né flytja það úr landi út í höfnina.

Innan hafnarsvæðisins má ekki gera nein hafnarmannvirki við höfnina né breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, og ekki heldur fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi hafnarnefndar komi til.

IV. KAFLI
Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

9. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að tálmi affermingu annarra skipa og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum starfsmanna hafnarinnar um, hvar þau megi liggja eða leggjast.

83 Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggjum, að eigi sé nægilegt rúm fyrir
15. apríl önnur skip að komast að og frá.

Skipum eða bátum má ekki leggja svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum starfsmanna hafnarinnar um að flytja skip sitt, bát eða strengi úr höfninni og getur þá hafnarstjóri látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda.

10. gr.

Í sérhverju skipi (að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlaus í lægi í höfninni), skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

Enginn má leggja sérstök legugögn í höfnina, nema með leyfi hafnarnefndar, og ákveður hún hvar þau skuli lögð.

11. gr.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringana eða festarstólpana. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis eða bryggju, ef krafizt er.

12. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur þar sem það, að áliti hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt, sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eiganda og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Um notkun bryggna og bólvirkja.

13. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggjur og bólvirki hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip að öðru jöfnu, sem sigla eftir fyrir fram ákveðinni og auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til þess að leggjast að bryggjum og bólvirkjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau að víkja meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarstjóra, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarstjóri vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, álíti hann það nauðsynlegt veðurs vegna.

14. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða bólvirki, sem notuð hefur verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um, að það sé gert, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

15. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum,

sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja burt vörur og muni jafnskjótt og hann krefst þess. 83 15. apríl

VI. KAFLI
Um notkun Norðurvararinnar.

16. gr.

Norðurvörin í Þorlákshöfn er ætluð til afnota fyrir opna vélbáta, sem gerðir eru út frá Þorlákshöfn og leggja þar upp afla sinn.

Verði meiri aðsókn báta að notkun vararinnar en rúm leyfir, hafa þeir bátar forgangsrétt, sem nú eru skrásettir í Þorlákshöfn, og þurfa nýir bátar leyfi hafnarnefndarinnar til afnotanna.

17. gr.

Verði hlé á veiðum einstakra fiskiskipa og báta svo vikum skiptir, vegna bilana, viðgerða eða af öðrum ástæðum, er eigendum skylt að taka þau úr Norðurvörinni til geymslu annars staðar meðan á hléinu stendur, ef hafnarvörður óskar þess.

18. gr.

Við alla notkun Norðurvararinnar eru notendur skyldir að hlýða fyrirmælum hafnarstjóra eða trúnaðarmanns hans, svo sem um legu skipa og báta, tilfærslu þeirra í höfninni og brottflutning úr henni, svo og hvar afli þeirra, veiðarfæri og annað er lagt á land, enn fremur um geymslu á afla, veiðarfærum og öðru á landi hafnarinnar o. s. frv.

Notendum er einnig skylt að gæta alls þrifnaðar við notkun Norðurvararinnar, og ber þeim að flytja burtu allan fiskúrgang og önnur óhreinindi, er berast kunna á land hafnarinnar af þeirra völdum.

Um vanrækslu á síðastnefndu atriði gilda ákvæði 14. gr. Á sama hátt gilda um alla notkun Norðurvararinnar öll önnur ákvæði þessarar reglugerðar, eftir því sem við á.

VII. KAFLI
Um hafnargjöld í Þorlákshöfn.

1. Lestagjald.

19. gr.

Öll skip og hvers konar fleytur stærri en 12 smálestir brúttó, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald í hvert sinn, sem þau leggjast við festar á höfninni, þó með þeim undantekningum, er síðar getur.

20. gr.

a. Skip, 12 smálesta brúttó og stærri, sem eru skrásett í Þorlákshöfn og gerð þaðan út og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, 4 krónur fyrir hverja brúttó smálest.
b. Önnur innlend fiskiskip greiði 1 krónu fyrir hverja brúttó smálest í hvert skipti, sem þau koma til hafnar og hafa samband við land, þó ekki yfir 4 kr. af smálest á ári.
c. Öll önnur skip, sem til hafnar koma (nema þau, sem undanþegin eru lestagjaldi), skulu greiða 60 aura lestagjald af hverri nettó smálest í hvert sinn, er þau koma til hafnar og hafa samband við land. Strandferðaskip ríkissjóðs greiði þó aðeins 30 aura lestagjald.
d. Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, björgunarskip, vitaskip

83 15. apríl

ríkissjóðs, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem eru gerð út til vísindalegri rannsókna, skip, sem sanna fyrir sjórétti, að þau hafi orðið að leita hafnar vegna sjóskemmda, og skip, sem eingöngu leita hafnar vegna veikinda.

2. Ljósgjald.

21. gr.

Öll skip og bátar, sem koma til hafnarinnar á tímabilinu frá 1. ágúst til 15. maí og lestagjald greiða, skulu greiða ljósgjald þannig:

a. Skip, sem um ræðir í 20. gr. a., greiði kr. 100.00 á ári.
b. Skip, sem um ræðir í 20. gr. b., greiði 5 krónur í hvert skipti, sem þau koma til hafnar.
c. Öll önnur skip greiði 10 aura fyrir hverja nettó smálest, þó aldrei meira en 25 krónur í hvert skipti.

3. Bryggjugjald.

22. gr.

Hvert skip, sem leggst við bryggju hafnarinnar, eða að skipi, sem liggur við bryggju, skal greiða bryggjugjald eftir stærð skipsins talið í heilum smálestum, en broti sleppt.

Gjöldin skulu vera sem hér segir:

a. Bátar og skip 12 smál. brúttó og stærri og skrásett eru í Þorlákshöfn og gerð þaðan út, greiði 4 krónur af hverri brúttó smálest á ári.
b. Öll aðkomuskip greiði 16 aura af hverri nettó smálest fyrir hvern hálfan sólarhring eða hluta af hálfum sólarhring. Minnsta gjald skal þó vera 10 krónur í hvert sinn.

Liggi þau skip utan á öðru skipi, greiði þau hálft gjald.

Varðskip og björgunarskip eru undanþegin bryggjugjaldi, nema þegar þau flytja vörur eða farþega og taka gjald fyrir.

c. Fyrir sérstaka notkun á bryggjum, bólvirkjum og uppfyllingum, svo sem aðgerð á fiski, flökun, fiskverkun, síldarsöltun o. fl., skal hafnarnefnd ákveða sérstakt gjald eða semja við viðkomandi aðilja.

4. Vörugjald.

23. gr.

Vörugjaldið skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, sem getur um í næstu greinum.

24. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálft vörugjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, enda séu þær ákveðnar það samkvæmt farmskránni, greiðist ekkert vörugjald.

25. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskránni.
b. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta, til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
c. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.
d. Vörur, sem fluttar eru úr herskipi eða í herskip.

26. gr. 83

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum og af hverri sendingu sérstaklega. Brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips hans. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. 15. apríl

Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

27. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vöruskrá tiltekur og gjald greiðast eins og þar segir.

Ef vafi leikur á í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarstjóri, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

28. gr.

Vörugjaldskrá.

A. Aðfluttar vörur:

1. flokkur. Gjald 30 aurar fyrir hver 100 kg:
   Kol, salt, sement, sódi, þakpappi, þakplötur, járn og járnvörur alls konar, stál og stálvörur, kaðlar, kítti, leir og steinn, tilbúinn áburður.
2. flokkur. Gjald 60 aurar fyrir hver 100 kg:
   Áburðarolía, brennsluolía, baðlyf, benzín, bækur, feiti, fernisolía, fiskilínur, grænsápa, hey, kálmeti, kartöflur, kornvörur alls konar, fóðurbætir, leður, linoleum, pappír, pokar, pokastrigi, rúðugler, saumur, segldúkur, steinolía, tjara, vaxdúkur, þvottaefni, þvottasápa.
3. flokkur. Gjald 80 aurar fyrir hver 100 kg:
   Ávextir, brauðvörur, jurtafeiti, kaffi, mjólkurduft, smjör, smjörlíki, sykur, te.
4. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hver 100 kg:
   Allar aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd.
5. flokkur. Gjald 10 aurar fyrir hvert teningsfet:
   Timbur, tunnuefni.
   Tómar tunnur 25—50 aurar fyrir hverja eftir stærð.
6. flokkur. Gjald 20 aurar fyrir hvert teningsfet:
   Allar aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.

B. Brottfluttar vörur:

1. flokkur. Gjald 40 aurar fyrir hver 100 kg:
   Fiskur, ísvarinn, hraðfrystur, nýr: slægður og óslægður, saltur: óverkaður og verkaður, þurr, harðfiskur, fiskimjöl, lýsi, gærur, gærur saltaðar í búntum eða pökkum, ís, síld.
2. flokkur. Gjald 60 aurar fyrir hver 100 kg:
   Hrogn, kjöt (alls konar), mör, tólg.
3. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hver 100 kg:
   Allar aðrar vörur en taldar eru hér.

83 4. flokkur. Gjald 5 krónur fyrir hvern grip:
15. apríl Hestar, nautgripir.
5. flokkur. Gjald 1 króna fyrir kind:
Sauðfé.

Þótt vörur, flokkaðar undir brottfluttar vörur, flytjist til staðarins eða vörur, flokkaðar undir aðfluttar vörur, flytjist frá staðnum, breytir það engu um vörugjaldið.

Vörugjald fyrir óvenjulegar vörur, sem vafasamt þykir hvernig flokka skuli, ákveður hafnarstjóri eða hafnarnefnd.

Lægsta vörugjald í öllum flokkum er 1 króna.

Allir bátar eða skip, sem leggja upp afla sinn í Þorlákshöfn, greiði 1% af söluverði afla upp úr sjó, sem landað er á hafnarsvæðinu, að síld undanskilinni.

Af síld skulu sömu bátar og skip greiða kr. 0.70 af hverri tunnu, sem landað er á hafnarsvæðinu.

Gjald þetta skal kræft þegar eftir löndun aflans.

5. Ýmis gjöld til hafnarinnar.

29. gr.

Fyrir uppsátur skipa og báta greiðist árgjald, miðað við brúttóstærð, sem hér segir: Allt að 5 smálestum 10 krónur, 6—12 smálesta 25 krónur, 13—50 smálesta 50 krónur, stærri skipa 100 krónur.

30. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

31. gr.

Fyrir kjölfestu greiðist gjald, sem hafnarstjóri ákveður í hvert sinn.

32. gr.

Utanbæjarbátar — minni en 12 smálestir brúttó — greiða hafnargjald, bryggjugjald og ljósgjald 10 krónur í hvert skipti, sem þeir koma til hafnar, eða 50 krónur í eitt skipti fyrir öll á ári.

Bátar, sem eiga heima í Þorlákshöfn, greiða 30 króna árlegt gjald.

Undanþegir þessi gjaldi eru bátar, sem aðeins eru hafðir í ferðir til heimilisþarfa.

VIII. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

33. gr.

Hafnarstjóri sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

34. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds, bryggjugjalds, vitagjalds, fjörugjalds og kjölfestugjalds. Ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu, ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldanna, svo og annarra gjalda, sem skipinu ber að greiða.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipinu, unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti sem ekki eru í reglugerð þessari ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skip fer burt úr höfninni.

Gjalddagi þeirra gjalda, sem greiðast eiga einu sinni á ári, er 1. júlí.

35. gr. 83

Vörugjald af vörum, sem koma eiga til hafnarinnar, fellur í gjalddaga þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip. 15. apríl

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

36. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

IX. KAFLI
Ýmis ákvæði.

37. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

Ef samningum verður ekki komið við um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðast af tveimur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð var lokið. Yfirmat skal fara fram af fjórum óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni hefur ekki verið breytt meira honum í vil en sem svarar 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

38. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjóri tekur gilda.

39. gr.

Enginn skipstjóri má vænta þess, að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglustjóra, nema hann sanni, að hann hafi borgað gjöld þau, er innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta, svo og sektir og skaðabætur, sem honum ber að greiða.

40. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki í skipi, og eigi heldur umboðsmaður hans samkvæmt 10. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

41. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 10000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Þorlákshafnar.

42. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið með að hætti opinberra mála.

83 15. apríl

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 15. apríl 1952.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.

84 16. apríl

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Grindavíkur.

I. RAFORKA

Rafveita Grindavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.87 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á 70 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 7.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 3.00 á ári af fermetra.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á 47 aura hverja kwst. Auk þessa skal greiða fastagjald kr. 6.50 á mánuði af einu herbergi hverrar íbúðar og kr. 4.00 á mánuði af hverju herbergi umfram eitt.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem eru ætluð til íbúðar, og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m^2, skal telja sem hálft, en stærra en 25 m^2 sem tvö.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli kr. 1.00 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds, frá kr. 200.00 til kr. 235.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Til fiskiðnaðar, ef uppsett rafvélaafl fastra véla er yfir 20 kw., um kwst.mæli á 30 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 kwst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 22 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.mæli á 8 aura hver kwst. í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til húshitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra; þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og

kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla. 84 16. apríl

c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

Alla raforku, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A-1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr.	2.50 á mánuði.
2.	— þrífasa mælum 50 amp. og minni	—	4.00 – —
3.	— þrífasa mælum 50 til 100 amp.	—	9.00 – —
4.	— þrífasa mælum yfir 200 amp.	—	13.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveitu, skal greiða heimtaugargjald sem hér segir:

1.	Grunngjald fyrir hverja loftlínuheimtaug	kr.	800.00
2.	Grunngjald fyrir hverja jarðlínuheimtaug	—	1000.00

Auk þessa grunngjalds skal greiða kr. 12.00 af hverju þúsundi króna af brunabótamati húss og annarra mannvirkja. Hálfu þúsundi eða minna í brunabótamati skal sleppa í útreikningi þessum, en ella hækka upp í heilt þúsund.

Ef brunabótamat á húsi er gamalt, getur rafveitustjóri eða hreppsnefnd samræmt það nýju mati og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið á ný, skal þó heimtaugargjaldið miðast við það mat.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar heimtaugaruppsetningu er lokið, eða þegar brunabótamat hefur verið framkvæmt. Greiði húseigandi áætlaðan helming heimtaugargjaldsins um leið og heimtaugaruppsetningu er lokið, er heimilt að veita honum gjaldfrest í allt að 12 mánuði.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 25 metrar og loftlínuheimtaugar meiri en 60 metrar og/eða gildleiki víra meiri en 3×70 mm^2, skal húseigandi greiða að fullu kostnað af því, sem fram yfir er.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 20 krónur.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt 20 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

84 16. apríl

V. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 23. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að ganga í gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Grindavíkur, nr. 32 21. febrúar 1949.

Atvinnumálaráðuneytið, 16. apríl 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

85 17. apríl

Staðfesting handhafa forsetavaldsins á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Páls Sveinssonar, yfirkennara", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 17. apríl 1952.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Minningarsjóðs Páls Sveinssonar, yfirkennara.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Páls Sveinssonar, yfirkennara. Hann er eign Menntaskólans í Reykjavík.

2. gr.

Hlutverk sjóðsins er að verðlauna þá nemendur skólans, sem skara fram úr öðrum um prúðmennsku og stundvísi að dómi skólastjórnar.

3. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 10385.00, sem nemendur Páls Sveinssonar og aðrir vinir sendu skólanum að honum látnum. Gjafafé, sem sjóðnum kann að áskotnazt, skal leggja við höfuðstól, en auk þess fjórðung ársvaxta. Höfuðstól skal ávaxta í Söfnunarsjóði Íslands eða verðbréfum, sem ríkið ábyrgist.

4. gr.

Þrem fjórðu hlutum ársvaxta skal verja til verðlauna. Skólastjórn ákveður í lok hvers skólaárs, hver hljóta skuli verðlaun, og afhendir rektor þau við skólauppsögn. Tvenn verðlaun, að minnsta kosti, skulu veitt fyrst um sinn, en fleiri, þegar sjóðurinn hefur eflzt til muna. Verðlaunum skal fylgja skrautprentað skjal, undirritað af rektor.

5. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Rektor skólans hefur með höndum reikningshald og birtir reikninga í skólaskýrslum. Endurskoðun skal vera með sama hætti sem annarra sjóða undir stjórn rektors.

6. gr.

Sjóðurinn tekur þegar til starfa.

REGLUGERÐ

86
17. apríl

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Raufarhöfn, nr. 65 29. apríl 1941.

1. gr.

V. kafli reglugerðarinnar orðist svo:

Um lesta- og ljósagjald.

11. gr.

Öll skip, er leggjast við festar innan takmarka hafnarinnar, þó með þeim undantekningum, er síðar getur, skulu greiða hafnargjald sem hér segir:

a. Skip 8 smálesta og stærri, sem eru skrásett á Raufarhöfn og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða hafnargjald einu sinni á ári, 150 aura fyrir hverja smálest.

b. Innlend veiðiskip greiði 40 aura fyrir hverja smálest, í hvert skipti er þau koma til hafnar, þó aldrei minna en 6 krónur.

c. Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma, skulu greiða 60 aura fyrir hverja smálest. Þó er hafnarnefnd heimilt að lækka gjald þetta, eða fella burt, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi. Strandferðaskip ríkisins greiða aðeins 40 aura af smálest.

Undanþegin gjaldi þessu eru þó herskip, varðskip, björgunarskip, skemmtiskip, skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, og skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda.

d. Liggi skip lengur en 14 daga á höfninni í einu, skal það greiða lestagjald að nýju fyrir hverja 14 daga eða brot úr þeim. Hafi skipið verið tekið á land til aðgerðar, telst sá tími ekki, sem það stóð uppi.

12. gr.

Öll skip, sem koma til hafnarinnar á tímabilinu frá 1. ágúst til 14. maí, skulu greiða ljósagjald, sem hér segir:

a. Skip þau, er um getur í 11. gr., a-lið, 9 krónur á ári.

b. Skip þau, er um getur í 11. gr., b-lið, 6 krónur á ári.

c. Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma, greiði 3 aura fyrir hverja nettó smálest í hvert skipti, sem þau koma til hafnar, þó aldrei minna en 10 krónur. Undanþegin gjaldi þessu eru þau skip, sem undanþegin eru gjaldi samkvæmt 11. gr., c-lið.

2. gr.

17. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Vörugjaldskrá.

A. Aðfluttar vörur:

1. flokkur. Gjald 45 aurar fyrir hver 100 kg:
Kol, salt og aðrar vörur, er reiknast eftir þyngd og ekki er tekið sérstakt vörugjald af eða undanþegnar eru vörugjaldi.

2. flokkur. Gjald 105 aurar af hverjum 100 kg:
Olíur og benzín.

3. flokkur. Gjald 15 aurar fyrir hverja tunnu:
Tómar tunnur, uppsettar eða í stöfum.

86 4. flokkur. Gjald 30 aurar fyrir hvert fat:
17. apríl Tóm föt, uppsett eða í stöfum.

5. flokkur. Gjald 6 aurar af hverju kg:
Kryddvörur.

6. flokkur. Gjald 3 aurar af hverju kg:
Sykur til kryddsöltunar.

7. flokkur. Gjald 6 aurar af hverju teningsfeti:
Allar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.

B. Útfluttar vörur:

1. flokkur. 30 aurar fyrir hver 100 kg:
Saltfiskur.

2. flokkur. Gjald 30 aurar fyrir hver 100 kg:
Ísaður fiskur.

3. flokkur. Gjald 42 aurar fyrir hver 100 kg:
Frystur fiskur.

4. flokkur. Gjald 42 aurar fyrir hver 100 kg:
Síldarmjöl og fiskimjöl, lýsi og aðrar vörur, er reiknast eftir þyngd og ekki eru undanþegnar vörugjaldi.

5. flokkur. Gjald 45 aurar fyrir hverja tunnu:
Saltsíld.

6. flokkur. Gjald 90 aurar fyrir hverja tunnu:
Kryddsíld, sykursöltuð eða flött.

7. flokkur. Gjald 6 aurar af hverju teningsfeti:
Vörur, er reiknast eftir rúmmáli.

8. flokkur. Gjald 30 aurar af hverri sauðkind.

9. flokkur. Gjald 3 krónur fyrir hvern stórgrip.

Reglugerðarbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast gildi nú þegar, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 17. apríl 1952.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

Staðfesting handhafa forsetavaldsins á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Jóns Þorlákssonar, verkfræðings, til styrktar verkfræðinemum við Háskóla Íslands eða til framhaldsnáms þeirra við annan háskóla“, útgefin á venjulegan hátt ad mandatum af dómsmálaráðherra 18. apríl 1952. 87 18. apríl

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Jóns Þorlákssonar, verkfræðings, til styrktar verkfræðinemum við Háskóla Íslands eða til framhaldsnáms þeirra við annan háskóla.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Jóns Þorlákssonar, verkfræðings, til styrktar verkfræðinemum við Háskóla Íslands eða til framhaldsnáms þeirra við annan háskóla.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af ekkju Jóns Þorlákssonar, verkfræðings, frú Ingibjörgu Claessen Þorláksson, og kjördætrum þeirra, frú Önnu Margréti Hjartarson og frú Elínu Kristínu Halldórsson, á sjötíu og fimm ára afmæli Jóns Þorlákssonar, verkfræðings, 3. marz 1952.

Stofnfé sjóðsins er kr. 50000.00 — fimmtíu þúsund krónur —.

3. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða.

Stendur hann nú í skuldabréfi, tryggðu með veði í húseigninni nr. 14 við Austurstræti í Reykjavík, en skal, eftir því sem það bréf greiðist niður, ávaxtaður í Aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands, í ríkistryggðum skuldabréfum eða á annan hátt eftir ákvörðun sjóðstjórnarinnar.

Höfuðstólinn skal auka með því að leggja við hann árlega hluta af vöxtunum, svo sem greint verður hér á eftir, svo og með gjöfum og áheitum og á annan hátt, eftir því sem sjóðstjórnin ákveður.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja stúdenta til náms við verkfræðideild Háskóla Íslands eða til framhaldsnáms þeirra við annan háskóla, einkum þá er að dugnaði og reglusemi skara fram úr öðrum, og skulu fyrstu árin að öðru jöfnu ganga fyrir stúdentar ættaðir úr Húnavatns og Skagafjarðar sýslum.

5. gr.

Verja skal árlega til styrkveitinga samkv. 4. gr. tveimur þriðju af vöxtum sjóðsins. Mismunurinn leggst við höfuðstólinn á hverjum tíma. Þó skal ríflegri styrkur veittur á tugsafmælum Jóns Þorlákssonar og á aldarafmæli hans skal verja ársvöxtum sjóðsins til styrkveitinga. Svo skal sjóðstjórninni, ef henni þykir henta, heimilt að draga saman handbært styrktarfé tveggja ára í senn, þannig að eitt ár sé enginn styrkur veittur, en hið næsta sé ráðstafað styrktarfé tveggja ára.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skipa rektor Háskóla Íslands, sem skal vera formaður stjórnarinnar, forseti Verkfræðideildar Háskóla Íslands og Geir G. Zoëga, vegamálastjóri, meðan hans nýtur við, en síðan formaður Verkfræðingafélags Íslands.

87 18. apríl

7. gr.

Stjórnin annast ávöxtun sjóðsins og setur sér að öðru leyti starfsreglur, eftir því sem henni þurfa þykir. Enn fremur annast hún um úthlutun styrkja úr sjóðnum eftir þeim reglum, er hér á undan greinir. Skal árleg úthlutun úr sjóðnum fram fara á afmælisdegi Jóns Þorlákssonar, verkfræðings, 3. marz.

8. gr.

Stjórn sjóðsins skal halda fundarbók og færa í hana skipulagsskrá sjóðsins, úthlutun styrkja úr sjóðnum og aðrar fundarsamþykktir, svo og annað það, er varðar hag og rekstur sjóðsins. Enn fremur skal stjórnin halda sérstaka bók yfir hag og rekstur sjóðsins.

9. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Skal stjórnin hafa lokið ársreikningi hverju sinni eigi síðar en 1. febrúar. Sendir hún síðan reikninginn til endurskoðunar og skal endurskoðun framkvæmd af mönnum kjörnum af háskólaráði. Að lokinni endurskoðun skal reikningur sjóðsins árlega birtur í árbók háskólans eða í B-deild Stjórnartíðinda.

10. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari og skal hún síðan prentuð í B-deild Stjórnartíðinda.

Reykjavík, 12. apríl 1952.

Ingibjörg Claessen Þorláksson. Anna M. Hjartarson. Elín K. Halldórsson.

88 19. apríl

AUGLÝSING

um breyting á reglugerð fyrir vatnsveitu Neskaupstaðar, nr. 66 22. júní 1937.

1. gr.

1. gr. orðist svo:

Bæjarsjóður hefur einkasölu á vatni til hverra þarfa sem er, á því svæði kaupstaðarins, sem vatnsveitan nær yfir og hún getur fullnægt, svo og á höfn hans.

2. gr.

4. gr. orðist svo:

Vatnsskatt skal greiða af öllum húseignum á vatnsveitusvæðinu, öðrum en geymsluhúsum, sem ekkert vatn nota. Skal hann ákveðinn í gjaldskrá og miðaður við fasteignaverð húseigna. Aukagjald má leggja á þá, sem nota vatn til annars en heimilisþarfa, og á þá, sem hafa vatnshana utanhúss. Skip, sem taka vatn úr vatnsveitu kaupstaðarins, skulu greiða gjald fyrir vatnstökuna samkvæmt gjaldskrá.

3. gr.

5. gr. orðist svo:

Gjalddagi vatnsskatts er 1. júní ár hvert.

Reglugerðarbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 19. apríl 1952.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Hallgrímur Dalberg.

AUGLÝSING

89
21. apríl

um breyting á reglugerð um fasteignaskatt í Neskaupstað, nr. 64 5. maí 1939.

1. gr.

2. gr. orðist svo:

a. Af húseignum, hafskipabryggjum, geymslubyrgjum, oliu- og benzíngeymum, skal greiða 1%.
b. Af byggingarlóðum, byggðum og óbygðum, skal greiða 2%. Af sérstaklega útmældum túnum og görðum greiðist ekkert gjald.
c. Af bryggjum, þerrireitum, húsum og lóðum, sem eingöngu eru notuð til útgerðar eða landbúnaðar skal greiða 0,2%.

2. gr.

Reglugerðarbreyting þessi, sem bæjarstjórn Neskaupstaðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 67 1945, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 21. apríl 1952.

F. h. r.
Jónas Guðmundsson.

Hallgrímur Dalberg.

GJALDSKRÁ

90
22. apríl

fyrir vatnsveitu Neskaupstaðar.

Vatnsskattur skal vera sem hér segir:

1. Af húseignum skal greiða í vatnsskatt 1% af fasteignamatsverði, þó þannig, að lægsta gjald af einbýlishúsi skal vera kr. 100.00 og af íbúðarhúsi með tveim íbúðum eða fleiri skal lægsta gjald vera kr. 75.00 af íbúð.
2. Fyrir vatn til skipa skal greiða kr. 8.00 fyrir smálest, þó aldrei lægra en kr. 20.00.
3. Fyrir vatn til saltfiskþvottar skal greiða 1 krónu fyrir hverja smálest af fiski.
4. Fyrir fiskþvott á bryggju greiðist 50 aurar fyrir hvert tonn af slægðum fiski með haus.
5. Fyrir vatn í síldarpækil og til síldarfrystingar greiðist 50 aurar fyrir hverja tunnu síldar.
6. Fyrir vatn til ísframleiðslu greiðist kr. 2.00 fyrir hvert tonn af framleiddum ís.
7. Fyrir bifreiðar, árlegt gjald:
   a. Fyrir vörubifreiðar kr. 50.00.
   b. Fyrir aðrar bifreiðar kr. 30.00.
8. Fyrir hraðfryst fiskflök greiðist kr. 2.00 fyrir hvert tonn frystra flaka.
9. Þar sem vatnsnotkun er mikil heimilast bæjarstjórn að krefjast greiðslu samkvæmt vatnsmælum, og skal þá greiða kr. 1.00 fyrir hverja smálest upp að 1000 árlegrar notkunar, en 50 aura fyrir hverja smálest, sem umfram er, enda verði þá ekki innheimtur vatnsskattur samkvæmt tölulið 3—8 jafnframt.
10. Fyrir aðra notkun á vatni ákveður bæjarstjórnin gjaldið þegar ástæða þykir til. Gjöld þessi getur bæjarstjórn hækkað eða lækkað um allt að 50%.

90 22. apríl Gjaldskrá þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Neskaupstaðar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá fyrir vatnsveitu Neskaupstaðar, nr. 67 22. júní 1937.

Félagsmálaráðuneytið, 22. apríl 1952.

F. h. r.
Jónas Guðmundsson.

Hallgrímur Dalberg.

91 22. apríl

REGLUGERÐ
um launakjör á símstöðvum og póstafgreiðslum.

1. gr.

Samkvæmt 21. gr. laga nr. 60 12. marz 1945, um laun starfsmanna ríkisins, og 8. gr. laga nr. 8 9. jan. 1935, er hér með sett eftirfarandi reglugerð um launakjör á símstöðvum og póstafgreiðslum.

2. gr.

Starfsmenn við póstafgreiðslustörf á Akureyri, Ísafirði, Siglufirði, Seyðisfirði og Vestmannaeyjum njóta sömu launakjara og starfsmenn póststofunnar í Reykjavík. Póst- og símamálastjórnin ákveður starfsmannafjölda á ofangreindum stöðvum og flokkun þeirra samkvæmt lögum um laun starfsmanna ríkisins.

3. gr.

Árslaun síma- og póstafgreiðslumanna á eftirtöldum stöðum séu sem hér segir:

Kr. 25 200.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Akranesi, Keflavík, Neskaupstað og Selfossi.

4. gr.

Árslaun síma- og póstafgreiðslumanna á eftirtöldum stöðum séu sem hér segir:

1. Kr. 23 400.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Blönduósi, Borgarnesi, Eskifirði, Reyðarfirði og Stykkishólmi. Símstjórar: Húsavík, Höfn, Patreksfirði og Sauðárkróki.

2. Kr. 21 600.00: Síma- og póstafgreiðslumaður Egilsstöðum. Póstafgreiðslumenn: Hafnarfirði, Húsavík og Sauðárkróki.

5. gr.

Árslaun síma- og póstafgreiðslumanna á eftirtöldum stöðum séu sem hér segir:

1. Kr. 19 800.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Dalvík og Ólafsfirði.

2. Kr. 18 000.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Bíldudal, Bolungavík, Brúarlandi, Búðardal, Djúpuvík, Eyrarbakka, Fáskrúðsfirði, Gerðum, Grindavík, Hjalteyri, Hrísey, Hveragerði, Hvolsvelli, Raufarhöfn, Sandgerði, Skagaströnd, Stokkseyri, Suðureyri, Vopnafirði, Þingeyri og Þórshöfn. Símstjórar: Flateyri, Hólmavík, Hvammstanga, Ólafsvík, Sauðárkróki og Vík í Mýrdal. Póstafgreiðslumaður Patreksfirði.

Launin samkvæmt 3., 4. og 5. gr. eru miðuð við það, að hlutaðeigandi símstjórar og póstafgreiðslumenn vinni fyrir stofnunina fullkomið eins manns verk. Geti þeir það eigi sjálfir af einhverjum ástæðum, ber þeim að greiða af eigin launum því

aðstoðarfólki, sem þeir taka þess vegna. Eigi skal þeim heldur greitt fyrir aðstoð vegna starfs, sem greitt er fyrir sérstaklega, svo sem innheimtustarfa o. fl. Ef þóknun fyrir störf vegna orlofslaganna fer yfir 1000.00 kr. á ári, greiðist það, sem umfram er, stofnuninni. Gildir þetta jafnt fyrir alla póstafgreiðslumenn í 3., 4., 5. og 6. gr. 91 22. apríl

6. gr.

Síma- og póstafgreiðslumenn á eftirtöldum stöðum hafa árslaun að meðtalinni aðstoð sem hér segir:

1. Kr. 16 200.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Hofsósi, Kirkjubæjarklaustri, Kópaskeri, Laugarvatni og Sandi.

2. Kr. 14 400.00: Símstjórinn Krossum í Eyjafirði. Póstafgreiðslumaðurinn Hvammstanga.

3. Kr. 12 600.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Borgarfirði, Grafarnesi og Súðavík. Póstafgreiðslumenn: Flateyri, Hólmavík og Ólafsvík.

4. Kr. 10 800.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Breiðdalsvík, Drangsnesi, Eiðum, Króksfjarðarnesi og Stöðvarfirði. Símstjórar: Breiðumýri og Djúpavogi.

5. Kr. 9 000.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Flatey á Breiðafirði, Fosshóli, Reykholti, Skógum í Fnjóskadal, Svignaskarði og Grenjaðarstað. Símstjórar: Hábæ í Vogum, Meiri-Tungu og Skútustöðum. Póstafgreiðslumenn: Einarsstöðum og Vík í Mýrdal.

6. Kr. 7 200.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Bakkafirði, Grenivík, Höfnum, Svalbarðseyri, Torfastöðum, Varmahlíð í Skagafirði. Símstjórar: Haganesvík og Munkaþverá.

7. Kr. 6 300.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Ási í Vatnsdal, Bólstaðarhlíð og Minniborg. Símstjórinn í Ásgarði í Grímsnesi.

8. Kr. 5 400.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Arnarstapa á Mýrum, Arngerðareyri, Ásgarði í Dölum, Fossvöllum, Gaulverjabæ, Síðumúla, Skarði í Lundarreykjadal, Skarðshlíð og Staðarfelli. Símstjórar: Bessastöðum, Eyrarkoti, Galtafelli, Hjarðarfelli, Hnausum, Hvanneyri, Mælifelli, Varmahlíð undir Eyjafjöllum og Þingvöllum. Póstafgreiðslumenn: Djúpavogi og Haganesvík.

9. Kr. 3 600.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Ásum í Gnúpverjahreppi, Hólum í Nesjahreppi, Miklabæ og Hallormsstað. Póstafgreiðslumaðurinn í Mjóafirði.

7. gr.

Þeir símstjórar og póstafgreiðslumenn, sem laun taka samkvæmt 3. og 4. gr. í þessari reglugerð, svo og fastráðnar starfsstúlkur á þeim stöðum, sem taldir eru í 3. gr., hafa sömu réttindi og skyldur sem aðrir starfsmenn pósts og síma.

Forstöðumönnum annarra símstöðva og póstafgreiðslna skal greiða orlofsfé sérstaklega. Greiðsla fyrir aðstoð vegna forfalla telst innifalin í launum. Þó er póst- og símamálastjórninni heimilt að bæta forstöðumönnum á þessum stöðum ef sérstök veikindi bera að höndum. Póst- og símamálastjórnin setur nánari ákvæði um rekstur símstöðva og póstafgreiðslna.

8. gr.

Á póstafgreiðslum og símstöðvum, þar sem eru ein eða fleiri starfsstúlkur auk forstöðumanns, skulu þær ráðnar af póst- og símamálastjórninni að fengnum tillögum forstöðumanns, og ákveður póst- og símamálastjórnin fjölda þeirra á hverjum stað.

Byrjunarlaun þessara stúlkna skulu vera kr. 10 800.00 á ári og hækka um kr. 900.00 á ári í 5 ár upp í kr. 15 300.00.

91
22. apríl

9. gr.

Húsaleigu, ljós, hita og ræstingu vegna reksturs póstafgreiðslna og 1. fl. B. og 2. fl. símstöðva greiðir stofnunin, og skal yfirskattanefnd í hverju héraði meta þessar greiðslur árlega fyrir byrjun þess árs, sem þær gilda fyrir. Á þeim stöðvum, þar sem símstjórar og póstafgreiðslumenn hafa húsnæði til íbúðar í húseignum pósts og síma, skal það á sama hátt metið af yfirskattanefnd og dregið frá laununum mánaðarlega. Ljós og hita greiði þeir hlutfallslega við póst og síma.

Mati yfirskattanefndar má skjóta til ríkisskattanefndar.

10. gr.

Þóknun fyrir rekstur 3. flokks símstöðva sé sem hér segir:

1. Föst ársþóknun, er nemi:

a.	Til stöðva, sem hafa	150—400	útf. afgr.	.....	kr.	360.00
b.	— — — —	401—1000	— —	.....	—	720.00
c.	— — — —	1001—1800	— —	.....	—	1080.00
d.	— — — —	yfir 1800	— —	.....	—	1440.00

miðað við afgreiðslufjölda næstliðins árs.

2. 105 aurar fyrir hvert útfarið viðtalsbil í símtölum og hvert útfarið símskeyti (önnur en þjónustu- og veðurskeyti).
3. Fyrir hvern símnotanda kr. 36.00 á ári miðað við 1. júlí.

11. gr.

Þar sem símstöðvar eru á gisti- og veitingastöðum getur póst- og símamálastjórnin krafizt þess, að þær stofnanir taki þátt í kostnaði við rekstur stöðvanna.

12. gr.

Á launagreiðslur samkvæmt reglugerð þessari greiðast uppbætur eftir sömu reglum og á laun opinberra starfsmanna.

13. gr.

Þriðja hvert ár skal endurskoða reglugerð þessa.

Ef breyting verður á rekstrarskilyrðum og afgreiðslu símstöðvar eða póstafgreiðslu vegna sameiningar pósts og síma eða færslu milli flokka, á milli þess sem endurskoðun fer fram, skal henni um leið skipað í nýjan launaflokk.

Endurskoðun reglugerðar þessarar skal framkvæmd af þriggja manna nefnd, er ráðherra skipar, og sé einn þeirra tilnefndur af BSRB.

Við aukaendurskoðun samkvæmt 2. mgr. greinar þessarar, skal kveðja til þann fulltrúa endurskoðunarnefndar, sem BSRB hefur tilnefnt.

14. gr.

Reglugerð þessi gildir frá 1. apríl 1952, og fellur þá úr gildi reglugerð um sama efni frá 6. júlí 1949.

Póst- og símamálaráðherrann, 22. apríl 1952.

Björn Ólafsson.

Guðmundur Hlíðdal.

92
30. apríl

REGLUGERÐ

fyrir Vinnumiðlunarskrifstofu Hafnarfjarðarbæjar.

1. gr.

Vinnumiðlunarskrifstofa Hafnarfjarðarbæjar annast vinnumiðlun í Hafnarfirði.

2. gr.

Hlutverk Vinnumiðlunarskrifstofunnar er:

1. að veita verkamönnum og atvinnurekendum endurgjaldslausa milligöngu um vinnusölu og vinnukaup;
2. að miðla vinnu milli bæjarbúa eftir því, sem unnt er;
3. að úthluta vinnu þeirri, sem kostuð er af bæjarsjóði og ríkissjóði til atvinnubóta, svo og annarri vinnu, sem ríki, bær eða opinberar stofnanir fela skrifstofunni að úthluta;
4. að fylgjast með atvinnuháttum, eftir því sem auðið er, og safna skýrslum og gögnum í því augnamiði;
5. að aðstoða við atvinnuleysisskráningar eftir lögum nr. 57 frá 7. maí 1928 og láta fara fram atvinnuleysisskráningar eftir fyrirmælum bæjarstjórnar eða félagsmálaráðherra eða stjórnar Vinnumiðlunarskrifstofunnar;
6. að veita opinberum stofnunum svo og verkalýðsfélögum innan Alþýðusambands Íslands og félögum atvinnurekenda upplýsingar um tölu atvinnulausra og hagi þeirra eftir því, sem unnt er;
7. að halda uppi sambandi við skrifstofur, sem annast vinnumiðlun í öðrum kaupstöðum, svo og sambandi við sveitir varðandi vinnumiðlun eftir því, sem við verður komið;
8. að inna af höndum þau störf, er skrifstofunni verða falin af bæjarstjórn, bæjarstjóra eða í lögum og reglugerðum.

3. gr.

Allir þeir, sem hafa með höndum fastan atvinnurekstur í Hafnarfirði með aðkeyptu vinnuafli verkamanna, skulu eigi sjaldnar en mánaðarlega senda Vinnumiðlunarskrifstofunni afrit af kaupgjaldsskrám sínum, enda séu þær þannig útbúnar, að auðvelt sé að sjá af þeim, hve mikil upphæð hefur verið greidd í vinnulaun hverjum einstökum manni á þeim tíma, sem skráin nær yfir.

Vinnumiðlunarskrifstofan skal, að fengnum tillögum Vinnuveitendasambands Íslands, láta útbúa eyðublöð fyrir þessar kaupgjaldsskrár, og skulu þau afhent atvinnurekendum ókeypis.

4. gr.

Á Vinnumiðlunarskrifstofunni skulu haldnar bækur og gerðar skýrslur sem hér segir:

1. Spjaldskrár með upplýsingum um atvinnugrein, ómagafjölda og heimili allra atvinnulausra manna, er leita aðstoðar skrifstofunnar, og aðrar þær upplýsingar, er hún telur nauðsynlegar;
2. bók eða skýrslur um alla atvinnulausa menn, er mæta við hinar lögboðnu atvinnuleysisskráningar eða á skrifstofunni. Þar skal færa að minnsta kosti á hverjum ársfjórðungi nákvæmar upplýsingar um eignir, atvinnu, ómagafjölda og aðra afkomu mannsins, svo að fljótlega megi fá glöggt yfirlit yfir möguleika hans til sjálfsbjargar;

92 30. apríl

3. bók, sem í er færð daglega tala og atvinnugrein þeirra mann, er koma á skrifstofuna í atvinnuleit;
4. bók eða skýrsla, sem í eru færðar allar ráðningar í vinnu, sem fram hafa farið að tilhlutun skrifstofunnar, enn fremur nöfn vinnukaupenda og vinnuseljenda, svo og upplýsingar um hvar vinnan sé, til hve langs tíma og fyrir hvaða kaup.

5. gr.

Stjórn Vinnumiðlunarskrifstofunnar skipa fimm menn, þrír þeirra skulu kjörnir af bæjarstjórn Hafnarfjarðar með hlutfallskosningu, einn skal tilnefndur af fulltrúaráði verkalýðsfélaganna í Hafnarfirði og einn af samtökum atvinnurekenda í Hafnarfirði. Varamenn skulu vera jafnmargir og valdir af sömu aðilum.

Nú kýs eigi annar hvor eða hvorugur þeirra aðilja, er síðast voru taldir, fulltrúa í stjórn Vinnumiðlunarskrifstofunnar innan 15 daga frá því að þeir fá tilkynningu um að gera það, þá skal bæjarstjórn Hafnarfjarðar á næsta fundi sínum þar á eftir, kjósa fulltrúa til viðbótar í stjórnina, svo að hún verði jafnan skipuð fimm mönnum.

Kjörtímabil stjórnarmanna og varamanna er fjögur ár. Stjórnin kýs sér sjálf formann, varaformann og ritara til eins árs í senn. Laun stjórnarmanna skulu vera kr. 1000.00 á ári.

6. gr.

Stjórn Vinnumiðlunarskrifstofunnar skal halda fund að minnsta kosti einu sinni í mánuði og taka þá til athugunar skýrslur skrifstofunnar. Að öðru leyti boðar formaður stjórnina svo oft á fund, sem honum þykir þurfa, eða ef tveir úr stjórninni óska þess eða forstöðumaður fer þess á leit.

Forstöðumaður situr að jafnaði fundi stjórnarinnar og hefur þar málfrelsi og tillögurétt.

7. gr.

Stjórn Vinnumiðlunarskrifstofunnar ræður forstöðumann stofnunarinnar, svo og aðra starfsmenn, eftir því, sem þurfa þykir og bæjarstjórn samþykkir, setur þeim starfsreglur og hefur umsjón með störfum þeirra og rekstri stofunnar yfirleitt.

8. gr.

Forstöðumaður Vinnumiðlunarskrifstofunnar annast fjárreiður hennar undir eftirliti stjórnar Vinnumiðlunarskrifstofunnar.

Fastir starfsmenn skrifstofunnar og stjórn hennar fá laun sín greidd hjá bæjargjaldkera. Hann greiðir og reikninga stofunnar, er þeir hafa verið samþykktir af forstöðumanni og uppáskrifaðir af bæjarstjóra.

Reikningar Vinnumiðlunarskrifstofunnar skulu endurskoðaðir á sama hátt og reikningar Hafnarfjarðarkaupstaðar.

9. gr.

Um laun forstöðumanns Vinnumiðlunarskrifstofunnar fer eftir samþykkt um laun fastra starfsmanna Hafnarfjarðarbæjar, eftir ákvörðun bæjarstjórnar hverju sinni.

Hann hefur sömu skyldur og réttindi og aðrir fastir starfsmenn bæjarins.

10. gr.

Allur kostnaður, sem leiðir af framkvæmd reglugerðar þessarar, greiðist úr bæjarsjóði Hafnarfjarðarkaupstaðar, með þeim takmörkunum þó, sem um ræðir í 8. gr. laga nr. 41 15. marz 1951, um vinnumiðlun.

Reglugerð þessi, sem bæjarstjórn Hafnarfjarðar hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 41 15. marz 1951, um vinnumiðlun, staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. 92 30. apríl

Félagsmálaráðuneytið, 30. apríl 1952.

Steingrímur Steinþórsson.

Jónas Guðmundsson.

Staðfesting handhafa forsetavaldsins á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Árnesinga", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 5. maí 1952. — Skipulagsskráin er þannig: 93 5. maí

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Árnesinga.

1. gr.

Sjóður þessi er stofnaður við lát síra Árna Sigurðssonar fríkirkjuprests, sem var Árnesingur að ætt og uppruna, og er stofnfé gjafir þær, er söfnuðust til minningar um hann látinn.

2. gr.

Árnesingafélagið í Reykjavík, er hafði frumkvæði að sjóðstofnun þessari, ákvað þá þegar, að sjóðurinn skyldi efldur með minningargjöfum um látna Árnesinga og heita Minningarsjóður Árnesinga. Stofnfé sjóðsins er kr. 5685.00.

3. gr.

Þegar sjóðurinn hefur aukizt svo sem síðar segir, skal honum varið til styrktar fátækum, efnilegum námsmönnum úr Árnessýslu, hvort sem þeir stunda nám sitt innan héraðs síns eða utan.

4. gr.

Þegar fjárhæð minningarsjóðsins nemur kr. 25000 — tuttugu og fimm þúsund krónum —, heimilast stjórn sjóðsins að greiða $\frac{3}{5}$ hluta af vöxtum hans í styrk til 1—3 nemenda árlega, og eftir að sjóðurinn er orðinn kr. 100 000, þá alla vexti hans. Veita má sama nemanda styrk úr sjóðnum allt að þremur árum, eftir því sem námi hans og efnahag er háttað.

5. gr.

Stjórn sjóðsins skipa þrír menn til fjögurra ára í senn. Skal einn þeirra valinn af sýslunefnd Árnessýslu, annar af Árnesingafélaginu í Reykjavík, en hinn þriðji tilnefndur af menntamálaráðherra, og skal hann vera formaður sjóðstjórnarinnar.

6. gr.

Verkefni stjórnarinnar skulu vera að varðveita sjóðinn hverju sinni á sem tryggilegastan og hagkvæmastan hátt og ákveða, hverjir skuli njóta styrks úr honum, er til þess kemur. Stjórnin lætur gera minningarspjöld, er minningargjafir til sjóðsins eru skráðar á, svo sem venja er til, og hefur þau til afhendingar á hæfilega mörgum stöðum. Enn fremur heldur stjórnin gerðabók og reikningabók fyrir fundargerðir sínar og fjárreiður sjóðsins. Í reikningabókina skulu færð nöfn allra þeirra, sem minningargjafir hafa verið gefnar um. Reikningar sjóðsins skulu lagðir fram endurskoðaðir á aðalfundi Árnesingafélagsins í Reykjavík.

7. gr.

Leita skal staðfestingar forsetans á skipulagsskrá þessari.

94

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2300	00	2300	00	1917
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	250	00	1500	00	1250
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	182	73	1461	84	1218
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	96	18	961	80	802
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1362	50	1362	50	1135
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	1261	11	1681	48	1401
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	12	09	1450	80	1209
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	9	73	1167	60	973
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	19	04	2284	80	1904
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	6	42	770	40	642
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	132	50	795	00	662
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	18	50	74	00	62
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	18	72	112	32	94
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	15	06	90	36	75
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	101	33	»	»	2027
43.	— 1 lambsfóður ..... á	92	73	»	»	1855
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1544	60	1287
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1418	40	1182
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			795	00	662
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			92	23	77
	En meðalverð allra landaura samantalið			3850	35	3208
	og skipt með 4 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			962	56	802

Skrifstofu Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstaðar, 24. marz 1952.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 3. apríl 1952.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

95

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Suður-Múlasýslu og Neskaupstað

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1900	00	1900	00	1583
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	234	00	1404	00	1170
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	243	75	1462	50	1219
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	200	00	1600	00	1333
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	171	66	2059	92	1717
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	204	06	1632	48	1360
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	102	19	1021	90	852
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1400	00	1400	00	1167
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	277	08	1702	77	1419
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	7	83	939	60	783
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	6	06	727	20	606
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	16	32	1958	40	1632
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	6	35	762	00	635
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur 1 pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	100	71	604	26	504
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	95	25	»	»	1905
43.	— 1 lambsfóður ..... á	86	67	»	»	1733
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1575	95	1313
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1096	80	914
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			604	26	504
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			»	»	»
	En meðalverð allra landaura samantalið			3277	01	2731
	og skipt með 3 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1092	34	910

Skrifstofu Suður-Múlasýslu, 14. febrúar 1952.

Lúðvík Ingvarsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 24. marz 1952.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

96

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Austur-Skaftafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1366	67	1366	67	1139
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	135	00	810	00	675
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	110	00	660	00	550
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	90	00	720	00	600
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	77	50	930	00	775
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	103	33	826	64	689
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	47	50	475	00	396
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	730	00	730	00	608
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	620	00	826	67	689
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	4	40	528	00	440
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	3	20	384	00	320
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	13	33	1599	60	1333
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	4	58	549	60	458
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	70	83	»	»	1417
43.	— 1 lambsfóður ..... á	58	33	»	»	1167
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			816	11	680
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			765	30	638
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			»	»	»
	En meðalverð allra landaura samantalið			1581	41	1318
	og skipt með 2 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			790	70	659

Skrifstofu Skaftafellssýslu, 25. febrúar 1952.

Jón Kjartansson.

Framanritað verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 24. marz 1952.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

97

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Vestur-Skaftafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1514	29	1514	29	1262
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	171	43	1028	58	857
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	192	14	1152	84	961
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	145	00	1160	00	967
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	114	29	1371	48	1143
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	150	71	1205	68	1005
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	65	00	650	00	542
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1091	43	1091	43	910
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	725	71	967	61	806
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	4	59	550	80	459
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	3	13	375	60	313
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	16	00	1920	00	1600
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	3	46	415	20	346
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	89	29	»	»	1786
43.	— 1 lambsfóður ..... á	84	29	»	»	1686
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1126	88	939
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			815	40	679
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			»	»	»
	En meðalverð allra landaura samantalið			1942	28	1618
	og skipt með 2 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			971	14	809

97

Skrifstofu Skaftafellssýslu, 25. febrúar 1952.

Jón Kjartansson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 24. marz 1952.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

98

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Vestmannaeyjakaupstað

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2100	00	2100	00	1750
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	200	00	1200	00	1000
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	210	00	1260	00	1050
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	175	00	1400	00	1167
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	150	00	1800	00	1500
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	175	00	1400	00	1167
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	90	00	900	00	750
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	800	00	800	00	667
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	600	00	800	00	667
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	7	00	840	00	700
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	5	00	600	00	500
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	18	00	2160	00	1800
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	7	00	840	00	700
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	140	00	840	00	700
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

98

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	30	00	450	00	375
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	40	00	160	00	133
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	30	00	180	00	150
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	25	00	150	00	125
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	45	00	360	00	300
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	30	00	360	00	300
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	250	00	3000	00	2500
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	»	»	»	»	»
43.	— 1 lambsfóður ..... á	»	»	»	»	»
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1295	55	1080
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1110	00	925
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			840	00	700
	Eftir E. eða í lýsi			450	00	375
	Eftir F. eða í skinnavöru			242	00	202
	En meðalverð allra landaura samantalið			3937	55	3282
	og skipt með 5 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			787	51	656

Skrifstofu Vestmannaeyjakaupstaðar, 25. marz 1952.

Torfi Jóhannsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 1. apríl 1952.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

99

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Rangárvallasýslu

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2145	45	2145	45	1788
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	172	73	1036	38	863
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	195	45	1172	70	977
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	153	36	1226	88	1022
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	122	00	1464	00	1220
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	153	27	1226	16	1022
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	62	45	624	50	520
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	950	91	950	91	792
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	690	91	921	21	768
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	10	00	1200	00	1000
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	6	75	810	00	675
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	17	95	2154	00	1795
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	6	41	769	20	641
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	20	43	81	72	68
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	17	67	106	02	88
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	13	57	81	42	68
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	17	50	140	00	117
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	16	79	201	48	168
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	1	50	360	00	300
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	94	36	»	»	1887
43.	— 1 lambsfóður ..... á	80	45	»	»	1609
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1196	47	997
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1233	30	1028
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			161	77	135
	En meðalverð allra landaura samantalið			2591	54	2160
	og skipt með 3 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			863	84	720

Skrifstofu Rangárvallasýslu, 2. apríl 1952.

Björn Björnsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 12. apríl 1952.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

100

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Árnessýslu

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2155	56	2155	56	1796
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	194	12	1164	72	971
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	215	45	1292	70	1077
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	187	92	1503	36	1253
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	157	92	1895	04	1579
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	176	06	1408	48	1174
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	72	56	725	60	605
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1108	89	1108	89	924
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	703	24	937	65	781
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	7	04	844	80	704
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	4	33	519	60	433
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	14	95	1794	00	1495
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	5	28	633	60	528
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

100

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	87	81	»	»	1756
43.	— 1 lambsfóður ..... á	78	67	»	»	1573
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1354	67	1129
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			948	00	790
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			»	»	»
	En meðalverð allra landaura samantalið			2302	67	1919
	og skipt með 2 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1151	33	959

Skrifstofu Árnessýslu, 3. apríl 1952.

Páll Hallgrímsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 3. apríl 1952.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

101

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Gullbringu- og Kjósarsýslu, Keflavík, Hafnarfjarðarkaupstað og Reykjavík

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2306	25	2306	25	1922
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	217	81	1306	86	1089
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	223	42	1340	52	1117
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	192	73	1541	84	1285
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	167	92	2015	04	1679
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	178	57	1428	56	1190
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	103	50	1035	00	863
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1040	63	1040	63	867
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	764	29	1019	05	849
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	8	48	1017	60	848
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	7	07	848	40	707
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	18	17	2180	40	1817
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	7	00	840	00	700
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	14	00	2520	00	2100
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	152	09	912	54	760
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

101

		Í peningum kr.	aur	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	32	13	481	95	402
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	21	00	84	00	70
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	19	40	116	40	97
33.	— 6 fjórðungar hrosskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	86	13	»	»	1723
43.	— 1 lambsfóður ..... á	77	69	»	»	1554
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1448	19	1207
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1221	35	1018
	Eftir C. eða í ullartóvöru			2520	00	2100
	Eftir D. eða í fiski			912	54	760
	Eftir E. eða í lýsi			481	95	402
	Eftir F. eða í skinnavöru			100	20	83
	En meðalverð allra landaura samantalið			6684	23	5570
	og skipt með 6 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1116	04	928

Skrifstofu Gullbringu- og Kjósarsýslu og Hafnarfjarðar 22. apríl 1952.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Framanritað verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 28. apríl 1952.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

102

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Borgarfjarðarsýslu og Akraneskaupstað

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2290	00	2290	00	1908
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	247	50	1485	00	1237
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	197	50	1580	00	1317
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	107	50	1075	00	896
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	935	00	935	00	779
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	740	00	986	67	822
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	»	»	»	»	»
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	»	»	»	»	»
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	17	90	2148	00	1790
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	4	80	576	00	480
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

102

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	27	14	108	56	90
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	25	71	154	26	129
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	16	71	100	26	84
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	95	50	»	»	1910
43.	— 1 lambsfóður ..... á	101	00	»	»	2020
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1391	94	1160
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1362	00	1135
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			121	03	101
	En meðalverð allra landaura samantalið			2874	97	2396
	og skipt með 3 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			958	32	799

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 4. apríl 1952.

Jón Steingrímsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 12. apríl 1952.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

103

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Mýrasýslu

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2600	00	2600	00	2166
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	332	00	1992	00	1660
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	197	50	1580	00	1317
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	88	75	887	50	740
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1018	74	1018	74	849
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	742	86	990	48	825
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	7	75	930	00	775
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	5	90	708	00	590
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	17	62	2114	40	1762
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	6	00	720	00	600
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

103

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	16	00	64	00	53
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	15	17	91	02	76
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	330	00	1980	00	1650
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	190	00	2280	00	1900
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	105	00	»	»	2100
43.	— 1 lambsfóður ..... á	122	14	»	»	2443
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1511	45	1259
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1118	10	932
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			77	51	64
	En meðalverð allra landaura samantalið			2707	06	2255
	og skipt með 3 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			902	35	752

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 4. apríl 1952.

Jón Steingrímsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 12. apríl 1952.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

104

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Snæfellsness- og Hnappadalssýslu

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2150	00	2150	00	1792
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	286	82	1720	92	1434
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	231	36	1850	88	1542
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	136	37	1363	70	1136
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1120	83	1120	83	934
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	827	27	1103	03	919
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	10	46	1255	20	1046
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	7	27	872	40	727
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	18	39	2206	80	1839
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	6	68	801	60	668
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	160	00	960	00	800
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

104

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	6	86	102	90	86
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	21	94	87	76	73
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	20	64	123	84	103
33.	— 6 fjórðungar hrosskinns ..... 10 pund á	17	46	104	76	87
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	558	33	3349	98	2792
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	1	93	463	20	386
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	284	37	1706	22	1422
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	108	67	»	»	2173
43.	— 1 lambsfóður ..... á	105	75	»	»	2115
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1551	56	1294
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1284	00	1070
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			960	00	800
	Eftir E. eða í lýsi			102	90	86
	Eftir F. eða í skinnavöru			825	91	688
	En meðalverð allra landaura samantalið			4724	37	3938
	og skipt með 5 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			944	88	788

Skrifstofu Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, 18. marz 1952.

Hinrik Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 3. apríl 1952.

F. h. r.
Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

105

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Dalasýslu

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1911	11	1911	11	1593
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	286	67	1720	02	1433
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	187	78	1502	24	1252
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	120	00	1200	00	1000
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	894	44	894	44	745
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	688	89	918	52	765
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	10	11	1213	20	1011
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	6	72	806	40	672
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	17	00	2040	00	1700
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	5	61	673	20	561
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

105

		Í peningum kr.	aur	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	8	75	131	25	109
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	13	26	53	04	44
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	13	50	81	00	67
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	10	25	61	50	51
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	450	00	2700	00	2250
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	1	40	336	00	280
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	266	67	1600	02	1333
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	99	44	»	»	1989
43.	— 1 lambsfóður ..... á	122	22	»	»	2444
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1357	74	1131
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1183	20	986
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			131	25	109
	Eftir F. eða í skinnavöru			646	31	539
	En meðalverð allra landaura samantalið			3318	50	2765
	og skipt með 4 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			829	62	691

Skrifstofu Dalasýslu 19. janúar 1952.

Þorst. Þorsteinsson.

Framanritað verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 22. janúar 1952.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

106

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Barðastrandarsýslu

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2290	91	2290	91	1909
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	283	64	1701	81	1418
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	225	00	1800	00	1500
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	130	45	1304	50	1087
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1175	00	1175	00	979
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	875	00	1166	67	972
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	10	10	1212	00	1010
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	6	90	828	00	690
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	16	80	2016	00	1680
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	6	55	786	00	655
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	14	10	2538	00	2115
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	111	25	667	50	556
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

106

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	17	75	71	00	59
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	15	75	94	20	78
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	11	50	69	00	58
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	255	50	1533	00	1278
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	92	76	»	»	1855
43.	— 1 lambsfóður ..... á	103	50	»	»	2070
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1573	15	1311
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1210	35	1009
	Eftir C. eða í ullartóvöru			2538	00	2115
	Eftir D. eða í fiski			667	50	556
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			78	07	65
	En meðalverð allra landaura samantalið			6067	07	5056
	og skipt með 5 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1213	41	1011

Skrifstofu Barðastrandarsýslu, 25. febrúar 1952.

Jóhann Skaptason.

Framanritуð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 24. marz 1952.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

107

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2306	25	2306	25	1922
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	302	50	1815	00	1512
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	259	28	1555	68	1296
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	220	71	1765	68	1471
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	203	00	2436	00	2030
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	237	67	1901	36	1584
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	155	67	1556	70	1297
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1315	62	1315	62	1096
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	1063	33	1417	77	1181
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	10	27	1232	40	1027
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	10	21	1225	20	1021
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	18	15	2178	00	1815
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	7	46	895	20	746
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	14	33	2579	40	2149
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	115	83	694	98	579
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	478	57	2871	42	2393
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

107

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	20	10	80	40	67
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	17	00	102	00	85
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	11	72	70	32	59
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	313	13	1878	78	1566
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	98	44	»	»	1969
43.	— 1 lambsfóður ..... á	125	00	»	»	2500
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í friðu			1785	62	1488
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1382	70	1152
	Eftir C. eða í ullartóvöru			2579	40	2149
	Eftir D. eða í fiski			1783	20	1486
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			84	24	70
	En meðalverð allra landaura samantalið			7615	16	6345
	og skipt með 5 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1523	03	1269

Skrifstofu Ísafjarðarsýslu, 22. marz 1952.

Jóh. Gunnar Ólafsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 31. marz 1952.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

108

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Strandasýslu

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2325	00	2325	00	1938
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	326	25	1957	50	1631
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	234	38	1875	00	1562
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	123	75	1237	50	1031
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1262	50	1262	50	1052
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	818	75	1091	67	910
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	7	88	945	00	788
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	5	58	669	00	558
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	18	86	2263	20	1886
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	6	34	760	80	634
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	26	90	107	60	90
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	26	90	161	40	135
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	18	00	108	00	90
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	46	25	370	00	308
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	51	67	620	04	517
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	150	00	900	00	750
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	4	00	960	00	800
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	314	29	1885	74	1571
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	86	13	»	»	1723
43.	— 1 lambsfóður ..... á	140	63	»	»	2812
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1624	86	1354
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1159	50	966
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			461	00	384
	En meðalverð allra landaura samantalið			3245	36	2704
	og skipt með 3 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1081	79	901

Skrifstofu Strandasýslu, 26. febrúar 1952.

Jóh. Salberg Guðmundsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 24. marz 1952.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

109

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Húnavatnssýslu

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2185	29	2185	29	1821
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	422	35	2534	10	2112
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	322	73	3872	76	3227
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	336	00	2688	00	2240
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	285	36	2853	60	2378
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1237	50	1237	50	1031
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	890	63	1184	54	987
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	11	34	1360	80	1134
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	8	14	976	80	814
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	19	00	2280	00	1900
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	7	27	872	40	727
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	145	43	872	58	727
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

109

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	32	80	131	20	109
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	30	53	183	18	153
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	24	93	149	58	125
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	1	23	295	20	246
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	111	18	»	»	2224
43.	— 1 lambsfóður ..... á	124	71	»	»	2494
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			2365	11	1971
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1372	50	1144
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			872	58	727
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			189	79	158
	En meðalverð allra landaura samantalið			4799	98	4000
	og skipt með 4 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1200	00	1000

Skrifstofu Húnavatnssýslu 5. marz 1952.

Guðbr. Ísberg.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 16. apríl 1952.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

110

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Skagafjarðarsýslu og Sauðárkrókskaupstað

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2080	00	2080	00	1733
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	319	55	1917	30	1598
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	241	54	2898	48	2415
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	230	50	1844	00	1537
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	146	67	1466	70	1222
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1200	00	1200	00	1000
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	826	67	1102	22	919
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	11	54	1384	80	1154
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	8	43	1011	60	843
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	17	43	2091	60	1743
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	6	09	730	80	609
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	308	33	1849	98	1542
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

110

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	18	28	73	12	61
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	15	17	91	02	76
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	12	00	72	00	60
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	273	33	1639	98	1367
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	101	61	»	»	2032
43.	— 1 lambsfóður ..... á	120	00	»	»	2400
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1786	96	1489
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1304	70	1087
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			1849	98	1542
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			78	71	66
	En meðalverð allra landaura samantalið			5020	35	4184
	og skipt með 4 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1255	09	1046

Skrifstofu Skagafjarðarsýslu, 1. apríl 1952.

Sigurður Sigurðsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 17. apríl 1952.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

111

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Eyjafjarðarsýslu, Akureyrar-, Siglufjarðar- og Ólafsfjarðarkaupstað.

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2433	33	2433	33	2028
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	292	30	1753	80	1462
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	259	16	3109	92	2592
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	226	25	1810	00	1508
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	128	22	1282	20	1068
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1336	66	1336	66	1114
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	1016	66	1355	54	1130
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	12	16	1459	20	1216
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	10	55	1266	00	1055
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	18	92	2270	40	1892
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	7	40	888	00	740
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	205	87	1235	22	1029
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	413	75	2482	50	2068
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

111

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	28	86	432	90	361
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	22	42	89	68	75
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	20	55	123	30	103
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	16	33	98	00	82
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	90	91	»	»	1818
43.	— 1 lambsfóður ..... á	118	67	»	»	2373
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1868	37	1557
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1470	90	1226
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			1858	86	1548
	Eftir E. eða í lýsi			432	90	361
	Eftir F. eða í skinnavöru			103	66	87
	En meðalverð allra landaura samantalið			5734	69	4779
	og skipt með 5 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1146	94	956

Skrifstofu Eyjafjarðarsýslu, 17. marz 1952.

F. Skarphéðinsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 31. marz 1952.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

112

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Þingeyjarsýslu og Húsavíkurkaupstað

frá 16. maímánaðar 1952 til jafnlengdar 1953.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2312	50	2312	50	1927
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	320	26	1921	56	1601
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	234	23	2810	76	2342
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	208	18	1665	44	1388
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	148	67	1486	70	1239
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1510	53	1510	53	1259
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	1183	33	1577	77	1315
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	12	27	1472	40	1227
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	9	80	1176	00	980
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	18	46	2215	20	1846
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	6	44	772	80	644
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

112

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	312	37	1874	22	1562
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	109	00	»	»	2180
43.	— 1 lambsfóður ..... á	116	90	»	»	2338
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1897	89	1582
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1409	10	1174
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			»	»	»
	En meðalverð allra landaura samantalið			3306	99	2756
	og skipt með 4 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1653	49	1378

Skrifstofu Þingeyjarsýslu, 15. apríl 1952.

Júl. Havsteen.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 26. apríl 1952.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Sig. Áskelsson.

113
2. maí

AUGLÝSING

um breyting á reglugerð um fasteignaskatt á Ísafirði, nr. 61 29. apríl 1939.

Í stað orðanna „skattur þessi fellur í gjalddaga 1. apríl ár hvert“ í 7. grein reglugerðarinnar, skal koma: Skattur þessi fellur í gjalddaga 1. júlí ár hvert.

Reglugerðarbreyting þessi, sem bæjarstjórn Ísafjarðar hefur samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 69 31. desember 1937, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 2. maí 1952.

F. h. r.
Jónas Guðmundsson.

Hallgrímur Dalberg.

114
7. maí

REGLUGERÐ

fyrir vatnsveitu í Höfn í Hornafirði.

1. gr.

Hreppsnefnd Hafnarhrepps hefur einkaleyfi til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á svæði því, er vatnsveitan nær yfir, og einnig til hafnarinnar í Hornafirði.

2. gr.

Frá vatnsæðum veitunnar má enginn leggja vatnsæðar, nema með leyfi vatnsveitunefndar.

3. gr.

Öll framkvæmdastörf, er vatnsveituna varða, annast vatnsveitunefnd í samráði við oddvita og hreppsnefnd. Vatnsveitunefnd annast um viðhald vatnsveitunnar, umsjón alla og endurbætur. Hreppsnefndinni skal heimilt að ráða sérstakan umsjónarmann vatnsveitunnar, er hafi eftirlit með veitukerfinu og annist önnur þau störf í þágu vatnsveitunnar, er henta þykir. Vatnsveitunefnd getur löggilt sérstaka vatnsvirkja til að annast viðhald og viðauka við vatnsveituna, og er þeim skylt að fara í öllu eftir þeim reglum, er vatnsveitunefnd setur þar um.

4. gr.

Hreppsnefnd hefur á hendi reikningshald vatnsveitunnar og innheimtu gegn hæfilegu endurgjaldi. Reikningsárið er almanaksár og skulu reikningar vatnsveitunnar endurskoðaðir af endurskoðendum hreppsreikninganna og lagðir fram ásamt hreppsreikningi ár hvert.

5. gr.

Hreppsnefndin lætur leggja vatnsæðar svo víða um kauptúnið, sem fært þykir og þörf krefur, svo að húseigendur eigi greiðan aðgang að þeim við veg, götu eða annað almenningssvæði, er lóðir þeirra liggja að eða eru í námunda við, og verður enginn krafinn um vatnsskatt fyrr en svo er.

6. gr. 114

Skylt er hverjum húseiganda og öðrum, er vatnsæð hefur, að halda vatns- 7. maí
æðum sínum vel við og láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim. Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í æðunum. Enginn má eyða vatni að óþörfu.

7. gr.

Umsjónarmönnum vatnsveitunnar og löggiltum innlagningarmönnum er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og þau tæki, er sett kunna að vera í samband við þær.

8. gr.

Heimilt er vatnsveitunefnd að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að láta gera við bilanir á pípum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu, eða greiða ekki vatnsskatt á réttum gjalddaga. Ágreiningi út af þessum atriðum má skjóta undir dóm hreppsnefndar. Fullan vatnsskatt ber einnig að greiða fyrir þann tíma, sem vatnsæðum er lokað.

9. gr.

Af öllum íbúðarhúsum og öðrum slíkum húsum, þar sem vatns er þörf, skal greiða vatnsskatt, sem lagður er á eftir fasteignamatsverði húsanna, sem hér segir:

Lágmark skattsins er kr. 250.00 á hús, sem að fasteignamati er kr. 5000.00 og þar undir.

Af næstu kr. 5000.00 greiðist	20 ‰
— — — 5000.00 —	10 ‰
— — — 5000.00 —	5 ‰
— því, sem þar er fram yfir, greiðist	3 ‰

Fyrir vatnshana utanhúss og í peningshúsum og öðrum hliðstæðum útihúsum skal greiða kr. 45.00.

10. gr.

Hús, sem nota vatn til annars en venjulegra heimilisþarfa, vegna atvinnu, sem í þeim er rekin, þar með taldar verbúðir, sláturhús, frystihús o. s. frv., skulu auk gjalds samkvæmt fasteignamatsverði greiða vatnsskatt eftir mæli, sem hér segir:

Af fyrstu 1000 smálestunum greiðist kr. 1.50 af hverri smálest.

Af því, sem umfram er, kr. 1.00 af hverri smálest.

11. gr.

Heimilt er vatnsveitunni að selja allt vatn eftir mælum. Skal þá verð á hverri smálest vera:

Af fyrstu 500 smálestunum	kr. 1.50 af hverri smálest.
— næstu 500 —	— 1.00 — — —
— því, sem umfram er	— 0.80 — — —

Auk þessa tekur vatnsveitan fastagjald, kr. 10.00 af hverri húsveitu ársfjórðungslega. Tengigjald er kr. 150.00 á húsveitu. Ársleiga á mæli verður kr. 6.00.

Öll gjöld fyrir vatn getur hreppsnefndin hækkað eða lækkað eftir ástæðum um allt að 25%.

12. gr.

Fyrir vatn til skipa skal greiða kr. 15.00 fyrir hverja smálest. Þó skal aldrei greiða minna en kr. 25.00 fyrir fiskiskip og kr. 40.00 fyrir önnur skip. Gjaldið skal greiða við móttöku.

114 7 maí

13. gr.

Gjalddagi vatnsskattsins er 1. apríl ár hvert. Vatnsskattinn má taka lögtaki og er hann tryggður með lögveði í eigninni í næstu tvö ár eftir gjalddaga, með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

14. gr.

Bannað er að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar eða setja hreyfivélar í samband við hana, nema með leyfi vatnsveitunefndar.

15. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum, allt að 1000 kr., nema þyngri refsing liggi við. Með mál út af brotum á reglugerðinni skal fara sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Hafnarhrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 7. maí 1952.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Hallgrímur Dalberg.

115 8. maí

REGLUGERÐ

um breyting og framlenging á gildi reglugerðar nr. 44/1951, um söluskatt.

1. gr.

Ákvæði reglugerðar nr. 44/1951, um söluskatt, skulu gilda árið 1952, með þeim breytingum, sem greinir í 2.—5. gr. hér á eftir.

2. gr.

Í stað ártalsins „1951“ á tveim stöðum í 1. gr. reglugerðar nr. 44/1951 komi á sömu stöðum ártalið 1952.

3. gr.

Úr 3. gr. reglugerðar nr. 44/1951 skal falla niður „sellófanpappír“, sem telst til nr. 21a í 44. kafla tollskrár, og skip 250 tonn og stærri, sem teljast til nr. 2 í 76. kafla.

Eftirtaldar vörutegundir skulu bætast við upptalninguna í 3. gr.:

Tollskrá: Kafli.	Nr.	
9	16a	Síldarkrydd, blandað.
44	11	Dagblaðapappír.
71	25	Málmþynnur, sem eru minna en 0.25 mm að þykkt og með áletrun, sem ber það með sér, að þær séu ætlaðar utan um íslenzkar afurðir til útflutnings.
75	3	Snjóbifreiðar.
76	2—3	Skip og bátar 10 tonn og stærri.

115
8. maí

Tollskrá:		
Kafli.	Nr.	
82	8	Umbúðablöð úr tilbúnum mótanlegum efnum, ólituð, einnig áletruð, ef áletrunin ber það með sér, að þau séu ætluð utan um íslenzkar afurðir til útflutnings.

Í stað orðanna, „sem vegur 40—75 g/m²“, sem tilgreind eru við hvítan pergamentpappír, sem talinn er í 3. gr. og telst til nr. 17 í 44. kafla tollskrár, komi orðin: sem vegur allt að 100 g/m².

4. gr.

A-liður 6. gr. reglugerðar nr. 44/1951 orðist svo:

1. Heildsala, en til heildsölu telst ekki sala fyrirtækja á eigin framleiðslu.
2. Umboðsþóknun fyrir að útvega vörur frá útlöndum.

Aftan við C-lið 6. gr. bætast nýir liðir, svo hljóðandi:

17. Framleiðsla vara úr kjöti að því leyti, að iðnaðarfyrirtæki, sem notað hefur kjöt í framleiðslu sína, er heimilt við framtal til söluskatts að draga frá söluverði kjötvarningsins innkaupsverð kjötsins. Undanþága þessi tekur ekki til veitinga, tilbúins matar og matrétta, hvort sem matreitt er eða selt á veitingastöðum, í verzlunum eða annars staðar, eða til sölu eða framleiðslu smurðs brauðs með kjötáleggi eða þess háttar.
18. Frysting, geymsla og reyking á kjöti og fiski.
19. Slátrun búfjár.

5. gr.

Við a-lið 1. málsgr. 7. gr. reglugerðar nr. 44/1951 bætist:

Af sölu bóksala á bókum i umboðssölu skal þó aðeins greiða skattinn af umboðsþóknun hans.

Í stað orðanna „án frádráttar nokkurs kostnaðar“ í 2. málsl. 2. málsgr. 7. gr. komi: án frádráttar nokkurs annars kostnaðar en söluskatts þess, sem verið er að greiða og halda eftir.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 100/1948, með breytingum, sem leiða af lögum nr. 112/1950 og nr. 107/1951, öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 8. maí 1952.

Eysteinn Jónsson.

Kjartan Ragnars.

REGLUGERÐ

116
13. maí

um sölu áfengis til lækninga.

1. gr.

Áfengi, áfengi til lyfja og áfengislyf.

Áfengi er, samkvæmt reglugerð þessari, vínandi (aethylalkóhól) óblandaður og blandaður öðrum efnum og í hvers konar þynningum, ef styrkleiki hans nemur meiru en 2¼% að rúmmáli.

Áfengi til lyfja eru þær tegundir vínanda, sem greindar eru í gildandi lyfjaskrá. Þ. e. Alcohol absolutus, Ph. D., Spiritus alcoholisatus, Ph. D., Spiritus concentratus, Ph. D., og Spiritus dilutus, Ph. D.

Áfengislyf eru hvers konar blöndur, sem hafa inni að halda vínanda eða vín,

116 13. maí

ef styrkleiki blöndunnar nemur meiru en 2¼% af vínanda að rúmmáli. Þegar áfengi til lyfja er látið úti úr lyfjabúð óblandað öðrum efnum, telst það og áfengislyf.

Lyfsölum og læknum, sem rétt hafa til lyfjasölu, er óheimilt að hafa í lyfjabúðum sínum, selja eða láta á annan hátt af hendi annað áfengi en það, sem telst áfengi til lyfja eða áfengislyf samkvæmt þessari grein, og þeir hafa aflað sér á þann hátt, sem fyrir er mælt í 2. og 3. gr.

2. gr.

Lyfsalar afla sér áfengis til lyfja, svo og áfengislyfja, hjá Áfengisverzlun ríkisins.

Lyfsalar skulu afla sér áfengis til lyfja, svo og áfengislyfja, hjá Áfengisverzlun ríkisins, og er óheimilt að afla sér slíks á annan hátt. Lyfsölum er þannig óheimilt að flytja sjálfir inn í landið hvers konar áfengi og áfengisefni, og þó að lyf séu, ef styrkleikinn nemur meiru en 2¼% af vínanda að rúmmáli.

Nú þarf lyfsali að afla sér áfengislyfs yfir 2¼% að styrkleika, sem tilbúið er erlendis og ekki fyrirliggjandi hjá Áfengisverzlun ríkisins, og getur Áfengisverzlunin heimilað honum að panta slíkt lyf erlendis frá, ef það er óhæft til nautnar samkvæmt ákvæðum 1., 3., 5. og 6. töluliðs 7. greinar, en ætíð skal hinn erlendi seljandi senda slíkt lyf Áfengisverzlun ríkisins, ef þess er krafizt, og stendur hún skil á því til viðkomandi lyfsala, enda komi innflutningurinn ekki í bága við gildandi lagafyrirmæli og sé á engan hátt tortryggilegur. En ef svo er, að dómi landlæknis, verður lyfið endursent á kostnað viðkomandi lyfsala.

Er tollgæzlumaður athugar erlendar vörusendingar til lyfsala, skal lyfsali aðstoða hann á allan hátt við eftirlitið, og þar á meðal við að taka sýnishorn af lyfjum til rannsóknar í því skyni að leiða í ljós, hvort um áfengislyf sé að ræða, og skal lyfsali láta honum ókeypis í té ílát og umbúðir um sýnishornin.

3. gr.

Læknar, sem rétt hafa til lyfjasölu, afla sér áfengis til lyfja, svo og áfengislyfja, hjá Áfengisverzlun ríkisins. Að hve miklu leyti þeim er heimilt að afla sér áfengislyfja hjá lyfsölum.

Læknar, sem rétt hafa til lyfjasölu, afla sér áfengis til lyfja, svo og áfengislyfja, hjá Áfengissverzlun ríkisins. Þó er þeim heimilt (sbr. 11. gr.) að afla sér þeirra áfengislyfja hjá lyfsölum, sem meiri fyrirhöfn, útbúnað eða kunnáttu þarf til að gera, en að það sé á færi lækna.

4. gr.

Lyfsölum skammtað áfengi.

Áfengisverzlun ríkisins skammtar lyfsölum hæfilegt magn áfengis til lyfja, svo og áfengislyf í samráði við landlækni. Lyfsali skal senda Áfengisverzluninni mánaðarlega skýrslur á þar til gerðum eyðublöðum, er Áfengisverzlunin lætur í té og gerð eru eftir fyrirmælum landlæknis, um áfengisnotkun lyfjabúðar samkvæmt áfengisbók (eyðslubók), sbr. 15. gr.

5. gr.

Læknum, sem rétt hafa til lyfjasölu, skammtað áfengi.

Áfengisverzlun ríkisins skammtar læknum, sem rétt hafa til lyfjasölu, áfengi til lyfja, svo og áfengislyf, í samráði við landlækni (sbr. 4. gr.). Læknar, sem rétt hafa til lyfjasölu, skulu senda Áfengisverzluninni árlega skýrslu um áfengisnotkun, og skal þar meðal annars gerð fullnægjandi grein fyrir þeim áfengislyfjum, sem

aflað hefur verið hjá lyfsölum samkvæmt 3. og 11. gr. Skýrslunni skal og fylgja afrit af skrá þeirri, er haldin hefur verið yfir útlát áfengislyfja, sem hæf eru til nautnar samkvæmt 7. gr. (sbr. síðustu málsgrein 10. greinar). 116 13. maí

6. gr.

Áfengislyfjasala lyfsala og lækna, sem hafa rétt til lyfjasölu. Til hvers læknar mega ávísa áfengislyfjum.

Lyfsölum og læknum, sem rétt hafa til lyfjasölu, er óheimilt að selja eða láta á annan hátt úti áfengi, sem þeir hafa aflað sér til lyfja, eða áfengislyf, til neins annars en lækninga, sjúkdómsrannsókna eða annarrar lækningastarfsemi, og gildir þetta jafnt um öll áfengislyf, hvort sem þau eru hæf eða óhæf til nautnar, samkvæmt ákvæðum 7. greinar.

Lyfsölum og læknum, sem rétt hafa til lyfjasölu, er ekki eingöngu heimilt heldur skylt að neita að láta úti áfengi eða áfengislyf til fólks, sem vitað eða sérstaklega tortryggilegt er um, að muni nota það til nautnar. Þeir skulu og aldrei láta úti neins konar áfengislyf í stærri skömmtum eða tíðari en svo, að svari til þess, að þau verði notuð á tilætlaðan hátt. Nær þetta hvort tveggja einnig til suðuvínanda, ilmvatna og hvers konar annarra iðnaðaráfengisefna, sem lyfsalar og læknar, sem rétt hafa til lyfjasölu, kunna að hafa útsölu á.

Enginn læknir má ávísa, sjálfum sér eða öðrum, nokkurs konar áfengi eða áfengislyfjum úr lyfjabúð nema í samræmi við fyrirmæli 1. og 2. málsgreinar þessarar greinar.

7. gr.

Hver áfengislyf eru hæf og hver óhæf til nautnar.

Áfengi til lyfja (sbr. 1. gr.), óblandað öðrum efnum, skal teljast hæft til nautnar. Áfengislyf skulu teljast hæf til nautnar, nema þau séu talin óhæf til nautnar samkvæmt ákvæðum þessarar greinar.

Óhæf til nautnar teljast:

1. Áfengislyf, sem í er 8,6% eða minna af vínanda (Alcohol absolutus Ph. D. = 9% Spiritus alcoholisatus Ph. D. = 10% Spiritus concentratus Ph. D. = 14% Spiritus dilutus Ph. D.) miðað við þyngd, enda sé vínandinn aukaefni lyfsins og engan veginn aðal verkandi efni þess.
2. Áfengislyf, án tillits til styrkleika, ef vínandinn er aukaefni lyfsins og engan veginn aðal verkandi efni þess og ekki er meira látið úti af því í einu en 25 g án lyfseðils eða 50 g eftir lyfseðli. Hér undir heyrir Aether spirituosus Ph. D. og allir dropar (tincturae), enda séu engin verkandi efni þeirra undan felld og ekki er um að ræða áfengislyf, sbr. 3. tölulið 7. gr., svo og allir fyllilega tilsvarandi dropar. Hins vegar heyra hér ekki undir nein þau áfengislyf, sem vitanlega eru aðallega notuð til nautnar eða til að krydda drykkjarföng, svo sem Tinctura Absinthii composita K. A. '22 o. s. frv.

   Ef blandað er saman fleiri áfengislyfjum en einu, mega þau samtals ekki nema meiri þunga en hér er greint (25 g til 50 g), enda sé blandan ekki óhæf til nautnar samkvæmt einhverjum öðrum tölulið þessarar greinar.

   Eftirfarandi áfengislyf skulu talin óhæf til nautnar án tillits til magns þess, sem úti er látið:

   Tinctura arnicae Ph. D. '33
   — aromatica Ph. D.
   — asae foetidae Ph. D. '07.
   — benzoes Ph. D.

116
13. maí

Tinctura capsici Ph. D.
— cascarillae Ph. D. '33
— chinae Ph. D. '07
— cinchonae camposita Ph. D.
— gallae Ph. D.
— gentianae Ph. D. '07
— myrrhae Ph. D.
— — composita Ph. D.
— opii benzoica Ph. D.
— pomi ferrata Ph. D. '07
— quassiae Ph. D.
— quillajae Ph. D.
— ratanhiae Ph. D.
— tolutana Ph. D.
— valerianae Ph. D.
— — aethera Ph. D.

3. Áfengislyf, sem á móti hverjum 86 g af vínanda (Alcohol absolutus Ph. D. = 90 g Spiritus alcoholisatus Ph. D. = 100 g Spiritus concentratus Ph. D. = 140 g Spiritus dilutus Ph. D.) hafa inni að halda ferfaldan hámarks skammt (einstakan skammt) eiturefna þeirra, sem hafa tilgreindan hámarks skammt (maximaldosis) í gildandi lyfjaskrá (sbr. þó 4. tölulið: Jodum), svo og tilsvarandi magn af öðrum mikilvirkum efnum, sem ekki eru skráð í gildandi lyfjaskrá, enda séu eiturefnin að fullu leyst í lyfinu.
4. Áfengislyf, sem hafa inni að halda eitthvert þeirra efna, er hér fara á eftir og þann þunga, er greinir við hvert þeirra á móti hverjum 86 grömmum af vínanda (sbr. 2. tölulið), enda sé efnið að fullu leyst í lyfinu:

Acidum salicylicum	10 g
Aetherolea (sjá þó 10. tölulið 7. gr.)	5 –
Aethyli para-oxybenzoas	5 –
Aloe	2 –
Anthrasol	2 –
Anthrarobinum	5 –
Balsamum peruvianum	2 –
Benzaldehydum	10 –
Benzinum	20 –
Benzolum	20 –
Camphora	10 –
Chlorthymolum	50 sg
Collodium	30 g
Crystalloviolaceum	1 –
Eucalyptolum	5 –
Euflavinum	1 –
Eugenolum	5 –
Ichthyol og þvílík efni	2 –
Jodum	2 –
Kalii hydroxydum	10 –
Mentholum	3 –
Natrii hydroxydum	10 –
Phenolphthaleinum	1 –
Phenolum	1 –
Phenosalylum	5 –

Pyrogallolum	5 g
Resorcinum	5 –
Sápur alls konar	10 –
Solutio aluminii subacetatis concentrata	20 –
Solutio ammoniae	10 –
Solutio formaldehydi	5 –
Solutio hepatis sulfuris	10 –
Thymolum	2 –
Tjörur alls konar	2 –

Ef í áfengislyfi eru fleiri en eitt þeirra efna, sem greind eru í þessum tölulið, eða eiturefna þeirra, sem getur í 3. tölulið, og hvert efnið um sig nægir ekki til að gera lyfið óhæft til nautnar, skal engu síður meta lyfið óhæft til nautnar, ef efnin til samans verða talin nægja til þess eftir þeim hlutfallsreglum, sem í þessum tölulíðum eru greindar. Hins vegar skal við mat á því, hvort áfengislyf er óhæft til nautnar eða ekki, taka tillit til þess, ef lyfið hefur jafnframt inni að halda efni, er dregur úr verkunum þeirra efna, sem eiga að gera það óhæft til nautnar.

5. Concentrata vegetabilium og extracta fluida, sem gerð eru eftir sömu höfuðreglum, sem mælt er fyrir um slík lyf í gildandi lyfjaskrá. Enn fremur Liquor frangulae Ph. D.

6. Linimenta og aðrir áburðir, nema vínandinn skilji sig eða verði auðveldlega skilinn frá hinum öðrum efnum, og sé þá hæfur til nautnar samkvæmt ákvæðum þessarar greinar.

7. Glycerinum spirituosum Ph. D. og Spiritus sulfuris cum glycerino Ph. D., ef ekki er meira látið úti í einu en 50 g án lyfseðils eða 100 g eftir lyfseðli.

8. Spiritus lavandulae Ph. D., Spiritus mentholi Ph. D. og Spiritus saloli Ph. D., ef ekki er meira látið úti í einu en 100 g án lyfseðils og 200 g eftir lyfseðli.

9. Spiritus acidi borici Ph. D., ef ekki er látið meira úti í einu en 200 g og aðeins gegn lyfseðli.

10. Spiritus bergamiae í útvortis lyf, sem eingöngu eru látin úti gegn lyfseðli.

8. gr.

Um afgreiðslu áfengislyfja, sem óhæf eru til nautnar og um ávísanir lækna á slík lyf.

Um afgreiðslu áfengislyfja, sem eru óhæf til nautnar samkvæmt 7. gr., af hendi lyfsala og lækna, sem hafa rétt til lyfjasölu, svo og um ávísanir lækna á slík lyf, fer samkvæmt gildandi reglum um afgreiðslu lyfja yfirleitt, að gættum hinum sérstöku fyrirmælum 7. greinar.

9. gr.

Um afgreiðslu lyfja, sem hæf eru til nautnar og um ávísanir lækna á slík lyf.

Ekkert áfengislyf, sem hæft er til nautnar samkvæmt 7. gr., má lyfsali eða læknir, sem rétt hefur til lyfjasölu, láta úti úr lyfjabúð (sbr. þó 11. gr.) nema gegn löglegum áfengislyfseðli (sbr. 10. gr.), og sé lyfseðlinum haldið eftir í lyfjabúðinni, enda má læknir ekki ávísa, hvorki sjálfum sér né öðrum (sbr. þó 3. gr.), neinum slíkum áfengislyfjum, nema hann hafi fengið til þess sérstakt leyfi ráðherra, og gæti, auk almennra fyrirmæla þessarar reglugerðar, hinna sérstöku fyrirmæla 10. gr. um áfengislyfseðla (sjá og 14. gr.).

116
13. maí

10. gr.

Sérstakt leyfi lækna til að ávísa áfengislyfjum, sem hæf eru til nautnar. Áfengislyfseðlar.

Læknir, sem óskar heimildar til að ávísa til lækninga (sbr. 6. gr.) áfengislyfjum, sem hæf eru til nautnar samkvæmt 7. gr., sendir beiðni um það til landlæknis og lætur fylgja rökstudda greinargerð, þar sem meðal annars sé tekið fram, til hvers hann þurfi að ávísa slíkum áfengislyfjum og hversu mikils hann þarfnast fyrir tiltekið tímabil, sem að jafnaði skal ekki vera lengra en 3 mánuðir. Að fengnum tillögum landlæknis úrskurðar ráðherra, hvort heimildina skuli veita og hve miklu hann megi ávísa á tímabilinu. Lætur landlæknir leyfishafa í té hæfilega mörg eyðublöð undir áfengislyfseðla fyrir tímabilið og skulu eyðublöðin vera tölusett og gerð til tvíritunar.

Þegar læknir vill ávísa áfengislyfi, sem hæft er til nautnar, gerir hann það með því að rita áfengislyfseðil á hið tölusetta eyðublað, er honum hefur verið látið í té samkvæmt 1. málsgr. þessarar greinar, og gætir um það almennra fyrirmæla um gerð lyfseðla. Sérstaklega skal hann gæta þess, að skrifa nákvæma fyrirsögn um notkun lyfsins, greina fullt nafn og heimili sjúklingsins, og dagsetja lyfseðilinn greinilega. Aldrei má læknir ávísa þannig meira í einu af áfengislyfi en nemi 86 g af vínanda (Alcohol absolutus Ph. D. = 90 g Spiritus alcolisatus Ph. D. = 100 g Spiritus concentratus Ph. D. = 140 g Spiritus dilutus Ph. D.) og ekki sama manni tíðar en á 3 nátta fresti. Jafnframt því sem læknir ritar á áfengisseðil, tekur hann nákvæmt afrit af honum á þar til gerðan hluta eyðublaðsins, og heldur því eftir og geymir vandlega.

Nú æskir læknir framhaldsheimildar til að ávísa áfengislyfjum, og sendir hann þá beiðni til landlæknis á ný samkvæmt 1. málsgr. þessarar greinar, og lætur fylgja beiðninni öll afrit þeirra áfengislyfseðla, sem hann hefur gefið út á næsta leyfistímabili á undan.

Læknar, sem rétt hafa til lyfjasölu, eru undanþegnir ákvæðum þessarar greinar um áfengislyfseðla, að því er snertir útlát áfengislyfja, sem hæf eru til nautnar, úr þeirra eigin lyfjabúðum, en ekki mega þeir láta úti meira af slíkum áfengislyfjum en fyrir er mælt í 2. málsgrein þessarar greinar, og ekki tíðara til sama manns en þar greinir, enda skulu þeir skrá öll slík áfengislyfjaútlát og greina mánaðardag, í hverju skyni lyfinu hafi verið ávísað og nafn og heimili viðtakanda.

11. gr.

Heimild lyfsala til að láta úti áfengislyf til lyfjabúða þeirra lækna, sem rétt hafa til lyfjasölu, til sjúkrahúsa, í lyfjaskrín skipa og til ljósmæðra.

Lyfsölum er heimilt að láta úti til lækna, sem hafa rétt til lyfjasölu, áfengislyf samkvæmt 3. gr., og eins þó að þau kunni að vera hæf til nautnar samkvæmt 7. gr., gegn greinilegri kvittun viðtakanda, er beri með sér hvert lyfið sé, hve mikið og hvenær afgreitt. Á sama hátt er lyfsölum heimilt að afgreiða áfengislyf til sjúkrahúsa gegn kvittun viðkomandi sjúkrahúslæknis, enda ber sjúkrahúslæknir ábyrgð á, að farið sé með slík áfengislyf sjúkrahússins í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.

Um afgreiðslu áfengislyfja í lyfjaskrín skipa fer eftir gildandi tilskipun um lyf og læknisáhöld í íslenzkum skipum og til ljósmæðra samkvæmt gildandi Áhalda- og lyfjaskrá ljósmæðra.

12. gr.

Áfengislyf tannlækna.

Um tannlækna gilda sömu reglur sem um lækna, að því er snertir tannlækningalyf.

Til tannviðgerða og tannsmíða skal úthluta tannlæknum nauðsynlegu magni mengaðs áfengis eftir þeim reglum, sem gilda um iðnaðaráfengi.

13. gr.

Áfengislyf til dýralækna.

Um dýralækna gilda sömu reglur sem um lækna, að því er snertir dýralækningalyf.

14. gr.

Heimild lækna, sem ekki hafa lyfsöluleyfi, til að afla sér áfengis til annarrar notkunar en lækninga.

Nú telur læknir (dýralæknir, tannlæknir) sig þurfa að nota mengað eða ómengað áfengi til annars en lækninga (t. d. efnarannsókna, vísindarannsókna o. s. frv.) og sendir hann þá Áfengisverzlun ríkisins rökstudda beiðni þar að lútandi, og fellir forstöðumaður lyfjadeildarinnar úrskurð um það í samráði við landlækni, hvort áfengið skuli látið úti og hve mikið.

15. gr.

Áfengisbækur lyfjabúða.

Lyfsalar og læknar, sem rétt hafa til lyfjasölu, skulu, hver í sinni lyfjabúð, halda áfengisbók eða bækur, er sýni sem nákvæmast alla meðferð áfengisins. Skal skrá allt það áfengi til lyfja og öll áfengislyf, er aflað er til lyfjabúðarinnar og greina síðan með sundurliðuðu yfirliti, hvernig áfenginu og áfengislyfjunum er eytt, þannig, að meðal annars verði séð, hvað selt er hæft til nautnar samkvæmt 7. gr., og hvað fer til lyfja, sem óhæf eru til nautnar samkvæmt sömu grein. Skal haga færslunni þannig, að unnt sé, samkvæmt henni, að gera skýrslu þá, sem lyfsölum ber að senda Áfengisverzlun ríkisins mánaðarlega og læknum árlega, sbr. 4. og 5. gr. Lyfsalar skulu í lok hvers árs senda áfengisbók (bækur) lyfjabúða sinna eftirlitsmanni lyfjabúða til athugunar og varðveizlu.

16. gr.

Refsiákvæði.

Um brot á reglugerð þessari, sem sett er samkvæmt 10. gr. áfengislaga, nr. 33 9. jan. 1935, og refsingar fyrir þau, fer samkv. fyrirmælum nefndra laga.

17. gr.

Málarekstur.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

18. gr.

Hvenær reglugerðin öðlast gildi.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og fellur þá jafnframt úr gildi reglugerð 16. apríl 1935, um sölu áfengis til lækninga.

Í dómsmálaráðuneytinu, 13. maí 1952.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.

117 12. maí

REGLUR

fyrir Stofngjaldasjóð bæjarsíma Reykjavíkur og Hafnarfjarðar.

1. gr.

Tekjur sjóðsins eru framlög símanotenda í Reykjavík og Hafnarfirði sem stofngjöld og viðtökugjöld, svo og vextir af innstæðum sjóðsins.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að standa undir stækkun bæjarsíma Reykjavíkur og Hafnarfjarðar, að svo miklu leyti sem hann hrekkur til, einkum þegar um meiri háttar stækkanir er að ræða, eftir því sem póst- og símamálastjóri og ráðherra ákveða. Framlög úr sjóðnum eru óendurkræf.

3. gr.

Tekjur sjóðsins færast ekki til tekna í rekstrarreikningi landssímans, heldur færist sjóðseignin, eins og hún er við hver áramót, á höfuðstólsreikning símans.

Póst- og símamálaráðherra, 12. maí 1952.

Björn Ólafsson.

Guðmundur Hlíðdal.

118

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Tryggingarsjóðs sparisjóða 1943—1951.

Tekjur:

1. Tillög sparisjóða:			
Árin 1943—1944	kr.	17152.30	
Árið 1945	—	17432.66	
Árið 1946	—	24326.61	
Árið 1947	—	33960.13	
Árið 1948	—	34023.75	
Árið 1949	—	25019.74	
Árið 1950	—	33812.08	
Árið 1951	—	32234.79	
			kr. 217962.06
2. Vaxtatekjur sjóðsins:			
Árin 1943—1944	kr.	162.37	
Árið 1945	—	778.65	
Árið 1946	—	1215.12	
Árið 1947	—	1815.51	
Árið 1948	—	4266.46	
Árið 1949	—	5407.33	
Árið 1950	—	7128.00	
Árið 1951	—	7560.79	
			— 28334.23
		Alls	kr. 246296.29

Gjöld: 118

1. Símakostnaður o. fl. 1943—1951			kr.	237.45
2. Stjórnarlaun 1943—1950			—	1500.00
3. Fyrirfram greitt tillag í sjóðinn			—	33.24
4. Eign sjóðsins 31. des. 1951:				
4% veðdeildarbréf Landsbankans, 14. fl.	kr.	10000.00		
4% skuldabréf Sparisjóðs Raufarhafnar	—	10000.00		
Innstæða í bönkum, bundin til eins árs	—	159930.28		
Innstæða í bönkum með þriggja mánaða uppsögn	—	63788.56		
Reiðufé	—	840.00		
	Kr.	244558.84		
Frá dregst: Gjaldaliður nr. 3	—	33.24		
			—	244525.60
			Alls kr.	246296.29

Séreign sparisjóðanna í Tryggingarsjóði sparisjóða, sbr. 1. mgr. 17. gr. laga nr. 69/1941, um sparisjóði, var samkvæmt ofangreindu kr. 244525.60 í árslok 1951, að meðtöldum vöxtum af árlegum tillögum sparisjóðanna til sjóðsins.

Reykjavík, 22. apríl 1952.

Stjórn Tryggingarsjóðs sparisjóða

Halldór Stefánsson. Þórhallur Ásgeirsson. Klemens Tryggvason.

Yfirlýsing endurskoðenda.

Við undirritaðir höfum farið yfir reikninga Tryggingarsjóðs sparisjóða fyrir árin 1943—1951 og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 23. apríl 1952.

Jón Pálmason. Sigurjón Á. Ólafsson.

REIKNINGAR BÚNAÐARBANKA ÍSLANDS 119

Ársreikningur 1951.

Efnahagsreikningur sparisjóðsdeildar Búnaðarbanka Íslands með útibúi 31. des. 1951.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:				
a. Fasteignaveðslán	kr.	5 217 224.29		
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	1 677 225.50		
c. Sveitarsjórnarlán	—	3 652 330.00		
d. Reikningslán	—	9 379 992.64		
			kr.	19 926 772.43
2. Víxlar			—	47 329 628.75
3. Lán í hlaupareikningi			—	9 693 207.30
4. Verðbréf			—	16 176 608.37
5. Innanstokksmunir			—	251 700.00
6. Fasteignir			—	3 405 000.00

119	7.	Veðdeild	kr.	723 075.47
	8.	Kreppulánasjóður bœjar og sveitar félaga	—	250 144.02
	9.	Nýbýlasjóður	—	45 694.67
	10.	Tryggingar fyrir ábyrgðum	—	1 130 790.00
	11.	Innheimtur	—	1 037 142.62
	12.	Ýmsir skuldunautar	—	808 387.63
	13.	Innleystir tékkar	—	535 464.51
	14.	Bankainnstœða og peningar í sjóði	—	3 801 712.64
			Kr.	105 115 328.41

Skuldir:

	1.	Innstœða í sparisjóði	kr.	62 737 555.40
	2.	— á skírteinum	—	5 498 484.48
	3.	— í hlaupareikningi	—	18 886 526.04
	4.	— í reikningslánum	—	90 771.45
	5.	Rœktunarsjóður	—	3 401 582.21
	6.	Byggingarsjóður	—	1 265 896.88
	7.	Viðlagasjóður	—	938 959.76
	8.	Smábýladeild	—	280 441.19
	9.	Ýmsir kröfuhafar	—	1 444 484.45
	10.	Ábyrgðir	—	1 130 790.00
	11.	Afskriftareikningur	—	1 000 000.00
	12.	Fyrningarsjóður fasteigna	—	40 000.00
	13.	Varasjóður	—	7 776 488.82
	14.	Flyzt til næsta árs: Fyrir fram greiddir vextir	—	623 347.73
			Kr.	105 115 328.41

Rekstrarreikningur sparisjóðsdeildar Búnaðarbanka Íslands með útibúi 1951.

Tekjur:

	1.	Vextir frá fyrra ári	kr.	504 011.59
	2.	Forvextir af víxlum	—	3 107 510.96
	3.	Aðrir vextir	—	2 600 260.41
	4.	Ýmislegar tekjur	—	655 154.75
			Kr.	6 866 937.71

Gjöld:

	1.	Vextir	kr.	2 492 966.26
	2.	Rekstrarkostnaður	—	1 776 680.80
	3.	Aukatillag til eftirlaunasjóðs	—	250 000.00
	4.	Afskrifað af fasteignum og áhöldum	—	700 000.00
	5.	Fært á afskriftareikning	—	201 275.00
	6.	Til varasjóðs	—	822 667.92
	7.	Flyzt til næsta árs: Fyrir fram greiddir vextir	—	623 347.73
			Kr.	6 866 937.71

Efnahagsreikningur sparisjóðsdeildar Búnaðarbanka Íslands í Reykjavík 31. des. 1951. 119

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum:		
	a. Fasteignaveðslán	kr. 4 569 374.29	
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 1 024 125.50	
	c. Sveitarstjórnarlán	— 3 652 330.00	
	d. Reikningslán	— 8 492 059.34	
			kr. 17 737 889.13
2.	Víxlar		— 42 781 833.75
3.	Lán í hlaupareikningi		— 9 596 755.62
4.	Verðbréf		— 16 091 208.37
5.	Innanstokksmunir		— 250 000.00
6.	Innheimtur		— 1 037 142.62
7.	Fasteignir		— 3 300 000.00
8.	Tryggingar fyrir ábyrgðum		— 1 130 790.00
9.	Veðdeild		— 723 075.47
10.	Kreppulánasjóður bœjar og sveitar félaga		— 250 144.02
11.	Nýbýlasjóður		— 45 694.67
12.	Ýmsir skuldunautar		— 695 795.57
13.	Innleystir tékkar		— 535 464.51
14.	Bankainnstœða og peningar í sjóði		— 3 543 611.86
			Kr. 97 719 405.59

Skuldir:

1.	Innstœða í sparisjóði	kr. 56 771 223.35
2.	— á viðtökuskírteinum	— 5 382 302.60
3.	— í hlaupareikningi	— 18 563 126.72
4.	— í reikningslánum	— 65 250.07
5.	Útibúi á Akureyri	— 193 299.58
6.	Ábyrgðir	— 1 130 790.00
7.	Rœktunarsjóður	— 3 401 582.21
8.	Byggingarsjóður	— 1 265 896.88
9.	Viðlagasjóður	— 938 959.76
10.	Smábýladeild	— 280 441.19
11.	Ýmsir kröfuhafar	— 1 444 484.45
12.	Afskriftareikningar	— 1 000 000.00
13.	Varasjóður	— 6 796 574.67
14.	Flyzt til næsta árs:	
	Fyrir fram greiddir vextir	— 485 474.11
		Kr. 97 719 405.59

Rekstrarreikningur sparisjóðsdeildar Búnaðarbanka Íslands í Reykjavík 1951.

Tekjur:

1.	Vextir frá fyrra ári	kr. 368 383.69
2.	Forvextir af víxlum	— 2 623 029.62
3.	Aðrir vextir	— 2 600 260.41
4.	Ýmislegar tekjur	— 588 162.79
		Kr. 6 179 836.51

119

Gjöld:

1.	Vextir	kr. 2 278 096.58
2.	Rekstrarkostnaður	— 1 566 785.35
3.	Aukatillag til eftirlaunasjóðs	— 250 000.00
4.	Afskrifað af fasteignum og áhöldum	— 700 000.00
5.	Fært á afskriftareikning	— 201 275.00
6.	Til varasjóðs	— 698 205.47
7.	Flyzt til næsta árs:	
	Fyrir fram greiddir vextir	— 485 474.11
		Kr. 6 179 836.51

Efnahagsreikningur útibús Búnaðarbanka Íslands á Akureyri 31. desember 1951.

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum:		
	a. Fasteignaveðslán	kr. 647 850.00	
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 653 100.00	
	c. Reikningslán	— 887 933.30	
			kr. 2 188 883.30
2.	Víxlar		— 4 547 795.00
3.	Lán í hlaupareikningi		— 96 451.68
4.	Ýmsir skuldunautar		— 112 592.06
5.	Innanstokksmunir		— 1 700.00
6.	Fasteignir		— 105 000.00
7.	Verðbréf		— 85 400.00
8.	Bankainnstæða og peningar í sjóði		— 451 400.36
			Kr. 7 589 222.40

Skuldir:

1.	Innstæða í sparisjóði	kr. 5 966 332.05
2.	— á viðtökuskírteinum	— 116 181.88
3.	— í hlaupareikningi	— 323 399.32
4.	— í reikningslánum	— 25 521.38
5.	Fyrningarsjóður fasteigna	— 40 000.00
6.	Varasjóður	— 979 914.15
7.	Flyzt til næsta árs:	
	Fyrir fram greiddir vextir	— 137 873.62
		Kr. 7 589 222.40

Rekstrarreikningur útibús Búnaðarbanka Íslands á Akureyri 1951.

Tekjur:

1.	Vextir f. f. á.	kr. 135 627.90
2.	Forvextir	— 484 481.34
3.	Ýmislegar tekjur	— 66 991.96
		Kr. 687 101.20

Gjöld: 119

1. Vextir	kr.	214 869.68
2. Rekstrarkostnaður	—	209 895.45
3. Til varasjóðs	—	124 462.45
4. Flyzt til næsta árs: Fyrir fram greiddir vextir	—	137 873.62
	Kr.	687 101.20

Efnahagsreikningur veðdeildar Búnaðarbanka Íslands 31. desember 1951.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
1. flokkur	kr.	127 544.81	
2. flokkur	—	2 128 641.25	
			kr. 2 256 186.06
2. Verðbréf			— 6 000.00
3. Óinnheimtir vextir			— 20 000.00
			Kr. 2 282 186.06

Skuldir:

1. Skuld við Búnaðarbanka Íslands	kr.	723 075.47
2. Varasjóður	—	1 559 110.59
	Kr.	2 282 186.06

Rekstrarreikningur veðdeildar Búnaðarbanka Íslands 1951.

Tekjur:

1. Vextir af lánum	kr.	92 877.26
2. Lántökugjald	—	4 095.00
3. Vextir af verðbréfum	—	53.00
	Kr.	97 025.26

Gjöld:

1. Rekstrarkostnaður	kr.	45 000.00
2. Vextir	—	36 146.25
3. Til varasjóðs	—	15 879.01
	Kr.	97 025.26

Efnahagsreikningur Ræktunarsjóðs Íslands 31. desember 1951.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
4% þjóðjarðasölulán	kr.	8 830.68	
4½% lán í 1. flokki	—	94 928.13	
4½% lán í 3. flokki	—	270 851.48	
4½% lán í 4. flokki	—	394 909.53	
2½% lán í 5. flokki	—	26 187 703.08	
			kr. 26 957 222.90

119	2. Verðbréf	kr.	1 320 000.00
	3. Ýmsir skuldunautar	—	152 000.00
	4. Óinnheimtir vextir	—	100 000.00
	5. Innstæða í Búnaðarbanka Íslands	—	3 401 582.21
		Kr.	31 930 805.11

Skuldir:

1.	Ríkissjóður	kr.	24 387 445.44
2.	Höfuðstóll	—	7 543 359.67
		Kr.	31 930 805.11

Rekstrarreikningur Ræktunarsjóðs Íslands 1951.

Tekjur:

1.	Vextir af lánum	kr.	458 867.38
2.	Verðbréfavextir	—	44 772.50
3.	Lántökugjald	—	104 383.00
4.	Ríkissjóðstillag	—	500 000.00
		Kr.	1 108 022.88

Gjöld:

1.	Vextir	kr.	223 791.09
2.	Kostnaður	—	158 899.20
3.	Þátttaka í kostnaði teiknistofu	—	70 000.00
4.	Til höfuðstóls	—	655 332.59
		Kr.	1 108 022.88

Efnahagsreikningur Byggingarsjóðs 31. desember 1951.

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum:				
	a. Endurhýsingarlán, 1. flokkur	kr.	1 976 576.92		
	b. Nýbýlalán á ræktuðu landi	—	98 997.51		
	c. Nýbýlalán á órœktuðu landi	—	56 211.00		
	d. Endurhýsingarlán, 2. flokkur	—	31 173 958.44		
				kr.	33 305 743.87
2.	Verðbréf			—	862 518.07
3.	Innstæða í Búnaðarbanka Íslands			—	1 265 896.88
				Kr.	35 434 158.82

Skuldir:

1.	Ríkissjóður	kr.	19 171 946.51
2.	Ógreiddir áfallnir vextir	—	274 997.86
3.	Höfuðstóll	—	15 987 214.45
		Kr.	35 434 158.82

Rekstrarreikningur Byggingarsjóðs 1951. 119

Tekjur:

1.	Lántökugjald	kr.	86 695.00
2.	Vextir af lánum	—	634 917.07
3.	Verðbréfavextir	—	29 411.64
4.	Ríkissjóðstillag	—	2 500.000.00
		Kr.	3 251 023.71

Gjöld:

1.	Rekstrarkostnaður	kr.	572 460.47
2.	Þátttaka í kostnaði teiknistofu	—	144 297.28
3.	Laun byggingafulltrúa	—	35 212.40
4.	Vextir	—	296 285.81
5.	Til höfuðstóls	—	2 202 767.75
		Kr.	3 251 023.71

Efnahagsreikningur Viðlagasjóðs 31. desember 1951.

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum	kr.	233 685.00
2.	Verðbréf	—	158 815.00
3.	Innstæða í Búnaðarbanka Íslands	—	938 959.76
		Kr.	1 331 459.76

Skuldir:

	Höfuðstóll	kr.	1 331 459.76
		Kr.	1 331 459.76

Rekstrarreikningur Viðlagasjóðs 1951.

Tekjur:

1.	Vextir af lánum	kr.	11 006.41
2.	Verðbréfavextir	—	11 305.92
		Kr.	22 312.33

Gjöld:

1.	Kostnaður	kr.	20 000.00
2.	Til höfuðstóls	—	2 312.33
		Kr.	22 312.33

Efnahagsreikningur Smábýladeildar 31. desember 1951.

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum	kr.	27 110.96
2.	Innstæða í Búnaðarbanka Íslands	—	280 441.19
		Kr.	307 552.15

119

Skuldir:

Varasjóður	kr. 307 552.15
	Kr. 307 552.15

Rekstrarreikningur Smábýladeildar 1951.

Tekjur:

Vextir af lánum	kr. 1 434.32
	Kr. 1 434.32

Gjöld:

Til varasjóðs	kr. 1 434.32
	Kr. 1 434.32

Efnahagsreikningur Nýbýlasjóðs 31. desember 1951.

Eignir:

Skuldabréf fyrir lánum	kr. 696 084.30
	Kr. 696 084.30

Skuldir:

1.	Búnaðarbanki Íslands	kr. 45 694.67
2.	Nýbýlabréf í umferð	— 205 100.00
3.	Varasjóður	— 445 289.63
		Kr. 696 084.30

Rekstrarreikningur Nýbýlasjóðs 1951.

Tekjur:

Vextir af lánum	kr. 29 926.89
	Kr. 29 926.89

Gjöld:

1.	Kostnaður	kr. 2 238.77
2.	Vaxtamiðar	— 12 930.50
3.	Afskrifað tap	— 1 085.55
4.	Til varasjóðs	— 13 672.07
		Kr. 29 926.89

Efnahagsreikningur Fóðurlánasjóðs 31. desember 1951.

Eignir:

Skuldabréf fyrir lánum	kr. 3 011 000.00
	Kr. 3 011 000.00

Skuldir:

Höfuðstóll	kr. 3 011 000.00
	Kr. 3 011 000.00

Reykjavík, 1. janúar 1952.

BÚNAÐARBANKI ÍSLANDS

Hilmar Stefánsson.

Framanritaða reikninga Búnaðarbanka Íslands fyrir árið 1951 höfum við yfir- 119
farið og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við að athuga.

Reykjavík, 16. febr. 1952.

Guðmundur Tryggvason. *Einar Gestsson.*

Með tilvísun til ofanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda kvittar bankaráð Búnaðarbanka Íslands fyrir reikninginn.

Reykjavík, 21. marz 1952.

Hermann Jónasson. *Þorst. Þorsteinsson.* *Sigurjón Á. Ólafsson.*

Efnahagsreikningur Kreppulánasjóðs bæjar og sveitar félaga 31. des. 1951.

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum	kr. 207 934.02
2.	Óinnheimtir vextir	— 37 000.00
3.	Óinnheimt tillag úr ríkissjóði	— 5 210.00
		Kr. 250 144.02

Skuldir:

	Búnaðarbanka Íslands	kr. 250 144.02
		Kr. 250 144.02

Rekstrarreikningur Kreppulánasjóðs bæjar og sveitar félaga 1951.

Tekjur:

1.	Vextir af lánum	kr. 10 000.00
2.	Ríkissjóðstillag	— 5 210.00
		Kr. 15 210.00

Gjöld:

	Vextir	kr. 15 210.00
		Kr. 15 210.00

Reykjavík, 1. janúar 1952.

KREPPULÁNASJÓÐUR BŒJAR OG SVEITAR FÉLAGA

Hilmar Stefánsson.

Framanritaða reikninga Kreppulánasjóðs bœjar og sveitar félaga fyrir árið 1951 höfum við undirritaðir endurskoðað og borið saman við bœkur sjóðsins og ekkert fundið við að athuga.

Reykjavík, 16. febr. 1952.

Guðmundur Tryggvason. *Einar Gestsson.*

Með tilvísun til ofanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda kvittar bankaráð Búnaðarbanka Íslands fyrir reikninginn.

Reykjavík, 21. marz 1952.

Hermann Jónasson. *Þorst. Þorsteinsson.* *Sigurjón Á. Ólafsson.*

119 **Efnahagsreikningur Landnámssjóðs 31. desember 1951.**

Eignir:

1.	Innstæða í Búnaðarbanka Íslands	kr. 5 865 975.80
2.	Stofnkostnaður nýbýlahverfa	— 2 962 629.08
3.	Innanstokksmunir	— 13 317.77
4.	Vélar og áhöld	— 498 459.61
5.	Ýmsir skuldunautar	— 296 697.70
		Kr. 9 637 079.96

Skuldir:

1.	Ýmsir kröfuhafar	kr. 147 314.41
2.	Óráðstafað til næsta árs	— 9 489 765.55
		Kr. 9 637 079.96

Rekstrarreikningur Landnámssjóðs 1951.

Tekjur:

1.	Tillag úr ríkissjóði	kr. 2 500 000.00
2.	Vextir	— 105 044.29
		Kr. 2 605 044.29

Gjöld:

1.	Kostnaður	kr. 162 177.53
2.	Ferðakostnaður	— 40 288.34
3.	Styrkveitingar samkv. lögum um landnám og nýbyggðir	— 879 514.88
4.	Styrkveitingar samkv. bráðabirgðaákvæðum sömu laga	— 5 000.00
5.	Óráðstafað til næsta árs	— 1 518 063.54
		Kr. 2 605 044.29

Reykjavík, 1. janúar 1952.

Pálmi Einarsson,
landnámsstjóri.

Efnahags- og rekstrarreikningana höfum við yfirfarið og borið saman við bækur sjóðsins og fylgiskjöl og ekkert fundið athugavert við þá.

Reykjavík, 16. febrúar 1952.

Guðmundur Tryggvason. *Einar Gestsson.*

Með hliðsjón af ofanritaðri yfirlýsingu endurskoðenda kvittar nýbýlastjórn fyrir reikningana.

Reykjavík, 4. marz 1952.

Jón Pálmason. *Haukur Jörundsson.* *Ásmundur Sigurðsson.*
Jón Sigurðsson. *Steingr. Steinþórsson.*

Eftirlaunasjóður starfsmanna Búnaðarbanka Íslands. 119

Yfirlit um tekjur og gjöld árið 1951 og efnahag 31. desember 1951.

Tekjur:

1. Eign 1. janúar 1951:			
a. Verðbréf	kr. 880 715.28		
b. Innstæða í sparisjóði Búnaðarbanka Íslands	— 73 998.63		
c. Óhafið tillag	75 000.00		
		kr.	1 029 713.91
2. Vextir	kr. 62 182.42		
3. Tillög bankans og sjóðsfélaga	— 163 438.50		
4. Viðbótartillag bankans	— 250 000.00		
		—	475 620.92
		Kr.	1 505 334.83

Gjöld:

1. Endurgreiðsla til sjóðsfélaga		kr.	1 771.64
2. Greidd eftirlaun		—	10 608.80
3. Eign í árslok:			
a. Verðbréf	kr. 1 116 124.10		
b. Innstæða í sparisjóði Búnaðarbanka Íslands	— 137 439.09		
c. Innstæða í Búnaðarbanka Íslands	— 239 391.20		
		—	1 492 954.39
		Kr.	1 505 334.83

REIKNINGUR 120

yfir tekjur og gjöld Styrktar jóðs Páls Jónssonar árið 1951.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 311):		
1. Innstæða í Landsbankanum	kr.	808.56
2. Vextir af bankainnstæðu	—	28.28
	Kr.	836.84

Gjöld:

Sjóður til næsta árs í Landsbankanum	kr.	836.84
	Kr.	836.84

Í samgöngumálaráðuneytinu, 9. apríl 1952.

Páll Pálmason.

121

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur árið 1951.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári (Stj.tíð. 1951 B., bls. 309):			
a. Söfnunarsjóðsinnstæða	kr.	23230.64	
b. Innstæða í Búnaðarbankanum	—	3491.03	
			kr. 26721.67
2. Vextir:			
a. Af söfnunarsjóðsinnstæðu 1951	kr.	1115.05	
b. Af bankainnstæðu 1951	—	111.79	
			— 1226.84
			Kr. 27948.51

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:	
a. Söfnunarsjóðsinnstæða	kr. 23342.19
b. Innstæða í Búnaðarbankanum	— 4606.32
	Kr. 27948.51

Í samgöngumálaráðuneytinu, 9. apríl 1952.

Páll Pálmason.

122

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar árið 1951.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 312):	
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr. 43668.94
2. Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu	— 2096.09
	Kr. 45765.03

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:	
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr. 45765.03
	Kr. 45765.03

Í samgöngumálaráðuneytinu, 9. apríl 1952.

Páll Pálmason.

SAMÞYKKTIR

123
14. maí

fyrir Sparisjóð Reykdæla.

I. KAFLI
Stofnun, nafn, ábyrgð og stjórn sjóðsins.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Sparisjóður Reykdæla og skal heimili hans og varnarþing vera í Reykdælahreppi í Suður-Þingeyjarsýslu.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins skal vera minnst kr. 6000.00, er skiptist í 200 kr. hluti og stendur sem trygging fyrir innstæðufé viðskiptamanna. Stofnfjáreigendur skulu ekki vera færri en 30, og er stjórninni skylt að gera það, sem í hennar valdi stendur til að sjá um, að stofnfjáreigendur séu aldrei færri. Vextir af stofnfé skulu ekki vera hærri en í sparisjóðsdeild Landsbanka Íslands á hverjum tíma og greiðist stofnfjáreigendum við hver áramót.

Ábyrgð getur eigi fallið niður nema fyrir andlát, burtflutning úr lögsagnarumdæminu, missi fjárforræðis, gjaldþrot, nauðasamninga eða ef maður verður öreigi á annan hátt. Stofnfjárframlag endurgreiðist eigi fyrr en við löglegt niðurfall ábyrgðar eða samkvæmt heimildinni í 22. gr. laga nr. 69 27. júní 1941.

3. gr.

Stjórn sjóðsins skipa þrír menn. Skulu tveir þeirra kjörnir á aðalfundi úr flokki stofnfjáreigenda, en sá þriðji af sýslunefnd á sama tíma, og gildir kosning þeirra allra til fjögurra ára. Varamenn skulu kosnir af sömu aðilum. Hafi stjórnarnefndarmaður setið í stjórn í fjögur ár samfleytt, er honum ekki skylt að taka kosningu fyrr en að fjórum árum liðnum. Stjórnin kýs formann úr sínum flokki. Stjórn sparisjóðsins ræður starfsmenn hans og hefur umsjón með öllum framkvæmdum sjóðsins.

Tilkynna skal Stjórnarráðinu tafarlaust, hverjir kosnir eru í stjórn sjóðsins.

Birta skal í blaði því, sem flytur auglýsingar stjórnarvalda, hverjir séu stjórnendur sjóðsins og starfsmenn og hverjir geti undirritað kvittanir og aðrar yfirlýsingar svo að skuldbindandi sé fyrir sjóðinn gagnvart viðskiptamönnum hans.

Stjórnendur sjóðsins bera einn fyrir alla og allir fyrir einn ábyrgð á því, að ekkert af fé sjóðsins fari forgörðum fyrir hirðuleysi. Tapist eitthvað af fé sjóðsins fyrir handvömm eða óráðvendni sparisjóðsstjórnar eða einhverra starfsmanna sjóðsins, endurskoðunarmanna eða annarra, sem við hann eru riðnir, skal hlutaðeigendum skylt að bæta skaðann, ef krafizt er, og sæti þeir hegningu eins og lög standa til um sýslunarmenn hins opinbera.

4. gr.

Stjórnendur sjóðsins og starfsmenn mega ekki sjálfir taka lán úr sjóðnum. Eigi mega þeir heldur ábyrgjast lán úr honum fyrir aðra.

5. gr.

Við sparisjóðinn skulu að minnsta kosti vera tveir starfsmenn, féhirðir og bókari. Skulu þeir eigi ráðnir til skemmri tíma en eins árs í senn, og er stjórninni heimilt að víkja þeim frá fyrirvaralaust, ef henni þykja nægar sakir til, en tafar-

8. dag júlímánaðar 1952. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

123 laust skal fundur stofnfjáreigenda leggja fullnaðarúrskurð á málið. Það skal jafnan
14. maí vera aðalregla, er því verður við komið, að bæði féhirðir og bókari séu viðstaddir, er greiðslur fara fram úr sjóðnum og í hann, og skulu allar greiðslur skráðar tafarlaust í dagssjóðbókina og aðrar þær bækur, sem greiðslan á heima í.

6. gr.

Stjórnarfundir skulu haldnir a. m. k. tvisvar á ári og ákveður stjórnin hvernig haga skuli daglegri starfrækslu sjóðsins. Aðalfundur skal haldinn eigi síðar en í aprílmánuði ár hvert og boðar formaður hann öllum stofnfjáreigendum með minnst viku fyrirvara.

Skulu þar lagðir fram reikningar sjóðsins fyrir næstliðið almanaksár með athugasemdum endurskoðenda og svörum stjórnar, og leggur fundurinn úrskurð á þá. Aukafundi boðar formaður á sama hátt, þegar honum þykir þörf á, eða minnst fimm stofnfjáreigendur æskja þess.

Fundur er lögmætur þegar helmingur stofnfjáreigenda mætir. Mæti eigi helmingur stofnfjáreigenda skal boða fund að nýju og er hann lögmætur hversu fáir sem mæta. Á fundinum ræður afl atkvæða og má enginn stofnfjáreigandi fara með meira en eitt atkvæði.

Ekki má gera breytingar á samþykktum sparisjóðsins, nema ⅔ hlutar fundarmanna á lögmætum fundi samþykki.

7. gr.

Árságóði sjóðsins, að frádregnum öllum reksturskostnaði, skal lagður í sérstakan sjóð, og er það varasjóður sparisjóðsins og stendur sem trygging fyrir viðskiptum hans. Varasjóður sparisjóðsins skal vera í tryggum og auðseldum verðbréfum eða inneign hjá Búnaðarbanka Íslands eða Landsbanka Íslands.

II. KAFLI

Innlög, vextir o. fl.

8. gr.

a. Það, sem lagt er inn í sjóðinn, færist inn í innstæðubók, og fær hver innlagsmaður reikning.
b. Sem skírteini fyrir innstæðu fær hver innlagsmaður viðskiptabók með sömu yfirskrift og einkennistölu og í innstæðubók stendur.
c. Ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, má neita viðtöku á fé í sparisjóðinn eða gera að skilyrði, að féð skuli standa óhreyft a. m. k. eitt ár, en þá skal meiri hluti stjórnarinnar vera á því máli.
d. Um eigur manna í sparisjóðnum verður eigi sagt öðrum en þeim, sem lögum samkvæmt geta krafizt þess.

9. gr.

Upphæð innlánsvaxta ákveður sparisjóðsstjórnin á hverjum tíma í samræmi við ákvæði gildandi laga. Sjóðnum er ekki skylt að borga vexti af því fé, sem stendur skemur en tvo mánuði í sjóðnum. Vextir af innstæðu skulu reiknaðir út að fullu og færðir í bækur sjóðsins við lok hvers árs. Í innstæðubókinni skulu vextir hvers innstæðueiganda lagðir við höfuðstól á reikning hans. Vextir reiknast eftir mánuðum þrítugnættum og gjaldast vextir í eigi minni pörtum en heilum eyri.

10. gr.

Af fé, sem sparisjóðurinn ávaxtar með sparisjóðskjörum, verður greitt það, sem menn óska án uppsagnarfrests, þegar stjórn sjóðsins sér það fært, en heimta

má, að upphæðum, sem eru 1000 kr. og þar yfir, sé sagt upp með mánaðar fyrir- 123
vara, og eigi er sparisjóðnum skylt að borga meira en kr. 2000.00 út úr sömu við- 14. maí
skiptabók á mánuði hverjum.

11. gr.

Ekki má greiða neina upphæð af sparisjóðsinnstæðufé, nema því aðeins að viðskiptabókin sé sýnd, og skal þá upphæðin jafnframt skráð í hana. Ef sparisjóðurinn tekur við innlögum með þeim kjörum, að hægt sé að taka innstæðuna með ávísun, skal greinilega letrað á bókina, að hún sýni ekki ávallt rétta innstæðu og sé því ekki veðhæf.

Það er ekki á ábyrgð sparisjóðsins, þótt handhafi viðskiptabókar hafi ekki haft löglega heimild frá eiganda hennar til að fá útborgað fé það, er viðskiptabókin hljóðar um, eða eitthvað af því.

Þegar innlögum er veitt móttaka, án þess að viðskiptabók sé sýnd, skal gefa sérstaka kvittun fyrir innlögum, og skal þess getið í kvittuninni, að hún gildi aðeins þangað til upphæðin verður rituð í viðskiptabók innstæðueiganda, en það skal gert næst þegar viðskiptabókin er sýnd í sparisjóðnum.

12. gr.

Greiðist innstæða að fullu, skal skila viðskiptabókinni án endurgjalds, og glatist viðskiptabók, verður farið með hana eftir þar um gildandi lögum. Ef eigandi að innstæðufé eða erfingjar hans vitja eigi sjóðsins í 15 ár, til að taka við vöxtum eða segja upp höfuðstól, og eigi heldur innan 6 mánaða eftir áskorun í blaði því, er flytur auglýsingar stjórnarvalda, er öll innstæðan ásamt vöxtum orðin eign sparisjóðsins.

III. KAFLI
Um útlán.

13. gr.

Eignir sjóðsins skal ávaxta:

a. Með því að kaupa ríkisskuldabréf eða önnur skuldabréf, sem telja má jafngóð;
b. með því að lána fé til einstakra manna gegn áreiðanlegu fasteignaveði, í hæsta lagi ⅗ af virðingarverði því, er lögskipaðir virðingarmenn meta, eða gegn sjálfskuldarábyrgð einstakra manna eða félaga. Sjálfskuldarábyrgðarlán úr sjóðnum má þó því aðeins veita til lengri tíma en eins árs, að þau séu afborgunarlán með árlegri afborgun, og sé láninu fullkomlega lokið innan 10 ára frá lánveitingunni;
c. með því að kaupa víxla, sem sparisjóðsstjórnin álítur trygga;
d. Á hvern annan hátt, er stjórn sjóðsins telur heppilegan.

14. gr.

Sparisjóðurinn áskilur sér forvexti af öllum útlánum. Vextir skulu ávallt greiddir ekki síðar en á gjalddaga, en bregðist það, greiði skuldunautur 1% árlega í dráttarvexti um þann tíma, sem dregist hefur að borga fram yfir gjalddaga.

15. gr.

Aldrei má veita lán úr sjóðnum, nema meiri hluti sparisjóðsstjórnar sé því samþykkur og hafi ákveðið hámark lánsupphæðar.

Skylt er sjóðnum, til þess að það sé tryggt, að hann geti, hvenær sem er, fullnægt skyldum sínum um greiðslu á innlánsfé, að eiga í sjóði innstæðu í banka, sem ríkið ábyrgist, og í tryggum, auðseljanlegum verðbréfum, minnst 1/10 af innlánsfénu. Sjóður og bankainnstæður mega þó aldrei vera minni en 7% af innlánsfénu.

123 14. maí

Þegar verðbréf, sem sparisjóðurinn kaupir, hljóða á handhafa, skal tafarlaust láta nafnskrá bréfin sem eign sparisjóðsins.

Verðbréfaforða sjóðsins má því aðeins skerða, að meiri hluti sparisjóðsstjórnar samþykki.

16. gr.

Án samþykkis allrar sparisjóðsstjórnarinnar má sparisjóðurinn ekki taka lán til annars en þess að fullnægja skuldbindingum sínum gagnvart innstæðueigendum. Aldrei má sparisjóðurinn taka lán, nema meiri hluti sparisjóðsstjórnar hafi ákveðið það. Veðsetji sparisjóðurinn skuldabréf sín eða verðbréf fyrir slíkum lánum, skal þess nákvæmlega gætt, að jafnan sé í vörzlu sparisjóðsins fullgild skírteini frá lánveitanda fyrir geymslu veðsins. Skulu bækur sjóðsins einnig ljóslega bera með sér, hvar bréfin séu geymd og hver þau séu.

17. gr.

Ekki má sparisjóðurinn gefa út handhafaávísun á sjálfan sig.

IV. KAFLI

Um reikninga sparisjóðsins.

18. gr.

Reikningsár sparisjóðsins skal vera almanaksárið og skal ársreikningur hans ávallt vera saminn og lagður fram á skrifstofu sjóðsins fyrir lok marzmánaðar ár hvert.

19. gr.

Ársreikningur skal vera þannig gerður, að af honum sjáist glöggt:

1. Hversu mikið alls hefur verið greitt í sjóðinn og úr honum á árinu;
2. hverjar tekjur hann hafi haft af starfi sínu á árinu og hver útgjöld hans hafi verið. Skal í því skyni semja reikning yfir rekstur sjóðsins á liðnu ári;
3. hverjar séu eignir sjóðsins í árslok og hverjar skuldir, eða hverjar skuldbindingar hvíla á honum. Skal í því skyni semja nákvæman efnahagsreikning fyrir sjóðinn eins og hagur hans stóð í árslok.

20. gr.

Semja skal við hver árslok sundurliðaða skrá yfir inneign allra innstæðueigenda, að meðtöldum vöxtum. Skal tala innstæðueigenda (viðskiptabóka) sjást nákvæmlega af skrá þessari. Einnig skal semja sundurliðaða skrá yfir öll þau lán, sem sparisjóðurinn á útistandandi, svo sem fasteignaveðslán, sjálfskuldarábyrgðarlán og handveðslán.

Semja skal sérstaka skrá yfir hvern flokk lánanna. Skrár þessar skulu bera með sér fyrir hvaða tímabil vextir eru greiddir af hverju einstöku láni, svo glöggt sjáist hversu mikið er greitt fyrir fram af vöxtum, og eins af hverjum vextir eru vangildnir. Enn fremur skal semja sundurliðaða skrá yfir víxla þá, sem sparisjóðurinn kann að eiga í árslok og ekki eru innleystir. Gjalddagi víxlanna skal tilgreindur á skránni og einnig skal sjást hvernig víxilréttar hefur verið gætt. Á öllum þessum skrám skal geta nafns hvers innstæðueiganda eða lántakanda svo og einkennistölu. Loks skal semja sundurliðana skrá yfir allar aðrar eignir sparisjóðsins svo og skuldir þær, sem hann er í við aðra.

21. gr.

Skylt er sparisjóðnum að hafa reikninga sína jafnan í því horfi, er fyrirmyndir stjórnarráðsins sýna.

V. KAFLI

Um endurskoðun.

22. gr.

Endurskoðun á reikningum sjóðsins hafa með höndum 2 menn þar til kjörnir af sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu til eins árs í senn. Þeir eiga frjálsan aðgang að öllum bókum, verðbréfum og öðrum skjölum sjóðsins, hvenær sem þeim þykir henta, til eftirlits, hvort heldur eru báðir í einu eða hvor um sig.

23. gr.

Endurskoðendum er skylt að hafa nákvæmt eftirlit með allri bókfærslu sparisjóðsins og gæta þess, að fylgt sé gildandi fyrirmælum um bókfærslu og rekstur sjóðsins í hvívetna. Skulu þeir benda á, ef eitthvað er athugavert, svo að úr verði tafarlaust bætt.

24. gr.

Ársreikning sparisjóðsins skulu endurskoðendur rannsaka, þegar eftir að hann er saminn, og skulu þeir hafa lokið starfi sínu fyrir aðalfund. Rita skulu þeir á reikninginn að rannsókn sinni lokinni vottorð sitt, að endurskoðun reikningsins sé lokið.

Reikningurinn með athugasemdum endurskoðenda skal síðan lagður fyrir aðalfund sparisjóðsins til úrskurðar.

25. gr.

Verði ágreiningur milli endurskoðenda um einhver þau atriði, er tilhögun á reikningsfærslu eða bókfærslu snertir, og þeir koma sér eigi saman, skulu þeir leggja ágreiningsatriðin fyrir sparisjóðseftirlitið til úrskurðar. Eins skal farið að, ef endurskoðendur komast að raun um, að rekstur sjóðsins sé ekki að öllu leyti lögmætur og ekki í samræmi við gildandi lög um sparisjóði, svo og reglugerð og önnur gildandi fyrirmæli um rekstur sparisjóða, ef stjórn sjóðsins bætir ekki tafarlaust úr því, sem ábótavant er.

26. gr.

Aðalfundur ákveður þóknun til endurskoðenda fyrir starf þeirra.

VI. KAFLI

Önnur ákvæði.

27. gr.

Þau atriði, sem eigi eru í samþykktum þessum, en varða þó sparisjóðinn, skal fara með samkvæmt gildandi lögum um sparisjóði og reglugerð fyrir sparisjóði frá 15. febrúar 1942.

Framanritaðar samþykktir staðfestast hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 14. maí 1952.

Björn Ólafsson.

Yngvi Ólafsson.

124
15. maí

HAFNARREGLUGERÐ
fyrir Grindavíkurhöfn í Grindavík.

I. KAFLI
Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Hafnarsvæðið er öll Járngerðarstaðavík með öllum víkum og vogum, ásamt Hópinu. Takmarkast það af Hópsnesi að austan og hugsaðri línu gegnum bæina Krosshús og Hlíð að vestan.

II. KAFLI
Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Hreppsnefnd Grindavíkurhrepps hefur á hendi stjórn hafnarmála, en þrír menn, kosnir af hverri nýkjörinni hreppsnefnd á fyrsta fundi hennar, til 4 ára í senn, hafi á hendi framkvæmd þeirra. Hreppsnefndin kýs formann nefndarinnar, en nefndarmenn kjósa hafnarvörð.

3. gr.

Hafnarnefnd hefur eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á mannvirkjum hennar, annast fjárhald hennar og reikningsskil fyrir hönd hreppsnefndar. Reikningur hafnarsjóðs skal fylgja hreppsreikningnum og endurskoðast ásamt honum.

III. KAFLI
Um hafnarsjóði.

4. gr.

Stofna skal sérstakan sjóð, er nefnist hafnarsjóður. Renna í hann allar tekjur hafnarinnar, sem ákveðnar eru í reglugerð þessari. Hafnarsjóði skal eingöngu varið í þarfir hafnarinnar, til greiðslu á nauðsynlegum mannvirkjum, viðhaldi þeirra og umsjón, svo og til kaupa á landi í þarfir hafnarinnar, ef nauðsynlegt þykir. Óheimilt er að nota fé hafnarsjóðs til annarra fyrirtækja hreppsins eða binda það í lánum til þeirra.

IV. KAFLI
Um legu báta og umferð þeirra um hafnarsvæðið.

5. gr.

Bátar, sem ganga til veiða frá Grindavík, hafa rétt til notkunar á bryggjum hafnarinnar í þeirri röð, sem þeir koma að þeim. Strax og bátar hafa fengið afgreiðslu, skulu þeir rýma til fyrir öðrum, sem þurfa að komast að. Meðan bátar eru á floti við bryggjurnar, skal jafnan vera einn maður til taks af skipshöfninni, ef færa þarf bátinn, eða framkvæma aðrar skipanir frá hafnarverði.

6. gr.

Bannað er að leggja legufærum innan hafnarsvæðisins, nema með sérstöku samþykki trúnaðarmanna hafnarnefndar.

7. gr.

Ef bátar þurfa að keyra vélar sínar meðan þeir eru festir við bryggjur eða múrningar, ber þeim að framkvæma slíkt með allra aðgæzlu, svo ekki hljótist af skemmdir á öðrum bátum eða mannvirkjum hafnarinnar.

8. gr.

Ef skip lendir á grunni eða sekkur, þar sem það, að áliti hafnarnefndar, torveldar notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Dragist það of lengi, má hafnarnefnd láta flytja það burt á kostnað eigenda, og er henni heimilt að láta selja skipið til greiðslu kostnaðar, er af því leiðir.

V. KAFLI
Hafnarmannvirki annarra innan hafnarinnar.

9. gr.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram bryggjur eða önnur mannvirki, né heldur breyta þeim mannvirkjum, sem fyrir eru. Ekki má fylla upp eða dýpka út frá landi, nema hreppsnefnd hafi veitt samþykki sitt til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar.

Skjóta má úrskurði hreppsnefndar undir úrskurð stjórnarráðsins. Sá, sem fær leyfi til að byggja bryggju innan hafnarinnar, skal halda henni svo vel við, að ekki stafi hætta af. Brot gegn því varðar sektum, og ef um ítrekað brot er að ræða má rífa mannvirkið á kostnað eigenda.

10. gr.

Við bryggjur eða uppfyllingu einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, hafa bátar rétt til að leggjast að í sömu röð sem þeir koma inn og sækja um það, þegar eigandi ekki þarf að nota mannvirkin sjálfur.

VI. KAFLI
Um almenna reglu.

11. gr.

Hafnarnefnd sér um að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlíta boði hennar og banni, og starfsmanns þess, er hún setur til að halda uppi reglu.

Þykist einhver vera beittur órétti, getur hann kært það fyrir hreppstjóra eða sýslumanni, en skipunum hafnarnefndar eða starfsmanns hennar ber tafarlaust að hlýða. Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

12. gr.

Ekki má kasta seglfestu, ösku, fiskúrgangi eða neinu öðru, sem orsakað getur grynnkun hafnarinnar, í Hópið, innsiglinguna í það eða við bryggjuna þar.

Ekki má heldur kasta seglfestu, netjasteinum eða neinu slíku í varirnar við ytri bryggjurnar, sem gæti verið hættulegt fyrir botn eða byrðing þeirra báta, sem þar eru látnir standa.

Brot gegn þessum ákvæðum varðar sektum.

13. gr.

Á vertíð, þegar vont er um bryggjupláss, skulu að minnsta kosti þrír menn kasta fiskinum á bílana, og sé um sjóveður að ræða, skal línan vera komin um borð um leið og síðasti fiskur fer í land.

124 14. gr.
15. maí Öll aðgerð á bryggjum hafnarinnar er bönnuð. Notendur fiskaðgerðarhúsa, sem liggja að höfninni, ber að gæta fremsta þrifnaðar og aka burt öllum fiskúrgangi jafnharðan, þangað sem hafnarvörður tilvísar í hverju tilfelli.

VII. KAFLI
Hafnargjöld.

15. gr.

Öllum bátum, sem gerðir eru út frá Grindavík, ber að greiða til hafnarsjóðs 2% af brúttó-andvirði alls þess afla, sem þeir landa á hafnarsvæðinu og er gjald þetta kræft strax og afli er seldur úr hverri veiðiför.

16. gr.

Aðrir bátar, hvort heldur utan eða innan héraðs, skulu í hvert skipti sem þeir nota hafarmannvirkin greiða:

a. Fyrir að sækja eða láta í land veiðarfæri, hafa samband við heimastöðvar sínar eða til kaupa á nauðsynjum, 35 aura á brúttó-smálest, þó aldrei minna en 3 kr. í hvert sinn;
b. þeir, sem vilja leggja upp afla sinn, hvort heldur til heimaksturs eða sölu á staðnum, greiði 2% af andvirði afla. Þessir bátar greiði enn fremur ljósagjald á tímabilinu frá 1. sept. til 1. maí, 3 krónur í hvert sinn, ef þeir fara inn í Hópið.

Innlend strandferða- og millilandaskip, sem sigla eftir föstum, auglýstum áætlunum, svo og vöruflutningaskip, greiða í hvert sinn, er þau koma í Grindavíkurhöfn, 30 aura af hverri brúttó-smálest í hafnargjöld.

Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma, og hafa samband við land, greiða 7½ (7,5) eyri af smálest hverri í hvert skipti, er þau koma í Grindavíkurhöfn.

Bátar, sem koma inn undan óveðri, skulu undanþegnir gjaldi.

VIII. KAFLI
Vörugjald.

17. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fluttar eru af skipsfjöl á land eða úr landi á skipsfjöl, með þeim undantekningum, sem síðar getur.

Undanteknar eru vörur, sem látnar eru í land um stundarsakir vegna skemmda á skipi.

18. gr.

Þessar vörur eru undanþegnar vörugjaldi:

a. Olía, vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, enn fremur kol, salt og ís, sem flutt er úr landi í íslenzk skip til eigin notkunar. En hálft vörugjald skal greiða af kolum, salti og ís til útlendra skipa, þó það sé til eigin notkunar;
b. vörur og tæki til hafnarinnar.

19. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meira, telst heil gjaldeining. Vörugjald skal ákveðast eftir farmskrá skips. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður gefa drengskaparvottorð um vörumagnið, sem skipið hefur fermt eða affermt.

Þyki hafnarnefnd ástæða til, getur hún hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem henni þykir hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. 124 15. maí

20. gr.

Flokkar vörugjaldskrárinnar.

1. flokkur. Gjald 26 aurar hver 100 kg:
   Blý, brýni, sement, eldfastur leir, gaddavír og stálvír, gærur saltaðar í pökkum, hverfisteinar, ís, járn, stál, koparvír, járnkeðjur og járnpípur, kaðlar, kítti, kol, krít, litarvörur þungar, prentsverta, saltsíld, sódi, togleður, þakjárn, þakpappi, ísvarinn fiskur, nýr fiskur, slægður og óslægður, óverkaður saltfiskur. Gjald þetta af fiski greiðist aðeins þegar honum er skipað út.
2. flokkur. Gjald 40 aurar hver 100 kg:
   Áburðarolía, baðlyf, benzín, feiti, fernisolía, fiskilínur, garnir, hrogn, hey, kálmeti, kartöflur, kornvörur, alls konar kjöt, leður, leirvörur, linoleum, mör, pappír og bækur, pokar, vaxdúkur, pokastrigi, rjúpur og aðrir fuglar, rúðugler, saltfiskur þurr, saumur, sápa, segldúkur, seglgarn, steinolía, tó, tjara, tvistur.
3. flokkur. Gjald 67,5 aurar hver 100 kg:
   Ávextir, nýir, þurrkaðir og niðursoðnir, brauðvörur, harðfiskur, kaffi, kókó, lyf og lyfjavörur, lýsi, mjólk, niðursuðuvörur alls konar, jurtafeiti, smjör, smjörlíki, súkkulaði, sundmagi, sykur, te, ull.
4. flokkur. Gjald 100 aurar hver 100 kg:
   Dúnn, eldspýtur, fiður, glervörur, glysvarningur og þess háttar léttar vörur, rjól, rulla, reyktóbak, skinnvörur, skófatnaður, vefnaðarvörur, vindlar, vindlingar.
5. flokkur. Gjald 84 aurar hver 100 kg:
   Aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd.
6. flokkur. Gjald 270 aurar hver teningsmetri:
   Timbur, tunnur og þess háttar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
7. flokkur. Gjald 546 aurar hver teningsmetri:
   Bifreiðar, húsgögn, orgel, píanó, saumavélar, stundaklukkur og þess háttar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
8. flokkur. Gjald 340 aurar hver gripur:
   Hross, nautgripir, svín.
9. flokkur. Gjald 42 aurar hver kind:
   Sauðfé.

IX. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

21. gr.

Formaður hafnarnefndar sér um innheimtu hafnargjalda og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

22. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu hafnargjalda. Hafnarsjóður hefur haldsrétt og lögveðrétt í skipum, unz hafnargjöld eru greidd. Þegar gjalddagar eru ekki ákveðnir í reglugerð þessari, skal greiða gjöldin áður en skipið fer burt úr höfninni.

Hafnarnefnd hefur rétt til að athuga reikninga og uppgjör báta, ef hún óskar þess.

23. gr.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið sem vörurnar flytur, er komið á legu. Vörugjald af vörum, sem fluttar eru frá

124 bryggjunni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip. Hafnarsjóður
15. maí hefur haldsrétt á vörunum, unz gjaldið er greitt.

24. gr.

Gjald fyrir að nota krana, sporbrautir eða önnur tæki og áhöld, greiði sá, sem semur við hafnarnefnd um afnotin.

25. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

26. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið, um skaðabætur fyrir skaða eða skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum mönnum dómkvöddum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhöllum dómkvöddum mönnum. Kostnaður við yfirmat greiðist af þeim, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meir en nemi 10% af hinni ákveðnu skaðabótaupphæð.

Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

27. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni, meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji trygging, er hafnarnefnd tekur gilda.

28. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 10 000 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Grindavíkurhafnar.

29. gr.

Með mál út af brotum gegn reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, og lögum um breytingu á þeim lögum, nr. 41 5. apríl 1948, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Járngerðarstaðahverfi í Grindavík, nr. 70 14. marz 1945.

Samgöngumálaráðuneytið, 15. maí 1952.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

AUGLÝSING

125
20. maí

um nýja lyfsöluskrá I.

Frá og með 1. júní 1952 gengur í gildi ný lyfsöluskrá I, útgefin af þessu ráðuneyti 19. þ. m. Jafnframt fellur úr gildi lyfsöluskrá I frá 15. marz 1951, ásamt breytingum frá 1. júní 1951, 1. október 1951 og 1. febrúar 1952.

Heilbrigðismálaráðuneytið, 20. maí 1952.

Steingrímur Steinþórsson.

Gústav A. Jónasson.

SAMÞYKKT

126
20. maí

um forkaupsrétt Ísafjarðarkaupstaðar á fasteignum á kaupstaðarlóðinni.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 22 frá 23. júní 1932, um forkaupsrétt kaupstaða og kauptúna á hafnarmannvirkjum o. fl., hefur bæjarstjórn Ísafjarðar gert eftirfarandi samþykkt:

Ísafjarðarkaupstað er áskilinn forkaupsréttur á eftirgreindum fasteignum á kaupstaðarlóðinni:

1. Edinborgareign með lóðum og mannvirkjum, eign Kaupfélags Ísfirðinga.
2. Wardslóð, svonefnd, neðan Skipagötu, eign Kaupfélags Ísfirðinga.
3. Lóð Sigurðar Bentssonar og Kaupfélags Ísfirðinga, Aðalstræti 12.
4. Norðurtanginn, lóð og bryggja, eign Hraðfrystihússins Norðurtanginn h.f.
5. Lóð og húseign Ágústs Péturssonar, við Sundstræti, Sundamegin. — Hvíta pakkhús.
6. Lóð Bjarna Gunnarssonar og Ólafs Sigurðssonar, nr. 8 við Aðalstræti.
7. Lóð Hilmars Arnórssonar, nr. 11 við Aðalstræti.
8. Lóð nr. 13 við Aðalstræti, eign Jóns Kristjánssonar trésmiðs.
9. Lóð nr. 15 við Aðalstræti, eigendur Valdimar Veturliðason o. fl.
10. Lóð nr. 20 við Aðalstræti, eign Ásu Grímsson.
11. Lóð nr. 11 við Hafnarstræti, eigendur Arngr. Fr. Bjarnason, verzlun Jónasar Magnússonar og H. Herlufsen.
12. Lóð Guðbjargar Guðjónsdóttur við Hafnarstræti.
13. Lóð Elíasar J. Pálssonar, nr. 1 við Hafnarstræti.
14. Lóð Finnbjörns Finnbjörnssonar, nr. 3 við Hafnarstræti.
15. Lóðin nr. 4 við Silfurgötu, eign Jóns Ísaks Magnússonar.
16. Lóð undir svonefndri Soffíubúð við Silfurtorg, eign Jóns Ísaks Magnússonar.
17. Lóð Guðmundar Karlssonar o. fl. nr. 2 við Silfurgötu.
18. Lóð nr. 6 við Silfurgötu, eign Kristjáns Friðbjörnssonar.
19. Lóðin nr. 8 við Silfurgötu, eign Sveinbjörns Benediktssonar.
20. Lóðin nr. 8 A við Silfurgötu, eign Sigurðar Ásgeirssonar.
21. Lóðin nr. 12 við Silfurgötu, eign Sigríðar Ísaksdóttur, dbú.
22. Lóðin nr. 12 A við Silfurgötu, eign Ásmundar Jóhannessonar.
23. Lóðin nr. 14 við Silfurgötu, eign Eyjólfs Bjarnasonar.
24. Lóð Gests Sigurðssonar, nr. 11 við Sundstræti.
25. Lóð Örnólfs Hálfdánarsonar, milli Skipagötu og Sundstrætis.

126 20. maí
26. Lóð Skúla Þórðarsonar og Júlíusar Guðmundssonar við Sundstræti.
27. Lóð Ágústs Péturssonar við Sundstræti og Skipagötu.
28. Lóð Ágústs Péturssonar, undir svonefndum Ásgeirshjalla.
29. Lóð Sigurgeirs Sigurðssonar við Skipagötu og Sundstræti.
30. Lóð Önnu Óladóttur, nr. 14 við Skipagötu.
31. Lóð Benedikts Egilssonar o. fl. við Skipagötu nr. 12.
32. Lóð h.f. Fiskimjöl, Torfnesi.
33. Lóð og aðrar fasteignir við Aðalstræti 9, eign h.f. Munins.
34. Íbúðarhúsið og lóðin nr. 17 við Hafnarstræti, eign dánarbús Sveinbjörns Halldórssonar.
35. Húseignin og lóðin Hafnarstræti 33, eigendur Jón B. Jónsson og Hjörtur Einarsson.
36. Húseignin og lóðin Smiðjugötu 12, eigendur Daníel Jónsson og Eggert Samúelsson.
37. Húseignin og lóðin Sundstræti 31, eigendur Halldór Sigurðsson og Hermann Jakobsson.
38. Húseignin og lóðin Tangagötu 28, eigandi Daníel Kristjánsson.
39. Húseignin og lóðin Fjarðarstræti 47, eigandi Baldvin Jónsson.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi og gildir í 5 ár frá dagsetningardegi hennar að telja, og birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 20. maí 1952.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Hallgrímur Dalberg.

127 30. maí

AUGLÝSING

um framboð til kjörs forseta Íslands.

Frestur til að skila framboðum til kjörs forseta Íslands, er fram á að fara 29. júní 1952, rann út kl. 24.00 laugardaginn 24. þ. m.
Í kjöri til forsetaembættisins eru:

Ásgeir Ásgeirsson, bankastjóri,
Bjarni Jónsson, vígslubiskup,
Gísli Sveinsson, fyrrv. sendiherra.

Þetta auglýsist hér með samkvæmt lögum nr. 36 12. febr. 1945, um framboð og kjör forseta Íslands.

Í dómsmálaráðuneytinu, 30. maí 1952.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.

SAMÞYKKT

128
4. júní

fyrir Fiskræktar- og veiðifélag Saurbæjarhrepps.

1. gr.

Félagið heitir Fiskræktar- og veiðifélag Saurbæjarhrepps. Heimili þess og varnarþing er á þingstað Saurbæjarhrepps í Dalasýslu.

2. gr.

Markmið félagsins er að auka laxveiði á félagssvæðinu og arð af henni, með því:

a. að stunda laxaklak;
b. að reka laxveiði fyrir alla félagsmenn, sameiginlega á einum eða fleiri stöðum, ef henta þykir.

3. gr.

Félagið hefur umráð yfir öllum rétti til laxveiða í þessum vötnum: Hvolsá og Staðarhólsá ásamt síkjum og lækjum og öðrum ám, sem falla í árnar.

Félagsmenn eru allir ábúendur þeirra jarða, er land eiga að nefndum vötnum: Stórholt, Litlaholt, Neðri-Brunná, Efri-Brunná, Máskelda, Hvoll, Neðri-Brekka, Fremri-Brekka, Bersatunga, Hvítidalur, Belgsdalur, Litli-Múli, Stóri-Múli, Þurranes, Ós, Lambanes, Staðarhóll, Mikligarður, Þverfell, Hvammsdalskot, Hvammsdalur, Kjarlaksvellir, Þverdalur, Bjarnastaðir, Kverngrjót, Saurhóll, Tjaldanes.

4. gr.

Óheimilt er öllum að veiða lax og silung í vötnum þessum, nema með sérstöku og skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Skal þar tekið fram um veiðitíma og veiðitæki og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

5. gr.

Heimilt er félagsstjórn að leigja ár á félagssvæðinu, eða hlut af þeim einstökum mönnum eða félögum, til stangaveiði, ef sýnilegt þykir, að það sé hagur fyrir félagið. Þó má það leyfi eigi vera til lengri tíma en eins árs, nema lögmætur fundur samþykki og tekið hafi verið fram í fundarboði að slíkt veiðileyfi yrði til umræðu.

6. gr.

Nú tekur félagið upp sameiginlega veiði og ræður það þá mann til að standa fyrir veiðinni. Hann nefnist veiðistjóri.

Veiðistjóri annast um framkvæmdir félagsveiðinnar. Ræður hann menn sér til aðstoðar eftir þörfum. Hann sér um verkun og sölu á veiðinni, og færir alla reikninga þar að lútandi, allt í samráði við félagsstjórn.

7. gr.

Félagið starfrækir laxaklak á þeim stað eða stöðum, sem félagsstjórn velur í samráði við fiskiræktarráðunaut. Kostnaði við það skal jafna á félagsmenn eftir þeim hlutföllum, sem arðskrá félagsins tiltekur. Klekja skal út minnst 100 seiðum fyrir hvern lax, sem veiðist á félagssvæðinu.

8. gr.

Stjórnina skipa þrír menn: formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl, þannig: Formaður gengur úr eftir eitt ár, annar meðstjórnandi eftir hlutkesti eftir tvö ár.

128 Síðan helzt sama röð. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorazt undan kosn-
4. júní ingu, nema lögmæt forföll hamli, eða hann hafi verið þrjú ár í stjórn.

9. gr.

Stjórnin hefur á hendi umsjón með öllum framkvæmdum félagsins milli aðalfunda. Hún ræður veiðistjóra og klakstjóra og gerir við þá samninga um kaup og önnur kjör, enda samþykki lögmætur félagsfundur þá samninga. Hún hefur eftirlit með því, að samþykkt félagsins sé hlýtt og má ráða menn sér til aðstoðar, þó án kostnaðar fyrir félagið.

Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með störfum félagsins og fjárreiðum þess öllum. Afl atkvæða ræður úrslitum mála á félagsfundum.

10. gr.

Aðalfund heldur félagið í janúarmánuði ár hvert. Aðalfundur er lögmætur:

a. ef hann er boðaður símleiðis með þriggja daga fyrirvara og sé fundarefnis getið í fundarboði;
b. sé meiri hluti stjórnar mættur á fundinum.

Nú er aðalfundur ekki lögmætur og skal þá boða til hans á ný með minnst þriggja daga fyrirvara, og er þá fundurinn ávallt lögmætur.

Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári, leggur fram áætlun og tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þar leggur hún fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn þá. Aðalfundur kýs stjórn og tvo endurskoðendur félagsreikninga. Hann kveður á um laun stjórnar og annarra starfsmanna félagsins. Afl atkvæða ræður úrslitum mála á fundum, nema um breytingar á samþykktum sé að ræða eða félagsslit.

11. gr.

Aukafund heldur stjórnin, þegar henni þykir ástæða til eða ef ¼ félagsmanna æskir þess og tilgreinir fundarefni.

12. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Skulu reikningar fullgerðir fyrir aðalfund og lagðir þar fram endurskoðaðir til úrskurðar.

13. gr.

Arði af sameiginlegri veiði, svo og öllum gjöldum, er af starfsemi þess leiða, skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá, sem lögmætur fundur samþykkir og undirrituð er af ⅔ félagsmanna. Gildir hún um 5 ár í senn. Náist ekki samkomulag um nýja arðskrá, að þeim tíma liðnum, gildir gamla arðskráin áfram.

14. gr.

Eigi má úthluta arði samkvæmt 13. gr. fyrr en eftir aðalfund, enda tekjuafgangur á ársreikningi. Verði útgjöld meiri en tekjur, skal jafna þeim niður á félagsmenn eftir þeim hlutföllum, er arðskrá ákveður.

15. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum frá 100—500 kr. og veiði eða andvirði hennar gerð upptæk og renni í sýslusjóð.

16. gr.

Samþykkt þessari verður ekki breytt, nema ⅔ mættra félagsmanna á aðalfundi samþykki breytinguna.

17. gr.

Félaginu má slíta, ef ⅔ félagsmanna samþykkja það.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 112 9. október 1941, um lax- og silungsveiði, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi samþykkt nr. 188/1951. 128 4. júní

Landbúnaðarráðuneytið, 4. júní 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ 129 11. júní

um breyting á hafnarreglugerð Höfðakaupstaðar, nr. 209 18. nóvember 1947.

1. gr.

23. gr. hafnarreglugerðarinnar orðist svo:

Öll aðkomuskip, sem fara inn fyrir hafnargarð, skulu, hvort sem þau nota hafnsögumann eða ekki skyld til að greiða hafnsögugjald eins og hér segir:

Innlend skip greiða hafnsögugjald aðeins einu sinni á ári, nema þau noti hafnsögumann.

Herskip og varðskip eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

a. Fyrir leiðsögu til hafnarinnar 100 krónur hvert skip allt að 300 brúttósmálestir og 10 aura fyrir hverja smálest, sem þar er yfir.
b. Fyrir leiðsögu frá höfninni 100 krónur fyrir hvert skip, sem er allt að 300 brúttósmálestir og 5 aura fyrir hverja smálest, þar þar er yfir.
c. Fyrir leiðsögu um höfnina greiðist hálft gjald samkvæmt a-lið.
d. Fyrir að gera úti í skipum greiðist 100 krónur fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, unz hafnsögumaður er aftur kominn heim. Jafnframt greiðist hafnsögugjald undir staflið a. og b.

2. gr.

24. gr. orðist svo:

a. Allir bátar og skip, sem heima eiga í Höfðakaupstað, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, 5 krónur fyrir hverja brúttósmálest, þó aldrei minna en 100 kr.
b. Aðkomubátar og skip, sem stunda fiskveiðar héðan og liggja innan hafnargarðs, skulu greiða 1 krónu fyrir hverja brúttósmálest fyrir hvern mánuð, þó ekki minna en 75 krónur fyrir mánuð eða hluta úr mánuði.
c. Öll önnur skip, sem koma til hafnar, skulu greiða 40 aura fyrir hverja brúttósmálest í hvert sinn, sem þau koma til hafnar, þó skulu innlend fiskiskip aðeins greiða hálft gjald. Strandferðaskip ríkisins skulu ekki greiða gjald þetta oftar en tvisvar í mánuði.

3. gr.

26. gr. breytist þannig:

Í stað „15 kr.“ í staflið a. komi: 25 kr.

b-liður greinarinnar og greinin til loka orðist svo:

b. Skip, sem getið er um í 24. gr., b-lið, skulu í hvert sinn og þau koma til hafnar greiða 10 kr.
c. Öll önnur skip greiði í hvert sinn er þau koma til hafnar:

Skip undir 200 smálestum	kr. 15.00
Skip frá 200—400 smálestir	— 30.00
Skip yfir 400 smálestir	— 60.00

129
11. júní

4. gr.

27. gr. breytist þannig:
Í stað „10 aura“ komi: 15 aura, og í stað „kr. 5.00“ komi: kr. 10.00.
Aftan við greinina bætist:
Þeir, sem vilja hafa skip sín í skipakvínni vetrarlangt, snúi sér til hafnarnefndar fyrir 1. september ár hvert. Skipakvíargjald fer eftir samningi.

5. gr.

31. gr. orðist svo:

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald 65 aurar hver 100 kg:
   Kol, salt, sement, brennsluolía (fuelolía).
2. flokkur. Gjald 100 aurar hver 100 kg:
   Alls konar óunnið járn, eldavélar, bárujárn, saumur, timbur, sem reiknað er eftir þyngd, legsteinar, eldfastur leir, gólf- og veggflísar, eldfastir steinar, steyptir steinar og garðávextir.
3. flokkur. Gjald 125 aurar hver 100 kg:
   Korn, mjölvörur, sykur, kjöt, saltfiskur, síldarmjöl, lýsi, fiskimjöl, freðsíld, alls konar vélar og varahlutar í vélar, alls konar vírar, kalk, fóðurbætir, áburður, olíur (þó ekki fuelolía), smurningsfeiti, benzín, strigi, vélatvistur, hessian, bindigarn. Gærur, skinn, ull og aðrar slíkar vörur.
4. flokkur. 50 aurar á hver 10 kg:
   Málningarvörur og efni til málninga, lökk, lím, gibs, veggfóður, hráefni til iðnaðar, korkvörur og óunnið kork, brauðvörur, kex, línóleum, gúmmí og gúmmívörur, pappír og pappírsvörur, bækur, blek, baðlyf, ljósefni, olíufatnaður, útgerðarvörur (önglar, net, nætur o. s. frv.), kálmeti og plöntur.
5. flokkur. Gjald 100 aurar á 10 kg:
   Allar vörur, sem ekki heyra undir aðra flokka og flutningsgjald greiðist af eftir þyngd.
6. flokkur. Gjald 25 aurar á teningsfet:
   Timbur unnið og óunnið.
7. flokkur. 50 aurar á teningsfet:
   Allar aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
8. flokkur. 15 aurar fyrir hvert stykki:
   Tómar tunnur og föt, uppsett eða óuppsett.
9. flokkur. 50 aurar hver tunna:
   Síld.
10. flokkur. 200 aurar hver skepna:
    Sauðkindur, geitur, kálfar, loðdýr.
11. flokkur. 500 aurar hver skepna:
    Nautgripir og hross.

6. gr.

32. gr. Fyrri málsgrein orðist svo:
Af heildarafla skips greiðist 8 kr. af smálest af slægðum fiski með haus, sem landað er á hafnarsvæðinu, nema síld.
Af hverju máli síldar greiðist 50 aurar.
Gjald þetta er kræft um leið og afla er landað. Eigandi skips er ábyrgur fyrir greiðslunni. Nú er afli afhentur eða seldur án þess að gjald þetta hafi verið greitt og hvílir þá greiðsluskylda einnig á þeim aðila, er þá hefur umráð yfir aflanum.

7. gr.

33. gr. breytist þannig:
Í stað „5 kr.“ komi: 10 kr., og í stað „10 kr.“ komi: 20 kr.

Reglugerðarbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til að öðlast þegar gildi, og gilda til 1. júní 1953, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. 129 11. júní

Samgöngumálaráðuneytið, 11. júní 1952.

F. h. r.
Páll Pálmason.

Brynjólfur Ingólfsson.

REGLUGERÐ 130 12. júní

um iðnfræðslu.

I. KAFLI
Iðngreinar.

1. gr.

Iðnfræðslu til sveinsprófs skal halda uppi í þeim iðngreinum, sem löggiltar eru.

2. gr.

Löggiltar iðngreinar eru þessar:

Bakaraiðn,
beykisiðn,
bifreiðasmíði,
bifvélavirkjun,
blikksmíði,
bókbandsiðn,
feldskeraiðn,
flugvélavirkjun,
framreiðsluiðn,
gaslagning,
glerslípun og speglagerð,
gull- og silfursmíði,
hattasaumur,
hárgreiðsluiðn,
hárskera- og rakaraiðn,
hljóðfærasmíði,
húsasmíði,
húsgagnabólstrun,
húsgagnasmíði,
járniðnaður:
  eirsmíði,
  járnsmíði,
  ketil- og plötusmíði,
  málmsteypa,
  rennismíði,
  vélvirkjun,
kjólasaumur,
kjötiðnaður,
klæðskurður:
  karla,
  kvenna,
kökugerð,
leirkerasmíði,
leturgröftur,
ljósmyndun,
ljósprentun,
matreiðsla,
málaraiðn,
mjólkuriðnaður,
mótasmíði,
múrun,
myndskurður,
netjagerð,
pípulögn,
prentiðn:
  setning,
  prentun,
prentmyndaljósmyndun,
prentmyndasmíði,
rafmagnsiðn:
  rafvirkjun,
  rafvélavirkjun,
reiða- og seglasaumur,
reiðtygja- og aktygjasmíði,
skriftvélavirkjun,
skipa- og bátasmíði,

130
12. júní

skósmíði,
steinsmíði,
sútaraiðn,
tágariðun,
úrsmíði,
útvarpsvirkjun,
vagnasmíði,
veggfóðrun.

II. KAFLI
Námstíminn.

3. gr.

Námstími iðnnema skal vera sem hér segir:

a. 5 ár:
Flugvélavirkjun.

b. 4 ár í eftirtöldum iðngreinum:

Bakaraiðn,
beykisiðn,
bifreiðasmíði,
bifvélavirkjun,
blikksmíði,
bókbandsiðn,
feldskeraiðn,
gaslagningu,
glerslípun og speglagerð,
gull- og silfursmíði,
hárskera- og rakaraiðn,
hljóðfærasmíði,
húsasmíði,
húsgagnabólstrun,
húsgagnasmíði,
járniðnaði:
eirsmíði,
járnsmíði,
ketil- og plötusmíði,
málmsteypu,
rennismíði eða
vélvirkjun,
kjötiðnaði,
klæðskurði karla,
kökugerð,
leirkerasmíði,
leturgrefti,
ljósprentun,
matreiðslu,
málaraiðn,
mjólkuriðnaði,
mótasmíði,
múrun,
myndskurði,
pípulögn,
prentiðn:
setningu eða
prentun,
prentmyndaljósmyndun,
prentmyndasmíði,
rafmagnsiðn:
rafvirkjun eða
rafvélavirkjun,
reiðtygja- og aktygjasmíði,
skipa- og bátasmíði,
skósmíði,
skriftvélavirkjun,
steinsmíði,
sútaraiðn,
tágariðun,
úrsmíði,
útvarpsvirkjun,
vagnasmíði,
veggfóðrun.

c. 3 ár í eftirtöldum iðngreinum:

Framreiðsluiðn,
hattasaumi,
hárgreiðsluiðn,
kjólasaumi,
klæðskurði kvenna,
ljósmyndun,
netjagerð,
reiða- og seglasaumi.

4. gr.

Á stöðum, þar sem ekki er unnt að hafa samfellda vinnu allt árið í einhverri iðn og nemandinn getur fengið aðra atvinnu nokkurn hluta ársins, má dreifa náminu á fleiri ár, þó svo, að samanlagður mánaðafjöldi við námið samsvari þeim ára-

fjölda, er að framan greinir. Þetta skal þó aðeins gert, að hlutaðeigendur séu því samþykkir, enda komi samþykki Iðnfræðsluráðs til. Vinna við iðnnámið má þó aldrei vera minni en 6 mánuðir á ári. 130 12. júní

5. gr.

Nú hefur nemandi áður stundað nám í verklegum skóla eða námskeiði og ákveður Iðnfræðsluráð þá, hverju sinni, samkvæmt umsókn, hversu námstíminn skuli styttast af þeim sökum, enda leggi umsækjandi fram skilríki um fyrra nám sitt.

6. gr.

Iðnaðarmaður, sem lokið hefur námi og prófi í einhverri iðngrein, og vill gerast nemandi í annarri iðngrein innan sama flokks, skal ekki þurfa nema hálfan námstíma þeirrar iðnar. Geta skal í námssamningnum ástæðunnar til þess, að samið er um styttri tíma en venjulega. Sama gildir þótt viðbótar- eða framhaldsnámið fari fram í skólum og verkstæðum erlendis.

7. gr.

Hafi nemandi áður stundað nám hjá öðrum meistara í sömu iðn, en slitið námssamningi við hann á löglegan hátt, skal sá tími, er hann vann hjá honum, dragast frá fullum námstíma hjá hinum síðari, nema að telja megi, að nemandinn hafi eigi notið þeirrar kennslu, sem eðlilegt er með tilliti til hversu langt er liðið á námstímann.

Sé um skylda iðngrein að ræða, ákveður Iðnfræðsluráð, að hve miklu leyti skuli taka fyrri námstímann til greina.

8. gr.

Hafi nemandi ekki staðizt sveinspróf í iðninni, skal hann eiga rétt á að ganga undir það á ný, þegar það er næst haldið, enda sé hann sjálfráður um það, hvar og á hvern hátt hann heldur náminu áfram.

Enginn nemandi getur átt rétt til að ganga undir próf í sömu iðngrein oftar en þrisvar sinnum. Þó má ekki líða lengri tími en tvö ár frá því hann þreytti próf fyrst í iðninni, þar til hann þreytir próf í þriðja sinn.

Ráðherra getur þó veitt undanþágu til að lengja tveggja ára frestinn, ef sérstaklega stendur á.

Nemandi, sem ekki hefur staðizt sveinspróf, en óskar að ganga undir próf á ný, skal ávallt ganga undir próf í sama lögsagnarumdæmi og hann gekk undir próf í fyrsta sinn.

Iðnfræðsluráð getur veitt undanþágu frá ákvæðum síðustu málsgreinar.

9. gr.

Námstíminn telst hafinn á dagsetningardegi námssamnings, sem staðfestingu hlýtur, enda hafi nemandi þá byrjað nám sitt.

Námssamning skal senda Iðnfræðsluráði eða iðnfulltrúa til staðfestingar innan eins mánaðar frá dagsetningardegi námssamningsins og er við áritun Iðnfræðsluráðs eða iðnfulltrúa heimilt að breyta byrjunartíma námsins, ef samningur berst eigi innan þess tíma.

10. gr.

Daglegur vinnutími nemanda skal vera hinn sami sem sveina í hlutaðeigandi iðngrein; þó skal vinnutími nemanda á vinnustað, á meðan skólavist stendur, vera 12 stundum styttri á viku en vinnutími sveina.

Fari iðnskólakennsla fram í dagskóla með fullum kennslustundum, heldur nemandi kaupi sínu, en mætir ekki til vinnu. Ekki er nemanda skylt að inna af höndum eftirvinnu eða helgidagavinnu.

130 12. júní Þar sem iðnskólar starfrækja verkleg námskeið fyrir nemendur sína, skal viðkomandi iðnmeisturum skylt að láta nemendur sína sækja þau eins og aðrar námsgreinar skólans.

11. gr.

Nú hefur nemandi verið frá vinnu sökum veikinda í meir en 6 mánuði samtals á námstímanum, og getur þá Iðnfræðsluráð hverju sinni ákveðið, að námstíminn skuli framlengjast um hæfilegan tíma.

Nú stendur vinnudeila svo lengi að telja má, að nemandi missi verulega í verklegu námi hennar vegna, og getur þá Iðnfræðsluráð ákveðið að framlengja námssamninginn um hæfilegan tíma.

12. gr.

Sumarleyfi iðnnema skal vera 12 virkir dagar með fullu kaupi.

III. KAFLI

Námssamningar.

13. gr.

Iðnfræðsluráð skal löggilda meistara og iðnfyrirtæki, sem hafa hæfa meistara í þjónustu sinni, sem hæf til að taka nemendur til náms, og ákveða hverju sinni hversu marga nemendur þau megi hafa út frá því sjónarmiði einu, að nemendur fái notið fullkominnar kennslu í iðninni. Við ákvörðun sína skal Iðnfræðsluráð taka tillit til venjulegs fjölda sveina á vinnustöð, húsnæðis, vélakosts, áhalda og verkefna.

14. gr.

Meistari eða iðnfyrirtæki, sem taka vill nemendur til iðnnáms, skal senda um það skriflega tilkynningu til iðnfulltrúa.

Nú vill einhver komast í iðnnám og skal hann þá sækja um það til iðnfulltrúa og geta þess í umsókninni, hvort hann eigi kost á kennslu hjá ákveðnum meistara eða fyrirtæki. Sé svo ekki, skulu iðnfulltrúar aðstoða umsækjanda við að koma sér í nám eða beina umsókninni til Iðnfræðsluráðs.

Iðnfræðsluráð skal eins fljótt og kostur er á koma á fót hæfniprófum fyrir alla umsækjendur um iðnnám, og ber því að neita að ráða umsækjendur til náms, ef árangur prófsins er neikvæður.

15. gr.

Ekki má unglingur hefja iðnnám yngri en 16 ára. Þó er heimilt, með sérstöku samþykki Iðnfræðsluráðs í hvert sinn, að veita nemendum í léttum iðngreinum undanþágu í þessu efni, enda sé umsækjandi orðinn fullra 15 ára og samþykki foreldra eða lögráðamanns komi til.

16. gr.

Heimilt er Iðnfræðsluráði að ákveða lágmarkskaup nemenda með hliðsjón af gildandi kjarasamningum í hverri iðngrein á hverjum stað.

Kaup nemenda skal vera viku- eða mánaðarkaup, miðað við fulla vinnuviku, og hafa verkefni hjá meistara ekki áhrif á það.

Heimilt er að breyta kaupákvörðunum meðan á námstíma stendur, ef kaupbreytingar verða í iðninni. Leita skal álits hlutaðeigandi iðngreina, áður en slíkar ákvarðanir eru teknar.

Nú líður einhver tími frá því nemandi lýkur námstíma, þar til næst fer fram sveinspróf í iðninni, og á hann þá rétt á lágmarkskaupi sveina frá því er námstími er á enda samkvæmt námssamningi.

17. gr. 130

Þegar meistari eða iðnfyrirtæki tekur nemanda til náms, skal gera um það 12. júní
skriflegan námssamning í tveimur eintökum, og heldur hvor sínu eintaki. Viðkomandi iðnfulltrúar skulu staðfesta námssamninga með áritun sinni, og eru þeir ógildir ella. Synji iðnfulltrúi um staðfestingu námssamnings, má áfrýja því til Iðnfræðsluráðs.

18. gr.

Iðnfræðsluráð leggur til ókeypis eyðublöð undir námssamninginn og ræður gerð hans, og eru námssamningar gerðir á önnur eyðublöð ógildir. Skal námssamningurinn gerður í bókarformi.

19. gr.

Nú fer meistari sá, sem skráður er í námssamningi sem lærimeistari nemanda, úr þjónustu iðnfyrirtækis, sem löggildingu hefur hlotið (sbr. 13. gr. reglugerðar þessarar), og ber þá iðnfyrirtækinu að sjá nemanda fyrir öðrum hæfum lærimeistara í iðninni.

Iðnfyrirtækið skal tafarlaust tilkynna Iðnfræðsluráði meistaraskipti, enda skal geta þeirra í námssamningnum.

20. gr.

Nú hefur meistari eða iðnfyrirtæki rofið námssamning tvisvar eða vanrækt kennslu eða brotið á annan hátt gegn lögum og reglugerðum um iðnfræðslu í verulegum atriðum, og getur þá Iðnfræðsluráð svipt hlutaðeiganda rétti til þess að hafa nemendur um tiltekinn tíma eða að fullu. Úrskurði Iðnfræðsluráðs samkvæmt þessari grein má þó áfrýja til dómstóla, enda sé það gert innan 30 daga frá því að úrskurðurinn er birtur hlutaðeigandi aðila.

IV. KAFLI

Slit námssamninga.

21. gr.

Fyrstu þrír mánuðir námstímans skoðast sem reynslutími. Hvenær sem er á reynslutímanum getur hvor samningsaðila um sig slitið námssamningi, án þess að tilgreina ástæður, sbr. þó 28. gr.

22. gr.

Meistari eða iðnfyrirtæki geta krafizt slita námssamnings:

a. Ef nemandi vanrækir nám sitt, verklegt eða bóklegt, eða gerir sig sekan um brot gegn öðrum samningsskyldum sínum;
b. hafi nemandi verið sex mánuði samfleytt frá verki sakir sjúkleika síns;
c. ef nemandi, að áliti embættislæknis, hefur ekki heilsu til að stunda iðnina.

23. gr.

Nemandi getur krafizt slita námssamnings:

a. Ef komið er ósæmilega fram við hann á vinnustöð;
b. ef meistari eða iðnfyrirtæki brýtur samningsskyldur sínar;
c. ef meistari eða iðnfyrirtæki verður gjaldþrota eða hættir að reka iðn sína af öðrum ástæðum;
d. ef nemandi sakir sjúkdóms eða annarra orsaka verður óhæfur til þess að geta unnið að iðninni, eða ef það, að áliti embættislæknis, er hættulegt fyrir líf hans eða heilsu að stunda iðnina;
e. ef námsstúlka giftist.

130 12. júní

24. gr.

Iðnfræðsluráð eða iðnfulltrúar geta slitið námssamningi, að undangenginni rannsókn, ef komið er ósæmilega fram við nemanda á vinnustað, eða ef meistari eða iðnfyrirtæki brýtur samningsskyldur sínar, en nemandinn slítur ekki samningi af sjálfsdáðum. Skjóta má þó ákvörðun iðnfulltrúa til Iðnfræðsluráðs.

25. gr.

Rísi ágreiningur milli nemanda og meistara eða iðnfyrirtækis út af námssamningi, skal gerðardómur úrskurða og dæma skaðabætur, nema aðilar komi sér saman um annað.

Úrskurðir gerðardóms eru aðfararhæfir.

Áfrýja má úrskurði gerðardóms til dómstóla og er áfrýjunarfrestur til héraðsdóms 30 dagar frá birtingu úrskurðarins.

26. gr.

Í gerðardómi skulu sitja: lögreglustjóri, þar sem námið fer fram, og er hann oddviti, og tveir menn aðrir, sinn tilnefndur af hvorum málsaðila.

Nú vill einhver beiðast gerðar, og skal hann þá snúa sér til oddvita, og ákveður hann síðan gerðarfund og kveður báða málsaðila til að sækja þann fund ásamt gerðarmönnum þeirra, með 8 daga fyrirvara í mesta lagi. Skal á þeim fundi leggja úrskurð á málið, og ræður afl atkvæða úrslitum. Heimilt er oddvita að fresta fundi, þó ekki oftar en þrisvar sinnum, og ekki lengur en 8 daga í hvert skipti, enda hafi gerðarmaður tjáð honum lögleg forföll eða oddvita þykir nauðsyn bera til, til þess að réttur úrskurður verði á lagður. Nú sækir annar hvor gerðarmanna ekki fund og hefur ekki tjáð lögleg forföll, og getur þá oddviti og hinn gerðarmaðurinn lagt fullnaðarúrskurð á málið.

27. gr.

Jafnan er aðilum heimilt að slíta námssamningi, ef þeir koma sér saman um það.

28. gr.

Slit námssamninga eru því aðeins lögleg, að Iðnfræðsluráð eða iðnfulltrúar hafi samþykkt þau með áritun sinni.

29. gr.

Svipti Iðnfræðsluráð meistara eða iðnfyrirtæki rétti til þess að hafa nemendur um tiltekinn tíma eða að fullu, falla úr gildi námssamningar þeir, er hlutaðeigandi meistari eða iðnfyrirtæki er aðili að.

Iðnfræðsluráð skal, þegar þannig stendur á, sjá nemendum þeim, er þannig verða samningslausir, fyrir áframhaldandi kennslu í iðninni.

Meta skal Iðnfræðsluráð hverju sinni, að hve miklu leyti fyrri námstími skuli dragast frá hinum síðari.

V. KAFLI

Iðnskólanám.

30. gr.

Meistari og iðnfyrirtæki skulu láta nemendur ganga í iðnskóla og greiða fyrir þá skólagjöld, pappír, bækur og áhöld, sem námið útheimtir.

Þó skal meistara eða iðnfyrirtæki eigi skylt að standa straum af kostnaði þessum lengri tíma en venjulegt iðnskólanám stendur (4 ár).

Hafi nemandi áður lokið námi í iðnskóla, eða ljúki því á styttri tíma en fjórum árum, ber meistara að greiða honum í peningum það, sem meistari hefði að öðrum kosti þurft að greiða hans vegna í skólakostnað.

Um skólanámið fer svo sem lög og reglur um iðnskóla segja til um.

31. gr. 130

Lágmarkskröfur til burtfararprófs úr iðnskólum, hvar sem er á landinu, skulu vera sem hér segir: 12. júní

I. **Íslenzka.** Nemandi skal geta ritað íslenzku sæmilega, framsetningu og stafsetningu. Hann skal hafa lesið málfræði hliðstætt því, sem kennt er í héraðs- og gagnfræðaskólum. Próf skal vera skriflegt.

Þá er lög nr. 48 7. maí 1946 eru komin til framkvæmda, fellur íslenzkukennsla niður að öðru leyti en því, að nemendum skal kennt að gera verklýsingu, útfylla skýrsluform og annað raunhæft, er við kemur iðninni.

II. **Reikningur.** Nemandi skal kunna: Samlagningu, frádrátt, margföldun og deilingu með heilum tölum, almennum brotum, tugabrotum og nefndum tölum. Enn fremur einföld og samsett hlutföll (þríliðu), prósentu- og rentureikning og allar helztu mælieiningar lengdar, flatar, rúmmáls, þyngdar og tíma, sem eru löggiltar hér á landi. Auk þess skulu nemendur í húsgagnabólstrun, járniðnaði, myndagerð, klæða- og feldskurði, leirkerasmíði, málun, múr- og steinsmíði, netagerð, prentiðn, rafmagnsiðn, reiðtygja- og aktygjasmíði, reiða- og seglasaum, sútun, trésmíði, úrsmíði, vagnasmíði og skriftvélavirkjun, kunna að leysa uppsettar jöfnur, með einum og tveimur óþekktum stærðum, og frumatriði flatar- og rúmmálsreiknings.

Þegar lög nr. 48 frá 7. maí 1946, um gagnfræðanám, eru að fullu komin til framkvæmda, skal miðskólapróf vera inntökuskilyrði í iðnskóla, þó með þeirri undantekningu, að þeir nemendur, sem ekki hafa miðskólapróf, skulu taka inntökupróf í iðnskóla og séu prófkröfur ekki minni en til miðskólaprófs.

III. **Efna- og eðlisfræði.** Nemandi skal kunna undirstöðuatriðin í eðlis- og efnafræði og enn fremur undirstöðuatriðin um þau efni og áhöld, sem óhjákvæmileg eru til iðnaðarstarfsins.

IV. **Bókhald.** Nemandi skal kunna að gera kostnaðaráætlanir um efni og vinnu, halda frumbók, vinnubók, efnisbók, dagbók með tvöföldu dálkakerfi og höfuðbók, sömuleiðis jafnaðar- og efnahagsreikning.

V. **Erlent tungumál.** Nemandi skal hafa lesið vandlega sem svarar 100 bls. í 8 bl. broti. Ræður skólanefnd á hverjum stað, hvaða erlent tungumál skuli kennt.

VI. **Teikning.**

1. *Almenn frihendisteikning.* Hver nemandi skal hafa teiknað a. m. k. 10 flatarmyndir og 10 klossamyndir. Auk þess skal hann sýna með prófi, að hann geti teiknað nokkurn veginn rétt einfalda hluti. Allir nemendur skulu taka þátt í fríhendisteikningu.
2. *Flatarteikning.* Nemendur skulu kunna að mynda horn, hringa, sporbauga, þríhyrninga og aðra marghyrninga, skipta línum, bogum og hornum og innrita og umrita hringa.

   Flatarteikningu þurfa ekki að kunna nemendur í brauðgerð, framreiðslu, hárskurði, hárgreiðslu, kjötvinnslu, kvenhattasaum, matreiðslu, mjólkurvinnslu, skriftvélavirkjun og sútun.
3. *Rúmteikning.* Nemendur skulu kunna að gera fallmyndir á tvo fleti af punktum, línum, strendingum, strýtum, keilum, keflum og kúlum og sýna skurðarfleti í þeim hlutföllum í báðum flötum. Einnig að nota hjálparflöt og finna sanna stærð flatar og rissa fríhendis fallmyndir af hlutum.

   Rúmteikningu þurfa þessir nemendur ekki að kunna: Bakarar, kökugerðarmenn, bókbindarar, framreiðslumenn, hárskerar, hárgreiðslukonur,

130 12. júní

hattasaumakonur, kjötiðnaðarmenn, klæðskerar, kjólasaumarar, kvennaklæðskerar, feldskerar, leturgrafarar, matreiðslumenn, mjólkuriðnaðarmenn, prentarar, rakarar, skósmiðir, skriftvélavirkjar, sútarar og veggfóðrarar.

4. *Iðnteikning.*
   a. Öllum nemendum, sem iðnteikningu læra, skal kennd teikniskrift, og skal hún notuð við alla teiknikennslu.
   b. Kökugerðarmenn skulu teikna kökur og kransa, tertur og skraut á pær.
   c. Báta- og skipasmiðir skulu gera línuteikningu af bát eða skipi, er sýnir lag skipsins og stærð, útfærsluteikningu, er sýnir, hvernig línuteikningin er færð út á flöt og hvernig smíðað er eftir henni, miðbandsteikningu og vinnuteikningu, er sýnir langskurð skips og þilfarsflöt, enn fremur lestarop og seglateikningu, er sýnir lengd og gildleika siglu og reiða.
   d. Beykjar skulu gera útlits- og vinnuteikningar af helztu hlutum, sem þeim ber að geta smíðað.
   e. Bókbindarar skulu gera teikningar af skreytingum á spjöld og kili.
   f. Bifreiðasmiðir, bifvélavirkjar, blikksmiðir, eirsmiðir, flugvélavirkjar, ketil- og plötusmiðir, málmsteypumenn, vélvirkjar, járn- og rennismiðir, pípu- og gaslagningarmenn og skriftvélavirkjar, skulu gera fríhendis frumdrátt að minni háttar hlutum, sem til iðnar þeirrar teljast. Eftir þeim frumdráttum skulu þeir gera útlits- og vinnuteikningar með öllum nauðsynlegum málum.
   g. Gull- og silfursmiðir, leirkerasmiðir, leturgrafarar, ljósprentarar, myndgerðarmenn, glerslíparar og speglagerðarmenn, myndskerar, prentarar og veggfóðrarar, teikni fríhendis stafi og skreytingar og hluti hver úr sinni iðn.
   h. Hárgreiðslukonur geri teikningu af hárgreiðslu, er hæfi mismunandi andlitsfalli o. fl.
   i. Húsasmiðir skulu gera vinnuteikningar að hurðum, gluggum, stigum, þökum, bitalögum, handriðum og skápum í eldhús og víðar, með öllum nauðsynlegum málum. Enn fremur teikna einföld hús, bæði grunnmyndir, þverskurði og útlitsteikningar.
   j. Húsgagnabólstrarar geri fríhendis teikningar af fjaðrahúsgögnum og dýnum, svo og vinnuteikningar af virkjum og fjaðrasetningu.
   k. Húsgagnasmiðir geri útlits- og vinnuteikningar af nokkrum algengum húsgögnum.
   l. Klæðskerar og feldskerar, kjólasaumarar, kvennaklæðskerar, netjarar, seglasaumarar og skósmiðir geri myndir af hlutum þeim, er þeirra iðn tilheyra, og sýni mál og snið á efnispörtum í hlutina.
   m. Hattasaumakonur teikni skreytingu á hatta og húfur, sem skreytingar eiga að vera á.
   n. Málarar teikni fríhendis stafi, skreytingar og hluti. Einkum séu þeir æfðir í skuggateikningum.
   o. Múrarar skulu gera útlits- og vinnuteikningar af hlöðnum múrbogum, múrbindingum, dregnum listum, tröppum, handriðum o. fl., er að iðn þeirra lýtur. Þeir skulu og skilja járnteikningar í járnbenta steinsteypu og geta gert grein fyrir, hvernig járn verði lögð í steypu eftir uppdrætti, er prófnefnd leggur fram, enn fremur einfaldar húsateikningar.
   p. Steinsmiðir skulu teikna stólpa, legsteina og minnismerki, svo og skreytingar á þau.

q. Rafvirkjar skulu fá skurðar- og grunnmyndir af 3—4 húsum til mismunandi nota, teikna raflagnir í þau og gera verklýsingu. Séu teikningar valdar þannig, að þær sýni algengar raflagnir í íbúðarhús, verksmiðjur og iðjuver. Enn fremur skulu rafvirkjar gera tengimyndir af ýmsum tækjum og búnaði, er við kemur iðn þeirra. 130 12. júní
r. Rafvélavirkjar teikni vélar og tækjahluti, er viðkoma þeirra iðn, svo og vinnuteikningar að einfaldri rafstöð eða háspennistöð.
s. Reiðtygja- og aktygjasmiðir, tágarar (körfugerðarmenn), mótasmiðir og vagnasmiðir geri útlits- og vinnuteikningar af þeim hlutum, sem þeim ber að kunna að smíða.
t. Úrsmiðir teikni ganga og hjól í úr.
u. Útvarpsvirkjar teikni mismunandi viðtækjahluti ásamt tengingum þeirra.

VII. **Sérgreinar.** Hárgreiðslukonur og hárskerar kunni líffræðlisfræði um hárið og meðferð þess. — Rafvirkjar og rafvélavirkjar kunni undirstöðuatriði í rafmagnsfræði. — Matsveinar, bakarar, kökugerðarmenn, kjötiðnaðarmenn og mjólkuriðnaðarmenn kunni undirstöðuatriðin í almennri efnafræði og helztu efnasamböndum fæðutegunda. — Leirkerasmiðir, málarar og prentarar, skulu kunna undirstöðuatriði almennrar litarfræði og um samsetningu lita.

Í teikningu og sérgreinum þarf minnst einkunnina 5 til að ná prófi, og aðaleinkunn má ekki vera lægri en 5, miðað við hámarkseinkunn 10.

32. gr.

Í almennum námsgreinum er heimilt að leysa nemendur undan prófskyldu, ef þeir sýna skírteini um burtfararpróf frá gagnfræða- eða héraðsskóla, og hafa hlotið I. einkunn í þeim greinum.

33. gr.

Lágmark skólatíma fyrir nemendur, sem ekki hafa annan undirbúning en barnaskólanám, skal vera samtals 720 klukkustundir yfir allan námstímann.

34. gr.

Viðverubækur þær, er iðnskólar láta nemanda í té, með vikulegum athugasemdum um tímasókn, skal nemandi sýna meistara sínum vikulega og fá áletrun hans um sýningu.

35. gr.

Iðnfræðsluráð getur veitt undanþágu frá skólanámi:

1. Hafi nemandi þegar lokið iðnskólaprófi eða prófi við annan skóla, sem ekki hefur veitt minni fræðslu í neinni grein en heimtuð er til burtfararprófs úr iðnskóla.
2. Hafi meistari séð nemanda fyrir annarri kennslu, fullgildri að dómi Iðnfræðsluráðs, enda ljúki hann fullnaðarprófi frá iðnskóla.

VI. KAFLI

Verklegt nám.

36. gr.

Meistari skal veita nemanda sínum kennslu í iðngreininni og sjá svo um, að hann hafi að námstíma loknum hlotið hæfilega æfingu í öllum þeim störfum, er iðngreinin tekur til venjum samkvæmt og hafi lært meðferð, hirðingu og beitingu allra áhalda, er tíðkuð eru í iðngreininni.

130 37. gr.
12. júní Heimilt er Iðnfræðsluráði, að fengnum tillögum hlutaðeigandi iðngreina, að setja námsreglur fyrir hverja iðngrein, þar sem sagt er fyrir um störf þau, er nemendur skulu hljóta æfingu í á hverju ári námstímans.

Iðnfræðsluráð getur enn fremur ákveðið, að færðar skuli vinnuskýrslur fyrir nemendur, hvaða verk þeir stundi daglega og hve lengi á dag. Vinnuskýrslur þessar skulu gerðar eftir fyrirmynd, er Iðnfræðsluráð samþykkir.

38. gr.

Iðnfræðsluráð skal gefa út eyðublöð undir missirislega umsögn meistara um hæfni nemanda, iðn hans og hegðun. Meistari skal missirislega útfylla eyðublöð þessi og senda þau tafarlaust Iðnfræðsluráði.

39. gr.

Nemendur skulu ganga til þeirra starfa, sem þeim er skipað til í vinnutíma þeirra (sbr. 10. gr. reglugerðar þessarar). Þó skal þeim ekki skylt að inna af höndum þá vinnu, sem þeim er um megn eða skaðleg getur talizt heilsu þeirra.

40. gr.

Iðnfulltrúar skulu hafa eftirlit með iðnnámi, hver í sínu umdæmi. Þeir skulu koma á vinnustöðvar, er nemendur eru að verki, skoða vinnuskýrslur að minnsta kosti árlega og árita þær þar um. Hafi nemandi, að dómi iðnfulltrúa og prófnefndar, ekki hlotið fullnægjandi fræðslu og æfingu, miðað við það, sem liðið er á námstímann, geta þeir lagt fyrir meistarann að bæta úr því innan ákveðins tíma.

Hafi iðngrein fengið námsáætlun staðfesta af Iðnfræðsluráði, skulu iðnfulltrúar fylgjast með að námsáætlun sé framfylgt, og geta í því skyni látið fram fara skyndipróf, hvenær sem er á námstímanum. Iðnfulltrúar skulu kveðja viðkomandi prófnefnd sér til aðstoðar við eftirlit með verklegu námi.

41. gr.

Nú stendur yfir verkfall eða verkbann á vinnustöð þeirri, er nemandi stundar nám sitt á, og skal hann þá ekki taka þátt í framleiðslustörfum á meðan. Aftur á móti er nemanda skylt að mæta til æfinga og meðferðar véla og verkfæra á vinnustöð, þar sem því verður við komið.

VII. KAFLI
Prófnefndir.

42. gr.

Iðnfræðsluráð skipar prófnefndir innan hverrar iðngreinar og á þeim stöðum, sem þörf er á og hæfir prófnefndarmenn eru á staðnum. Iðnfræðsluráð setur prófnefndum starfsreglur.

43. gr.

Í prófnefnd skulu vera þrír samiðnaðarmenn, að jafnaði bæði meistarar og sveinar, starfandi í iðninni, og eru þeir skipaðir af Iðnfræðsluráði til þriggja ára í senn, og jafnmargir til vara, séu þeir til á staðnum. Skulu þeir skipaðir að fengnum tillögum hlutaðeigandi iðnráðs, en iðnaðarmannafélaga, þar sem iðnráð er ekki til, enda hafi það áður ráðfært sig við hlutaðeigandi iðnfélög, séu þau til á staðnum, en annars við samiðnaðarmenn í iðnaðarmannafélaginu.

Nú er hvorki iðnráð né iðnaðarmannafélag á staðnum og getur Iðnfræðsluráð

þá ráðfært sig við einhverja samiðnaðarmenn á staðnum um skipun prófnefndar- 130
innar. 12. júní

Iðnfræðsluráðið tilkynnir prófnefndarmönnum skipunina og sendir þeim jafnframt eitt eintak af reglugerð þessari ásamt einu eintaki af lögum um iðnfræðslu.

Nefndin velur sér sjálf formann, en tilkynna skal hún Iðnfræðsluráði formannsvalið þegar að því loknu.

44. gr.

Nú er á einhverjum stað ekki til nægilega margir samiðnaðarmenn í prófnefnd og getur Iðnfræðsluráð þá skipað menn úr skyldum iðngreinum í prófnefndina. Einn samiðnaðarmaður skal þó vera í prófnefndinni hið fæsta, sé fulllærður iðnaðarmaður í iðninni til hérlendis.

45. gr.

Nú er á einhverjum stað enginn samiðnaðarmaður annar en meistari próftaka, og skal þá prófið fara fram á öðrum stað innan sama lögsagnarumdæmis, þar sem samiðnaðarmenn eru fáanlegir í prófnefnd. Nú er enginn slíkur staður til innan lögsagnarumdæmisins og skal þá prófið fara fram utan lögsagnarumdæmis próftaka, þar sem hentast er að fá prófnefnd. Þó má halda próf á þeim stað, þar sem námið fór fram, ef því verður við komið, að prófnefnd komi þangað, enda sé það sameiginleg ósk meistara og próftaka, og greiði meistari kostnað, sem af því leiðir. Hið sama gildir, þurfi nemandi að fara til prófs utan dvalarstaðar síns.

46. gr.

Meistari próftaka greiðir 300 krónur í prófgjald, sem rennur í ríkissjóð og fylgir prófbeiðninni, og annan kostnað við prófið, að svo miklu leyti sem hann greiðist ekki af opinberu fé, enda á hann sveinsstykkið að prófinu loknu. Þó má próftaki kosta prófið og eiga sveinsstykkið, ef hann óskar þess.

Prófnefnd afhendir viðkomandi lögreglustjóra innborguð prófgjöld við undirritun sveinsbréfa, en hann greiðir þóknun til prófnefndar samkvæmt reikningi, er miðast við það, að prófnefndarmenn fái greitt vinnutap sitt.

47. gr.

Prófnefndir skulu vera iðnfulltrúum til aðstoðar við eftirlit með verklegri iðnfræðslu eftir því, sem nánar er fyrir mælt í reglugerð þessari.

48. gr.

Verksvið prófnefnda er:

a. Að vera iðnfulltrúum til aðstoðar við eftirlit með iðnnámi, eins og nánar segir í reglugerð þessari;
b. að sjá um sveinspróf og dæma þau.

Prófnefnd getur tekið sér eftirlitsmann til yfirsetu á prófstað og greiði meistari próftaka þann kostnað.

49. gr.

Þá er nemandi hefur lokið iðnnámi, skal meistari hans snúa sér til formanns prófnefndar í iðninni á viðkomandi stað, með beiðni um, að nemandinn fái að ganga undir sveinspróf. Beiðninni, sem skal vera skrifleg, skal fylgja:

1. Námssamningur nemandans;
2. fæðingar- og skírnarvottorð nemandans;
3. vottorð meistara eða iðnfyrirtækis um, að nemandinn hafi lokið verklegu námi;
4. burtfararprófsskírteini frá iðnskóla;
5. prófgjald það, er um ræðir í 46. gr.

130 12. júní

50. gr.

Þegar svo er ástatt, sem segir í 8. gr. reglugerðar þessarar, getur nemandi jafnan sjálfur snúið sér til formanns prófnefndar á viðkomandi stað, með beiðni um að fá að ganga undir sveinspróf á ný.

Beiðnin skal vera skrifleg, og skal fylgja henni það, er greinir í 49. gr. reglugerðar þessarar, enda greiði nemandi þá sjálfur prófgjaldið.

51. gr.

Sé prófnefnd ekki til á staðnum, ber meistara eða iðnfyrirtæki að snúa sér til Iðnfræðsluráðs um að fá skipaða prófnefnd.

52. gr.

Prófnefndarmaður víkur sæti í prófnefnd, ef hann er meistari nemanda eða skyldur honum að feðgatali eða niðja, eða öðrum lið til hliðar, maki hans, unnusti eða unnusta, kjörforeldri eða kjörbarn, fósturforeldri eða fósturbarn. Enn fremur skal prófnefndarmaður víkja sæti sé hann starfsmaður hjá meistara þeim eða iðnfyrirtæki, er próftaki stundaði nám hjá.

Víki prófnefndarmaður sæti tekur varamaður sæti í prófnefndinni. Sé enginn varamaður til, skal Iðnfræðsluráð skipa prófnefndarmann hverju sinni.

Aldrei mega tveir menn frá sama fyrirtæki vera prófdómendur samtímis.

53. gr.

Iðnfræðsluráð getur vikið prófnefndarmanni úr starfi, ef hann vanrækir starf sitt eða brýtur af sér á annan hátt, að mati Iðnfræðsluráðs.

54. gr.

Prófdómendur ákveða í samráði við meistara hver prófverk skuli vera (sbr. ákvæði prófverkefna).

55. gr.

Kostnaður við prófnefndir greiðist úr ríkissjóði.

VIII. KAFLI

Próf.

56. gr.

Prófið er:

a. Ákveðið smíði eða verk, samkvæmt 59. gr., er sýni kunnáttu nemandans í iðninni;
b. vinna á verkstæði eða vinnustað, er sýni leikni nemandans, handlagni og vinnuhraða, 2—6 klukkustundir;
c. teikning (sbr. 58. gr.);
d. munnlegt próf um handbrögð, efni, verkefni, tæki og vélar, er varða iðn hans.

57. gr.

Heimilt er Iðnfræðsluráði að setja reglur um munnlegt próf í einstökum iðngreinum eða öllum, enda hafi sérfélög í hlutaðeigandi iðnum haft tillögur um það til meðferðar áður.

58. gr.

Skylt er nemanda að gera prófverk eftir teikningu í þessum iðngreinum:

Beykisiðn, bifreiðasmíði, blikksmíði, hárgreiðslu, bókbandi, feldskurði, glerslípun og speglagerð, gull- og silfursmíði, hattasaumi, húsasmíði, húsgagnabólstrun,

húsgagnasmíði, eirsmíði, járnsmíði, ketil- og plötusmíði, málmsteypu, rennismíði, vélvirkjun, klæðskurði, kjólasaumi, kvennaklæðskurði, kökugerð, leirkerasmíði, leturgrefti, málaraiðn, mótasmíði, múrsmíði, myndskurði, netagerð, prentletursetningu, rafvirkjun, rafvélavirkjun, reiðtygja- og aktygjasmíði, seglasaumi, skipasmíði og bátasmíði, skósmíði, skriftvélavirkjun, steinsmíði, tágariðun, úrsmíði, útvarpsvirkjun, vagnasmíði, veggfóðrun. 130 12. júní

Í öllum þessum iðngreinum, og enn fremur í pípulögn og gaslögn, skal próftaki sýna, að hann skilji teikningar og geti unnið eftir þeim.

59. gr.

Prófnefnd ákveður prófverkið í samræmi við það, sem segir í reglugerð þessari. Í þeim iðngreinum þar sem um val verkefna er að ræða, skal haft samráð við viðkomandi meistara um val prófverks. Hún ákveður, hve langan tíma nemandi fær til prófsins og hvernig umsjón með því skuli hagað samkvæmt fyrirmælum Iðnfræðsluráðs. Hér fara á eftir verkefni, sem hæf skulu teljast til prófs, eftir vali prófnefndar; þó skulu önnur verkefni, sem valin kunna að verða, ekki auðleystari en þau, er hér greinir. Þótt tvö eða fleiri tölusett verkefni séu tiltekin í sömu iðn, skal aðeins eitt lagt fyrir nemanda, nema annað sé ákveðið í reglugerð þessari.

1. **Brauðgerð og kökugerð.**
   a. Í bakaraiðn leysi próftaki af hendi undirbúning brauðgerðar og sýni kunnáttu sína í almennri brauðgerð, svo sem með því að afgreiða pöntunarlista, sem prófnefnd hefur samið fyrir ákveðna tölu brauða, með tilliti til fjölbreytni þeirrar, er nauðsynlegt má teljast í brauðgerðarhúsi á hverjum tíma. Enn fremur skal próftaki reyndur munnlega í ýmsu því nauðsynlegasta, er iðn hans varðar, eins og t. d. í því, er lýtur að ofninum, lifrænni og ólífrænni gerjun, orsökum algengustu brauðgalla og vörnum gegn þeim o. fl.
   b. Kökugerðarmenn skulu undirbúa og fullgera „hátíðarhorn“, rjómaköku, tertu, kransaköku, eða einhverja aðra tilsvarandi hlaðna köku (aufsatz), sem prófnefnd dæmir gilda samkvæmt teikningu. Skreyta möndludeigsköku (marcipan-tertu) eða rjómaköku (tertu) eftir gerðri fyrirmynd. Gera blaðdeig (butterdeig) og gera úr því brauðkollu (postejer), og sniðtígla. Gera vínarbrauðsdeig í ákveðna tölu vínarbrauða og annars, sem gert er úr slíku deigi. Enn fremur skal próftakinn gefa munnlegar skýringar um sykursuðu og ýmislegt annað, er iðn hans varðar.

2. **Bifreiðasmíði.**

   Próftaki skal velja með drætti eitt atriði úr hverjum neðanskráðra flokka og framkvæma þau atriði, sem hann dregur. Auk þess skal hann sýna kunnáttu sína í rafsuðu og logsjóða saman tvær 1 mm þykkar járnplötur, er séu að minnsta kosti 50 cm á hvern veg.

   1. flokkur:
      a. Smíða stafi í bogna hurð;
      b. smíða bita í þak;
      c. setja saman eitt hurðarhorn.
   2. flokkur:
      a. Smíða járnklofa, er tengi framstykki við undirvagn;
      b. smíða járnbeygju, er tengi framstykki við hlið;
      c. leggja járn á gluggahorn;
      d. kúpa 1 mm járnplötu;
      e. smíða upp og breyta aurhlífum.

130 3. flokkur:
12. júní a. Líma gúmmí á sætisramma og klæða sætið með dúk;
b. leggja raflögn í þak með tilheyrandi rofa;
c. skera og slípa hreyfanlega rúðu.

3. Bifvélavirkjun.

Próftaki skal:
a. Stilla legur á sveifarás og gera í þær olíurásir;
b. stilla undirlyftuás og loka;
c. stilla ganghjól;
d. stilla rafkveikju;
e. stilla bullubolta og hringi;
f. stilla öxultengil;
g. stilla stýri;
h. stilla fjögurra hjóla hemla og aðalhemla;
i. finna gangtruflun í venjulegri bifvél;
j. finna straumleka í rafmagnskerfi bifreiðar;
k. rétta, bæta og logsjóða aurhlíf og bifreiðarhús;
l. bora og slípa bullustrokk;
m. lýsa gangskiptakassa og ganghjólum, vinnu þeirra og tilgangi;
n. teikna rafmagnskerfi bifreiðar.

Próftaki skal draga þrjú af framantöldum atriðum og leysa úr þeim verkefnum, er hann dregur. Enn fremur skal prófnefnd leggja fyrir hann spurningar um þau atriði, sem hann tekur ekki próf í á annan hátt.

4. Blikksmíði.

Próftaki skal gera eitt af eftirfarandi verkefnum:
a. Kaffikönnu, lítratæka, úr látúni eða eir;
b. þakglugga úr zinkjárni og þakrennu með horni, stút, niðurfalli, botnsstút og rennublöndun;
c. ljósker á skip;
d. kökumót eða ísmót;
e. baðker úr zinki;
f. skjalaskrín úr eir, látúni eða zinki eða annað, er prófnefnd tekur gilt, til að sýna leikni og kunnáttu próftakans.

5. Bókband.

Verkefni sé í eftirfarandi átta liðum:
a. Ein bók í alskinn, bogahorn og skinnlögg, gljáð snið og allituð eða gyllt, gyllt á kjöl, þrykkt eða gyllt á báðar hliðar eftir eigin teikningu. Minnsta stærð 26 cm á hæð og 2½—3 cm á þykkt;
b. ein bók í skinn á kjöl og hornum, upphleypt, gljáð snið eða ýrð, gyllt á kjöl, ekki minni en 22 cm á hæð og 3 cm á þykkt;
c. ein bók í skinn, grunnfals, saumuð á bendla (nótnabókarband), lín á hliðum, gylltur kjölur, ýrð snið, bogahorn, minnst 35 cm hæð;
d. ein bók allín, grunnfals, ýrð snið, gylltur kjölur, minnst 21 cm hæð;
e. tvær bækur í upplagaband, önnur í rexín, hin í skinn. Búa skal til bindin og gylla í vél, setja skinnbókina inn í bindið með kjölhólk, hina eins og venjulega;
f. ein bók, minnst 15 arkir, sé heft og sett í kápu. Próftaki handbrjóti arkirnar;

g. unnar séu minnst tvær blokkir, límdar og límt á kjöl;
h. unnar séu minnst tvær blokkir, límdar, vírheftar og límt á kjöl.

130
12. júní

Jafnframt verkega prófinu sé munnlegt próf, þar sem próftaki lýsi öllum aðferðum við verkefnið í réttri röð.

6. Flugvélavirkjun.

Við prófið skal próftaki sýna að hann kunni:

a. Grundvallaratriði í byggingu, samsetningu, viðhaldi og viðgerðum á skrokkum loftfara, vængjum þeirra, hreyflum, mælitækjum og öðrum þeim hlutum og áhöldum loftfara, sem þörf þykir á að hann viti skil á. Einnig þær loftferðareglur, sem snerta flugvélavirkjun;
b. skoðun (eftirlit) á loftfari áður en lagt er upp í flugferð;
c. hvernig prófa á ýmis efni, sem notuð eru til smíða á loftförum, og þekkja þá galla, sem gera þau ónothæf til smíða eða viðgerða á loftförum;
d. hitunaraðgerðir, svo sem logsuðu, rafsuðu, kveiking, líming og vatnsþétting hinna ýmsu hluta loftfara;
e. aðgerðir til varnar íkviknun í loftfarinu;
f. jafnvægishlutföll loftfara við mismunandi hleðslu;
g. mismunandi gerðir hreyfla, svo sem vökvakælda og loftkælda hreyfla, hvernig þeir starfa o. s. frv.;
h. reglubundið eftirlit, sem framkvæmt er með vissu millibili (svo sem með 10, 50, 100 og 200 klst. millibili o. s. frv.) og grannskoðun;
i. skil á eldsneytis- og olíutegundum, eiginleikum þeirra og notagildi;
j. færslu flugvéladagbóka fyrir hreyfla og skrokk;
k. grundvallaratriði flugeðlisfræðinnar.

7. Gaslögn.

Við prófið skal próftakinn inna þessi verk af hendi:

Bora gat á götuleiðslu, tengja hana við gasmæli, og fullgera tengslin eftir að lögnin hefur staðið í fullar 20 mínútur undir þéttireynslutæki. Enn fremur leggja gasleiðslu frá gasmæli að minnst þremur gaseldavélum eða baðofni, stilla gaseldavélar og bökunarofnabrennara og slípa þollás. Uppdrátt að lögnum skal ávallt afhenda nemanda fyrir prófið.

8. Glerslípun og speglagerð.

Próftaki skal:

a. Skera, kantslípa og bora glerplötu í innbú verzlunar. Skal glerplatan vera 60 × 125 cm hið minnsta og ekki þynnri en 6 mm;
b. skera og slípa 25 mm snið (facet) á spegli úr 6—8 mm þykku gleri og sé hann ekki minni en hálfur fermetri að stærð;
c. skera, kantslípa og skáslípa 5 mm breiðan kant á kringlótta glerplötu úr 6—8 mm þykku gleri og sé glerplatan ekki minni en 80 cm í þvermál;
d. skera, kantslípa og slípa handgróp í glerhurð úr 6—8 mm þykku gleri og sé hún ekki minni en 100 cm á hæð og 60 cm breið;
e. gera spegil úr 3 mm gleri, og sé hann ekki minni en 25 × 40 cm að stærð.

9. Gull- og silfursmíði.

Próftaki skal smíða:

a. Úr gulli:
   1. Armband;
   2. brjóstnál;
   3. hálsmen.

130 b. Úr silfri:
12. júní 1. Stokkabelti;
2. koffur;
3. könnu;
4. bikar;
5. kökuspaða.

10. Hattasaumur.

Próftaki skal gera vetrarhatt og sumarhatt fyrir fullorðna og einn kvenhatt (úr flóka, silki, ull eða bómullarefni), eftir tízku þess tíma, er prófið er tekið á. Einn hattur skal saumaður eftir teikningu, er prófnefnd velur. — Nemandi velur sjálfur allt efni í hattana.

11. Hárskurður og hárgreiðsla.

I. Hárskurður:

Próftaki skal sýna leikni í eftirfarandi atriðum:

a. Að klippa skipt og uppstandandi hár með skærum og vél, og að klippa skegg eftir tízku hvers tíma;
b. að liða og greiða hár og skegg;
c. að þvo og þurrka hár og að nudda hársvörð með höndum og rafmagni;
d. að nudda andlit með höndum og rafmagni;
e. að hjóldraga og brýna hníf og skæri, bera sápu á og raka mann. Skal einkum aðgætt, hvernig nemandi beitir hnífnum og hvernig hann stendur að verkinu.

II. Hárgreiðsla:

Próftaki á að liða hár með járnum, setja upp hár, leggja hár og klippa, snyrta andlit og snyrta hendur.

12. Hljóðfærasmíði.

Próftaki skal sýna hæfni í:

Pianósmíði:

a. hvers konar strengjavinnu;
b. samsetning og stilling á verki;
c. hljómstillingu.

Harmóniumsmíði:

a. koma fyrir lokum, lokutappa og hnéspaða;
b. smíða lokufjaðrir og koma fyrir nótnaborði og áttundatengslum;
c. hljómstilla harmónium;
d. setja saman, setja upp og stilla verk, belg og nótnaborð.

13. Húsgagnabólstrun.

Próftaki skal bólstra stól eða sófa með fjöðrum í sæti og baki. Einnig skulu armar vera bólstraðir, með eða án fjaðra. Léreft skal nota yfir bólstrið, en síðan skal klætt með húsgagnaáklæði. Léreft (shirting) eða önnur efni má og nota sem áklæði.

130
12. júní

14. Járniðnaður.

Í járniðnaðargreinum skal prófi háttað sem hér segir:

I. Eirsmíði:
Próftaki skal logsjóða eirpíputé, eir í eir, logsjóða látúnshné, kveikja saman eirpípu, logsjóða saman bronz, beygja eirpípu, kveikja stétt á eirpípu, kveikja gildan látúnsklampa á þunna látúnsplötu, logsjóða saman látúnsplötur eða annað svipað.

II. Eldsmíði:
Próftaki skal smíða eldverkfæri, eldfæri, mastursspennu með auga, eða eitthvað svipað, og sýna kunnáttu í eldsuðu.

III. Ketil- og plötusmíði:
Próftaki skal smíða og merkja upp ketilbotn eða kjölplötu eftir gefnu máli og hnoða kúlu- og slétthnoð og logskera hnoð og plötur, þétta hnoð og plötubrún, logsjóða plötur, sýna að hann kunni að rafsjóða o. s. frv.

IV. Málmsteypa:
Próftaki skal móta samsett stykki með kjarna, bræða járn og rauðmálm og steypa í tilbúinn mótakassa, og sýna blöndun á kjörnum og mótasandi.

V. Rennismíði:
Próftaki skal smíða og renna eftir teikningu laggarskrúfþoll og ró, eða stimpil, hefla samhliða flöt á fleyg, renna skífu á ás o. s. frv.

VI. Vélvirkjun:
Próftaki skal steypa hvítmálm í leg, fella leg á ás, máta fleyg í fleygspor, logsjóða plötu, kveikja hólk á pípu, geira tönn, vinda gorm eða eitthvað þess háttar, finna gangtruflun í mótor og sýna hæfni í rennismíði.

15. Kjötiðnaður.

Próftaki skal:
a. Skera helming af nauti til vinnslu;
b. skera alikálfsskrokk í því augnamiði, að búa til kálfsvefju;
c. hluta sundur hálft svín;
d. hluta sundur lambsskrokk;
e. vefja svínslæri;
f. búa til Bæjarabjúgu;
g. búa til blóðmör eða lifrarpylsu;
h. búa til kjötkæfu eða lifrarkæfu;
i. enn fremur skal nemandinn munnlega skýra reykingu, suðu, söltun og annað, sem iðninni tilheyrir.

16. Klæðskurður og feldskurður.

I. Klæðskurður:
Próftaki skal teikna, sníða og sauma eitt af eftirfarandi verkefnum:
1. Venjuleg jakkaföt á karlmann;
2. kjólföt á karlmann, handstungin;
3. viðhafnar stutttreyjuföt (smoking);
4. vetrarfrakka (ulster);
5. hálffóðraðan og venjulegan frakka,

130 12. júní

II. Feldskurður:
Próftaki skal sauma eitt af eftirfarandi verkefnum:
1. Vandaða skinnhúfu með fóðri og broti;
2. fóðra frakka með feldum úr heilum skinnum og setja á hann skinnkraga;
3. feldkápu úr 30 heilum skinnum eða fleirum (nota skal aftursting við samsaum skinnanna);
4. lausan loðkraga og loðstúku úr skunkskinnum eða marðarskinnum og fóðra hvort tveggja með rykkingum og skrautsaum. Í loðstúkunni skulu vera fleiri en eitt skinn, ef því verður við komið.

III. Kjólasaumur:
Próftaki skal teikna, sníða og sauma eitt af eftirfarandi verkefnum:
1. Síðdegiskjól;
2. kvöldkjól;
3. samkvæmiskjól; eða:
1. upphlut;
2. peysuföt (treyju og pils).

IV. Kvennaklæðskurður:
Próftaki skal teikna, sníða og sauma eitt af eftirfarandi verkefnum:
1. Vetrarkápu með skinni;
2. frakka (ulster, svagger);
3. skinnlausa kápu;
4. peysufatafrakka;
5. jakka og pils (dragt).

17. Leirkerasmíði:

1. Próftaki skal móta og renna eftirtalda þrjá gripi:
   a. Skrautker (vasa), hæð ca. 35 cm;
   b. skál, þvermál ca. 30 cm;
   c. könnu, hæð 25 cm.
   Einn af þessum munum skal nemandi skreyta með upphleyptu myndaskrauti.
2. Próftaki móti í leir kjertastjaka, geri af honum gibsform og taki svo leirafsteypu af mótinu.
3. Próftaki sjái um þurrkun þessara fjögurra muna, máli þá og brenni. Glerung og liti skal hann blanda sjálfur og skrifa litalýsingu. Að lokum skal hann slípa botnfleti munanna í slípivél og með handverkfærum.

18. Leturgröftur.

Próftaki skal handgrafa fjórar mismunandi leturgerðir á ýmsa lund, innsigli (með eiginhandarskrift, skrifletri eða prentletri), dyraspjöld með lakki í stöfunum og þrjá stálstimpla, einn með letri, annan með mynd og þriðja með skrauti (ornament).

19. Ljósprentun.

Próftaki skal:
a. Taka strikmynd og netmynd af góðri fyrirmynd og framkalla þær. Enn fremur stækka mynd og minnka;
b. undirbúa filmur undir gegnumlýsingu;
c. undirbúa plöturnar með sýrum;
d. gera plöturnar ljósnæmar með tilheyrandi efnum;

e. gegnumlýsa filmurnar á plötu;
f. framkalla plöturnar með tilheyrandi efnum;
g. undirbúa plötu fyrir prentun eða til þess að geymast án þess að hún ryðgi;
h. stemma plötu við pappír;
i. jafna svertu eða liti og stilla hlutfall á milli svertu og vatnskefla;
j. prenta myndirnar í 100 eintökum.

20. **Málun.**

a. Próftaki skal grunnmála, slétta (spartla) og mála húsgagn eða tréflöt, 1×1,5 m að stærð, með einum eða fleiri litum. Á þennan flöt máli nemandinn þrjár línur í mismunandi litum og breiddum, þannig að fram komi rétthyrndir fletir. Prófflötinn skal gljálakka eða lakka hann með móðublæ;
b. próftaki skal mála flöt (pappír strengdan á ramma), 1 × 1,5 m að stærð, með ógljáðum olíulit eða olíumáli, lökkuðu með móðublæ, sem hér segir: Efri hluti flatarins málist með lit, eftir sýnishorni, er nemandinn dregur í lokuðu umslagi. Neðri hlutinn málist með lit, er nemandinn velur sjálfur. Milli þessara tveggja lita sé málaður 10 cm breiður borði með þriðja litnum. Á borðann skal mála skreytingu með olíulitum og skal nemandinn samræma áðurnefnda liti og skreytingu;
c. tréflöt, 1 × 0,6 m að stærð, skal grunnmála, slétta (spartla) og mála. Á þennan flöt skal nemandinn mála tré eða marmaralíkingu, lakka og fága með móðublæ;
d. tréflöt, 1 × 0,5 m að stærð, skal grunnmála, slétta (spartla), mála og lakka. Á þennan flöt skal nemandinn mála sýnishorn af spjaldletri, ekki minna en 25 bókstafi og tölustafi. Próftaki velur stafagerð, en prófnefnd ákveður texta;
e. á pappaspjald, 0,4 × 0,4 m að stærð, skal mála með limlitum sömu liti og í grunnlitinn í verkefni b.

21. **Matreiðsla og framreiðsla.**

I. Matreiðslumenn:
Próftaki skal:
a. Taka bein úr kjöti eða fiski (er kjötið og fiskurinn tölusett og próftakinn dregur eina tölu, og tekur bein úr því, er talan vísar til);
b. útbúa fiskrétt og kjötrétt til morgunverðar (skal um þrjá rétti í hvoru að velja og dregur próftakinn sinn af hvoru);
c. skreyta kalda framreiðslu, sem próftakinn má búa til eftir vild, enda hafi hann sjálfur búið til réttinn hjálparlaust;
d. búa til tvær ídýfur, aðra heita en hina kalda, t. d. „mayonnaise", „bernaise" eða „hollandaise";
e. gefa skriflega lýsingu á rétti (á matseðli), er prófnefnd tiltekur, hvað í honum sé og hvernig hann sé gerður;
f. skýra munnlega matseðil, súpu, fisk, millirétti, steik og ábæti. Dregur nemandinn einn réttinn og skýrir hvað í honum sé og hvernig hann sé gerður.

II. Framreiðslumenn:
Próftaki undirbúi og leggi á borð, þar sem framreiða skal kalda rétti (kalt borð) með tilheyrandi glösum, og annist síðan framreiðsluna. Enn fremur skal hann undirbúa og leggja á borð, þar sem framreiða skal heitan samkvæmismat, með tilheyrandi glösum, og annast síðan framreiðsluna.

130 12. júní **22. Mjólkuriðnaður.**

Próftaki skal:

a. Vega inn mjólk með sæmilegum flýti, og taka sýnishorn fyrir fitu- og „reduktase"-mælingar. Hann skal fitumæla mjólk eftir aðferð dr. Gerbers og kanna gerlamagn mjólkur eftir aðferð dr. Barthels og Jensens (reduktaseprófun);

b. setja í gang vélknúna skilvindu, gerilsneyða undanrennu til skyr- og ostagerðar, og rjómann til smjörgerðar. Próftakinn skal gera grein fyrir byggingu og meðferð skilvindna, Pasteurs-hitunartækja, gufuvéla, frystivéla og gufukatla;

c. hleypa skyr og skýra áhrif hitastigs hleypis og þétta;

d. búa í vélknúinn strokk, segja um hvenær fullstrokkað er, salta, hnoða og vatnsmæla smjörið, sýna handleikni við töku smjörsins úr strokknum og við smjörmótun (pökkun) með borði eða vél. Próftakinn skal og gera grein fyrir áhrifum mismunandi hitastigs við skaksturslok og áhrif eltingar á smjörið;

e. sýna kunnáttu við að sýra rjóma;

f. gera Gautaost eða einhverja tilsvarandi ostategund (úr 1000—2000 lítra ostakeri), sýna handleikni við mótun hans, skýra aðalganginn í þeim efnabreytingum, er eiga sér stað frá því ostamjólkin er hleypt og þar til osturinn er fullgerður. Próftaki skal og sjóða mysuost, hræra hann og móta, og sýna leikni í vinnu í vörugeymslu.

23. Múr- og steinsmíði.

I. Múrsmíði:

Próftaki skal:

1. Múra upp 1½ steins múr með eins steins bindingu, 1,88 m langan og 1,25 m háan, bindinguna og öll 4 horn hennar skal slétthúða;
2. hlaða um dyr eða gluggaop og loka að ofan með hringboga, sporöskjuboga eða oddboga. Auk þess skal próftaki sýna leikni í að draga loftlista og skera saman horn, leggja gólf- og veggflisar og loks að blanda, leggja og binda járnbenta steinsteypu eftir uppdrætti.

II. Steinsmíði:

Próftaki skal:

1. Höggva og fullgera áttstrendan girðingarstöpul með strendan topp;
2. höggva og fullgera millistein í legstein með holboga umhverfis að ofan;
3. gera legstein með slípuðum og gljáðum framfleti og inngreyptum, gylltum krossi.

24. Myndagerð.

I. Ljósmyndagerð:

Próftaki skal:

a. Framkvæma myndatökur í ljósmyndastofu (mannamyndatökur) við dagsljós eða rafljós og endurtöku á gömlum og nýjum myndum;

b. framkvæma „negativ Retusch" (plötur eða filmur), „positiv Retusch" á myndatökum, ásamt sömu vinnu á endurtökumyndum í frumstærð og stækkuðum;

c. fullgera myndatökur sínar og stækkanir eftir nýjum og gömlum myndum, í „Kabinet" að ¼ úr örk eða stærra, eftir vali prófnefndar;

d. munnlegt próf skal ná yfir alla almenna byggingu á „Objektivum“ (linsum), skal skilgreina mismunandi tækni þeirra hvers fyrir sig í notkun; 130 12. júní
e. notkun á litskífum skal sundurgreinast, verkun þeirra á mismunandi liti og áhrif þeirra, lit og ljósnæmi á ljósmyndaplötu (film);
f. öll kemisk efni, er nota þarf við ljósmyndagerð, skulu greind sundur, þau er nota þarf til framköllunar á filmur og plötur og pappír, litunarböðum og alls annars, er nota þarf til daglegrar vinnu;
g. þekkja nákvæmlega mismunandi gerðir af filmum og plötum, hraða þeirra, ljósnæmi og litnæmi þeirra, bæði utanhúss og innan, einnig þekkja breytilegar pappírstegundir og hæfni þeirra við mismunandi vinnuskilyrði.

II. Prentmyndasmíði:
Próftaki skal grafa myndir í zink eða eir, punktamyndir fyrir myndapappír og grófari pappír, og punktalausa mynd (strikmynd), bæði með einum lit og allt að fjórum litum. Skal hann skila sýnishornum af myndunum og plötunum tilbúnum til prentunar.

III. Prentmyndaljósmyndun:
Próftaki skal ljósmynda punktamynd og strikmynd (teikningu), bæði með einum lit og allt að fjórum litum. Einnig skal hann framleiða (framkalla) myndirnar og færa (kopiera) þær á zink eða eir. — Próftaki skal vera fær um að undirbúa ljósmyndaplötur og geta gert munnlega grein fyrir meðferð þeirra efna, er starfinu tilheyra.

25. Netagerð.

Próftaki skal gera eftirlíkingu (model) af botnvörpu, og teikna og gera eftirlíkingu af síldarnót. Stærð eftirlíkinganna ákveði prófdómendur.

26. Pípulögn.

Próftaki skal leggja einfalda hitalögn og einföld hreinlætistæki á stað, sem prófnefnd útvegar til þess. Skulu verkefni valin, með tilheyrandi teikningum, einu fleiri en próftakar eru hverju sinni, og dregur hver próftaki sitt verkefni í hvorum flokki. Hann skal og sýna kunnáttu sína við að logsjóða og logskera pípur og tinkveikingu, enn fremur gera beygju eða té, eftir því sem prófverkefnið gefur ástæðu til og prófnefnd ákveður.

27. Prentiðn.

I. Setning:
Fræðilegt:
Próftaki skal gefa munnleg svör við nokkrum spurningum út úr undirstöðuatriðum, áhaldafræði, efnisfræði, listfræði og vinnufræði setningar og íslenzkri málfræði áhrærandi stafsetningu, og enn fremur leiðrétting á skakkt stafsettu, en læsilega skrifuðu handriti.

Verklegt:
Próftaki skal:
a. Setja samfellt lesmál í eina klukkustund úr meginmálsletri, fyrirlagt með 4 dt. flögum, línulengd 16—20 dt., setja stafrófsmæli neðan við, lausan frá, prófarka sátrið og leiðrétta síðan og prófarka aftur;
b. leiðrétta í meðallagi slæma próförk;

130
12. júní

c. setja titilsíðu; prófnefnd leggur til handrit og segir til um bókarbrotið, en próftaki ákveður letur og hlutföll;
d. setja auglýsingu í blað eða tímarit og eyðublað fyrir verzlunarviðskipti, og segir prófnefnd fyrir um stærðir, en próftaki ákveður letur og fyrirkomulag;
e. setja töflu eftir greinilega skrifuðu handriti, er prófnefnd leggur til, og segi hún til um stærð, en próftaki ræður letri og strikaskiptingu;
f. framkvæma niðurhlutun („umbrot") á vélsettu letri í tímaritsopnu (enda á grein og upphaf á annarri), tví- eða þrídálka, og auglýsingin og taflan felld í; próftakinn ákveður fyrirkomulag blaðsíðutitils og fyrirsagnar.

II. Prentun:

Fræðilegt:

Próftaki skal gefa munnleg svör við nokkrum spurningum um undirstöðuatriði prentunar, um mismunandi gerðir véla og áhöld, eðli og gerðir pappírs, prentliti og tegundir þeirra og mismunandi gerðir prentmynda.

Verklegt:

Próftaki skal prenta hjálparlaust venjulega bókarörk í hraðpressu, ákveða hlutföll jaðra, litarmagn og aðlögun. Auk þess skal hann raða fram fjórum 8 síðna og tveimur 16 síðna örkum í tvennu lagi, prenta með einum lit eða fleirum í fergispressu eða handpressu sjálfstæða auglýsingu, strikasamfellu eða bréfhaus, prenta mynd (autotypi) á myndapappír; myndina skal aðlaga með undanskurði.

28. Rafmagnsiðn.

I. Rafvirkjun:

Húsalagnir:

Próftaki skal framkvæma:
a. Samanskrúfaða pípulögn í steypulofti, ekki færri en 3 dósir, 4—6 stúta;
b. samanskrúfaða pípulögn í bitalofti og tréskilrúm;
c. ídrátt og tengingu í loftdósum, uppsetning á rofum og tenglum;
d. blýstrengslögn, minnst 5 metra bugðótta lögn, með eigi færri en 4 þéttistútum.

Verkstæðisvinna:

a. Tengja sjálfvirkan rofa eða annað fjarstýrt áhald;
b. tengja stjörnuþríhyrningsrofa;
c. tengja jafnstraumsrafal eða töflu fyrir hann;
d. setja saman hitatæki með þrískiptum rofa.

Teikningar o. fl.:

a. Gera uppdrætti af prófverkefnum þeim, er um getur hér að framan, eða öðrum hliðstæðum verkefnum;
b. sýna þekkingu á gildandi reglum um raflagnir og kunnáttu í að fara eftir þeim;
c. sýna kunnáttu í meðferð og notkun nauðsynlegra mælitækja;
d. gera efnisáætlun og verklýsingu á raflögn í húsi með ekki færri en 30 lampastæðum.

Vinnuhraði, frágangur o. fl.: 130
Prófnefnd skal taka tillit til: 12. júní
a. Vinnuhraða, vinnuafkasta;
b. frágangs á verki, smekkvísi og vandvirkni;
c. meðaleinkunnar við undangengin árspróf.

Heimilt er prófnefnd að fá próftaka önnur verkefni til úrlausnar, en að framan greinir, enda sýni þau ekki síður hæfni hans og kunnáttu í iðninni.

II. Rafvélavirkjun:
Próftaki skal:
1. Vefja snúð og sátur rafvéla, gera mælingar á vafi straumvendis og gera grein fyrir árangrinum, reikna út og gera ræsi fyrir rafvél;
2. setja upp vélar í 10 hestafla olíuvélarstöð, eða 10 hestafla vatnsaflsstöð með lágspennu, tengja spjöld fyrir vélar og útiliggjandi línur, leggja allar lagnir í stöðinni og ganga svo frá öllu, að stöðin verði reynd í góðum gangi;
3. setja háspennutæki í 50 kw. spennistöð með straumrofa og teinrofa, ásamt tengingu við spenni báðum megin, tengja lágspennuspjald fyrir útiliggjandi línur, grunntengja stöðina, þurrka eða hreinsa olíuna, svo að spennirinn geti starfað öruggt;
4. ganga frá straum- og spennumælum á 500 kw. háspennustöð.

III. Útvarpsvirkjun:
Próftaki skal setja upp útvarpsviðtæki með loftneti og grunntengingu, gera við 3 viðtæki (eitt fyrir rafhlöður, eitt fyrir rakstraum og eitt fyrir riðstraum) og teikna í aðaldráttum straumrásarmynd í tækin og gera grein fyrir gerð þeirra og orsökum bilana, framkvæma deyfingu útvarpstruflana frá ákveðnum raforkuvirkjum, sýna að þeir hafi nægilega þekkingu í rafmagnsfræði, útvarpsfræði og hljóðfræði til þess að geta framkvæmt hvers konar mælingar og viðgerðir á flóknum útvarpsviðtækjum, sem nauðsynlegar eru til þess að koma þeim í fullkomið lag, enn fremur, að þeir þekki gildandi lög og reglugerðir, er varða útvarps- og loftskeytatæki.

29. Reiða- og seglasaumur.
Próftaki skal:
a. Taka mál af gaffalsegli á 60 smálesta skipi eða stærra, eða öðru segli jafnvandasömu, gera uppdrátt af því, skipta niður í dúka, sníða það og sauma í höndum með öllum rifgötum saumuðum (ekki „patent kósa"), laga það (afsetja) og sauma utan um það kantkaðal (ligtov), eins og við á;
b. draga upp reiða á 60 smálesta skipi eða stærra, ákveða gildleika víranna í reiða, búa reiðann til og gera grein fyrir, hvernig á að vinna verkið. Setja síðan reiðann upp og alla stagi, eins og við á. Enn fremur skal hann gera öryggisáhöld eftir nánari ákvörðun prófnefndar.

30. Reiðtygja- og aktygjasmíði.
Próftaki skal smíða:
1. Járnvirkjahnakk, ísaumaðan rósum;
2. spaðahnakk með lafaþófum;
3. kragaaktygi;
4. kvensöðul.

130 12. júní

31. Skósmíði.

Próftaki skal:

a. Botna eina randsaumaða skó að öllu leyti;
b. botna og sauma vaðstígvél að öllu leyti.

32. Skriftvélavirkjar.

Próftaki dragi þrjú af eftirfarandi verkefnum og leysi úr þeim, sem hann dregur:

1. Renna vals og undirrúllur í reiknivél;
2. stilla bandflutning ásamt sjálfvirkri skiptingu í reiknivél;
3. stilla valshæð í reiknivél;
4. stilla aðalhreyfistykki ritvéla (Skridtmekanisme);
5. kveikja staf í ritvél;
6. renna skrúfu og tilheyrandi ró, með öfugum skrúfugangi;
7. geira tönn;
8. vinda gorm;
9. taka út stillidælu, skipta um olíu í henni og setja hana í aftur;
10. stilla dós í 10 lykla reiknivél;
11. taka geira úr reiknivél og stilla hann inn aftur;
12. gera grein fyrir höfuðatriðum í byggingu reiknivéla.

33. Sútun.

Próftaki skal rota, súta, strá eða kasa og fullgera eina húð og tvö kálfsskinn (slétt, rauðsútuð), hvítsúta fjögur loðskinn, tvö af dilkum og tvö af öðrum dýrum (fínsútun). Í munnlegu prófi skal nemandi gera grein fyrir sútunaraðferðum.

34. Tágarið.

Próftaki skal gera körfu-hægindastól eða kistu úr grönnum tágum.

35. Trésmíði.

I. Bátasmíði:

Próftaki skal smíða:

1. Smábát, fjögurra manna far;
2. skipsbát á togara.

II. Beykisiðn:

Próftaki skal smíða:

1. Sívala tunnu;
2. sporöskjulagaðan kút;
3. sporöskjulagaðan bala;
4. sívala skipstunnu.

Próftakinn reikni út stærð ílátsins, sem hann smíðar.

III. Húsasmíði:

Próftaki smíði að nokkru eða öllu leyti eitt eða tvö af eftirtöldum verkefnum:

1. Úti- eða innihurð;
2. járna hurð í umgerð;
3. stiga, beinan eða snúinn;
4. handrið á stiga eða svalir;

5. eldhús- eða fataskápa;
6. glugga með opnanlegum ramma;
7. bursta- eða valmaþak;
8. steypumót: þakbrún með strikum; margkantað eða sívalt súlumót með gjörðum, úrskorið fyrir krossbita.

Enn fremur sýni próftakinn hæfni sína í að gera við verkfæri.

130
12. júní

IV. Húsgagnasmíði:

a. Próftaki skal leysa af hendi smíði á hlut, sem í er hurð, skúffa eða annað það, sem prófnefnd telur að sýni hæfni próftaka í iðninni. Prófverk skal bóna, mattslípa eða gljáfægja. Heimilt er próftaka að fá vélunnið í prófverkið. Prófverk skulu valin þannig, að þeim sé unnt að ljúka á 150 vinnustundum;
b. auk þess skal próftaki sýna leikni sína í handbrögðum og vinnuhraða, samkvæmt nánari reglum, þegar því verður við komið.

Teikning:

Gera skal rissmynd og hlutateikningu af prófverki. Nú hefur próftaki staðizt fullnaðarpróf í húsgagnateikningu við iðnskóla, þarf hann þá ekki að teikna prófverkið, en er heimilt að fá teikningar hjá húsgagnateiknara.

Munnlegt próf:

Að aflokinni smíði skal próftaki svara spurningum um efni, verkefni og annað, er varðar iðnina.

V. Mótasmíði:

Próftaki smíði mót að einhverjum mislaga (ósymmetriskum) hlut, er sé samsettur úr þrem eða fleiri stykkjum, og tilheyrandi kjarnakassa.

VI. Myndskurður:

Próftaki skal skera:

1. Hurðarspjald;
2. spegilfald;
3. myndfald;
4. hillufjöl;
5. stól;
6. skáp;
7. setubekk;
8. rafmagnslampa.

VII. Skipasmíði:

Próftaki skal smíða:

1. Seglás;
2. mastur;
3. ljóra;
4. niðurgönguskýli;
5. lestarop með öllu, er því fylgir;
6. tréstýri á skip, járnað og að öllu fullgert og ásett;
7. háglugga með umgerð (skylight);
8. stefni í skip eða bát og setja það í;
9. þröm, 30—40 fet, ásetta, og festa á meginþiljur (Waterboard);
10. ytri klæðningu, 30—40 fet, og sé nokkur hluti hennar með beygju.

130 12. júní

36. Úrsmíði.

Próftaki skal:

a. Gagnskoða úr (aftrækning);
b. fóðra við miðhjól (centrumshjól) í plötu og stag;
c. renna og setja steinlegur (steinfatningu) í plötu og stag;
d. renna óróaás;
e. setja inn tvöfalda gormfjöður;
f. renna uppdráttarás.

37. Vagnasmíði.

Próftaki skal smíða:

a. Framhjól á fjórhjóla kerru og setja möndulinn í;
b. tvíhjóla kerru að öllu leyti.

Eitt ár af námstímanum skal nemandi vera við járnsmíði (eldsmíði).

38. Veggfóðrun.

Próftaki skal sýna aðferðir við:

a. Strigalögn á súðarherbergi með pappírslímingu undir málun;
b. veggfóðrun á herbergi (kantsett);
c. skreyting á herbergi með veggfóðri;
d. að dúkleggja beinan eða snúinn stiga (samf.) með línóleum eða gúmmíi;
e. að dúkleggja herbergi með línóleum og skreyta úr sama efni;
f. að leggja gúmmí á baðherbergi með húlkílum.

60. gr.

Nú vill próftaki vinna annað verk eða gera annan grip, en prófnefnd hefur ákveðið, og er þá prófnefnd heimilt að leyfa það, ef hún telur það sýni eins mikla kunnáttu próftaka í iðn sinni, og lærimeistari hans lýsir yfir því, að próftaki kunni einnig að gera það verk, er prófnefnd hafði ákveðið.

61. gr.

Sveinspróf skal halda tvisvar á ári, þannig að þau byrji fyrri helming mánaðanna maí, júní, október og nóvember. Skal Iðnfræðsluráð auglýsa prófin með a. m. k. tveggja vikna fyrirvara. Umsóknir um próftöku skulu komnar til formanns prófnefndar fyrir 1. þess mánaðar, er próf skal fara fram í. Iðnfræðsluráð getur, að fengnum tillögum viðkomandi prófnefndar, leyft að próf fari fram á öðrum tíma en ofan greinir.

62. gr.

Til þess að tryggja samræmi í störfum prófnefnda, skipar ráðherra sá, er fer með iðnaðarmál, að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs, einn eða fleiri eftirlitsmenn með prófunum, til 4 ára í senn. Skulu þeir hafa ákveðið eftirlitssvæði, ef fleiri eru en einn, og heimsækja hverja prófnefnd í umdæmi sínu ekki sjaldnar en annað hvort ár, og leiðbeina þeim um það, sem þurfa þykir. Eftirlitsmenn þessir skulu gefa Iðnfræðsluráði árlega skýrslu um störf sín, enda eru þeir háðir fyrirmælum Iðnfræðsluráðs. Kostnaður við ferðir og störf eftirlitsmanna greiðist úr ríkissjóði.

63. gr.

Þar, sem prófnefnd eða eftirlitsmaður telja ekki ástæðu til að hafa sérstakan prófstað, skal meistari sjá próftaka fyrir verkstæði og verkfærum við prófið, er metið sé gilt af prófnefnd og eftirlitsmanni.

64. gr. 130

Prófnefnd færir gerðabók um störf sín. Skal hún gerð eftir fyrirmynd, er Iðn- 12. júní
fræðsluráð samþykkir. Þá er gerðabók er útskrifuð, skal hún afhendast Iðnfræðsluráði til varðveizlu. Enn fremur skal prófnefnd halda bók, er í sé fært nafn próftaka, fæðingardagur hans, fæðingarár og staður, nöfn foreldra hans og atvinna, námstími og iðn, nafn og heimili lærimeistara, prófverkefni, svo og einkunnir í einstökum greinum og aðaleinkunn, er nemandi fær við prófið. Nefnist sú bók prófbók, og skal færast í fjórriti. Skal prófnefnd, að loknu sveinsprófi, afhenda viðkomandi lögreglustjóra eitt eintak, Iðnfræðsluráði annað, Landssambandi iðnaðarmanna hið þriðja og Iðnsveinaráði Alþýðusambands Íslands fjórða eintakið.

65. gr.

Hlutaðeigandi lögreglustjóri heldur skýrslu um öll sveinsbréf, sem gefin eru út í hans lögsagnarumdæmi. Skal þar tilgreint nafn nemanda, fæðingardagur hans, fæðingarár og staður, nöfn foreldra hans og atvinna, námstími og iðn, nafn og heimili lærimeistara, prófverkefni, svo og einkunnir í einstökum greinum og aðaleinkunn, er próftaki fær við prófið.

66. gr.

Óheimilt er að taka mann til sveinsprófs, sem ekki hefur skriflegan námssamning, áritaðan samkvæmt lögum um iðnfræðslu, og vottorð meistara um, að hann hafi lokið námi sínu samkvæmt samningi, skírteini um fullnaðarpróf frá viðurkenndum iðnskóla, svo og önnur tilskilin vottorð. Undantekningar frá þessu má þó gera, þegar svo stendur á, sem segir í 75. gr., ef Iðnfræðsluráð mælir með þeim.

67. gr.

Óheimilt er próftaka að byrja á verki við prófið, fyrr en prófdómendur hafa samþykkt verkstæði eða vinnustað prófsins, uppdrætti, þar sem þeirra er krafizt, og annan undirbúning undir prófið, ákveðið hvenær verkið skuli byrja og því vera lokið, og fullvissað sig um, að próftaki sé við því búinn að inna verkið af hendi. Eftir að próf er byrjað ber prófdómendum að hafa eftirlit með framkvæmd verksins eftir þörfum, og er þeim í því skyni heimill aðgangur að öllu, er lýtur að verkinu.

Verði ágreiningur milli prófnefndar og próftaka eða meistara hans, skal honum vísað til úrskurðar Iðnfræðsluráðs.

68. gr.

Við prófið skal gefa einkunnir frá 1—10. Skal sérstök einkunn gefin fyrir hvern lið, sem nefndur er í 56. gr., og verður meðaltal af þeim einkunnum aðaleinkunn prófsins. Ekki má láta neinn fá sveinsbréf, sem fær minna en 5 í aðaleinkunn í verklegu prófi, eða minna en 3 í nokkurri prófgrein. — Einkunnin 9 og þar yfir telst ágætiseinkunn, 7,25—8,99 telst I. einkunn, 6,00—7,24 telst II. einkunn, 5—5,99 telst III. einkunn.

69. gr.

Þegar nemandi hefur lokið prófi og staðizt það, skal prófnefndin þegar gefa lögreglustjóra skýrslu um prófið. Hann lætur síðan útbúa sveinsbréf handa nemandanum. Lögreglustjóri leggur til eyðublöð undir sveinsbréfið. Skulu sveinsbréfin gerð í bókarformi eða samanbrotin í hylki úr léreftsklæddum (shirtingsklæddum) pappa 12 × 21 cm að stærð, og hljóða sem hér segir:

130 12. júní

SVEINSBRÉF

.....
(Nafn.)

fædd..... í .....

hinn ..... hefur lokið sveinsprófi í

.....
(Iðn.)

þann ..... og fengið þessar einkunnir:

Fyrir prófverkið ..... Fyrir munnlegt próf .....

Fyrir teikningu ..... Fyrir vinnuhraða .....

Aðaleinkunn .....

sem er ..... einkunn.

Aðaleinkunn við burtfararpróf frá iðnskóla .....

var .....

Prófverkið var .....

.....

.....
(Staður.) (Dagur.)

.....,
formaður prófnefndar. meistari.

.....
prófnefndarmaður. skólastjóri.

.....
prófnefndarmaður. lögreglustjóri.

Hæsta einkunn er 10. Til að standast próf þarf fyrir prófverkefnið og teikningu 5, fyrir vinnuhraða og munnlegt próf 3, en í aðaleinkunn 5.

70. gr.

Sveinsbréfin skulu vera gefin út á íslenzku, ensku og þýzku. Óski einhver sériðn að hafa sérstaka umgerð á bréfinu, skal það vera heimilt á kostnað hlutaðeigandi iðngreinar, en þó því aðeins, að Iðnfræðsluráð samþykki útlit umgerðarinnar.

IX. KAFLI
Veikindaforföll og slys.

71. gr.

Skylt er meistara eða iðnfyrirtæki að greiða iðgjöld fyrir nemendur sína samkvæmt gildandi lögum um almannatryggingar.

72. gr.

Meistara eða iðnfyrirtæki er skylt að greiða nemanda í veikindaforföllum fullt kaup í allt að 6 mánuði samtals yfir allan námstímann. Ekki er meistara eða iðnfyrirtæki skylt að greiða nemanda veikindadaga, nema fyrir liggi vottorð um veikindi nemandans frá lækni, sem meistari eða iðnfyrirtæki hefur samþykkt.

Þó á nemandi aldrei rétt á greiðslu í veikindaforföllum vegna sjúkdóma, er orsakast af áfengisneyzlu eða notkun deyfilyfja.

73. gr.

Nemandi skal ekki neins í missa af launum sínum fyrstu 14 dagana eftir að hann forfallast frá vinnu sökum slysa eða sjúkdóma, sbr. þó 1. mgr. 72. gr. reglugerðar þessarar.

Ekki er meistara eða iðnfyrirtæki þó skylt að greiða nemanda kaup, ef slysið stafar af áfengisneyzlu, notkun deyfilyfja eða öðrum orsökum, er nemandi á sjálfur sök á beint eða óbeint, með vítaverðu hirðuleysi eða gáleysi.

74. gr.

Nú hefur meistari eða iðnfyrirtæki innt af hendi greiðslu samkvæmt 72. og 73. gr. reglugerðar þessarar, en þriðji maður hefur valdið sjúkdómnum eða slysinu með bótaskyldu atferli sínu samkvæmt almennum skaðabótareglum, á þá meistarinn eða iðnfyrirtækið endurkröfurétt á hendur honum á því fé, sem meistarinn eða iðnfyrirtækið hefur þess vegna greitt nemandanum.

X. KAFLI
Ýmis ákvæði.

75. gr.

Nú fatlast iðnnemi andlega eða líkamlega, meðan á námstíma stendur eða hefur þegar fatlazt þannig, þegar þessi reglugerð öðlast gildi, að hann telst ekki fær um að leysa af hendi sveinspróf eða ljúka iðnskólanámi, en telst þó fullgildur verkmaður í sumum greinum iðnarinnar, og skal þá Iðnfræðsluráð, að fengnum tillöglögum viðkomandi iðngreinar og áliti trúnaðarlæknis, gera tillögur til ráðuneytisins um það, hvort veita megi hlutaðeiganda réttindi til að stunda iðnina, án réttar til meistarabréfs, og tekur ráðuneytið ákvörðun um það, að fengnum þeim tillögum.

76. gr.

Það varðar sektum, ef ekki liggur þyngri refsing við brotinu samkvæmt öðrum lögum, að:

1. Taka nemanda til náms gagnstætt ákvæðum laga um iðnfræðslu, nr. 46 frá 25. maí 1949, og reglugerðar þessarar;
2. brjóta gegn ákvæðum framangreindra laga og reglugerðar þessarar, um daglegan vinnutíma nemanda;
3. vanrækja að láta nemanda stunda skólanám;
4. koma ósæmilega fram við nemanda;
5. óhlýðnast fyrirmælum iðnfulltrúa eða Iðnfræðsluráðs um kennslu nemanda.

Sektir skulu renna í ríkissjóð. Mál út af brotum þessum skulu rekin sem almenn lögreglumál.

77. gr.

Kostnaður við starf Iðnfræðsluráðs, iðnfulltrúa og prófnefnda, þ. á m. eftirlit prófnefnda með iðnnámi, greiðist úr ríkissjóði.

130 12. júní

78. gr.

Nú kemur upp starfsgrein, sem ekki er gert ráð fyrir í reglugerð þessari, en telja má að heyri undir iðnað, og skulu þá hlutaðeigendur, sem starfsgreinina stunda, senda Landssambandi iðnaðarmanna erindi um, að starfsgreinin verði viðurkennd sem iðngrein, og leggja fyrir það tillögur um nafn iðngreinarinnar, námstíma, kunnáttukröfur og prófkröfur. Skal síðan Landssambandið undirbúa málið undir næsta iðnþing og leggja málið fyrir það. Samþykki iðnþingið, að rétt þyki að gera starfsgreinina að sérstakri iðngrein, skal Landssambandið leita samþykkis ráðuneytisins til þess. Fallist ráðuneytið á að gera starfsgreinina að iðngrein, breytir það reglugerð þessari eftir þörfum í samræmi við það og gefur lögreglustjórum í kaupstöðum, að fengnum tillögum Landssambands iðnaðarmanna, fyrirmæli um það, hversu haga skuli veitingu starfsréttinda í hinni nýju iðngrein, þangað til fylgt geti orðið almennum ákvæðum þessarar reglugerðar.

79. gr.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt 30. gr. laga nr. 46 25. maí 1949, um iðnfræðslu, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 12. júní 1952.

Björn Ólafsson.

Páll Pálmason.

131 16. júní

REGLUGERÐ

um veðmálastarfsemi í sambandi við kappreiðar Hestamannafélagsins „Hörður" í Kjósarsýslu.

1. gr.

Veðfjárupphæðir greinast í: 2 kr., 5 kr., 10 kr., 25 kr. og 50 kr., sem greiðast veðmálastofunni gegn afhendingu veðmiða.

2. gr.

Veðjað er um það, hver hestur verður hlutskarpastur í hverjum flokki, svo og í úrslitahlaupum.

3. gr.

Veðfjárupphæðum skal skipt þannig:

a. 75% skal skipt hlutfallslega á þá upphæð, sem veðjað hefur verið um, á þann hest, er vinnur;
b. afganginum (25%) sé varið til reksturs kappreiðanna, viðhalds og umbóta á skeiðvelli félagsins, til tamningarstöðvar og til reiðvega á félagssvæðinu. Tillagið til reiðvegarins má þó aldrei vera minna en 10% af hagnaði félagsins af starfsemi þessari.

4. gr.

Að hverju hlaupi loknu skulu veðmálin reiknuð út, útkoman auglýst, og vinningar útborgaðir þegar í stað, gegn framvísun veðmiða.

5. gr.

Engin upphæð verður endurgreidd, ef hestur hleypur upp eða fer ekki af stað, og komi, af þeim eða öðrum orsökum, ekki til greina samkvæmt kappreiðareglum félagsins.

6. gr. 131
Ef hlaup verður ógilt, endurgreiðist veðféð aftur, að frádregnum 20%. 16. júní

7. gr.
Vinningar útborgist aðeins í heilum krónum, og er ekki ábyrgst að innskot fáist að fullu aftur.

8. gr.
Þeir, sem veðja, eru í einu sem öllu háðir kappreiðareglum félagsins og úrskurði dómnefndar, t. d. þegar knapi er dæmdur úr leik, missir hestur hans rétt til veðfjár o. s. frv.

9. gr.
Veðmiðar verða ekki innleystir síðan en 1 klukkustund eftir síðasta hlaup, og því aðeins, að þeir séu með læsilegum tölum.

10. gr.
Unglingar innan 18 ára fá ekki að veðja.

11. gr.
Reglugerð þessi gengur í gildi 1. júní og gildir til fimm ára.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 23 frá 1945 og birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 16. júní 1952.

F. h. r.
Gústav A. Jónasson.

Ragnar Bjarkan.

REGLUGERÐ 132
23. júní

um sölu og útflutning saltsíldar, þar með talin kryddsíld, sykursíld og önnur sérverkuð síld.

Samkvæmt lögum nr. 74 29. des. 1934, um síldarútvegsnefnd, útflutning á síld, hagnýtingu markaða o. fl., eru hér með sett eftirfarandi ákvæði:

1. gr.
Síldarútvegsnefnd hefur með höndum sölu til útlanda og útflutning saltsíldar, þar með talin kryddsíld, sykursíld og önnur sérverkuð síld, eftir því sem atvinnumálaráðherra ákveður árlega, að fengnum tillögum Síldarútvegsnefndar.
Hafi Síldarútvegsnefnd eigi einkaútflutning allrar saltaðrar síldar, skal hún þó ákveða lágmarkssöluverð fyrir hvern markað og gæta þess, eftir föngum, að ekki sé boðin eða seld síld undir hinu ákveðna lágmarksverði.

2. gr.
Heimili og varnarþing er á Siglufirði. Til þess að skuldbinda Síldarútvegsnefnd þarf undirskrift þriggja nefndarmanna.
Síldarútvegsnefnd ræður framkvæmdarstjóra og aðstoðarfólk. Framkvæmdarstjórar hafa prókúruumboð fyrir Síldarútvegsnefnd og skuldbinda hana eftir reglum um prókúru, að svo miklu leyti, sem öðruvísi er ekki ákveðið.

132 3. gr.
23. júní Síldarútvegsnefnd selur síldina í eigin nafni. Hver tunna skal við útflutning greinilega merkt, svo að séð verði, hver hefur verkað síldina og afhent hana til útflutnings. Heimilt er nefndinni, ef þurfa þykir, að láta auðkenna síldina með sérstöku vöru- eða útflutningsmerki.

Hver síldareigandi ber fulla ábyrgð gagnvart Síldarútvegsnefnd á síld þeirri, er hann afhendir til sölu. Verði Síldarútvegsnefnd skaðabótaskyld til kaupenda vegna galla, sem framleiðanda eða síldareiganda er að, kenna, á hún endurgjaldsrétt hjá hlutaðeigandi framleiðanda eða síldareiganda.

Nú verður verðfall eða skylt verður að greiða kaupanda skaðabætur, sem eigi verður rakin til einstakra síldareigenda, og er þá heimilt að jafna þeim greiðslum niður á heildarútflutning þess árs.

Síldarútvegsnefnd skal, þar sem því verður við komið, semja svo við kaupendur síldarinnar, að þeir viðurkenni gæði hennar áður en útskipun fer fram og sé síldin að því leyti þá jafnframt úr ábyrgð nefndarinnar.

Síldarútvegsnefnd skal gera sitt ýtrasta til að selja síldina ákveðnu verði, og má hún ekki senda síld í umboðssölu, nema brýn nauðsyn beri til.

4. gr.

Síldarútvegsnefnd er skylt, eftir því sem við verður komið, að haga útskipun þannig, að sem mestur jöfnuður verði á útflutningi frá söltunarstöðvum í hlutfalli við magn verkaðrar síldar til útflutnings.

Skylt er síldareigendum (söltunarstöðvum) að afhenda síld til útflutnings, þegar Síldarútvegsnefnd telur það nauðsynlegt. Nefndin hefur rétt til að láta skoða síldina áður en hún er flutt út. Reynist síldin gölluð getur Síldarútvegsnefnd neitað að taka hana til sölumeðferðar eða útflutnings.

5. gr.

Síldarútvegsnefnd úthlutar söltunarleyfum til saltenda. Síldarútvegsnefnd getur sett þau skilyrði, er hún telur þurfa til þess að tryggja sem bezt rétt hlutföll söltunar á hina einstöku markaði, góða verkun og geymslu síldarinnar. Til söltunar fyrir innanlandsmarkað þarf leyfi Síldarútvegsnefndar.

Nú hefur söltunarleyfi verið úthlutað, en leyfishafi uppfyllir eigi sett skilyrði eða hlýtir eigi þeim fyrirmælum Síldarútvegsnefndar, sem sett hafa verið um verkun og söltun síldarinnar, og getur þá nefndin fyrirvaralaust svipt leyfishafa leyfinu.

Heimilt er Síldarútvegsnefnd að setja umráðamönnum skipa þeirra, er veiða síld til söltunar, reglur um meðferð síldarinnar um borð í skipunum og við löndun síldarinnar. Sé settum reglum eigi hlýtt getur nefndin svipt viðkomandi rétti til þess að leggja upp síld til söltunar um lengri eða skemmri tíma.

6. gr.

Greiðslu fyrir síldina til síldareigenda skal hagað þannig, að allir síldareigendur fái jafnt verð miðað við gæði síldarinnar, pökkun og tegundir.

Heimilt er að greiða af óskiptu síldarandvirði, áður en jafnaðarverð er fundið, hæfilegt gjald, að dómi Síldarútvegsnefndar, fyrir geymslu, pökkun eða aðrar sérstakar verkunarráðstafanir.

7. gr.

Til að standast kostnað af rekstri Síldarútvegsnefndar, er heimilt að halda eftir 2% af söluverði seldrar síldar, og allt að 5% af söluandvirði tunnu, salts o. fl., ef nefndin annast slíka fyrirgreiðslu.

Tekjuafgangur hvers árs leggst við höfuðstól. Hætti Síldarútvegsnefnd störf- 132
um fer um ráðstöfun höfuðstóls samkv. 2. gr. laga nr. 74 29. des. 1934, 2. málsgr., 23. júní
tveim síðustu málsliðum.

8. gr.

Síldarútvegsnefnd tekur ákvarðanir um sölu síldarinnar. Afl atkvæða ræður úrslitum, en samþykki þriggja nefndarmanna þarf til lögmætra samþykkta.

9. gr.

Ráðherra ákveður laun nefndarmanna og greiðast þau af tekjum Síldarútvegsnefndar.

10. gr.

Reikningsár Síldarútvegsnefndar skal vera frá 1. maí til 30. apríl. Síldarútvegsnefnd skal gera reikningsskil fyrir starfsárið, svo fljótt sem auðið er. Ber Síldarútvegsnefnd að senda atvinnumálaráðuneytinu afrit af endurskoðuðum rekstrar- og efnahagsreikningi nefndarinnar, svo og skýrslu framkvæmdarstjóra um störf og rekstur á árinu, ásamt skrá um eignir og skuldir í lok reikningsárs.

Endurskoðendur skulu vera tveir. Ráðherra skipar annan en hinn skal kosinn af síldareigendum. Ráðherra ákveður þóknun þeirra.

Að lokinni endurskoðun skulu reikningar nefndarinnar ásamt nauðsynlegum skrám um eignir og skuldir hennar, svo og skýrsla framkvæmdarstjóra, sendir í afriti til allra þeirra síldareigenda, er afhent hafa Síldarútvegsnefnd síld til sölumeðferðar á því ári. Sömu gögn skal senda Alþýðusambandi Íslands og Landssambandi íslenzkra útvegsmanna.

Nú er sölu og útflutningi síldar lokið að fullu fyrir lok reikningsárs, skal þá Síldarútvegsnefnd gera reikningsskil síldarreiknings svo fljótt sem verða má, og greiða síldareigendum að fullu eftirstöðvar síldarandvirðis. Skylt er endurskoðendum, ef þess er óskað, að endurskoða þennan þátt reikningsskila, þó að fullnaðarreikningsskil hafi ekki fram farið.

Nú telur Síldarútvegsnefnd þess þörf að boða til fundar með útvegsmönnum og/eða síldareigendum varðandi mikilvæg atriði um sölu eða verkun síldar, og getur hún þá boðað til slíks fundar með hæfilegum fyrirvara.

Ef a. m. k. ⅔ löggiltra saltenda yfirstandandi starfsárs óska eftir að boðað verði til fundar um mikilsvarðandi mál síldarútvegs eða síldarsölu er Síldarútvegsnefnd skylt að halda fund þar um svo fljótt sem við verður komið, með viðkomandi aðilum.

11. gr.

Um brot á reglugerð þessari fer samkvæmt 12. gr. laga nr. 74 29. des. 1934.

Með reglugerð þessari er úr gildi fallin reglugerð nr. 33 8. apríl 1935.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 23. júní 1952.

Ólafur Thors.

Gunnlaugur E. Briem.

133
24. júní

REGLUGERÐ

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Raufarhöfn, nr. 65 29. apríl 1941.

1. gr.

b-liður 12. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Skip þau, er um getur í 11. gr., b-lið, greiði 6 krónur í hvert skipti, er þau koma til hafnar, þó ekki yfir 30 krónur á ári.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 24. júní 1952.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

134
26. júní

REGLUGERÐ

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Vopnafjarðarkauptún, nr. 33 25. febr. 1949.

1. gr.

22. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Skip og bátar, sem eru eign búsettra manna á Vopnafirði, skulu greiða hafnargjöld einu sinni á ári, kr. 7.50 af hverri brúttó smálest, opnir trillubátar, 6 smál. og minni, kr. 30.00 á ári. Gjalddagi sé 1. ágúst ár hvert. Öll önnur skip, nema þau, sem undanskilin eru í 21. gr., 12 smál. og stærri, greiði kr. 0.60 af hverri brúttó-smálest í hvert sinn, er þau koma til hafnar, þó ekki oftar en 6 sinnum á árì.

Innlend strandferðaskip skulu einungis greiða hafnargjald í fyrsta sinn, er þau koma í höfn ár hvert.

2. gr.

25. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Hvert skip, er leggst að bryggju eða skipi, sem við hana liggur, skal greiða bryggjugjald af brúttóstærð skipsins, talið í heilum tölum:

a. Af aðkomubátum:

5—12 smálestir	kr.	15.00
12—40 —	—	25.00
40—60 —	—	30.00
60—100 —	—	45.00
100 smálestir og stærri	—	70.00

b. Heimabátar (árgjald):

6—12 smálestir	kr.	75.00
12 smálestir og stærri	—	120.00
Trillubátar	—	40.00

c. Öll önnur skip, þar á meðal strandferðaskip, skulu greiða kr. 0.30 af hverri nettósmálest.

3. gr. 134

Á eftir 25. gr. reglugerðarinnar bætist við ný grein, sem verður 26. gr. og breytist 26. júní
greinatala reglugerðarinnar til samræmis við það:

Skip, sem halda til í höfninni eða hafa uppsátur innan takmarka hafnarinnar 4 mánuði af árinu eða lengur og eru minni en 100 smálestir brúttó, skulu greiða ljósagjald, kr. 10.00 tvisvar á ári og er gjalddagi 15. janúar og 15. júlí ár hvert.

Öll önnur skip skulu greiða ljósagjald í hvert sinn er þau koma til hafnarinnar, kr. 4.00 fyrir fyrstu 50 smál. af stærð skipsins og 4 aura af hverri nettósmálest þar fram yfir, þó aldrei minna en kr. 5.00.

Undanþegin greiðslu ljósagjalds eru sömu skip og undanþegin eru greiðslu lestagjalds, sbr. 23. gr.

4. gr.

29. gr. reglugerðarinnar, sem verður 30. gr., orðist þannig:

A. Gjald fyrir aðfluttar vörur:

1. flokkur. Gjald kr. 0.45 fyrir hver 100 kg:
   Kol, salt, sement, áburður.
2. flokkur. Gjald kr. 0.60 fyrir hver 100 kg:
   Blý, brýni, eldfastur leir og steinn, vír, hverfisteinar, kaðlar, kítti, járn- og stálvörur, krít, málningarvörur, sódi, þakpappi, þakjárn, asbest, rafmagnsvörur, laus olía.
3. flokkur. Gjald kr. 1.00 fyrir hverja tunnu:
   Benzín og olía á tunnum.
4. flokkur. Gjald kr. 0.90 fyrir hver 100 kg:
   Bækur, smurningsolíur, baðlyf, sápuvörur, fiskilínur, kálmeti, kartöflur, hey, kornvörur, leður, linoleum, pappír, strigavörur, rúðugler, segldúkur, seglgarn, tvistur, togleður.
5. flokkur. Gjald kr. 1.20 fyrir hver 100 kg:
   Ávextir, kaffi, kakó, brauðvörur, jurtafeiti, te, sykur, leirvörur.
6. flokkur. Gjald kr. 1.80 fyrir hver 100 kg:
   Þurrir ávextir, niðursuðuvörur, eldspýtur, glervörur, glysvarningur, leðurvörur, leikföng, lyfjavörur, léttar vörur, nýlenduvörur, tóbaksvörur, sælgætisvörur, vefnaðarvörur.
7. flokkur. Gjald kr. 1.20 fyrir hver 100 kg:
   Aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd.
8. flokkur. Gjald kr. 0.10 fyrir hvert teningsfet:
   Timbur, tunnuefni og líkar vörur.
9. flokkur. Gjald kr. 0.30 fyrir hvert teningsfet:
   Húsmunir, hljóðfæri.
10. flokkur. Gjald kr. 0.25 fyrir hvert stykki:
    Tómar tunnur.

B. Gjald fyrir brottfluttar vörur:

1. flokkur. Gjald kr. 0.60 fyrir hver 100 kg:
   Fiskur í hvers konar ástandi, lýsi, gærur, ís, síld, kjöt, garnir, hrogn, mör, tólg.
2. flokkur. Gjald kr. 1.20 fyrir hver 100 kg:
   Ull og ullarvörur, hert skinn.
3. flokkur. Gjald kr. 1.80 fyrir hvert kg:
   Dúnn, fiður.
4. flokkur. Gjald fyrir hvern lifandi grip:
   Kindur kr. 1,50, stórgripir kr. 6,00.

134 26. júní

5. flokkur. Gjald kr. 0.25 fyrir hvert stykki:
Tómar tunnur.
6. flokkur. Minnsta gjald kr. 0.90 fyrir hvert stykki.

Þótt vörur flokkaðar undir brottfluttar vörur flytjist til staðarins eða vörur flokkaðar undir aðfluttar vörur flytjist frá staðnum, breytir það engu um vörugjaldið. Vörugjaldið fyrir óvenjulegar vörur, sem vafasamt þykir hvernig flokka skuli, ákveður hafnarnefnd.

5. gr.

Á eftir 29. gr. reglugerðarinnar, sem verður 30. gr., bætist við ný grein, sem verður 31. gr., og greinatala reglugerðarinnar breytist til samræmis við það:

Greiða skal aflagjald til hafnarinnar af afla, sem landað er á hafnarsvæðinu, kr. 0.40 fyrir hver 100 kg af síld eða öðrum fiski.

Gjald þetta er kræft um leið og afla er landað og ber eigandi skips eða umboðsmaður hans ábyrgð á greiðslu þess. Skyldir eru skipstjórar og formenn að gefa hafnarverði upp heildarafla skips í hvert sinn. Ef það er ekki gert, skal hafnarvörður áætla aflamagnið og innheimta aflagjald samkvæmt þeirri áætlun.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt á afla, þar sem aflagjöld eru að fullu greidd.

Heimilt er hafnarnefnd að semja um aflagjöld heimabáta.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast gildi nú þegar, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 26. júní 1952.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

135 27. júní

REGLUGERÐ

um bann við nautgripaflutningum, heyflutningum, sláturflutningum o. fl.

I. KAFLI

Um flutning nautgripa.

1. gr.

Garnaveikisvæði teljast í reglugerð þessari:

1. Frá Héraðsvötnum austur að varnargirðingum í Eyjafjarðarsýslu.
2. Frá Jökulsá á Fjöllum austur um land að Hornafjarðarfljóti.
3. Frá Jökulsá á Sólheimasandi vestur og norður að Hvalfjarðargirðingu.

Allir flutningar nautgripa frá þessum svæðum eru bannaðir.

Inn á garnaveikisvæðin er hins vegar leyfilegt að flytja nautgripi af ósýktum svæðum.

2. gr.

Innan garnaveikisvæðanna 1. og 3. er óheimilt að flytja nautgripi milli bæja til dvalar, nema með skriflegu leyfi fulltrúa sauðfjársjúkdómanefndar, er styðjist við umsögn hlutaðeigandi eftirlitsmanns.

Algerlega er bannaður flutningur nautgripa frá bæjum, þar sem grunur er um garnaveiki, til bæja, sem veikinnar hefur ekki orðið vart, eða í girðingahólf, þar sem heilbrigðir nautgripir eru geymdir.

135
27. júní

3. gr.

Á garnaveikisvæði 2 (Austurlandi) er bannað að flytja nautgripi milli sveita (hreppa), nema með leyfi sauðfjársjúkdómanefndar eða fulltrúa hennar á Austurlandi. Innan sveitar er bannað að flytja nautgripi frá bæjum, þar sem vitað er um garnaveiki í sauðfé eða nautgripum, til dvalar þangað, sem veikinnar hefur ekki orðið vart.

4. gr.

Sauðfjársjúkdómanefnd er heimilt að greiða að nokkru bætur fyrir bann við búferlaflutningum nautgripa, enda liggi fyrir að eigandi gripanna hafi ekki komizt hjá verulegu tjóni vegna bannsins.

II. KAFLI
Um eftirlit og rannsóknir.

5. gr.

Hver hreppsnefnd eða bæjarstjórn á garnaveikisvæðunum 1. og 3. skal í samráði við sérfræðing sauðfjársjúkdómanefndar ráða eftirlitsmann í hreppnum eða kaupstaðnum.

Skal eftirlitsmaður í umboði hreppsnefndar (bæjarstjórnar) starfa eftir fyrirmælum sérfræðingsins. Eftirlitsmaður skal sjá um skráningu allra nautgripa í sínu umdæmi og skýrsluhald þar að lútandi. Hann skal eftir því, sem fyrir hann er lagt, sjá um húðprófanir nautgripa, taka sýnishorn af blóði og saur og koma slíkum sendingum til skila svo fljótt, sem kostur er á.

6. gr.

Eftirlitsmaður skal gæta þess að tekin séu garnasýnishorn úr öllum nautgripum, 1 árs og eldri, sem fargað er eða farast á hans eftirlitssvæði, og þau send til rannsóknar. Er forstöðumönnum sláturhúsa, bændum og öðrum, sem slátra nautgripum á 1. og 3. garnaveikissvæði, skylt, í samráði við eftirlitsmann, að sjá um að slík sýnishorn séu tekin og send til rannsóknar. Verða þessir aðilar látnir sæta ábyrgð, ef þeir bregðast þeirri skyldu. Skulu eftirlitsmenn ganga fast eftir, að þetta sé gert og tilkynna sérfræðingi sauðfjársjúkdómanefndar ef út af er brugðið.

7. gr.

Á svæðum, þar sem nautgripir eru sýktir eða grunaðir af garnaveiki, skal rannsókn gerð á öllum gripum svo fljótt sem unnt er. Lyf, tæki, kennsla og leiðbeiningar skal lagt til á kostnað ríkissjóðs, en gripaeigendur, hrepps- eða bæjarsjóður greiða störf eftirlitsmanns og annan kostnað við framkvæmd verksins.

8. gr.

Sauðfjársjúkdómanefnd getur fyrirskipað slátrun nautgripa, ef þeir reynast sýktir eða grunaðir við rannsóknir. Greiða skal bætur fyrir nautgripi, sem fyrirskipað er að slátra af þessum sökum, eftir mati sauðfjársjúkdómanefndar.

Við ákvörðun bótanna skal taka tillit til verðgildis gripanna og hvort veiki sannast í þeim eða ekki.

III. KAFLI
Um sláturflutninga og heyflutninga.

9. gr.

Bannað er, fyrst um sinn, að flytja sauðfjárslátur frá slátrunarstöðum eða sveitum innan þeirra svæða, þar sem vitað er um garnaveiki, þangað sem veikin hefur ekki fundizt, eða ætlað er að henni hafi verið útrýmt.

135 27. júní

Bann þetta er miðað við ósviðna hausa og fætur, ristla og ristlamör, ósaltaðar garnir og enn fremur ósaltaðar gærur.

10. gr.

Við slátrun í sláturhúsum eða heimaslátrun sauðfjár og nautgripa, sem sýkt er af garnaveiki eða grunur um að geti verið sýkt, skal gæta þess að úrgangur frá slátruninni valdi ekki smithættu.

Allan slíkan úrgang, sem hægt er að hafa hönd á, skal grafa, brenna eða sjóða, og vandleg hreinsun fara fram á slátrunarstað.

11. gr.

Bannað er að flytja hey úr sveitum eða af bæjum, þar sem garnaveiki hefur orðið vart til staða, þar sem garnaveiki hefur ekki gert vart við sig, nema sérstakt leyfi sauðfjársjúkdómanefndar komi til í hvert sinn.

Nefndin getur ákveðið algert bann á slíkum flutningum, um lengri eða skemmri tíma, af tilteknum svæðum yfir vissar varnarlínur.

12. gr.

Yfirumsjón framkvæmda samkvæmt reglugerð þessari skal vera í höndum sauðfjársjúkdómanefndar. Annast hún þær í samráði við landbúnaðarráðherra og í samræmi við ákvæði í gildandi lögum um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjársjúkdóma.

13. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 10 000 krónum, eða fangelsi, og skal með mál út af slíkum brotum farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt lögum nr. 44 frá 9. maí 1947, um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjársjúkdóma og útrýmingu þeirra, til að öðlast gildi þegar í stað, birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Reglugerð nr. 78 frá 12. maí 1946, um varnir gegn útbreiðslu garnaveiki í nautgripum og af völdum þeirra, er um leið úr gildi numin.

Landbúnaðarráðuneytið, 27. júní 1952.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

136 30. júní

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélagið Hængur.

1. gr.

Félagið heitir: Veiðifélagið Hængur. Heimili þess og varnarþing er heimili formanns.

2. gr.

Verkefni félagsins er:

a. Að auka og vernda fiskigengd á félagssvæðinu, með þeim ráðum, sem henta á hverjum tíma;
b. að stunda sameiginlega veiði eða leigja vatnasvæðið allt eða hluta þess til stangarveiði.

3. gr. 136

Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að ytri Laxá í Húnavatnssýslu frá 30. júní
ósi til upptaka, og Norðurá frá því hún fellur í Laxá að Fossi í Gálgagili, en þær eru þessar:

Höskuldsstaðir, Syðri-Hóll (með Kollugerði), Njálsstaðir, Skrapatunga, Balaskarð, Mánaskál, Núpur, Núpsöxl, Kirkjuskarð, Sneis, Vesturá, Refsstaðir, Kárahlíð, Eyrarland, Tungubakki, Illugastaðir, Úlfagil, Mýrarkot, Neðri-Mýrar, Efri-Mýrar, Neðri-Lækjardalur, Neðstibær, Kirkjubær, Skúfur, Þverá, Hvammhlíð, Höskuldsstaðasel, Skrapatunguafrétt og Barð.

4. gr.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

5. gr.

Heimilt er félagsstjórninni að leigja veiði á félagssvæðinu einstökum mönnum, eða félögum; þó má slíkt leyfi ekki vera nema til eins árs í senn, nema lögmætur fundur samþykki og tekið hafi verið fram í fundarboði, að slíkt veiðileyfi verði til umræðu.

6. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur, og jafnmargir til vara. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl, þannig að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandinn eftir tvö ár og hinn eftir þrjú ár, og helzt svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorazt undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli eða hann hafi verið þrjú ár í stjórn. Tvo endurskoðendur skal kjósa til tveggja ára í senn, þannig að annar endurskoðandinn gangi úr annað árið en hinn hitt. Tvo varaendurskoðendur skal kjósa á sama hátt.

7. gr.

Stjórn félagsins hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir.

Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur umsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

Á aðalfundi ræður afl atkvæða úrslitum, nema um breytingar á samþykktum félagsins og gjaldskrá. Ef jöfn eru atkvæði ræður atkvæði formanns úrslitum.

8. gr.

Aðalfund heldur félagið ekki síðar en í maímánuði ár hvert. Aðalfundur skal boðaður skriflega með minnst viku fyrirvara, og sé fundarefnis getið í fundarboðinu.

Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.

9. gr.

Aukafund heldur stjórnin, þegar henni þykir ástæða til eða ef ¼ félagsmanna æskir þess, og tilgreinir fundarefni.

10. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, gjaldskrá, fundargerðir og bréf.

136 11. gr.
30. júní Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá, sem lögmætur fundur hefur samþykkt og undirrituð er af að minnsta kosti ⅔ félagsmanna. Gildir hún til 5 ára. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

12. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum frá 300 kr., og skal sektarféð renna í sýslusjóð. Fara skal með mál út af brotum sem almenn lögreglumál.

13. gr.

Samþykkt félagsins verður ekki breytt nema með samþykki ⅔ félagsmanna.

14. gr.

Félaginu má slíta, ef ⅔ félagsmanna samþykkja það á tveimur lögmætum félagsfundum í röð, sem boðaðir séu í þeim eina tilgangi, og skal ekki líða skemmra milli funda en mánaðartími.

Bráðabirgðaákvæði.

Meðan samningar hafa ekki verið gerðir við umráðamenn árinnar neðan fossanna (þ. e. þar sem áin nú er laxgeng) er sá hluti árinnar ekki talinn til félagssvæðisins, þrátt fyrir orðalag upphafs 3. gr.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 112 9. október 1941, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 30. júní 1952.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

137 Staðfesting handhafa forsetavaldsins á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð
30. júní Herdísar Jónsdóttur og foreldra hennar, Klöpp á Akranesi", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 30. júní 1952.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Herdísar Jónsdóttur og foreldra hennar, Klöpp á Akranesi.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Minningarsjóður Herdísar Jónsdóttur og foreldra hennar.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 2443.12 — tvö þúsund fjögur hundruð fjörutíu og þrjár krónur og tólf aurar — ánafnað Sjúkrahúsi Akraness af móður Herdísar, Valgerði Helgadóttur, og nú til varðveizlu í Sparisjóði Akraness.

3. gr.

Sjóður þessi ávaxtast í B-deild Söfnunarsjóðs Íslands. Leggja skal alla vextina við höfuðstólinn, þar til sjóðurinn er orðinn kr. 10 000 — tíu þúsund krónur —, þá

má fara að verja allt að ½ vaxtanna til nauðsynlegra áhaldakaupa handa Sjúkra- 137
húsi Akraness, eftir því sem stjórnin ákveður. Árið 1964 má taka það fé, sem þá 30. júní
kann að vera fram yfir kr. 10 000 — tíu þúsund krónur — og verja því til sömu nota, en annars má aldrei skerða höfuðstólinn. Sjóðurinn tekur við gjöfum.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skipa: Héraðslæknir, sóknarprestur og yfirlæknir Sjúkrahúss Akraness. Stjórnin skal halda gerðabók fyrir sjóðinn, þar sem skráðir eru ársreikningar hans og áhaldakaup þegar þar að kemur. Skal ársreikningur samþykktur af tveim endurskoðendum, skipuðum af stjórn Sjúkrahúss Akraness. Reikningsár sjóðsins er almanaksárið.

5. gr.

Á skipulagsskrá þessari, sem samin er af undirritaðri stjórn sjóðsins, í samræmi við fyrirmæli gefanda, skal leitað samþykkis forseta Íslands og hún síðan birt í B-deild Stjórnartíðindanna.

Akranesi, 9. júní 1952.

Árni Árnason. Jón M. Guðjónsson. Haukur Kristjánsson.

SAMÞYKKT 138

30. júní

um breyting á samþykkt um ýmis atriði, er snerta fuglaveiðar í Vestmannaeyjum, frá 16. júlí 1895.

1. gr.

1. gr. samþykktarinnar orðist svo:

Lundi skal algerlega friðaður á heimalandi, þar með taldir Heimaklettur, Miðklettur og Yztiklettur, og í öllum úteyjum allan ársins hring, nema frá og með 1. júlí til og með 10. ágúst. Háfa má nota til veiða, en engin önnur veiðarfæri.

2. gr.

Með þessari breytingu falli niður samþykkt frá 13. júlí 1937, um breytingu á samþykkt um ýmis atriði, er snerta fuglaveiðar í Vestmannaeyjum, frá 16. júlí 1895.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Vestmannaeyjakaupstaðar hefur gert samkv. lögum nr. 13 13. apríl 1894, sbr. lög nr. 22 9. júlí 1909, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað.

Landbúnaðarráðuneytið, 30. júní 1952.

Hermann Jónasson.

Gunnlaugur E. Briem.

139 3. júlí **Staðfesting handhafa forsetavaldsins** á skipulagsskrá fyrir „sjóð Snorra Sigfússonar og nemenda hans á Flateyri 1912—30", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 3. júlí 1952.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir sjóð Snorra Sigfússonar og nemenda hans á Flateyri 1912—30.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af Snorra Sigfússyni, námsstjóra, til minningar um kennarastarf hans við barnaskólann á Flateyri 1912—1930, og þó einkum í sambandi við kæra nemendur hans þessi ár.

Stofnfé sjóðsins er kr. 2500.00 — tvö þúsund og fimm hundruð 00/100 krónur —. Peningagjöf þessi var afhent skólanefnd Flateyrarskóla ásamt gjafabréfi dags. 17. júní 1950, og er skipulagsskrá þessi gerð samkvæmt því bréfi.

2. gr.

Sjóðurinn vex af vöxtum stofnfjár, samkvæmt skipulagsskrá þessari og gjöfum eða tillögum, er honum kunna að berast.

3. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í Sparisjóði Önundarfjarðar. Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða, og skal einn fimmti (⅕) ársvaxta jafnan leggjast við höfuðstólinn, en fjórum fimmtu (⅘) ársvaxta skal árlega varið til verðlauna úr sjóðnum.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er sá, að verðlauna árlega allt að því þrjú börn eða unglinga, er námi ljúka við barnaskólann á Flateyri.

Rétt til verðlauna úr sjóðnum hafa fyrst og fremst þeir nemendur skólans, er að dómi skólastjóra og kennara hafa skarað fram úr að háttprýði og samvizkusemi, og hafa öll sín námsár reynzt góðir skólaþegnar og neytt námsgetu sinnar vel, hvort sem hún er mikil eða lítil.

Verðlaun skulu veitt án tillits til hárra eða lágra einkunna, er nemendur kunna að hafa hlotið við almenn próf.

5. gr.

Stjórn sjóðsins er í höndum skólastjóra og skólanefndar barnaskólans á Flateyri, og skal skólanefnd samþykkja verðlaun, og hvaða börn skulu njóta þeirra ár hvert.

6. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið og skulu reikningar sjóðsins endurskoðaðir af endurskoðunarmönnum hreppsreikninga Flateyrarhrepps.

7. gr.

Leita skal staðfestingar stjórnarvaldanna á skipulagsskrá þessari.

Flateyri, 15. september 1950.

Í skólanefnd Flateyrarskólahéraðs.

Margrét Jónsdóttir. **Trausti Friðbertsson.** **Kristján G. Brynjólfsson.**

Staðfesting handhafa forsetavaldsins á skipulagsskrá fyrir „Verðlaunasjóð Reykjaskóla“, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 4. júlí 1952. **140** 4. júlí

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ
fyrir Verðlaunasjóð Reykjaskóla.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Verðlaunasjóður Reykjaskóla.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 2500.00 — tvö þúsund og fimm hundruð krónur —.

3. gr.

Stofnendur sjóðsins eru Kaupfélag Hrútfirðinga, Borðeyri, og vinir og velunnarar skólans í Bæjar- og Staðarhreppi.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er að veita viðurkenningu þeim nemendum í þriðja bekk skólans, einum eða fleiri, sem skara fram úr í námshæfni, ástundun og háttprýði, að dómi skólastjóra og kennara. Ekki skal veita viðurkenningu fyrir frammistöðu í einstakri námsgrein, nema um afburða námshæfni og árangur sé að ræða.

5. gr.

Tekjur sjóðsins eru:

a. Vextir af höfuðstól.
b. Samskot og gjafir manna, sem vilja styrkja sjóðinn, svo og aðrar tekjur, sem sjóðnum kann að áskotnast.

6. gr.

Fé sjóðsins skal ávaxta hjá Kaupfélagi Hrútfirðinga eða í sparisjóði Hrútfirðinga.

7. gr.

Höfuðstól sjóðsins skal aldrei skerða og ⅓ af vöxtum af fé sjóðsins skal ávallt leggjast við höfuðstólinn, svo og allt það fé, sem sjóðnum kann að áskotnazt með gjöfum eða á annan hátt.

8. gr.

Tveir þriðju af vöxtum sjóðsins skal varið samkvæmt ákvæðum 4. gr.

9. gr.

Stjórn sjóðsins skipa: Skólastjóri Reykjaskóla, einn maður kosinn af aðalfundi Kaupfélags Hrútfirðinga og einn maður tilnefndur af kennurum skólans.

10. gr.

Stjórn sjóðsins ber að gera árlegan reikning yfir tekjur og gjöld sjóðsins og senda hann þeim, sem hafa á hendi eftirlit með þeim sjóðum, er hafa fengið skipulagsskrá sína staðfesta lögum samkvæmt.

11. gr.

Leita skal staðfestingar viðkomandi stjórnarvalda á skipulagsskrá þessari.

Reykjaskóla, 14. apríl 1952.

Guðm. Gíslason. **Bjarni Þorsteinsson.** **Þorvaldur Böðvarsson.**

141
8. júlí

REGLUGERÐ

um breytingar og viðauka við fjallskilareglugerð Vestur-Húnavatnssýslu, nr. 121 frá 24. júlí 1940.

1. gr.

12. gr. orðist svo:

Hreppstjóri skal, áður en 14 vikur eru af sumri, senda hlutaðeigandi hreppsnefnd skýrslu um tölu sauðfjár og hrossa, er sundurliðuð sé í samræmi við ákvæði 2. gr.

Skýrsla þessi skal samin eftir síðasta skattframtali. Verði breyting á búfjártölu framteljanda frá síðasta skattframtali, skal hann sannanlega tilkynna hana hreppstjóra áður en 12 vikur eru af sumri, og tekst hún þá til greina á skýrslu hreppstjóra.

Eins ber að tilkynna um öll kaup og sölu búpenings, sem fram hefur farið á þessu tímabili, enda sé kaupandi fjallskilaskyldur af keyptum búpeningi.

2. gr.

13. gr. orðist svo:

Fjallskilaskylt er allt sauðfé og öll hross veturgömul og eldri. Undanskilin eru brúkunarhross, þó eigi fleiri en 5 hjá sama eiganda.

Hver fjallskilaskyldur maður skal leggja til fjallskila á þann hátt, er hreppsnefnd ákveður.

Hreppsnefnd skal meta allan fjallskilakostnað upprekstrarfélagsins til peningaverðs og jafna honum niður á alla þá, sem fjallskil eiga að greiða, samkvæmt eftirfarandi gjaldskylduákvæðum. Fjallskilakostnaði skal jafna niður á búfjáreign samkvæmt skýrslu þeirri frá hreppstjóra, er um ræðir í 1. gr. Skal þá jafnt auratal lagt á hverja hryssu sem 6 kindur, og hvert hross annað sem 4 kindur, en á tvær ær framtaldar sem 3 kindur. Þó er hreppsnefndum Hvammstangahrepps, Kirkjuhvammshrepps og Þverárhrepps heimilt að leggja lægra gjald á hross.

Hreppsnefndir skulu taka afréttartoll, allt að kr. 50.00 auk fjallskila, af hrossum í héraðinu, sem eru eign manna búsettra utan þess.

3. gr.

Við 14. gr.:

Í stað „fjáreigandi“ í annarri málsgrein, komi: hann.

4. gr.

Við 15. gr.:

Í stað „skýrslu um tölu fjár og stóðhrossa manna í hreppnum að vorinu“ komi: Skýrslur þær, er um getur í 1. gr.

5. gr.

Við 18. gr.:

Úr greininni falli orðin „á fjáreigendur“.

6. gr.

22. gr. orðist svo:

Ef fjallskilaskyldur maður hefur engan hæfan mann til gangna og getur eigi útvegað hann, skal hann tilkynna það skriflega hreppsnefnd eða fjallskilastjóra, 6 dögum áður en fjallgöngur byrja, og borgar hann þá göngurnar sektarlaust, en án tillits til mats á þeim, en hreppsnefnd eða fjallskilastjóri annast um að útvega mann

í göngurnar fyrir sanngjarna borgun. Á sama hátt skal útvega hesta, fæði og annað, sem vantar. 141 8. júlí

Skylt er hverjum fjallskilaskyldum manni, ef krafizt er, að borga sanngjarnlega ómak og fyrirhöfn hreppsnefndar eða fjallskilastjóra.

7. gr.

28. gr. orðist svo:

Ef enginn rekstrarfær maður er heima, er rekstur kemur á bæ, skal rekstrarmaður skilja úr fé það, er eftir á að verða, en reka svo reksturinn til næsta rekstrarfærs manns. Greiða skal rekstrarmanni þóknun fyrir rekstur umfram eina bæjarleið, er sé kr. 0.70 á einfaldan km, að viðbættri verðlagsuppbót.

Rekstrarmaður fær þóknun sína greidda úr fjallskilasjóði, en fjallskilasjóður innheimtir gjaldið aftur hjá hlutaðeigandi ábúendum eða eigendum, ef um eyðibýli er að ræða.

8. gr.

Við 40. gr.:

Inn í 3. málsgr. greinarinnar, á eftir orðunum „50 aurum um sólarhringinn" bætist: að viðbættri verðlagsuppbót.

9. gr.

Breytingar þessar og viðaukar við fjallskilareglugerð Vestur-Húnavatnssýslu gilda fyrst um sinn, meðan fjárfækkunar gætir af völdum fjárskiptanna, og sýslunefnd hefur ekki gert aðra ákvörðun.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Vestur-Húnavatnssýslu hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaga nr. 12 31. maí 1937, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 101 frá 23. júlí 1949, um breytingar og viðauka við fjallskilareglugerð Vestur-Húnavatnssýslu, nr. 121 frá 24. júlí 1940.

Landbúnaðarráðuneytið, 8. júlí 1952.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

REIKNINGUR 142

yfir tekjur og gjöld Framfarasjóðs Jóns prófasts Melsteds og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteds árið 1951.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 450)	kr. 6297.68
2.	Óafhentir trjárækturtarsjóðir	— 685.88
3.	Vextir árið 1951 af aðalsjóðnum	— 302.26
4.	Vextir árið 1951 af sparisjóðsinnstæðum trjárækturtarsjóða	— 23.93
		Kr. 7309.75

142

Gjöld:

Í sjóði til næsta árs:

1.	Í Söfnunarsjóði			kr. 6599.94
2.	Í Landsbankanum:			
	a. Trjáræktarsjóður	Úlfljótsvatnskirkjugarðs	kr. 186.64	
	b. —	Þingvallakirkjugarðs	— 183.46	
	c. —	Hlíðar í Grafningi	— 173.66	
	d. —	Keldnakots í Stokkseyrarhreppi	— 166.05	
				— 709.81
				Kr. 7309.75

Í atvinnumálaráðuneytinu, 5. apríl 1952.

Gunnlaugur E. Briem.

143

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs C. Liebe's árið 1951.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 450):		
	Söfnunarsjóðsinnstæða		kr. 14738.46
2.	Vextir af Söfnunarsjóðsinnstæðu		— 707.43
			Kr. 15445.89

Gjöld:

1.	Greitt Búnaðarfélagi Íslands		kr. 636.66
2.	Sjóður í árslok:		
	Söfnunarsjóðssinnstæða		— 14809.23
			Kr. 15445.89

Í atvinnumálaráðuneytinu, 5. apríl 1952.

Gunnlaugur E. Briem.

144

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðsins Þorvaldarminning árið 1951.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 448):			
	a. Í Söfnunarsjóði		kr. 18453.72	
	b. Í Landsbankanum		— 394.59	
				kr. 18848.31
2.	Vextir:			
	a. Af söfnunarsjóðsinnstæðu		kr. 885.74	
	b. Af bankainnstæðu		— 13.98	
				— 899.72
				Kr. 19748.03

144

Gjöld:

1. Veittir styrkir		kr.	400.00
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Í Söfnunarsjóði	kr. 18748.98		
b. Í Landsbankanum	— 599.05		
		—	19348.03
		Kr.	19748.03

Í atvinnumálaráðuneytinu, 5. apríl 1952.

Gunnlaugur E. Briem.

REIKNINGUR

145

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta í hinu fyrrverandi Suðuramti árið 1951.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 448):		
Söfnunarsjóðsinnstæða	kr.	25438.00
2. Vextir af söfnunarsjóðssinnstæðum	—	1221.02
	Kr.	26659.02

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	26659.02
	Kr.	26659.02

Í atvinnumálaráðuneytinu, 5. apríl 1952.

Gunnlaugur E. Briem.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs V. Gigas's árið 1951. 146

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 449):		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	20560.72
2. Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu	—	986.89
	Kr.	21547.61

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	21547.61
	Kr.	21547.61

Í atvinnumálaráðuneytinu, 5. apríl 1952.

Gunnlaugur E. Briem.

147

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs Níunda árið 1951.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 447):			
a. Innritunarskírteini	kr.	8600.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	11232.98	
c. Bankainnstæða	—	4890.65	
			kr. 24723.63
2. Vextir:			
a. Af innritunarskírteini	kr.	711.26	
b. — söfnunarsjóðsinnstæðu	—	541.24	
c. — bankainnstæðu	—	160.58	
			— 1413.08
			Kr. 26136.71

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:			
a. Innritunarskírteini			kr. 8600.00
b. Innstæða í Söfnunarsjóði			— 11360.13
c. Bankainnstæða			— 6176.58
			Kr. 26136.71

Í atvinnumálaráðuneytinu, 5. apríl 1952.

Gunnlaugur E. Briem.

148

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Frederiks konungs Áttunda árið 1951.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 449):			
a. Söfnunarsjóðsinnstæða	kr.	26891.72	
b. Bankainnstæða	—	4777.47	
			kr. 31669.19
2. Vextir:			
a. Af söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	1290.78	
b. — bankainnstæðu	—	149.48	
			— 1440.26
			Kr. 33109.45

Gjöld:

1. Heiðurslaun til Guðm. Friðfinnssonar			kr. 300.00
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	27020.87	
b. Innstæða í Búnaðarbankanum	—	5788.58	
			— 32809.45
			Kr. 33109.45

Í atvinnumálaráðuneytinu, 5. apríl 1952.

Gunnlaugur E. Briem.

GJALDSKRÁ

149
16. febr.

fyrir Rafveitu Njarðvíkur.

I. RAFORKA

Rafveita Njarðvíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.55 hver kwst.
2. Um kwst.mæli á 66 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 6.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 2.00 á ári af fermetra.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á 45 aura hver kwst. Auk þess skal greiða fastagjald, kr. 4.00 á mánuði af hverju herbergi íbúðarinnar.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m² skal telja sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli 96 aura hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds, frá kr. 180.00 til kr. 210.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Til fiskiðnaðar með fasttengdum vélum 60 aura hver kwst. Eftir þessum gjaldskrárlið skal selja raforku á neyzluvatnsdælur.
3. Ef uppsett rafvélaafl fastra véla við fisk-, kjöt- eða mjólkuriðnað er yfir 20 kw., um kwst.mæli á 29 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
4. Um mæli á kr. 300.00 fyrir hvert uppsett kw. vélanna, og auk þess 12 aura á hverja notaða kwst.
5. Um kwst.mæli á kr. 480.00 fyrir hvert kw. mesta notaðs afls á árinu, og auk þess á 12 aura á hverja notaða kwst.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 20 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.mæli á 7 aura hver kwst. í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

37

25. dag ágústmánaðar 1952. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

149 16. febr.

E. Önnur raforkusala.

1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á 42 aura hverja kwst., enda sé notkunin mæld um sérmæli, og suðutækin fasttengd.
2. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kwst.mæli á 18 aura hver kwst., ef straumurinn er rofinn frá kl. 8.30 til 22, eða um tvígjaldmæli á 18 aura hver kwst., á tímanum frá kl. 22 til 8.30, á 96 aura hver kwst., frá kl. 8.30 til 22.
3. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur um kwst.-mæli á 96 aura hver kwst.
4. Til götu og hafnarlýsingar á 96 aura hver kwst., og annast rafveitan þá rekstur og viðhald á lýsingarkerfinu.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er, og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A 1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskyldu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr.	2.00	á mánuði.
2.	— þrífasa mælum 50 amp. og minni	—	3.00	— —
3.	— þrífasa mælum 50 amp. til 200 amp.	—	7.00	— —
4.	— þrífasa mælum yfir 200 amp.	—	10.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leiga skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, sem miðast við brunabótamat á húsum og mannvirkjum á þann hátt, sem hér segir:

	Brunabótamat:	*Jarðlína:*	*Loftlína:*
Frá kr.	0 til 25 000	kr. 1050.00	kr. 670.00
— —	25 000 — 30 000	— 1170.00	— 800.00
— —	30 000 — 40 000	— 1320.00	— 900.00
— —	40 000 — 50 000	— 1470.00	— 960.00
— —	50 000 — 60 000	— 1590.00	— 1020.00
— —	60 000 — 70 000	— 1670.00	— 1090.00
— —	70 000 — 80 000	— 1740.00	— 1160.00
— —	80 000 — 90 000	— 1810.00	— 1220.00
— —	90 000 — 100 000	— 1880.00	— 1290.00
— —	100 000 — 125 000	— 1950.00	— 1350.00
— —	125 000 — 150 000	— 2100.00	— 1500.00
— —	150 000 — 175 000	— 2250.00	— 1650.00
— —	175 000 og yfir	— 2400.00	— 1800.00

Greiði húseigandi áætlaðan helming heimtaugargjalds um leið og heimtaugaruppsetningu er lokið, er heimilt að veita honum gjaldfrest í allt að 12 mánuði á eftir-

stöðvunum. Heimtaugargjald fellur í gjalddaga þegar brunabótamat hússins hefur verið framkvæmt. 149 16. febr.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 15 metrar og loftlínuheimtaugar meiri en 40 metrar og gildleiki víra meiri en 3 × 70 qmm., skal húseigandi greiða kostnað af því, sem fram yfir er. Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 25.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt kr. 25.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í I. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur, nr. 255 20. nóv. 1950.

Atvinnumálaráðuneytið, 16. febrúar 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING 150 29. maí

um breyting á samþykkt nr. 104 24. ágúst 1944, um lokunartíma sölubúða og sölustaða og takmörkun á vinnutíma sendisveina í Reykjavík, með breytingum 12. febr. 1947 og 13. nóv. 1948.

1. gr.

Á eftir 4. gr. komi ný grein, sem verður 5. gr., svo hljóðandi, og breytist greinatalan samkvæmt því:

Söluturnum, sem fengið hafa sérstakt leyfi bæjarráðs, má halda opnum til sölu blaða, tímarita, frímerkja, bréfsefna, sælgætis í umbúðum, gosdrykkja og tóbaksvara, sem hér segir:

Á virkum dögum frá kl. 8 til 23.30.

Á helgidögum, eingöngu til blaðasölu, frá kl. 8 til kl. 11 og frá kl. 15 til kl. 23.30. Þó skal lokað á föstudaginn langa, páskadag, jóladag, hvítasunnudag og aðfangadag jóla eins og venjulegum sölubúðum.

Bæjarráð getur bundið leyfi samkvæmt 1. mgr. þeim skilyrðum, er það telur nauðsynlegt, og ákveðið árlegt gjald í bæjarsjóð fyrir hvert leyfi.

2. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi,

150 29. maí Samþykkt þessi, sem gerð er af bæjarstjórn Reykjavíkurkaupstaðar samkvæmt lögum nr. 17 1. febr. 1936, staðfestist hér með, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 29. maí 1952.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Gísli Jónasson.

151 8. júlí

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Hnífsdalskauptún.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Hin löggilta höfn nær yfir skipalægið meðfram strandlengju verzlunarlóðarinnar, þ. e. frá Skarfaskeri að utan, að innri takmörkum bryggjulandsins að innan.

II. KAFLI

Um stjórn hafnarinnar, hafnarsjóð o. fl.

2. gr.

Hreppsnefnd Eyrarhrepps hefur á hendi yfirstjórn hafnarmála undir yfirumsjón samgöngumálaráðuneytisins. Að nýafstöðnum hreppsnefndarkosningum skal hreppsnefnd Eyrarhrepps kjósa 3 menn í hafnarnefnd og jafnmarga til vara. — Kjörtímabil hafnarnefndar er hið sama og hreppsnefndar. Hafnarnefnd annast framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni og stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta. Þá annast hafnarnefnd reikningshald og fjárvörzlu hafnarsjóðs fyrir hönd hreppsnefndar, enda ber sveitarsjóður ábyrgð á eignum og skuldbindingum hafnarsjóðs. Oddviti Eyrarhrepps er hverju sinni sjálfkjörinn formaður hafnarnefndar. Heimilt skal hreppsnefnd að velja einn hafnarnefndarmann af þremur utan hreppsnefndar.

Heimilt er hreppsnefnd að ráða hafnarvörð eftir tillögu hafnarnefndar og ákveða laun hans. Hafnarnefnd setur honum erindisbréf.

3. gr.

Til þess að standast kostnað við hafnarmannvirki og árlegan rekstur þeirra, skal stofna hafnarsjóð.

Í hafnarsjóð renna allar þær tekjur hafnarinnar, sem ákveðnar eru í reglugerð þessari. Halda skal reikning yfir allar tekjur hafnarsjóðs og gjöld. Við lok hvers reikningsárs skal hafnarnefnd semja reksturs- og efnahagsreikning sjóðsins og ber henni að hafa fullgert reikninginn ekki síðar en í febrúarlok næsta reikningsárs. Reikningar hafnarsjóðs skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og hreppsreikningar.

4. gr.

Fyrir 1. nóvember ár hvert skal hafnarnefnd hafa samið og lagt fyrir hreppsnefnd frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Hreppsnefnd skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á tekju- og gjaldaliðum.

III. KAFLI
Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

5. gr.

Enginn má leggja legufærum í höfnina, nema leyfi hafnarvarðar eða hafnarnefndar komi til, og ákveða þeir aðilar, hvar þau skulu lögð.

6. gr.

Bannað er að láta kjölfestu eða annað það, sem grynningu getur valdið, falla niður eða láta það útbyrðis nálægt bryggjunni. Hafnarnefnd eða hafnarvörður segir til, hvar kasta megi kjölfestu eða öðru því, er til fellur innan hafnarinnar.

7. gr.

Ekki má festa skip við bryggjuna, nema við festarhringi eða festarstólpa. Skal festum þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni. Þá skal og skylt að hafa tryggar hlífar milli skips og bryggju.

8. gr.

Vélskip þau, er að bryggju koma, mega ekki vera knúin svo miklu vélaafli, að öðrum skipum við bryggjuna eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af. Ekki má hleypa vatni eða sjó á bryggjuna að óþörfu.

IV. KAFLI
Um notkun bryggjunnar.

9. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggju eða bólvirki hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma að. Þó skulu þau skip, sem sigla eftir fastri, auglýstri áætlun og flytja póst, að öðru jöfnu hafa rétt til að leggjast að bryggju og bólvirkjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau þá að víkja meðan hin eru afgreidd.

Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarvarðar eða hafnarnefndar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef krafizt er. Þá getur hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar einnig vísað skipum frá bryggjunni, álíti hún það nauðsynlegt vegna veðurs.

10. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjuna, sé lagt hlið við hlið, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilfar hinna á bjálkabrúm. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför skipanna, sem nær liggja.

11. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífðardúka milli skipa og bryggju, eða milli skipa, svo ekkert falli fyrir borð. Sé þessa ekki gætt, getur umboðsmaður hafnarnefndar stöðvað verkið unz úr er bætt.

12. gr.

Þeir munir eða vörur, sem láta á í skip eða affermdir eru, mega ekki liggja á bryggjunni og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stað, er hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar vísar á.

Hvers konar vöru, muni eða fiskafla, skal flytja burt af bryggjunni jafnóðum og því er skipað upp á hana.

151 8. júlí

V. KAFLI
Hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

13. gr.

Meðfram strandlengju hafnarinnar má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki, nema leyfi hreppsnefndar komi til, að fengnum tillögum hafnarnefndar. Sá, sem fengið hefur leyfi til bryggju- eða mannvirkjagerðar, skal halda henni svo vel við, að engin hætta stafi af því. Sé slíkt leyfi til bryggjugerðar ekki notað innan tveggja ára, fellur það úr gildi. Ekki mega einstaklingar eða félög heldur fylla upp eða dýpka út frá landi, nema sams konar leyfi og að framan getur komi til.

14. gr.

Við bryggjur eða uppfyllingar einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, hafa skip rétt til að leggjast að í sömu röð og þau koma að og æskja þess. Þó skulu skip, sem sigla eftir fastri áætlun, hafa forgangsrétt, næst á eftir skipum eigenda.

15. gr.

Óheimilt er einstaklingum eða félögum, sem bryggjur eiga innan takmarka hafnarinnar, að taka vörugjald af þeim vörum, sem fara þar um, nema samþykki hreppsnefndar komi til.

16. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrifnað á þeim o. fl., fer eftir þeim fyrirmælum, er hafnarnefnd setur á hverjum tíma, og gildir fyrir allar bryggjur og uppfyllingar á hafnarsvæðinu.

VI. KAFLI
Um almenna reglu.

17. gr.

Hafnarnefnd sér um að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við öll hafnarmannvirki innan hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni, sem og þeirra starfsmanna, er hún setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger, getur hann kært það fyrir hreppsnefnd, en skipun hafnarnefndar eða starfsmanna hafnarinnar ber þó að hlýða tafarlaust.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

18. gr.

Öll skot við og á höfninni eru stranglega bönnuð.

19. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar um meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavélum skipsins eða ljóskerum.

VII. KAFLI
Hafnargjöld.

20. gr.

Lestagjald.

Öll skip, 5 brúttósmálestir og stærri, sem leggjast við festar á Hnífsdalshöfn og hafa samband við land, skulu greiða lestagjald. Þó skulu eftirtalin skip undanþegin lestagjaldi: Herskip, varðskip, vitaskip, skip, sem leita hafnar vegna illviðris,

sjóskaða eða skemmda á skipi og hafa ekki samband við land, skip, sem leita þurfa læknishjálpar eða koma til þess að taka eða skila á land heimilisföstum Eyrhreppingum, enda stundi skipin ekki strandferðir og fái ekki aðra afgreiðslu í höfninni. Lestagjöld, sem og önnur gjöld til hafnarinnar, renna í hafnarsjóð. 151 8. júlí

Alls staðar þar, sem miðað er við lestatölu skipa í neðanskráðum gjaldskrám, er átt við brúttórúmlestir.

21. gr.

Lestagjald.

Lestagjald skal greiða eftir neðanskráðri gjaldskrá:

I. Skip, skrásett eða heimilisföst í Hnífsdal:
   a. Árabátar ..... kr. 10.00 á ári.
   b. Vélbátar undir 5 lestum ..... — 45.00 - —
   c. Vélbátar 5—12 lestir ..... — 75.00 - —
   d. Vélbátar og skip, 12 smál. og stærri, greiði ..... — 75.00 - —
   og auk þess kr. 3.00 af hverri smálest umfram 12 smálestir.

II. Önnur skip:
   1. Fiskiskip:
      a. Árabátar ..... kr. 2.50 í hvert skipti.
      b. Vélbátar undir 5 lestum ..... — 7.50 - — —
      c. Vélbátar 5—12 lestir ..... — 12.50 - — —
      d. Vélbátar og skip, 12 smál. og stærri, greiði .... — 12.50 - — —
      og auk þess kr. 0.60 af hverri smálest, sem umfram er þá stærð.
   2. Önnur skip:
      a. Skip undir 1000 lestum kr. 0.30 af hverri lest í hvert skipti.
      b. Skip yfir 1000 lestir kr. 300.00 og kr. 0.10 í hvert skipti af hverri lest þar umfram.
      c. Innlend strandferðaskip kr. 0.15 af hverri lest í hvert skipti eða 0.50 af hverri lest á ári.

22. gr.

Ljósagjald.

Öll skip, sem greiða lestagjald, greiði samtímis ljósagjald eftir neðanskráðri gjaldskrá:

I. Skip, skrásett eða heimilisföst í Hnífsdal:
   Vélbátar eða skip yfir 12 lestir kr. 15.00 á ári.

II. Önnur skip:
   1. Fiskiskip:
      a. Yfir 12 lestir, en undir 50 lestum, kr. 4.50 í hvert skipti eða kr. 15.00 á ári.
      b. Yfir 50 lestir, kr. 6.00 í hvert skipti eða kr. 20.00 á ári.
   2. Önnur skip:
      a. Skip undir 200 lestum, kr. 7.50 í hvert skipti.
      b. Skip yfir 200 lestir, en undir 400 lestum, kr. 15.00 í hvert skipti.
      c. Skip yfir 400 lestir, kr. 45.00 í hvert skipti.
      d. Innlend strandferðaskip undir 1000 lestum, kr. 25.00 á ári.
      e. Innlend strandferðaskip yfir 1000 lestir, kr. 40.00 á ári.

23. gr.

Bryggjugjald.

Bryggjugjald skulu öll skip, sem leggjast að hafnargörðum eða hafnarbryggjum í Hnífsdalshöfn, greiða eftir neðanskráðri gjaldskrá:

151 8. júlí

I. Skip, skrásett eða heimilisföst í Hnífsdal:
Skip 12 lestir eða stærri kr. 80.00 á ári.

II. Önnur skip:
1. Fiskiskip:
a. Bátar, 1—12 smál., kr. 1.25 af hverri lest fyrir hvern byrjaðan sólarhring.
b. Skip yfir 12 smálestir, kr. 15.00, og auk þess kr. 0.30 fyrir hverja smál. sem umfram er þá stærð, fyrir hvern byrjaðan sólarhring.
2. Flutningaskip alls konar greiði kr. 0.30 af hverri brúttó smálest fyrir hvern byrjaðan sólarhring.

24. gr.

Bryggjugjald greiðist einu sinni fyrir hvern sólarhring, sem skip liggur við bryggju, þegar greitt er fyrir hvert skipti.

25. gr.

Fyrir að taka neyzluvatn eða vatn til véla skipa úr vatnsleiðslu hafnarinnar, skal greiða vatnsgjald samkvæmt neðanskráðri gjaldskrá:

I. Skip skrásett eða heimilisföst í Hnífsdal, kr. 10.00 í hvert skipti.

II. Önnur skip:
1. Skip undir 150 lestum, kr. 20.00 í hvert skipti.
2. Skip yfir 150 lestir, kr. 40.00 í hvert skipti.

III. Sé vatn afgreitt eftir máli, má taka allt að kr. 10.00 fyrir hverja smálest.

26. gr.

Skipstjóri aðkomuskips ber ábyrgð á öllum gjöldum af skipi sínu til hafnarinnar. Skip má ekki leggja úr höfn, nema gjöld þess séu greidd. Er heimilt eftir kröfu hafnarvarðar eða hafnarstjóra að stöðva för skips með fógetavaldi, ef gjöld þess hafa ekki verið greidd áður en það fór úr höfninni, og hefur hafnarsjóður haldsrétt í því, unz gjöldin eru greidd.

Afgreiðslumaður aðkomuskips ber ábyrgð á gjöldum skips, sem hann annast afgreiðslu fyrir. Eigandi skips og útgerðarmaður bera einnig ábyrgð á gjöldum skipa sinna, hvort sem um aðkomuskip er að ræða eða ekki.

Gjalddagi árgjalda samkv. framanskráðum skrám er 31. desember fyrir hvert líðandi ár eða í fyrsta skipti, sem skip kemur í höfnina á árinu.

27. gr.

Vörugjald.

Af öllum vörum og skepnum, sem fluttar eru úr skipi eða í innan hafnarinnar, svo og af afla þeirra eða skipa, sem gerð eru út frá Hnífsdal og/eða leggja afla sinn þar á land, skal greiða vörugjald til hafnarsjóðs Hnífsdals samkvæmt gjaldskrá þeirri, sem hér fer á eftir:

1. flokkur, aflagjald:
a. 1.00 kr. hver 100 kg:
Allur fiskafli, slægður með haus, þ. á m. síld.
b. 0.50 kr. hvert mál:
Skelfiskur.
2. flokkur, 1.50 kr. hver 100 kg:
Hertur fiskur alls konar.
3. flokkur, 0.60 kr. hver 100 kg:
Hraðfrystur fiskur.

4. flokkur, 0.50 kr. hver 100 kg:
   Brúnkol, kol, koks, mór, salt.
5. flokkur, 0.75 kr. hver 100 kg:
   Saltfiskur, fiskbein, kalk, múrsteinn, sement, steinsteyptar vörur, steypujárn, steypustyrktarjárn, vikur, vikursteinn, þakjárn, þakplötur.
6. flokkur, 1.00 kr. hver 100 kg:
   Beitusíld, fiskbein (hörð), fiskilínur, fiskimjöl, fiskur nýr eða ísvarinn, slægður eða óslægður (brottfluttur), hey, hráolía, kornvörur allar, síldarlýsi, síldarmjöl, smokkfiskur.
7. flokkur, 2.00 kr. hver 100 kg:
   Áburðarolía, áburður (tilbúinn), asbestpípur, ávextir (nýir, niðursoðnir og þurrkaðir), baðlyf, blý, blöð, brauðvörur, brýni, bækur, dráttarvélar og aðrar skyldar vélar, eldavélar, eldfastur leir og steinn, feiti, gaddavír, garnir, gólfdúkar, grænsápa, gærur, heyvinnsluvélar, hverfisteinar, ís, jarðvinnsluvélar, járn, járnkeðjur, járnpípur, kaðlar, kaffi, kakaó, kartöflur og aðrir garðávextir, kítti, kjöt, kopar, koparvír, kork, krít, kæliskápar, leður, leirvörur, litarvörur, mör, niðursuðuvörur, nýlenduvörur, ofnar, pappi, hvers konar pokar, pokastrigi (hessian), rúðugler, saumavélar, saumur, segldúkur, seglgarn, skilvindur, smjör, smjörlíki, smjörlíkisolíur, steinn, sódi, stál, stálvír, stálvörur, steyptar járnvörur, sykur, te, tjara, togleður, tólg, tvistur, ull, vaxdúkur, vélar, vélahlutar, vír, vírnet, vörubifreiðar, þvottaefni, þvottasápa, þvottavélar.
   Allar vörur, ótaldar annars staðar, sem reiknast eftir þyngd.
8. flokkur, 3.00 kr. hver 100 kg:
   Dúnn, eldspýtur, fiður, glervörur, glysvörur og þess háttar, leðurvörur, leikföng, prjónavörur, skinnavörur, skófatnaður, súkkulaði, sælgætisvörur, tóbaksvörur, vefnaðarvörur, vín, vínandi.
9. flokkur, 4.00 kr. hver 100 kg:
   Fólksflutningsbifreiðar, húsgögn, orgel, pianó. Fyrir ferðabifreiðar hvers konar skal aðeins greiða kr. 15.00 fyrir hverja, fyrir hvert skipti fram og aftur samanlagt. Líði meira en 6 mánuðir milli ferða, reiknast gjaldið aftur. Sama gjald greiðist fyrir jarðvinnsluvélar, sem fluttar eru til vegna vinnu og um höfnina fara. Séu vélarnar yfir 6 smálestir er gjaldið kr. 50.00.
10. flokkur, 1.25 kr. hver kassi með ca. 50 flöskum, hverri á ¼—⅜ lítra:
    Gosdrykkir, svaladrykkir, öl.
    Hver gripur: Sauðfé.
11. flokkur, 2.00 kr. hvert fat yfir 100 kg eða lítra, 1.00 kr. hver tunna 100 kg eða lítra eða minni:
    Benzín, fernisolía, lýsi, lýsiskvoða, kjöt, síld, smurningsolía, steinolía og aðrar vörur, fastar eða fljótandi, sem fluttar eru í þess konar ílátum, ótaldar annars staðar.
12. flokkur, 1.00 kr. hvert stykki:
    Endursendar umbúðir, loðdýr, stykkjavara 10—50 kg, ótalin annars staðar, tóm föt og tunnur, vín, öl- og gosdrykkjakassar.
    Fyrir stykkjavöru undir 10 tonn greiðist hálft gjald.
13. flokkur, 2.00 kr. hvert stykki:
    Súr- og gashylki, full og tóm, stykkjavara 50—100 kg, ótalin annars staðar.
14. flokkur, 5.00 kr. hver gripur:
    Hestar, nautgripir, svín.
15. flokkur, 20 aura hvert teningsfet:
    Timbur og aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli, ótaldar annars staðar.

151 28. gr.

8. júlí Vörugjald af afla greiðist að hálfu leyti af óskiptum afla, en að hálfu leyti af kaupanda aflans. Kaupandi skal innheimta aflagjald það, sem reiknast af óskiptum afla og standa skil á því til hafnarsjóðs innan viku frá gjalddaga. Kaupandi ber ábyrgð á öllu gjaldinu gagnvart hafnarsjóði. Gjaldið fellur í gjalddaga, þegar afla er skipt, eða hann afreiknaður hjá kaupanda.

Vörugjald af öllum aðfluttum vörum greiðir móttakandi, en sendandi af útfluttum vörum, og er það gjaldkræft, er skipið, sem vöruna flytur, er komið á höfnina eða áður en það flytur vöru brott.

Afgreiðslumaður skips skal ávallt standa innheimtumanni skil á vörugjaldinu. Rétt á afgreiðslumaður á innheimtulaunum samkvæmt samningi við hafnarnefnd.

Brot úr gjaldeiningu reiknast sem heil eining og lægsta vörugjald er 50 aurar. Leiki vafi á því, í hvaða gjaldaflokki skuli telja einhverja vöru, sker hafnarstjóri úr.

Skipstjóri skips, sem hefur farm sinn skráðan, skal láta hafnarstjóra eða hafnarverði í té eftirrit af farmskránni. Skipstjóri skips, sem ekki hefur farm sinn skráðan, skal gefa hafnarstjóra eða hafnarverði skýrslu um farminn, þegar er skipið kemur í höfnina og áður en það lætur úr höfn. Sama skylda hvílir á afgreiðslumanni skips. Verði ekki sannreynt hvert vörumagn skip flytur, er hafnarstjóra heimilt að meta magnið til vörugjalds. Sá, sem lætur fyrirfarast að gefa nefnda skýrslu eða gefur ranga eða villandi skýrslu um farm skips, hefur með því gerst brotlegur við reglugerð þessa. Skipstjóri og útgerðarmaður þess skips, sem flytur óskráðar vörur, bera ábyrgð á greiðslu vörugjalds af þeim vörum, og einnig sá, sem annast afgreiðslu slíkra skipa. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á vörum, unz vörugjald er greitt.

29. gr.

Undanþeginn vörugjaldi er póstflutningur, farþegaflutningur, vistir og aðrar nauðsynjar til skipa til eigin þarfa, svo og vörur, sem lagðar eru á land til umskipunar til annarra hafna.

30. gr.

Öll gjöld og sektir samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

VIII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

31. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum. Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af fimm dómkvöddum mönnum. Kostnaður við yfirmat greiðist af þeim, er þess krafðist, ef matsupphæðinni verður ekki breytt honum í vil, svo að nemi 10% af hinni ákveðnu skaðabótaupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnað við yfirmat.

32. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 10000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð Hnífsdals.

33. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara með sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Hnífsdalsverzlunarstað, nr. 34 10. apríl 1935. 151 8. júlí

Samgöngumálaráðuneytið, 8. júlí 1952.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

AUGLÝSING

152 9. júlí

um breyting á reglum um veitingu einkarafstöðvalána úr raforkusjóði, nr. 114 30. júní 1947.

1. gr.

1. gr. reglnanna orðist svo:

Úr raforkusjóði má veita lán samkvæmt 3. tölul. 35. gr. raforkulaganna, allt að kr. 350 000 samtals á hverju almanaksári. Slík lán verða hér eftir í reglum þessum nefnd einkarafstöðvalán.

2. gr.

5. gr. orðist svo:

Vextir af einkarafstöðvalánum skulu vera 3% og greiðist eftir á árlega. Lánin mega vera afborganalaus fyrstu tvö árin, en greiðist síðan upp með jöfnum afborgunum á 15 árum, eða fyrr, ef lántakandi óskar.

Auglýsing þessi er gefin út samkvæmt raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, og öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnumálaráðuneytið, 9. júlí 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING

153 10. júlí

um breyting á reglum um veitingu mótorrafstöðvalána úr raforkusjóði, nr. 107 12. júní 1950.

1. gr.

5. gr. reglnanna orðist svo:

Vextir af mótorrafstöðvalánum skulu vera 3½% og greiðast eftir á árlega. Lánin mega vera afborgunarlaus fyrsta árið, en greiðast síðan upp með jöfnum afborgunum á 7 árum eða fyrr, ef lántaki óskar þess.

2. gr.

Breyting þessi öðlast þegar gildi.

Auglýsing þessi er gefin út samkvæmt raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 10. júlí 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

154
12. júlí

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 74 17. apríl 1950, um búfjárrækt.

39. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Skipta skal landinu í fjögur sýningarsvæði, og héraðssýningar haldnar fjórða hvert ár á eftirtöldum stöðum, eða öðrum í grennd við þá, eftir ákvörðun hlutaðeigandi búnaðarsambands:

1. Þjórsártún, fyrir sambandssvæði Búnaðarsambands Suðurlands.
2. Ferjukot, fyrir búnaðarsambandssvæðin milli Hvalfjarðar og Gilsfjarðar.
3. Sveinsstaðir, fyrir Húnavatnssýslur.
4. Sauðárkrókur, fyrir Skagafjarðarsýslu.
5. Meðalfellsrétt, fyrir Austur-Skaftafellssýslu.

Enn fremur er Búnaðarfélagi Íslands skylt að halda sýningar á fleiri stöðum, ef þess er óskað af hlutaðeigandi búnaðarsamböndum eða sýslunefndum. Sýningar skulu því aðeins haldnar að búnaðarsamböndin óski eftir þeim eða samþykki, að þær skuli haldnar og annist um þær eins og reglugerð þessi gerir ráð fyrir.

Stjórnir búnaðarsambanda skulu kjósa meðdómendur á héraðssýningum, þó skulu þær gefa stjórn Landssambands hestamannafélaga kost á að tilnefna einn meðdómanda. Fjöldi meðdómenda fer eftir þörf, en skal ávallt vera jöfn tala. Þær skulu enn fremur kjósa minnst þriggja manna sýningarstjórn, sem annast umbúnað sýningarsvæðis og annan undirbúning og framkvæmd sýningarinnar í samráði við hrossaræktarráðunaut. Búnaðarsamböndin skulu greiða meðdómendum á héraðssýningum fyrir störf þeirra og sýningarstjórn, og sjá um allan kostnað, sem af héraðssýningum leiðir. Þó greiðir Landssamband hestamannafélaga kostnað vegna starfa fulltrúa sinna sem meðdómenda á héraðssýningum.

Búnaðarsambönd skulu sjá um að fram fari sveitasýningar fjórða hvert ár, ef þess er óskað af héraðsmönnum, eða stjórnir sambandanna telja nægan áhuga vera fyrir því í héraðinu. Flokka skal hross á sveitasýningum í 1., 2. og 3. flokk. Hross, sem eru í 1. flokki á sveitarsýningu, hafa rétt til að mæta á héraðssýningum, en dómnefnd héraðssýninga er heimilt að víkja öðrum hrossum frá sýningu. Henni er enn fremur heimilt að víkja frá héraðssýningu hrossum, sem þannig eru með farin, að til vansæmdar má telja, þótt þau hafi verið dæmd í 1. flokk á sveitarsýningu.

Stjórn búnaðarsambands kýs í hverri sveit meðdómendur á sveitasýningar, en gefa skal þó stjórn Landssambands hestamannafélaga kost á að tilnefna einn meðdómanda í dómnefnd hverrar sýningar. Hafi búnaðarsambandið ráðunaut, skal hann vera oddamaður dómnefndar á sveitasýningum, ella hrossaræktarráðunautur Búnaðarfélags Íslands eða annar, er Búnaðarfélag Íslands tilnefnir. Búnaðarsamböndin sjá um allan kostnað við sveitasýningar. Þó greiðir Landssamband hestamannafélaga kostnað vegna starfa fulltrúa sinna, sem meðdómenda á sýningum þessum.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 19 22. marz 1948, um búfjárrækt, og lögum nr. 11 14. febr. 1950, um breyting á lögum nr. 19 22. marz 1948, um búfjárrækt, öðlast þegar gildi.

Landbúnaðarráðuneytið, 12. júlí 1952.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

Staðfesting handhafa forsetavaldsins á skipulagsskrá fyrir „Afmælissjóð Ingveldar Kjartansdóttur", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 14. júlí 1952. **155** 14. júlí

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Afmælissjóð Ingveldar Kjartansdóttur.

1. gr.

Sjóður þessi var stofnaður á áttræðisafmæli frú Ingveldar Kjartansdóttur 31. maí 1943, af afkomendum hennar, tengdabörnum og vinum.

Nafn sjóðsins er: Afmælissjóður Ingveldar Kjartansdóttur.

Stofnfé sjóðsins var kr. 14500.00. Eign sjóðsins er nú kr. 16394.99.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er: að styrkja með fjárframlögum eða á annan hátt nám, rannsóknir og aðrar framkvæmdir, sem að því miða að efla hagsýni og vöndun í vinnubrögðum almennings hér á landi.

3. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð þannig: Kennslumálaráðherra tilnefnir einn mann í stjórn og sé hann formaður hennar. Stjórn Atvinnudeildar Háskólans tilnefnir annan og stjórn Handíða- og myndlistarskólans í Reykjavík hinn þriðja.

Stjórnin skal skipuð til fimm ára í senn, í fyrsta skipti 31. maí þ. á. Stjórnin annast reikningshald sjóðsins og úrskurðar um styrkveitingar úr honum.

4. gr.

Fé sjóðsins skal ávaxta í Söfnunarsjóði Íslands, ríkistryggðum skuldabréfum eða á annan jafntryggilegan hátt. Allir vextir sjóðsins og aðrar tekjur, sem honum kunna að berast, skal leggja við höfuðstólinn unz hann er orðinn kr. 25000.00 — tuttugu og fimm þúsund krónur —. Þá má í þrjú ár í röð veita alla vexti síðasta árs sem styrk samkv. ákvæðum 2. gr., enda leggist vextir og aðrar tekjur sjóðsins á næstu tveimur árum óskertar við höfuðstólinn, og þannig koll af kolli.

Þau ár, sem styrkur er veittur úr sjóðnum, skal úthlutun hans fara fram á afmælisdegi frú Ingveldar Kjartansdóttur, 31. maí.

5. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskránni og skal hún birt í Stjórnartíðindunum.

6. gr.

Fyrsta stjórn sjóðsins, sem skipuð er samkv. 3. gr., skal semja reglugerð fyrir sjóðinn, og sé það gert í samráði við undirritaða umboðsmenn stofnenda sjóðsins. Leita skal staðfestingar kennslumálaráðherra á reglugerðinni.

7. gr.

Megintilgangi sjóðsins samkv. 2. gr. má aldrei breyta. Aðrar breytingar á skipulagsskránni, sem síðar kunna að þykja nauðsynlegar, má þó því aðeins gera, að til komi einróma samþykki sjóðstjórnarinnar.

155 8. gr.
14. júlí Reikningar sjóðsins skulu árlega birtir í Stjórnartíðindunum.

Reykjavík, 28. apríl 1952.

Halldór Kjartansson. **Lúðvíg Guðmundsson.** **Ingvar Kjartansson.**

156 # AUGLÝSING
15. júlí

um breyting á auglýsingu nr. 214 frá 1951, um notkun heimildar laga nr. 94 frá 27. nóv. 1951, um innheimtu ýmissa gjalda 1952 með viðauka.

Ákvæði f-liðar auglýsingarinnar orðist þannig:

Með 560% álagi gjald af innlendum tollvörutegundum samkv. lögum nr. 60 1939, nema gosdrykkjum samkv. 1. tölulið 4. kafla 2. gr. með 680% álagi, öli samkvæmt 3. tölulið sama kafla með 740% álagi, aldinsaft og límonaðisaft samkv. 5. og 6. tölulið sama kafla með 100% álagi og kaffibæti samkv. 1. tölulið 3. kafla með 50% álagi.

Fjármálaráðuneytið, 15. júlí 1952.

Eysteinn Jónsson.

Sigtr. Klemenzson.

157 # REGLUGERÐ
16. júlí

um breyting á reglugerð nr. 92 17. maí 1951, um jarðrækt.

1. gr.

Á eftir tölulið VII. í 11. gr. reglugerðarinnar komi nýr liður, er verði VIII. töluliður og hljóði svo:

VIII. Garðávaxtageymslur:
a. Steyptar með þaki úr varanlegu efni ..... kr. 5.50 á m^3
b. Garðávaxtageymslur úr öðru efni ..... — 3.00 á m^3
Töluliður VIII., sem nú er, verði IX.

2. gr.

Á eftir tölulið VII. í 12. gr. reglugerðarinnar komi nýr liður, er verði töluliður VIII. og hljóði svo:

VIII. Garðávaxtageymslur:
a. Steyptar garðávaxtageymslur skulu vera með steyptum veggjum vel vatnsheldum og einangruðum. Gólf skal vera steypt og svo frá gengið, að eigi geti stafað hætta af jarðvatni. Enda skal byggingarstæði valið með tilliti til þess. Þak skal vera þétt og vel einangrað. Rimlagrindur skulu vera í botni á stíum. Loftræsting skal vera góð. Hurðir skulu vera tvöfaldar.
b. Garðávaxtageymslur úr öðru efni:
Þær skulu vera með vel þéttu og einangruðu þaki og þannig byggðar að þær séu öruggar gegn frosti. Loftræsting skal vera góð og hurðir tvöfaldar.

3. gr. 157
Ákvæði til bráðabirgða breytist þannig: 16. júlí
Í stað 1952 í 3. málsgrein komi: 1954.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 45 17. maí 1950 og lögum nr. 8 24. janúar 1952, um breyting á jarðræktarlögum nr. 45 17. maí 1950, til að öðlast þegar gildi.

Landbúnaðarráðuneytið, 16. júlí 1952.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

AUGLÝSING 158
17. júlí

um skiptingu Reykjavíkurprófastsdæmis í sóknir og prestaköll.

Að fengnum tillögum safnaðarráðs Reykjavíkur og meðmælum biskupsins yfir Íslandi, er Reykjavíkurprófastsdæmi hér með, fyrst um sinn, skipt í sóknir og prestaköll, og takmörk þeirra ákveðin sem hér segir:

1. Nesprestakall: Nessókn.

Sóknin nær yfir Seltjarnarnes og þann hluta lögsagnarumdæmis Reykjavíkur, sem verður vestan og sunnan línu, sem dregin er frá sjó, vestan við Ánanaust, eftir miðju Hringbrautar og Melavegar (Suðurgötu) að Sturlugötu. Því næst ræður Sturlugata og framhald hennar, að gatnmótum við Njarðargötu og þaðan bein lína yfir Reykjavíkurflugvöll í Skerjafjörð, austan við olíustöð h/f Shell.

2—3. Dómkirkjuprestakall (I og II): Dómkirkjusókn.

Sóknin nær frá mörkum Nessóknar, að línu, sem dregin væri sunnan Njarðargötu, að mótum Nönnugötu og Njarðargötu og því næst austan Nönnugötu, Óðinsgötu, Týsgötu og Klapparstígs, í sjó.

4—5. Hallgrímsprestakall (I. og II): Hallgrímssókn.

Sóknin nær frá mörkum Dómkirkjusóknar og Nessóknar að línu, sem dregin væri frá sjó í Rauðarárvík um Skúlatorg, austan Rauðarárstígs að Miklubraut, austan Engihlíðar, milli húsanna nr. 12 og 14 við Eskihlíð um heitavatnsgeyma á Öskjuhlíð, í sjó við Nauthólsvík.

6. Háteigsprestakall: Háteigssókn.

Sóknin nær frá mörkum Hallgrímssóknar að línu, sem dregin væri frá Rauðarárstíg, sunnan Laugavegar að Kringlumýrarvegi, því næst austan og sunnan Kringlumýrarvegar um Öskjuhlíð í heitavatnsgeymana.

7. Bústaðaprestakall: Bústaða- og Kópavogssóknir.

Bústaðasókn nær frá mörkum Kópavogshrepps og mörkum Hallgrímssóknar og Háteigssóknar, að Miklubraut og að Elliðaám.

Kópavogssókn nær yfir Kópavogshrepp.

8. Laugarnesprestakall: Laugarnessókn.

Sóknin nær frá mörkum Hallgrímssóknar, Háteigssóknar og Bústaðasóknar að línu, sem dregin væri frá Miklubraut, vestan Háaleitisvegar, Múlavegar, Kambsvegar, í sjó, vestan við Vatnagarða.

158 17. júlí **9. Langholtsprestakall: Langholtssókn.**

Sóknin nær frá mörkum Laugarnessóknar og Bústaðasóknar að sjó og Elliðaám.

Kirkjumálaráðuneytið, 17. júlí 1952.

Hermann Jónasson.

Gústav A. Jónasson.

159 21. júlí

REGLUR

um félagsheimilið Snæfell í Breiðavíkurhreppi.

1. gr.

Nafn félagsheimilisins er Snæfell, í Breiðavíkurhreppi, Snæfellsnessýslu.

Stærð lóðarinnar umhverfis húsið er 660 fermetrar.

Eigendur félagsheimilisins eru: Breiðavíkurhreppur og ungmennafélagið Trausti.

2. gr.

Húsnefnd, kjörin árlega, stjórnar félagsheimilinu. Hún er þannig skipuð: Einn maður frá ungmennafélaginu Trausta, annar úr hreppsnefnd Breiðavíkurhrepps og þriðji maðurinn kjörinn á aðalfundi eigenda. Varamenn skulu kjörnir á sama hátt.

Húsnefnd skiptir sjálf með sér verkum. Hún skal halda nákvæma gerðabók um störf sín. Ef félagsheimilið hættir störfum, skal afhenda þjóðskjalasafninu gerðabækur þess til vörzlu.

3. gr.

Húsnefnd heldur fund, er þurfa þykir. Skylt er henni að halda fund ef ⅓ nefndarmanna æskja. Aðalfundur eigenda félagsheimilisins skal vera ár hvert. Skulu þangað kvaddir með hæfilegum fyrirvara hreppsnefnd Breiðavíkurhrepps og stjórn ungmennafélagsins Trausti. Á fundinum skal húsnefnd leggja fram rekstrar- og efnahagsreikning félagsheimilisins fyrir s. l. ár, endurskoðaða af endurskoðendum sveitarsjóðsreikninga eða löggiltum endurskoðara. Einnig leggur hún fyrir fundinn fjárhagsáætlun fyrir félagsheimilið á yfirstandandi ári. Fjárhagsáætlunin skal gerð svo nákvæm sem unnt er. Eigi má efna til verulegra útgjalda, nema samþykkt hafi verið á aðalfundi eða aukafundi sömu aðila og sæti eiga á aðalfundi. Gildir þetta jafnt um rekstrargjöld sem stofnkostnað.

Reikninga og fjárhagsáætlun skal bera undir atkvæði fundarmanna. Húsnefndarmenn hafa hver um sig eitt atkvæði á aðalfundi og hver félagsstjórn þrjú atkvæði. Félagsstjórnir skýra frá því á aðalfundi, hvern þær hafa kjörið af sinni hálfu í húsnefnd næsta ár. Aðalfundur kýs síðan oddamann, sbr. 2. gr.

Afrit af ársreikningum félagsheimilisins skal senda félagsheimilasjóði.

Félagsheimilið skal rekið sem sjálfstæð stofnun með sérstöku reikningshaldi. Almanaksárið skal vera reikningsár þess.

4. gr.

Aðalverkefni húsnefndar eru:

a. Að ráða húsvörð, setja honum starfsreglur og sjá um að þeim sé fylgt;
b. að ráða annað starfsfólk, ef aðalfundur telur nauðsynlegt. Leita skal umsagnar húsvarðar um ráðningu starfsfólks, sem á að vinna undir hans stjórn;
c. að ráðstafa félagsheimilinu til afnota fyrir eigendur og aðra;
d. að ákveða gjöld fyrir afnot hússins;

e. að annast kaup nauðsynlegra tækja og áhalda;
f. að sjá um viðhald og endurbætur húseignar, húsbúnaðar og áhalda;
g. að sjá um, að ræsting félagsheimilisins (húss og lóðar) sé jafnan í góðu lagi og að gætt sé ýtrasta hreinlætis í umgengni;
h. að sjá um, að húsið sé hæfilega lýst og hitað;
i. að sjá um, að löggæzla sé á samkomum, ef þess er þörf.

5. gr.

Eigendur félagsheimilisins skulu eins og aðrir greiða fyrir afnot hússins. Skylt er þeim að heimila félögum, er greinir í 1. gr. laga nr. 77 1947, um félagsheimili innan sama byggðarlags, afnot hússins gegn hæfilegu gjaldi, ef eigi fer í bága við eðlilega þörf eigenda sjálfra fyrir húsið. Verði ágreiningur um hvort slíkt félag eigi rétt á afnotum af félagsheimili, sker fræðslumálastjóri úr. Úrskurði hans má skjóta til menntamálaráðuneytisins.

6. gr.

Leiga fyrir afnot félagsheimilisins skal vera svo há, að nægilegt fé fáist til þess að inna af höndum nauðsynleg gjöld, ef stofnuninni koma eigi aðrar tekjur.

7. gr.

Þess skal gætt, að húseignir, áhöld, húsbúnaður allur og fatnaður sé jafnan hæfilega vátryggt.

8. gr.

Félag, er samkomu heldur í félagsheimilinu, skal hafa þar gæzlumann af sinni hálfu. Ef húsvörður er eigi við, þegar samkomu lýkur, skal gæzlumaður slökkva ljós, ganga örugglega frá hitunartækjum, opna loftræstingarop, koma húsbúnaði og áhöldum á sinn stað, koma óskilamunum í örugga vörzlu og loks loka vel gluggum og hurðum.

9. gr.

Að lokinni hverri notkun félagsheimilisins, skal húsvörður sjá um ræstingu þess, þ. á m. að gólf séu þvegin úr sápuvatni, salerni hreinsuð vandlega úr sótthreinsandi efnum og fatageymslur, bað og búningsherbergi ræst. Árlega skal fram fara gagnger ræsting alls hússins.

10. gr.

Ganga skal þannig frá lóðinni umhverfis félagsheimilið, að auðvelt sé að halda henni snyrtilegri, og skal húsvörður eða húsnefnd sjá um, að hún sé jafnan vel hirt. Lóðina skal girða traustri gripheldri girðingu, er haldið sé vel við.

Hestagirðing og bifreiðastæði skal vera í námunda við félagsheimilið, ef því verður við komið.

11. gr.

Fánastöng skal koma fyrir á húsinu eða við það. Hún skal vera traustlega fest og máluð hvít. Húnn og snerill mega þó vera í öðrum lit. Fánasnúran skal ávallt vera heil. Stöngin skal vera í tveim hlutum, þannig að auðvelt sé að fella hana, t. d. ef skipta þarf um snúru eða mála stöngina. Þess skal vandlega gætt að nota einungis fána með réttum litum og hlutföllum.

12. gr.

Árlega skal athuga húseignina alla vandlega með viðgerð fyrir augum. Einnig skal athuga múrhúðun, þak, þakrennur, niðurföll, hurðir og dyraumbúnaði, glugga (utan og innan), málningu, gólfdúka, klæðningu veggja, hreinlætistæki, eldavél og hitunartæki, raflagnir og ljóstæki, vatnslögn og krana, gluggatjöld, leiksviðstjöld, gólf í samkomusal o. s. frv.

159 13. gr.
21. júlí Skemmdir á húseign, áhöldum og húsbúnaði umfram eðlilegt slit, skulu þeir bæta, er spjöllum valda.

14. gr.

Í félagsheimilinu má hvorki veita áfengi né neita þess né hleypa inn ölvuðum mönnum. Húsnefnd getur svipt þá, er gegn þessu brjóta, aðgangi að félagsheimilinu tiltekinn tíma.

15. gr.

Barnaskóli Breiðavíkurhrepps, sem er í félagsheimilinu, fær til afnota 1 stofu, aðgang að salerni og fatageymslum, einnig að samkomusal hússins fyrir leikfimi. Leiga fyrir það húsnæði, sem að framan greinir, skal vera samningsbundin frá ári til árs milli hreppsnefndar og húsnefndar. Ef annar skóli eða námskeið er í félagsheimilinu, skal hann eða það sæta sömu kjörum.

16. gr.

Taki leigjandi að sér ræstingu, skal hún vera framkvæmd samkvæmt 9. gr. reglugerðar fyrir félagsheimili. Hafi húsið ekki verið hreingert innan tveggja daga frá því að samkomu lauk, er húsverði heimilt að láta þrífa húsið á kostnað þess aðila, er tók húsið á leigu. Enn fremur, ef húsverði þykir ekki nógu vel gengið frá húsinu, er honum heimilt að láta þrífa það betur á kostnað leigjanda. Að öðru leyti skal gengið frá húsinu eftir hverja skemmtun samkvæmt 8. gr. reglugerðar um félagsheimili.

17. gr.

Ef rekstursháll verður á félagsheimilinu, verður hann greiddur af eigendum þess, til jafns af hvorum aðila.

18. gr.

Reglur þessar, sem settar eru með skírskotun til 8. gr. laga nr. 77 5. júní 1947, um félagsheimili, öðlast gildi þegar menntamálaráðuneytið hefur staðfest þær.

Framanskráðar reglur staðfestast hér með.

Í menntamálaráðuneytinu, 21. júlí 1952.

F. h. r.
Birgir Thorlacius.

Jóhannes Elíasson.

160 **REGLUGERÐ**
21. júlí

um skemmtanaskatt í Ólafsvíkurhreppi í Snæfellsnessýslu.

1. gr.

Samkvæmt lögum nr. 34 frá 22. nóv. 1918, sbr. lög nr. 30 19. júní 1922 og lög nr. 61 11. júní 1938, skal greiða skatt af skemmtunum fyrir almenning, sem haldnar eru í Ólafsvíkurhreppi, og aðgangur er seldur að og eigi eru undanþegnar skatti með lögum.

2. gr.

Þessar skemmtanir eru skattskyldar og flokkast þannig:

I. flokkur:
a. Fyrirlestrar og upplestrar.
b. Söngur.

160
21. júlí

c. Sjónleikir.
d. Kappleikir og íþróttasýningar, sem aðrir en áhugamenn taka þátt í.
e. Kvikmynda- og skuggamyndasýningar.

II. flokkur:
a. Dansleikir.
b. Hljómleikir.
c. Loddara- og fjölleikasýningar.
d. Allar aðrar skemmtanir, sem aðgangur er seldur að, og ekki eru taldar hér sérstaklega.

3. gr.

Af skemmtunum þeim, sem undir I. flokk heyra, skal greiða 15% af aðgöngueyri, og af þeim, sem taldar eru í II. flokki 20%. Ef skemmtun er margþætt, skal miða skattinn við þann þátt hennar, sem hæst er skattaður.

4. gr.

Undanþágu frá skattgreiðslu getur hreppsnefnd veitt, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, t. d. fyrir skemmtanir, sem haldnar eru í góðgerðarskyni eða fræðslu, eða til styrktar góðum og þörfum félagsskap, eða menningar- og framfaramálum hreppsins.

5. gr.

Hreppsnefnd Ólafsvíkurhrepps hefur eftirlit með að reglugerð þessari sé hlýtt, sér um innheimtu skattsins og hefur eftirlit með skemmtunum. Hún getur ráðið sérstakan mann til að annast þetta starf fyrir sína hönd og nefnist hann eftirlitsmaður skemmtana.

6. gr.

Hver sá, sem halda vill skemmtun, skal tilkynna það oddvita eða eftirlitsmanni skemmtana, hvar og hvenær hún skuli haldin, og afhenda honum til stimplunar, í tæka tíð, alla þá aðgöngumiða er nota á við skemmtunina. Eigi síðar en 2 dögum eftir að samkomu er lokið, skal sá er fyrir henni stóð, afhenda oddvita eða eftirlitsmanni alla ónotaða aðgöngumiða og greiða um leið skatt, samkvæmt 3. gr. þessarar reglugerðar, af öllum þeim miðum, sem notaðir hafa verið.

7. gr.

Forstöðumaður skemmtunar ber ábyrgð á greiðslu skattsins. Ef fleiri en einn maður standa fyrir skemmtun, ábyrgist einn fyrir alla og allir fyrir einn, eða ef um félag er að ræða, þá allir stjórnendur þess á sama hátt.

8. gr.

Skatttekjur samkvæmt reglugerð þessari renna í sveitarsjóð, en halda skal fénu aðgreindu frá öðrum tekjum hreppsins, og verja til hvers konar menningar- og framfaramála í Ólafsvíkurhreppi, eftir nánari ákvörðun hreppsnefndar á hverjum tíma.

9. gr.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum allt að 1000.00 krónum.

Með mál, sem kunna að rísa út af brotum á reglugerð þessari, skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í menntamálaráðuneytinu, 21. júlí 1952.

F. h. r.

Birgir Thorlacius.

Jóhannes Elíasson.

161
22. júlí

REGLUGERÐ
um skemmtanaskatt í Hrafnagilshreppi.

1. gr.

Samkvæmt lögum nr. 34 frá 22. nóv. 1918, sbr. lög nr. 30 19. júní 1922 og lög nr. 61 21. júní 1938, skal greiða skatt af skemmtunum fyrir almenning, sem aðgangur er seldur að og eigi eru að lögum undanþegnar skatti.

2. gr.

Þessar skemmtanir eru skattskyldar og flokkast þannig:

1. flokkur:
   a. Hljómleikar og söngskemmtanir.
   b. Sjónleikir.
   c. Kappleikir og íþróttasýningar, sem aðrir en áhugamenn taka þátt í.
   d. Fyrirlestrar og upplestrar.
   e. Kvikmynda- og skuggamyndasýningar.
2. flokkur:
   a. Dansleikir og danssýningar.
   b. Loddara- og fjölleikasýningar.
   c. Aðrar almennar skemmtanir, sem aðgangur er seldur að, og ekki eru taldar hér sérstaklega.

3. gr.

Af skemmtunum þeim, sem taldar eru í fyrsta flokki, skal greiða 10% og 20% af skemmtunum í öðrum flokki. Ef skemmtun er margþætt, skal miða skattinn við þann þátt hennar, sem hæst er skattlagður.

Skatturinn er hundraðshluti af inngangseyri.

4. gr.

Undanþágu frá skattgreiðslu getur hreppsnefnd veitt, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, t. d. fyrir skemmtanir, sem haldnar eru í góðgerðarskyni eða fræðslu, til styrktar listum o. s. frv.

5. gr.

Hreppsnefnd Hrafnagilshrepps hefur eftirlit með því, að reglugerð þessari sé hlýtt, sér um innheimtu skattsins og er heimilt að hafa eftirlit með skemmtunum og sölu aðgöngumiða. Hún getur ráðið til þess sérstakan mann, fyrir sína hönd, og nefnist hann þá eftirlitsmaður skemmtana.

6. gr.

Hver sá, sem halda vill skattskylda skemmtun, skal tilkynna oddvita eða eftirlitsmanni skemmtana, hvar og hvenær hún skuli haldin og afhenda honum til stimplunar, í tæka tíð, alla þá aðgöngumiða, sem nota á við skemmtunina.

Eigi seinna en tveim dögum eftir að samkomu er lokið, skal sá sem fyrir henni stóð, afhenda oddvita eða eftirlitsmanni skemmtana alla ónotaða aðgöngumiða og greiða um leið skatt, samkvæmt 3. gr., af öllum þeim miðum, sem notaðir hafa verið.

Oddviti eða eftirlitsmaður skemmtana getur þó ákveðið, að skatturinn skuli greiddur um leið og aðgöngumiðar eru stimplaðir.

7. gr. 161

Forstöðumaður skemmtana ber ábyrgð á greiðslu skattsins. Ef fleiri en einn 22. júlí
maður standa fyrir skemmtun, ábyrgist einn fyrir alla og allir fyrir einn, ef um félög er að ræða, þá allir stjórnendur þess á sama hátt.

8. gr.

Skatttekjur samkvæmt reglugerð þessari renni í sérstakan sjóð, sem hreppsnefnd Hrafnagilshrepps stjórnar. Fé sjóðsins skal varið til menningarstarfsemi í hreppnum eftir því sem hreppsnefnd ákveður á hverjum tíma. Reikningar sjóðsins skulu fylgja hreppsreikningunum og endurskoðast með þeim.

9. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 1000.00 krónum.

Mál, sem rísa kunna út af reglugerð þessari, skal farið með að hætti almennra lögreglumála.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í menntamálaráðuneytinu, 22. júlí 1952.

F. h. r.
Birgir Thorlacius.

Jóhannes Elíasson.

AUGLÝSING 162

29. júlí

um kosningu alþingismanns í Vestur-Ísafjarðarsýslu.

Með því að Ásgeir Ásgeirsson, alþingismaður, hefur lagt niður þingmennskuumboð sitt fyrir Vestur-Ísafjarðarsýslu frá 25. júlí 1952 að telja, þá er hér með samkvæmt 135. gr. laga nr. 80 1942, um kosningar til Alþingis, fyrirskipað, að kosning alþingismanns fyrir Vestur-Ísafjarðarsýslu fyrir þann tíma, er hinn fráfarandi þingmaður átti eftir, skuli fara fram 21. september n. k.

Frestir er um ræðir í 19. gr. kosningalaganna styttast þannig, að kjörskrár skulu lagðar fram 7 vikum fyrir kjördag, en auglýsingafresturinn skal felldur niður.

Þetta birtist hér með öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 29. júlí 1952.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.

163
30. júlí

FJALLSKILAREGLUGERÐ
fyrir Dalasýslu.

I. KAFLI
Um sauðfjármörk.

1. gr.

Sérhver sauðfjáreigandi er skyldur að hafa glöggt eyrnamark á fé sínu, og brennimerkja allt sitt hyrnda fé með sýslu- og hreppsbrennimarki. Enginn má hafa afeyrt að marki.

Ef kindur koma fyrir í haustleitum með óglöggu marki, skulu þær seldar í skilarétt, þar sem þær koma fyrir, sbr. 24. gr., nema einhver geti sannað eignarétt sinn á þeim með áreiðanlegra manna vitnisburði.

2. gr.

Sérhver fjáreigandi er skyldur að láta prenta mark sitt, þegar markaskrá er prentuð, og borga sýslusjóði prentun þess.

Markaskrá fyrir sýsluna skal prenta 5. til 10. hvert ár. Skulu hreppsnefndir annast um að safna öllum eyrna- og brennimörkum í hreppnum og rita þau greinilega á skrá eftir stafrófsröð. Skulu þær sendar manni þeim, er sýslunefnd hefur falið að búa markaskrána undir prentun, og skal hann sjá um, að sammerkingar eigi sér ekki stað innan sýslunnar.

II. KAFLI
Um notkun upprekstrarlands.

3. gr.

Ef þrír eða fleiri jarðarábúendur óska þess, skal hreppstjóri skyldur til að láta kjósa 3 menn í nefnd, er kallast ítölunefnd, á næsta sveitarfundi. Hlutverk þessarar nefndar er að meta, hve margt sauðfé megi vera í fjalllöndum og heimahögum hreppsins. Kjörgengir í nefndina eru allir búendur hreppsins. Oddamann má kjósa utan hrepps. Kostnaður við störf nefndarinnar greiðist úr hlutaðeigandi sveitarsjóði.

4. gr.

Ef ítölunefnd hrepps kemst að þeirri niðurstöðu, að ekki sé til nægilegt sumargönguland fyrir sauðfé hreppsbúa, skal hreppsnefnd útvega upprekstrarland innan hrepps eða utan fyrir fé þeirra, sem ekki hafa nóg land; þó er þeim, er upprekstrarland vantar, heimilt að útvega sér það sjálfir, ef þeir tilkynna það hreppsnefndinni fyrir 1. apríl árlega, og reki svo fénaðinn þangað að vorinu; að öðrum kosti borgar hann upprekstur til hlutaðeigandi hreppsnefndar samkv. 7. gr.

5. gr.

Ef einhverjum þykir of- eða vantalið í heima- eða fjallland sitt eða annarra, utan eða innan hrepps, má hann gera um það skriflega umkvörtun til sýslumanns, er þá kveður einn mann í yfirítölunefnd ásamt tveim öðrum, er kærandi og samanburðarmaður hans tilnefna. Ef kærandi tekur mörg lönd til samanburðar, eða ekkert land, velur hreppsnefndin þriðja mann í nefndina. Yfirítölunefnd leggur fullnaðarúrskurð á málið. Nefndin á heimtingu á þóknun fyrir starf sitt, og skal hún greidd úr sveitarsjóði, ef kærandi vinnur málið, ella af kæranda.

6. gr.

Í þeim hreppum, sem að áliti tölunefndar hafa aðeins fjalllönd fyrir innan- 30. júlí
hreppsfé, er öllum bannað að taka sauðfé til sumargöngu úr öðrum sveitum eða sýslum. Þó má hver sá, sem fjallland er eigi notað hjá af innanhreppsmönnum, taka í það til sumargöngu svo margt fé utanhreppsmanna sem ítölunefnd hefur metið.

7. gr.

Upprekstrartoll skal hver maður greiða með 2 álnum fyrir hverjar 10 sauðkindur, jafnt lömb sem fullorðið fé, nema öðruvísi sé um samið, hvort sem hann notar upprekstrarlandið eða ekki (sbr. þó 4. gr.). Gjald þetta skal greiða innan októbermánaðarloka ár hvert; ber hreppsnefnd að innheimta það, þar sem hún hefur verið í útvegum með upprekstrarland, ef eigandi þess krefst.

8. gr.

Heimaland telst allt það land, sem hefur verið notað og nota þarf til búfjárgöngu, þegar fært er frá, og til slægna.

9. gr.

Áður en lömbum er sleppt eftir fráfærur, skal gæta þeirra í tvo sólarhringa að minnsta kosti, annaðhvort heima eða í fjalllendi því, er þau eiga að ganga í yfir sumarið.

Enginn má leyfislaust reka fé sitt eða sleppa því í annarra manna lönd.

Þá er lömb eða annað sauðfé er rekið á sumarhaga gegnum annarra manna lönd, skal það gert með þeirri varúð, að ekki hljótist skaði af.

Öllum er bannað að veita sauðfé móttöku til vor- eða sumargöngu úr öðrum sýslum, nema það hafi áður verið rækilega skoðað af hreppstjóra þess hrepps sýslunnar, sem féð kemur fyrst í.

III. KAFLI
Um fjallskil.

10. gr.

Alla þá menn í hverjum hreppi, sem skyldir eru til, samkv. 11. gr., að gera fjallskil, skal hreppsnefnd kveðja til þess skriflega á ári hverju með nægum fyrirvara. Í slíkum fjallskilaboðum skal taka fram, hvaða fjallskil hver og einn eigi að inna af hendi, í hvaða landi hver skuli ganga, hvernig fjallleitum skuli haga, rekstrum til réttar, geymslu safnsins við réttina þar til réttarhald byrjar, hverjir sækja skuli fé í réttir utan hrepps, hverjir skuli vera leitarstjórar og hve margir, og yfirleitt sérhvað annað, er að fjallleitum lýtur. Fjallskilaboð gangi sem þingboð um hreppinn, og varðar sektum, ef það tefst eða glatast fyrir vanrækslu eða hirðuleysi.

Allir fjáreigendur skulu, að forfallalausu, skyldir til að taka við leitarstjórastarfi og hafa það á hendi svo oft sem hreppsnefnd vill. Til þess að sækja sauðfé og hross í réttir utanhrepps skulu ávallt valdir markglöggir og aðgætnir menn, og skulu þeir hafa með sér markaskrá sýslunnar, er ný mörk séu færð inn í.

11. gr.

Fjallskilaskyldur er hver sá, sem á kindur eða ótamið hross, hvort sem það er í heimahögum eða ekki. Skal hver leggja til fjallskila það, sem hreppsnefnd ákveður. Hreppsnefndin skal meta allan fjallskilakostnað leitarsvæðisins til peningaverðs, og ber að jafna því gjaldi niður á alla þá, er fjallskilaskyldir eru, eftir réttu hlutfalli, nefnist sú upphæð fjallskilasjóður. Skal jafnt auratal lagt á hvert hross sem á 3 sauðkindur. Þegar fjallskil einhvers nema hálfu dagsverki eða meiru, á hrepps-

163 30. júlí nefnd heimting á, að hann leggi mann til fjallskila, ef þörf krefur. Reki maður fénað sinn í aðra hreppa, skal hreppsnefnd færa niður fjallskil hans að nokkru. Full fjallskil greiðist af fé því, sem utanhreppsmenn reka til sumargöngu í hreppinn, og ber sá, er tekur fénaðinn, ábyrgð á greiðslunni. Húsráðendur skulu inna af hendi fjallskil fyrir heimafólk sitt gegn endurgjaldi frá hlutaðeigendum.

Tekjum fjallskilasjóðs skal varið til að greiða kostnað við fjallskil á hausti og vori, gæzlukostnað á úrtíningsfé o. fl., eftir ákvæðum hreppsnefndar. Hreppsnefnd gerir, fyrir 15. jan. ár hvert, reikning fjallskilasjóðs, sbr. 25. gr. sveitarstjórnarlaganna 31. maí 1927.

Tekjur fjallskilasjóðs hafa lögtaksrétt.

12. gr.

Allir búendur hreppsins eru skyldir að láta smala heimalönd sín rækilega fyrir hverja rétt, svo snemma, að allt ókunnugt fé, er finnast kann í heimalandi, geti náð til réttar áður en réttarhald byrjar, og skal reka það beinustu leið eða bæ frá bæ til réttar eða í réttarsafn. Á eyðijörðum hvílir smölunar- og rekstrarskylda á eigendum jarðanna. Sé ákvæði þessu ekki hlýtt, varðar það sektum frá 10 til 100 kr., og skal hreppsnefnd kaupa mann á kostnað þess, er brotið hefur, til að smala landið. Þeim, sem hafa stór heimalönd að smala, skal hreppsnefnd vægja í fjallskilum, er hún jafnar þeim á. Enginn má smala fjalllönd fyrir leitir né heldur heimalönd annarra, eða reka sauðfé úr þeim fyrir fyrstu rétt, nema með leyfi hlutaðeigandi hreppsnefnda.

13. gr.

Fjallleitir skulu vera tvær: Fyrri leit mánudaginn í 22. viku sumars, og skal réttað sama dag í Dunksrétt í Hörðudalshreppi, Skarðsrétt í Haukadalshreppi, Gillastaðarétt í Laxárdalshreppi, Skerðingsstaðarétt í Hvammshreppi, Flekkudalsrétt í Fellsstrandarhreppi, Sveinsstaðarétt í Klofningshreppi og Múlarétt í Saurbæjarhreppi, en að morgni næsta dags (þriðjudags) í Hólsrétt í Hörðudalshreppi, Fellsendarétt í Miðdalahreppi og Skarðsrétt í Skarðshreppi. Endist ekki mánudagur til réttarhalds í hinum 7 fyrstnefndu réttum, verður því fram haldið næsta dag.

Önnur leit mánudaginn í 23. viku sumars í öllum hreppum sýslunnar, og skal réttað næsta dag. Þar, sem veður banna leit áðurnefnda daga, skal hún fara fram skilaréttardagana.

Þriðju leit má hreppsnefnd fyrirskipa, ef henni þykir þörf á.

14. gr.

Leitarstjórar skulu gæta þess vandlega, að allir þeir, sem menn eiga að leggja til í fjallleitir, sendi svo marga fullgilda leitarmenn, sem hreppsnefnd hefur fyrirskipað, og að allir leitarmenn fylgi fjársafni sínu til réttar. Þeir skulu og sjá um, að leitir fari vel og skipulega fram, að leitarmenn hefji leit sína strax og sauðljóst er orðið, bíði hver eftir öðrum á gatnamótum, að svo miklu leyti sem því verður við komið, og haldi leitunum samhliða.

Ef einhver sendir mann í leit, sem leitarforingi og helmingur leitarmanna í hans flokki telur óhæfan, sökum galla eða ills útbúnaðar, skal vísa honum heim aftur, og er þá sá, er slíkan mann sendir, skyldur að borga eins og hann hafi engan sent. Sama gildir og um þann, er sendir ófullgildan mann í útréttir; auk þess greiði hann sekt.

Ef leitarmaður finnur fatlaða kind í leit sinni, og sér engin ráð til að koma henni lifandi til réttar, án þess að missa fé úr göngu sinni, skal hann skera höfuð af henni, dysja skrokkinn svo vel, að hann vargétist ekki, hlaða glöggt merki hjá dysinni og tilkynna svo leitarstjóra sínum hvar hún er og hvaða mark hafi verið á

kindinni. Leitarstjóra ber að tilkynna eiganda sem fyrst hvar dysin er, en annars hreppsnefnd, ef enginn hirðir. 163 30. júlí

15. gr.

Ef einhver vanrækir að láta mann til fjallskilastarfa, skulu leitarstjórar eða hreppsnefnd kaupa mann í staðinn, á hans kostnað.

Ef einhver óhlýðnast skipun leitarstjóra í leitum, eða hreppsnefndar eða réttarstjóra við réttarhöld, skal það tafarlaust kært fyrir lögreglustjóra til sekta.

Ef leitarstjórar, hreppsnefndir eða réttarstjórar vanrækja skyldustörf sín, misbeita valdi sínu eða hylma yfir með öðrum, er hver og einn skyldur til að kæra það fyrir sýslumanni.

16. gr.

Enginn má reka fjallsafn heim á bæi í fyrstu leit til þess að draga sitt eða annarra fé úr því, nema hreppsnefnd leyfi.

IV. KAFLI
Um réttir, réttarhöld og úrtíning.

17. gr.

Valdi réttarbygging grasnámi eða jarðusla, skal, ef þess er krafizt, fullt endurgjald koma fyrir úr hreppssjóði, eftir mati óvilhallra manna, er sýslumaður útnefnir.

18. gr.

Hreppsnefndir skulu sjá um að fjárréttir séu ávallt í gildu standi. Skulu dilkar svo stórir, að eigi þurfi að hleypa út úr þeim fyrr en fjárdrætti öllum er lokið. Allir þeir hreppar, er sauðfé gengur saman hjá á sumrum, skulu byggja hæfilega stóra dilka í þeim hreppum, sem nokkur fjárvon er í, eftir nánari fyrirskipun hreppsnefndar. Einnig getur hreppsnefnd krafizt þess, að einstakir utanhreppsmenn, sem fá upprekstur í hreppnum, byggi sér dilka. Skyldur er hver fjáreigandi að vinna eða láta vinna að réttarbyggingu eða viðgerð hennar, eftir fyrirskipun hreppsnefndar, er jafnar helming slíkrar vinnu niður á alla hreppsbúa eftir fjártölu þeirra, en helming á búendur eina eftir landverði jarða.

19. gr.

Lögréttir skulu vera þessar:

Í Hörðudalshreppi á Hóli,
– Miðdalahreppi á Fellsenda,
– Haukadalshreppi á Skarði eða við Villingadalsá,
– Laxárdalshreppi á Gillastöðum,
– Hvammshreppi á Skerðingsstöðum,
– Fellsstrandarhreppi á Flekkudal í Staðarfellslandi,
– Klofningshreppi í Sveinsstaðalandi,
– Skarðshreppi á Skarði,
– Saurbæjarhreppi á Litlamúla.

Aukarétt skal og vera á Dunki á Hörðudalshreppi. — Breyta má um lögréttarstaði, ef meiri hluti hreppsbúa og sýslunefnd samþykkja.

20. gr.

Oddviti hreppsnefndar skal stjórna réttarhöldum, en kjósa má þó hreppsnefnd annan mann fyrir réttarstjóra. Réttarstjóri sér um réttarhaldið, að það fari vel og skipulega fram, og eru allir, sem að réttarhaldinu vinna, skyldir til að hlýða öllum

163 30. júlí

þeim fyrirskipunum hans, er samhljóða eru þessari reglugerð, og nauðsynlegar til að halda reglu og skipulagi. Hreppstjórar skulu vera viðstaddir réttarhöld í hverri lögrétt til þess að annast lögreglu.

21. gr.

Réttarstjórar skulu skipa hæfa menn til að sjá um, að fé misdragist ekki í réttum, að svo miklu leyti sem unnt er.

Ef einhver hreppsbúi hefur of fáa menn til að draga fé sitt í réttinni, svo að réttarhald fyrir það tefst, er réttarstjóra leyfilegt að kaupa menn, á hans kostnað, til að draga fé hans. Sama er og ef utanhreppsmenn eða hreppsnefndir annarra hreppa leggja of fáa eða lélega menn til í réttina.

22. gr.

Enginn má marka nokkra kind á eyrum eða hornum í lögrétt, nema með leyfi réttarstjóra og undir hans umsjón.

23. gr.

Réttarstjóri skal hafa sterkar gætur á, að ekki séu teknir ómerkingar úr réttinni fyrr en sundurdrætti er lokið. Þá ómerkinga, sem engin ær helgar sér, skal láta í sérstakan dilk, og hleypa þangað þeim ám, sem líkur eru til að vanti dilk. Þeir ómerkingar, sem engin sérstök ær helgar sér, skulu seldir í skilarétt.

24. gr.

Mýétningar og allar þær kindur, sem að dómi tilkvaddra manna, hafa skemmd eyru af sólbruna, kali o. fl., og auðsjáanlega hefur skemmst svo mark á, að ekkert mark er hægt að gera úr eyrum þeirra eða hornum, skulu seldar þegar að afloknu réttarhaldinu, ef enginn sannar eignarrétt sinn á þeim; þó skal, ef lömb eru, fara með þau sem ómerkinga, sbr. 23. og 27. gr. Andvirði þeirra rennur í sveitarsjóð þar, sem þær eru seldar. Séu slíkar kindur með sérstökum einkennum, skulu þær seldar samkvæmt 1. gr.

25. gr.

Búanda þeim, sem ábúð hefur á landi þar sem lögrétt stendur á, skal gjalda réttartoll úr viðkomandi sveitarsjóði, er eigi fari þó fram úr 20 álnum árlega, en að Dunki í Hörðudalshreppi sé hámark 7 álnir.

26. gr.

Þeir menn, sem sendir eru í lögréttir utanhrepps, samkv. 2. lið 10. gr., skulu skila í lögrétt síns hrepps öllu því sauðfé, sem þeir hafa tekið í utanhreppsréttum. Þó mega þeir sjálfir skila fé þeim eigendum, sem heima eiga á bæjum á leiðinni. Afganginn skulu þeir reka á lögréttarstað, en ef þeir geta ekki náð í fyrstu rétt, vegna vegalengdar, skulu þeir skila rekstrinum eftir því, sem hreppsnefnd hefur ákveðið.

Fé það, sem kemur úr öðrum hreppum í síðari réttum, skal ganga tafarlaust bæ frá bæ beinustu leið til eigenda. Stöðvist rekstur á bæ að degi til, skal honum haldið til beitar, ef fært er veður. Sá, sem sleppir rekstri, er honum hefur verið afhentur, eða fer illa með sauðfé annarra, svo sem með því að, svelta það inni í húsum eða girðingum meira en næturlangt, borgi 3 kr. í sekt fyrir hverja kind, nema þyngri hegning liggi við. Sektir þessar renna í sveitarsjóð.

27. gr.

Hreppsnefndir skulu sjá um geymslu hjá áreiðanlegum manni í hreppnum á þeim kindum öllum, sem enginn hirðir í 1. rétt, og engin ráðstöfun hefur verið gerð fyrir, svo og ómerkingum þeim, er eigi má selja samkv. 23. gr. Telst slík

geymsla til fjallskila. Hreppsnefnd getur heimtað sér þetta fé endurgoldið af fjár- 163
eigendum. 30. júlí

28. gr.

Skilaréttir skulu haldnar þriðjudaginn í 23. viku sumars, í öllum hreppum sýslunnar.

Réttarhöld má hreppsnefnd fyrirskipa í tilefni af öðrum leitum en fyrstu og annarri, ef hún telur það nauðsynlegt.

29. gr.

Allt það sauðfé, sem enginn vill hirða í skilarétt, og það, sem ekki þekkist mark á, skal selt skilaréttardaginn, þó eigi fyrr en kl. 4 e. h.

30. gr.

Ef sauðfé, sem innanhreppsmenn eða menn í nágrannahreppum eiga, finnst í afréttum eftir allar réttir, skal það tafarlaust rekið bæ frá bæ stytztu leið til eiganda. Finnandi getur krafizt borgunar fyrir fyrirhöfn sína af eiganda; þó má sú borgun aldrei fara fram úr 6 álnum fyrir fullorðna kind og 3 álnum fyrir lamb.

Ef kindur finnast eftir allar réttir, en eigandi þeirra er svo fjarri, að ekki þykir gerlegt að senda honum þær eða koma þeim til skila á annan hátt, skal selja slíkar kindur, að auglýstum sölustað og stund með nægum fyrirvara. Bjóðist einhver til að veita þeim móttöku og greiða áfallinn kostnað, skulu þær eigi seldar. Kindur, sem finnast á þessum tíma, og ekki þekkist eigandi að, skulu seldar strax og búið er að auglýsa þær með nægum fyrirvara.

31. gr.

Um hver áramót skal hreppstjóri senda sýslumanni mörk og lýsingu á því óskilafé, er hann hefur selt á uppboðum í hreppnum, og enginn eigandi hefur leitt sig að, en sýslumaður auglýsir þetta í Lögbirtingablaðinu. Þeir, sem sanna eignarrétt sinn á hinum seldu kindum fyrir Mikaelsmessu næstu á eftir, eiga heimtingu á að fá andvirði kindanna hjá hlutaðeigandi hreppstjóra, að frádregnum kostnaði. Andvirði óskilafénaðar, sem enginn sannar eignarrétt sinn á, rennur í hlutaðeigandi sveitarsjóð. Hreppstjórar skulu sýna hreppsnefnd kvittanir fyrir fjárverði því, er þeir hafa greitt eigendum.

V. KAFLI

Um vorleitir.

32. gr.

Almenn vorsmölun skal fara fram í öllum hreppum sýslunnar mánudaginn í 11. viku sumars. Enginn má reka lambær til fjalls, fyrr en eftir vorleit.

33. gr.

Allt það sauðfé í ullu og ær með ómörkuðum lömbum, sem finnst í hinni fyrirskipuðu vorleit, skal rekið heim til næstu bæja og skilið þar sundur eftir vild fjáreigenda. Það fé, sem engin ráðstöfun hefur verið gerð fyrir, skal rúið og ómörkuð lömb mörkuð fyrir eigendur. Skulu leitarmenn annast þetta, og ber þeim 2 kr. og 50 aurar fyrir að taka ull af kind, en skylt er þeim að marka lamb hvert fyrir ekkert. Ullin skal geymd á góðum stað, og eigendum gert viðvart um hana.

163
30. júlí

VI. KAFLI
Um ótamin hross.

34. gr.

Hver sá, sem á ótamin hross, skal koma þeim á afrétt til sumargöngu eigi síðar en 8 vikur af sumri, eða þá er nægur gróður er kominn, nema land hans liggi svo, að ekki geri þau öðrum skaða með ágangi.

35. gr.

Sumargöngutoll skal eigandi greiða afréttarbónda með 4 álnum fyrir hvert hross, nema öðruvísi sé um samið.

36. gr.

Leiti afréttarhross niður í byggð á þeim tíma, sem þeim er ætlað að ganga á fjalli, skal sá ábúandi, sem þau leita til, skyldur að reka þau til fjalls aftur. Ef afréttarhross gera mikinn ágang í heimalöndum, má sá ábúandi, sem fyrir þeim verður, reka þau beint til réttra eigenda, eða þeirra, er tekið hafa hrossin til sumargöngu. Reki hann hross í annars manns heimalönd, skal hann skyldur til að gjalda þeim ábúanda fyrir átroðning af þeim.

37. gr.

Öllum ótömdum hrossum skal smalað til rétta í annarri leit. Þó er Hörðdælingum heimilt að smala hrossum til fyrstu réttar. Með óskilahross skal farið sem óskilakindur, þó skulu þau seljast með þriggja vikna auglýsingarfresti fyrir söludag og 9 vikna innlausnarfresti eftir söludag. Hross eru ekki í ábyrgð kaupanda fyrr en að innlausnarfresti liðnum. Gjaldfrestur á söluverðinu sé einnig 9 vikur. Kostnað allan greiðir eigandi.

VII. KAFLI
Um sláturfé.

38. gr.

Á sláturfénaði eða öðrum förgunarfénaði skal rekstrum hagað svo, að þeim sem búa á löndum, sem fé er um rekið, eða áð er í, verði sem minnstur bagi að, og skulu hverjum rekstri fylgja minnst 2 menn með 150 kindum eða færri, við fyrsta tug hvers hundraðs, sem fram yfir er 150, bætist einn maður við.

Áður en fé er aflífað á sláturstöður eða selt á markaðsstöðum — en markaðsstaðir teljast hvert það heimili, er fjárkaupmenn kaupa fé á — skal markglöggur maður, annar en eigandi, athuga mark á hverri kind. Allt markaðsfé skal, um leið og það er keypt, merkja glöggu og haldgóðu rekstrarmerki, og sé hver markaðskind merkt tveim litum, til aðgreiningar frá heimamerktu fé bænda, annar liturinn sé jafnan rauður. Ákvæði þessarar greinar ná einnig til allra þeirra, sem reka fé út úr héraðinu til slátrunar, þótt ekki hafi þeir keypt það af öðrum.

VIII. KAFLI
Um brot o. fl.

39. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum frá 10 til 500 krónum, er renna í sveitarsjóð, þar sem brot er framið, nema þar sem öðruvísi er ákveðið.

Mál, er rísa út af broti á reglugerðinni, skal farið með sem opinber lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Dalasýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaga, nr. 12 frá 31. maí 1927, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. september 1952, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi numin fjallskilareglugerð fyrir Dalasýslu, nr. 60 frá 17. ágúst 1923, og breytingar á henni frá 12. maí 1930 og 4. júní 1934. **163** 30. júlí

Landbúnaðarráðuneytið, 30. júlí 1952.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

REGLUGERÐ **164** 6. ágúst

um náttúrurannsóknir erlendra vísindamanna á Íslandi.

1. gr.

Engum útlendingum er heimilt að stunda náttúrufræðilegar vísindaiðkanir á Íslandi, nema að fengnu rannsóknarleyfi, sem ríkisstjórn Íslands gefur út.

2. gr.

Umsóknir um rannsóknarleyfi skulu sendar til rannsóknaráðs ríkisins, sem gefur um þær skriflega umsögn til ríkisstjórnarinnar.

3. gr.

Umsókn skal fylgja ýtarleg greinargerð um fyrirhugaða rannsóknarstarfsemi, þar sem meðal annars séu tilgreind tæki þau, sem nota á. Nöfnum umsækjenda skulu fylgja upplýsingar um þjóðerni, menntun og fyrri störf við svipuð verkefni og fyrirhuguð eru á Íslandi Æskilegt er að umsóknum fylgi einnig hæfnisvottorð frá þekktri vísindastofnun.

4. gr.

Rannsóknarleyfi eru yfirleitt ekki veitt nema vel hæfum vísindamönnum. — Rannsóknarleyfi er jafnan bundið við ákveðið svæði og ákveðinn tíma. Leyfi er ekki veitt til rannsókna á þeim verkefnum, sem íslenzkir vísindamenn hafa með höndum eða ætla að taka fyrir í náinni framtíð. Rannsóknirnar ber að framkvæma á þann hátt, að ekki hljótist af spjöll á náttúru landsins, og að ekki sé gengið á lögmætan rétt landeigenda. Leyfi til að skjóta fugla eða veiða þá á annan hátt verða ekki veitt nema um brýna nauðsyn sé að ræða. Sama gildir og um söfnun eggja. Leiðangursmenn skulu gæta þess að halda friðunarlögin og önnur landslög. Ný staðarnöfn má ekki nota á landabréfum eða í prentuðu máli, nema leyfi ríkisstjórnarinnar komi til.

5. gr.

Náttúrugripi má ekki flytja úr landi nema með leyfi rannsóknaráðs, og aðeins með því skilyrði, að náttúrugripasafninu í Reykjavík sé gefinn kostur að að velja úr þá gripi, er það telur sig hafa þörf fyrir.

6. gr.

Erlendir vísindaleiðangrar skulu jafnan vinna að rannsóknum sínum í samráði við einhvern íslenzkan aðila, sem rannsóknaráð tilnefnir. Skal öll tilhögun rannsóknanna rædd við þann aðila og hann látinn fylgjast með gangi rannsóknanna.

164 6. ágúst

7. gr.

Strax að rannsóknum loknum og áður en leiðangurinn yfirgefur landið skal rannsóknaráði afhent bráðabirgðagreinargerð um rannsóknirnar með nöfnum leiðangursmanna og tilgreiningu þeirra staða, sem heimsóttir hafa verið.

8. gr.

Þegar unnið hefur verið úr rannsóknunum, skal rannsóknaráði send fullnaðarskýrsla. Einnig skulu rannsóknaráði send tvö eintök af öllum greinum, bókum eða kortum, sem gefin eru út varðandi starfsemi leiðangursins.

9. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sviptingu rannsóknaleyfis og fjársektum samkvæmt því, sem lög mæla fyrir um.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 68 7. maí 1940, um náttúrurannsóknir, og öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnumálaráðuneytið, 6. ágúst 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

165 21. júlí

REGLUGERÐ

um notkun gjaldmæla í leigubifreiðum.

1. gr.

Skylt er að hafa gjaldmæli í öllum allt að 7 farþega leigubifreiðum, sem aka fólki gegn borgun á þeim stöðum á landinu, þar sem aðstæður henta að dómi samgöngumálaráðuneytisins.

Lögreglustjórar, hver innan síns umdæmis, skulu hafa eftirlit með, að meðferð og notkun gjaldmæla verði í samræmi við ákvæði reglugerðar þessarar.

2. gr.

Óheimilt er að taka gjaldmæli í notkun, eftir að hann hefur verið settur í bifreiðina, fyrr en löggilding hefur farið fram á mælinum, sbr. 8. gr.

Ef skipt er um drif, breytt hjóla- eða gúmmístærð bifreiðar, skal endurskoða löggildingu mælisins.

Skoðun á gjaldmælum skal fara fram svo oft sem lögreglustjóra þykir þurfa, þó ekki sjaldnar en einu sinni á ári.

Löggildingarmaður gefur vottorð að löggildingu lokinni.

3. gr.

Gjaldmælirinn skal settur þannig í bifreiðina, að farþegar sjái glöggt upphæð ökugjalds á gjaldskífu mælisins.

4. gr.

Verði þær verðsveiflur á ökugjaldi bifreiða, að erfitt sé að breyta mælinum samkvæmt því, þá skal vera verðskrá í hverri bifreið, sem sýni greinilega verðbreytinguna.

5. gr.

Heimilt er að aka án gjaldmælis:

1. Ef mælir bilar í ökuferð, enda er bifreiðastjóra einungis heimilt að ljúka ferðinni. Þó getur lögreglustjóri veitt frekari undanþágu, ef sérstaklega stendur á.

2. Ef ökuferð tekur fleiri en einn dag.
3. Þegar um er að ræða akstur erlendra ferðamanna, sem ferðast á vegum stofnana í landinu, og sem þurfa að semja um fargjald áður en farþegarnir eru komnir til landsins.
4. Hópferðir gegn ákveðnu sætagjaldi.

Við tölulið í 1, 2 og 4 skal með verðlagningu aksturs farið eftir gjaldskrá bifreiðastjórafélaganna á hverjum stað og tíma.

165
21. júlí

6. gr.

Samgöngumálaráðuneytið ákveður hverja tegund eða tegundir gjaldmæla skuli nota og hver eða hverjir skuli annast útvegun þeirra og leigu, svo og leigukjör.

7. gr.

Notkun gjaldflokka gjaldmælisins fer eftir gjaldskrá leigubifreiða á hverjum tíma. — Þegar breyting verður á gjaldskrá, skal það auglýst greinilega, svo allur almenningur eigi þess kost að fylgjast með breytingunni.

8. gr.

Samgöngumálaráðuneytið skipar löggildingarmann, einn eða fleiri, fyrir mælana og skal löggildingarmaður framkvæma mælingar á þeim og löggildingu, svo og viðgerðir, breytingar og innsiglun, gegn gjaldi, er samgöngumálaráðuneytið ákveður.

9. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða refsingu samkvæmt 38. gr. bifreiðalaga, nr. 23 16. júní 1941.

Með mál út af brotum skal farið sem almenn lögreglumál.

Sektir fyrir brot renna í ríkissjóð.

10. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 32. gr. bifreiðalaga, nr. 23 16. júní 1941, til að öðlast gildi 1. október 1952, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 21. júlí 1952.

Hermann Jónasson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

166
19. ágúst

um rafveitusjóð Suður-Þingeyjarsýslu.

1. gr.

Til þess að standa straum af héraðsframlagi til héraðsrafmagnsveitna ríkisins í Suður-Þingeyjarsýslu, og að stuðla að því á annan hátt, að fullnægt verði þörfum íbúa sýslunnar á raforku, stofnar sýslan sjóð, er nefnist „Rafveitusjóður Suður-Þingeyjarsýslu".

2. gr.

Í rafveitusjóð skulu renna:

a. Heimtaugagjöld samkvæmt 4. og 5. gr. þessarar reglugerðar;
b. hluti Suður-Þingeyjarsýslu af tekjuafgangi héraðsrafmagnsveitna ríkisins samkvæmt 30. gr. raforkulaganna;
c. vextir af fé sjóðsins.

166 Sjóðnum má enn fremur afla tekna á hvern þann hátt, sem sýslunefnd ákveður
19. ágúst og lög heimila.

3. gr.

Sýslunefnd getur tekið lán handa rafveitusjóði, ef gjöld sjóðsins verða í bili meiri en tekjur hans hrökkva fyrir, en vextir og afborganir af þeim lánum teljast síðan til gjalda sjóðsins.

4. gr.

Hver sá, er óskar að fá rafmagn úr fyrirhugaðri héraðsrafmagnsveitu ríkisins í sýslunni eða fá heimtaug úr héraðsrafmagnsveitu ríkisins, sem fyrir er, eða fá tengt hús, sem er grunngjaldsskylt (sbr. 5. gr.), skal hafa greitt heimtaugargjald í rafveitusjóð áður en lagning veitunnar er hafin, áður en heimtaug er lögð, eða áður en hús er tengt, eða gert skriflegan samning um greiðslu þess, og má þá krefjast þess, að trygging verði sett fyrir greiðslunni. Upphæð heimtaugargjalds ákveðst samkvæmt fyrirmælum 5. greinar.

Af nýjum húsum eða viðbótarbyggingum, sem ekki eru grunngjaldsskyldar (útihús, geymsluhús o. þ. h.), er heimtaugargjald hundraðshluti af fasteignamatsverði samkv. 5. gr., og fellur í gjalddaga þegar er húsin eru tekin í notkun.

Um greiðslu kostnaðar af breytingu heimtaugar og þess konar fer eftir nánari ákvæðum í reglugerð héraðsrafmagnsveitna ríkisins.

5. gr.

Heimtaugargjald skal vera grunngjald af fasteign að viðbættum hundraðshluta af fasteignamatsverði. Grunngjald skal vera 1000 kr. af hverju íbúðarhúsi, hverri kirkju og hverju samkomuhúsi o. þ. h. húsum, sem ekki eru notuð til atvinnurekstrar, og auk þess 2000 kr. af hverju búi, hverjum skóla o. þ. h. stofnunum og hverri fasteign, sem notuð er til atvinnurekstrar annars en búrekstrar, og til viðbótar við grunngjald skal greiða 60 af hundraði af fasteignamatsverði húsa, mannvirkja, lands og lóða allt að 55000 króna matsverði, 20 af hundraði af þeim hluta fasteignamatsverðs, sem fer fram yfir 55000 krónur allt að 500000 króna matsverði og 5 af hundraði af því, sem er þar fram yfir, enda sé samanlögð lengd háspennu og lágspennulína veitunnar ekki yfir einn km á hverjar 3000 krónur, sem áætlað er að greiðist í grunngjöldum.

Ef ekki er fyrir hendi mat á fasteign, sem greiða skal heimtaugargjald af, getur sýslumaður áætlað matsverðið og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti eigandi meta fasteignina áður en heimtaugargjald fellur í gjalddaga, skal þó miða við það mat.

Fari línulengd veitu fram úr því, sem tilgreint er í 1. málsgr., skulu heimtaugargjöld hækka samtals sem nemur áætluðu kostnaðarverði af þeim línum, sem fram yfir eru, og skal kostnaðarverðinu deilt jafnt á alla gjaldendur hinnar fyrirhuguðu veitu, nema samkomulag verði með þeim um aðra skiptingu sín á milli.

6. gr.

Oddviti sýslunefndar hefur allt bókhald, fjárreiður og innheimtu fyrir rafveitusjóð. Hann semur árlega reikning rafveitusjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn. Á sýslufundi skal semja áætlun um tekjur og gjöld rafveitusjóðs yfirstandandi árs. Skal oddviti sýslunefndar leita tillagna raforkumálastjóra um lagningu nýrra héraðsrafmagnsveitna og aukningar eldri veitna í sýslunni á hverju ári nægilega snemma til þess að leggja þær fyrir fundinn. Framlag til héraðsrafmagnsveitu getur sýslunefndin bundið við ákveðin mannvirki. Afrit af rafveitu-

sjóðsreikningi og áætlun um tekjur og gjöld skal oddviti sýslunefndar senda raf- 166
orkumálastjóra að afstöðnum sýslufundi. 19. ágúst

7. gr.

Úr rafveitusjóði má ekki greiða styrk til annarrar héraðsrafmagnsveitu í sýslunni en héraðsrafmagnsveitu ríkisins, nema veitan hafi reglugerð, staðfesta af ráðherra, er heimili henni að njóta styrks úr rafveitusjóði sýslunnar, og rafmagnsnotendur hennar greiði sjóðnum heimtaugargjöld samkvæmt 4. og 5. gr. þessarar reglugerðar.

8. gr.

Ef einstakir bændur í sýslunni eða fleiri saman reisa vatnsaflsrafstöðvar til heimilisnota utan þess svæðis, sem héraðsrafmagnsveitum er ætlað að ná til í náinni framtíð, má veita þeim til þess lán úr rafveitusjóði, allt að ⅔ kostnaðar með 2% vöxtum til 15 ára, enda séu stöðvarnar vel gerðar að dómi raforkumálastjóra. Umsóknir um lán úr sjóðnum sendist oddvita sýslunefndar, en sýslunefnd ákveður lánveitingar.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu hefur samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 19. ágúst 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ 167

19. ágúst

um breyting á reglugerð um veðlán úr lífeyrissjóði barnakennara og ekkna þeirra, nr. 131 4. júlí 1951.

1. gr.

Fyrri málsliður 4. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:
Lántakandi greiðir árlega 6% vexti af skuld sinni.

2. gr.

Í stað orðanna „6% ársvexti af skuld sinni“ í 6. gr., 2. mgr., komi: hæstu lögleyfða fasteignalánavexti.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 19. ágúst 1952.

Eysteinn Jónsson.

Sigtr. Klemenzson.

168
19. ágúst

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um veðlán úr lífeyrissjóði starfsmanna ríkisins, nr. 91 17. maí 1951.

1. gr.

Fyrri málsliður 4. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:
Lántakandi greiðir 6% ársvexti af skuld sinni.

2. gr.

Í stað orðanna „6% ársvexti af skuld sinni" í 6. gr., 2. mgr., komi: hæstu lögleyfða fasteignalánavexti.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 19. ágúst 1952.

Eysteinn Jónsson.

Sigtr. Klemenzson.

169
23. ágúst

AUGLÝSING

um skrásetningargjald bifreiða.

Samkvæmt heimild í 14. gr. bifreiðalaga, nr. 23 frá 1941, er ákveðið, að gjald til ríkissjóðs fyrir skrásetningu bifreiða og bifhjóla skuli vera kr. 100.00. Ber eiganda að greiða hlutaðeigandi lögreglustjóra gjaldið, er skráseting eða umskráning fer fram.

Ákvæði auglýsingar þessarar ganga í gildi þegar í stað.

Í dómsmálaráðuneytinu, 23. ágúst 1952.

Bjarni Benediktsson.

Ragnar Bjarkan.

AUGLÝSING

170
20. ágúst

um bann við veiði göngusilungs við vestari ós Héraðsvatna.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 40 30. júní 1942, um breytingu á lögum nr. 112 9. október 1941, um lax- og silungsveiði, er ádráttur fyrir göngusilung bannaður fyrir strandlengjunni frá vestari ósi Héraðsvatna að Gönguskarðsárósi. Leyfilegt skal þó að draga á fyrir síld til beitu í apríl til ágúst ár hvert að fengnu leyfi sýslumannsins í Skagafjarðarsýslu og bæjarfógetans á Sauðárkróki hverju sinni, sbr. lög nr. 94/1943.

Bann þetta gengur í gildi þegar í stað.

Atvinnumálaráðuneytið, 20. ágúst 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir raforkusjóð Dalasýslu, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 22. ágúst 1952.

171
22. ágúst

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Raforkusjóð Dalasýslu.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Raforkusjóður Dalasýslu.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af hjónunum Ingibjörgu Jensdóttur og Halldóri Guðmundssyni, Magnússkógum í Dalasýslu, á fimmtíu ára hjúskaparafmæli þeirra, 5. ágúst 1949 með 2000 — tvö þúsund — krónum.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja búendur í Dalasýslu, fyrst og fremst í Hvammssveit, til þess að hagnýta sér raforku til heimilisnota, þegar rafveita hefur verið lögð um héraðið.

4. gr.

Þessum tilgangi skal náð með því, að veita einstökum búendum, er efnalitlir eru, styrki úr sjóðnum til kaupa á hvers konar rafmagnsáhöldum og heimilisvélum, sem nauðsynlegar eru við venjulega hagnýtingu rafmagns á heimili.

5. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða. Gjafir til sjóðsins svo og vexti af honum skal leggja við höfuðstólinn, þar til er sjóðurinn nemur kr. 10 000.00, en þá má úthluta allt að ⅘ hlutum vaxtanna.

6. gr.

Styrkveitingar úr sjóðnum skulu fara fram eftir umsóknum, og ber sjóðstjórninni að auglýsa eftir þeim þegar höfuðstóll sjóðsins er orðinn það mikill, að styrki

171 megi veita samkvæmt 5. gr., enda verði raforkumálum héraðsins þá komið svo langt
22. ágúst áleiðis, sem ráð er gert fyrir í 3. gr.

7. gr.

Stjórn sjóðsins skipa sýslumaður Dalasýslu og tveir afkomendur stofnenda sjóðsins. Skulu þeir vera kosnir af styrktarmönnum hans, ef þeir óska þess, en ella vera skipaðir af sýslumanni Dalasýslu. Þó skal Halldór Guðmundsson vera sjálfkjörinn í stjórnina á meðan hans nýtur við.

8. gr.

Stjórn sjóðsins ber að halda gerðabók fyrir sjóðinn og færa í hana skipulagsskrána, gjafir til sjóðsins, umsóknir um styrki, styrkveitingar, fundarsamþykktir og annað, sem varðar rekstur og hag sjóðsins. Reikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir árlega með reikningum sýslusjóðs Dalasýslu.

9. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtaður í tryggum lánsstofnunum, í bankavaxtabréfum eða á annan öruggan hátt.

10. gr.

Leita skal staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Magnússkógum, í desember 1949.

Halldór Guðmundsson.

172 **REGLUGERÐ**
23. ágúst

um breyting á reglugerð nr. 202 frá 1950, um skoðunargjald bifreiða og prófgjald bifreiðarstjóra.

1. gr.

8. gr. orðist svo:
Fyrir próf bifreiðarstjóra greiði umsækjandi kr. 100.00.

2. gr.

Reglugerðin öðlast gildi þegar í stað.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt bifreiðalögum, nr. 23 16. júní 1941, birtist hér með til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 23. ágúst 1952.

Bjarni Benediktsson.

Ragnar Bjarkan.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1952.

Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 19. marz 1952, nr. 37.

Auglýsing um aðild Íslands að viðbótarsamningi við Norður-Atlantshafssamninginn varðandi þátttöku Grikklands og Tyrklands, undirskrifuð af utanríkisráðherra 8. febrúar 1952, nr. 38.

Auglýsing um viðskiptasamning milli Íslands og Finnlands, undirskrifuð af utanríkisráðherra 6. marz 1952, nr. 39.

Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 37/1944, um laun forseta Íslands, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 20. marz 1952, nr. 40.

Auglýsing um framboð og kjör forseta Íslands, undirskrifuð af forsætisráðherra 21. marz 1952, nr. 41.

Auglýsing um framlengingu viðskiptasamnings við Vestur-Þýzkaland, undirskrifuð af utanríkisráðherra 28. marz 1952, nr. 42.

Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til lántöku vegna byggingar áburðarverksmiðju, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 18. apríl 1952, nr. 43.

Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 5 18. maí 1920, um bann við botnvörpuveiðum, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 30. apríl 1952, nr. 44.

Bráðabirgðalög um viðauka við lög nr. 35 27. apríl 1950, um verðlag, verðlagseftirlit og verðlagsdóm, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 6. maí 1952, nr. 45.

Auglýsing um vöruskiptasamkomulag milli Íslands og Danmerkur, undirskrifuð af utanríkisráðherra 13. marz 1952, nr. 46.

Auglýsing um viðskiptasamkomulag milli Íslands og Sviþjóðar, undirskrifuð af utanríkisráðherra 19. apríl 1952, nr. 47.

Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 73 19. júní 1933, um bann við okri, dráttarvexti o. fl., undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 15. maí 1952, nr. 48.

Auglýsing um viðskipta- og greiðslusamning milli Íslands og Tékkóslóvakíu, undirskrifuð af utanríkisráðherra 30. maí 1952, nr. 49.

Auglýsing um loftferðasamning milli Íslands og Sviþjóðar, undirskrifuð af utanríksráðherra 9. júní 1952, nr. 50.

Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 84 1940, um tekjuöflun til iþróttasjóðs, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 16. júní 1952, nr. 51.

Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 93 16. des. 1943, um hafnarbótasjóð, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 52.

Auglýsing um viðskiptasamning milli Íslands og Brasilíu, undirskrifuð af utanríkisráðherra 24. júlí 1952, nr. 53.

Auglýsing um framlengingu viðskiptasamnings við Vestur-Þýzkaland, undirskrifuð af utanríkisráðherra 26. júlí 1952, nr. 54.

Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 48 25. maí 1949, um hlutatryggingasjóð bátaútvegsins, undirskrifuð af forsetanum 20. ágúst 1952, nr. 55.

Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands, nr. 47 frá 30. júní 1942, undirskrifuð af skrifstofustjóranum í menntamálaráðuneytinu 27. ágúst 1952, nr. 56.

Forsetabréf um að reglulegt Alþingi 1952 skuli koma saman til fundar miðvikudaginn 1. október 1952, undirskrifað af forsetanum 4. september 1952, nr. 57.

Bráðabirgðalög um manntal 16. október 1952, undirskrifuð af forsetanum 10. september 1952, nr. 58.

20. dag septembermánaðar 1952. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

173
2. ágúst

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag Eyjafjarðarár.

1. gr.

Félagið heitir „Veiðifélag Eyjafjarðarár". Heimili þess og varnarþing er sama og formanns.

2. gr.

Verkefni félagsins er að auka silungs- og laxveiði í Eyjafjarðará og þverám þeim og lækjum, er í hana renna, með innflutningi fiskseiða, klaki, friðun á fiski og settum reglum um veiðitæki og veiðiaðferðir, eftir því sem lög mæla fyrir.

3. gr.

Félagssvæðið nær yfir allar þær jarðir í Öngulstaða-, Saurbæjar- og Hrafnagilshreppum og lögsagnarumdæmi Akureyrarkaupstaðar og Veigastaði á Svalbarðsströnd, sem land eiga að ánum, en félagsmenn eru allir ábúendur jarðanna, en þær eru: Veigastaðir, Austurhlíð, Ytri-Varðgjá, Syðri-Varðgjá, Eyrarland, Arnarhóll, Knararberg, Leifsstaðir, Kaupangsbakki, Kaupangur, Þórustaðir, Gröf, Skálpagerði, Ytri-Hóll, Syðri-Hóll, Garðsá, Þröm, Þverá, Jódísarstaðir, Staðarhóll, Öngulsstaðir, Björk, Borgarhóll, Munkaþverá, Rifkelsstaðir, Stóri-Hamar, Bringa, Rútsstaðir, Öxnafell, Öxnafellskot, Guðrúnarstaðir, Helgastaðir, Möðruvellir, Stekkjarfletir, Björk, Finnastaðir, Seljahlíð, Gnúpufell, Hrísar, Æsustaðir, Æsustaðagerði, Arnarstaðir, Arnarfell, Hólar, Hólkot, Jökull, Halldórsstaðir, Tjarnir, Hólsgerði, Torfufell, Ytri-Villingadalur, Leyningur, Jórunnarstaðir, Ártún, Skáldstaðir, Kolgrímastaðir, Gullbrekka, Gilsá, Nes, Hleiðargarður, Krónustaðir, Sandhólar, Saurbær, Vellir, Rauðhús, Melgerði, Mikligarður, Yzta-Gerði, Miðgerði, Ölvesgerði, Samkomugerði, Tjarnargerði, Vatnsendi, Litli-Garður, Torfur, Gilsbakki, Möðrufell, Hraungerði, Árbær, Grund I, Grund II, Hólshús, Dvergsstaðir, Litlihóll, Espihóll, Espigrund, Stokkahlaðir, Botn, Hrafnagil, Kroppur, Kristnes, Grísará, Reykhús, Teigur, Syðragil, Ytragil, Vaglar, Hvammur, Litlihvammur, Akureyrarkaupstaður.

4. gr.

Óheimilt er öllum öðrum en félaginu að veiða silung og lax í vötnum þeim, er um getur í 2. gr., nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnar eða framkvæmdarstjóra. Skal þar tekið fram um veiðitíma, veiðitæki og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

5. gr.

Heimilt er félagsstjórn að leigja ár á félagssvæðinu eða hluta af þeim einstökum mönnum eða félögum til stangarveiði, ef sýnilegt þykir að það sé hagur fyrir félagið. Þó má það leyfi eigi vera til lengri tíma en eins árs í senn, nema lögmætur félagsfundur samþykki og tekið hafi verið fram í fundarboði, að slíkt veiðileyfi yrði til umræðu.

6. gr.

Nú ákveður félagið að hafa sameiginlega veiði. Er þá stjórninni heimilt að ráða mann til að standa fyrir veiðinni og er hann framkvæmdastjóri félagsins. Hefur hann aðgang að veiðivötnum þess, þar sem samþykkt hefur verið að stunda félagsveiði, hvenær sem er, á meðan veiðitími stendur yfir. Heimil er honum öll nauðsynleg aðstaða við veiðina, en skylt er að félagið greiði jarðeiganda skaðabætur fyrir spjöll, er verða kunna á arðbærum eignum, eftir samkomulagi eða mati, ef ekki næst samkomulag.

7. gr.

Framkvæmdastjóri annast um framkvæmd félagsveiðinnar, sér um verkun og sölu aflans og færir alla reikninga þar að lútandi. Hann hefur umsjón með því að samþykktir félagsins séu haldnar og gerir leigusamninga, allt í samráði við félagsstjórn.

173
2. ágúst

8. gr.

Stjórn félagsins skipa 5 menn, formaður og 4 meðstjórnendur, og jafnmargir til vara. Stjórnin skiptir með sér verkum. Skulu stjórnarmenn kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Skal einn þeirra að minnsta kosti vera búsettur í Öngulstaðahreppi, einn í Saurbæjarhreppi, einn í Hrafnagilshreppi og einn í Akureyrarkaupstað, og jafnmargir varamenn úr sömu félagsdeildum. Ganga menn úr stjórn til skiptis þannig: Formaður gengur úr eftir eitt ár, tveir meðstjórnendur ganga úr eftir tvö ár, með hlutkesti, og tveir eftir þrjú ár. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorazt undan kosningu í stjórn eitt kjörtímabil í senn, nema lögmæt forföll séu. Þó er honum ekki skylt að taka endurkosningu jafnlengi og hann hefur setið í stjórn. Heimilt er stjórninni að velja sér trúnaðarmenn til eftirlits friðuninni.

Kjósa skal tvo endurskoðendur og tvo varaendurskoðendur til tveggja ára í senn og ræður hlutkesti hverjir ganga úr eftir fyrsta árið.

Á stjórnarfundum ræður afl atkvæða úrslitum mála.

9. gr.

Stjórnin hefur á hendi umsjón með öllum framkvæmdum félagsins. Hún ræður framkvæmdarstjóra, sbr. 6. gr., og gerir við hann samning um kaup og önnur kjör, enda samþykki lögmætur aðalfundur þann samning. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með störfum þess og fjárreiðum öllum.

10. gr.

Aðalfund heldur félagið eigi síðar en í júnímánuði ár hvert.

Aðalfundur er lögmætur ef hann er boðaður skriflega og sé fundarefnis getið í fundarboði, má eigi boða hann með minni fyrirvara en þremur dögum. Nú mætir minna en ¼ félagsmanna á fundi, er fundur þá að vísu ályktunarfær, en boða má aftur til fundar samkvæmt 11. gr., og getur sá fundur upphafið samþykktir hins fyrra, enda sé hann haldinn innan eins mánaðar og eigi minna en helmingur félagsmanna mættur.

Á aðalfundum skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu ári, og leggur fram áætlun og tillögur um starfsemi þess næsta ár. Þar leggur hún og fram reikninga félagsins endurskoðaða og úrskurðar fundurinn þá.

Aðalfundur kveður á um laun stjórnar og annarra starfsmanna félagsins.

Afl atkvæða ræður úrslitum mála á fundum, nema um breytingar á samþykktum sé að ræða eða félagsslit.

11. gr.

Aðra félagsfundi heldur stjórnin þegar henni þykir ástæða til eða ef ¼ félagsmanna æskir þess og tilgreinir fundarefni.

12. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið.

13. gr.

Arður, sem aðalfundur ákveður að úthluta, skiptist milli félagsmanna eftir arðskrá, er lögmætur fundur samþykkir, ⅔ félagsmanna hafa undirritað og ráð-

173 herra staðfest. Gildir hún til 5 ára í senn. Þó er þeim, er telja sig vanhaldna um
2. ágúst skiptingu arðs, heimilt að krefjast þess að arðskrá sé ákveðin með matsgerð.
Náist ekki samkomulag um nýja arðskrá að liðnum fimm árum, gildir gamla arðskráin áfram, þar til ný arðskrá er samþykkt. Félagsmenn greiða gjöld til félagsins í sama hlutfalli og þeir taka arð.

14. gr.

Samþykktum þessum verður ekki breytt nema á aðalfundi og þarf ⅔ atkvæða með breytingunni.
Félaginu má slíta, ef tillaga um það er samþykkt með ⅔ atkvæða á tveimur fundum í röð.

15. gr.

Brot gegn þessum samþykktum varða sektum allt að 1000 krónum, sem renna í sýslusjóð. Með mál út af brotum skal farið sem almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem er gerð samkvæmt lögum nr. 112 9. október 1941, um lax- og silungsveiði, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 2. ágúst 1952.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

174 **FJALLSKILAREGLUGERÐ**
25. ágúst

fyrir Borgarfjarðarsýslu.

I. KAFLI

Stjórn fjallskilamála.

1. gr.

Sýslunefnd hefur á hendi yfirstjórn allra fjallskilamála, samkvæmt gildandi sveitarstjórnarlögum á hverjum tíma, en hreppsnefnd alla umsjá með framkvæmd þeirra.

2. gr.

Hreppsnefndir geta gert nákvæmari ákvarðanir um fjallskil í einstökum atriðum. Þó má eigi þar með raska reglugerð þessari, og skulu hreppsnefndir gæta þess að farið sé eftir ákvæðum hennar.

II. KAFLI

Afréttir og notkun þeirra.

3. gr.

Allt land skiptist í heimalönd og afrétti. Það skulu vera afréttir, sem áður hafa verið. Þó geta hreppsnefndir tekið nýja afrétti, breytt takmörkum afrétta og lagt til þeirra heimalönd eða landshluta einstakra jarða, með samþykki landeigenda og umráðamanna, enda sé landið ekki varið annarra fénaði.

4. gr. 174

Enginn má nota annan afrétt en þann, sem hann á upprekstur á, nema hlut- 25. ágúst
aðeigandi hreppsnefnd leyfi. Enginn nema hreppsnefnd getur tekið fénað af mönnum búsettum utan hrepps í sameiginlegt upprekstarland. Enginn má taka upprekstur í land sitt nema hreppsnefnd í þeim hreppi, er land liggur í, samþykki. Skylt er að láta menn búsetta innan hrepps hafa forgangsrétt að upprekstrarleyfi.

5. gr.

Enginn má taka sameignarafrétt til sérstakra afnota fyrir sjálfan sig, svo sem til slægna eða beitar, nema hann lögum samkvæmt eigi tilkall til þess í afréttinum.

Ef einhver þarf að ná fé sínu af afrétti til sölu eða annarrar förgunar fyrir aðalleitir, skal hann fá til þess leyfi hreppsnefndar, sem veitir það með þeim skilyrðum, er henni þykir við eiga.

III. KAFLI
Fjársmalanir á vorum.

6. gr.

Hver sá, sem hefur jörð til ábúðar eða umráða, er skyldur til að smala heimaland sitt á vorum, eftir því sem hver hreppsnefnd ákveður. Vanræki einhver að láta smala heimaland sitt, skal hreppsnefnd láta smala það á hans kostnað.

7. gr.

Nú finnst fé, er sloppið hefur úr höndum eiganda eða kemur fyrir fjarri eiganda, hvort heldur eru geldar kindur eða lambær, og er þá finnandi skyldur, ef honum er unnt, að hirða og rýja geldfé og sömuleiðis ær, þegar tími er til kominn og einnig að marka ómörkuð lömb gegn sanngjarnri greiðslu.

IV. KAFLI
Um rekstur í afrétt og ágangsfénað.

8. gr.

Hreppsnefnd skal sjá um, að sauðfé þegar það er komið úr ull, svo og stóðhross, sé rekið til afréttar svo tímanlega að vorinu, sem árferði og önnur atvik leyfa (sbr. þó 13. gr.).

Reka skal þannig í gegnum heimalönd manna, að sem minnstur bagi verði að, og aldrei yfir tún og engjar, nema önnur leið sé ófær.

Aldrei má reka fénað annarra manna til afréttar án leyfis, nema afréttarfénaður sé, fé komið úr ullu og tryppi og lömb mörkuð.

9. gr.

Enginn, sem hefur rétt til að nota afrétt, má hafa stóðhross eða sauðfé í heimalandi að sumrinu, nema í fjárheldri girðingu sé eða hreppsnefnd og nágrannar leyfi, enda ábyrgist eigandinn að fénaðurinn geri engan skaða.

Nú er fénaður eigi rekinn til afréttar og má þá hreppsnefnd láta reka hann á kostnað eiganda.

10. gr.

Ef sauðfé eða hross ganga úr afrétti á sumrin í heimalönd, getur sá, er fyrir ágangi verður, gert hreppsnefndinni aðvart um það. Skipar hún þá fyrir um smölun þess og rekstur til afréttar, eða til hreppstjóra, hafi ágangurinn stafað af

174 fénaði af öðru upprekstrarsvæði, og lætur hann eiganda hirða fénaðinn. Ber þá
25. ágúst hreppsnefnd í þeim hreppi, sem ágangsfénaðurinn var úr, að greiða kostnað við smölunina og reksturinn. Ella greiði landráðandi ¼ hluta, en fjallskilasjóður ¾ hluta kostnaðar.

V. KAFLI
Fjallskilaskyldur og fjallskil.

11. gr.

Skylt er að gera fjallskil af öllu sauðfé og stóðhrossum, hvort sem fénaðurinn er rekinn úr heimalandi eða ekki (sbr. þó 13. gr.).

Hreppsnefnd jafnar niður fjallskilum. Skal hver leggja til fjallskila það sem hreppsnefnd ákveður.

Hver húsbóndi er skyldur að inna af höndum fjallskil fyrir allan þann fénað, sem hann hafði á fóðrum veturinn næsta á undan og einnig þann fénað, er hann og heimamenn hans fluttu inn í hreppinn frá þeim tíma, er fóðurskoðun fór fram, enda er honum skylt að tilkynna flutninginn til oddvita hreppsnefndar fyrir júlílok.

Heimilt er hreppsnefnd, ef afréttarskyldum búpeningi hefur fækkað mjög, svo að afréttir séu ekki að fullu nýttir að áliti hreppsnefndar, að jafna fjallskilakostnaði á landverð bújarða eftir gildandi fasteignamati. Ef um miklar hlunnindajarðir er að ræða, er þó skylt að draga frá landverð, er stafar af hlunnindunum.

12. gr.

Tvennar aðalleitir skal gera á hverju hausti í afréttum og heimalöndum og skal þá smalað bæði fé og hrossum. Auk aðalleita skal fara fram smölun allra heimalanda fyrsta mánudag í nóvember. Senda skal menn, eftir því sem þörf krefur til að hirða fé í útréttum, sem fjárvon er í. Útréttir kallast réttir utan leitarsvæðisins

Hver bóndi er skyldur til að leita land ábýlisjarðar sinnar, nema hreppsnefnd telji landið að einhverju leyti notað sem afrétt eða hafi gert samning um það við umráðendur jarðarinnar (sbr. 3. gr.). Skylt er og bónda að koma öllum aðkomufénaði til skilaréttar í tæka tíð.

Þótt jörð sé ekki í ábúð, hvíla sömu skyldur á eiganda hennar eða umráðanda.

13. gr.

Nú á búandi tilkall til afréttar á viðkomandi leitarsvæði, en kaupir með leyfi hreppsnefndar annars staðar upprekstur eða er eigandi að upprekstrarlandi í öðru leitarsvæði, er hann kýs að nota, og notar þá eigi sinn eiginn afrétt heima fyrir, greiðir hann þá fjallskil á báðum stöðum, þó ekki nema hálft gjald heima fyrir.

Eigi sveitarfélag engan afrétt, né hafi umráðarétt yfir upprekstrarlandi, verða hreppsbúar að hafa fénað sinn í heimalöndum, gera þeir þá ekki fjallskil á afrétt. Eigi að síður ber þeim skylda til að sjá um hirðingu fjár síns í útréttum.

14. gr.

Hreppsnefndir allra hreppa innan hvers leitarsvæðis skulu á sameiginlegum fundi setja reglur um fyrirkomulag leita, sendingu manns í útréttir og annað það, er þörf þykir, að samvinna sé um. Hafi tveir eða fleiri hreppar sameiginlegt upprekstrarland, skulu hreppsnefndir þeirra hafa árlega fund með sér og gera áætlun um fjallskilakostnað á upprekstrarsvæðinu og skipta með sér sameiginlegum kostnaði. Til þess fundar boðar oddviti þess hrepps, er skilarétt stendur í.

15. gr. 174

Hver hreppsnefnd jafnar niður fjallskilum á hreppsbúa sína. Við niðurjöfnun skal leggja fjallskilaskyldan fénað í einingar, þannig að 1 kind telst ein eining og eitt hross 5 einingar. Hreppsnefnd má leggja allt að helmingi fjallskilakostnaðar á í peningum og skal gæta þess, að það gjald komi sem jafnast niður að réttri tiltölu. Sé einungis um fjallskilakostnað af jarðeign að ræða, má þó leggja hann allan á í peningum. Rennur gjald þetta í sjóð er nefnist fjallskilasjóður og er eign þess hrepps, þar sem það er lagt á, og skal goldið til oddvita fyrir nóvemberlok ár hvert. 25. ágúst

Öll vinna við fjallskil skal lögð í dagsverk og dagsverk metið sem næst gildandi kauptaxta.

Á niðurjöfnunarfundi skal kjósa leitarstjóra og rekstrarstjóra, enn fremur tvo marklýsingamenn. Þeir skulu kosnir af hreppsnefnd þess hrepps, er skilarétt stendur í. Niðurjöfnun skal birt þannig, að fjallskilaseðill gangi bæ frá bæ um hreppinn og hafi hann þingboðsrétt. Á fjallskilaseðli skal tilgreina upphæð fjallskilakostnaðar hvers einstaks manns, hvaða fjallskil hver á að inna af höndum, hversu mikið ber að greiða í peningum og annað það, sem þörf þykir að taka fram fjallskilum viðvíkjandi. Niðurjöfnun skal lokið svo tímalega, að hún geti orðið öllum hlutaðeigendum kunn eigi síðar en viku áður en leitir byrja.

16. gr.

Leitarsvæði hverrar skilaréttar skal hafa sameiginlegan fjallskilasjóð, er oddviti þess hrepps, er skilarétt stendur í, varðveitir. Í þann sjóð rennur andvirði allra ómerkinga og óskilafjár og hrossa, er ekki finnst eigandi að. Geti sjóðurinn ekki staðið undir þeim gjöldum, er úr honum ber að greiða, leggja fjallskilasjóðir hreppanna honum það til, er á vantar. Framlag fjallskilasjóða hreppanna greiðist eftir því hlutfalli, sem hreppsnefndir þær, er hlut eiga að máli hafa samþykkt á sameiginlegum fundi sínum.

Reikningur fjallskilasjóðs skal árlega sendur með hreppsreikningum til sýslunefndar. Reikningsár sjóðsins skal vera almanaksárið.

Allur kostnaður við fjallskilamál skal greiðast úr fjallskilasjóði nema öðruvísi sé ákveðið. Komist fé eða hross ekki til rétts eiganda, heldur sé selt eða ráðstafað á annan hátt, af því að hreppsnefnd í þeim hreppi, sem fénaður er úr, telji það hagkvæmara, skal borga allan áfallinn kostnað á þann fénað úr fjallskilasjóði. Þó skal hreppsnefnd tilkynna eiganda, ef um hross er að ræða, áður en hún ráðstafar því til sölu, og má eigandi þá sækja hrossið á sinn kostnað.

17. gr.

Sérhver maður, er fjallskil á að inna af hendi, skal vanda vel tillag sitt, svo sem það að senda fullgilda og vel útbúna menn í leitir og útréttir, o. s. frv.

Láti einhver farast fyrir að senda mann í leitir eða gera þau fjallskil, sem hann er kvaddur til á fjallskilaseðli, skal hann borga tvöfalt dagkaup fyrir hvern leitardag miðað við gildandi verkamannakauptaxta.

Ef einhver sendir mann í leitir, sem leitarstjóri telur óhæfan sökum ágalla eða ills útbúnaðar, skal vísa honum heim aftur, og er þá sá er þann mann sendi, skyldur að borga fjallskil eins og hann hefði engan sent. Sama gildir um mann í útréttir.

Sannist það, að leitarmaður eða annar, sem fjallskil á að vinna, vanræki skyldu sína, getur hreppsnefnd krafizt uppbótar frá honum, eða þeim sem hann sendi. Vilji hann ekki hlýta úrskurðinum, getur hann skotið máli sínu til sýslunefndar.

Gjaldi fyrir leitarsvik og aðra vanrækslu á fjallskilum má verja til að kaupa mann til fjallskilanna, ella renni það í fjallskilasjóð þess hrepps, sem hlut á að máli.

18. gr.

Hlutverk og skyldur leitarstjóra.

Enga aðalleit má gera nema leitarstjóri sé í henni og stjórni henni, enda skulu leitarmenn skyldir að hlýða honum. Áður en leit hefst kannar leitarstjóri lið sitt, og ef svo reynist að einhverja vanti eða einhverjir reynast óhæfir til að fara í leit, kaupir hann menn í þeirra stað. Leitarstjóri skipar fyrir um, hvernig hver leitarmaður hagar göngu sinni, gætir þess vel að allir vandi verk sín, að söfnin séu rekin með reglu til rétta, svo að þau séu þangað komin í tæka tíð, allrar mannúðar sé gætt við skepnurnar, að lamakindur séu fluttar til byggða eða þeim lógað, sé ekki annað unnt, og að safnsins sé gætt unz réttarstjóra ber að taka við því.

19. gr.

Hlutverk og skyldur rekstrarstjóra.

Rekstrarstjóri stjórnar útréttarmönnum, og eru þeir skyldir að hlýða honum. Rekstrarstjórar skulu gera sitt ítrasta til þess að ekki verði fé eða hross eftir í útréttum, og fari fram töfludráttur mega réttarmenn ekki fara frá réttinni, fyrr en hann er afstaðinn. Sé einhver skepna svo fötluð, að hún verði ekki rekin með öðru fé, skal rekstrarstjóri koma henni í gæzlu eða ráðstafa henni á annan hátt, þyki honum það hagkvæmara fyrir eiganda. Komi hann kindinni í gæzlu, skal hann svo fljótt sem verða má tilkynna það eiganda, sem þá sækir hana eða ráðstafar á sinn kostnað. Sama máli gegnir ef kind fatlast eða uppgefst í rekstri, að rekstrarstjóri verður að koma kindinni til bæja eða lóga henni sé ekki annað unnt. Rekstrarstjóri skal og gæta þess, að fé sé rekið gætilega, svo að það ekki uppgefist eða meiðist að óþörfu.

20. gr.

Um eftirleitir.

Eftir að aðalleitir eru afstaðnar geta hreppsnefndir, ef þeim þykir ástæða til, látið gera enn eina almenna leit á leitarsvæðum þeim, er þær eiga að sjá um. Til þeirrar leitar má gera aukaniðurjöfnun á alla hlutaðeigendur. Leitin kallast eftirleit og sé ákveðin og boðuð með nægum fyrirvara.

21. gr.

Nú þykir einhverjum niðurjöfnun fjallskila eigi rétt og vill fá leiðrétting á því, ber honum þá engu að síður að inna þau af hendi, en sent getur hann rökstudda kæru til hreppsnefndar fyrir 15. okt. og beðið hana lagfæringar. Sætti kærandi sig ekki við aðgerðir hreppsnefndar, getur hann krafizt úrskurðar sýslunefndar.

VI. KAFLI

Réttir og réttahöld.

22. gr.

Réttir, leitarsvæði og réttardagar:

Þessar skulu vera skilaréttir sýslunnar:

1. **Rauðsgilsrétt.** Leitarsvæði: Hvítá takmarkar að norðan, en Langjökull að austan. Ok og Flókadalsá að sunnan.

   Fyrri Rauðsgilsrétt skal vera föstudaginn í 23. viku sumars, síðari föstudaginn í 25. viku sumars. Á þessu leitarsvæði skal vera sundurdráttarrétt á Húsafelli. Úrtíningur rekist til Rauðsgilsréttar.

2. **Oddsstaðarétt.** Leitarsvæði: Takmarkast að norðan af Hvítá og leitarsvæði Rauðsgilsréttar. Að austan ræður Þórisjökull og síðan sýslumörk Borgarfjarðarsýslu um Brunnavatnsós og í Kvígindisfell. Að sunnan stefna úr Kvígindisfelli syðst í Suðurárupptök og síðan Suðurá í Eiríksvatn. Úr Eiríksvatni hreppamörk Lundarreykjadals og Skorradals út á Stórafell og þaðan bein stefna suður í Skorradalsvatn. Síðan ræður Skorradalsvatn og Andakílsá til sjávar. 174 25. ágúsi

Fyrri Oddsstaðarétt skal vera miðvikudaginn í 22. viku sumars, síðari laugardaginn í 25. viku sumars. Heimilt er hreppsnefnd að láta rétta stóði í Oddsstaðarétt þriðjudaginn í 22. viku sumars. Á þessu leitarsvæði skal vera sundurdráttarrétt á Reykjum mánudaginn í 22. viku sumars og fimmtudaginn í 25. viku sumars. Úrtíningur rekist til Oddsstaðaréttar og Bakkakotsréttar.

3. **Bakkakotsrétt.** Leitarsvæði: Lönd Efstabæjar, Sarps, Fitja, Vatnshorns og Bakkakots.

Fyrri Bakkakotsrétt skal vera mánudaginn í 22. viku sumars, síðari fimmtudaginn í 25. viku sumars.

4. **Hrafneyrarrétt.** Leitarsvæði: Syðst úr Kvígindisfelli um suðurtakmörk Stóra-Botnsdals til sjávar. Að vestan hreppamörk Hvalfjarðarstrandarhrepps og Leirársveitar upp á Miðfitjahól. Þaðan ræður há Skarðsheiði í upptök Villingadalsár, þá Villingadalsá og síðan Dragaá í Skorradalsvatn. Að norðan Skorradalsvatn að landamerkjum Vatnshorns og Haga. Síðan ræður leitarsvæði Bakkakotsréttar.

Fyrri Hrafneyrarrétt skal vera miðvikudaginn í 22. viku sumars, síðari laugardaginn í 25. viku sumars.

5. **Hreppsrétt.** Leitarsvæði: Að norðan ræður leitarsvæði Oddsstaðaréttar. Að austan og sunnan leitarsvæði Hrafneyrarréttar að Miðfitjahól. Þaðan bein lína í upptök Seleyrargils. Þaðan ræður Seleyrargil til sjávar.

Fyrri Hreppsrétt skal vera mánudaginn í 22. viku sumars, síðari fimmtudaginn í 25. viku sumars.

6. **Hafnarrétt.** Leitarsvæði: Leirár- og Melahreppur að leitatakmörkum Hreppsréttar og Hrafneyrarréttar.

Fyrri Hafnarrétt skal vera þriðjudaginn í 22. viku sumars, síðari föstudaginn í 25. viku sumars.

7. **Reynisrétt.** Leitarsvæði: Skilamannahreppur, Innri-Akraneshreppur og Akraneskaupstaður.

Fyrri Reynisrétt skal vera mánudaginn í 22. viku sumars, síðari fimmtudaginn í 25. viku sumars.

23. gr.

Allir þeir, sem jörð hafa til ábúðar eða nytja eða fé eiga, eru skyldir til að vinna að byggingu rétta og ómerkingadilka og viðhaldi þeirra, hver að sínum hluta, eftir því, sem hreppsnefnd ákveður.

Við hverja aðalrétt skulu allar jarðir í upprekstrarfélaginu eiga nægilegt dilkrúm, hver fyrir sig eða fleiri í félagi, og eru ábúendur þeirra skyldir að kosta byggingu dilkanna og viðhald þeirra eftir réttri tiltölu.

Enn fremur skulu vera sérstakir dilkar, einn eða fleiri eftir þörfum, fyrir fé úr öðrum leitarsvæðum eða hreppum, er íbúar hlutaðeigandi upprekstrarfélags eða hrepps byggja og viðhalda á sinn kostnað, nema svo sé um samið, að upprekstrarfélagið kosti byggingu þeirra og viðhald á móti því, að hlutaðeigandi upprekstrarfélag sýni því aftur sömu skil.

174
25. ágúst

24. gr.

Hreppsnefnd skal sjá um:

a. að almenningar rétta séu nógu stórir,
b. að sérhver maður innan leitarsvæðisins, sem fjárvon á við réttina, hafi nógu stórt dilkrúm fyrir fé sitt, svo ekki þurfi að hleypa út úr dilknum fyrr en að afstöðnu réttarhaldi,
c. að til séu nógu margir og stórir dilkar fyrir útréttarfé og nægilega stór ómerkingadilkur,
d. að allir veggir réttanna séu traustir og stöðugir og svo háir, að engin sauðkind geti stokkið yfir þá,
e. að grindur séu í öllum dilkshliðum.

25. gr.

Vanræki einhverjir að vinna að réttar- og dilkbyggingu, má hreppsnefnd útvega til þess menn á þeirra kostnað.

Vilji upprekstrarfélagið byggja leitarskála eða gerði til þess að geyma safnið í að næturlagi, skal vinnu og kostnaði við það jafnað niður eftir sömu hlutföllum og fjallskilum.

26. gr.

Réttarbóndi, þar sem safns er gætt náttlangt, fær fyrir usla og átroðning allt að 300 kr. að viðbættri vísitöluhækkun.

27. gr.

Réttarstjóri stjórnar skilarétt og tekur hann við af leitarstjóra, þegar markljóst er, og lætur þá þegar fara að rétta. Hann gerir sér far um, að allt fari skipulega fram meðan á réttarhaldinu stendur, hefur vald til að banna fjárkaup, slark, óreglu og allt annað, sem tafið getur fyrir réttarhaldinu. Skyldir eru allir að hlýða skipunum réttarstjóra og getur hann kært þá til sekta, ef út af er brugðið. Hann getur skipað annan í sinn stað, ef á þarf að halda.

Réttarstjóri skal sjá um, að ómerkingar séu settir í ómerkingadilk, svo að eigendum gefist kostur á að láta ær helga sér þá.

Enginn má taka ómerking án leyfis réttarstjóra.

Enginn má hleypa út úr dilk fyrr en réttarstjóri leyfir og búið er að kanna féð í dilknum. Að þeim starfa eru allir skyldir að vinna, þeir sem réttarstjóri nefnir til þess. Hvert dilksfélag kýs sér dilkstjóra, og ber þeim að aðstoða réttarstjóra eftir því, sem þörf krefur.

Hreppstjóri þess hrepps, sem rétt liggur í, skal ætíð vera við réttina og gæta lögreglu.

Marklýsingamenn skulu lýsa öllum mörkum eftir að töfludráttur hefst. Greini þá á um mark, skal réttarstjóri tilnefna þrjá menn, er þá lýsa markinu og telst það rétt mark skepnunnar, sem meiri hluti þeirra telur rétt vera.

28. gr.

Það er skylda sérhvers manns á upprekstrarsvæðinu, er fjárvon á í skilaréttinni, að hafa þar nægan mannafla að hirða fénað sinn. En ef einhver vanrækir þetta, er réttarstjóra heimilt að láta draga fénað hans og reka heim til hans á hans kostnað.

VII. KAFLI
Eftirleitir einstakra manna og fundarlaun.

29. gr.

Einstökum mönnum er heimilt að leita að fénaði í afréttum eftir að aðalleitir hafa farið fram að haustinu. Hafi hreppsnefnd ákveðið eftirleit, en einstakir menn finna fé í afrétt áður en hún er framkvæmd, eiga þeir ekki kröfu á fundarlaunum úr fjallskilasjóði fyrir þann fénað, en heimilt er hreppsnefnd þó að greiða einhverja þóknun fyrir slíkt úr sjóðnum, ef henni þykir ástæða til.

Ákveða skal á fjallskilafundi, hver skuli fundarlaun fyrir fénað, áður óheimtan, er finnst í afrétti eftir leitir.

Fundarlaun fyrir óheimt fé, er finnst í eftirleitum eða endranær, greiðist úr fjallskilasjóði þess upprekstrarfélags, sem fjallskil voru greidd í af hinu fundna fé.

Fyrir heiman að sloppið fé, er finnst í eftirleitum, borgar eigandi sjálfur fundarlaun.

Kostnað við rekstur hins fundna fjár, eftir að það er komið til byggða, innan leitarsvæðisins, ber eigandi sjálfur.

Hið sama gildir um hross.

VIII. KAFLI
Meðferð óskilafjár.

30. gr.

Alla ómerkinga, svo og allt fé með vafasömum mörkum eða marki, sem ekki finnst við töfludrátt, enda hafi þá verið notaðar markaskrár úr nærliggjandi sýslum, skal afhenda hreppstjóra. Skal hann í lok hverrar réttar selja allt það fé, og ómörkuð fölöld, sem ekki hefur gengið út við opinbert uppboð. Uppboðið gerir hann heyrum kunnugt, birtir söluskilmála, nefnir uppboðsvotta og ritar hjá sér í uppboðsbók hreppsins mörk og lýsingu á sölufé eftir marklýsingamönnum.

31. gr.

Óskilafé, sem finnst eftir réttir, skal hreppstjóri selja við opinbert uppboð.

32. gr.

Fyrir lok hvers árs skal hreppstjóri senda sýslumanni eða þeim, er sýslunefnd ákveður, skýrslu um selt óskilafé í sínum hreppi. Sýslumaður eða sá, er sýslunefnd ákveður, skal síðan auglýsa hinn selda fénað í Lögbirtingablaðinu.

33. gr.

Af andvirði óskilafjár greiðist uppboðskostnaður, þar með talin sölulaun, auglýsingakostnaður, svo og fundarlaun. Að öðru leyti greiðist eiganda fjárverðið, ef hann innan næstkomandi septembermánaðarloka sannar eignarrétt sinn.

Þegar lokið er útborgun óskilafjárverðs hvers árs, skal hreppstjóri senda oddvita afrit af uppboðsbók hreppsins um óskilafjársölu á árinu, ásamt sundurliðaðri skýrslu um það, hverjum fjárverðið er greitt. Jafnframt sendi hann oddvita eftirstöðvar af óskilafjárverðinu og skal það renna í viðkomandi fjallskilasjóð.

Skilríki hreppstjóra fyrir sölu óskilafjár skal síðan fylgja fjallskilasjóðsreikningnum sem fylgiskjal.

174
25. ágúst

IX. KAFLI
Hirðing hrossa á haustum.

34. gr.

Réttarstjóri skal gæta þess, að hryssum sé gefinn kostur á að helga sér ómerkuð folöld, og má enginn taka þau til hirðingar án leyfis hans. Einnig skal hann eftir mætti gæta þess, að hryssur klumsi ekki meðan á réttarhaldi stendur.

Hross þau, sem eftir eru, þegar töfludrætti er lokið, skulu þegar seld af hreppstjóra í þeim hreppi, er réttin stendur í. Gilda um það sömu ákvæði og um sölu óskilafjár, þó með þeirri undantekningu, að hross skal ætíð selja með 12 vikna innlausnarfresti. Hrossin eru í geymslu kaupanda frá söludegi, en ekki í ábyrgð hans fyrr en að innlausnarfrestinum liðnum. Gæzlukaup og hagatollur er 100 aurar um sólarhringinn og reiknast frá söludegi til þess tíma, er hrossið er tekið, þó aldrei lengur en 12 vikur.

Komi hross á hús og hey, skal fóðurkostnaður greiddur eftir mati hreppsnefndar í þeim hreppi, sem hrossið var geymt í.

Verði hæstbjóðandi eigandi hrossins að innlausnarfresti liðnum ber honum hvorki hagatollur, gæzlukaup né greiðsla fyrir fóður.

35. gr.

Almenn hrossasmölun skal fara fram fyrsta föstudag í vetri. Skulu þá öll ókunn hross, sem fyrir koma í heimalöndum, rekin á þann stað í hreppi hverjum, sem viðkomandi hreppsnefnd ákveður, og þeim réttað þar.

Um óskilahross, sem fyrir koma við smölun þessa, gilda sömu reglur og um óskilahross við réttir. Sé ekki unnt vegna veðurs að smala hinn tiltekna dag, skal það gert næsta virkan dag, sem veður leyfir.

36. gr.

Eftir hvert uppboð á óskilahrossum, skal hreppstjóri, innan tveggja daga, hafa sent á stað til hreppstjóra í aðliggjandi hreppum tilkynningu um söluna, ásamt lýsingu á hinum seldu hrossum. Í tilkynningunni skal tilgreina nafn og heimili kaupanda. Gangi hrossin ekki út, skal auglýsa þau sem annað óskilafé.

X. KAFLI
Mörk sauðfjár og hrossa og markaskrár.

37. gr.

Hver maður skal einkenna fé sitt og hross með glöggu marki, og brennimerkja hyrnt fé með hreppsbrennimarki á hægra horni.

Hreppabrennimörk skulu vera þessi:

Fyrir	Hvalfjarðarstrandarhrepp	B 1
—	Innri-Akraneshrepp	B 2
—	Skilmannahrepp	B 3
—	Leirár- og Melahrepp	B 4
—	Andakílshrepp	B 5
—	Skorradalshrepp	B 6
—	Lundarreykjadalshrepp	B 7
—	Reykholtsdalshrepp	B 8
—	Hálsahrepp	B 9
—	Akraneskaupstað	A K

Ef fullorðið fé er ekki hreppsmerkt á hornum eða plötumerkt í eyra, getur eigandi þess ekki krafizt skaðabóta þótt fé hans verði eftir í útréttum, enda ber þá fjallskilasjóði ekki að borga gæzlukostnað og annan kostnað, er á slíkt fé kann að falla. 174 25. ágúst

38. gr.

Fé skal draga eftir mörkum. Markið helgar eiganda kind, nema sönnun komi fyrir, að annar eigi. Kind, sem ekki ber rétt mark manns, er honum óheimilt að draga sér, hve lítið sem á vantar. Úr öllum ágreiningi, er rísa kann út af vafamörkum, skera marklýsingamenn. Verði þeir ekki samdóma, fer um það svo sem fyrir er mælt í 30. gr. Ef kind er með brennimarki eða hornamarki annars en þess, er á eyrnamarkið, skal sá talinn eigandi, sem á brennimarkið eða hornamarkið og skal hann þá, ef eigandi eyrnamarks krefst þess, gera grein fyrir því, hvernig hann hefur eignazt kindina. Kind, sem hefur eyrnamark eins, brennimark annars og hornamark þess þriðja, skal talin eign þess, er brennimarkið á, þó skal hann ef krafizt er, gera grein fyrir því, hvernig hann hefur eignazt hana.

39. gr.

Enginn má taka upp mikil særingarmörk né mörk, sem vandi er að marka svo auðþekkjanleg séu. Ekki má nota mörk, sem eru meira en níu hnífsbrögð alls. Þessi mörk er leyfilegt að nota: Andfjaðrað, biti, blaðrifað, blaðstýft, fjöður, gagnbitað, gagnfjaðrað, gat, hamrað, hangfjöður, heilhamrað, heilrifað, hvatrifað, hvatt, jaðrað (hálft af), lögg, miðhlutað, oddfjaðrað, sneiðrifað, sneitt, stig, stúffjaðrað (stýft hálft af), stúfrifað, stýft, sylt, tvírifað í sneitt, tvírifað í heilt, tvírifað í stúf, tvístýft.

Fleiri en tvö undirben má ekki nota sama megin á eyra.

Mörk þau, sem ekki er leyft að nota samkvæmt þessari grein, mega þó notast af núverandi eigendum þeirra, en mega ekki ganga að erfðum, kaupum eða gjöfum.

Jafnan skal auglýsa í markaskrá sýslunnar hvaða mörk leyfilegt er að nota.

40. gr.

Sýslunefnd skal láta prenta markaskrá sýslunnar 10. hvert ár, þegar ártalið stendur á heilum tug. Skal hver markeigandi koma marki sínu í hana, og má enginn nota mark, sem ekki er prentað í markaskránni (sbr. þó 45. gr.). Sýslunefnd ákveður greiðslu fyrir hvert mark, en markeigandi fær ókeypis eitt eintak af markaskránni. Einnig skal sýslunefnd sjá um, að nægilega mörg eintök af markaskránni séu send ókeypis til allra hreppa utan sýslu, sem fjársamgöngur eru við.

Gjald það, er sýslunefnd ákveður fyrir mörkin, skal ætíð vera svo hátt, að það nægi fullkomlega fyrir öllum kostnaði við markasöfnun, umsjón með skrásetningu og prentun markanna. Ef afgangur verður, þegar allur kostnaður við markasöfnun og prentun er greiddur, skal hann leggjast í sýslusjóð.

41. gr.

Sýslunefnd kýs mann til að sjá um útgáfu markaskrár og til þess að hafa umsjón með upptöku nýrra marka á milli þess að markaskrá er gefin út (sbr. 45. gr.).

Markasöfnun skal fara fram í októbermánuði árið áður en prenta skal skrá. Hreppstjórar safna mörkum hver í sínum hreppi.

Hvert mark skal ritað á sérstakan seðil með tilgreindu nafni og heimilisfangi markeiganda. Að öðru leyti ákveður markaskrárhöfundur gerð markaseðla.

174 42. gr.

25. ágúst Að lokinni söfnun markaseðla senda hreppstjórar þá markaskrárhöfundi, er sýslunefnd hefur valið. Skal hann athuga markaseðlana, raða upp mörkum og athuga um sammerkingar innan sýslu og í nærliggjandi sýslum. Skal hann fella niður þau nýupptekin mörk, sem eru sammerkt eða um of lík eldri mörkum, svo og mörk er líkjast um of hvert öðru, og enn fremur mörk, sem ekki má upptaka samkvæmt ákvæðum reglugerðar. Nú hefur markaskrárhöfundur fellt niður mark og skal hann þá tilkynna það marktakanda bréflega og jafnframt benda honum á annað mark, er hann geti fengið, sem líkast því, er hann hefur kosið. Hafi hann eigi svarað bréfi markaskrárhöfundar fyrir febrúarlok, skal líta svo á, að hann taki markið, er markaskrárhöfundur benti honum á, og skal þá prenta það í markaskránni. Enginn maður má eiga fleiri en tvö sauðfjármörk og eitt hrossamark.

Vilji einhver taka upp nýtt mark, milli þess er markaskrá er prentuð, skal hann tilkynna það markaskrárhöfundi og fá til þess leyfi hans. Að því fengnu skal hann láta prenta það á sinn kostnað í Lögbirtingablaðinu og er það þá fyrst heimilt til notkunar. Sama máli gegnir um þann, er flyzt inn í sýsluna, að hann verður að fá samþykki markaskrárhöfundar til þess að mega nota áfram það mark, er hann áður átti.

Hreppstjórum er skylt að færa öll mörk úr sýslunni, sem auglýst eru í Lögbirtingablaðinu, inn í markaskráreintök þau, sem nota skal við töfludrátt í skilaréttum.

Sýslunefnd Borgarfjarðarsýslu skal leita samvinnu við sýslunefndir í Mýrasýslu, Dalasýslu, Strandasýslu, Húnavatnssýslu, Árnessýslu, Kjósarsýslu og Gullbringusýslu um ráðstafanir til þess að afstýra sammerkingum á þeim svæðum, er fjársamgöngur geta komið fyrir á.

XI. KAFLI
Fjárrekstrar.

43. gr.

Þegar sauðfé eða hross er rekið um héraðið, skal þess gætt, að rekstri hverjum fylgi ætíð nægilega margir og duglegir rekstrarmenn, svo að sem minnstur bagi verði að fyrir þá, er lönd þau eiga, sem um er rekið eða í er áð. Eigi má leggja upp með slíka rekstra fyrri en markljóst er orðið og eigi má halda áfram á kvöldi, þegar mjög er orðið skuggsýnt, nema brýn nauðsyn beri til.

Allt fé í slátur-fjárrekstrum skal vera merkt ákveðnum rekstrarmerkjum, er séu svo glögg, að þau sjáist tilsýndar í björtu og svo traust, að þau máist ekki af í votviðrum. Rekstrarforingja ber að gæta þess vandlega, að annað fé lendi ekki saman við reksturinn. En komi það fyrir, skal hann, þegar hann verður þess var, draga það fé úr rekstrinum og annast um, að það komist í átthaga sína, eigendum að kostnaðarlausu.

Skaða, sem hlýzt af því, að út af þessu er brugðið, ber eiganda eða umsjónarmanni rekstursins að greiða eiganda fjárins. En sannist það, að skaðinn stafi af skeytingarleysi rekstrarmanns, skal hann sæta sektum.

Skylt er eigendum sláturhúsa að láta fara fram markaskoðun á öllu fé, sem þar er slátrað.

44. gr.

Það er stranglega bannað að svelta fénað, frekar en minnst verður hjá komizt, hundbeita hann að óþörfu eða misþyrma honum á nokkurn hátt við fjárréttir, í rekstrum, gæzlu, fjallgöngum eða heimasmölun.

XII. KAFLI 174
Almenn ákvæði. 25. ágúst

45. gr.

Sýslunefnd sker úr öllum ágreiningi milli hreppsnefnda út af fjallskilamálum. Undir úrskurð hennar heyra líka allar kærur og kröfur á hendur hreppsnefndum og hreppstjórum snertandi fjallskil. Enn fremur geta einstakir menn komið sér saman um að leggja slík mál undir úrskurð sýslunefndar.

46. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum frá 50 til 2000 kr., nema þyngri hegning liggi við eftir öðrum lögum, og renna sektirnar í fjallskilasjóð þess leitarsvæðis, sem brotið er framið í.

47. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum gegn reglugerð þessari, skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Borgarfjarðarsýslu hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt 41. gr. sveitastjórnarlaga, nr. 12 31. maí 1927, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi fjallskilareglugerð fyrir Borgarfjarðarsýslu, nr. 74 9. ágúst 1920, ásamt síðari breytingum.

Landbúnaðarráðuneytið, 25. ágúst 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

FJALLSKILAREGLUGERÐ 175
26. ágúst

fyrir Mýrasýslu.

I. KAFLI
Um stjórn fjallskilamála.

1. gr.

Sýslunefndin í Mýrasýslu hefur á hendi yfirstjórn allra fjallskilamála innan takmarka sýslunnar, eins þótt afréttur eða fénaður, er þar gengur, sé eign utansýslubúa. Hún sker úr ágreiningi og kærumálum, er til hennar verður skotið samkvæmt reglugerð þessari.

2. gr.

Málefni þau, sem nefnd eru í 1. gr., standa undir umsjón og framkvæmd hreppsnefndanna í Mýrasýslu, hverrar í sínum hreppi. Þær skulu gæta þess, að reglugerðinni sé hlýtt og ef eitthvað er vanrækt af því, er hún fyrirskipar, eða brotið gegn ákvæðum hennar, að fullar bætur komi fyrir.

Hreppsnefndir, hver í sínum hreppi, gera allar nákvæmari ákvarðanir um fjallskil og aðrar framkvæmdir samkvæmt reglugerð þessari eftir þörfum. Þær hafa úrskurðarvald í öllum ágreinings- og kærumálum innan hrepps. Úrskurðum þeirra má skjóta til sýslunefndar.

175 26. ágúst

Þar sem tveir eða fleiri hreppar eða partar af hreppum eiga einn afrétt saman, hafa hreppsnefndir allra þeirra stjórn fjallskilamála á hendi í sameiningu. Oddvitinn í þeim hreppi, er rétt sú liggur í, er afrétturinn á að leitast til, skal kveðja til funda þeirra, er skipa eiga slíkum málum. Á fundum þessum ræður afl atkvæða.

3. gr.

Nú er afréttur innan ummerkja Mýrasýslu notaður af hreppsfélagi annarrar sýslu, og er þá heimilt að fela hreppsnefndinni í þeim hreppi umsjón og framkvæmd fjallskila á afréttinum. Fer þetta eftir samkomulagi við hreppsnefnd þess hrepps, er afréttur liggur í, en að öðru leyti eftir fyrirmælum þessarar reglugerðar.

II. KAFLI

Um notkun afrétta.

4. gr.

Skylt er að láta stóðhross, geldfé og dilkær ganga á afrétti til sumarbeitar, nema fengið sé leyfi hreppsnefndar og nágranna til þess að hafa það í heimahögum eða leyft sé í löggiltri samþykkt, þó svo, að eigandi fénaðar ábyrgist, ef skaði hlýzt af.

5. gr.

Enginn má nota annan sameignarafrétt en þann, er hann á upprekstur á, nema hlutaðeigandi hreppsnefnd eða hreppsnefndir leyfi. Enginn má heldur taka hross eða sauðfé í sameiginlegt upprekstrarland af öðrum en þeim, sem heimili eiga í því upprekstrarfélagi, enda hafi fénaðurinn verið fóðraður á upprekstrarsvæðinu undanfarandi vetur.

6. gr.

Enginn má nota sameiginlegt upprekstrarland til annars en sumarbeitar fyrir afréttarfénað, nema hann hafi sérstaka lagaheimild til þess. Enginn má ná sauðfé eða ótömdum hrossum úr afrétti, frá því 11 vikur eru af sumri til fjallgangna, nema hann fái til þess leyfi hreppsnefndar þess hrepps, er afréttur liggur í, enda fullnægi þeim skilyrðum, er hún setur.

Þetta ákvæði nær og til þeirra afréttarnota, er nefnd eru í 7. grein.

7. gr.

Nú er afréttarland eða fjalllendi einstaks manns sameiginlegt leitarsvæði með sameignarafrétti, og ætlar hann að leigja það öðrum til sumarbeitar, þá er hann skyldur að tilkynna það fyrir 10. júnímánaðar hreppsnefnd þess hrepps, er landið liggur í, og jafnframt skýra frá, fyrir hve mikinn fénað landið er ætlað og hverjir notendur eru. Þó er honum óheimilt að taka annan eða meiri fénað í landið en hreppsnefnd samþykkir.

III. KAFLI

Um fjársmalanir á vorum og rekstur í afrétt.

8. gr.

Allir, sem jörð eða jarðarpart hafa og búfjárhagar fylgja, skulu smala á vorum þegar rýja þarf sauðfé eða reka það eða stóðhross í afrétt, allt eftir því sem hreppsnefnd ákveður. Vanræki einhver slíka smölun, þá er nágrönnunum heimilt að smala landið og reka fénað í aðhald til sundurdráttar, en haga skulu þeir framkvæmdum svo, að landsnotanda verði sem minnst mein að og aldrei má reka hans eigin fénað úr hagagirðingu nema hann leyfi. Hreppsnefnd getur einnig látið smala landið á kostnað þess, er á að gera það.

9. gr. 175

Nú finnast sauðkindur, er sloppið hafa úr heimahögum eða fjarri eiganda, 26. ágúst
órúnar, eða ómörkuð unglömb, er þá finnanda skylt að handsama þær og koma þeim áleiðis til eiganda, ef hann er í nágrenni, að öðrum kosti að rýja þær, ef tími er til þess kominn, og marka unglömb. Skal hann gera eiganda full skil á ull og grein fyrir merki og öðrum einkennum á hverri kind, er hann hefur rúið eða markað.

Geti finnandi eigi vitað með vissu hver eigandi er slíkra kinda, ber honum að inna af hendi sömu skil við hreppstjóra í hreppi sínum. Hreppstjóri ráðstafar ull eins og öðru óskilafé.

Í ómakslaun fær finnandi allt að kr. 3.00 fyrir að rýja kind og kr. 5.00 fyrir að marka lamb, ef eigi umsemst öðruvísi.

10. gr.

Ef gróðurleysi eða illviðri banna eigi, eða undanþága fengin, sbr. 4. gr., á allur fjallskilaskyldur fénaður að vera kominn á afrétt fyrir 30. júní ár hvert, ella svo fljótt sem tíð leyfir. Eigi má þó fénað á afrétt reka fyrr en nægur gróður er þar kominn.

11. gr.

Aldrei má án leyfis eiganda eða ráðstöfunar hreppsnefndar reka fénað annarra manna á afrétt, nema víst sé að hann eigi þangað að fara og sé ekki tekinn í sínum heimahögum. Reka skal þannig gegnum heimalönd, að sem minnstur bagi verði, og aldrei yfir tún né engi, nema ómögulegt sé að fara aðra leið.

12. gr.

Hreppsnefnd hvers hrepps skal ákveða fyrir eitt eða fleiri ár í senn, hvað íbúar hreppsins, er á afrétt reka, skuli skemmst mega fara með rekstra sína, til þess að skilja þá eftir. Þó skal heimilt að skilja eftir á leiðinni allt að 20 kindum úr rekstri, ef þær eru örþreyttar og komnar í afrétt þann, er þær eiga að ganga á.

13. gr.

Hver, sem heimildarlaust rekur fénað í annars manns land, hvort sem það er heimaland eða afréttur og skilur hann þar eftir, er skaðabótaskyldur til landsnothafa eftir því sem hæfa þykir, auk sektar.

14. gr.

Ef kindur í rekstri gefast upp á leið til afréttar og þess vegna eða af öðrum ástæðum verður að skilja þær eftir í landi, sem ekki er heimilt að láta þær ganga í til beitar, þá skal eigandi eða umráðamaður þeirra sem skjótast láta umráðamann landsins vita um það og semja við hann, hversu með skal fara. Vanræki eigandi eða umráðamaður fénaðarins þetta, skal álíta, að hann hafi brotlegur orðið samkvæmt 13. grein.

15. gr.

Nú er afréttarfénaður ekki rekinn í afrétt þá er tími er til kominn, eða hafður annars staðar samkvæmt 4. gr., en skilyrðum ekki fullnægt að áliti hreppsnefndar, og má hún þá láta reka fénaðinn í afrétt á kostnað eiganda eða umráðamanns.

16. gr.

Ef sauðfé eða hross ganga úr afrétti að sumri í búfjárhaga, þá má sá, er fyrir ágangi verður, reka fénaðinn aftur í afrétt þann, er hann hyggur hann úr vera.

Skylt er nágrönnum hans að gera þetta með honum, ef hann kveður þá til. Skal haga rekstri svo að ágangsfénaði verði ekki mein að. Kostnaður við slíkan rekstur í eitt skipti fæst ekki endurgoldinn, en verði að endurtaka slíka vörn fyrir

175 ágangi það sama sumar, þá getur sá er fyrir ágangi verður, gert hreppsnefnd aðvart
26. ágúst um það og skipar hún þá fyrir um smölun og rekstur til afréttar, kveður hún til þess öðrum fremur þá, er fyrir ágangi verða og næstir eru ágangssvæðinu, en öllum sem til eru kvaddir er skylt að hlýða. Kostnaður greiðist úr sveitarsjóðum eða fjallskilasjóðum þeirra hreppa, er eiga eða nota afrétt þann, er ágangsfénaður kom frá.

Gangi stóðhross úr afrétti, og tolli þar ekki eftir ítrekaðan rekstur, er þeim, sem fyrir ágangi verður, heimilt að tilsegja þau eiganda, sem þá er skyldur að hirða þau.

17. gr.

Nú safnast fénaður að girðingu, sem er því til fyrirstöðu, að hann gangi sjálfkrafa á leið til afréttar og er þá stranglega bannað að sleppa honum um hlið eða á annan hátt yfir girðinguna. Ef sá, sem fyrir slíkum ágangi verður, getur ekki á hagkvæmari hátt umsamið, þá gerir hann hreppsnefnd í sínum hreppi aðvart um áganginn og ber henni þá, að láta smala ágangsfénaði og reka þangað sem hann má vera, á kostnað eiganda, nema öðruvísi sé ákveðið í samþykkt, er nái yfir ágangssvæðið.

IV. KAFLI
Um fjallskil og leitir.

18. gr.

Fjallskilaskyldur er hver sá, sem á kind eða stóðhross, hvort sem það er rekið á afrétt eða eigi. Öllum fjallskilakostnaði skal jafnað niður eftir fénaðarfjölda, er miðast við tölu geldra kinda. Hvert stóðhross jafngildir 5 kindum geldum, tvær ær með dilkum jafngilda 3 geldum kindum.

Heimilt er hreppsnefnd, ef afréttarskyldum búpeningi hefur fækkað mjög, svo að afréttir eru ekki að öllu leyti nýttir, að áliti hreppsnefndar, að jafna allt að helmingi fjallskilakostnaðar niður á landverð bújarða eftir gildandi fasteignamati.

19. gr.

Hver búandi eða húsráðandi er skyldur að halda uppi fjallskilum heimilismanna sinna gegn fullu endurgjaldi.

20. gr.

Tvennar aðalleitir skal gera á hverju hausti, til þess að smala til réttar. Í báðum leitum skal smala sauðfé, en hrossum í annarri leit. Þó má hreppsnefnd eða hreppsnefndir á fjallskilafundi ákveða, að hross skuli smöluð til fyrstu rétta, og þeim þá réttað, en þá skal það tilkynnt í þá hreppa upprekstrarfélagsins, er þar eiga hrossa von.

Einnig skal eftir þörfum senda menn til þess að hirða fé og hross í útréttir, er fjárvon er við.

21. gr.

Til Fljótstunguréttar skal gera fyrstu leit föstudag, laugardag og sunnudag í 22. viku sumars, og aðra leit þriðjudag og miðvikudag í sömu sumarviku og föstudag næsta á eftir.

Til Þverárréttar skal gera fyrstu leit sunnudag, mánudag og þriðjudag í 22. viku sumars, og aðra leit föstudag, laugardag og sunnudag í 23. viku sumars.

Til Brekkuréttar skal gera fyrstu leit mánudaginn í 22. viku sumars, og aðra leit mánudag í 23. viku sumars.

Til Skarðsréttar skal gera fyrstu leit mánudag og þriðjudag í 22. viku sumars, og aðra leit mánudag og þriðjudag í 23. viku sumars.

Til Hraundalsréttar skal gera fyrstu leit mánudag, þriðjudag og miðvikudag í 22. viku sumars, og aðra leit mánudag og þriðjudag í 23. viku sumars. 175 26. ágúst

Til Hítardalsréttar skal gera fyrstu leit mánudag og þriðjudag í 22. viku sumars, og aðra leit mánudag og þriðjudag í 23. viku sumars.

Í öllum hreppum sýslunnar skal smala heimalönd til annarrar og þriðju réttar.

22. gr.

Fyrir 10. ágúst ár hvert skal hreppstjóri hafa samið og sent oddvita þeirrar hreppsnefndar, er jafnar niður fjallskilum viðkomandi hrepps, skrá yfir alla framteljendur og fjölda sauðfjár og stóðhrossa eins og það er fram talið eða hann telur rétt vera. Í Norðurárdalshreppi og Stafholtstungnahreppi skal skrá þessi vera í tvennu lagi og skipting hin sama og hreppanna í upprekstrarfélög.

Skylt er hreppsnefnd, ef henni er kunnugt um annan eða meiri fjallskilaskyldan fénað í upprekstrarfélagi en á skrá stendur, að jafna fjallskilum einnig á hann.

23. gr.

Hreppsnefnd hver jafnar niður fjallskilum á hreppsbúa sína og þá utanhreppsbúa, er fjallskil eiga að gera í hreppnum, nema öðruvísi sé um samið, sbr. 3. gr. Skal niðurjöfnun lokið svo tímanlega, að hún geti orðið öllum kunn eigi síðar en þremur dögum áður en leitir byrja.

Niðurjöfnun skal birta með fjallskilaseðli eða fjallskilaseðlum, er ganga bæ frá bæ um hreppinn, og hefur hann eða þeir þá þingboðsrétt. Utanhreppsmönnum má boða fjallskil svo sem haganlegast þykir.

Í fjallskilaseðli skal skráð, hvaða fjallskil hver á að gera það haust, hvernig leitum og rekstrum skal haga, hver verði leitarforingi og annað því um líkt, eftir þörfum.

24. gr.

Hver búandi er skyldur til að leita heimaland ábýlisjarðar sinnar á hausti, að svo miklu leyti og svo oft sem hreppsnefnd ákveður, og reka skilvíslega til réttar eða annað allan óskilafénað, eftir nánari ráðstöfun hreppsnefndar. Nú er jörð í eyði og færast þá skyldur ábúanda yfir á jarðareiganda.

Vanræki einhver slíka smölun, er heimilt að fara svo að sem fyrir er mælt í 8. grein.

25. gr.

Hreppsnefnd eða hreppsnefndir skulu árlega meta allan fjallskilakostnað upprekstrarfélagsins til peningaverðs. Eftir því mati skal fara þá er eitthvað til fjallskila er greitt í peningum. Tillagi hvers einstaklings til fjallskila skal jafna niður með vinnu eða öðru þess háttar, að svo miklu leyti sem auðveldlega verður við komið. En heimilt er hreppsnefnd, ef hún telur það hagkvæmt, að ákveða að einhver hluti fjallskilatillags greiðist í peningum, án þess þó að jafnað sé á alla eða eftir sömu hlutföllum.

26. gr.

Hreppsnefnd skal árlega kjósa leitarstjóra fyrir hvert leitarsvæði, er hún á yfir að segja. Enga aðalleit má gera, nema leitarstjóri sé í henni og stjórni henni, enda er leitarmönnum skylt að hlýða honum.

Einnig skal hún kjósa réttarstjóra og foringja, er stjórni ferðum í útréttir, eftir því sem þurfa þykir.

27. gr.

Í gerðabók hreppsnefndar skal skrá niðurjöfnun fjallskila og yfir höfuð allar ákvarðanir, er hún gerir viðvíkjandi fjallskilum, leitum, réttum og smölunum.

175 26. ágúst

28. gr.

Hver, sem fjallskil á að inna af hendi, skal vanda vel tillag sitt, svo sem með því að senda fullgilda og vel útbúna menn í leitir, útréttir og annað því um líkt. Láti einhver farast fyrir að senda mann í leit eða gera önnur þau fjallskil, er hann hefur verið kvaddur til í fjallskilaboði og eigi má fresta, skal hann borga einum þriðja parti hærra verði en metið er tillag það, er vantar.

Ef einhver sendir mann í leit, sem leitarforingi og helmingur manna í hans flokki telur óhæfan sökum galla eða ills útbúnaðar, skal vísa honum heim aftur, og er þá sá, er slíkan mann sendir, skyldur að borga eins og hann hefði engan sent. Sama gildir um mann í útréttir.

Sannist það eftir á, að einhver, sem fjallskil á að framkvæma, hafi vanrækt verk sitt, getur hreppsnefnd krafizt uppbótar frá honum eða þeim, er sendi hann, eftir því er hæfa þykir.

29. gr.

Áður en leit byrjar, skal leitarforingi gæta þess í hæfilegan tíma, hvort nokkrum manni verði að vísa heim, hvort nokkurn vantar eða annað, er til leitarinnar þarf. Kaupir hann þá mann eða annað í stað þess er vantar, ef þörf krefur og þess er nokkur kostur.

Leitarforingi hefur á hendi alla stjórn á leitunum. Hann skipar fyrir um hvernig hver leitarmaður hagar göngu sinni, gætir þess að farið sé eftir fyrirskipunum hans, að úr sé bætt, ef eitthvað fer óskipulega, að ekki sé illa farið með skepnur, að fatlaðar kindur og kindalamar sé flutt til byggða, að safnsins sé vel gætt þar til það er í rétt komið og réttarstjóri tekur við stjórn og yfir höfuð alls þess, er tilheyrir góðu skipulagi í leitum.

30. gr.

Þeir, sem sendir eru í útréttir, skulu hlýða foringja sínum. Hann skal gera það, sem unnt er, til þess að ekki verði kindur eða hross eftir í útréttum, og fari þar fram markaskráryfirlestur, má ekki fara frá réttinni fyrr en honum er lokið.

Sé einhver skepna svo fötluð, að hún verði ekki rekin með öðrum fénaði, þá skal útréttarmannaforingi ráðstafa henni svo sem hann telur hagkvæmast fyrir eiganda og á hans kostnað. Ráðstöfunina tilkynnir hann eiganda svo fljótt sem unnt er.

Fatlaða kind má ekki skilja eftir milli bæja eða á víðavangi.

Foringi útréttarmanna gætir þess, að skepnum sé ekki hætta búin í rekstri, í vatnsföllum, hraungjótum, af ofþreytu og öðru því um líku.

31. gr.

Eftir að aðalleitir eru afstaðnar getur hreppsnefnd, ef henni þykir ástæða til, látið gera enn eina leit á leitarsvæði þau, er hún á um að sjá, og það er henni skylt að gera, ef fé hefur eftir leitir sézt á þeim svæðum, en ekki náðst til byggða. Til þeirrar leitar má gera auðaniðurjöfnun á alla hlutaðeigendur.

Leitin kallast eftirleit og skal hún ákveðin svo fljótt sem við verður komið að afstöðnum aðalleitum. Heimilt er einstökum mönnum að gera eftirleit eða leita að fénaði í afrétti eftir aðalleitir á haustum. Finni þeir fénað í afrétti eftir aðalleitir er þeim heimilt að taka fundarlaun, nema fénaðurinn finnist áður en eftirleit, sem hreppsnefnd hefur ákveðið að láta gera, hefur verið framkvæmd. Náist ekki samkomulag við eiganda, metur viðkomandi hreppsnefnd fundarlaun, en ekki mega þau hærri vera en einn fjórði verðs af sauðfé og einn tíundi verðs af hrossum.

32. gr.

Nú þykir einhverjum niðurjöfnun fjallskila ekki rétt og vill fá leiðréttingu á því, ber honum engu að síður að inna þau af hendi, en sent getur hann rökstudda

kæru til hreppsnefndar fyrir lok októbermánaðar og beðið hana lagfæringar, og fer þá um hana sem útsvarskærur. Kærur út af aukaniðurjöfnun fjallskila fer um á sama hátt og kærur yfir aukaniðurjöfnun útsvara. 175 26. ágúst

V. KAFLI
Um réttir og réttahöld.

33. gr.

Þessar skulu vera aðalréttir í sýslunni:

1. **Fljótstungurétt.** Leitarsvæði hennar er: Heimalönd allra jarða í Hvítársíðu frá Gilsbakka að Kalmanstungu, að báðum meðtöldum, eins og Hvítá ræður að sunnan og girðingar að vestan og norðvestan að Skammá, svo og afréttur Reykdæla og Hálsasveitar og önnur heiðalönd að afréttarlöndum Þverárréttar og að löndum Húnvetninga að norðan og jöklum að austan.
   Fyrsta rétt skal vera mánudaginn í 22. viku sumars, önnur rétt föstudaginn í 23. viku sumars og skilarétt föstudag í 24. viku sumars.
2. **Þverárrétt.** Leitarsvæði til hennar er: Öll heimalönd, heiðalönd og afréttarlönd allra jarða í Norðurárdal og Stafholtstungum austan Sanddalsár og Norðurár, svo og allra jarða í Þverárhlíð og Hvítársíðu allt að girðingum þeim, er áður eru nefndar, að löndum Húnvetninga að norðaustan og að löndum Strandasýslu og Dalasýslu að norðvestan. Þó getur stjórn Þverárréttarfélags leyft að Lambatungur séu leitaðar til Fljótstunguréttar.
   Fyrsta rétt skal vera miðvikudaginn í 22. viku sumars, önnur rétt mánudaginn í 23. viku sumars, og skilarétt laugardag í 25. viku sumars.
3. **Brekkurétt.** Leitarsvæði er: Öll afréttarlönd og heimalönd tilheyrandi Norðurárdal og Stafholtstungum fyrir vestan Sanddalsá og Norðurá allt að löndum Dalamanna og Borghreppinga að norðan og norðvestan.
   Fyrsta rétt skal vera þriðjudag í 22. viku sumars, önnur rétt þriðjudag í 23. viku sumars og skilarétt föstudag í 25. viku sumars.
4. **Skarðsrétt.** Leitarsvæði er: Öll afréttarlönd og heimalönd tilheyrandi Borgarhreppi og Borgarneshreppi.
   Fyrsta rétt skal vera miðvikudag í 22. viku sumars, önnur rétt miðvikudag í 23. viku sumars og skilarétt föstudag í 26. viku sumars.
5. **Hraundalsrétt.** Leitarsvæði er: Öll afréttarlönd og heimalönd tilheyrandi Álftaneshreppi, svo og fjallland Ytri-Hraundals.
   Fyrsta rétt skal vera fimmtudaginn í 23. viku sumars, önnur rétt fimmtudaginn í 24. viku sumars og skilarétt mánudag í 26. viku sumars.
6. **Hítardalsrétt.** Leitarsvæði er: Öll afréttarlönd og heimalönd í Hraunhreppi, að undanskildu fjalllendi Ytri-Hraundals.
   Fyrsta rétt skal vera miðvikudag í 22. viku sumars, önnur rétt miðvikudag í 23. viku sumars, og skilarétt þriðjudag í 26. viku sumars.

Aðrar og þriðju réttir í Álftaneshreppi og Hraunhreppi er heimilt að halda annars staðar en í aðalrétt, og heimilt að viðhalda aukaréttum til þess.

34. gr.

Aukaskilarétt má halda í hverju upprekstrarfélagi fyrir sig, hvenær sem hreppsnefnd ákveður.

35. gr.

Hreppsnefnd skal sjá um:

a. Að almenningur réttar sé hæfilega stór og svo haganlega gerður, að engin hætta sé á, að fé þrengi sér meira saman á einum stað en öðrum og að gólfflötur sé sem næst láréttur;

175 b. að veggir réttar og dilka séu svo vel gerðir, stöðugir og háir, að engin sauðkind
26. ágúst geti stokkið upp á þá;
c. að sérhver fénaðareigandi innan upprekstrarfélagsins hafi nóg dilkrúm fyrir fé sitt við réttina, að ómerkingadilkur sé til og að nægir dilkar séu til fyrir fé annarra upprekstrarfélaga;
d. að grindur eða hurðir séu í öllum dilkadyrum, sem dregið er um úr almenningi, og ytri og innri dyrum réttar.

36. gr.

Hver sem jörð, eða jarðarpart hefur til ábúðar eða notkunar eða fénað á, er skyldur til að vinna að byggingu aðalréttar, aukaréttar, dilka, girðingar til að geyma safn í, leitarmannaskýlis og hverrar annarar byggingar, sem notuð kann að verða við leitir eða réttir, og að viðhaldi þeirra, eftir því sem hreppsnefnd ákveður.

Við hverja aðalrétt skulu allar jarðar í upprekstrarfélaginu eiga nóg dilkrúm, hver fyrir sig eða fleiri saman, og eru ábúendur skyldir til að kosta bygging þeirra, eftir þeim hlutföllum, er hreppsnefnd ákveður. Vanræki einhver að vinna að dilkbyggingu eða viðhaldi svo sem skylt er, getur hreppsnefnd látið vinna verkið á hans kostnað.

Enn fremur skulu vera til sérstakir dilkar fyrir fé úr öðrum hreppum eða upprekstrarfélögum, er byggja skal og viðhalda á kostnað hlutaðeiganda, nema öðruvísi sé um samið.

37. gr.

Nú þykir meiri hluta hreppsnefndar eða 5 bændum í upprekstrarfélagi þörf á að færa aðalrétt á annan stað eða endurbyggja rétt úr steinsteypu eða útlendu efni, þá skal hreppsnefnd sjá um að allir búendur, er hlut eiga að máli, verði kvaddir á fund til þess að ræða og greiða atkvæði um það mál. Verði meiri hluti fundarmanna með breytingunni, skal málið, ásamt sundurliðaðri áætlun um kostnað og fjáröflun til byggingarinnar, borið undir sýslunefnd og leggur hún úrskurð á það.

Kostnað við byggingu, endurbyggingu eða viðhald réttar og annarra bygginga, sem taldar eru í 31. gr., svo og vexti og afborganir af lánum til slíkra bygginga, skal jafnað niður eftir þeim hlutföllum, er hreppsnefnd ákveður og sýslunefnd samþykkir.

38. gr.

Skylt er að leggja til land undir rétt, en engin umráð hefur landeigandi eða landsnothafi þess vegna yfir réttinni, en þóknun fyrir átroðning á landið við réttarhaldið fær hann eftir því sem um semur. En verði ágreiningur ákveður sýslunefnd gjaldið.

39. gr.

Í fyrstu rétt skal byrjað að rétta þá markljóst er, enda er þá öllum þeim, sem fjárvon eiga við réttina skylt að vera þar til að hirða fénað sinn. Réttarstjóri sér um að allt fari skipulega fram við réttarhaldið og hefur vald til að banna allt, sem getur hindrað það eða tafið. Öllum, sem í rétt eru, er skylt að hlýða skipunum hans og getur hann kært til sekta, ef út af er brugðið. Hann getur skipað annan í sinn stað eða sér til aðstoðar, ef þörf er á.

Réttarstjóri sér um að ómerkingar séu látnir í þar til gerðan dilk og gefur hverjum, sem óskar þess, kost á að láta á helga sér lamb. Hann skal einnig sjá um að hryssur fái að helga sér folöld, þó ekki séu þau látin í ómerkingadilk. Enginn má taka ómerking án leyfis réttarstjóra. Enginn má draga sauðfé eða hross nema látið sé í dilk eða annað aðhald, þar sem auðvelt er að kanna það, áður en út er hleypt.

Enginn má hleypa úr dilk, fyrr en réttarstjóri leyfir og búið er að kanna féð eða hrossin, ef réttarstjóri fyrirskipar það.

Hreppstjóri þess hrepps, er rétt liggur í, skal ætíð vera við þá réttað er, og gæta lögreglu. 175 26. ágúst

40. gr.

Skylt er hverjum þeim, er kindavon eða hrossavon á í aðalrétt eða aukarétt síns réttarfélags, að hafa þar nægan mannafla til þess að hirða þar fénað sinn. Vanræki einhver þetta, er réttarstjóra heimilt að láta hirða fénaðinn og reka heim á kostnað eiganda.

41. gr.

Þá er réttarstjóri álítur tíma til kominn skal töfludráttur fara fram og markaskrár Mýrasýslu og nærliggjandi sýslna vera við hendina. Allar sauðkindur og hross, sem að því loknu hefur ekki verið ráðstafað á leið til eiganda, skal fara með sem óskilafé.

VI. KAFLI

Um meðferð óskilafénaðar.

42. gr.

Alla ómerkinga, sem eigi hafa fundizt eigendur að, svo og allar aðrar kindur, er eftir verða í rétt hverri þá drætti er lokið og ekki hefur verið ráðstafað öðruvísi á ábyrgð eiganda, skal hreppstjóri í þeim hreppi, er réttin liggur í, selja þegar í stað við opinbert uppboð, þó má hreppsnefnd láta geyma úrtíning úr fyrstu rétt til annarrar réttar.

Hreppsnefnd kveður til 2 menn að lýsa mörkum og öðrum einkennum á fénaði þeim, er selja skal. Verði þeir ekki á eitt sáttir um lýsingu á marki, kveður nefndin til þriðja mann til þess að skera úr ágreiningnum. Vafaatriða skal þó getið í uppboðsgerðinni.

43. gr.

Óskilafénað, sem finnst eða fram kemur eftir allar réttir og verður ekki komið til eiganda, skal reka til hreppstjóra í þeim hreppi, er fénaðurinn fannst í, og skal hann að því búnu seldur við uppboð, svo fljótt sem verða má.

44. gr.

Nú heimtir einhver kind með sínu marki, en kannast ekki við hana sem sína eign, þá skal með hana fara sem annað óskilafé.

45. gr.

Þá er óskilahross er selt, skal, auk venjulegra söluskilmála, áskilja að eiganda sé heimilt að innleysa það innan 12 vikna frá söludegi. Hið selda hross skal vera í gæzlu kaupanda, en ekki í ábyrgð hans, fyrr en að innlausnarfresti liðnum. Gæzlukaup og hagatollur má ekki meiri vera en 1 króna um sólarhring og telst frá söludegi þar til hross er hirt af eiganda. Komi hross á hús og hey áður en innleyst er, greiðist kostnaður af því eftir samkomulagi. Hreppsnefnd þess hrepps, sem hross er selt í, sker úr ágreiningi út af kostnaði.

Eiganda er því aðeins heimilt að innleysa hross, að hann um leið greiði allan áfallinn kostnað.

46. gr.

Eftir hvert uppboð á óskilahrossum, skal hreppstjóri, svo fljótt sem verða má, senda auglýsingu til birtingar hreppstjórum í aðliggjandi hreppum. Í auglýsingunni skal getið um kynferði, aldur, lit og auðkenni hins selda, svo og verð, nafn kaupanda og bústað.

175 47. gr.

26. ágúst Fyrir lok janúarmánaðar skal hreppstjóri senda sýslumanni skýrslu um óskilafénað með mörkum, seldan á síðastliðnu ári, og þá er ekki útgenginn. Sýslumaður auglýsir hinn selda fénað í Lögbirtingablaðinu. Sýslunefnd getur kvatt annan til þess, ef hún telur það hentugra.

48. gr.

Af andvirði óskilafénaðar greiðist uppboðskostnaður, gæzla og fóðurkostnaður, fundarlaun, auglýsingagjald og burðargjald með pósti. Að öðru leyti greiðist andvirði hins selda, til hvers þess, er kröfu gerir fyrir lok septembermánaðar það ár, sem auglýst er, er hann þykir hafa sannað eignarrétt sinn.

49. gr.

Þá er kröfufrestur er útrunninn samkvæmt 47. gr., skal hreppstjóri senda oddvita í sínum hreppi afrit af uppboðsbók um seldan óskilafénað haustið áður, ásamt skýrslu um hverjir hafa fengið útborgað verð óskilafénaðar. Jafnframt sendir hann oddvita það sem þá er óútgengið af óskilafjárverðinu, að frádregnum kostnaði.

Andvirði ómerkinga — þar með talið mýétningar og fé með óþekkjanlegum mörkum vegna skemmda — að frádregnum kostnaði, greiði hreppstjóri til oddvita fyrir lok marzmánaðar ár hvert.

50. gr.

Andvirði ómerkinga og óskilafénaðar, er greiðist til oddvitanna í Hvítársíðuhreppi, Þverárhlíðarhreppi og Stafholtstungnahreppi rennur í sjóð, er heitir fjallskilasjóður Þverárréttar og skal honum aðallega varið til viðhalds réttinni með tilheyrandi girðingum. Oddviti Þverárhlíðarhrepps gerir árlega reikninga sjóðsins og skulu þeir endurskoðaðir og úrskurðaðir af oddvitum Hvítársíðu- og Stafholtstungnahreppa.

Andvirði ómerkinga og óskilafénaðar í öðrum hreppum sýslunnar rennur í sveitarsjóð hvers hrepps fyrir sig, eins og það er greitt til oddvita.

Heimilt er þó hreppsnefnd í hreppi, er rétt liggur í, að greiða þóknun til marklýsingamanna og réttarstjóra af óskilafjárverði, er hreppssjóði eða fjallskilasjóði tilheyrir, og af óskiptu því, er skipta á milli hreppa.

VII. KAFLI

Um mörk og markaskrár.

51. gr.

Hver maður skal einkenna fé sitt og hross með glöggu marki á eyrum. Enginn má fleiri mörk eiga í senn en tvo á sauðfé og eitt á hrossum. Enginn má heldur nota annars manns sauðfjármark á hrossum eða hrossamark á sauðfé. Ef kind er með annars manns marki á eyrum, skal marka hana glöggu hornamarki eða brennimarki.

Skylt er að nota hreppsbrennimark á sauðfé og setja það á vinstra horn.

Hreppsbrennimörk eru:

Hvítársíðuhrepps	M 1
Þverárhlíðarhrepps	M 2
Norðurárdalshrepps	M 3
Stafholtstungnahrepps	M 4
Borgarhrepps	M 5
Álftaneshrepps	M 6
Hraunhrepps	M 7
Borgarneshrepps	M 8

52. gr.

Mark helgar eiganda kind, nema sönnur komi fyrir, að annar eigi eða eigandi marks viðurkenni hana ekki sem sína eign, sbr. 43. gr. Kind, sem ekki ber rétt mark manns, er óheimilt að draga sér, hversu lítið sem á vantar eða umfram er. Ef kind er með hornamarki eða brennimarki annars en þess, sem eyrnamarkið á, skal sá talinn eigandi, sem á brennimarkið eða hornamarkið. Skal hann þó, ef eigandi eyrnamarks krefst, gera grein fyrir, hvernig hann hefur eignazt kindina. Kind, sem er með eyrnamarki eins manns, hornamarki annars og brennimarki hins þriðja, skal talin eign þess, er brennimarkið á, en sönnur skal hann færa á eignarrétt sinn, ef krafizt er.

53. gr.

Enginn má upptaka mikil særingarmörk, sem vandi er að marka svo auðþekkt séu. Hin helztu þeirra eru: Afeyrt, blaðstúfrifað, blaðtvístúfrifað, blaðtvístýft, gatrifað, geilrifað, geirrifað, hvatblaðstýft, hvathamrað, hvattvírifað, miðhlutað í sneitt, netnál, sneiðblaðstýft, sneiðfráblaðstýft, sýlrifað, tíglað, tvíhamrað, tvístúfrifað, vagllögg, vaglrifað, vinkill, þrírifað í heilt, þrírifað í sneitt, þrírifað í stýft og þrístýft. Mörk þessi má heldur ekki nota þó fengin séu að erfðum, gefins eða keypt eftir að reglugerð þessi gengur í gildi.

54. gr.

Sýslunefnd skal láta prenta markaskrá sýslunnar 10. hvert ár, þá er ártal stendur á tug. Ef nauðsynlegt þykir má einnig prenta hana það ár, sem endar á tölunni 5. Skal þá hver markeigandi koma marki sínu eða mörkum í hana og gjalda fyrir svo sem sýslunefnd ákveður. Fá markeigendur ókeypis jafnmörg eintök af markaskránni og mörk þeirra eru, sem í hana eru skráð.

Sýslunefnd sér um að nægilega margar markaskrár séu sendar í þá hreppa utan sýslu, er fjársamgöngur eru við.

Gjald það, er sýslunefnd ákveður fyrir mörkin, skal áætla svo hátt, að það nægi fyrir kostnaði við markasöfnun, skrásetningu og prentun markanna. Verði afgangur rennur hann í sýslusjóð, en nægi gjaldið eigi fyrir öllum kostnaði, greiðist það sem á vantar úr sýslusjóði.

55. gr.

Sýslunefnd kýs einn mann til þess að hafa umsjón með upptöku marka og búa markaskrá undir prentun. Þóknun fyrir þetta starf fær hann eftir því sem um semur og skal hún talin með kostnaði þeim, sem nefndur er í 54. gr.

Starfstilhögun markaumsjónarmanns skal nánar ákveðin af sýslunefnd.

56. gr.

Hreppsnefnd, hver í sínum hreppi, skal kjósa mann til að safna mörkum hreppsins, næsta ár á undan því, sem markaskrá er prentuð. Hreppsnefnd tilkynni markaumsjónarmanni kosninguna. Markaumsjónarmaður kveður á um tilhögun markasöfnunar og tilkynnir það markasafnara þegar þörf gerist. Markasafnari innheimtir markagjöld í sínum hreppi um leið og hann safnar mörkunum. Í þóknun fyrir starf sitt fær hann hundraðshluta af markagjöldum, eftir því sem sýslunefnd nánar ákveður.

Þegar markasöfnun er lokið í hreppnum skulu markaseðlar sendir markaumsjónarmanni ásamt markagjöldum, að frádreginni þóknun markasafnara.

57. gr.

Markaumsjónarmaður skal gera sér far um að koma festu og samræmi í nöfn og röðun marka. Þegar mörkum er safnað, skal hann heimta sérstaka skýrslu um nýupptekin mörk. Markaskýrslur hreppanna skal hann bera saman og þær allar

175 saman við gildandi markaskrár innan sýslu og utan, þar sem samgöngur geta
26. ágúst verið. Heimilt er honum að fella niður nýupptekin mörk, sem of lík eru eldri mörkum og þau sem bannað er upp að taka, ef nokkur eru á skýrslu. Nú hefur hann ákveðið að fella niður mark eða breyta marki, svo sem hann telur nauðsynlegt, þá skal hann svo fljótt, sem við verður komið tilkynna það hlutaðeigendum og benda þeim á önnur mörk eða breytingu á marki, er komið geti í staðinn. Verði tillögum hans ekki mótmælt innan 6 vikna frá því að hann sendi þær, skulu þau mörk gilda til skrásetningar að því sinni.

Að öðru leyti ber honum að taka til greina óskir eða kröfur markeiganda, svo fremi að þær geta samrýmzt ákvæðum þessarar reglugerðar.

Vilji einhver mark upp taka í milli þess að markaskrá er samin, ber honum að fá til þess samþykki markaumsjónarmanns. Að því fengnu skal markeigandi auglýsa það í Lögbirtingablaðinu, og er það þá heimilt til notkunar.

58. gr.

Sýslunefndinni í Mýrasýslu er heimilt að leita samvinnu við sýslunefndir Snæfellsnessýslu, Dalasýslu, Strandasýslu, Húnavatnssýslu og Borgarfjarðarsýslu til þess að afstýra sammerkingum innan þessara sýslna, eftir því sem henta þykir.

Kostnaður við það greiðist úr sýslusjóði.

VIII. KAFLI

Um eftirlit með förgun á fé o. fl.

59. gr.

Heimilt er að kaupa og selja fé í réttum, en skylt er kaupanda að gera réttarstjóra aðvart um það áður en kaup byrja, og vera háður eftirliti og fyrirskipunum hans.

60. gr.

Vilji einhver kaupa fé eða hross, eða boða markað annars staðar en í réttum, þá er honum skylt að gera hreppsnefnd í þeim hreppi, er markaðsstaður er í, það vitanlegt fyrir fram. Er henni þá heimilt að skipa eftirlitsmann á markaðinum.

Skylt er eftirlitsmanni að stuðla að góðri reglu við markaðshald. Þóknun fær hann svo sem um semur.

61. gr.

Svo skal rekstrum haga á sölufénaði eða öðrum förgunarfénaði, að sem minnstur bagi verði að, þeim sem lönd eiga, sem um er rekið eða áð er í. Varast skal að rekstri lendi saman við annan sams konar fénað.

Verði rekstrarmenn sannir að því, að hafa tekið kind eða hross frá öðrum saman við í rekstur, er þeim skylt að koma hinu tekna á sinn stað aftur eiganda að kostnaðarlausu. Hver, sem fyrir rekstri ræður, greiði auk þess fullar skaðabætur, ef tjón hlýzt af, og sekt eftir atvikum, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

62. gr.

Við hvert sláturhús eða aðra slátrunarstaði skal vera markaeftirlitsmaður um aðalslátrunartímann, skipaður af sýslumanni eftir tillögum forstöðumanns félags eða verzlunar er í hlut á. Fyrir starf sitt fær hann þóknun hjá félaginu eða kaupmanni, er ekki skal minni vera en dagkaup verkamanna almennt. Hann skal athuga mark á hverri kind áður eða um leið og hún er leidd til slátrunar, og hafa vakandi auga á því, að misdráttur eða ruglingur eigi sér ekki stað. Þyki eftirlitsmanni eignarheimild á kind vafasöm, er honum skylt að leita upplýsinga um málið þegar í stað, eða síðar eftir atvikum.

63. gr. 175

Markaeftirlitsmönnum, er starfa í Borgarnesi um sláturtímann, er og skylt að 26. ágúst
hafa eftirlit með fé, er flytja á sjóleið þaðan til Reykjavíkur eða Suðurlands, áður eða um leið og það er flutt á skip, gegn þóknun frá sendanda. Er hverjum þeim, sem kindur annast til burtflutnings, skylt að gera grein fyrir hverjir eiga eða senda kindurnar, ef eftirlitsmaður krefst þess.

64. gr.

Nú kemur fyrir kind í sláturhúsi, eða á slátrunarstöð, sem eigi tilheyrir neinum af þeim, er þar eru viðstaddir, eða eigi verður ráðstafað þegar í stað af eiganda eða öðrum úr hans byggðarlagi, þá skal forstöðumaður slátrunar ráðstafa kindinni, svo sem hann telur hagkvæmast fyrir eiganda, ef kunnugt er hver hann er. Ef ekki er kunnugt um eiganda slíkra kinda, skal fara með þær sem annað óskilafé í þeim hreppi, sem þær eru þá komnar í.

Ef sannað verður hverjir rekið hafa óráðstafaðar kindur til slátrunarstöðva, skal þeim refsað samkvæmt niðurlagi 61. gr.

IX. KAFLI
Ýmisleg ákvæði.

65. gr.

Hver, sem veldur er að illri meðferð á skepnum, svo sem með því að etja hundum um of, svelta þær eða misþyrma, hindra ekki í tæka tíð, að þær troðist undir, skal sæta sektum og skaðabótum, ef tjón hlýzt af, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

66. gr.

Þegar einhver, sem fer með umboð hreppsnefndar samkvæmt reglugerð þessari, hefur samið um borgun fyrir vinnu eða annað, er þörf krefur, eins þótt innheimta þurfi hjá þriðja manni, ber hreppsnefnd ábyrgð á slíkum greiðslum og innheimtum.

Um það, hver ber ábyrgð athafna eða vanrækslu og ekki er berum orðum fram tekið í reglugerð þessari, fer eftir almennum lögum.

67. gr.

Brot gegn fyrirmælum þessarar reglugerðar varða sektum frá 50—2000 krónum, nema þyngri refsing liggi við eftir öðrum lögum, og renna í sveitarsjóð eða sveitarsjóði þess upprekstrarfélags, er brot er framið í, eftir sömu hlutföllum og andvirði óskilafénaðar.

68. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum gegn fyrirmælum reglugerðarinnar, skal farið að hætti opinberra mála.

69. gr.

Fjallskilareglugerð fyrir Mýrasýslu, nr. 60 2. júní 1921, svo og síðari breytingar á þeirri reglugerð, eru hér með úr gildi felldar.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Mýrasýslu hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna, nr. 12 31. maí 1927, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 26. ágúst 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

176
8. sept.

AUGLÝSING

um staðfestingu dómsmálaráðuneytisins á samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Vestmannaeyjakaupstað frá 31. marz 1928.

1. gr.

58. gr. orðist þannig:

Á almannafæri mega hestar og kýr ekki ganga umhirðulaus. Hesta og kýr, sem ráfa umhirðulaust um götur bæjarins, skal lögreglan hýsa og fóðra á kostnað eigenda þeirra. Hestaeigendur eru skyldir til að eiga hús fyrir hesta sína og hýsa þá í vondum veðrum.

2. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist hér með öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 8. september 1952.

Bjarni Benediktsson.

Ragnar Bjarkan.

177
28. ágúst

REGLUGERÐ

um störf fræðslumálastjóra.

1. gr.

Fræðslumálastjóri stýrir framkvæmdum í kennslu og skólamálum undir yfirstjórn menntamálaráðuneytisins. Þetta nær þó ekki til mála, er varða Háskóla Íslands. Fræðslumálastjóri hefur ekki á hendi fullnaðarafgreiðslu annarra mála en þeirra, er ráðuneytið felur honum sérstaklega. Hann skal líta eftir því, að gildandi lögum og fyrirmælum menntamálaráðuneytisins um skólamál sé framfylgt og safna fyrirskipuðum og nauðsynlegum skýrslum um skólahald í landinu. Fræðslumálastjóri ber ábyrgð á störfum sínum gagnvart menntamálaráðuneytinu og skal láta því í té skriflegt álit og tillögur um þau mál, er það ber undir hann. Svo skal hann og gera tillögur til ráðuneytisins um hvað eina, er hann telur að verða mætti til bóta í starfsgrein hans.

2. gr.

Fræðslumálastjóri skal í umboði ráðuneytisins auglýsa með hæfilegum umsóknarfresti kennarastöður þær, sem lausar eru og ráðstafa á. Skulu umsóknirnar stílaðar til ráðuneytisins, en sendar skólanefnd (fræðsluráði) eða skólastjóra þar sem eigi er skólanefnd (fræðsluráð), en fræðslumálastjóri lætur fylgja þeim umsögn sína og tillögur til ráðuneytisins. Fræðslumálastjóra ber að sjá um, að tala kennara við skóla sé jafnan í samræmi við gildandi fyrirmæli um þau efni.

3. gr.

Fræðslumálastjóri gerir tillögur til menntamálaráðuneytisins um ráðning farkennara og lætur fylgja skrá um laun þeirra.

4. gr.

Fræðslumálastjóri gerir tillögur til menntamálaráðuneytisins um skipan próf- 177
dómenda við framhaldsskóla, er undir menntamálaráðuneytið heyra, nema Háskóla 28. ágúst
Íslands.

5. gr.

Fræðslumálastjóri gerir tillögur til ráðuneytisins um skipun skólanefndarformanna, bæði er aðalskipanir fara fram og eins ef sæti verður laust milli aðalskipana.

6. gr.

Fræðslumálastjóri skal árlega, ef eigi er annars óskað, gera tillögur til menntamálaráðuneytisins um bygging skólahúsa og skólastjóraíbúða, og fjárþörf úr ríkissjóði til þeirra bygginga og má ekki hefja slíkar framkvæmdir nema fyrirfram hafi verið aflað skriflegs samþykkis menntamálaráðuneytisins. Fræðslumálastjóri skal árlega gera menntamálaráðuneytinu grein fyrir fjárþörf úr ríkissjóði til skólahalds í landinu.

7. gr.

Fræðslumálastjóra ber að gæta þess, að eigi sé að því er skólamál varðar, efnt til útgjalda umfram fjárlög eða aðrar greiðsluheimildir Alþingis eða menntamálaráðuneytis, og þarf til slíkra frávika skriflega heimild menntamálaráðuneytisins hverju sinni.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 35/1930, um fræðslumálastjórn.

Menntamálaráðuneytið, 28. ágúst 1952.

Björn Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

REGLUGERÐ 178
12. sept.

um gerð reikninga tryggingafélaga yfir lögboðnar ábyrgðartryggingar, endurskoðun þeirra og birtingu.

1. gr.

Við lok hvers árs skal tryggingafélag gera sérstakan rekstrarreikning yfir tryggingastarfsemi sína vegna lögboðinna ábyrgðartrygginga bifreiða.

2. gr.

Í hverju tryggingafélagi skal halda sérstaka reikninga fyrir eftirtalda bókhaldsliði, sem einungis snerta lögboðnar ábyrgðartryggingar:

A. Tekjur:
   1. Iðgjöld.
   2. Umboðslaun frá endurtryggjendum.
   3. Hluti endurtryggjenda í tjónum.
   4. Yfirfært frá fyrra ári til vara fyrir tjónum.
   5. Yfirfærð iðgjöld frá fyrra ári.

B. Gjöld:
   1. Tjón greidd.
   2. Hluti endurtryggjenda í iðgjöldum.
   3. Umboðslaun til umboðsmanna.

178 4. Lagt til hliðar vegna óuppgerðra tjóna.
12. sept. 5. Iðgjöld yfirfærð til næsta árs.
6. Afsláttur veittur tryggingatökum.
7. Annar kostnaður, sem hægt er að sérgreina að fullu á ábyrgðartryggingar.

3. gr.

Í þeim tryggingafélögum, sem hafa sjálfstæðar bifreiðadeildir, skal færa sérstakan kostnaðarreikning fyrir deildina og á hann skal færa allan kostnað, sem hægt er að sérgreina að fullu.

Að svo miklu leyti, sem hægt er að sérgreina að fullu fyrir bifreiðatryggingar eftirtalda liði, skulu þeir færðir á kostnaðarreikning bifreiðadeilda samkv. 1. mgr.:

1. Laun starfsmanna og önnur fríðindi (t. d. lífeyrissjóður).
2. Húsaleiga, ljós, hiti, ræsting, símakostnaður.
3. Prentun, ritföng, bækur, blöð og tímarit, póstkostnaður.
4. Ferðakostnaður, risna, auglýsingar, skrifstofuáhöld.
5. Leyfisgjöld, bankakostnaður, vextir.
6. Gengistap, fyrningar, tapaðar skuldir og kostnaður vegna tryggingasöfnunar.
7. Önnur gjöld, sem dómsmálaráðuneytið samþykkir, að til útgjalda skuli koma á reikning ábyrgðartrygginga.

Kostnaði þessum skal skipta milli lögboðinna ábyrgðartrygginga og frjálsra bifreiðatrygginga í hlutfalli við iðgjaldatekjur.

4. gr.

Kostnaður samkv. 3. gr. 2. mgr. 1—7, sem ekki getur færzt að öllu á bifreiðadeild samkv. 3. gr., skal færast að öllu leyti með hliðstæðum liðum á öðrum rekstri tryggingafélags og síðan jafnað niður þannig, að bifreiðadeild beri hluta í samræmi við hluta bifreiðadeildar í heildariðgjaldatekjum félagsins og síðan jafnað milli ábyrgðartrygginga og frjálsra bifreiðatrygginga samkv. 3. mgr. 3. gr.

Á sama hátt skal bifreiðadeild bera að réttu hlutfalli kostnað við yfirstjórn fyrirtækisins, endurskoðun, skatta, opinber gjöld og aðra liði, sem dómsmálaráðuneytið samþykkir, að til útgjalda skuli teljast.

5. gr.

Hafi tryggingafélag tekjur, sem ekki falla undir 2. gr. a., skal færa þær samkvæmt 2. gr. a., ef þær verða sérgreindar fyrir lögboðnar ábyrgðartryggingar, en í samræmi við 3. gr. eða 4. gr., ef þær verða ekki sérgreindar og bókfærist ábyrgðartryggingin eftir þeim hlutföllum, sem í 3. gr. og 4. gr. segir.

6. gr.

Við endurskoðun skulu endurskoðendur bera rekstursreikning samkv. 1. gr. saman við bækur félagsins og fylgiskjöl og gæta þess, að allir liðir rekstursreikningsins séu rétt samdir samkv. bókum þeim, sem hann er byggður á, og fylgiskjölum, sbr. reglugerð þessa og 4. mgr. 36. gr. bifreiðalaganna.

Telji endurskoðendur ástæðu til frekari athugunar á einstökum liðum, skulu þeir snúa sér til dómsmálaráðuneytisins, sem þá getur fyrirskipað, að frekari gögn og fylgiskjöl varðandi þau atriði, sem það fellst á, að þurfi sérstakrar athugunar við, skuli látin endurskoðendum í té.

Skylt skal tryggingafélögum að láta endurskoðendum í té skýrslu um, hvaða bílar séu kaskótryggðir hjá félaginu.

7. gr.

Tryggingafélög skulu hafa reikninga tilbúna eigi síðar en 1. júlí ár hvert og endurskoðendur skulu hafa lokið störfum eigi síðar en 20. september ár hvert.

8. gr.

178
12. sept.

Tryggingafélögum er skylt að birta reikninga um lögboðnar ábyrgðartryggingar eigi síðar en 1. okt. ár hvert, ásamt athugasemdum endurskoðenda og svörum tryggingafélaganna, ef reikningum félags hefur ekki áður verið breytt í samræmi við þær.

9. gr.

Dómsmálaráðherra skipar 2 endurskoðendur til 4 ára í senn til að endurskoða reikninga tryggingafélaganna, samkv. 4. mgr. 36. gr. bifreiðalaganna, annan þeirra eftir tilnefningu frá samtökum bifreiðaeigenda, Vörubílstjórafélaginu Þrótti, Bifreiðastjórafélaginu Hreyfli, Félagi sérleyfishafa og Félagi íslenzkra bifreiðaeigenda. Tryggingafélög greiða endurskoðendum laun eftir ákvörðun dómsmálaráðherra.

10. gr.

Ágreiningi milli endurskoðenda eða milli þeirra og tryggingafélaga skal skjóta til dómsmálaráðuneytisins, sem einnig veitir skýringar á reglugerð þessari.

11. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum samkv. 1. mgr. 38. gr. bifreiðalaganna.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 3. gr. laga nr. 7 24. jan. 1952, um breyting á bifreiðalögum nr. 23 16. júní 1941 (4. mgr. 36. gr. bifreiðalaga nr. 23 16. júní 1941) og öðlast gildi þegar í stað.

Í dómsmálaráðuneytinu, 12. september 1952.

Bjarni Benediktsson.

Baldur Möller.

AUGLÝSING

179
13. sept,

um afnám ákvæða auglýsingar nr. 38 1. marz 1952, um varúðarráðstafanir vegna gin- og klaufaveikihættu frá Kanada.

Þar sem talið er fullvíst, að gin- og klaufaveiki hafi verið útrýmt að fullu og öllu í Kanada, eru hér með felld úr gildi ákvæði auglýsingar nr. 37 1. marz 1952, um takmarkanir á innflutningi á vörum frá Kanada.

Auglýsingar landbúnaðarráðuneytisins nr. 191 8. nóv. og 197 21. nóv. 1951 og nr. 208 6. des. 1951, um takmarkanir á innflutningi á vörum frá Evrópulöndum vegna gin- og klaufaveikihættu, eru enn í gildi.

Landbúnaðarráðuneytið, 13. september 1952.

F. h. r.

Gunnlaugur E. Briem.

Þorv. K. Þorsteinsson.

180
16. sept.

REGLUGERÐ
fyrir Ráðningarstofu Reykjavíkurbæjar.

1. gr.

Ráðningarstofa Reykjavíkurbæjar annast vinnumiðlun í Reykjavík.

2. gr.

Hlutverk Ráðningarstofunnar er:

1. Að veita verkamönnum og atvinnurekendum endurgjaldslausa milligöngu um vinnusölu og vinnukaup;
2. að miðla vinnu milli bæjarbúa eftir því sem unnt er;
3. að úthluta vinnu þeirri, sem kostuð er af bæjarsjóði og bæjarstofnunum eða af bæjarsjóði og ríkissjóði til atvinnubóta, svo og annarri vinnu sem ríki, bær eða opinberar stofnanir fela skrifstofunni að úthluta;
4. að fylgjast með atvinnuháttum, eftir því sem auðið er, og safna skýrslum og gögnum í því augnamiði;
5. að aðstoða við atvinnuleysisskráningar eftir lögum nr. 57 frá 7. maí 1928 og láta fara fram atvinnuleysisskráningar eftir fyrirmælum bæjarstjórnar eða félagsmálaráðherra;
6. að veita opinberum stofnunum svo og verkalýðsfélögum innan Alþýðusambands Íslands og félögum atvinnurekenda upplýsingar um tölu atvinnulausra og hagi þeirra eftir því sem unnt er;
7. að halda uppi sambandi við skrifstofur, sem annast vinnumiðlun í öðrum kaupstöðum, svo og sambandi við sveitir varðandi vinnumiðlun, eftir því sem við verður komið;
8. að inna af höndum þau störf, er skrifstofunni verða falin af bæjarstjórn, borgarstjóra eða í lögum og reglugerðum.

3. gr.

Allir þeir, sem hafa með höndum fastan atvinnurekstur í Reykjavík með aðkeyptu vinnuafli verkamanna, skulu eigi sjaldnar en mánaðarlega senda Ráðningarstofunni afrit af kaupgjaldsskrám sínum, enda séu þær þannig útbúnar, að auðvelt sé að sjá af þeim, hve mikil upphæð hefur verið greidd í vinnulaun hverjum einstökum manni á þeim tíma, sem skráin nær yfir.

Ráðningarstofan skal, að fengnum tillögum Vinnuveitendasambands Íslands, láta útbúa eyðublöð fyrir þessar kaupgjaldsskrár, og skulu þau afhent atvinnurekendum ókeypis.

4. gr.

Á Ráðningarstofunni skulu haldnar bækur og gerðar skýrslur sem hér segir:

1. Spjaldskrá með upplýsingum um atvinnugrein, ómagafjölda og heimili allra atvinnulausra manna, er leita aðstoðar skrifstofunnar, og aðrar þær upplýsingar, er hún telur nauðsynlegar.
2. Bók eða skýrslur um alla atvinnulausa menn, er mæta við hinar lögboðnu atvinnuleysisskráningar eða á skrifstofunni. Þar skal færa að minnsta kosti á hverjum ársfjórðungi nákvæmar upplýsingar um atvinnu, ómagafjölda og afkomu mannsins, svo að fljótlega megi fá glöggt yfirlit um möguleika hans til sjálfsbjargar.
3. Bók, sem í er færð dagleg tala og atvinnugrein þeirra manna, er koma á skrifstofuna í atvinnuleit.

4. Bók eða skýrsla, sem í eru færðar allar ráðningar í vinnu, sem fram hafa farið að tilhlutun skrifstofunnar, enn fremur nöfn vinnukaupenda og vinnuseljenda, svo og upplýsingar um hvar vinnan sé. 180 16. sept.

5. gr.

Stjórn Ráðningarstofunnar skipa fimm menn. Þrír þeirra skulu kjörnir af bæjarstjórn Reykjavíkur með hlutfallskosningu, einn skal tilnefndur af fulltrúaráði verkalýðsfélaganna í Reykjavík og einn af Vinnuveitendasambandi Íslands. Varamenn skulu vera jafnmargir og valdir af sömu aðilum.

Nú kýs eigi annar hvor eða hvorugur þeirra aðilja, er síðast voru taldir, fulltrúa í stjórn Ráðningarstofunnar innan tveggja mánaða frá því að þeir fá tilkynningu um að gera það, þá skal bæjarstjórn Reykjavíkur á næsta fundi sínum þar á eftir kjósa fulltrúa til viðbótar í stjórnina, svo að hún verði jafnan skipuð fimm mönnum.

Kjörtímabil stjórnarmanna og varamanna er fjögur ár.

Stjórnin kýs sér sjálf formann, varaformann og ritara, til eins árs í senn.

Laun stjórnarmanna skulu vera kr. 1000.00 á ári.

6. gr.

Stjórn Ráðningarstofunnar skal halda fund að minnsta kosti einu sinni í mánuði og taka þá til athugunar skýrslur skrifstofunnar. Að öðru leyti boðar formaður stjórnina svo oft á fund, sem honum þykir þurfa eða ef tveir úr stjórninni óska þess eða forstöðumaður fer þess á leit.

Forstöðumaður situr að jafnaði fundi stjórnarinnar og hefur þar málfrelsi og tillögurétt.

7. gr.

Stjórn Ráðningarstofunnar ræður forstöðumann stofunnar, svo og aðra starfsmenn, eftir því sem þurfa þykir og bæjarstjórn samþykkir, setur þeim starfsreglur og hefur umsjón með störfum þeirra og rekstri stofunnar yfirleitt.

8. gr.

Forstöðumaður Ráðningarstofunnar annast fjárreiður hennar undir eftirliti stjórnar Ráðningarstofunnar.

Fastir starfsmenn stofunnar og stjórn hennar fá laun sín greidd hjá bæjargjaldkera. Hann greiðir og reikninga stofunnar, er þeir hafa verið samþykktir af forstöðumanni.

Reikningar Ráðningarstofunnar skulu endurskoðaðir á sama hátt og reikningar Reykjavíkurkaupstaðar.

9. gr.

Um laun forstöðumanna og annarra fastra starfsmanna Ráðningarstofunnar fer eftir samþykkt um laun fastra starfsmanna Reykjavíkurbæjar, eftir ákvörðun bæjarstjórnar hverju sinni.

Þeir hafa sömu skyldur og réttindi og aðrir fastir starfsmenn bæjarins, þar á meðal rétt til eftirlauna úr eftirlaunasjóði Reykjavíkurborgar.

10. gr.

Allur kostnaður, sem leiðir af framkvæmd reglugerðar þessarar, greiðist úr bæjarsjóði Reykjavíkur með þeim takmörkunum, sem um ræðir í 8. gr. laga nr. 41 15. marz 1951, um vinnumiðlun.

180 16. sept. Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt 3. gr. laga nr. 41 15. marz 1951, um vinnumiðlun, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 16. september 1952.

Steingrímur Steinþórsson.

Jónas Guðmundsson.

181

YFIRLIT

um hag Búnaðarbanka Íslands 30. júní 1952.

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum:			
	a. Sparisjóðsdeild	kr.	18 533 429.95	
	b. Veðdeild	—	2 863 798.77	
	c. Ræktunarsjóður	—	30 263 147.85	
	d. Byggingarsjóður	—	35 922 386.24	
	e. Viðlagasjóður	—	224 267.18	
	f. Smábýladeild	—	24 473.86	
	g. Nýbýlasjóður	—	688 211.49	
				kr. 88 519 715.34
2.	Verðbréf:			
	a. Sparisjóðsdeild	kr.	15 791 699.68	
	b. Veðdeild	—	10 100.00	
	c. Ræktunarsjóður	—	1 337 000.00	
	d. Byggingarsjóður	—	866 718.07	
	e. Viðlagasjóður	—	131 956.67	
				— 18 137 474.42
3.	Víxlar			— 41 296 476.63
4.	Lán í hlaupareikningi			— 11 868 846.84
5.	Ýmsir viðskiptamenn:			
	a. Sparisjóðsdeild	kr.	432 053.89	
	b. Ræktunarsjóður	—	82 000.00	
	c. Byggingarsjóður	—	19 581.78	
				— 533 635.67
6.	Teiknistofa			— 103 340.63
7.	Tryggingar fyrir ábyrgðum			— 1 195 990.00
8.	Innanstokksmunir			— 311 756.16
9.	Sameiginlegur kostnaður			— 1 281 189.99
10.	Kreppulánasjóður II			— 225 704.25
11.	Fasteignir			— 3 620 000.00
12.	Innheimtur			— 826 773.62
13.	Bankainnstæða og peningar í sjóði			— 15 519 527.85
				Kr. 183 440 431.40

Skuldir:

1.	Innstæða í sparisjóði og á skírteinum	kr.	69 185 268.64
2.	Innstæða í hlaupareikningi	—	23 526 616.99
3.	Innstæða í reikningslánum	—	39 656.34

4. Ýmsir viðskiptamenn:				181
a. Sparisjóðsdeild	kr.	1 032 065.40		
b. Nýbýlasjóður	—	205 100.00		
			kr.	1 237 165.40
5. Ríkissjóður:				
a. Veðdeild	kr.	1 000 000.00		
b. Ræktunarsjóður	—	24 387 445.44		
c. Byggingarsjóður	—	19 446 944.37		
			—	44 834 389.81
6. Ábyrgðir			—	1 195 990.00
7. Vextir og aðrar tekjur:				
a. Sparisjóðsdeild	kr.	2 968 037.68		
b. Veðdeild	—	609.36		
c. Ræktunarsjóður	—	314 496.82		
d. Byggingarsjóður	—	1 389 629.46		
e. Viðlagasjóður	—	14 455.52		
f. Smábýladeild	—	417.50		
g. Nýbýlasjóður	—	10 435.88		
			—	4 698 082.22
8. Útibú á Akureyri			—	189 091.91
9. Austurbæjarútibú			—	3 563 609.17
10. Ógreitt tap: Sparisjóðsdeild			—	1 000 000.00
11. Skuldlaus eign:				
a. Sparisjóðsdeild	kr.	6 796 574.67		
b. Veðdeild	—	1 559 110.59		
c. Ræktunarsjóður	—	7 543 359.67		
d. Byggingarsjóður	—	15 987 214.45		
e. Viðlagasjóður	—	1 331 459.76		
f. Smábýladeild	—	307 552.15		
g. Nýbýlasjóður	—	445 289.63		
			—	33 970 560.92
			Kr.	183 440 431.40

Reykjavík, 30. júní 1952.

BÚNAÐARBANKI ÍSLANDS

REIKNINGUR ÚTVEGSBANKA ÍSLANDS H.F. 182

1. janúar — 31. desember 1951.

Rekstursreikningur Útvegsbanka Íslands h.f. og útibúa hans 1951.

Gjöld:

Kostnaður við bankareksturinn	kr.	5371132.57
Fært á afskriftareikning	—	1500000.00
Arður til hluthafa 4%	—	292616.00
Til varasjóðs	—	1500000.00
Til húsbyggingarsjóðs	—	500000.00
Framlag til eftirlaunasjóðs	—	500000.00
Til næsta árs yfirfærist	—	352714.86
	Kr.	10016463.43

182

Tekjur:

Yfirfært frá fyrra ári	kr.	353864.88
Vextir, umboðslaun og aðrar tekjur	—	9662598.55
	Kr.	10016463.43

Efnahagsreikningur Útvegsbanka Íslands h.f. og útibúa hans 31. desember 1951.

Activa:

Fasteignaveðslán	kr.	182166.14
Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	1811992.09
Reikningslán	—	32305054.28
Skuldir á hlaupareikningi	—	66762634.39
Víxlar	—	166362124.63
Ýmsir skuldunautar	—	11685056.89
Verðbréf	—	6354170.78
Erlend mynt	—	117715.15
Húseignir bankans og útibúa hans og aðrar fasteignir	—	144247.42
Erlendir bankar	—	7205820.25
Ógoldnir vextir	—	89768.53
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	37678867.80
Sjóður	—	6895004.75
	Kr.	337594623.10

Passiva:

Hlutafé	kr.	7315400.00
Varasjóður	—	14000000.00
Afskriftareikningur	—	14000000.00
Gengisreikningur	—	1500000.00
Ógreiddur arður 1943—1950	—	34725.00
Arður til hluthafa fyrir árið 1951	—	292616.00
Hlaupareikningur	—	50641278.53
Sparisjóðsfé	—	123659710.33
Ýmsir skuldheimtumenn	—	38784845.89
Endurseldir víxlar	—	35425671.50
Innlendir bankar	—	11889383.94
Erlendir bankar	—	247381.33
Fyrir fram greiddir vextir	—	1772027.92
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	37678867.80
Yfirfært til næsta árs	—	352714.86
	Kr.	337594623.10

Reykjavík, 4. febrúar 1952.

ÚTVEGSBANKI ÍSLANDS H.F.

Helgi Guðmundsson. Ásg. Ásgeirsson. Valtýr Blöndal.

Einar E. Kvaran.

Reikningur þessi er í fullu samræmi við bækur Útvegsbanka Íslands h.f., Reykjavík, og ársreikninga útibúanna.

Reykjavík, 31. marz 1952.

H. Guðmundsson. Björn Steffensen.

Með skírskotun til áritunar endurskoðenda, kvittar fulltrúaráðið hér með fyrir 182
reikningi þessum til úrskurðar aðalfundar.

Reykjavík, 9. apríl 1952.

FULLTRÚARÁÐ ÚTVEGSBANKA ÍSLANDS H.F.

Stefán Jóh. Stefánsson. Eyjólfur Jóhannsson. Lárus Fjeldsted.
Gísli Guðmundsson. Gunnar Einarsson.

Efnahagsreikningur Útvegsbanka Íslands h.f., Reykjavík, 31. desember 1951.

Activa:

Fasteignaveðslán	kr.	74965.93
Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	803892.09
Reikningslán	—	24027756.50
Skuldir á hlaupareikningi	—	48648824.76
Víxlar	—	111385291.12
Ýmsir skuldunautar	—	8335996.96
Verðbréf	—	6241611.88
Erlend mynt	—	30813.25
Bankahúsið og aðrar fasteignir	—	786.00
Erlendir bankar	—	7205820.25
Útibúið á Ísafirði	—	6578423.30
Útibúið á Seyðisfirði	—	13197405.18
Útibúið í Vestmannaeyjum	—	25085467.86
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	34395072.71
Sjóður	—	5743195.93
	Kr.	291755323.72

Passiva:

Hlutafé	kr.	7315400.00
Varasjóður	—	14000000.00
Afskriftareikningur	—	14000000.00
Gengisreikningur	—	1500000.00
Ógreiddur arður 1943—1950	—	34725.00
Arður til hluthafa fyrir árið 1951	—	292616.00
Hlaupareikningur	—	38014347.75
Sparisjóðsfé	—	92247041.87
Ýmsir skuldheimtumenn	—	37043392.06
Endurseldir víxlar	—	35425671.50
Innlendir bankar	—	11889383.94
Erlendir bankar	—	247381.33
Útibúið á Akureyri	—	3781781.13
Fyrir fram greiddir vextir	—	1215795.57
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	34395072.71
Yfirfært til næsta árs	—	352714.86
	Kr.	291755323.72

Við höfum endurskoðað reikninga Útvegsbanka Íslands h.f. fyrir árið 1951 og vottum, að efnahagsreikningur þessi er í fullu samræmi við bækur bankans.

182 Við höfum einnig fullvissað okkur um, að birgðir bankans af víxlum, verðbréf og aðrar eignir samkvæmt reikningi þessum eru fyrir hendi.

Reykjavík, 31. marz 1952.

H. Guðmundsson. *Björn Steffensen.*

Efnahagsreikningur útibúa Útvegsbanka Íslands h.f. 31. desember 1951.

I. Útibúið á Akureyri.

Activa:

Inneign hjá Útvegsbanka Íslands h.f.	kr.	3781781.13
Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	852600.00
Reikningslán	—	3125778.31
Skuldir á hlaupareikningi	—	4208128.87
Víxlar	—	7001102.01
Ýmsir skuldunautar	—	886065.98
Verðbréf	—	112558.90
Húseign útibúsins	—	2.00
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	784559.52
Sjóður	—	316674.76
	Kr.	21069251.48

Passiva:

Hlaupareikningur	kr.	7824409.20
Sparisjóðsfé	—	11188041.41
Ýmsir skuldheimtumenn	—	1105269.02
Fyrir fram greiddir vextir	—	166972.33
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	784559.52
	Kr.	21069251.48

II. Útibúið á Ísafirði.

Activa:

Fasteignaveðslán	kr.	107200.21
Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	5500.00
Reikningslán	—	1746137.03
Skuldir á hlaupareikningi	—	1028486.39
Víxlar	—	10338810.44
Ýmsir skuldunautar	—	94214.30
Húseign útibúsins	—	1.00
Sjóður	—	416167.87
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	15797.47
	Kr.	13752314.71

Passiva:

Skuld við Útvegsbanka Íslands h.f.	kr.	6578423.30
Hlaupareikningur	—	1056560.79
Sparisjóðsfé	—	5522668.87
Ýmsir skuldheimtumenn	—	470876.08
Fyrir fram greiddir vextir	—	107988.20
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	15797.47
	Kr.	13752314.71

III. Útibúið á Seyðisfirði. 182

Activa:

Sjálfskuldarábyrgðarlán	kr.	150000.00
Reikningslán	—	1690922.40
Víxlar	—	8625271.99
Skuldir á hlaupareikningi	—	5292151.83
Ýmsir skuldunautar	—	461165.91
Erlend mynt	—	69126.25
Húseign útibúsins og aðrar fasteignir	—	143457.42
Ógreiddir vextir	—	84297.99
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	5000.00
Sjóður	—	128447.96
	Kr.	16649911.75

Passiva:

Skuld við Útvegsbanka Íslands h.f.	kr.	13197405.18
Hlaupareikningur	—	413470.90
Sparisjóðsfé	—	2942670.60
Ýmsir skuldheimtumenn	—	32208.04
Fyrir fram greiddir vextir	—	59157.03
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	5000.00
	Kr.	16649911.75

IV. Útibúið í Vestmannaeyjum.

Activa:

Reikningslán	kr.	1714390.04
Víxlar	—	29011649.07
Skuldir á hlaupareikningi	—	7585042.54
Erlend mynt	—	17775.65
Ýmsir skuldunautar	—	1907613.74
Húseign útibúsins	—	1.00
Ógreiddir vextir	—	5470.54
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	2478438.10
Sjóður	—	290518.23
	Kr.	43010898.91

Passiva:

Skuld við Útvegsbanka Íslands h.f.	kr.	25085467.86
Hlaupareikningur	—	3332489.89
Sparisjóðsfé	—	11759287.58
Ýmsir skuldheimtumenn	—	133100.69
Fyrir fram greiddir vextir	—	222114.79
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	2478438.10
	Kr.	43010898.91

183

REIKNINGUR

Bjargráðasjóðs Íslands fyrir árið 1951.

A. Sjóðreikningur.

Innborgað:

1.	Sjóður í ársbyrjun:			
	a. Bjargráðasjóður sveitarfélaga	kr.	1551625.51	
	b. Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður	—	412285.49	
				kr. 1963911.00
2.	Bjargráðasjóður sveitarfélaga:			
	a. Innborguð árgjöld 1951	kr.	69750.00	
	b. Innborguð árgjöld 1950	—	6664.00	
				— 76414.00
3.	Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður:			
	a. Tillag úr ríkissjóði	kr.	282000.00	
	b. Árgjöld sveitarfélaga 1951	—	69750.00	
	c. Árgjöld sveitarfélaga 1950	—	6664.00	
				— 358414.00
4.	Vextir af innstæðu í bönkum:			
	a. Af innstæðum Bjargráðasjóðs sveitarfélaga .	kr.	53332.71	
	b. Af innstæðum sameiginlegs Bjargráðasjóðs .	—	3411.85	
				— 56744.56
5.	Vextir af verðbréfum hins sameiginlega Bjargráðasjóðs			— 19137.50
6.	Vextir af lánum:			
	a. Af lánum úr Bjargráðasjóði sveitarfélaga ..	kr.	60.00	
	b. Af lánum úr sameiginlegum Bjargráðasjóði .	—	2950.00	
				— 3010.00
7.	Afborganir lána:			
	a. Af lánum úr Bjargráðasjóði sveitarfélaga ..	kr.	1200.00	
	b. Af lánum úr sameiginlegum Bjargráðasjóði .	—	47400.00	
	c. Verðbréf hins sameiginlega Bjargráðasjóðs .	—	3500.00	
				— 52100.00
8.	Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður:			
	Víxillán í Landsbanka Íslands			— 50000.00
				Kr. 2579731.06

Útborgað:

1.	Kostnaður við sjóðinn:			
	a. Stjórnarlaun	kr.	16000.00	
	b. Annar kostnaður	—	2544.50	
				kr. 18544.50
2.	Vextir og stimpilgjald af víxlum			— 21163.25
3.	Vaxtalaus lán til sveitarfélaga			— 213800.00
4.	Óendurkræfir styrkir til sveitarfélaga			— 67500.00
5.	Keypt bankavaxtabréf			— 27000.00
6.	Keypt skuldabréf með ríkisábyrgð			— 148000.00
7.	Fyrirfram greiddir vextir			— 1496.25

183

8. Greitt af víxlum:
   a. Greiddur víxill í Landsbanka Íslands ..... kr. 50000.00
   b. Greitt af víxli í Búnaðarbanka Íslands ..... — 200000.00
   kr. 250000.00
9. Sjóður í árslok:
   I. Bjargráðasjóður sveitarfélaga:
   Innstæða í bönkum ..... — 1682632.22
   II. Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður:
   Bankainnstæða ..... — 149594.84
   Kr. 2579731.06

B. Eignareikningur.

Activa:

Eign í ársbyrjun:
I. Bjargráðasjóður sveitarfélaga:
   a. Í útlánum ..... kr. 1200.00
   b. Ógreidd tillög 1950 ..... — 11035.00
   c. Innstæða í bönkum ..... — 1551625.51
   kr. 1563860.51
II. Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður:
   a. Í útlánum ..... kr. 87200.00
   b. 5½% ríkisskuldabréf 1938 ..... — 58000.00
   c. 4½% ríkisskuldabréf 1941 ..... — 70000.00
   d. 4% bankavaxtabréf ..... — 103000.00
   e. 5% bankavaxtabréf ..... — 63000.00
   f. 5% skuldabréf með ríkisábyrgð ..... — 164000.00
   g. 4% skuldabréf með ríkisábyrgð ..... — 33000.00
   h. Vaxtalaus skuldabréf sveitarfélaga ..... — 550000.00
   i. Ógreidd tillög sveitarfélaga 1950 ..... — 11035.00
   j. Innstæða í bönkum ..... — 412285.49
   kr. 1551520.49
   ÷ Víxilskuld í Búnaðarbanka Íslands ..... — 500000.00
   — 1051520.49
Eignaaukning 1951 ..... — 391688.06
Kr. 3007069.06

Passiva:

Eign í árslok:
I. Bjargráðasjóður sveitarfélaga:
   a. Ógreidd tillög 1950 ..... kr. 4371.00
   b. Innstæða í bönkum ..... — 1682632.22
   kr. 1687003.22
II. Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður:
   a. Í útlánum ..... kr. 84000.00
   b. 5½% ríkisskuldabréf 1938 ..... — 58000.00
   c. 4½% ríkisskuldabréf 1941 ..... — 70000.00
   d. 4% bankavaxtabréf ..... — 98000.00
   e. 5% bankavaxtabréf ..... — 93500.00
   f. 5% skuldabréf með ríkisábyrgð ..... — 254000.00

183

g. 4% skuldabréf með ríkisábyrgð	kr.	89000.00	
h. Vaxtalaus skuldabréf sveitarfélaga	—	719600.00	
i. Ógreidd tillög sveitarfélaga 1950	—	4371.00	
j. Innstæða í bönkum	—	149594.84	
	kr.	1620065.84	
÷ Víxilskuld í Búnaðarbanka Íslands	—	300000.00	
			kr. 1320065.84
			Kr. 3007069.06

Reykjavík, 1. febrúar 1952.

F. h. bjargráðasjóðsstjórnarinnar.

Jónas Guðmundsson.

184

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Kristjáns læknis Jónssonar árið 1951.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:			
a. Veðdeildarbréf, 500.00, 1000.00, nafnverð	kr.	1500.00	
b. Sogsvirkjunarbréf, nafnverð	—	1000.00	
c. Rafmagnsveitubréf	—	1000.00	
d. Innstæða í Útvegsbanka Íslands	—	1311.33	
e. Innstæða í Söfnunarsjóði Íslands	—	7536.55	
			kr. 12347.88
2. Vextir:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	75.00	
b. — Sogsvirkjunarbréfi	—	40.00	
c. — rafmagnsveitubréfi	—	40.00	
d. — innstæðu í Útvegsbanka Íslands	—	44.12	
e. — innstæðu í Söfnunarsjóði	—	361.73	
			— 560.85
			Kr. 12908.73

Gjöld:

1. Leiga fyrir bankahólf			kr. 60.00
2. Eign í árslok:			
a. Veðdeildarbréf, 500.00, 1000.00, nafnverð	kr.	1500.00	
b. Innstæða í Útvegsbanka Íslands	—	3450.45	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði Íslands	—	7898.28	
			— 12848.73
			Kr. 12908.73

Reykjavík, 18. febrúar 1952.

Sigurgeir Sigurðsson. **Sigurjón Jónsson.** **Helgi Ingvarsson.**

SNORRASJÓÐUR 1930 185

Ársreikningur 1951.

Höfuðstóll:

Eign frá fyrra ári samkvæmt birtum reikningi	kr.	162186.19
Aukning á árinu samkvæmt neðangreindu	—	1892.27
	Kr.	164078.46

Eignum sjóðsins er varið þannig:

Skuldabréf Siglufjarðarkaupstaðar	kr.	150000.00
Innstæða í Búnaðarbanka	—	14078.46
	Kr.	164078.46

Tekjur:

Vextir af skuldabréfum Siglufjarðarkaupstaðar	kr.	6280.00
Vextir af sparisjóðsinnstæðu	—	112.27
	Kr.	6392.27

Gjöld:

Styrkur til náms í Noregi:		
Ingvar Emilsson, stúdent, til náms í haffræði (oceanografi) við háskólann í Bergen	kr.	2250.00
Ingvar Hallgrímsson, stúdent, til náms í fiskifræði í Oslo	—	2250.00
	Kr.	4500.00
Lagt við höfuðstól	—	1892.27
	Kr.	6392.27

Reykjavík, 25. júlí 1952.

BÚNAÐARBANKI ÍSLANDS

REGLUGERÐ 186

yfir tekjur og gjöld sjóðsins „Stígur“ árið 1951.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 452)	kr.	4943.70
2. Vextir af innstæðu í Söfnunarsjóði	—	243.60
	Kr.	5187.30

Gjöld:

Innstæða í Söfnunarsjóði til næsta árs	kr.	5187.30
	Kr.	5187.30

Í félagsmálaráðuneytinu, 15. marz 1952.

Jónas Guðmundsson.

187

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs hjónanna Jóhanns Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðnadóttur, árið 1951.

Tekjur:

1.	Sjóður frá fyrra ári (Stj.tíð. 1951 B., bls. 451):		
	Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	714756.85
2.	Afhent af dánarbúi Eggerts Claessen:		
	a. Veðskuldabréf, útg. 21. febr. 1942	—	390000.00
	b. Sparisjóðsbók við Útvegsbanka Íslands, nr. 9253	—	58737.00
	c. Í bankaávísun	—	500.00
3.	Vextir:		
	a. Af innstæðu í Söfnunarsjóði	—	34308.29
	b. Af bankainnstæðu	—	1757.59
		Kr.	1200059.73

Gjöld:

	Sjóður til næsta árs:		
a.	Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	749065.14
b.	Bankainnstæða	—	3994.59
c.	Veðskuldabréf	—	390000.00
d.	5% bankavaxtabréf	—	42000.00
e.	4% skuldabréf með ríkisábyrgð	—	15000.00
		Kr.	1200059.73

Í félagsmálaráðuneytinu, 15. marz 1952.

Jónas Guðmundsson.

188

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs hjónanna Steinunnar Sighvatsdóttur og Magnúsar Ólafssonar frá Bjargarsteini á Akranesi, árið 1951.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 452)	kr.	6267.87
2.	Vextir af innstæðu í Söfnunarsjóði	—	308.83
		Kr.	6576.70

Gjöld:

	Innstæða í Söfnunarsjóði til næsta árs	kr.	6576.70
		Kr.	6576.70

Í félagsmálaráðuneytinu, 15. marz 1952.

Jónas Guðmundsson.

REIKNINGUR 189

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs W. Fischers árið 1951.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 402):			
a. Innritunarskírteini	kr.	20000.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	36072.52	
c. Innstæða í Búnaðarbankanum	—	10486.16	
			kr. 66558.68
2. Vextir:			
a. Af innritunarskírteini	kr.	1654.10	
b. — söfnunarsjóðsinnstæðu	—	1731.46	
c. — bankainnstæðu	—	264.52	
d. — skuldabréfum með ríkisábyrgð	—	160.00	
			— 3810.08
			Kr. 70368.76

Gjöld:

1. Styrkur veittur			kr. 2100.00
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Innritunarskírteini	kr.	20000.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	36245.72	
c. Innstæða í Búnaðarbankanum	—	8023.04	
d. Skuldabréf með ríkisábyrgð	—	4000.00	
			— 68268.76
			Kr. 70368.76

Í félagsmálaráðuneytinu, 15. marz 1952.

Jónas Guðmundsson.

REIKNINGUR 190

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs sjómanna árið 1951.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 451)		kr. 42.51
2. Vextir		— 1.47
		Kr. 43.98

Gjöld:

Sjóður til næsta árs		kr. 43.98
		Kr. 43.98

Í félagsmálaráðuneytinu, 15. marz 1952.

Jónas Guðmundsson.

191

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Þórarins Tulinius árið 1951.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 453):			
a. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	19051.27	
b. Innstæða í Búnaðarbankanum	—	1116.48	
			kr. 20167.75
2. Vextir:			
a. Af söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	914.45	
b. — bankainnstæðu	—	26.48	
			— 940.93
			Kr. 21108.68

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:			
a. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	19142.76	
b. Innstæða í Búnaðarbankanum	—	1965.92	
			kr. 21108.68
			Kr. 21108.68

Í félagsmálaráðuneytinu, 15. marz 1952.

Jónas Guðmundsson.

192

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs þeirra, sem bíða tjón af jarðeldum, fyrir árið 1951.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 455):			
a. Ríkisskuldabréf	kr.	27000.00	
b. Veðskuldabréf	—	16250.00	
c. Bankavaxtabréf	—	15000.00	
d. Verðbréf með ríkisábyrgð	—	15000.00	
e. Bankainnstæða	—	9254.29	
			kr. 82504.29
2. Vextir:			
a. Af ríkisskuldabréfum	kr.	1285.00	
b. — veðskuldabréfum	—	812.50	
c. — bankavaxtabréfum	—	750.00	
d. — skuldabréfum með ríkisábyrgð	—	825.00	
e. — bankainnstæðu	—	115.50	
			— 3788.00
			Kr. 86292.29

Gjöld: 192

1.	Styrkur til Búnaðarsambands Austurlands	kr.	1200.00
2.	Styrkur til Hallormsstaðaskóla	—	1000.00
3.	Sjóður til næsta árs:		
	a. Ríkisskuldabréf kr. 27000.00		
	b. Veðskuldabréf — 16250.00		
	c. Bankavaxtabréf — 15500.00		
	d. Skuldabréf með ríkisábyrgð — 22000.00		
	e. Bankainnstæða — 3342.29		
		—	84092.29
		Kr.	86292.29

Í félagsmálaráðuneytinu, 15. marz 1952.

Jónas Guðmundsson.

REIKNINGUR 193

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Vestur-Ísafjarðarsýslu árið 1951.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 454)	kr.	2355.56
2.	Vextir af innstæðu í Söfnunarsjóði	—	113.05
		Kr.	2468.61

Gjöld:

	Innstæða í Söfnunarsjóði til næsta árs	kr.	2468.61
		Kr.	2468.61

Í félagsmálaráðuneytinu, 15. marz 1952.

Jónas Guðmundsson.

REIKNINGUR 194

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar árið 1951.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 453):		
	Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	28334.43
2.	Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu	—	1360.03
		Kr.	29694.46

Gjöld:

	Sjóður til næsta árs:		
	Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	29694.46
		Kr.	29694.46

Í félagsmálaráðuneytinu, 15. marz 1952.

Jónas Guðmundsson.

195 **REIKNINGUR**

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fiskes til Grímseyinga árið 1951.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 454):		
	a. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr. 50761.39	
	b. Innstæða í Búnaðarbankanum	— 3726.50	
			kr. 54487.89
2.	Vextir:		
	a. Af Söfnunarsjóðsinnstæðu	kr. 2436.53	
	b. Af bankainnstæðu	— 52.77	
			— 2489.30
			Kr. 56977.19

Gjöld:

1.	Styrkur til Grímseyinga		kr. 2378.11
2.	Sjóður til næsta árs:		
	a. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr. 50883.34	
	b. Bankainnstæða	— 3715.74	
			— 54599.08
			Kr. 56977.19

Í félagsmálaráðuneytinu, 15. marz 1952.

Jónas Guðmundsson.

196 **REIKNINGUR**

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs hins Tíunda og Alexandrine drottningar, til styrktar fátækum sjómannaekkjum í Reykjavík, árið 1951.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1951 B., bls. 451):		
	Innstæða í Söfnunarsjóði		kr. 24717.72
2.	Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu		— 1186.43
			Kr. 25904.15

Gjöld:

Innstæða í Söfnunarsjóði til næsta árs		kr. 25904.15
		Kr. 25904.15

Í félagsmálaráðuneytinu, 15. marz 1952.

Jónas Guðmundsson.

AUGLÝSING

197
23. sept.

um nýja lyfsöluskrá II.

Frá og með 1. október 1952 gengur í gildi ný lyfsöluskrá II, útgefin af þessu ráðuneyti 19. þ. m.

Heilbrigðismálaráðuneytið, 23. september 1952.

Steingrímur Steinþórsson.

Gústav A. Jónasson.

REGLUGERÐ

198
25. sept.

um breyting á reglugerð nr. 195 15. nóv. 1951, um hina almennu deild hlutatryggingasjóðs bátaútvegsins.

1. gr.

3. gr. b. 5. reglugerðarinnar orðist svo:

5. svæði: Sléttanes — Horn.
1. janúar — 31. maí.
1. október — 31. desember.

2. gr.

Reglugerðarbreyting þessi öðlast gildi þegar í stað.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 48 25. maí 1949, um hlutatryggingasjóð bátaútvegsins, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 25. september 1952.

Ólafur Thors.

Gunnlaugur E. Briem.

REGLUGERÐ

199
1. okt.

um viðauka við reglugerð nr. 188 1. okt. 1947, um mótornámskeið.

1. gr.

Á minna og meira námskeiðinu skal — auk þess, er greinir í reglugerð nr. 188 1917, — kenna meðferð og umhirðu eftirtalinna tækja: talstöðva, viðtækja, miðunarstöðva og dýptarmæla, ásamt búnaði þessara tækja í skipum.

Kennslustundir í þessari grein skulu vera minnst 24.

2. gr.

Að loknu námi skal jafnhliða mótorvélstjóraprófi halda próf í þessari grein. Skal það haldið af hinni skipuðu prófnefnd ásamt einum sérfróðum prófdómara, er Landssími Íslands tilnefnir.

10. dag nóvembermánaðar 1952. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

199 3. gr.

1. okt. a. Til hins minna námskeiðsprófs þarf:

Þekking á höfuðatriðum byggingu nefndra tækja, hvernig þau vinna, kunna að starfrækja þau, þar á meðal viðskiptareglur, og vita hvernig á að prófa hvort þau séu í lagi.

Vita í hverju almenn umsjón og umhirða tækjanna, ásamt búnaði þeirra í skipum, er fólgin.

Þekkja tengingu tækjanna við rafmagnskerfi skipsins, hleðslutöflur, rafmagnsgeyma, rafhlöður, loftnet, jarðsambönd o. s. frv.

Geta sett upp bráðabirgðaloftnet og geta tengt tækin við aðra geyma í skipinu, ef á þarf að halda, út á sjó.

Vita hvaða varahluti er nauðsynlegast að hafa um borð, og geta skipt um þá.

Vita hvað þarf að gera til þess, að gera tækin starfhæf til bráðabirgða, ef sjór kemst í þau, eða önnur óhöpp gera þau óstarfhæf.

Kunna að miða og reikna út stefnu skipsins frá ákveðnum radiovitum.

Þekkja einföldustu aðferðir til að deyfa radiotruflanir frá rafölum og rafvélum í skipum.

b. Til hins meira námskeiðsprófs þarf fyllri þekkingu á framanskráðu.

4. gr.

Prófið er bæði munnlegt og verklegt. Verkefni velja prófdómararnir, en kennarinn í þessari grein heldur prófið og dæmir um kunnáttu prófsveina ásamt prófdómurunum.

5. gr.

Við prófið skal gefin ein einkunn með tölugildinu 0—8 með þriðjungs millistigum.

Að loknu prófi skulu prófsveinar fá sérstakt prófvottorð í þessari námsgrein eftir þessari fyrirmynd:

Hr. ..... fæddur .....

.....

hefur lokið ..... stunda námskeiði og staðizt próf í starfrækslu venjulegra talstöðva, viðtækja, miðunarstöðva, dýptarmæla og tilheyrandi búnaði tækjanna, hirðingu þeirra og lagfæringu einföldustu bilana, sem hægt er að gera án þess að hreyfa við lóðningum eða innri byggingu sjálfra tækjanna.

Þetta nær til talstöðva allt að ..... wött í loftnet.

Einkunn.

Reykjavík, ...

....

kennari.

....

.....

6. gr.

Glati mótorvélstjóri prófskírteini sínu, á hann rétt á að fá eftirrit af því hjá Fiskifélagi Íslands, ef hann æskir þess.

7. gr. 199
Reglugerð þessi öðlast þegar gildi. 1. okt.

Menntamálaráðuneytinu, 1. október 1952.

Björn Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Kirkjubyggingarsjóð Ytri-Njarðvíkur", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 1. okt. 1952. 200 1. okt.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Kirkjubyggingarsjóð Ytri-Njarðvíkur.

1. gr.
Sjóðurinn er stofnaður af Þórlaugu Magnúsdóttur í Höskuldarkoti í Ytri-Njarðvík, til minningar um látna unga ástvini hennar frá Höskuldarkoti. Stofnfé sjóðsins er kr. 1000.00.

2. gr.
Starfsemi sjóðsins skal vera á þessa leið: Þegar höfuðstóll sjóðsins hefur vaxið það, að hann nemur kr. 100000.00 — eitt hundrað þúsund krónum —, skal sjóðnum varið til kirkjubyggingar í Ytri-Njarðvík.

3. gr.
Sjóðurinn tekur á móti minningar- og dánargjöfum; einnig tekur hann á móti almennum gjöfum. Allar gjafir skal skrá í sérstaka gjafabók. Þar skal skrá nafn þess, er gjöfin er gefin til minningar um, ásamt fæðingar- og dánardegi; síðan skal skrá fjárupphæðina og nafn þess, er gefur. Almennar gjafir skal skrásetja með nafni gefanda og fjárupphæð. Allar gjafir skal skrá með dagsetningu.

4. gr.
Sjóðurinn má gefa út minningarspjöld.

5. gr.
Stjórn sjóðsins skal falin þremur mönnum. Kvenfélag Njarðvíkur skipar einn, Ungmennafélag Njarðvíkur annan, og hinn þriðji skal tilnefndur af hreppsnefnd Njarðvíkurhrepps, og skal hann vera formaður sjóðstjórnar. Hætti Njarðvíkurhreppur að vera til sem sjálfstætt sveitarfélag, skal sýslunefnd Gullbringusýslu tilnefna formann sjóðstjórnar. Ef Ungmennafélag Njarðvíkur og Kvenfélag Njarðvíkur leggjast niður, skal biskupinn yfir Íslandi tilnefna tvo menn, búsetta í Ytri-Njarðvík, í stjórn sjóðsins. Stjórnarmenn sjóðsins skal tilnefna til fjögurra ára í senn.

6. gr.
Sjóðinn skal ávaxta í hinum Almenna kirkjusjóði Íslands, en yfirumsjón með sjóðnum hafa forráðamenn kirkjunnar, eins og kirkjulöggjöfin mælir fyrir um.

200 7. gr.
1. okt. Stjórn sjóðsins skal hafa bók, auk gjafabókarinnar, sem í er skráð hverjir séu í stjórn sjóðsins á hverjum tíma. Í bók þessa skal skrá ársreikninga sjóðsins, og skulu þeir undirritaðir af öllum stjórnarmönnum.

8. gr.
Tilgangi sjóðsins má aldrei breyta. Sjóðurinn skal óvéfengjanlega ávallt vera eign byggðarlagsins í Ytri-Njarðvík.

9. gr.
Þegar tilgangi sjóðsins samkvæmt 2. gr. er náð, skal vera heimilt að sjóðurinn starfi áfram við kirkjuna í Ytri-Njarðvík. Starfsemi sjóðsins skal þá miða að því að fegra kirkjuna og prýða utan sem innan.
Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Ytri-Njarðvík, 4. nóvember 1950.

Karvel Ögmundsson. Valgerður Pálsdóttir. Vésteinn Bjarnason.

201 **REGLUGERÐ**
8. okt.
um öryggisráðstafanir gegn slysahættu við vinnu í kötlum, kerum og geymum.

1. gr.
Þegar unnið er í kötlum, kerum eða geymum, þar sem vinnan getur leitt af sér eitraðar gastegundir, skal sérstakrar varúðar gætt til þess að forðast gaseitrun verkamanna.
Sem hættulega vinnu má nefna:
Logsuðu með rafmagni eða gasi, sem orsakað getur kolsýring og aðrar hættulegar gastegundir.
Ræstingu og þvott með sýrum, feitileysandi vökvum og öðrum svipuðum efnum.
Málningarvinnu með lakki, asfalti og öðrum efnum, sem leyst eru upp með vökvum, sem gefa frá sér hættulegan eim.
Vinnu í geymsluhylkjum og tækjum, sem notuð eru til að geyma í og vinna efni, sem gefa frá sér eitraðar lofttegundir og eim.
Ekki má nota triklorethylen, tetraklorkolefni, bensol eða aðra vökva, sem gefa frá sér álíka eitraðan eim, til þvotta í geymum, kerum eða hylkjum.

2. gr.
Áður en byrjað er á vinnu í geymi skal loftræsta hann rækilega með þrýstilofti eða loftblásara. Slíkrar loftræstingar er þó ekki þörf, ef op bæði efst og neðst á geyminum hafa staðið opin í langan tíma, svo dragsúgur hafi verið í gegnum hann.
Nauðsynlegt er einnig að loftræsta opin ker, því þungar lofttegundir geta um lengri tíma legið við botn þeirra.
Aldrei má nota hreint súrefni til loftendurnýjunar, þegar unnið er við suðu í geymi, því súrefnið getur orsakað íkviknun í fötum verkamanna.

201
8. okt.

3. gr.

Meðan unnið er í geymi, sem um getur í 1. gr., skal loft í honum endurnýjað með því að leggja niður í hann þrýstiloftsleiðslu, eða koma fyrir loftblásara við stórt op neðarlega á geyminum. Verði loftendurnýjunartækjum ekki komið við, skulu verkamenn bera hentugar gasgrímur eða öndunartæki, sem veiti þeim nægilegt ferskt loft eða súrefni. Þegar svo ber undir má þó vinna hvers verkamanns ekki standa lengur en eina klukkustund í einu.

Meðan unnið er í geymi, skal að staðaldri vera vörður við inngönguopið í geyminn og skal hann hafa vakandi auga með líðan þeirra, sem í geyminum vinna.

4. gr.

Ekki má verkamaður hefja ræstingu, viðgerð eða annars konar vinnu í olíugeymi, sem í hefur verið brennanlegur vökvi, fyrr en búið er að eima út geyminn og öryggiseftirlitið hefur gefið út vottorð um, að í honum sé ekki eldfimur eimur.

Ef geymir er í skipi, og í honum hefur verið flutt eldfim olía eða vökvi með blossamarki við 21° C. eða þar fyrir neðan, skal eima út alla hluta skipsins þar sem gas getur safnazt fyrir, og vottorð um gaseyðinguna gefið út fyrir allt skipið.

Ákvæði fyrstu málsgreinar þessarar greinar á ekki við um eftirlits- eða skoðunarstörf verkstjóra, eða rannsóknarstörf eftirlitsmanns öryggiseftirlitsins, sem framkvæma þarf til þess að hægt sé að gefa út vottorð um, að úteiming hafi farið fram.

Við rannsókn og eftirlit skal nota hentuga gasgrímu.

5. gr.

Þar sem vinna er þess eðlis, að hætta geti verið á íkviknun, vegna opins elds, neista eða glóheitra hluta, enda þótt slík vinna sé ekki framkvæmd í geymi, má ekki hefja vinnuna fyrr en úteimingarvottorð hefur verið gefið út.

Ef trygging er fyrir því, að allir geymar um borð í skipi séu lokaðir, má þó framkvæma vinnu þá, sem um getur í fyrstu málsgrein þessarar greinar, ef bann við umferð með opinn eld liggur ekki fyrir.

6. gr.

Meðan vinna stendur yfir í geymi skips skulu öll op og mannsmugur hafðar opnar og á fulltryggan hátt séð fyrir nægilegri loftendurnýjun í geyminum.

Á aðgengilegum stað nálægt opi geymis, skal vera nægilegur fjöldi af öryggislínum með beltum, sem auðveldlega verði gripið til, ef bjarga þarf manni út úr geymi. Á sama stað skal einnig vera eldslökkvitæki af viðurkenndri gerð, svo og gasgrímur.

7. gr.

Verði olíu vart í geymi, vegna leka frá leiðslum eða af öðrum ástæðum, meðan vinna stendur yfir, svo ætla megi að eldfimur olíueimur myndist, skal þegar stöðva vinnuna og má ekki hefja vinnu á ný, fyrr en nýtt úteimingarvottorð hefur verið gefið út, að undangenginni rannsókn samkv. 4. gr.

8. gr.

Rannsókn sú, sem um getur í 4. gr., skal framkvæmd af eftirlitsmönnum öryggiseftirlitsins eða öðrum, sem til þess hafa næga þekkingu og öryggismálastjóri kann að fela starfið.

Við rannsóknina má einungis nota tæki af gerð, sem öryggiseftirlitið viðurkennir.

201
8. okt.

9. gr.

Úteimingarvottorð skal fest upp á áberandi stað á vinnustaðnum. Sé um eimun um borð í skipi að ræða, skal vottorðið fest upp við landgöngubrú.

Vottorðið skal vera uppi meðan á vinnu stendur.

10. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 50—5000 krónum, nema þyngri hegning liggi við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í ríkissjóð. Með mál út af brotum skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 23 1. febrúar 1952, um öryggisráðstafanir á vinnustöðum, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 8. október 1952.

Björn Ólafsson.

Páll Pálmason.

202
8. okt.

REGLUGERÐ

um öryggis- og heilbrigðisráðstafanir við sprautumálun.

1. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar ná til vinnustöðva, þar sem málun er framkvæmd á þann hátt, að málningarúða er blásið með þjöppuðu lofti á flöt þann, sem málaður er, og notuð eru heilsuspillandi eða eldfim efni með blossamark undir 25° C, til þess að þynna með málninguna, leysa upp harðnaða málningu, eða til að hreinsa með fleti undir málningu.

Til slíkra efna heyra eftirtalin efni, sem eru notuð til þynningar eða uppleysingar: Metanol, etanol (etyl alkohol), propylalkohol, butylalkohol, amylalkohol. Aseton, metyl, etyl, ketone og cyclohexanon. Rentan, n- og iso-hexan, heptan, ligroin, petroleum eter, benzin, mineröIsk terpentina, steinolía, gasolía og aðrar eldfimar steinolíur. Benzol, toluol, xylol, solventnafta, steinkolanafta. Eter, dioxan, metylasetat, propylasetat, butylasetat, amylasetat, cellosolveasetat, etyllaktat. Terpentína, dipenten, cellosolve, metyl-cellosolve, butyl-cellosolve og di-asetonalkohol. Tetraklórkolefni, dikloretylen, trikloretylen (kloroform), metylessklorid.

2. gr.

Sprautumálun má einungis framkvæma í sérstaklega til þess gerðum sölum, klefum eða skápum, sem uppfylla kröfur þær, sem gerðar eru í reglugerð þessari.

3. gr.

Að jafnaði má aðeins sprautumála í sérstæðum einnar hæðar húsum. Ef salur eða herbergi til sprautumálunar er í húsi, sem er meira en ein hæð, skal þeim valin staður á efstu hæð. Hús eða hluti húss, sem ætlað er til sprautumálunar, skal vera úr eldtraustu, eða að minnsta kosti logatryggu efni, t. d. steinsteypu eða úr múrhúðuðu timbri.

Í stað múrhúðunar má klæða timburveggi til eldvarnar öðru eldvarnarefni, svo sem asbesti og járni, eða plötum úr asbestsementi.

Húsrými til sprautumálunar skal þannig staðsett, að fólki, sem í húsinu vinnur eða býr, geti ekki stafað hætta af. Ef húsrými til sprautumálunar er meira en 20 m² að flatarmáli, skal vera á því varaútgöngudyr, sem fjærst aðaldyrum. Hurðir allar skulu opnast út. 202 8. okt.

4. gr.

Þegar sprautumálun er framkvæmd innanhúss, en ekki í sérstöku þar til gerðu húsrými, má einungis framkvæma hana í sprautuklefa eða sprautuskáp.

Fletir í sprautuklefa eða sprautuskáp, veggir, loft og gólf, skulu vera sléttir og efni þeirra plötujárn, asbestsement, vírfléttað gler, steinsteypa eða annað líkt efni. Horn mega ekki vera hvöss og gólfið skal vera lagt efni, sem ekki getur myndað neista.

Við op eða dyr á sprautuklefa, hvort heldur er til þess að flytja inn verkefni í klefann og frá honum, eða op fyrir loftaðstreymi til klefans, skal blossavarnarbretti vera fyrir opinu, ef það veit út að öðrum vinnustað. Hurðir á sprautuklefa skulu opnast út.

5. gr.

Sérhvert húsrými, sem notað er til sprautumálunar, sprautuklefi eða sprautuskápur, skal hafa tæki, sem sogar loft út, sem myndast við vinnuna. Skal tækjum þessum þannig fyrir komið og þau það afkastamikil, að verkamenn séu sem bezt verndaðir gegn heilsutjóni og slysahættu af völdum sprenginga eða eldsvoða.

Ávallt skal vinnan framkvæmd svo nálægt útsogsstað, sem frekast er unnt og varast eftir megni, að verkamaðurinn standi við vinnu sína milli sogopsins og þess hlutar, sem hann er að vinna við.

6. gr.

Fyrir sogopinu skal vera málningargildra, sem stöðvi málningarúðann við útstreymið, svo að sem minnst af honum berist út í loftpípurnar og loftblásarann. Gildrunni skal þannig fyrir komið, að auðvelt sé að taka hana til hreinsunar.

Í stað gildru má nota síur, en þá skulu þær vera úr óbrennanlegu efni.

7. gr.

Loftsogsbúnaðurinn skal þannig gerður og svo fyrir komið, að ekki geti myndazt í honum rafmagnsneisti, eða neisti kviknað á annan hátt.

Sogblásari skal að jafnaði vera skrúfublásari, en sé miðflóttaaflsblásari notaður, skal hjól hans vera opið og með beinum skóflum.

Loftræstiblásari skal ræstur áður en vinna byrjar og hafður í gangi hið minnsta í 5 mínútur eftir að sprautun er hætt.

8. gr.

Afköst loftræstiblásara skulu miðuð við stærð sprautunarherbergis eða sprautunarklefa og loftið eigi endurnýjast sjaldnar en eftirfarandi tafla sýnir:

Stærð húsrýmis eða klefa í m³ 100 — 200 — 300 — 400 — 500

Loftið endurnýist minnst .... 60 — 53 — 45 — 38 — 30 sinnum á klukkustund.

Í opnum sprautunarklefum og sprautunarskápum má hraði endurnýjunarloftsins í innstreymisopin ekki vera minni en 0.4 m/sek.

9. gr.

Nauðsynlegar ráðstafanir skulu gerðar til þess, að endurnýjunarloft geti óhindrað borizt í sprautunarhúsrými eða klefa. Ef sprautunarskápur er í stórum sal, sem er vel loftræstur, þarf ekki að gera sérstakar ráðstafanir til að fá endurnýjunarloft í skápinn.

Þess skal gætt, að endurnýjunarloftið hafi hæfilegt hitastig.

202 8. okt.

10. gr.

Pípur fyrir loft frá sprautumálun skulu vera úr plötujárni, eða öðru jafneldtryggu efni. Pípurnar skulu vera nægilega víðar og sem beinastar, svo loftviðnám í þeim verði sem minnst. Pípurnar skulu þannig gerðar, að auðvelt sé að komast inn í þær og halda þeim hreinum. Þær skulu enda undir beru lofti í það mikilli fjarlægð frá húsum eða gluggum húsa, að ekki sé hætta á að frá þeim berist eimur eða gas til annarra húsa eða vinnusala.

11. gr.

Þar, sem sprautumálun er framkvæmd, skal lýsingu þannig háttað, hvort heldur er um dagsljós eða annað ljós að ræða, að hún veiti nægilega birtu á vinnustaðnum, án þess að blinda og án þess að verkamaður þurfi að standa milli verkefnisins og sogops loftræstingarinnar.

Þar, sem sprautumálun er framkvæmd, má auk dagsljóss einungis nota rafljós til lýsingar. Lampar skulu fastir á veggjum eða lofti og af gasþéttri gerð.

12. gr.

Til hitunar í húsrými eða klefum til sprautumálunar má einungis nota vatn, lágþrýstan eim eða loft, sem hitað er með vatni eða eimi. Rafmagnshitun má einungis nota verði framantöldum hitunaraðferðum ekki komið við, en þó skal rafbúnaður allur vera af gerð, sem Rafmagnseftirlit ríkisins telur fulltryggt að nota til hitunar á slíkum stað.

Ofnar og pípur skulu standa svo nálægt veggjum sem við verður komið vegna hitunarinnar. Ofan við ofna skulu vera heilar hallandi plötur og um ofna kápa úr götuðum plötum eða rimlum.

13. gr.

Rafmagnsvélar og raftæki, sem notuð eru við sprautumálun, svo sem rafhreyflar og ræsar þeirra, gangstillar og rofar mega ekki vera inni í rúmi því, sem notað er til sprautumálunar. Rafknúin handverkfæri má heldur ekki nota á slíkum stöðum, nema utan þess tíma, sem sprautun fer fram.

Verði ekki komizt hjá því að hafa rafhreyfil í sprautumálunarrúmi, eða loftræstigöngum frá því, t. d. hreyfil, sem knýr loftræstiblásara, skulu slíkar vélar vera fullkomlega lokaðar og af neistatryggri gerð.

Þar, sem drifreimar eru notaðar til aflyfirfærslu í rúmi, sem notað er til sprautumálunar, skulu ráðstafanir gerðar til að leiða frá þeim til jarðar stöðurafmagn, sem ella gæti kveikt neista.

Í sama augnamiði skulu járnpípur frá loftræstiblásara vera jarðtengdar.

14. gr.

Loftþjappa sú, sem framleiðir þrýstiloft til sprautumálunar, má ekki vera þar inni, sem sprautumálun fer fram, og ekki má loftþjappan heldur draga til sín loft þaðan.

Hylki fyrir þrýstiloft, sem notað er við sprautumálun, skulu að öllu uppfylla kröfur þær, sem öryggiseftirlitið gerir um styrkleika, efni, smíði og prófun hylkja fyrir innanþrýsting.

15. gr.

Sérhver verkamaður, sem vinnur við sprautumálun, skal hafa til umráða sína ferskloftsgrímu, eða rykgrímu (respirator) af heppilegri gerð. Sé það nauðsynlegt að dómi eftirlitsmanns skulu augnahlífar vera á grímunni.

Þegar sprautumálað er í vel loftræstum sprautumálunarskápum, getur eftirlitsmaður leyft, að ekki sé notuð gríma við vinnuna.

16. gr. 202

Ekki má fara með opinn eld eða nota verkfæri, sem myndað geta neista, þar 8. okt.
sem sprautumálun fer fram. Án undangenginnar vandlegrar ræstingar má ekki skipta frá sprautumálun með olíumálningu yfir í sprautumálun með celluloselakki eða gagnstætt.

Aðvörun um þetta skal vera á áberandi stað á vinnustað.

17. gr.

Eldslökkvitæki skal vera á aðgengilegum stað í eða við sprautumálunarrúm.

Filtdúkur, eða mjúkur, þéttur strigadúkur, hið minnsta 1.25×1.25 m að stærð, verndaður gegn efnum þeim, sem unnið er með, skal til taks í eða við sprautumálunarrúm, svo grípa megi til hans, ef kviknar í klæðum manna.

18. gr.

Blöndun og þynningu lita til sprautumálunar má ekki framkvæma innanhúss, nema í sprautunarherbergi, — klefa eða skáp, og þá skal það gert nálægt sogopi loftræstingar, með sogblásara í gangi.

Þurfi að hita málningarefni, má einungis gera það með heitu vatni eða lágþrýstum eimi. Með sérstöku leyfi skoðunarmanns má nota rafmagn til hitunar á málningarefnum, en þá skulu tæki þau, sem notuð eru, vera búin hámarkshitastilli og fulltrygg, þannig að af þeim geti ekki myndazt neisti.

19. gr.

Í sprautunarrúmi eða klefa má ekki geyma meira af eldfimum vökva með blossamarki undir 25° C en sem svarar til dagsnotkunar, þó aldrei meira en 25 kg.

20. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 50—5000 krónum, nema þyngri hegning liggi við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í ríkissjóð. Með mál út af brotum skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 23 1. febrúar 1952, um öryggisráðstafanir á vinnustöðum, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 8. október 1952.

Björn Ólafsson.

Páll Pálmason.

203 14. okt. **Staðfesting forsetans** á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Indriða og Guðrúnar frá Skarði", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 14. október 1952.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Indriða og Guðrúnar frá Skarði.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Minningarsjóður Indriða og Guðrúnar frá Skarði, og er stofnaður til minningar um Indriða Indriðason hreppstjóra frá Skarði í Skarðshreppi í Dalasýslu og konu hans, Guðrúnu Eggertsdóttur, af vinum þeirra í Skarðshreppi og 2 sonum þeirra.

Stofnfé sjóðsins er 1500 — fimmtán hundruð — krónur.

2. gr.

Stjórn sjóðsins skulu ávallt skipa hreppsnefnd og sóknarprestur Skarðshrepps.

3. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtaður í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands og skulu vextir allir lagðir við höfuðstól, þar til sjóðurinn nemur einni milljón. Frá þeim tíma skal til útborgunar falla ½ vextir samkvæmt því, sem hér segir í 4. gr., en helmingur vaxta skal ávallt leggjast við höfuðstól.

4. gr.

Á því ári, er sjóðurinn nemur 1 000 000 — einni milljón — króna skulu hálfir vextir koma til útborgunar og árlega úr því. Fé þessu skal varið til umbótastarfs og menningarauka, sem til landbúnaðar telst.

Fjárveiting er fast bundin við takmörk Skarðshrepps, þau, sem nú eru.

5. gr.

Heimilt er að veita móttöku minningargjöfum í sjóðinn og fer um slíkar gjafir að öllu, sem segir í 3. og 4. gr.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skal halda gerðabók, sem hún lætur löggilda, og í hana skal færa þessa skipulagsskrá og ársreikninga sjóðsins.

Skulu þeir endurskoðaðir árlega af endurskoðendum hreppsreikninga.

7. gr.

Þegar til úthlutunar kemur, samkv. 4. gr., skal ávallt geta þeirra með nafni, er styrks verða aðnjótandi, og til hvers er veitt og hvað mikið.

8. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Hvalgröfum, 12. júlí 1952.

Brynjólfur Haraldsson, fyrir hönd gefenda. **Sigvaldi Indriðason.** **Kristinn Indriðason.**

REGLUGERÐ

204
16. okt.

um einkennisbúning starfsmanna flugmálastjórnarinnar.

1. gr.

Einkennisbúningur sá, sem um getur í reglugerð þessari, og hin ýmsu einkenni, sem á honum eru, er gerður sérstaklega til þess að gefa til kynna að sá, sem ber hann, sé starfandi hjá flugmálastjórninni og hvert starf hans sé.

2. gr.

Einkennisbúningur starfsmanna flugmálastjórnarinnar skal vera að gerð og sniði, sem hér segir:

1. Karlar:
   a. Húfa úr blágráu ullarefni með 5 cm breiðri uppstandandi gjörð, 6 cm hárri reisn, gljáleðurskyggni og hökubandi. Á gjörð skal vera 4 cm breiður svartur borði. Á reisn skulu vera gylltir útsaumaðir vængir og á þá fest skjaldarmerki Íslands, 4 cm hátt, gyllt, úr málmi, en þetta er merki flugmálastjórnarinnar. Í stað ofangreindrar húfu má nota bátslaga kollhúfu, með merki flugmálastjórnarinnar á vinstri hlið. Skyggnisskreyting skal vera á húfum þeirra starfsmanna, sem um getur í 4. gr. a. og b., og er um gerð hennar nánar kveðið á þar.
   b. Jakki úr blágráu ullarefni, einhnepptur með venjulegum kraga, tveim hliðarvösum og tveim brjóstvösum utanáliggjandi með vasalokum, hnepptum litlum einkennishnöppum. Á jakkanum skal vera ein röð einkennishnappa, þ. e. þrír hnappar og skal jakkinn hnepptur á þá alla. Á ermum skulu vera minni einkennishnappar, tveir á hvorri. Einkennishnappar skulu vera gylltir, með merki flugmálastjórnarinnar. Áfast jakkanum skal vera belti, úr sama efni og jakkinn, með gylltri spennu og liggur klauf upp að beltinu að aftan. Á öxlum skulu vera einkenni, er tákna stöðu viðkomandi starfsmanns, sem nánar er lýst síðar. Í stað jakka má nota blússu, með földum hnöppum, sem nær niður í mitti, með sömu einkennum og á jakka.
   c. Buxur úr sama efni og jakkinn (blússan), síðar, án uppbrota. Vídd skálma skal vera því sem næst, að þær nái fram á miðja rist.
   d. Frakki úr blágráu „gaberdine“ eða svipuðu efni. Skal hann vera tvíhnepptur, með belti og án gylltra hnappa eða annarra einkenna. Ef þykkur vetrarfrakki er notaður, skal hann vera með einkennum og gylltum hnöppum. Einnig má nota hlífðarúlpu með hettu eða skjólföt flugmanna, eftir því, sem við á.
   e. Við búninginn skal nota ljósa, blágráa skyrtu, úr baðmull eða svipuðu efni, með áföstum, linum, tvöföldum flibba. Við sérstök tækifæri má nota hvíta skyrtu. Slifsi skal vera svart, einlitt, hnýtt einföldum hnút. Hálsklútur dökkblár.
   f. Skór skulu vera svartir leðurskór. Sokkar svartir eða dökkbláir. Hanzkar skulu vera dökkir, við sérstök tækifæri skal þó bera hvíta hanzka. Hlífðarstígvél má nota þegar við á.
   g. Afgreiðslumenn flugvéla og aðrir, sem gegna svipuðum störfum, skulu klæðast bláleitum vinnufötum, með einkennum þeim, sem síðar verða ákveðin.
2. Konur:
   a. Húfa úr blágráu ullarefni, bátslaga, með merki flugmálastjórnarinnar á vinstri hlið.

204 16. okt.

b. Jakki úr blágráu ullarefni, einhnepptur, með venjulegum kraga, tveimur hliðarvösum og einum brjótvasa, loklausum, á vinstra barmi. Á jakkanum skal vera ein röð stórra einkennishnappa, þ. e. fjórir hnappar, og skal jakkinn hnepptur á þá alla.
c. Pils úr sama efni og jakkinn, slétt, með djúpri, einfaldri fellingu að aftan.
d. Yfirhöfn skal vera úr blágráu efni.
e. Skór skulu vera svartir, lokaðir.
f. Einkennismerki skal vera merki flugmálastjórnarinnar, á brjóstvasa.
g. Blússur skulu vera hvítar, einfaldar.
h. Hálsklútur skal vera sem líkastur einkennisbúningnum að lit.

3. gr.

Eftirfarandi starfsmenn flugmálastjórnarinnar skulu bera einkennisbúning við störf sín:

a. Á Keflavíkurflugvelli:
Allir starfsmenn flugmálastjórnarinnar.
b. Á Reykjavíkurflugvelli:
Flugumferðarstjórar, slökkviliðsmenn.
c. Flugvallastjóri ríkisins og fulltrúar hans skulu að jafnaði bera einkennisbúning, þegar þeir eru að störfum á Keflavíkurflugvelli, sbr. a-lið, og annars, er þurfa þykir.

4. gr.

Einkennismerki, er tákna stöðu þeirra, sem bera einkennisbúning, skulu vera sem hér segir:

a. Flugvallastjóri: Á húfuskyggni tveir gylltir, útsaumaðir borðar. Axlaeinkenni eru skjaldarmerki Íslands, silfurlitað, á 5 cm breiðum gullborða.
b. Fulltrúar flugvallastjóra: Á húfuskyggni einn gylltur, útsaumaður borði. Axlaeinkenni: 4 silfurlitaðir vængir milli tveggja 11 mm breiðra gullborða.
c. Yfirflugumferðarstjóri flugstjórnarmiðstöðvarinnar: Axlaeinkenni: 3 silfurlitaðir vængir milli tveggja 11 mm breiðra gullborða.
d. Deildarstjóri flugvélaafgreiðslu, yfirflugumferðarstjóri á Keflavíkurflugvelli, yfirflugumsjónarmaður: Axlaeinkenni: 2 silfurlitaðir vængir milli tveggja 11 mm breiðra gullborða.
e. Varðstjórar flugstjórnarmiðstöðvarinnar, varðstjórar flugumsjónar, yfirmaður sjóflughafnar, yfirmaður slökkviliðs: Axlaeinkenni: 1 silfurlitaður vængur milli tveggja 11 mm breiðra gullborða.
f. Flugumferðarstjórar, flugumsjónarmenn, skrifstofumenn á Keflavíkurflugvelli, varðstjórar flugvélaafgreiðslu: Axlaeinkenni: 1 eirlitaður vængur milli tveggja 11 mm breiðra gullborða.
g. Aðstoðarflugumferðarstjórar, aðstoðarflugumsjónarmenn, aðstoðarmenn í flugvélaafgreiðslu, aðstoðarslökkviliðsstjóri, verkstjóri í flugvélaafgreiðslu: Axlaeinkenni: 11 mm breiðir gullborðar.
h. Aðstoðarmenn í sjóflughöfn, flokksstjórar í flugvélaafgreiðslu, slökkviliðsmenn: Axlaeinkenni: Tveir 8 mm breiðir gullborðar.
i. Afgreiðslumenn í flugvélaafgreiðslu: Axlaeinkenni engin.

5. gr.

Starfsmönnum er óheimilt að nota önnur einkenni en þau, sem eiga við stöðu þeirra, og lýst er hér að framan. Þó getur flugmálastjórnin síðar sett ákvæði um merki, sem starfsmenn mega bera, önnur en þau, sem þegar eru talin.

6. gr. 204

Flugvallastjóri setur nánari reglur um framkomu og hegðun starfsmanna flug- 16. okt.
málastjórnarinnar, þegar þeir bera einkennisbúning.

7. gr.

Starfsmenn fá ein ný einkennisföt og húfu til afnota, ókeypis, allt að einu sinni á ári. Yfirhöfn á tveggja ára fresti. Annað búningnum tilheyrandi, svo sem skyrtur, skó o. þ. h. skal starfsmaður kaupa sjálfur.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 119 28. des. 1950, um stjórn flugmála, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 16. október 1952.

Björn Ólafsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ 205

17. okt.

um breyting á reglugerð nr. 96/1950 um breyting á reglum um starfrækslu og starfsmenn landssímans.

1. gr.

Aftan við a-lið 1. gr. komi ný setning, svohljóðandi:

Þó skal hinn reglulegi starfstími þeirra, sem annast gæzlu í veljarasal sjálfvirku stöðvarinnar í Reykjavík og á Akureyri, vera innan tímabilsins kl. 0800—1800, og gildir það frá 1. janúar 1951.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Póst- og símamálaráðherrann, 17. október 1952.

Björn Ólafsson.

G. Briem.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Menningarsjóð Önnu Ingibjargar 206
Eyjólfsdóttur og Eriks Alfreds Johanson frá Flateyri", útgefin á venjulegan hátt 17. okt.
að mandatum af dómsmálaráðherra 17. október 1952.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Menningarsjóð Önnu Ingibjargar Eyjólfsdóttur og Eriks Alfreds Johanson frá Flateyri.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Menningarsjóður Önnu og Alfreds.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af Önnu Ingibjörgu Eyjólfsdóttur og Erik Alfred Johanson, Flateyri, með erfðaskrá undirritaðri 27. september 1948.

206 17. okt.

3. gr.

Stofnfé sjóðsins er andvirði eigna þeirra kr. 93 940.29. Stofnfé sjóðsins má aldrei skerða.

4. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í íslenzkum ríkisskuldabréfum eða í Landsbanka Íslands.

5. gr.

Þegar sjóðurinn er orðinn kr. 100 000.00, má veita úr honum styrki, er nemi allt að ¾ ársvaxta. Þegar sjóðurinn hefur náð kr. 150 000.00, má veita úr honum styrki, er nemi allt að sömu upphæð og vaxtatekjur sjóðsins. Falli styrkveiting niður eitthvert ár má næsta ár á eftir veita styrki, er nemi allt að 1½ ársvöxtum.

Sá hluti vaxtanna, sem ekki er veittur sem styrkur, skal leggjast við höfuðstól.

6. gr.

Markmið sjóðsins er að styrkja til fullnaðarnáms unga, reglusama og efnilega húsgagnasmiði, er lokið hafa sveinsprófi og ætla að gera þá iðn að ævistarfi. Einnig ungar stúlkur, er vilja fullnuma sig í vefnaði.

Styrkir veitast aðeins Önfirðingum og miðast við það, að styrkþegi stundi nám við „Svenska Hantverks Instituten“ í Stokkhólmi og að því námi loknu minnst eitt ár í sömu iðn við sænskt iðnfyrirtæki.

7. gr.

Styrkur má nema allt að náms- og dvalarkostnaði svo og ferðakostnaði.

8. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð þrem mönnum: Elzta syni Jóns Eyjólfssonar á Flateyri og síðan afkomendum hans. Skal hann vera formaður sjóðstjórnar. Annar sé tilnefndur af Landssambandi íslenzkra iðnaðarmanna og hinn þriðji af atvinnumálaráðherra.

Stjórnin skal halda gerðabók fyrir sjóðinn, varðveita eignir hans og úthluta styrkjum.

9. gr.

Reikningsár sjóðsins skal vera almanaksárið. Reikninga sjóðsins skal árlega senda sýslunefnd Vestur-Ísafjarðarsýslu til endurskoðunar.

10. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Skrifstofu Ísafjarðarsýslu, 18. apríl 1952.

F. h. dánarbúsins.

Jóh. Gunnar Ólafsson.

(L. S.)

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Líknarsjóð Áslaugar Maack", útgefin á venjulegan hátt ad mandatum af dómsmálaráðherra 22. okt. 1952. 207 22. okt.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Líknarsjóð Áslaugar Maack.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Líknarsjóður Áslaugar Maack.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af Kvenfélagi Kópavogshrepps, til minningar um Áslaugu Maack, sem var fyrsti formaður félagsins.

3. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 1000.00 — þúsund krónur —. Sjóðinn skal ávaxta á tryggan hátt, t. d. í sparisjóði eða banka.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja, eftir því sem ástæður leyfa, fjölskyldur eða einstaklinga, sem vegna veikinda þurfa á hjálp að halda.

5. gr.

Höfuðstólinn, kr. 1000.00, má aldrei skerða, en vexti af höfuðstól og aðrar tekjur sem sjóðnum kunna að áskotnast, má nota jafnóðum.

6. gr.

Sjóðnum skal afla tekna með sölu á minningarspjöldum, áheitum og enn fremur með því að hafa fjáröflunardag árlega á fæðingardegi Áslaugar Maack, hinn 29. janúar.

7. gr.

Reikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir árlega, ásamt reikningum félagsins.

8. gr.

Stjórn sjóðsins skulu skipa 5 konur úr Kvenfélagi Kópavogshrepps, sem kosnar eru árlega á aðalfundi.

9. gr.

Leysist Kvenfélag Kópavogshrepps upp og hætti að starfa, skal hreppsnefnd Kópavogshrepps kjósa árlega 5 konur í sjóðsstjórnina.

10. gr.

Leita skal staðfestingar ríkisvaldsins á skipulagsskrá þessari.

208 22. okt. **Staðfesting forsetans** á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Guðmundar Kortssonar", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 22. okt. 1952. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Guðmundar Kortssonar.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Guðmundar Kortssonar.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með kr. 1000.00 af kirkjukór Kálfatjarnarsóknar 25. júlí 1952, til minningar um Guðmund Kortsson, Bræðraparti í Vogum á Vatnsleysuströnd, eins af stofnendum og ötulum stuðningsmanni kirkjukórsins meðan hans naut við. F. 25. júlí 1895, d. 20. maí 1951.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja ungt fólk í Vatnsleysustrandarhreppi til þess að læra söng og orgelleik.

4. gr.

Sjóðurinn tekur við gjöfum og áheitum, er leggjast skulu við höfuðstól hans.

5. gr.

Ekki má veita fé úr sjóðnum fyrr en höfuðstóll hans nemur kr. 10000.00 — tíu þúsund krónum —. Þann höfuðstól má aldrei skerða. Fjárveitingar úr sjóðnum og rekstur hans og stjórn skal annast nefnd, sem skipuð sé af kirkjukór Kálfatjarnarsóknar. Ef ekki er starfandi kirkjukór í hreppnum, skal sóknarnefnd Kálfatjarnarsóknar taka sjóðinn í sína vörzlu og stjórna honum samkvæmt skipulagsskrá þessari.

6. gr.

Nefndin haldi gerðabók um störf sín. Í hana skal færa skipulagsskrá þessa.

7. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í sparisjóðsdeild Landsbanka Íslands eða á öðrum tryggum stað. Styrk úr sjóðnum skal jafnan veita 25. júlí.

8. gr.

Reikningsár sjóðsins skal vera almanaksárið, og skal sóknarprestur Kálfatjarnarsóknar vera sjálfkjörinn endurskoðandi reikninganna.

Vogum, 19. september 1952.

Stjórn kirkjukórs Kálfatjarnarsóknar.

Hulda Þorbjörnsdóttir, formaður. **Katrín S. Ágústsdóttir,** ritari. **Helgi Davíðsson,** gjaldkeri.

Símon Kristjánsson. **Sigurjóna Jóhannsdóttir.**

REGLUGERÐ

209
21. okt.

um gjald af nýreistum húsum í kaupstöðum og kauptúnum til greiðslu kostnaðar vegna skipulagsmála.

1. gr.

Af hverri nýbyggingu, sem reist er í kaupstöðum þeim og kauptúnum, sveitaþorpum eða orkuverum, þar sem skipulagsuppdráttur hefur verið staðfestur, eða þar sem byrjað er að vinna að skipulagsgerð, skal greiða 3‰ í eitt sinn af brunabótavirðing hverrar húseignar.

2. gr.

Nýbygging samkvæmt 1. gr. telst hvert nýreist hús, sem virt er til brunabóta, svo og viðbyggingar við eldri hús, ef virðingarverð hinnar nýju viðbyggingar nemur ⅕ verðs eldra hússins.

3. gr.

Gjaldið skal greiða til lögreglustjóranna í því lögsagnarumdæmi, sem húsið er í, en í Reykjavík til tollstjóra. Það fellur í gjalddaga þegar brunabótavirðing fer fram og má taka það lögtaki.

Gera skal skil fyrir gjaldinu til ríkisféhirðis með skilagrein sem öðrum ríkissjóðstekjum.

4. gr.

Brunabótafélög og umboðsmenn þeirra skulu skriflega tilkynna innheimtumanni fjárhæð brunabótavirðingar nýreists húss þegar eftir að virðing hefur farið fram, og skulu þau veita honum greiðan aðgang að skjölum sínum og bókum um brunabótavirðingu nýreistra húsa.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 64 11. júní 1938, um breyting á lögum nr. 55 27. júní 1921, um skipulag kauptúna og sjávarþorpa, og kemur í stað reglugerðar nr. 97 5. ágúst 1938, til þess að öðlast gildi 1. janúar 1953, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 21. október 1952.

Steingrímur Steinþórsson.

Jónas Guðmundsson.

REGLUGERÐ

210
28. okt.

um uppbætur á sparifé samkvæmt 13. gr. laga nr. 22 19. marz 1950, um gengisskráningu o. s. frv.

1. gr.

Rétt til bóta á sparifé eiga einstaklingar, en ekki félög, stofnanir, sjóðir eða aðrir ópersónulegir aðilar.

2. gr.

Til sparifjár, sem bætur greiðast á samkvæmt 1. gr., telst fé, sem lagt hefur verið til ávöxtunar í banka, sparisjóði, innlánsdeildir samvinnufélaga og aðrar lánastofnanir, sem hafa fengið löggildingu hins opinbera sem slíkar og ávaxtað hafa fé með sparisjóðskjörum. Hins vegar skulu ekki greiddar bætur á innstæður í hlaupareikningum og öðrum hliðstæðum reikningum. Enn fremur skulu bætur

210 greiddar á innstæður einstaklinga í verzlunarreikningum, sem venjulegir innláns-
28. okt. vextir sparisjóða hafa verið greiddir af.

3. gr.

Það er skilyrði bótagreiðslu, að innstæða hafi verið talin fram til skatts á eignaframtali frá 31. desember 1941 til 31. desember 1945 og öll árin þar á milli samkvæmt lögum nr. 6 9. janúar 1935, um tekjuskatt og eignarskatt. Innstæður einstaklinga í verzlunarreikningum skulu ekki bættar, nema innstæðueigandi leggi fram yfirlýsingu skattanefndar um innstæðuna og skattgreiðslu af henni.

4. gr.

Bætur verða því aðeins greiddar, að innstæðan hafi staðið inni óslitið frá árslokum 1941 til júníloka 1946 til ávöxtunar í viðskiptastofnunum þeim, sem taldar eru í 2. gr.

Réttur til bóta fellur ekki niður, þótt sparifé hafi verið flutt úr einum sparifjárreikningi í annan reikning sama einstaklings í sömu stofnun eða úr sparifjárreikningi í einni stofnun í sparifjárreikning í annarri stofnun, enda hafi flutningurinn ekki tekið meira en tvo daga, ef flutt er innan sama bæjarfélags, en annars ekki meira en tvær vikur.

5. gr.

Bætur skulu því aðeins greiddar, að innstæðueigandi hafi verið á lífi við gildistöku laga nr. 22 19. marz 1950. Þó skal maka látins innstæðueiganda, foreldri hans eða nið greiddar bætur á innstæðu, sem hefur gengið að erfðum til þeirra.

6. gr.

Heimilt skal að greiða bætur með ríkisskuldabréfum.

7. gr.

Landsbanki Íslands hefur með höndum framkvæmd úthlutunar bótanna.

8. gr.

Landsbanki Íslands skal gefa út innköllun til sparifjáreigenda og skulu þeir hafa lýst kröfum sínum um bætur fyrir bankanum innan fjögurra mánaða frá síðustu birtingu innköllunarinnar, að viðlögðum kröfumissi.

9. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 13. gr. laga nr. 22 19. marz 1950, um gengisskráningu o. s. frv., öðlast þegar gildi.

Viðskiptamálaráðuneytið, 28. október 1952.

Björn Ólafsson.

Þórhallur Ásgeirsson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Ástríðar Þórarinsdóttur frá Þykkvabæ", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 29. október 1952. 211 29. okt.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Ástríðar Þórarinsdóttur frá Þykkvabæ.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Ástríðar Þórarinsdóttur frá Þykkvabæ.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af eftirlátnum eigum Ástríðar Þórarinsdóttur, samkvæmt arfleiðsluskrá hennar, dags. 18. des. 1939.

3. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 25 321.89 — tuttugu og fimm þúsund þrjú hundruð tuttugu og ein 89/100.

4. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða, en vöxtunum skal verja samkvæmt skipulagsskrá þessari eftir nánari ákvörðun sjóðsstjórnarinnar.

5. gr.

Tilgangur sjóðsins er að vernda og prýða heimagrafreitinn í Þykkvabæ I í Kirkjubæjarhreppi í Vestur-Skaftafellssýslu.

6. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtaður í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands.

7. gr.

Stjórn sjóðsins skipa þrír menn: Sóknarpresturinn í Kirkjubæjarklaustursprestakalli, og skal hann vera formaður stjórnarinnar, oddviti Kirkjubæjarhrepps og ábúandi Þykkvabæjar I.

8. gr.

Stjórnin hefur á hendi reikningsfærslu sjóðsins. Reikningurinn nær yfir almanaksárið og skal árlega sendur endurskoðendum hreppsreikninga Kirkjubæjarhrepps til athugunar. Stjórnin heldur gerðabók og skulu í hana færðar allar fundargerðir, ályktanir og bréf, er hún ritar viðkomandi sjóðnum, svo og reikningar sjóðsins. Hún varðveitir og öll bréf hans og önnur skjöl, er hann snerta.

9. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari, og hún birt í B-deild Stjórnartíðindanna.

Kirkjubæjarklaustri, 10. okt. 1952.

Gísli Brynjólfsson. **Valgerður Helgadóttir.** **Siggeir Lárusson.**

212
7. nóv.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 133/1950, sbr. reglugerðir nr. 152/1951, nr. 202/1951 og nr. 10/1952, um stóreignaskatt, samkvæmt 12. gr. laga nr. 22/1950.

1. gr.

Síðasta málsgr. 21. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Einnig geta skattgreiðandi og fjármálaráðherra, hvor um sig, skotið úrskurði ríkisskattanefndar til dómstóla, enda sé mál höfðað í síðasta lagi 15. nóvember 1952.

2. gr.

Með reglugerð þessari, sem öðlast þegar gildi, er felld úr gildi reglugerð nr. 10 28. jan. 1952.

Fjármálaráðuneytið, 7. nóvember 1952.

Eysteinn Jónsson.

Sigtr. Klemenzson.

213
31. okt.

AUGLÝSING

um breyting á kærufresti ríkisskattanefndar.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 16 10. apríl 1946, um breyting á lögum nr. 6 9. jan. 1935, um tekjuskatt og eignarskatt, hefur ráðuneytið ákveðið, að á þessu ári skuli kærufrestur til ríkisskattanefndar út af tekju- og eignarskatti vera til 15. nóvember n. k.

Fjármálaráðuneytið, 31. október 1952.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Kjartan Ragnars.

214

EFNAHAGSREIKNINGUR

Fiskveiðasjóðs Íslands 31. desember 1951.

Eignir:

1.	Útlán	kr. 28070697.55
2.	Skuldabréf ríkissjóðs	— 2687778.54
3.	Vaxtabréf Skuldaskilasjóðs	— 1284250.00
4.	Önnur verðbréf	— 526500.00
5.	Viðskiptamenn	— 17450.93
6.	Inneign í Útvegsbanka Íslands h.f.	— 5695638.52
		Kr. 38282315.54
7.	Styrktarlán	— 628000.00
8.	Bankainnstæða Styrktarlánasjóðs	— 9580769.28
		Kr. 48491084.82

Skuldir: 214

1.	3½% lán frá 1944	kr.	1200000.00
2.	Viðskiptamenn	—	55207.70
3.	Fyrir fram greiddir vextir	—	197128.80
4.	Stofnsjóður	—	31250000.00
5.	Varasjóður	—	2700000.00
6.	Afskriftarreikningur	—	2700000.00
7.	Yfirfært til næsta árs	—	179979.04
		Kr.	38282315.54
8.	Stofnsjóður Styrktarlána	—	9580769.28
9.	Jöfnunarsjóður Styrktarlána	—	628000.00
		Kr.	48491084.82

Reykjavík, 2. janúar 1952.

FISKVEIÐASJÓÐUR ÍSLANDS

Helgi Guðmundsson. **Valtýr Blöndal.** **Ásg. Ásgeirsson.**

Elías Halldórsson.

Reikning þennan höfum við endurskoðað og borið hann saman við bækur og skjöl sjóðsins, og ekkert fundið við hann að athuga.

Einar Bjarnason. *Benedikt Sveinsson.*

REIKNINGAR LANDSBANKA ÍSLANDS 215

ÁRIÐ 1951.

I. SEÐLABANKINN

Efnahagur seðlabankans 31. desember 1951.

Eignir:

1.	Gulleign		kr.	5731331.63
2.	Inneign hjá erlendum bönkum*)		—	40276314.98
3.	Erlend verðbréf*)		—	73344200.42
4.	Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis		—	22018193.56
5.	Erlend mynt		—	557156.86
6.	Lán til ríkissjóðs vegna Alþjóðabankans og Alþjóðagjaldeyrissjóðsins		—	17116458.65
7.	Skuldabréf ríkissjóðs vegna stofnlána útvegsins		—	22645000.00
8.	Ríkissjóður, ýmsir reikningar		—	99269152.10
9.	Ríkissjóður vegna vangreiddra afborgana af stofnlánadeildarlánum		—	574752.00
10.	Skuld á millireikningum vegna Mótvirðissjóðs		—	11065012.78
11.	Skuld erlendra viðskiptamanna í hlaupareikningi		—	186.52
12.	Endurkeyptir víxlar:			
	a. Frá sparisjóðsdeild Landsbankans	kr. 139000000.00		
	b. Frá Útvegsbanka Íslands h.f.	— 35770671.50		
	c. Aðrir víxlar	— 793151.91		
			—	175563823.41

215	13.	Lán til innlendra banka og sparisjóða	kr.	12985269.05
	14.	Reikningslán	—	1004176.17
	15.	Greiddar, óinnleystar ábyrgðir	—	19339745.20
	16.	Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	81741089.93
	17.	Skuld stofnlánadeildarinnar kr. 81056489.66		
		Að viðbættri skuldbindingu ríkissjóðs vegna vangreiddra afborgana A-lána — 4613504.00	—	85669993.66
	18.	Bankabyggingar með búnaði	—	1.00
	19.	Tékkar á innlenda banka	—	2709380.74
	20.	Innlend verðbréf	—	10952282.61
	21.	Skuld sparisjóðsdeildarinnar	—	5768129.29
	22.	Ýmsir skuldunautar	—	74859.08
	23.	Ógreiddir vextir	—	653914.55
	24.	Peningar í sjóði	—	215273.27
			Kr.	689275697.46

*) **Nýbyggingarreikningur í árslok 1951:**

Dollara-gjaldeyrir	÷ kr.	50791297.00
Punda-gjaldeyrir	÷ —	132834690.00
	÷ kr.	183625987.00

Skuldir:

1.	Seðlar í umferð		kr.	197555000.00
2.	Innlán banka og sparisjóða		—	6288343.17
3.	Innstæðufé í reikningslánum		—	401715.92
4.	Skuld við erlenda banka		—	51282274.21
5.	Inneign erlendra viðskiptamanna í erlendum gjaldeyri		—	29372.59
6.	Inneign erlendra viðskiptamanna í hlaupareikningi		—	17278192.34
7.	Mótvirðissjóður E.C.A. og E.P.U.		—	162872688.45
8.	Innstæða ríkissjóðs í hlaupareikningi		—	82793000.00
9.	Innstæða innlendra viðskiptamanna í hlaupareikningi		—	38910.39
10.	Ábyrgðir vegna viðskiptamanna		—	81741089.93
11.	Innheimt fé fyrir aðra		—	1181405.97
12.	Tilkynntir tékkar		—	257086.51
13.	Ýmsir skuldheimtumenn		—	5331516.98
14.	Fyrir fram greiddir vextir		—	1352222.65
15.	Stofnfé		—	4800000.00
16.	Varasjóður		—	48000000.00
17.	Afskriftareikningur		—	6000000.00
18.	Gengisreikningur		—	11988411.48
19.	Húsbyggingarsjóður		—	9500000.00
20.	Óráðstafaður tekjuafgangur:			
	a. Frá árinu 1950	kr. 753074.26		
	b. Samkvæmt rekstrarreikningi 1951	— 12024835.69		
			kr.	12777909.95
	Frá dregst:			
	a. Vextir af stofnfé	kr. 180000.00		
	b. Lagt í húsbyggingarsjóðs	— 1000000.00		

c. Fært á afskriftareikning	kr. 1013443.08		215
d. Lagt í varasjóð	— 10000000.00		
		kr. 12193443.08	
			kr. 584466.87
			Kr. 689275697.46

LANDSBANKI ÍSLANDS, Reykjavík, 16. janúar 1952.

Framkvæmdastjórnin:

Jón G. Maríasson. Jón Árnason. Gunnar Viðar.

Svanbjörn Frímannsson.

Rekstrarreikningur seðlabankans árið 1951.

Gjöld:

1. Vaxtayfirfærsla frá fyrra ári			kr. 325637.94
2. Útborgaðir vextir á árinu			— 2226095.07
3. Kostnaður við rekstur bankans			— 5239855.73
4. Rekstrarhagnaður			— 12024835.69
			Kr. 19816424.43

Tekjur:

1. Innborgaðir vextir og forvextir	kr. 14476687.23		
Þar af tilheyrandi næsta ári	— 1352222.65		
		kr. 13124464.58	
Ógreiddir vextir		— 653914.55	
			kr. 13778379.13
2. Ýmsar tekjur			— 6038045.30
			Kr. 19816424.43

Framanritaðan efnahags- og rekstrarreikning höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans, og er hann í samræmi við þær. Einnig höfum við á árinu sannreynt, að verðbréf og aðrar bókfærðar eignir eru fyrir hendi.

Guðbrandur Magnússon. Jón Kjartansson.

Með skírskotun til framanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, 19. marz 1952.

Gunnar Thoroddsen,
forseti.

215 **II. SPARISJÓÐSDEILDIN**

Efnahagur sparisjóðsdeildarinnar ásamt útibúum bankans 31. desember 1951.

Eignir:

1.	Bankavaxtabréf		kr.	14596793.20
2.	Ríkissjóðsskuldabréf og önnur innlend verðbréf		—	112624050.42
3.	Víxlar innlendir og ávísanir		—	284242533.70
4.	Afborgunarlán:			
	a. Fasteignaveðslán	kr. 8697814.55		
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 16939652.42		
	c. Handveðslán	— 31220.00		
	d. Lán veitt opinberum aðilum	— 2439515.00		
	e. Búnaðarlánadeildarlán	— 500.00		
			—	28108701.97
5.	Lán í hlaupareikningi		—	134853375.42
6.	Reikningslán		—	2919539.39
7.	Viðskiptalán		—	36285491.69
8.	Inneign hjá erlendum bönkum		—	1018556.62
9.	Erlend mynt		—	35861.14
10.	Fasteignir:			
	a. Bankahús og húsbúnaður	kr. 956076.00		
	b. Aðrar fasteignir	— 454000.00		
			—	1410076.00
11.	Ýmsir skuldunautar		—	943469.02
12.	Ógreiddir vextir		—	2958059.21
13.	Mismunur á færslum aðalbankans og útibúanna		—	3704094.96
14.	Inneign hjá öðrum bönkum		—	47683.17
15.	Peningar í sjóði		—	1028026.31
			Kr.	624776312.22

Skuldir:

1.	Innstæðufé í hlaupareikningi		kr.	121485898.71
2.	Innstæðufé í reikningslánum		—	29050.12
3.	Innstæðufé í viðskiptalánum		—	151348.49
4.	Innstæðufé í sparisjóði		—	271016871.55
5.	Innstæðufé gegn viðtökuskírteinum		—	9680728.34
6.	Víxlar endurseldir seðlabankanum		—	139000000.00
7.	Skuld við erlenda banka		—	43929.89
8.	Skuld við seðlabankann		—	5768129.29
9.	Inneign veðdeildarinnar		—	2204847.74
10.	Ýmsir skuldheimtumenn		—	384518.84
11.	Fyrir fram greiddir vextir		—	3664224.49
12.	Varasjóður		—	35000000.00
13.	Afskriftareikningur		—	31650000.00
14.	Húsbyggingarsjóður útibúanna		—	3486479.34
15.	Óráðstafaður tekjuafgangur:			
	Frá árinu 1950	kr. 2316001.72		
	Samkvæmt rekstrarreikningi 1951	— 15979348.34		
			kr.	18295350.06

215

Frá dregst:			
Lagt í varasjóð	kr. 8000000.00		
Fært á afskr.reikning	— 7170776.03		
Lagt í húsbyggingarsjóði útibúanna	— 1325989.14		
Afskr. af lánum og víxlum	— 588299.47		
		kr. 17085064.64	
			kr. 1210285.42
			Kr. 624776312.22

LANDSBANKI ÍSLANDS, Reykjavík, 16. janúar 1952.

Framkvæmdastjórnin:

Jón G. Maríasson. Jón Árnason. Gunnar Viðar.

Svanbjörn Frímannsson.

Rekstrarreikningur sparisjóðsdeildarinnar ásamt útibúum bankans árið 1951.

Gjöld:

1. Vaxtayfirfærsla frá fyrra ári	kr.	546562.70
2. Útborgaðir vextir	—	17591111.08
3. Kostnaður við rekstur bankans	—	2838232.87
4. Fasteignarekstur	—	28063.67
5. Rekstrarhagnaður	—	15979348.34
	Kr.	36983318.66

Tekjur:

1. Innborgaðir vextir og forvextir á árinu	kr. 37035164.16		
Þar af tilheyrandi næsta ári	— 3664224.49		
	kr. 33370939.67		
Ógreiddir vextir	— 2958059.21		
		kr.	36328998.88
2. Ýmsar tekjur		—	654319.78
		Kr.	36983318.66

Framanritaðan efnahags- og rekstrarreikning höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans, og er hann í samræmi við þær. Einnig höfum við á árinu sannreynt, að verðbréf og aðrar bókfærðar eignir bankans og útibúa hans eru fyrir hendi.

Guðbrandur Magnússon. Jón Kjartansson.

Með skírskotun til framanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda, kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, 19. marz 1952.

Gunnar Thoroddsen,
forseti.

215 **Sundurliðun á efnahagsreikningi sparisjóðs-**

	Sparisjóðsdeildin í Reykjavík Kr. aur.
A. Eignir:	
1. Bankavaxtabréf	kr. 12977755.70
2. Ríkissjóðsskuldabréf og önnur innlend verðbréf	— 100214530.69
3. Víxlar innlendir og ávísanir	— 200463326.99
4. Afborgunarlán:	
a. Fasteignaveðslán	— 2156832.55
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 13341372.42
c. Handveðslán	— 29500.00
d. Lán veitt opinberum aðilum	— 262315.00
e. Búnaðarlánadeildarlán	— 500.00
Afborgunarlán alls	kr. 15790519.97
5. Lán í hlaupareikningi	— 112905324.06
6. Reikningslán	— —
7. Viðskiptalán	— 36285491.69
8. Inneign hjá erlendum bönkum	— —
9. Erlend mynt	— —
10. Inneign hjá innlendum bönkum	— —
11. Inneign aðalbankans hjá Ísafjarðar-útibúinu	— 7894995.03
12. Inneign aðalbankans hjá Akureyrar-útibúinu	— 18779254.45
13. Inneign aðalbankans hjá Eskifjarðar-útibúinu	— 19086275.62
14. Inneign aðalbankans hjá Selfoss-útibúinu	— 13700591.45
15. Mismunur á færslum aðalbankans og útibúanna	— 3704094.96
16. Bankahús og húsbúnaður	— 1.00
17. Aðrar fasteignir	— —
18. Ýmsir skuldunautar	— 73943.06
19. Ógreiddir vextir	— 2362838.19
20. Peningar í sjóði	— 769858.85
	Kr. 545008801.71
B. Skuldir:	
1. Innstæðufé í hlaupareikningi	kr. 109169000.24
2. Innstæðufé í reikningslánum	— —
3. Innstæðufé í viðskiptalánum	— 151348.49
4. Innstæðufé í sparisjóði	— 212875630.00
5. Innstæðufé gegn viðtökuskírteinum	— 7030067.24
6. Víxlar endurseldir seðlabankanum	— 139000000.00
7. Skuld við erlenda banka	— —
8. Inneign seðlabankans	— 5768129.29
9. Inneign veðdeildarinnar	— 2204847.74
10. Skuld útibúa við aðalbankann	— —
11. Ýmsir skuldheimtumenn	— 158171.54
12. Fyrir fram greiddir vextir	— 2314986.03
13. Varasjóður	— 35000000.00
14. Afskriftareikningur	— 31000000.00
15. Húsbyggingarsjóður útibúanna	— —
16. Óráðstafaður tekjuafgangur	— 336621.14
	Kr. 545008801.71

deildarinnar ásamt útibúum 31. desember 1951. 215

Útibúið á Ísafirði	Útibúið á Akureyri	Útibúið á Eskifirði	Útibúið á Selfossi	
Kr. aur.	Kr. aur.	Kr. aur.	Kr. aur.	
kr. 176000.00	kr. 447957.50	kr. 40080.00	kr. 955000.00	1.
— 3768811.52	— 1579751.00	— 1034066.67	— 6026890.54	2.
— 15228678.19	— 30896342.55	— 21050401.37	— 16603784.60	3.
				4.
— 155090.00	— 3247310.00	— 926352.00	— 2212230.00	a.
— 17720.00	— 860550.00	— 1612300.00	— 1107710.00	b.
— —	— 1720.00	— —	— —	c.
— —	— 2177200.00	— —	— —	d.
— —	— —	— —	— —	e.
kr. 172810.00	kr. 6286780.00	kr. 2538652.00	kr. 3319940.00	
— 277830.39	— 4442737.08	— 2856862.58	— 14370621.31	5.
— 501411.90	— 2417681.80	— —	— 445.69	6.
— —	— —	— —	— —	7.
— 316889.88	— 474115.05	— 227551.69	— —	8.
— 7426.32	— 28434.82	— —	— —	9.
— —	— —	— 47683.17	— —	10.
— —	— —	— —	— —	11.
— —	— —	— —	— —	12.
— —	— —	— —	— —	13.
— —	— —	— —	— —	14.
— —	— —	— —	— —	15.
— 15000.00	— 726075.00	— 15000.00	— 200000.00	16.
— 65000.00	— 375000.00	— 14000.00	— —	17.
— 33269.68	— 735984.87	— 98461.76	— 1809.65	18.
— 259654.62	— 150439.00	— —	— 185127.40	19.
— 83529.50	— 34847.11	— 42092.82	— 97698.03	20.
kr. 20906312.00	kr. 48596145.78	kr. 27964852.06	kr. 41761317.22	
kr. 889347.19	kr. 6234542.30	kr. 3459293.34	kr. 1733715.64	1.
— 26959.82	— 2090.30	— —	— —	2.
— —	— —	— —	— —	3.
— 10451639.62	— 19434129.62	— 4253070.38	— 24002401.93	4.
— 417160.92	— 1446209.21	— 381406.51	— 405884.46	5.
— —	— —	— —	— —	6.
— —	— 43929.89	— —	— —	7.
— —	— —	— —	— —	8.
— —	— —	— —	— —	9.
— 7894995.03	— 18779254.45	— 19086275.62	— 13700591.45	10.
— —	— 226347.30	— —	— —	11.
— 198718.42	— 482457.99	— 90700.00	— 577362.05	12.
— —	— —	— —	— —	13.
— —	— 150000.00	— 500000.00	— —	14.
— 900000.00	— 1286479.34	— —	— 1300000.00	15.
— 127491.00	— 510705.38	— 194106.21	— 41361.69	16.
kr. 20906312.00	kr. 48596145.78	kr. 27964852.06	kr. 41761317.22	

215 **Rekstrarreikningur sparisjóðsdeildar bankans í Reykjavík árið 1951.**

Gjöld:

1.	Vaxtayfirfærsla frá fyrra ári	kr.	1250189.15
2.	Útborgaðir vextir	—	13807196.32
3.	Kostnaður við rekstur sparisjóðsdeildarinnar og Austurb.útibús	—	1465692.46
4.	Rekstrarhagnaður	—	14053317.27
		Kr.	30576395.20

Tekjur:

1.	Innborgaðir vextir og forvextir	kr.	29681989.14	
	Þar af tilheyrandi næsta ári	—	2314986.03	
		kr.	27367003.11	
	Ógreiddir vextir	—	2362838.19	
				kr. 29729841.30
2.	Ágóði af rekstri Akureyrar-útibús			— 425217.21
3.	Ýmsar tekjur			— 421336.69
				Kr. 30576395.20

Rekstrarreikningur útibúa bankans árið 1951.

		Útibúið á Ísafirði	Útibúið á Akureyri	Útibúið á Eskifirði	Útibúið á Selfossi
	A. Gjöld:	Kr. aur.	Kr. aur.	Kr. aur.	Kr. aur.
1.	Vaxtayfirfærsla frá f. á. .	168648.62	75075.00	—	—
2.	Útborgaðir vextir á árinu	635104.51	1395503.03	678166.86	1075140.36
3.	Rekstrarkostnaður	292183.50	474339.63	277363.19	328654.09
4.	Tap á rekstri fasteigna ..	—	—	28063.67	—
5.	Rekstrarhagnaður	234434.26	875217.21	398642.28	842954.53
	Kr.	1330370.89	2820134.87	1382236.00	2246748.98
	B. Tekjur:				
1.	Vaxtayfirfærsla frá f. á. .	198602.96	367242.01	62800.00	318705.10
2.	Innb. vextir og forv. á á.	1109318.25	2282840.77	1300731.57	1906266.99
3.	Ýmsar tekjur	22449.68	170052.09	18704.43	21776.89
	Kr.	1330370.89	2820134.87	1382236.00	2246748.98

III. VEÐDEILDIN

Efnahagur veðdeildarinnar 31. desember 1951.

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum:			
4.	flokkur	kr.	381849.03	
5.	—	—	355356.16	
6.	—	—	534572.24	
7.	—	—	804189.32	
8.	—	—	987108.87	
9.	—	—	1130211.91	
10.	—	—	2490751.80	
11.	—	—	2761354.38	

12.	flokkur	kr.	3014326.14		215
13.	—	—	4266554.95		
14.	—	—	4700759.52		
15.	—	—	5054437.14		
16.	—	—	6834612.81		
17.	—	—	6103158.78		
				kr. 39419243.05	

2. Verðbréfaeign:

4.	flokkur	kr.	37500.00		
7.	—	—	1242.67		
9.	—	—	2500.00		
12.	—	—	50.00		
15.	—	—	350.00		
				—	41642.67

3. Inneign hjá sparisjóðsdeildinni:

3.	flokkur	kr.	30520.34		
4.	—	—	190658.46		
9.	—	—	58030.88		
10.	—	—	213412.59		
11.	—	—	151852.96		
12.	—	—	175331.53		
13.	—	—	429814.01		
14.	—	—	451849.16		
15.	—	—	434652.13		
16.	—	—	439672.90		
17.	—	—	213118.43		
				—	2788913.39

4. Ógreiddir vextir og varasjóðstillög:

4.	flokkur	kr.	11165.40		
5.	—	—	7171.38		
6.	—	—	12083.69		
7.	—	—	17966.07		
8.	—	—	24161.41		
9.	—	—	30828.94		
10.	—	—	57553.56		
11.	—	—	65095.21		
12.	—	—	79483.29		
13.	—	—	90099.03		
14.	—	—	114113.16		
15.	—	—	98430.77		
16.	—	—	119078.95		
17.	—	—	158092.87		
				—	885323.73

5. Ýmislegt:

4.	flokkur	kr.	2250.00		
9.	—	—	150.00		
				—	2400.00
				Kr.	43137522.84

215 Skuldir:

1. Bankavaxtabréf í umferð:

3.	flokkur	kr.	100.00	
4.	—	—	4100.00	
7.	—	—	279200.00	
8.	—	—	403000.00	
9.	—	—	919600.00	
10.	—	—	2295400.00	
11.	—	—	2673100.00	
12.	—	—	3030600.00	
13.	—	—	4537400.00	
14.	—	—	4992800.00	
15.	—	—	5345300.00	
16.	—	—	7101000.00	
17.	—	—	6225000.00	
				kr. 37806600.00

2. Skuld við sparisjóðsdeildina:

5.	flokkur	kr.	2416.77	
6.	—	—	169062.18	
7.	—	—	140956.35	
8.	—	—	271630.35	
				— 584065.65

3. Ógreiddir vextir af bankavaxtabréfum:

3.	flokkur	kr.	1687.50	
4.	—	—	4366.75	
6.	—	—	1787.50	
7.	—	—	9430.00	
8.	—	—	12642.50	
9.	—	—	31857.50	
10.	—	—	87720.00	
11.	—	—	101445.00	
12.	—	—	102885.00	
13.	—	—	107710.00	
14.	—	—	124208.00	
15.	—	—	123984.00	
16.	—	—	145240.00	
17.	—	—	163475.00	
				— 1018438.75

4. Varasjóður:

3.	flokkur	kr.	28732.84
4.	—	—	614956.14
5.	—	—	360110.77
6.	—	—	375806.25
7.	—	—	393811.71
8.	—	—	323997.43
9.	—	—	270264.23
10.	—	—	378597.95
11.	—	—	203757.55
12.	—	—	135705.96
13.	—	—	141357.99

14. flokkur	kr.	149713.84	215
15. —	—	118586.04	
16. —	—	147124.66	
17. —	—	85895.08	
		kr. 3728418.44	

Kr. 43137522.84

LANDSBANKI ÍSLANDS, Reykjavík, 16. janúar 1952.

Framkvæmdastjórnin:

Jón G. Maríasson. Jón Árnason. Gunnar Viðar.

Svanbjörn Frímannsson.

Framanritaðan reikning höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við hann að athuga.

Guðbrandur Magnússon. Jón Kjartansson.

Með skírskotun til framanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, 19. marz 1952.

Gunnar Thoroddsen,
forseti.

Rekstrarreikningur veðdeildarinnar (3.—17. flokkur) 1951.

Gjöld:

1. Vextir af bankavaxtabréfum	kr.	1664649.00
2. Rekstrarkostnaður	—	209000.00
3. Vextir af skuld við Landsbankann	—	28099.28
4. Vextir af verðbréfum	—	—
5. Vextir af bréfum innl. sem aukaafborganir	—	1183.90
6. Rekstrarhagnaður	—	219095.06
	Kr.	2122027.24

Tekjur:

1. Vextir af lánum	kr.	1724132.25
2. Til varasjóðs vegna rekstrarkostnaðar, ½% af lánum	—	193503.78
3. Dráttarvextir og provision	—	59070.94
4. Vextir af verðbréfum	—	2773.17
5. Vextir af inneign hjá Landsbankanum	—	39609.16
6. Lántökugjald af nýjum lánum	—	14450.00
7. Vextir af útgefnum bankavaxtabréfum	—	12979.15
8. Vaxta- og teknaútgjaldayfirfærsla, nettó	—	75506.54
9. Endurgreiddir vaxtamiðar	—	2.25
	Kr.	2122027.24

215

IV. STOFNLÁNADEILDIN

Efnahagur stofnlánadeildar sjávarútvegsins 31. desember 1951.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
A-lán	kr.	78945500.00	
B-lán	—	14844762.00	
			kr. 93790262.00
2. Fyrir fram greiddir vextir af 3% skuldabréfum til 5 ára	kr.	443940.28	
Frá dregst: Fært á rekstur 1951	—	397582.94	
			— 46357.34
3. Ógreiddir vextir			— 656446.42
4. Verðbréf skuldaskilasjóðs			— 2168700.00
5. Ýmsir skuldunautar			— 374000.00
			Kr. 97035765.76

Skuldir:

1. Stofnlánadeildarbréf í umferð:			
a. 4% til 15 ára, 1946 nafnverð	kr.	2355500.00	
b. 4% til 15 ára, 1949 nafnverð	—	849000.00	
c. 3% til 5 ára (seld með vöxtum dregnum frá nafnverði), nafnverð	—	7217500.00	
			kr. 10422000.00
2. Skuld við seðlabankann	kr.	81056489.66	
Að viðbættri skuldbindingu ríkissjóðs vegna vangreiddra afborgana af A-lánum 31. des. 1951	—	4613504.00	
			— 85669993.66
3. Fyrir fram greiddir vextir			— 590826.40
4. Óinnleystir vaxtamiðar			— 94458.40
5. Óráðstafaður tekjuafgangur:			
Frá árinu 1950	kr.	158262.42	
Samkvæmt rekstrarreikningi 1951	—	630917.10	
	kr.	789179.52	
Tap á ýmsum skuldunautum	—	530692.22	
			— 258487.30
			Kr. 97035765.76

LANDSBANKI ÍSLANDS, Reykjavík, 16. janúar 1952.

Framkvæmdastjórnin:

Jón G. Maríasson. Jón Árnason. Gunnar Viðar.

Svanbjörn Frímannsson.

Rekstrarreikningur stofnlánadeildar sjávarútvegsins árið 1951. 215

Gjöld:

1.	Vaxtayfirfærsla frá fyrra ári		kr. 1219574.15
2.	Áfallnir vextir af 3% skuldabréfum til 5 ára (vextir greiddir fyrir fram)		— 397582.94
3.	Innleystir vaxtamiðar		— 149867.50
4.	Vextir af skuld við seðlabankann		— 1990709.43
5.	Kostnaður við rekstur deildarinnar		— 67629.92
6.	Tekjuafgangur		— 630917.10
			Kr. 4456281.04

Tekjur:

1.	Innborgaðir vextir og dráttarvextir		kr. 4485119.42
	Tilheyrandi næsta ári:		
	Fyrir fram greiddir vextir af lánum	kr. 590826.40	
	Ógreiddir vaxtamiðar 31. des. 1951	— 94458.40	
		kr. 685284.80	
	Ógreiddir vextir	— 656446.42	
			— 28838.38
			Kr. 4456281.04

Framanritaðan efnahags- og rekstrarreikning höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við hann að athuga.

Guðbrandur Magnússon. *Jón Kjartansson.*

Með skírskotun til framanritaðrar yfirlýsingar endurskoðenda kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, 19. marz 1952.

Gunnar Thoroddsen,
forseti.

EFNAHAGSREIKNINGUR 216

Iðnlánasjóðs 31. desember 1951.

Eignir:

1.	Útlán 31. desember 1950	kr. 1500222.00	
	Veitt lán á árinu	— 811000.00	
		Kr. 2311222.00	
	Afborganir á árinu	— 343622.00	
			kr. 1967600.00
2.	Innstæða í Útvegsbanka Íslands h.f.		— 436655.91
			Kr. 2404255.91

216

Skuldir:

1. Stofnsjóður	kr.	2300000.00
2. Viðskiptamenn	—	290.73
3. Fyrir fram greiddir vextir	—	43965.18
4. Afskriftarreikningur	—	60000.00
	Kr.	2404255.91

Reykjavík, 2. janúar 1952.

IÐNLÁNASJÓÐUR

Elías Halldórsson. G. Halldórsson.

217

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs Sturlu Jónssonar árið 1950.

Tekjur:

1. Eftirstöðvar frá fyrra ári		kr.	52703.02
2. Vextir:			
a. Af skuldabréfi Sturlu Friðrikssonar	kr. 2500.00		
b. Af bankainnstæðu	— 115.75		
		—	2615.75
	Samtals	kr.	55318.77

Gjöld:

Í sjóði til næsta árs:

1. Skuldabréf Sturlu Friðrikssonar	kr.	50000.00
2. Inneign í Landsbanka Íslands	—	5318.77
Samtals	kr.	55318.77

Landlæknir, Reykjavík, 24. janúar 1951.

Vilm. Jónsson.

218

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs Sturlu Jónssonar árið 1951.

Tekjur:

1. Eftirstöðvar frá fyrra ári		kr.	55318.77
2. Vextir:			
a. Af skuldabréfi Sturlu Friðrikssonar	kr. 2500.00		
b. Af bankainnstæðu	— 208.49		
		—	2708.49
	Samtals	kr.	58027.26

Gjöld:

Í sjóði til næsta árs:

1. Skuldabréf Sturlu Friðrikssonar	kr.	50000.00
2. Inneign í Landsbanka Íslands	—	8027.26
Samtals	kr.	58027.26

Landlæknir, Reykjavík, 19. janúar 1952.

Vilm. Jónsson.

REGLUGERÐ

219
15. nóv.

fyrir Vatnsveitu Svalbarðseyrar.

1. gr.

Vatnsveita Svalbarðseyrar er fyrirtæki, sem Svalbarðsstrandarhreppur er eigandi að og rekur í þeim tilgangi, að fullnægja vatnsþörf heimila og fyrirtækja á Svalbarðseyri og nágrenni, eftir því sem við verður komið og nánar er fram tekið í reglugerð þessari. Vatnsveitan skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki undir nafninu: Vatnsveita Svalbarðseyrar.

2. gr.

Vatnsveita Svalbarðseyrar hefur einkarétt til sölu vatns á veitusvæðinu.

3. gr.

Hreppsnefnd Svalbarðsstrandarhrepps hefur æðsta vald í málefnum veitunnar, en framkvæmdarstörf, er veituna varða, getur hún falið öðrum, og heimilt er henni að ráða sérstakan umsjónarmann fyrir vatnsveituna, er hafi eftirlit með veitukerfinu og annist önnur þau störf í þágu vatnsveitunnar, sem hreppsnefnd felur honum.

4. gr.

Enginn má leggja vatnsæðar frá aðalvatnsæð veitunnar, nema með leyfi hreppsnefndar og aðeins undir stjórn umsjónarmanns veitunnar eða annars, sem hreppsnefnd viðurkennir til þess.

Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu vatnsæða frá aðalæð í hús sín og annast viðhald þeirra. Gildir það jafnt um gamlar sem nýjar lagnir.

Skylt er hverjum húseiganda að láta tafarlaust gera við vatnsæðar sínar, ef leki kemur að þeim.

Enginn má eyða vatni að óþörfu, né setja aflvélar í samband við vatnsveituna, nema leyfi hreppsnefndar komi til.

Óheimilt er að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar.

5. gr.

Skylt er þeim, sem nota vatn frá vatnsveitunni, að fara eftir fyrirmælum umsjónarmanns veitunnar um efni, lagningu og viðhald vatnsæða sinna, og annað það, sem lýtur að vatnslögnum í og við hús þeirra.

Heimilt er umsjónarmanni vatnsveitunnar að fara um hús og lóðir vatnsnotenda til að athuga vatnslagnir og gera þær ráðstafanir í þágu veitunnar, sem hann telur nauðsynlegar. Loka má fyrir vatn meðan hreinsun eða viðgerð fer fram á geymum eða æðum vatnsveitunnar, enda skal slíkt tilkynnt fyrir fram, ef þess er kostur.

6. gr.

Af öllum húseignum á vatnsveitusvæðinu, sem eru sérmetnar til fasteignamats og vatni er veitt í eða úr næst til vatnsæða, skal greiða vatnsskatt, sem nemur 2% af fasteignamatsverðinu árlega. Þó skal lágmark skattsisns vera kr. 320.00 fyrir hvert hús. Auk þess skal greiða árlega fastagjald, kr. 150.00 af hverri húseign. Séu fleiri en ein íbúð í sömu húseign, greiðist árlega kr. 100.00 af hverri íbúð, sem fram yfir er.

20. dag nóvembermánaðar 1952. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

219 15. nóv. Af húsum, sem að dómi hreppsnefndar nota vatn til annars en venjulegra heimilisþarfa, vegna atvinnureksturs, sem útheimtir mikið vatn, skal greiða skatt, sem ákveðinn verður með samningi við hlutaðeigendur.

7. gr.

Fyrir önnur vatnsnot skal greiða sem hér segir:

a.	Fyrir vatn í steypu, af hverri notaðri sementstunnu	kr.	0.50
b.	— þvott á bifreiðum, í hvert skipti	—	5.00
c.	— hvern nautgrip, sem inni stendur, árgjald	—	10.00
d.	— hvert hross, sem inni stendur, árgjald	—	5.00
e.	— vatnshana í fjárhúsi, ár hvert	—	20.00
f.	— hvern kjötskrokk í sláturhúsi	—	0.60
g.	— hvern slátraðan stórgrip í sláturhúsi	—	6.00
h.	— hverja tunnu kverkaðrar síldar eða matjessíldar	—	0.50
i.	— hverja tunnu sérverkaðrar síldar (hausskorinnar)	—	1.00
j.	— hverja tunnu flakaðrar síldar	—	2.00
k.	— hver 100 kg af söltuðum, ísuðum eða frystum fiski	—	0.40
l.	— hverja tunnu af söltuðum, flökuðum fiski	—	0.60
m.	— fiskþvott, hvert tonn	—	2.00
n.	— hverja tunnu af frystri síld (beitusíld)	—	1.50
o.	— hvert tonn af frystum ís	—	10.00

Fyrir vatn til skipa er gjald kr. 30.00 fyrir hverja smálest. Ef um vatnskaup í stórum stíl er að ræða, er hreppsnefnd heimilt að veita afslátt. Fyrir önnur vatnsnot, sem hér hafa verið nefnd, skal greiða eftir samkomulagi við hreppsnefnd.

8. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að breyta vatnsgjöldum samkvæmt reglugerð þessari um allt að 50% til hækkunar eða lækkunar, bæði í heild og einstökum liðum, fyrir eitt ár í senn.

9. gr.

Gjalddagi á vatnsskatti skal vera 15. júlí og 15. október ár hvert, en af vatni til atvinnureksturs við lok hvers mánaðar. Greiðist vatnsskattur ekki á réttum gjalddaga, falla á hann dráttarvextir. Hreppsnefnd hefur á hendi reikningshald og innheimtu vatnsveitunnar.

Reikningsárið er almanaksárið og skulu reikningar vatnsveitunnar endurskoðaðir með reikningum hreppsins ár hvert.

10. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 1000.00, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Svalbarðsstrandarhrepps hefur samið og samþykkt og gerð er samkvæmt lögum nr. 15 20. júní 1923, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 15. nóvember 1952.

Steingrímur Steinþórsson.

Jónas Guðmundsson.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1952.

Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 105 24. des. 1951, um breyting á lögum nr. 117/1950, um breyting á lögum nr. 22/1950, um gengisskráningu, launabreytingar, stóreignaskatt, framleiðslugjöld o. fl., og á lögum nr. 9/1951, um breyting á þeim lögum, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 11. júlí 1952, nr. 59.

Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 115/1936, um þingsköp Alþingis, undirskrifuð af forsetanum 12. september 1952, nr. 60.

Auglýsing um samning um fjarskipti milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, undirskrifuð af utanríkisráðherra 28. október 1952, nr. 61.

Auglýsing um samning um talsímaviðskipti milli Íslands annars vegar og Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar hins vegar, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 62.

Auglýsing um aðild Íslands að samþykkt alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 91, um orlof með launum fyrir farmenn, undirskrifuð af utanríkisráðherra 3. nóvember 1952, nr. 63.

Auglýsing um aðild Íslands að samþykkt alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 98, um beitingu grundvallarreglna um réttinn til að stofna félög og semja sameiginlega, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 64.

Samþykkt fyrir Iðnaðarbanka Íslands h.f., undirskrifuð af samgöngumálaráðherra 6. nóvember 1952, nr. 65.

Reglugerð fyrir Iðnaðarbanka Íslands h.f., undirskrifuð af samgöngumálaráðherra sama dag, nr. 66.

Lög um manntal 16. okt. 1952, undirskrifuð af forsetanum 11. nóvember 1952, nr. 67.

Lög um afnám laga nr. 41 26. okt. 1917, um breyting á lögum nr. 30 20. okt. 1913, um umboð þjóðjarða, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 68.

Lög um breyting á lögum nr. 84 1940, um tekjuöflun til íþróttasjóðs, undirskrifuð af forsetanum 12. nóvember 1952, nr. 69.

Lög um breyting á lögum nr. 105 1951, um breyting á lögum nr. 117 1950, um breyting á lögum nr. 22 1950, um gengisskráningu, launabreytingar, stóreignaskatt, framleiðslugjöld o. fl., og á lögum nr. 9 1951, um breyting á þeim lögum, undirskrifuð af forsetanum 17. nóvember 1952, nr. 70.

Auglýsing um kjör forseta Íslands, undirskrifuð af forsætisráðherra 8. október 1952, nr. 71.

Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 95 5. nóv. 1942 fyrir lærdómsdeild Verzlunarskóla Íslands, undirskrifuð af menntamálaráðherra 19. nóvember 1952, nr. 72.

Lög um tilkynningar aðsetursskipta, undirskrifuð af forsetanum 25. nóvember 1952, nr. 73.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til lántöku í Alþjóðabankanum í Washington vegna Sogs- og Laxárvirkjana, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 74.

Lög um breyting á lögum nr. 73 19. júní 1933, um bann við okri, dráttarvexti o. fl., undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 75.

Lög um breyting á lögum nr. 13 16. marz 1949, um vöruhappdrætti fyrir Samband íslenzkra berklasjúklinga, undirskrifuð af forsetanum 26. nóvember 1952, nr. 76.

Auglýsing um viðskiptasamkomulag og greiðslusamning milli Íslands og Austurríkis, undirskrifuð af utanríkisráðherra 29. nóvember 1952, nr. 77.

Auglýsing um beztukjarasamning við Ástralíu, undirskrifuð af utanríkisráðherra 2. desember 1952, nr. 78.

30. dag desembermánaðar 1952. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Lög um breyting á ábúðarlögum, nr. 8 5. febr. 1951, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 79.

Auglýsing um breytingar á viðskiptasamkomulagi við Pólland, undirskrifuð af utanríkisráðherra 6. desember 1952, nr. 80.

Lög um breyting á lögum nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, undirskrifuð af forsetanum 8. desember 1952, nr. 81.

Lög um breyting á lögum nr. 5 18. maí 1920, um bann gegn botnvörpuveiðum, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 82.

Lög um breyting á lögum nr. 82 5. júní 1947, um Matsveina- og veitingaþjónaskóla, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 83.

Lög um breyting á lögum nr. 48 25. maí 1949, um hlutatryggingasjóð bátaútvegsins, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 84.

Auglýsing um gildistöku alþjóðasamnings um öryggi mannslífa á hafinu, undirskrifuð af utanríkisráðherra 12. desember 1952, nr. 85.

Auglýsing um að Ísland hafi sagt upp alþjóðasamningnum um öryggi á sjó, sem gerður var í London 31. maí 1929, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 86.

Lög um breyting á lögum nr. 69 12. apríl 1945, um stýrimannaskólann í Reykjavík, undirskrifuð af forsetanum 15. desember 1952, nr. 87.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til lántöku vegna byggingar áburðarverksmiðju, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 88.

Lög um breyting á lögum nr. 49 7. maí 1946, um húsmæðrafræðslu, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 89.

Lög um breyting á lögum nr. 20 26. febr. 1943, um búfjártryggingar, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 90.

Lög um bráðabirgðabreyting á lögum nr. 62/1939, um tollskrá o. fl., undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 91.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til lántöku handa stofnlánadeildum Búnaðarbanka Íslands, Byggingarsjóði og Ræktunarsjóði, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 92.

Lög um breyting á lögum nr. 93 16. des. 1943, um hafnarbótasjóð, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 93.

Lög um breyting á lögum nr. 37/1944, um laun forseta Íslands, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 94.

Lög um breyting á lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, undirskrifuð af forsetanum 17. desember 1952, nr. 95.

Auglýsing um framlengingu viðskiptasamkomulags milli Íslands og Frakklands, undirskrifuð af utanríkisráðherra 10. desember 1952, nr. 96.

Lög um heimild handa ríkisstjórninni til öflunar lánsfjár til smáíbúðabygginga, undirskrifuð af forsetanum 22. desember 1952, nr. 97.

Lög um eignarnámsheimild á hluta úr jörðinni Breiðuvík í Rauðasandshreppi í Vestur-Barðastrandarsýslu, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 98.

Lög um breyting á lögum nr. 115/1936, um þingsköp Alþingis, undirskrifuð af forsetanum 23. desember 1952, nr. 99.

Lög um íslenzkan ríkisborgararétt, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 100.

Lög um breyting á lögum nr. 112/1941, um lax- og silungsveiði, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 101.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta ýmis gjöld 1953 með viðauka, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 102.

Lög um breyting á lögum nr. 61/1947, um vátryggingarfélög fyrrir fiskiskip, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 103.

Lög um ábyrgð ríkissjóðs vegna viðskipta við lönd, sem verzla á jafnvirðis- og vöruskiptagrundvelli, undirskrifuð af forsetanum 27. desember 1952, nr. 104.

Lög um bráðabirgðafjárgreiðslur úr ríkissjóði á árinu 1953, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 105.

Lög um framlenging á gildi III. kafla laga nr. 100/1948, um dýrtíðarráðstafanir vegna atvinnuveganna, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 106.

Lög um breyting á lögum nr. 7/1930, um Útvegsbanka Íslands h/f og um Íslandsbanka, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 107.

Lög um tekjuskattsviðauka, lækkun skatts af lágtekjum o. fl., undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 108.

Lög um framlenging á gildi laga nr. 33 7. maí 1928, um skattgreiðslu h/f Eimskipafélags Íslands, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 109.

Lög um eignarnám jarðarinnar Svínadals í Kelduneshreppi í Norður-Þingeyjarsýslu, undirskrifuð af forsetanum 29. desember 1952, nr. 110.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta skemmtanaskatt með viðauka árið 1953, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 111.

Lög um breyting á lögum nr. 1 12. jan. 1952, um breyting á lögum nr. 50 7. maí 1946, um almannatryggingar, og viðauka við þau, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 112.

Lög um lausn ítaka af jörðum, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 113.

Lög um breyting á lögum nr. 46 5. apríl 1948, um fiskmat og meðferð, verkun og útflutning á fiski, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 114.

Auglýsing um gildistöku laga nr. 26 18. febrúar 1943, um breyting á áfengislögum, nr. 33 9. jan. 1935, undirskrifuð af dómsmálaráðherrra 17. desember 1952, nr. 115.

SAMÞYKKT

220
12. nóv.

um lokun sölubúða í Vestmannaeyjum.

1. gr.

Öllum sölubúðum kaupmanna og kaupfélaga, og annarra verzlunarfyrirtækja í Vestmannaeyjum, skal lokað í samræmi við ákvæði þau, sem eru í 2., 3. og 4. gr. samþykktar þessarar.

2. gr.

Alla virka daga skulu sölubúðir vera lokaðar frá kl. 6 síðdegis til kl. 9 árdegis, nema laugardaga skal þeim lokað eigi síðar en kl. 4 síðdegis, og á tímabilinu frá 1. maí til 30. september skal þeim lokað eigi síðar en kl. 12 á hádegi, þó með þeim undantekningum, sem nú skal greina:

Aðfangadag jóla og gamlársdag skal öllum sölubúðum lokað eigi síðar en kl. 2 síðdegis. Síðustu 2 virka daga fyrir aðfangadag jóla skal heimilt að hafa sölubúðir opnar til miðnættis.

3. gr.

Búðir, sem eingöngu verzla með brauð og mjólk, skulu lokaðar frá kl. 6 síðdegis til kl. 9 árdegis alla daga nema á laugardögum skal þeim lokað ekki seinna en kl. 4 síðdegis og á sunnudögum ekki seinna en kl. 5 síðdegis.

4. gr.

Á helgidögum þjóðkirkjunnar, sumardaginn fyrsta, 17. júní og „þjóðhátíðardag Vestmannaeyja", mega engar sölubúðir vera opnar nema þær, er getur um í 3. gr.

220 5. gr.
12. nóv. Á lokunartíma sölubúða er óheimilt að selja í sölubúðum, á strætum, torgum eða annars staðar utan sölubúða, nema úr sjálfsölum, nokkurn þann varning, sem verzlunarleyfi þarf til að selja. Heimilt er þó, að selja á þeim tíma vistir, kol, olíu og aðrar nauðsynjar til skipa og báta, ef nauðsyn krefur.

6. gr.
Menn, sem komnir eru inn í verzlun fyrir lokunartíma, er heimilt að afgreiða eftir að lokað er, þó eigi lengur en í hálftíma.

7. gr.
Lögreglustjóra er heimilt, þegar sérstaklega stendur á, að veita undanþágu frá samþykkt þessari fyrir einstaka daga og til þess að sala fari fram í góðgerðaskyni, eða til ágóða fyrir stofnanir eða vegna fyrirtækja, sem að dómi lögreglustjóra horfa til almenningsheilla.

8. gr.
Brot á samþykkt þessari varða sektum frá 100 til 1000 krónum, og renna sektirnar í bæjarsjóð.
Mál út af brotum á samþykkt þessari skal farið með sem almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem gerð er af bæjarstjórn Vestmannaeyjakaupstaðar samkv. lögum nr. 17 1. febrúar 1936, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.
Jafnframt eru úr gildi felldar samþykktir um lokunartíma sölubúða í Vestmannaeyjum, nr. 18 12. apríl 1921, og nr. 39 1. júní 1938.

Félagsmálaráðuneytið, 12. nóvember 1952.

Steingrímur Steinþórsson.

Jón S. Ólafsson.

221 **Staðfesting forsetans** á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Fanneyjar Sigur-
17. nóv. geirsdóttur", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 17. nóv. 1952.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Fanneyjar Sigurgeirsdóttur.

1. gr.
Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Fanneyjar Sigurgeirsdóttur, og er stofnaður með 1500 króna minningargjöf um hana frá foreldrum hennar, pípulagningameistara Sigurgeir Finnssyni og Þuríði Halldórsdóttur, og eiginmanni hennar Kristbirni Tryggvasyni lækni.

2. gr.
Stjórn sjóðsins skipa á hverjum tíma sömu menn og sitja í stjórn Dýraverndunarfélags Íslands. Handbært fé sjóðsins skal geymt í Landsbanka Íslands.

3. gr. 221

Tilgangur sjóðsins er að stuðla að því, að komið verði upp hæli fyrir vanhirt 17. nóv.
og veik dýr í Reykjavík og standa eftir megni straum af rekstri slíks hælis, og getur stjórn Dýraverndunarfélags Íslands í því skyni, hvenær sem henni þykir heppilegt, veitt lán úr sjóðnum til byggingar eða kaupa á hentugu húsi fyrir hælið, eða til hvers konar endurbóta á hælinu síðar meir, enda sé hælið eign Dýraverndunarfélags Íslands og í þess umsjá.

4. gr.

Gjafir, er sjóðnum kunna að áskotnast, skulu leggjast við höfuðstólinn óskertar. Þegar hælinu hefur verið komið upp, skal öllum ársvöxtum af sjóðnum varið til reksturs þess, en þangað til leggjast þeir óskertir við höfuðstólinn.

5. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið, og skal birta reikninga sjóðsins á hverju ári í „Dýraverndaranum".

Reykjavík, 20. marz 1942.

Kristbjörn Tryggvason. **Þuríður Halldórsdóttir.** **Sigurgeir Finnsson.**

Samþykkjum skipulagsskrána

Stjórn Dýraverndunarfélags Íslands

Þór. Kristjánsson, formaður. *L. C. Magnússon,* ritari. *Ólafur Ólafsson,* gjaldkeri.

B. Gunnlaugsson. *Sigurður Gíslason.*

LÖGREGLUSAMÞYKKT 222

24. nóv.

fyrir Húsavíkurkaupstað.

I. KAFLI

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppþot eða óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn þyrpast saman á almannafæri, svo að til tálma sé fyrir umferðina, eða til óþæginda fyrir vegfarendur. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um eða ætlað er til almenningsafnota, svo sem leikvelli, sölutorg, bryggjur, bólvirki o. s. frv. Um veitingastaði, almennar knattborðsstofur, afgreiðslusvæði bifreiða o. þ. h., kvikmyndahús, leikhús og önnur samkomuhús gilda ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri eftir því sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annarra samkomuhúsa, eða annarra staða, þar sem almenningur kemur saman, skal fólk raða sér þannig, að þeir, sem fyrstir koma, fái fyrst afgreiðslu, og haga sér í öllu eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan eða umsjónarmaður setur til að varðveita góða reglu.

222 24. nóv.

3. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, kalla, blístra, syngja hátt né hafa í frammi annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi háttarlag, sem raskar allsherjarreglu, eða ónáða vegfarendur, viðstadda eða þá, sem búa í nágrenninu.

4. gr.

Bannað er að hafast nokkuð það að, sem raskar næturró manna, og enginn má að ófyrirsynju berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða hafast neitt það að, sem veldur ónæði.

5. gr.

Á götum bæjarins, eða þar, sem hætta getur stafað af, má ekki leika knattleik, paradís, feluleik, stikk eða klink, gera rennibrautir, renna sér á skautum eða sleðum, eða hafa um hönd skemmtanir eða leiki, sem hindra umferðina. Sömuleiðis er bannað að hanga utan á vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um göturnar, eða festa við þá sleða, handvagn eða annað, er til óþæginda getur orðið.

6. gr.

Eigi má skjóta af byssum, skammbyssum, lyklabyssum, örvabogum eða öðrum skotvopnum á almannafæri. Á almannafæri má ekki kveikja í púðri, skoteldum eða sprengiefnum. Þó getur lögreglustjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstaklega stendur á, svo sem um áramót, og séu leyfin bundin við tiltekin svæði. Nauðsynlegar sprengingar vegna mannvirkja má aðeins gera með sérstöku samþykki lögreglustjóra og beri verkstjóri og sá, sem verkið lætur vinna, ábyrgð á að allrar varúðar sé gætt. Hlaðnar byssur má ekki bera um götur bæjarins eða annars staðar á almannafæri. Byssur skal alltaf bera þannig, að opið viti upp.

7. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri, eða í búningi, sem misbýður velsæmi eða getur raskað allsherjarreglu. Sömuleiðis er bannað að sýna af sér hneykslanlega hegðun, t. d. með því að ávarpa menn ókurteisum orðum eða ósæmilegum, vera áberandi ölvaður, eða með því að sýna af sér þar ósæmilegt látbragð, svo sem fletta sig klæðum, gera þarfir sínar o. s. frv.

8. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur bæjarins eða annars staðar svo nærri landi eða skipum á höfninni, að hneyksli valdi.

9. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja til nafns síns og heimilis, þegar lögreglan krefst þess.

10. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögreglumanna, er þeir gefa til þess að stjórna umferð, eða halda uppi góðri reglu á almannafæri. Ef nauðsyn ber til, getur lögreglan krafið sér til aðstoðar hvern fulltíða mann, sem viðstaddur er, til þess að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri, en heimtingu eiga þeir á fullum bótum úr bæjarsjóði fyrir tjón, sem þeir kunna að bíða við það á fatnaði eða limum, en bæjarsjóður á aðgang að þeim seka.

II. KAFLI 222

Ákvarðanir til þess að afstýra tálmunum eða hættum fyrir umferðina. 24. nóv.

11. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum bæjarins. Enginn má taka vatn úr brunahönum bæjarins eða hreyfa við þeim að neinu leyti, nema hann hafi til þess fengið leyfi slökkviliðsstjóra. Enginn má raska eða skemma rafmagnsleiðslur eða síma. Enginn má grafa niður á eða dýpka skólp eða vatnsæðar bæjarins nema með leyfi byggingarfulltrúa eða bæjarstjóra.

Brot gegn þessari grein varða sektum, sem ekki séu lægri en 200 kr.

12. gr.

Utan sölubúða er sala á hvers konar varningi bönnuð, nema bæjarstjórnin veiti sérstaka undanþágu frá því, en þó má enginn selja vörur né reka atvinnu, þar sem það tálmar umferð. Heimilt er að selja blöð og bæklinga á götum bæjarins nema slíkt komi í bága við ákvarðanir barnaverndarnefndar, landslög eða sérstakar bæjarsamþykktir. Bannað er sölumönnum að gera vart við sig með ópum, köllum eða söng frá náttmálum til dagmála.

13. gr.

Án leyfis hlutaðeigandi má enginn láta fyrirberast á húslóðum, húsriðum, húsþökum, girðingum, í garðshliðum eða á stöðum, þar sem gengið er í hús eða á húslóðir, eða fara inn í hýbýli hans í sölúerindum. Auk þess getur lögreglan bannað mönnum að hafast við á þessum slóðum, ef hún telur að það geti valdið óþægindum eða hættu.

14. gr.

Á almannafæri má ekki leggja eða setja neitt það, er tálmar umferðina. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur eða sleðar mega ekki standa á götum lengur en nauðsyn er til að fylla þá eða tæma og aldrei á gangstéttum. Bæjarstjórn ákveður í samráði við lögreglustjóra, hvar á götum eða torgum standa megi vagnar eða bifreiðar, sem eru notaðar til fólks- eða vöruflutninga, og setur sérstakar reglur þar að lútandi. Má í þeim reglum ákveða gjald í bæjarsjóð fyrir bifreiðastæði.

15. gr.

Á almannafæri má ekki vinna neina þá vinnu, er hindrar umferðina eða gerir hana hættulega, t. d. telgja við, höggva grjót, járna hesta, gera við bifreiðar, reiðhjól eða því um líkt. Á almannafæri og veggsvölum eða í gluggum, sem vita að almannafæri, má ekki hrista gólfábreiður, viðra nærföt, hengja föt til þerris eða þess konar.

16. gr.

Enginn má fleygja glerbrotum, steinum, nöglum, hálmi, ávaxtahýði, pappírsrusli eða þess konar á almannafæri, né heldur skvetta þar vatni eða öðru, sem haft getur í för með sér hættu eða óþægindi fyrir vegfarendur.

Á götur eða í göturæsi má ekki hella gólfskólpi né öðrum óhreinindum, sem saurga götuna.

17. gr.

Enginn má gera skurð í gangstéttir, götur eða torg bæjarins né raska þeim á annan hátt, nema hann hafi til þess heimild byggingarfulltrúa og samþykki bæjarstjóra, enda setji hann aftur í samt lag það, sem raskað var. Slík verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur

222 séu aðvaraðir um farartálmana með nægilega greinilegum ljósum, sem loga skulu frá
24. nóv. því dimma tekur til þess að bjart er að morgni. Að öðru leyti gerir lögreglustjóri þær ráðstafanir, sem hann telur þurfa til að afsýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götuna að nokkru eða öllu leyti meðan á verkinu stendur, eða skipað fyrir um, hvernig umferðinni skuli hagað. Ef slíkt verk dregst úr hófi fram, eftir að byrjað er á því, getur lögreglustjóri látið ljúka því, eða setja götuna í samt lag aftur á kostnað þess, sem verkið átti að framkvæma.

18. gr.

Þegar nýtt hús er byggt eða eldra hús rifið og byggt upp að nokkru eða öllu leyti, er eiganda eða þeim, sem sér um verkið, ef húsið liggur við almannafæri, skylt að skýra lögreglunni frá áður en verkið byrjar og sanna fyrir henni heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur, til að afstýra farartálma og hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjóri leyfir, og eigi má það liggja þar lengur en nauðsyn krefur. Mold, möl, leifar af verkefni og annað, sem af byggingunni stafar, skal eigandi færa burt, er húsagerðinni er svo langt komið, að því verði við komið. Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til að afstýra hættu eða farartálma, skal taka burtu þegar í stað, þegar lögreglan krefst þess.

Nú brennur hús eða mannvirki eða það er tekið burtu, án þess að annað sé gert í staðinn, og er þá eiganda skylt að ganga svo frá hússtæðinu, að ekki stafi hætta, óþrifnaður né óprýði af.

19. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður þess konar, sem notaður er við húsasmíðar, skal vera nægilega traustur, og þeir, sem nota hann, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn. Á slíkum pöllum utanverðum skal vera að minnsta kosti 20 cm há brík og handrið eða reipi í brjósthæð. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott og þess konar, skulu vera nægilega traustir og kjálkarnir búnir járngöddum að neðan, ef stiginn er meira en 4 m langur. Við fjölfarnar götur getur lögreglustjóri fyrirskipað, að vörður standi við stiga meðan á verkinu stendur. Lausir stigar mega ekki standa við húsveggi á almannafæri eftir að dimmt er orðið.

Brot á þessari samþykkt er á ábyrgð þess, sem verkið annast, eða ef hann er ekki tilgreindur, þá á ábyrgð húseigenda.

20. gr.

Nú er hús svo hrörlegt, að hætt er við að það hrynji, eða einhver hluti þess, og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eigendur þess að rífa það eða endurbæta það, svo sem þörf gerist til að afstýra hættu, innan ákveðins tíma. Enn fremur getur lögreglustjóri, á kostnað eiganda, gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar til að afstýra hættu fyrir vegfarendur eða aðra. Ákvæði þetta nær einnig til þess, þegar steinvegg, trévegg eða annarri girðingu liggur við hruni eða falli.

21. gr.

Vindur og önnur áhöld, sem notaðar eru til að hefja upp eða renna niður vörum úr húsum, sem liggja að almannafæri, skulu vera nægilega traustar, og þeir, sem nota þær, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn.

22. gr. 222

Um þakrennur og rennsli frá húsi í göturæsin eða rennurnar skal svo um 24. nóv.
búið sem fyrir er mælt í byggingarsamþykkt kaupstaðarins, og er húseiganda skylt að halda hvoru tveggja vel við.

III. KAFLI
Umferðarreglur.

23. gr.

Umferð um götur bæjarins skal fara fram eftir reglum þeim, sem settar eru í umferðarlögum nr. 24 16. júní 1941, nema öðruvísi sé fyrir mælt í þessari samþykkt.

24. gr.

Vegfarendum er skylt að sýna fyllstu nærgætni gagnvart öðrum vegfarendum, einkum þegar farið er yfir þvera götu, við vegamót og þar sem viðvörunarmerki eru sett. Þeim er skylt að haga sér tafarlaust eftir fyrirmælum, sem lögreglan gefur um umferðina, og þar á meðal nema staðar samstundis og lögreglan gefur stöðvunarmerki.

25. gr.

Lögreglustjóri ákveður gerð umferðarmerkja, hvernig þeim skuli komið fyrir og þýðingu þeirra. Skal lögreglustjóri gefa út nauðsynlegar skýringar á umferðarmerkjum, og skulu þær birtar í Lögbirtingablaðinu, en auglýsingu þeirra hagar hann að öðru leyti eftir því, sem hann telur þörf.

Allir vegfarendur skulu samstundis víkja úr vegi fyrir bifreiðum slökkviliðsins, sjúkrabifreiðum og bifreiðum lögreglunnar, enda gefi þær auðkennd hljóðmerki.

26. gr.

Stéttir meðfram götum eru eingöngu ætlaðar gangandi mönnum. Eftir þeim má ekki fara með sleða, reiðhjól, hjólbörur, vagna né önnur aktól, nema barnavagna, og eigi bera, draga eða velta eða á annan hátt flytja með sér fyrirferðarmikla hluti, svo sem tunnur, hey eða annað, sem tálmar umferðina. Ljái, gaddahrífur eða skotvopn og aðra hluti, sem tjón getur hlotizt af, má aðeins flytja eftir götunni sjálfri, og skal svo um búið, að eigi stafi hætta af þeim.

27. gr.

Við gangbrautir og vegamót skulu bifreiðarstjórar, hjólreiðamenn og aðrir ökumenn gæta sérstakrar varkárni og nærgætni. Skulu þeir nema staðar við gangbrautir, ef vegfarandi er þar á ferð fram undan ökutækinu eða á leið fyrir það. Enn fremur skulu ökumenn nema staðar við gangbrautir, ef vegfarandi bíður sýnilega færis að komast yfir götuna eða er í þann veginn að fara út á gangbraut. Þegar ökumenn af þessum ástæðum hafa numið staðar, skulu þeir bíða unz hinir fótgangandi vegfarendur eru komnir leiðar sinnar. Fótgangandi vegfarendur eru og skyldir til að gæta almennrar varkárni, er þeir leggja leið sína út á gangbrautir. Sérstaklega skulu þeir gæta þess, að ökutæki, sem nálgast, hafi nægan tíma og svigrúm til þess að nema staðar utan markalínu gangbrautarinnar, ef þess gerist þörf.

Bannað er að stöðva ökutæki á gangbrautum eða þannig, að nokkur hluti þess taki inn yfir gangbrautina, nema að nauðsyn beri til, svo sem til að forðast árekstur eða slys.

222 28. gr.

24. nóv. Það er bannað að aka eða ríða á móti hópgöngum og líkfylgdum eða fram hjá þeim. Skal víkja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar, meðan þær fara fram hjá. Hópganga telst, þegar fólk streymir af íþróttavelli e. þ. h.

Ekki má aka eða ríða um götur, þar sem fólk hefur safnazt saman til að hlusta á hornablástur eða þess háttar.

29. gr.

Á miðri götu má ekki nema staðar með hesta eða ökutæki, heldur skal það gert sem næst gangstéttinni, og aðeins halda kyrru fyrir á meðan ferming eða afferming á sér stað. Farþegar skulu og stíga gangstéttarmegin upp í farartækin og úr þeim. Ekki má nema staðar, þar sem hestur eða ökutæki heldur kyrru fyrir, beint á móti hinum megin á götunni. Enn fremur er bannað að nema staðar með hest eða ökutæki á gatnamótum eða nær þeim en 5 metra frá götuhorni, miðað við húsalínu.

Öll farartæki skulu snúa samhliða gangstétt eða götujaðri meðan þau halda kyrru fyrir.

30. gr.

Fasta afgreiðslu bifreiða má einungis hafa í því húsnæði eða á þeim stað, sem bæjarstjórn hefur samþykkt til slíkra afnota, að fengnum tillögum lögreglustjóra. Getur bæjarstjórn veit leyfið óákveðið eða tiltekinn tíma í senn, takmarkað það við tiltekinn fjölda bifreiða og yfirleitt bundið leyfið þeim skilyrðum, er nauðsynleg eru að hennar dómi. Séu skilyrði bæjarstjórnar fyrir slíku leyfi rofin eða ef aðstæður breytast verulega, að hennar dómi, getur hún fellt leyfið úr gildi fyrirvaralaust. Þessi ákvæði taka einnig til núverandi bifreiðastöðva og bifreiðaafgreiðslna.

Lögreglustjóri eða bæjarstjórn getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum, ef slík umferð álízt hættuleg eða til sérlegra óþæginda fyrir aðra umferð. Sömuleiðis getur lögreglustjóri eða bæjarstjórn takmarkað bifreiðaferðir innanbæjar að næturlagi.

31. gr.

Ljós á bifreiðum og reiðhjólum, sem aka um bæinn, mega ekki vera svo sterk né þannig stillt, að þau villi vegfarendum sýn.

Á bifreiðum og reiðhjólum, sem ekið er um lögsagnarumdæmið á tímabilinu frá 1. ágúst til 1. maí skulu vera ljós á þeim tíma sem eftirfarandi tafla segir:

7. jan.	frá kl.	13.30	til kl.	9.50
21. —	—	—	16.10	—	—	9.15
7. febr.	—	—	17.10	—	—	8.25
21. —	—	—	17.45	—	—	7.40
7. marz	—	—	18.30	—	—	6.30
21. —	—	—	19.10	—	—	6.00
7. apríl	—	—	20.00	—	—	5.00
21. —	—	—	20.55	—	—	4.00
1. ágúst	—	—	22.10	—	—	2.55
14. —	—	—	21.25	—	—	3.40
28. —	—	—	20.35	—	—	4.20
7. sept.	—	—	19.50	—	—	5.00
21. —	—	—	19.00	—	—	5.40
7. okt.	—	—	18.05	—	—	6.25
21. —	—	—	17.15	—	—	7.10
7. nóv.	—	—	16.20	—	—	8.05

21. nóv.	frá kl.	15.35	til kl.	8.50		222
7. des.	—	—	15.00	—	—	9.35	24. nóv.
21. —	—	—	14.50	—	—	10.00	

32. gr.

Ef bifreið mætir vögnum eða vegfarendum á stað, þar sem hvorugir komast fram hjá öðrum, skal bifreiðin aka til baka og nema staðar þar, sem hinir komast fram hjá henni.

33. gr.

Óheimilt er bifreiðastjórum að gefa hljóðmerki, nema að umferðin gefi tilefni til þess.

Bifreiðastjórar skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að valda eigi hávaða á annan hátt. Þeim ber að sjá um, að farþegar í vögnum þeirra hafi ekki neinn hávaða, er raski friði.

34. gr.

Auk ákvæða 11. gr. umferðarlaganna skulu hjólreiðamenn gæta þess, sem hér segir:

a. Enginn má flytja með sér á reiðhjóli hluti, sem valdið geti hættu eða hindra umferðina.
b. Ökuhraði á reiðhjóli má ekki vera meiri en 25 km á klst., en þar sem hjólamaður sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem mikil umferð er og vegur er sleipur, skal hjólreiðamaður ávallt aka hægt og gæta sérstakrar varúðar. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo að ekki slettist á aðra vegfarendur, gangstéttir eða byggingar.
c. Byrjendur mega ekki æfa sig á hjólum á götum bæjarins. Ekki má hjóla á gangstéttum né yfir þær, og ekki inn eða út úr hliðum.
d. Enginn má aka á reiðhjóli, ef hann sökum áhrifa áfengis eða af öðrum orsökum er ekki fær um að stjórna því svo öruggt sé.

Eigandi (umráðamaður) reiðhjóls ber ábyrgð á því, að það fullnægi ákvæðum þessarar samþykktar, er það er í notkun með hans vitund og vilja. Enn fremur ber eigandi (umráðamaður) reiðhjóls ábyrgð á öðrum brotum á samþykkt þessari, ef hann lánar það þeim, sem yngri eru en 14 ára.

35. gr.

Á almannafæri má ekki ríða eða aka hraðar en á hægu brokki. Ekki má ríða eða aka um gangstéttir bæjarins. Halta hesta, meidda eða svo horaða, að þeir hafa ekki fullan þrótt, má ekki nota til reiðar eða áburðar, né beita þeim fyrir vagn. Ökumenn (vagnstjórar) skulu vera nógu sterkir og þroskaðir til þess starfa. Hesta má ekki slá með öðru en þar til gerðum keyrum eða ólarsvipum, og aldrei má slá hesta í höfuð, fætur eða nára.

Vagnhlass má ekki vera þyngra en svo, að hestum veitist létt að draga það. Sami ökumaður má ekki fara með fleiri en tvo vagna, er tengslaðir séu saman. Það er bannað að festa sleða eða handvagn við aktól, sem hestum er beitt fyrir.

Á almannafæri má ekki taka beizli af hesti, sem beitt er fyrir vagn eða annað ökutæki. Láti nokkur hest standa fyrir sleða, vagni eða undir klyfjum lengur en brýn nauðsyn krefur, getur lögreglan látið taka hest frá vagni og klyfjar af hesti og komið hestinum til varðveizlu á kostnað þess, er flutningnum stýrir.

Hesta má aldrei binda úti við í kaupstaðnum. Ferðamenn með hesta, sem viðdvöl hafa í kaupstaðnum, skulu tafarlaust koma hestum sínum í hús eða afgirtan haga.

222
24. nóv.

IV. KAFLI
Um friðun almenningseigna o. fl.

36. gr.

Mannvirki og hlutir, hverju nafni sem nefnast, er ætlaðir eru til almenningsafnota eða til prýðis á almannafæri, svo sem minnisvarða, vatnsból, brunahana, brunaboða, síma, rafleiðslutæki, götuljósker, nafnspjöld og töluspjöld á götum og húsum, bekki, girðingar og annað þess háttar, má enginn skemma eða færa úr stað, eigi heldur ata eða saurga, ríta, rispa, tjarga, mála eða teikna á þá. Þetta á einnig við um þann hluta af húsum, múr- og trégirðingum, sem liggur að almannafæri. Enginn má raska friði fugla, sem eru á hafnarsvæðinu eða annars staðar í lögsagnarumdæminu.

37. gr.

Enginn má skemma girðingar, sem eru við almannafæri, né setjast í þær eða klifra yfir eða upp um þær. Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreiti eða trjágarða, hvort sem eru girtir eða ógirtir.

38. gr.

Í kirkjugarðinum mega engir leikir eða önnur ótilhlýðileg hegðun eiga sér stað. Tré eða jurtir, sem gróðursettar eru á grafreitum eða leiðum, má enginn rífa upp eða færa úr stað, né spilla eða saurga grafreitinn á nokkurn hátt. Enginn má hafa með sér hund inn í kirkjugarðinn. Skepnum má ekki beita í kirkjugarðinn.

Börn yngri en 14 ára mega ekki vera í kirkjugarðinum, nema í fylgd með fullorðnum, sem bera ábyrgð á framferði þeirra.

39. gr.

Brot gegn reglum þeim, sem bæjarstjórnin setur um skemmtigarða, kirkjugarða, leikvelli og önnur opinber svæði, varða refsingu samkv. samþykkt þessari, enda séu reglurnar festar upp við innganginn inn í garðinn eða svæðið eða á öðrum áberandi stað í garðinum eða svæðinu.

V. KAFLI
Um götuspjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar.

40. gr.

Bæjarstjórnin ákveður nöfn á götum og lætur festa upp nafnspjöld eða mála nöfnin á götuhornin, þar sem þurfa þykir. Húseigendum er skylt að festa á hús sín töluspjöld, sem tákna húsaröð, og skulu þeir halda spjöldum þessum við.

41. gr.

Bæjarstjórnin ákveður, hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldum og öðrum stjórnarvöldum, og útvegar á kostnað bæjarsjóðs spjöld í því skyni svo mörg, sem þurfa þykir. Auglýsingar um sjónleiki, samsöngva, sýningar og aðrar skemmtanir, sem leyft er að halda, má festa upp hvar sem er, með samþykki hlutaðeigandi húseiganda.

Aðrar auglýsingar má og festa upp með leyfi húsráðanda, þá er lögreglustjóra hafa verið sendar þær samkvæmt prentfrelsislögum.

42. gr. 222

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður, þegar þær hafa fullnægt 24. nóv.
tilgangi sínum, og hreinsa vel staðinn, þar sem þær voru hafðar. Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, saurga eða gera ólæsilegar á annan hátt.

VI. KAFLI
Um skemmtistaði og almennar skemmtanir.

43. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala matar og drykkjar, sem og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjórnarinnar, og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar. Veitinga- og greiðasölu má aðeins hafa um hönd í húsnæði, sem að dómi heilbirgðisnefndar er til þess hæft, og bæjarstjórnin hefur samþykkt. Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

44. gr.

Á almennum veitingahúsum eða samkomustöðum má enginn gerast sekur í ofsalegu atferli eða hávaða, svo að aðrir gestir, húsbóndi eða annað heimilisfólk eða nágrannar hafi ónæði af. Þar má heldur eigi sýna af sér ósæmilega eða hneykslanlega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd. Eigi er heimilt að láta ölvuðum mönnum í té neins konar veitingar umfram lífsnauðsynjar á almennum veitinga- eða samkomustöðum.

Hverjum þeim, sem hefur á hendi veitingasölu matar og drykkja eða selur gistingar, er skylt að gera það, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í veitingastofu hans eða gistihúsi, sem er á móti góðri reglu og velsæmi. Skal hann sjá um, að loftræsting og þrifnaður sé í góðu lagi. Verði misbrestur á, að reglum þessum sé fylgt, eða fullnægi veitingastaðir ekki skilyrðum 43. gr., er lögreglustjóra heimilt að banna veitingar á þessum stöðum um stundarsakir, eða fyrir fullt og allt, ef ekki er bætt úr ágöllunum, að gefinni aðvörun.

45. gr.

Öllum veitingastöðum og almennum knattborðsstofum skal loka frá kl. 23.30 til kl. 6, og allir gestir, sem eigi hafa þar náttstað, skulu hafa farið út ekki síðar en hálfri stund eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er, ef þeir fá náttstað á veitingastaðnum eftir lokunartíma, og heimilt skal félögum að halda samkvæmi, dansleiki eða aðrar skemmtanir fram yfir lokunartíma, ef eigi taka þátt í því aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Þó er lögreglustjóra heimilt að skipa svo fyrir, að híbýlum þeim, sem skemmtunin fer fram í, sé lokað kl. 23.30 og hvorki gestum né félagsmönnum veittur aðgangur eftir þann tíma. Enn fremur mega brúðkaup og önnur boð standa fram yfir hinn tiltekna tíma.

Ákvæði 43. og 44. gr. taka og til knattborðsstofa eftir því sem við á.

46. gr.

Enginn má halda sjónleiki fyrir borgun, nema hann fái til þess leyfi lögreglustjóra, er ákveður í samráði við bæjarstjóra, hve mikið skuli greiða í bæjarsjóð fyrir hverja sýningu. Leyfi lögreglustjóra þarf einnig til að halda sjónleiki borgunarlaust, eða í góðgerðarskyni, eða til að styrkja fyrirtæki í almennar þarfir, en fyrir slíka sjónleiki skal ekkert gjald greiða í bæjarsjóð.

Íþróttasýningar, myndasýningar, töfrasýningar o. s. frv., eru sömu reglum háðar sem sjónleikir.

222 47. gr.

24. nóv. Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í bænum nema með leyfi lögreglustjóra og bæjarstjórnar, og með þeim skilyrðum, að því er útbúnað og loftrými snertir, sem hún til tekur. Ákveður bæjarstjórnin hve mikið gjald skuli greiða í bæjarsjóð fyrir leyfið, annað hvort árlega eða fyrir hverja sýningu. Lögreglustjóri getur einn veitt leyfi til að halda eina sýningu í senn, og ákveður þá í samráði við bæjarstjóra gjald til bæjarsjóðs.

48. gr.

Enginn má fyrir borgun halda samsöngva opinberlega eða aðrar söngskemmtanir né heldur dansleki, án leyfis lögreglustjóra, er í samráði við bæjarstjóra ákveður hvert gjald skuli greiða í bæjarsjóð. Án leyfis lögreglustjóra má ekki kveikja skotelda eða ganga með logandi blys (sbr. 6. gr.).

49. gr.

Hver sá, sem samkvæmt framanskráðu hefur fengið leyfi til að halda sjónleiki, dansleiki, samsöngva eða aðra þá skemmtun eða sýningu, sem talin er hér að framan, er skyldur að sjá um, að ekkert það fari fram, sem brýtur í bága við reglu eða velsæmi. Ef brestur verður á þessu, er lögreglunni heimilt að slíta samkomunni og skipa áhorfendum og öðrum, sem við eru staddir, að fara burt. Lögreglustjóri getur og fyrirskipað skoðun á kvikmyndum og bannað sýningu á myndum, sem hann telur skaðlegar eða siðspillandi.

50. gr.

Húseigendur og húsráðendur geta bannað, að sá, er leyfi hefur fengið til að halda skemmtanir samkvæmt 46—48. gr., noti það á þeirra lóð. Sömuleiðis er sérhverjum, sem hefur sjúkling á heimili sínu, eða ef aðrar gildar ástæður eru fyrir hendi, heimilt að krefjast þess, að engar almennar skemmtanir, sem háreisti er að, séu hafðar svo nærri húsi hans, að hætta eða tjón geti af því hlotizt.

51. gr.

Við hvert veitingahús eða almennt samkomuhús skal eigandinn láta gera nægilega mörg vatnssalerni, sem gestum er heimill aðgangur að. Skal veitingamaður eða húseigandi sjá um, að þeim sé ávallt haldið vel hreinum.

VII. KAFLI

Um almennt hreinlæti og þrifnað o. s. frv.

52. gr.

Eigi má kasta á almannafæri, í höfnina, né í fjöruna, hræjum, dauðum fiski, matarleifum, fiskúrgangi né öðru slíku og ekki skilja neitt slíkt eftir. Eigi má heldur á þessum stöðum kasta né skilja eftir grjót, möl, sand, sorp, slor, ösku, járnarusl, víra, bréf, ávaxtahýði eða yfirleitt nokkuð það, þótt eigi sé hér sérstaklega talið, sem valdið gæti óheilnæmi, óþrifnaði, tálmunum eða óprýði. Í ræsi má ekki fleygja neinu því, er stíflað getur vatnsrásina.

53. gr.

Þeir, sem flytja vörur, eldivið, mold, möl, sand, hey eða annað um götur bæjarins, skulu gæta þess vandlega, að flutningstækin séu gerð þannig, eftir nánari ákvörðun lögreglustjóra, að ekki valdi óþrifnaði. Ef eitthvað slæðist eða hrynur niður á almannafæri við flutninginn, fermingu eða affermingu, skal sá, er flytur eða flutningnum ræður, skyldur að hreinsa það upp aftur þegar í stað.

54. gr. 222

Áburð og annað slíkt, sem óþef leggur af, má aðeins flytja um götur bæjarins 24. nóv.
í lokuðum vögnum vel þéttum. Má eigi fylla þá svo úr þeim hrynji meðan á flutningnum stendur.

55. gr.

Á húshliðar, gafla eða girðingar, sem vita að almannafæri, má ekki hengja eða festa á annan hátt neins konar fiskiföng né annað, sem óþrifnaður er af eða óþefur. Eigi má heldur hafa fiskitrönur við almannafæri. Lifrarbræðslu eða aðra vinnu, sem óþrifnaði veldur eða óhollustu, má eigi hafa á öðrum stöðum en þeim, sem heilbrigðisnefndin ákveður.

56. gr.

Á tún, sem liggja að almannafæri, má ekki bera nokkurn þann áburð, sem megnan óþef leggur af.

57. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt má eigi hafa í nánd við almannafæri. Þó getur bæjarstjórnin veitt undanþágu frá þessu ákvæði, að fengnum meðmælum heilbrigðisnefndar.

58. gr.

Bannað er að hafa hunda á Húsavík. Undanþágu frá banni þessu má lögreglustjóri veita þeim mönnum, sem hafa þeirra brýna þörf við fjárgeymslu. Lögreglustjóri annast um, að hundar, sem hafðir eru í kaupstaðnum í óleyfi, séu sendir burt eða skotnir.

59. gr.

Óheimilt er að slátra skepnum annars staðar en í sláturhúsum, nema sérstakar ástæður séu fyrir hendi, og þá með samþykki lögreglustjóra. Sláturhús og umhverfi þeirra skulu þrifin vel, gólf skoluð daglega, þegar slátrað er, gorílát og sorpgryfjur tæmd jafnóðum og þau fyllast og sullir látnir í sérstakt ílát, en síðan grafnir a. m. k. 1 m í jörð niður. Hundum má ekki hleypa inn í sláturhús eða þar, sem slátrað er.

60. gr.

Skylt er hús- og lóðareigendum að girða lóðir sínar sæmilegum girðingum og halda þeim vel við. Hús- eða lóðareigendum er og skylt að halda hreinum portum og öðrum byggðum eða óbyggðum lóðum kringum hús þeirra, þar á meðal rústum.

Enginn má fleygja sorpi, ösku eða öðrum óhreinindum inn á lóð annars manns, eða orsaka að þetta berist inn á lóðina. Hver sem gerist sekur um slíkt, skal sæta sektum og flytja óhreinindin tafarlaust burt á sinn kostnað, og gera ráðstafanir til að aftra því, að óhreinindin berist af lóð hans á lóð annars manns.

61. gr.

Þar sem holræsi er komið í götu, skal húseiganda skylt að leggja holræsi frá húsi sínu út í göturæsið, og skal leiða allt skolp frá því og regnvatn af húsum og lóð út í göturæsið. Húseigandi skal sjá um hreinsun á ræsum þeim, er ganga frá húsinu út í göturæsið eða rennum þeim, er liggja kunna út í göturennur, og sjá um, að afrennsli í þeim stíflist ekki.

222
24. nóv.

VIII. KAFLI
Um skepnuhald o. fl.

62. gr.

Enginn má hafa sauðfé heima í landi kaupstaðarins eða á kaupstaðarlóðinni (sbr. 56. gr.) á tímabilinu frá 25. maí til 20. sept. ár hvert, nema í fjárheldri girðingu eða svo öruggri gæzlu, að ágangur á land annarra geti eigi af hlotizt. Ágangsfénað, sem fjárnefnd eða lögreglan hefur handsamað, má selja á opinberu uppboði til lúkningar áföllnum kostnaði við það, ef eigandi leysir það eigi út innan eins sólarhrings frá því honum barst tilkynning um, að það hefði verið handsamað.

63. gr.

Enginn má láta hross eða nautgripi ganga laus á kaupstaðarlóðinni, nema þau séu höfð í gripheldri girðingu. Hross og nautgripir skulu ávallt hýstir á vetrum.

64. gr.

Hænsn, endur og aðrir alifuglar skulu jafnan byrgð inni í heldum girðingum tímabilið frá 1. apríl til 1. okt. ár hvert.

65. gr.

Allan kostnað, er leiðir af ráðstöfunum, sem gerðar eru út af ágangi búfjár, greiðir eigandi fjárins. Sömuleiðis allt það tjón, er ágangur þess kann að hafa valdið. Allan kostnað annan, er leiða kann af ráðstöfunum, er nefnd sú, er um getur í 62. gr., kann að gera, greiða fjáreigendur.

66. gr.

Um sauðfjárrekstra og hrossarekstra, sem koma til bæjarins til útflutnings eða slátrunar, gerir lögreglustjóri þær fyrirskipanir, er nauðsynlegar eru til að afstýra farartálma eða hættu fyrir börn og aðra vegfarendur. Naut, sem farið er með um götur nar, skulu ætíð leidd í nægilega traustu bandi, og að minnsta kosti tveir menn fylgja hverju nauti, ársgömlu eða eldra. Ekki mega naut standa úti á götu gæzlulaus. Naut hálfs árs eða eldri mega ekki ganga saman við kýr bæjarbúa.

67. gr.

Hesta, nautgripi, sauðfé og alifugla, sem gengur laust í kaupstaðnum á þeim tíma, sem það er óheimilt samkvæmt áður sögðu, skal lögreglan handsama. Sömuleiðis má sá, er fyrir ágangi þess verður, handsama ágangsfénaðinn til bráðabirgða, en skýra skal hann þá lögreglustjóra frá því tafarlaust. Kostnað við handsömun og varðveizlu fénaðarins greiðir eigandi þess.

IX. KAFLI
Um staðgildi samþykktarinnar, hegningarákvæði, kostnað o. fl.

68. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir allt lögsagnarumdæmi Húsavíkurkaupstaðar, en skal því aðeins beitt utan kaupstaðarlóðarinnar, að það þyki við eiga eða því verði við komið.

69. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið að hætti opinberra mála.

70. gr. 222

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, ef ekki liggur við þyngri hegning 24. nóv.
að lögum. Ef kenna má yfirsjón, er barn yngra en 14 ára drýgir, skort á hæfilegri umsjón foreldra eða annarra, sem barninu ganga í foreldra stað, þá skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu. Hagnaður sá, sem sökudólgur kann að hafa haft af broti sínu og enginn einstakur maður á löglegt tilkall til, skal upptækur ger og renna, auk sekta, í bæjarsjóð.

71. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt samþykktinni, má lögreglustjóri láta framkvæma það eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra, að vanrækslan valdi tjóni. Kostnað við þetta og kostnað, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lögreglustjórinn gerir til að hindra brot gegn samþykktinni, greiðir bæjarsjóður, en skyldur er hinn seki að endurgreiða kostnaðinn að fullu.

72. gr.

Allan kostnað, sem leiðir af framkvæmd á samþykkt þessari og eigi verður krafizt af einstökum mönnum, greiðir bæjarsjóður.

Lögreglusamþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 1 frá 3. jan. 1890, sbr. lög nr. 67 1919, lög nr. 88 1938 og lög nr. 111 1940, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 24. nóvember 1952.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.

AUGLÝSING 223

um staðfestingu á heilbrigðissamþykkt fyrir Húsavíkurkaupstað. 26. nóv.

Samkvæmt lögum nr. 35 12. febrúar 1940, um heilbrigðisnefndir og heilbrigðissamþykktir, er hér með eftir tillögum landlæknis staðfest eftirfarandi heilbrigðissamþykkt fyrir Húsavíkurkaupstað, er bæjarstjórn kaupstaðarins hefur samþykkt:

HEILBRIGÐISSAMÞYKKT FYRIR HÚSAVÍKURKAUPSTAÐ

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Samþykktin gildir fyrir lögsagnarumdæmi Húsavíkurkaupstaðar.

2. gr.

Heilbrigðisnefnd skipa þrír menn. Lögreglustjóri og héraðslæknir eru sjálfkjörnir í nefndina, og er lögreglustjóri formaður hennar. Þriðji nefndarmaðurinn er kosinn af bæjarstjórn úr hópi þeirra, er bæjarstjórn skipa.

223 3. gr.
26. nóv. Heilbrigðisnefnd hefur á hendi eftirlit, að því er varðar þrifnað, heilbrigði og hollustuhætti, með allri þeirri starfsemi og stofnunum, sem samþykkt þessi fjallar um. Hefur nefndin gát á, að ákvæði samþykktarinnar og ákvæði almennra laga og reglugerða þar að lútandi séu haldin.

Hún ræður heilbrigðisfulltrúa og ákveður starfssvið hans með erindisbréfi, enda komi samþykki bæjarstjórnar til. Heilbrigðisfulltrúi tekur laun úr bæjarsjóði, en lýtur að öðru leyti heilbrigðisnefnd og héraðslækni.

4. gr.

Formaður kveður heilbrigðisnefnd til fundar, svo oft sem honum þykir þurfa og að jafnaði ekki sjaldnar en fjórum sinnum á ári. Hann er skyldur að kveðja nefndina á fund, þegar einn nefndarmaður óskar þess.

Heilbrigðisfulltrúi skal sitja fundi nefndarinnar, enda sèu honum boðaðir fundirnir.

5. gr.

Heilbrigðisnefnd heldur gerðabók, og skulu í hana skráðar fundargerðir.

Nefndin getur falið einhverjum nefndarmanni eða heilbrigðisfulltrúa að vera fundarritari. Fundargerðir skulu að jafnaði sendar bæjarstjórn (bæjarráði).

Formaður annast um, að fyrirskipunum nefndarinnar sé hlýtt. Hann getur þó neitað að framkvæma ályktanir nefndarinnar, og skal þá tafarlaust skjóta málinu til bæjarstjórnar. Nú samþykkir bæjarstjórn ályktanir nefndarinnar, og ber formanni þá skylda til að láta framkvæma þær.

6. gr.

Heilbrigðisnefnd skal láta bóka allar kvartanir og kærur, sem henni berast, og einnig allt það, er henni finnst athuga- og aðfinnsluvert og undir starfssvið hennar heyrir.

7. gr.

Heilbrigðisnefnd skal heimilt að rannsaka eða láta rannsaka allt það, sem samþykkt þessi fjallar um, svo og annað það, er hún telur varða heilbrigði manna eða þrifnaðarháttu, hvort heldur er á almannafæri eða hjá einstaklingum utanhúss eða innan.

Ályktanir og fyrirskipanir nefndarinnar skulu yfirleitt tilkynntar skriflega þeim, sem þær varða, og skal greinilega mælt fyrir um, hverjar umbætur eða ráðstafanir nefndin telur nauðsynlegar.

8. gr.

Nú telur heilbrigðisnefnd nauðsynlegar einhverjar þrifnaðar- eða heilbrigðisráðstafanir, sem kosta fé úr bæjarsjóði, og skal hún þá leggja það mál fyrir bæjarstjórn. Þó getur nefndin á eindæmi sitt látið gera umbætur, sem brýna nauðsyn ber til að gera tafarlaust, en leita skal hún þá samþykkis bæjarstjórnar, svo fljótt sem verða má.

Ágreiningi milli heilbrigðisnefndar eða héraðslæknis annars vegar og bæjarstjórnar hins vegar um heilbrigðisráðstafanir má skjóta til yfirstjórnar heilbrigðismála.

II. KAFLI

Um hreinlæti og þrifnað á lóðum, lendum o. fl.

9. gr.

Lóðareigendum er skylt að girða lóðir sínar sæmilegum girðingum og halda þeim við, enda skal girðingum svo háttað, að rottur og mýs geti ekki falizt í þeim.

Lóðareigendum er skylt að halda lóðum sínum hreinum og þrifalegum, þ. á m. rústum. 223 26. nóv.

Heilbrigðisnefnd getur fyrirskipað lóðareigendum umbætur á lóðum og girðingum í þrifnaðarskyni eftir þörfum.

Á vori hverju gengst heilbrigðisnefnd fyrir almennri vorhreinsun utan dyra í kaupstaðnum. Skal lóðareigendum þá skylt að annast á sinn kostnað eftir fyrirmælum nefndarinnar þrif á lóðum sínum og lendum og hafa lokið því innan hæfilegs frests, er nefndin setur.

10. gr.

Eigi má fleygja ösku, sorpi, hrælum, fiskúrgangi, matarleifum, slori, rusli eða öðru því, er valdið getur óheilnæmi, óþef, óþrifnaði eða óprýði á lóð annars manns, né í höfnina, né í fjöruna eða annars staðar á almannafæri, né skilja slíkt þar eftir eða valda því, að það berist þangað. Í ræsi má engju fleygja, er valdið getur stíflu.

11. gr.

Áburð og annað þess háttar, sem óþef getur lagt af eða veldur óþrifnaði, skal flytja í vel þéttum vögnum eða þannig umbúið, að það geti eigi runnið niður, hrunið, fokið eða sletzt við flutninginn.

Ef eitthvað slæðist eða hrynur niður á almannafæri við flutning, skal sá, er flytur eða flutningi ræður, skyldur að hreinsa það upp þegar í stað.

12. gr.

Á hús eða girðingar, sem vita að almannafæri, má ekki hengja eða festa á annan hátt fiskföng né annað, sem óþef getur lagt af eða óþrifnaði valdið.

Í tún eða garða, sem liggja nærri almannafæri, má ekki bera fiskúrgang né neinn þann áburð, sem megnan þef leggur af. Bannað er að bera salernisáburð í matjurtagarða.

III. KAFLI

Um vatnsveitu, vatnsból og frárennsli.

13. gr.

Öll hús innan samþykktarsvæðisins skulu taka neyzluvatn úr vatnsveitu bæjarins. Þó getur bæjarstjórn veitt undanþágu frá þessu um lengri eða skemmri tíma, enda veiti heilbrigðisnefnd meðmæli sín til þess og ráði tilhögun vatnsbólsins.

14. gr.

Heilbrigðisnefnd lætur rannsaka neyzluvatn á samþykktarsvæðinu svo oft sem þurfa þykir. Hún getur bannað að nota vatn úr vatnsbólum eða látið loka þeim og fylla þau upp, ef henni þykir nauðsyn til bera.

15. gr.

Lagningu allra holræsa á samþykktarsvæðinu, hvort sem á eignum bæjarins eða einstakra manna, skal bera undir heilbrigðisnefnd til samþykkis.

16. gr.

Þar sem holræsi er komið í götu, skal húseigandi leggja holræsi frá húsi sínu út í göturæsið. Skal leiða þangað allt skolp og regnvatn frá húsinu. Húseigandi skal sjá um hreinsun á ræsum þeim, er ganga frá húsinu, og gæta þess, að frárennsli í þeim stíflist ekki.

223 17. gr.
26. nóv. Þar sem skolpi verður ekki veitt í göturæsi, skal veita því burt í vatnsheldum holræsum samkv. fyrirmælum heilbrigðisnefndar.

18. gr.
Þar sem því verður við komið, skal leggja öll skolpræsi til sjávar, og skulu þau ná út fyrir stórstraumsfjöruborð. Þó skal forðast að leggja þau til sjávar, þar sem þau geta valdið saurgun baðstaða eða öðrum óþrifnaði.

IV. KAFLI
Um salerni, sorp- og salernishreinsun o. fl.

19. gr.
Öll salerni í kaupstaðnum skulu vera vatnssalerni, enda nái holræsakerfi til hússins. Þetta ákvæði tekur þó ekki til salerna, sem verkamenn nota við útivinnu.

20. gr.
Hverju húsi skulu fylgja nægilega mörg sorpílát úr málmi. Skulu þau jafnan vera lokuð, nema meðan þau eru tæmd eða í þau látið. Í sorpílát þessi skal láta allt sorp, ösku og rusl úr húsinu og af lóðinni. Skulu ílátin tæmd, áður en þau fyllast, og sorpið flutt burt. Bæjarstjórn getur látið annast burtflutninginn.

21. gr.
Heilbrigðisnefnd ákveður, hvert slíkt sorp skuli flytja. Skal þannig gengið frá því svæði, að ekki geti lagt þaðan óþef eða annar óþrifnaður borizt til mannabyggða.

V. KAFLI
Um íbúðarhúsnæði.

22. gr.
Íbúð er herbergi, eitt eða fleiri, sem nýtt eru til heimilishalds við sameiginlega eldstó til matseldar.
Íbúðarherbergi er:
1. Herbergi íbúðar, hvert um sig.
2. Herbergi, sem nýtt er til svefnvistar.
3. Herbergi, sem nýtt er til dagvistar í sambandi við svefnherbergi samkvæmt 2. tölulið.

Um stærð og loftrými íbúðarherbergja fer eftir ákvæðum byggingarsamþykktar.

23. gr.
Hverri íbúð skal fylgja:
1. Forstofa eða annað slíkt húsrými.
2. Vatnssalerni eða aðgangur að því í húsinu.
3. Þvottahús eða aðgangur að því í húsinu.

24. gr.
Um íbúðir og íbúðarherbergi í kjöllurum fer eftir almennum lögum, sem á hverjum tíma gilda um það efni, sbr. lög nr. 57 14. júní 1929, svo og eftir ákvæðum byggingarsamþykktar. Heilbrigðisnefnd úrskurðar hverju sinni um nothæfi kjallaraherbergja til íbúðar.

25. gr.

Héraðslæknir og heilbrigðisnefnd skulu hafa sérstaka gát á þeim íbúðum og íbúðarherbergjum, sem ástæða er til að ætla að fullnægi ekki nauðsynlegum heilbrigðiskröfum. Getur heilbrigðisnefnd krafizt viðgerða á íbúðum og íbúðarherbergjum, sem ábótavant er, og bannað þau híbýli, sem hún telur óhæf til íbúðar að einhverju leyti eða öllu. Ef gallar eru ekki bættir innan tiltekins tíma, skal með þriggja mánaða fyrirvara senda skriflega tilkynningu um bannið til húseiganda og leigjanda hverrar íbúðar (íbúðarherbergis), enda skal miðað við 14. maí eða 1. okt. næst á eftir, nema svo bráðra aðgerða sé þörf, að framkvæmdir megi ekki dragast.

26. gr.

Nú býr húseigandi ekki í kaupstaðnum, og skal hann þá hafa þar umboðsmann, sem heilbrigðisnefnd geti snúið sér til, ef þörf gerist.

VI. KAFLI

Um veggjalýs, kakalaka, rottur og önnur meindýr.

27. gr.

Húsráðendum er skylt að tilkynna heilbrigðisnefnd, ef vart verður við veggjalús, kakalaka eða önnur þess háttar óþrif í húsum þeirra eða híbýlum.

Óheimilt er að leigja íbúð eða íbúðarherbergi í húsi, þar sem slíkra óþrifa verður vart, fyrr en óþrifunum hefur verið útrýmt.

Enginn má flytja sig eða búslóð sína úr þess háttar híbýlum og í önnur híbýli, nema ráðstafanir, sem heilbrigðisnefnd metur gildar, séu gerðar til þess, að óþrifin berist ekki með honum.

Skylt er húsráðanda að gera ráðstafanir til að eyða veggjalús og öðrum þess háttar óþrifum úr húsum sínum og hlíta um það fyrirmælum heilbrigðisnefndar.

Nú vanrækir húsráðandi að gera slíkar ráðstafanir innan þess frests, sem honum er settur af heilbrigðisnefnd, og er þá nefndinni heimilt að láta framkvæma ráðstafanirnar á kostnað aðila.

Rottu- eða músagang í húsum skal ætíð tilkynna heilbrigðisnefnd, og gerir hún þá í samráði við bæjarstjórn ráðstafanir til útrýmingar þeirra, eftir því sem föng eru á. Heilbrigðisnefnd getur heimtað af húseigendum endurbætur á húsum, er miða að því að gera þau rottuheld.

VII. KAFLI

Um gripahús, áburðargeymslu og geymslu húsdýra.

28. gr.

Ekki má reisa peningshús eða áburðargeymslur eða láta fara fram höfuðviðgerðir á slíku mannvirki á samþykktarsvæðinu, nema samþykki heilbrigðisnefndar komi til.

29. gr.

Búpening má ekki hafa í sama húsi og mannaíbúð. Ef peningshús eru byggð áföst við íbúðarhús, skulu þau vera nægilega vel einangruð frá íbúðarhúsinu, að dómi heilbrigðisnefndar.

Húsin skulu vera rúmgóð, björt og loftgóð og þannig gerð, að auðvelt sé að ræsta þau.

Gólf og flór skal gera úr steinsteypu.

223 30. gr.
26. nóv. Opnar forir og áburðarhaugar eru bönnuð á samþykktarsvæðinu. Allur áburður skal geymdur í áburðarhúsum eða safngryfjum.

Skal þannig um þau búið, að ekki geti borizt frá þeim ódaunn eða óhreinindi og að þau séu hættulaus mönnum og skepnum.

Bæjarstjórn lætur gera uppdrætti eða setur nánari fyrirmæli um gerð slíkrar áburðargeymslu.

31. gr.

Sé annar búpeningur en kýr hafður í fjósi, skal hver tegund gripa vandlega afkróuð.

Alifugla og svín má ekki hafa í fjósum.

Ekki má nota fjós fyrir salerni.

Alifuglar skulu hafðir á afgirtu svæði.

Sömuleiðis skulu svínabú vel afgirt. Ekki má hafa loðdýrabú á samþykktarsvæðinu, nema leyfi heilbrigðisnefndar komi til.

32. gr.

Búfé má ekki ganga laust á götum bæjarins, nema gæzlumaður fylgi því eða það sé í öruggri vörzlu.

33. gr.

Allt hundahald er bannað í Húsavíkurkaupstað, að undanteknum þarfahundum í sambandi við kvikfjárrækt.

VIII. KAFLI

Um vinnustöðvar iðju-, iðnaðar- og verkafólks.

34. gr.

Um vinnustöðvar iðju-, iðnaðar- og verkafólks, þar með taldar verbúðir, verkamannaskýli o. þ. u. l. og tilhögun á þeim, að því er lýtur að þrifnaði, heilbrigði og hollustuháttum, fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. 4.—9. gr. laga nr. 24 7. maí 1928, um eftirlit með verksmiðjum og vélum og 3.—15. gr. tilheyrandi reglugerðar nr. 10 16. febr. 1929, um eftirlit með verksmiðjum og vélum með áorðnum breytingum samkvæmt reglugerð nr. 95 30. júní 1941).

Umfram það sem fyrir er mælt í almennum lögum og reglum skal þess gætt, sem greinir í 35. og 37. gr.

35. gr.

Þeir sem hafa með höndum, þegar samþykkt þessi gengur í gildi, iðju eða iðnað eða annan atvinnurekstur á sérstökum vinnustöðvum, sem um ræðir í 34. gr., skulu þegar í stað tilkynna það heilbrigðisnefnd og láta fylgja tilkynningunni nákvæma lýsingu á hlutaðeigandi vinnustöð og allri tilhögun þar. Getur heilbrigðisnefnd krafizt lagfæringar á því, sem á skortir, að hvað eina fullnægi fyrirskipuðum reglum, og veitir til þess hæfilegan frest.

36. gr.

Á vegum heilbrigðisnefndar skal haldin skrá yfir allar vinnustöðvar, iðnaðar- og verkafólks í umdæminu, og skoðun gerð á þeim, þegar nefndinni þykir þurfa og eigi sjaldnar en einu sinni á ári á hverri stöð. Fulltrúi heilbrigðisnefndar skal jafnan fylgjast með skoðunarmanni ríkisins, er hann gerir aðalskoðun á verksmiðjum, verkstæðum og öðrum vinnustöðvum í umdæminu og árita skoðunargerðina ásamt honum.

IX. KAFLI

Um skrifstofur, lesstofur, afgreiðslustofur og verzlunarbúðir, sem ekki lúta sérstökum fyrirmælum í samþykkt þessari.

37. gr.

Ekkert húsnæði má taka til afnota sem skrifstofu, lesstofu, afgreiðslustofu eða verzlunarbúð, nema hæð þess undir loft sé a. m. k. 2,5 m, enda skal engum starfsmanni ætlað minna en 10 m^3 loftrúm.

Þar sem gert er ráð fyrir mikilli aðsókn aðkomufólks, getur heilbrigðisnefnd ákveðið meira loftrými.

Loftræsting skal vera í góðu lagi.

Séð skal fyrir nægilegum hita og birtu. Skal ljósflötur glugga á útvegg ekki minni en ⅛ gólfflatar. Þegar unnið er við annað ljós en dagsljós, getur heilbrigðisnefnd sett sérstök ákvæði um fyrirkomulag og ljósmagn til tryggingar því, að hver starfsmaður fái hæfilega mikla og holla birtu.

Gólf skulu lögð gólfdúk eða öðru því efni, sem telja má jafngilda til hreinlætis. Skulu þau þvegin daglega utan vinnutíma.

Þurrka skal iðulega af öllum húsgögnum, áhöldum, gluggakistum, búðarhillum og þess konar og hreinsa með ryksugu áklæði, vefnaðarvörustranga og því um líkt.

Starfsfólk skal eiga greiðan aðgang að salernum og handlaugum.

X. KAFLI

Um geymslu söluvarnings.

38. gr.

Heilbrigðisnefnd segir fyrir um geymslu á vörum, einkum neyzluvörum (sbr. XIII. kafla), og húsnæði, þar sem slíkar vörur eru geymdar.

Getur hún ákveðið endurbætur, lagfæringar og hreinsun á geymsluhúsi og kveðið á um meðferð vörunnar eftir því sem þurfa þykir.

39. gr.

Geymslur skulu vera vel loftræstar, rakalausar, rottuheldar og þrifalega umgengnar.

40. gr.

Nú verður í slíkum geymslum eða vörum vart einhverra lifandi óþrifa, og skal þá tafarlaust tilkynna það heilbrigðisnefnd, sem gerir ráðstafanir til útrýmingar þeim, enda getur nefndin bannað að nota húsnæði, þangað til óþrifum hefur verið eytt.

XI. KAFLI

Um skóla og aðra kennslustaði.

41. gr.

Um skólahúsnæði og heilbrigðiseftirlit með skólum fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. 55. gr. laga nr. 34 29. apríl 1946, um fræðslu barna og væntanlegar reglugerðir, svo og 9. gr. berklavarnalaga nr. 66 31. desember 1939).

Umfram það, sem enn er fyrir mælt í almennum lögum og reglum skal þess gætt sem greinir í 42.—43. gr.

223 42. gr.
26. nóv. Ræsting á kennslustofum skal fara fram daglega utan skólatíma, og skulu gólf, borð, bekkir, gluggakistur o. s. frv. rækilega þvegin, en ekki sópuð.

43. gr.
Skóla eða kennslustofu má ekki hafa til annars en kennslu, nema með leyfi heilbrigðisnefndar, enda sé þá fylgt fyrirmælum hennar og kröfum um ræstingu eftir á.

XII. KAFLI
Um kirkjur og almenn samkomuhús.

44. gr.
Kirkjur og önnur almenn samkomuhús skulu vera hæfilega hituð, og loftræsting svo fullkomin, að andrúmsloft haldist sem hreinast.
Veggir, gólf og sæti skulu þannig gerð, að auðvelt sé að halda þeim hreinum. Þvottur og önnur nauðsynleg hreingernig skal framkvæmd eftir fyrirmælum heilbrigðisnefndar, svo sem henni þykir hæfa.

45. gr.
Kirkjugestum skal sjá fyrir greiðum aðgangi að handlaugum, rennandi drykkjarvatni, nægilega mörgum vatnssalernum og þvagstæðum. Séu salerni aðgreind fyrir konur og karla.

XIII. KAFLI
Um meðferð matvæla og annarrar neyzluvöru.

A. Almenn ákvæði.

46. gr.
Um meðferð matvæla og annarrar neyzluvöru fer eftir almennum lögum og reglugerðum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. lög nr. 24 1. febr. 1936, um eftirlit með matvælum og öðrum neyzlu- og nauðsynjavörum, og reglugerðir sem settar hafa verið samkvæmt þeim lögum, einkum reglugerðir nr. 49 15. júlí 1936, um tilbúning og dreifingu á matvælum og öðrum neyzlu- og nauðsynjavörum, og nr. 17 22. febr. 1939, um eftirlit með matvælum og öðrum neyzlu- og nauðsynjavörum).

B. Um mjólk og mjólkurvörur.

47. gr.
Um meðferð mjólkur og mjólkurvöru fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. 46. gr. svo og reglugerð nr. 136 19. október 1946, um mjólk og mjólkurvörur, og bráðabirgðareglur nr. 57 12. marz 1941, um framleiðslu og sölu á rjómaís með eða án bragðbætandi efna).
Umfram það, sem fyrir er mælt í almennum lögum og reglugerðum, gilda ákvæði 48. gr.

48. gr.
Mjólk og mjólkurvörur má aðeins selja í búðum, sem heilbrigðisnefnd viðurkennir til þess hæfar. Í mjólkurbúðum má aðeins hafa á boðstólum og fara með gerilsneydda mjólk. Hins vegar má heilbrigðisnefnd leyfa sölu á ógerilsneyddri mjólk millilíðalaust frá framleiðendum til neytenda á samþykktarsvæðinu, enda uppfylli framleiðandi öll þau skilyrði, sem sett eru í lögum og reglum, sem vísað er til í 47. gr.

Einnig er heimilt að selja mjólk og mjólkurvörur á matsölu- og veitinga- 223
húsum til neyzlu þar. Á slíkum stöðum má þó aðeins selja gerilsneydda mjólk. 26. nóv.
Aldrei má mjólk sú, sem á þennan hátt er seld, vera sambland mjólkur frá tveimur eða fleirum framleiðendum (heimilum).
Eigi má selja mjólk og mjólkurvörur á götum úti, nema með leyfi heilbrigðisnefndar.

C. Um brauðgerðarhús, brauðbúðir, heimabakstur o. fl.

49. gr.

Um brauðgerðarhús, brauðbúðir og bakstur fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. 46. gr.).
Umfram það, sem fyrir er mælt í almennum lögum og reglugerðum gilda ákvæði 50.—53. gr.

50. gr.

Í brauðbúðir skal inngangur vera beint af götu.
Á afgreiðsluborðum má aldrei geyma umbúðalausar vörur, nema í tilluktum skáp. Brauð skulu jafnan geymd og afhent í hreinum pappír eða öðrum þvílíkum umbúðum. Afgreiðslufólk í brauðbúðum skal forðast að handfjalla vörurnar, enda nota við afgreiðslu á kökum og öðru þess háttar þar til gerða spaða eða tengur. Aðrar brauðvörur skulu geymdar í lokuðum skápum. Hillur, skápar og borð skulu ekki vera fleiri en nauðsyn krefur til geymslu og sýningar á vörum, og skulu hillur vera eigi minna en 1 cm frá vegg.

51. gr.

Ekki má neyta vöru, sem seld er í brauðbúð þar inni, nema húsnæði og annar útbúnaður sé til þess gerður, enda komi þé sérstakt leyfi heilbrigðisnefndar til.

52. gr.

Sala á heimabökuðum brauðvörum má því aðeins eiga sér stað, að heilbrigðisnefnd hafi áður veitt leyfi til þess og hennar fyrirmælum sé hlýtt um húsakynni, þrifnað og annað, er hún telur máli skipta.

53. gr.

Brauðvörur má aldrei hafa á boðstólum á götum úti eða torgum, né ganga með þær milli húsa í framboðsskyni.

D. Um meðferð og sölu kjötvöru.

54. gr.

Um slátrun og meðferð og sölu kjötvöru og sláturs, fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. 46. gr., svo og lög nr. 5 22. febr. 1949, um kjötmat o. fl., auglýsingu nr. 185 22. nóvember 1940, um nokkrar vörur úr kjöti, og reglugerð nr. 155 8. sept. 1949, um kjötmat o. fl.).

E. Um meðferð og sölu fisks.

55. gr.

Um meðferð og sölu fisks fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. 46. gr., svo og auglýsingu nr. 186 22. nóv. 1940, um nokkrar vörur úr fiski).

223
26. nóv.

XIV. KAFLI
Um gistihús, matsöluhús og aðra veitingastaði.

56. gr.

Sá, sem vill fá leyfi lögreglustjóra til að setja á stofn eða reka gistihús, matsöluhús eða veitingastofu, skal hafa til þess meðmæli heilbrigðisnefndar. Um hvers konar veitingasölu og gistihúshald skal gætt fyrirmæla laga nr. 21 15. júní 1926, um veitingasölu, gistihúshald o. fl., með áorðnum breytingum samkv. lögum nr. 33 13. júní 1937. Að öðru leyti er sú starfsemi háð fyrirmælum 57.—61. gr.

57. gr.

Herbergi, sem leigð eru til gistinga, skulu fullnægja sömu skilyrðum, sem sett eru um venjuleg íbúðarherbergi.

Gólf í gistihúsum og veitingastofum skulu lögð gólfdúk eða öðru jafngildu efni. Veggir og loft skulu máluð eða þannig gerð, að auðvelt sé að halda þeim hreinum.

Allur sængurbúnaður skal fullnægja almennum kröfum um efni og gerð. Skal rúmfatnaður ætíð vel hirtur og laus við fúkkalykt eða aðra ólykt. Skipta skal um rekkjuvoðir og koddaver a. m. k. vikulega, og ávallt, er nýjum gesti er vísað til sængur.

58. gr.

Veitingastofur skulu bjartar og loftgóðar, og skal inngangur í þær greiður um anddyri.

59. gr.

Gestir og starfsfólk skal hafa greiðan aðgang að vatnssalerni og handlaugum, svo og fatageymslum.

60. gr.

Um meðferð matar og annarrar neyzluvöru, sem framleidd er á matsölu- og veitingastöðum, fer eftir almennum lögum og reglum, er á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. 46. gr.).

61. gr.

Starfsfólk sé ekki haldið næmum sjúkdómi, hafi heilt hörund og sé hreinlegt í klæðaburði og umgengni.

XV. KAFLI
Um baðhús og baðstöðvar, sundhús og sundstöðvar, íþróttahús og íþróttasvæði.

62. gr.

Baðhús skulu vera björt og rúmgóð, með góðri loftræstingu og nægilegum hita. Gólf og veggir í 1,80 m hæð skulu vera lagðir flísum eða öðru jafngildu efni.

Biðstofur og búningsklefar skulu bjartir, nægilega rúmgóðir, loftræstir og heitir. Biðstofur og herbergi starfsfólks eru undanþegin ákvæðum um flísalagningu.

Baðker skulu þannig, að auðvelt sé að halda þeim hreinum.

63. gr.

Sundlaugar allar skulu vera steinsteyptar og vel sléttar innan.

Útisundlaug má ekki vera nær peningshúsum, safngryfjum, sorphaugum og öðru slíku en 200 m. Skal svo um búa, að vatn úr umhverfi sundlaugar geti ekki runnið í hana eða safnazt fyrir í kringum hana.

64. gr. 223

Sundlaugavatn skal vera hreint. 26. nóv.

Skal hreinsa og tæma laugarnar nægilega oft og gera aðrar þær ráðstafanir, sem heilbrigðisnefnd telur þurfa, til þess að verjast of miklum gerlafjölda í vatninu.

65. gr.

Hver sundlaugarnotandi skal sápuþvo sig, áður en hann fer í laugina, enda fylgi hæfilega mörg steypuböð hverri sundlaug.

Ekki má hleypa fleiri baðgestum í laugina en svo, að a. m. k. 3,5 m^2 af yfirborði vatnsins komi á hvern fullorðinn mann eða 1,9 m^2 á hvert barn.

66. gr.

Nú vita menn eða grunar, að sundlaug sé eða verði útbreiðslustaður sjúkdóms, og skal þá tafarlaust tilkynna það héraðslækni og heilbrigðisnefnd, sem gera viðeigandi ráðstafanir, enda getur nefndin látið loka lauginni um tíma, meðan rannsókn eða sótthreinsun fer fram.

67. gr.

Starfsfólk við baðhús og sundlaugar sé ekki haldið næmum sjúkdómi. Skal það gæta fullkomins hreinlætis og vera hreinlega til fara.

68. gr.

Búnings- og baðklefa, svo og biðstofur, gólf og ganga skal þvo og ræsta svo oft, sem þurfa þykir, og a. m. k. einu sinni á dag.

69. gr.

Útibaðstaðir, aðrir en sundlaugar, skulu og háðir eftirliti heilbrigðisnefndar.

Skal þess einkum gætt, að ekki sé hætta á, að vatnið (sjórinn) saurgist frá skolpveitum, sorpi eða því um líku.

70. gr.

Húsakynni íþrótta- og leikfimihúsa skulu vera björt (ljósflötur glugga a. m. k. 1/6 gólfflatar) rúmgóð og hæfilega upphituð. Séð skal fyrir nægilegri loftræstingu. Má aldrei nota þau örar en svo, að nægilegur tími gefist til nauðsynlegrar hreinsunar og loftræstingar.

Auk æfingasala skulu vera búningsherbergi, baðherbergi og áhaldaherbergi.

71. gr.

Íþróttasvæði undir berum himni skulu þannig gerð, að þrifleg séu og af þeim stafi sem minnst ryk eða önnur óþrif. Séð skal um hreinsun á þeim eftir þörfum.

72. gr.

Í öllum þeim stofnunum, sem í þessum kafla getur, eða í sambandi við þær, skulu vera nægilega mörg vatnssalerni, þvottastæði og þvottaskálar.

Séu salerni aðgreind fyrir konur og karla.

XVI. KAFLI

Um rakarastofur, hárgreiðslustofur og snyrtistofur.

73. gr.

Rakarastofur, hárgreiðslustofur og aðrar snyrtistofur skulu vera bjartar og rúmgóðar með nægilegri loftræstingu og upphitun. Gólf og veggir skulu þannig, að auðvelt sé að halda þeim hreinum.

Starfsfólk og gestir skulu eiga greiðan aðgang að salernum og þvottaskálum.

223 74. gr.
26. nóv. Starfsfólk sé ekki haldið næmum sjúkdómi. Skal það í hvívetna gæta hins ýtrasta hreinlætis og vera klætt hreinni, hvítri yfirhöfn.

75. gr.

Ekki má taka til meðferðar fólk, sem vitanlega er haldið næmum húðsjúkdómi, eða ástæða er til að ætla, að svo sé ástatt um.

XVII. KAFLI
Um barnaheimili, elliheimili, sjúkrahús, lækningastofur og aðrar heilbrigðisstofnanir.

76. gr.

Um sjúkrahús og lækningastofur og tilhögun á þeim fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. lög nr. 30 19. júní 1933, um sjúkrahús o. fl.).

77. gr.

Vistherbergi slíkra stofnana skulu vera björt og hlý, vel loftræst og rúmgóð. Séð skal fyrir nægilegum fatageymslum, salernum og hreinlætistækjum. Veggir allir og gólf skulu þannig gerð, að auðvelt sé að halda þeim hreinum.

Ekki má þurrka þvott í vistherbergjum.

Í húsakynnum skal vandleg ræsting fara fram a. m. k. einu sinni á dag.

Um heilbrigði starfsfólks fer eftir 67. gr.

78. gr.

Heilbrigðisnefnd getur í samráði við yfirlækni sjúkrahúss og lækni elliheimilis og annarra slíkra stofnana, sem ekki eru sérstök fyrirmæli um í samþykkt þessari, sett reglur um tölu sjúklinga eða vistmanna í hverju herbergi, um loftrými þeirra og önnur skipulags- og heilbrigðisatriði.

79. gr.

Biðstofur í heilbrigðisstofnunum skulu vera nægilega rúmgóðar, miðað við venjulega áætlaða aðsókn. Í biðstofu skulu vera hæfilega mörg sæti og snagar fyrir yfirhafnir.

XVIII. KAFLI
Um eftirlit með skipum, bátum, bifreiðum o. fl.

80. gr.

Um eftirlit með skipum og bátum fer eftir þeim lögum og reglum, sem á hverjum tíma þar um gilda (sbr. lög nr. 78 11. júní 1938, um eftirlit með skipum, með áorðnum breytingum samkvæmt lögum nr. 38 30. júní 1942, svo og tilskipun nr. 43 20. nóvember 1922, um eftirlit með skipum og bátum og öryggi þeirra).

Skal heilbrigðisnefnd ávallt eiga greiðan aðgang til eftirlits þessa.

Umfram það, sem fyrir er mælt í almennum lögum og reglum, skal þess gætt sem greinir í 81.—86. gr.

81. gr.

Eigi má flytja í skipum eða bátum sjúklinga með næma sjúkdóma, nema með ráði héraðslæknis, sem hefur um það samráð við landlækni, þegar mikið er í húfi.

82. gr. 223

Nú verður vart við í bát eða skipi veikindi eða lasleika, sem vera kann næmur sjúkdómur eða óþrifasjúkdómur, sem borizt geta manna á milli, svo sem kláða eða lús, og skal þá skipstjóri eða formaður þegar í stað tilkynna það héraðslækni, enda sé fylgt fyrirmælum hans um sóttvarnir eða útrýmingarráðstafanir. 26. nóv.

83. gr.

Nú verður meindýra, svo sem veggjalúsar, rottu eða kakalaka, vart í bát eða skipi, og skal þá skipstjóri eða formaður tafarlaust tilkynna það héraðslækni eða heilbrigðisnefnd, er gerir nauðsynlegar útrýmingarráðstafanir.

84. gr.

Hafnsögumenn, tollþjónar, skipaskoðunarmenn og aðrir eftirlitsmenn skulu skyldir að tilkynna héraðslækni eða heilbrigðisnefnd allt, sem þeir telja athugavert um atriði þau, er í 80.—83. gr. segir.

85. gr.

Skipstjórar, formenn og útgerðarmenn bera ábyrgð á því, að fyrirmælum heilbrigðisnefndar varðandi þrifnað, heilbrigði og hollustuhætti í skipum þeirra og bátum sé hlýtt.

Kyrrsetja má skip eða bát, þangað til fyrirmælum heilbrigðisnefndar eða héraðslæknis hefur verið fullnægt.

86. gr.

Eftirlit heilbrigðisnefndar með bifreiðum, varðandi þrifnað, heilbrigði og hollustuhætti, tekur til allra leigubifreiða og áætlunarbifreiða, sem skrásettar eru á Húsavík.

87 gr.

Í öllum leigubifreiðum, sem notaðar eru til fólksflutnings, skal ávallt gætt fyllsta þrifnaðar og hreinlætis.

Ákvæði 81. gr. taka til leigubifreiða.

88. gr.

Bifreiðastjórar og bifreiðaeigendur bera ábyrgð á því, að fyrirmælum heilbrigðisnefndar varðandi þrifnað, heilbrigði og hollustuhætti í bifreiðum þeirra sé hlýtt.

Nú óhlýðnast bifreiðarstjóri eða bifreiðareigandi fyrirmælum heilbrigðisnefndar, og má þá taka bifreið úr umferð, unz kröfum nefndarinnar er fullnægt.

89. gr.

Ákvæði þessa kafla taka einnig til flugvéla, sem farþega flytja, eftir því sem við getur átt.

XIX. KAFLI

Um fangelsi og vistarverur handtekinna manna.

90. gr.

Heilbrigðisnefnd sker úr um allt, er varðar hollustuhætti húsakynna samkvæmt þessum kafla.

91. gr.

Gæta skal fyllsta hreinlætis, þvo gólf daglega, á meðan klefi er í notkun, og jafnan milli mannaskipta. Séð skal fyrir nægilegum hita og góðri loftræstingu.

223 92. gr.

26. nóv. Nú kemur í ljós, að einhver vistmanna er haldinn næmum sjúkdómi eða óþrifakvilla, þar með talinn kláði og lús, eða grunur leikur á um slíkt, og skal þá vista hann einan í herbergi, enda sé héraðslækni tafarlaust gert viðvart.

Um hreinsun herbergis og rúmfatnaðar eftir slíka menn skal fara eftir fyrirmælum héraðslæknis.

XX. KAFLI

Um líkgeymslu, líkhús og kirkjugarða.

93. gr.

Um kirkjugarða og meðferð líka fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. lög nr. 64 23. júní 1932, reglugerð nr. 83 25. júlí 1934, hvort tveggja um kirkjugarða, lög nr. 42 10. nóvember 1913 og reglugerð nr. 24 1. apríl 1936, hvort tveggja um mannskaðaskýrslur og rannsókn á fundnum líkum.

Um flutning líka milli sókna fer eftir ákvæðum 6. greinar laga nr. 66 19. júní 1933, um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma með áorðnum breytingum samkvæmt lögum nr. 28 27. júní 1941 og ákvæðum reglugerðar nr. 159 27. september 1941, um flutning líka.

94. gr.

Ókistulögð lík má ekki geyma í heimahúsum lengur en 3 sólarhringa og aldrei lengur en 7 sólarhringa, þó að kistulögð séu, nema sérstakt leyfi héraðslæknis komi til, eða þau séu í loftheldri málmkistu.

Héraðslæknir getur fyrirskipað, að lík fólks, sem dáið hefur úr næmum sjúkdómi, skuli þegar í stað kistulögð og flutt í líkhús.

95. gr.

Fundin eða sjórekin lík skal ætíð flytja í líkhús og kistuleggja, þegar að lokinni lögskipaðri rannsókn.

Fer að öðru leyti um meðferð þeirra samkvæmt ákvæðum tilvitnaðra laga og reglugerðar um mannskaðaskýrslur og rannsókn á fundnum líkum.

96. gr.

Líkhús skulu þannig gerð, að auðvelt sé að halda þeim hreinum.

Loftræsting sé góð. Ef gluggar eru á líkhúsi, skulu þeir vita á móti norðri. Í líkhúsum skal vera vatnsveita og handlaugar. Niðurfallsop skal vera úr gólfinu, sem halli að opinu.

Líkhús skulu þrifin, svo oft sem þurfa þykir og jafnan þegar í stað, eftir að þar hafa verið geymd ókistulögð lík.

97. gr.

Vatnsból megi aldrei vera nær kirkjugarði á jafnsléttu eða undan brekku en 200 metra.

XXI. KAFLI

Um aðstoð við sóttvarnir.

98. gr.

Heilbrigðisnefnd skal aðstoða héraðslækni við almennar sóttvarnir eftir óskum hans og þörfum. Skal henni heimilt, ef hættuleg farsótt kemur upp og héraðslæknir telur nauðsynlegt, að setja um stundarsakir og eftir hans tillögum sérstök viðeigandi fyrirmæli um hreinlæti utan húss og innan, meðferð og dreifingu mat-

væla og annað, er að heilsuvernd lýtur, svo og að ráða fólk til bráðabirgða til sótt- 223
gæzlu, eftirlits eða hjúkrunar. 26. nóv.

XXII. KAFLI
Lokaákvæði.

99. gr.

Heilbrigðisnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum samþykktar þessarar, þar sem um er að ræða ástand, sem eldra er en hún, eða ríkar ástæður þykja annars til.

100. gr.

Heilbrigðisnefnd er heimilt að gera frekari kröfur til tryggingar þrifnaði, heilbrigði og hollustuháttum en beinlínis er fyrir mælt í samþykkt þessari, varðandi hvert einstakt atriði, enda séu þær kröfur í samræmi við ákvæði samþykktarinnar um hliðstæð atriði eða almennt viðurkenndar þrifnaðar- og heilbrigðisreglur.

Fyrirmæli samkvæmt ákvæðum þessarar greinar birtir heilbrigðisnefnd, eftir því sem á stendur, með almennri auglýsingu eða skriflegri tilkynningu til þess eða þeirra, sem í hlut eiga.

101. gr.

Bæjarstjórn skal ávallt leita umsagnar heilbrigðisnefndar um ráðstafanir, er varða heilbrigðismál.

102. gr.

Brot á samþykkt þessari eða óhlýðni við löglegar fyrirskipanir heilbrigðisnefndar varða sektum til bæjarsjóðs, allt að 5000 kr.

Nú vanrækir maður að vinna verk, er heilbrigðisnefnd hefur löglega fyrirskipað, eða verk er ekki unnið á viðunandi hátt, og er þá nefndinni heimilt að láta vinna það, sem þarf, á kostnað aðilja. Skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr bæjarsjóði, en innheimta síðan hjá aðilja, ef þörf gerist með lögtaki.

103. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal fara að hætti opinberra mála.

104. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi jafnskjótt og hún hefur verið staðfest og birt í Stjórnartíðindum, og fellur þá úr gildi heilbrigðissamþykkt fyrir Húsavíkurþorp, nr. 79 7. júní 1904.

Þetta birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 26. nóvember 1952.

Steingrímur Steinþórsson.

Gústav A. Jónasson.

224 3. des.

SAMÞYKKT

um breyting á samþykkt nr. 75 29. ágúst 1931, um sýsluvegasjóð fyrir Vestur-Barðastrandarsýslu.

1. gr.

2. gr. samþykktarinnar orðist svo:

1. Frá þjóðveginum í Smiðjukleifum í Þingmannadal um Fossá að Auðshaugi.
2. Frá Haukabergsá að Siglunesi á Barðaströnd.
3. Frá Gjögrum um Hænuvík, Hænuvíkurháls og Kollsvík að Breiðavík.
4. Frá þjóðveginum við Bjarngötudal um Máberg að Melanesi.
5. Frá þjóðveginum í Tálknafjarðarbotni að Suðureyri.
6. Frá þjóðveginum í Hvestu fram dalinn að Fremri-Hvestu.
7. Frá þjóðveginum við Bakka um Grænuhlíð og Feigsdal að Granda.
8. Frá þjóðveginum við Kolmúladal að Öskubrekku.
9. Frá þjóðveginum við Brautarholt í Selárdal að Uppsölum.
10. Frá Reykjafirði um Trostansfjörð, Sperðlahlíð, Langabotn og Krosseyri að Steinanesi.

2. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Vestur-Barðastrandarsýslu hefur samið og samþykkt, samkvæmt lögum nr. 102 19. júní 1933, um sýsluvegasjóði, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 3. desember 1952.

Hermann Jónasson.

Brynjólfur Ingólfsson.

225 3. des.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Félagsheimilissjóð Starfsmannafélags Reykjavíkurbæjar", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 3. des. 1952.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Félagsheimilissjóð Starfsmannafélags Reykjavíkurbæjar.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Félagsheimilissjóður Starfsmannafélags Reykjavíkurbæjar.

2. gr.

Sjóðurinn er eign Starfsmannafélags Reykjavíkurbæjar, og fer stjórn félagsins með stjórn hans.

Sjóðnum skal varið til að koma upp félagsheimili fyrir Starfsmannafélag Reykjavíkurbæjar með því að kaupa eða byggja hús í þessu skyni og standa undir rekstri þess.

3. gr. 225

Stofnfé sjóðsins, sem stofnaður er um áramótin 1951—1952, er kr. 18882.75, sem er ágóði af happdrætti, er Starfsmannafélag Reykjavíkurbæjar efndi til í nóvembermánuði 1951. 3. des.

4. gr.

Tekjur sjóðsins eru:

1. Kr. 10.00 af árstillagi hvers félagsmanns Starfsmannafélag Reykjavíkurbæjar.
2. Allur ágóði af skemmtunum félagsins.
3. Vextir og annað fé, sem sjóðnum kann að áskotnast.

Framlag það, sem um ræðir í 1. lið, skal greitt sjóðnum eigi síðar en 15. des. ár hvert.

5. gr.

Fé sjóðsins skal ávaxta í Landsbanka Íslands eða með öðrum hætti, sem stjórnin er sammála um að telja jafn tryggilegan.

Til þess að taka út fé sjóðsins þarf undirskrift formanns og gjaldkera.

6. gr.

Til að ráðstafa fé sjóðsins þarf samþykkt almenns félagsfundar, sbr. 12. gr. félagslaga og skal þess getið í fundarboði.

7. gr.

Sjóðurinn hefur sérstakt reikningshald, og undanþeginn er hann öllum fjárskuldbindingum félagsins, sbr. þó 2. mgr. 2. gr.

8. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið.

9. gr.

Ársreikningur sjóðsins skal endurskoðaður af endurskoðendum félagsins og lagður fram til samþykktar á aðalfundi félagsins.

10. gr.

Um breytingar á skipulagsskrá þessari fer með sama hætti og breytingar á lögum félagsins.

11. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

AUGLÝSING 226

5. des.

um breyting á reglugerð nr. 273 30. des. 1950, varðandi gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja.

39. gr. e-liður reglugerðarinnar hljóði svo:

Benzedrin, Mecodrin og önnur skyld efni og álíka hættuleg efni (t. d. Pervitin, Eufodrin o. s. frv.) og sölt þeirra, og er óheimilt að láta úti í einu meira en 150 mg handa einstaklingi. Nær þetta einnig til amfetamínlyfja og annarra skyldra efna, sem ætluð eru til að sjúga í nefið eða til annarra áþekkra nota.

226 5. des. Reglugerðarbreyting þessi öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 5. desember 1952.

Steingrímur Steinþórsson.

Gústav A. Jónasson.

227 10. des.

BRÁÐABIRGÐAGJALDSKRÁ

fyrir Vatnsveitu Hvammstangahrepps.

1. gr.

Af öllum húsum á vatnsveitusvæðinu, sem standa á lóð, er liggur að vegi eða opnu svæði, þar sem vatnsæðar hreppsins liggja, skal greiða tengigjald kr. 200.00 fyrir hvert hús ásamt 3% af fasteignamatsverði hússins.

2. gr.

Af öllum húsum, sem um getur í 1. gr., skal greiða árlegan vatnsskatt til vatnsveitunnar, kr. 100.00 af hverju húsi ásamt 3% af fasteignamatsverði. Ef fleiri en ein íbúð er í sama húsi, skal greiða kr. 100.00 fyrir hverja íbúð, sem er umfram eina í sama húsi.

Gjald af hverri bifreið, sem skrásett er á Hvammstanga, skal vera kr. 50.00 árlega. Fyrir vatnshana í útihúsum skal árlegt gjald vera kr. 25.00 af hverjum. Fyrir hvern kjötskrokk í sláturhúsi skal greiða kr. 0.10.

3. gr.

Húseigandi ábyrgist vatnsskattinn, svo og hver bifreiðareigandi. Gjalddagi á vatnsskatti skal vera 15. nóvember ár hvert. Vatnsskattur greiðist oddvita eða þeim, er hreppsnefnd felur reikningshald vatnveitunnar.

4. gr.

Vatnsskatt má taka lögtaki og skal hann tryggður með lögveðrétti í hlutaðeigandi fasteign næstu 2 ár eftir gjalddaga, með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

Gjaldskrá þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Hvammstangahrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 10. desember 1952.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð um Þorgerði Þorvarðsdóttur, húsmæðrakennara, Gerðuminning", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 12. desember 1952. 228 12. des.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð um Þorgerði Þorvarðsdóttur, húsmæðrakennara, Gerðuminning.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Gerðuminning, og er gefinn til minningar um Guðríði Þorgerði Þorvarðsdóttur, fædda að Stað í Súgandafirði 27. september 1916, er fórst í flugslysinu mikla við Héðinsfjörð 29. maí 1947, af vandamönnum hennar og vinum. Sjóðurinn er nú, 31. maí 1951, rúmar 25 000 krónur — tuttugu og fimm þúsund krónur —.

2. gr.

Sjóðurinn, sem er eign Húsmæðrakennaraskóla Íslands, skal vera í vörzlu 5 manna úthlutunarnefndar. Fyrstu úthlutunarnefnd sjóðsins skipa: Ragnheiður Þorvarðsdóttir, systir hinnar látnu, Anna Gísladóttir, kennari við Húsmæðrakennaraskólann, Ragnheiður Jónsdóttir, skólastjóri Kvennaskólans í Reykjavík, Guðrún Markúsdóttir og Þórunn Hafstein, báðar skólasystur Þorgerðar. Síðar skal úthlutunarnefnd sjóðsins skipuð sem hér segir: Skólastjóra eða einhverjum af kennurum Húsmæðrakennaraskólans, skólastjóra Kvennaskólans í Reykjavík, einni af námsmeyjum Húsmæðrakennaraskólans, er þær sjálfar tilnefna, fulltrúa, er gamlir nemendur Húsmæðrakennaraskólans tilnefna og fulltrúa af ætt Þorgerðar. Allir skulu fulltrúar úthlutunarnefndar vera búsettir í Reykjavík. Sjóðsstjórnin skiptir þannig með sér störfum, að einn er formaður, annar gjaldkeri, þriðji ritari og tveir meðstjórnendur.

3. gr.

Sjóðsstjórnin skal sjá um ávöxtun höfuðstóls sjóðsins. Skal ávaxta sjóðinn í tryggum verðbréfum, er ábyrgð ríkissjóðs fylgir eða í Söfnunarsjóði Íslands. Reikningsár sjóðsins er almanaksárið, og skal sjóðsstjórnin árlega birta ársreikninginn endurskoðaðan í Lögbirtingablaðinu eða í B-deild Stjórnartíðinda og í skýrslum Húsmæðrakennaraskólans, þegar þær eru gefnar út.

4. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða. Helming vaxta skal leggja við höfuðstólinn þangað til sjóðurinn nemur kr. 50000.00, þá ⅓ vaxta þangað til sjóðurinn er orðinn kr. 75000.00, úr því ¼ vaxta þangað til höfuðstóllinn er orðinn kr. 100000.00; eftir það skal leggja 1/10 vaxta við höfuðstólinn og má þá úthlutunarnefnd færa út starfssvið sjóðsins, ef ástæða þykir til, en jafnan skal sjóðurinn þó fyrst og fremst vera styrktarsjóður. Komi það fyrir eitthvert ár, að ekki sé veittur styrkur úr sjóðnum, sbr. 5. gr., eða eigi svo hár, sem þar getur, skulu vextir þeir, sem til útborgunar komu, en eigi var úthlutað, lagðir við höfuðstólinn.

5. gr.

Þeim hluta af vöxtum sjóðsins, er ekki á að leggja við höfuðstólinn samkvæmt 4. gr., skal varið til að styrkja efnalitlar námsmeyjar Húsmæðrakennaraskóla Ís-

228 12. des. lands til framhaldsnáms í húsmæðrafræðslu erlendis, enda hafi þær kynnt sig að áhuga og dugnaði við námið í skólanum. Nú sækja engar námsmeyjar skólans um styrk úr sjóðnum til framhaldsnáms erlendis, og má þá verja þeim hluta vaxta sjóðsins, sem til útborgunar kemur, til þess að styrkja eina eða fleiri af stúlkum þeim, sem nám stunda í skólanum. Stúlkur, sem lokið hafa námi í Kvennaskólanum í Reykjavík og nám stunda í Húsmæðrakennaraskóla Íslands, skulu, að öðru jöfnu, sitja fyrir styrkveitingu, hvort heldur er til framhaldsnáms erlendis eða á meðan þær stunda nám í skólanum.

6. gr.

Umsóknir um styrk úr sjóðnum ber að senda formanni úthlutunarnefndar fyrir 20. febrúar ár hvert. Úthlutun á styrk skal fara fram fyrir 10. marz hið sama ár, þegar um styrkúthlutun er að ræða. Eigi má veita sama styrkþega styrk oftar en þrisvar sinnum.

7. gr.

Sjóðinn ber að efla með framlögum frá nemendum Húsmæðrakennaraskólans. Þá má og efla hann með minningargjöfum.

8. gr.

Leggist Húsmæðrakennaraskóli Íslands niður um skemmri eða lengri tíma, skal ávaxta höfuðstól sjóðsins samkvæmt 4. gr., þangað til skólinn eða hliðstæð stofnun tekur aftur til starfa, og skal sjóðsnefnd hans annast þá ávöxtun.

9. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

229 19. des. **Staðfesting forsetans** á skipulagsskrá fyrir „Landkynningarsjóð Íslands", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 19. des. 1952.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Landkynningarsjóð Íslands.

1. gr.

Sjóðurinn heitir „Landkynningarsjóður Íslands". Tilgangur hans er að kynna Ísland og íslenzka menningu erlendis. Stofnfé hans er eitt þúsund krónur, og tekjur hans eru arður Landsútgáfunnar h. f. samkvæmt lögum þess félags og þau framlög önnur, er sjóðnum kunna að áskotnast, svo og tekjur af ráðstöfunum sjóðsins, sbr. 3. grein.

2. gr.

Stjórn sjóðsins skipa fimm menn, og er formaður Landsútgáfunnar sjálfkjörinn formaður sjóðsins, en varaformaður félagsins varaformaður hans. Auk þessara tveggja manna skulu eiga sæti í stjórninni: einn fulltrúi Tónskáldafélags Íslands eða annars félags íslenzkra listskapenda eða Menntamálaráðs Íslands eða annarrar menningarstofnunar ríkisins, einn fulltrúi Ferðaskrifstofu ríkisins eða annarrar íslenzkrar ferðaskrifstofu, er annast landkynningu erlendis, svo og einn fulltrúi íslenzks útflutningssambands, er selur íslenzka framleiðslu til annarra landa.

Óski þessir aðilar ekki að tilnefna fulltrúa í sjóðstjórn fer tilnefning þeirra

fram á stjórnarfundi Landsútgáfunnar, þannig að sem bezt sé gætt áhugamála aðiljanna. 229 19. des.

Árlega skal einn ofangreindra þriggja fulltrúa ganga úr stjórninni, fyrstu tvö árin eftir hlutkesti, en síðan eftir starfsaldri. Stjórnarmenn skipa sér varamenn í forföllum. Fundur sjóðstjórnar er lögmætur, ef auk formanns eða varaformanns eru mættir tveir aðrir stjórnarmenn.

3. gr.

Stjórnin má ráðstafa vöxtum sjóðsins og árlega allt að því helmingi af höfuðstólnum. Stofnfé sjóðsins má þó eigi skerða. Stjórnin skal árlega efna til fjársöfnunar eða happdrættis eða annarrar fjáröflunar til ágóða fyrir sjóðinn. Reikningar sjóðsins skulu árlega lagðir fram endurskoðaðir á aðalfundi Stefs.

4. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

REGLUGERÐ 230 22. des.

um breyting á reglugerð nr. 107 5. ágúst 1949, um vöruhappdrætti Sambands íslenzkra berklasjúklinga.

Samkvæmt lögum frá 26. nóv. 1952 verða eftirtaldar breytingar á reglugerðinni frá 1. janúar 1953:

1. gr.

Flokkar happdrættisins verða 12 í stað 6 áður.

2. gr.

Verðmæti vinninga samanlagt verður kr. 2 400 000.00.
Orðin „stighækkandi“ í 2. málsgrein 6. gr. fellur niður.

3. gr.

Verð ársmiða verður kr. 120.00.

4. gr.

9. grein orðist svo:
Um vinninga í 1. flokki skal dregið 10. janúar og í 2. flokki 5. febrúar og síðan 5. hvers mánaðar eða næsta virkan dag á eftir, ef þessa daga ber upp á helgidag.

Fjármálaráðuneytið, 22. desember 1952.

Eysteinn Jónsson.

Sigtr. Klemenzson.

231
24. des.

FJALLSKILAREGLUGERÐ
fyrir Suður-Þingeyjarsýslu og Húsavíkurbæ.

I. KAFLI
Stjórn fjallskilamála.

1. gr.

Suður-Þingeyjarsýsla er eitt fjallskilafélag, sem skiptist í deildir eftir því sem landi hagar og fjöll og vatnsföll deila.

Sýslunefndin ákveður takmörk deilda eftir tillögum hlutaðeigandi sveitarfélaga.

2. gr.

Sýslunefndin í Suður-Þingeyjarsýslu hefur á hendi yfirstjórn allra málefna fjallskilafélagsins, samkvæmt gildandi sveitarstjórnarlögum, en hreppsnefndir hafa að öðru leyti alla stjórn og framkvæmd á fjallskilamálum deildanna.

3. gr.

Hver hreppsnefnd getur valið einn mann eða fleiri úr sínum flokki til að hafa á hendi stjórn og umsjón allra fjallskilamála hreppsins, og nefnast þeir fjallskilastjórar.

Þar sem svo hagar til, að ein fjallskiladeild tilheyrir tveimur eða fleiri hreppum, kjósa hlutaðeigandi hreppsnefndir sameiginlega fjallskilastjórn, er hafi störf þessi á hendi í umboði nefndanna.

II. KAFLI
Notkun upprekstrarlanda.

4. gr.

Allt land skiptist í öræfi, afréttir og heimalönd. Það skulu vera afréttir sem áður hafa verið.

Sýslunefnd getur ákveðið nýjar afréttir, ef nauðsyn ber til, eftir tillögum hreppsnefnda og með samþykki landeiganda.

5. gr.

Hver hreppsnefnd skal semja skrá með tölu og ummerkjum yfir þær afréttir, er hún hefur umsjón með, og rita hana í gerðabók hreppsins eða sérstaka fjallskilabók. Þar skal og rita allar ákvarðanir, sem gerðar eru viðkomandi fjallskilum hreppsins, og getur sýslunefnd ávallt krafizt afrits úr bókum þessum.

6. gr.

Heimilt er að nota til sumargöngu fyrir sauðfé afréttir allar, svo og heimalönd þau, er nægilegt landrými hafa og landkosti að dómi hlutaðeigandi hreppsnefndar. Ef þurfa þykir, skal hreppsnefnd láta meta til ítölu öll slík beitilönd, er sveitinni tilheyra, og hafa eftirlit með því, að þeim sé ekki ofboðið með sumarbeit búpenings (sbr. lög nr. 85 1943).

7. gr.

Nú hefur ítölumat farið fram í tiltekið landssvæði, samkvæmt áðurnefndum lögum, og í ljós komið, að einstaka fjáreigendur skortir land til sumarbeitar fyrir fé sitt, og skulu þeir þá greiða upprekstrargjald til fjallskilasjóðs, er síðan greiðir hagatoll til þeirra landeigenda, er landrými hafa, fram yfir eigin þarfir og leyfa upprekstur í það. Skal hreppsnefnd ákveða gjöld þessi innan sveitar.

Þar sem svo hagar til, að afréttir eru í eigu eins eða fárra manna, ákveður hreppsnefndin gjöldin í samráði við þá, og getur falið þeim innheimtu sjálfum. 231 24. des.

Heimilt er þeim fjáreiganda, sem skortir land til sumarbeitar, að útvega sér það sjálfur, en tilkynna skal hann það hreppsnefndinni eigi síðar en 1. júní ár hvert. Þó fjáreigandi fái land til sumargöngu utan síns hrepps, verða eigi lögð á hann fjallskil þar, beinlínis, heldur fer þar um eftir samningi milli hlutaðeigandi hreppsnefnda, sbr. 24. gr.

8. gr.

Nú verður hreppur fyrir ágangi á afrétt eða heimalönd af fé úr öðrum hreppi, og á þá sá, er fyrir áganginum verður, kröfurétt á hinn um hagagjald.

Skylt er, að sveitarstjórnir hlutaðeigandi hreppa geri með sér samning til tiltekins tíma um bætur fyrir áganginn eftir ástæðum á hverjum stað. Greiðast slík uslagjöld af hlutaðeigandi fjallskiladeild.

9. gr.

Sauðfé það, sem ekki hefur nægilegt landrými til sumargöngu í heimalandi fjáreiganda, skal reka til afréttar eigi síðar en 10. júlí.

10. gr.

Rétt er þeim, sem verður fyrir ágangi á engjum sínum af sumargöngufé, að kæra það fyrir hreppsnefnd, og getur hann skotið máli sínu til fullnaðarúrskurðar sýslunefndar, ef ekki næst samkomulag.

11. gr.

Nú eiga tveir eða fleiri menn upprekstrarland saman, og skiptast þá upprekstrargjöld milli þeirra, eftir tiltölu hvers eins í upprekstrarlandi, þó einn leyfi upprekstur frekar en annar.

12. gr.

Eigi má eigandi eða umráðamaður lands, sem notað er til sumargöngu, taka sauðfé eða annan búpening í land sitt af mönnum, sem heimili eiga utan hrepps, nema með samþykki hlutaðeigandi hreppsnefndar.

Sú hreppsnefnd, sem telur of mörgu fé sleppt til sumargöngu í þau lönd, sem að hreppamörkum liggja, getur lagt það mál fyrir sýslunefnd, er tekur ákvörðun um, hvort ítölumat þurfi fram að fara.

III. KAFLI

Fjárréttir.

13. gr.

Fjárréttir skiptast í aðalréttir og aukaréttir. Aðalréttir eru nú: Miðvíkurrétt við Víkurskarð, Gljúfrárrétt í Höfðahverfi, Fnjóskárrétt og Lokastaðarétt í Fnjóskadal, Nauteyrarrétt á Flateyjardal, Fellsrétt í Kinn, Litlutungurétt, Fótarrétt og Víðikersrétt í Bárðardal, Baldursheimsrétt og Reykjahlíðarrétt í Mývatnssveit, Hallbjarnarstaðarétt í Reykjadal, Hraunsrétt í Aðaldal, Skógarétt í Reykjahverfi, Tungugerðisrétt á Tjörnesi og Húsavíkurrétt. — Hver aukarétt heyrir undir einhverja aðalrétt. Á aukaréttum skal rétta fyrr en á aðalrétt þeirri, er aukaréttin heyrir undir, enda gangi úrtíningsfé þaðan til aðalréttar og dragist þar upp.

231 14. gr.

24. des. Skylt er hverri fjallskiladeild að annast byggingu og viðhald nauðsynlegra rétta á sínu svæði. Skulu fjáreigendur, sem sókn eiga til réttar, sjá sér þar fyrir nægilegu dilkrúmi á sinn kostnað, og hlíta samþykktum fjallskiladeildar um gerð þeirra, ef um nýbyggingu réttar er að ræða. Sama gildir um aðrar fjallskiladeildir, sem fjár geta átt von á réttinni.

Kostnað af byggingu almennings- og geymslurúms ber fjallskiladeildin.

15. gr.

Nú þykir þörf að fjölga fjárréttum, eða færa gamla rétt á annan hentugri stað, og skal þá hreppsnefnd sú eða hreppsnefndir, er hlut eiga að máli, bera málið undir atkvæði búenda í fjallskiladeildinni á almennum fundi.

Sé um aukarétt að ræða, ræður meiri hluti atkvæða málinu til fullnaðarlykta, en um aðalrétt þarf samþykki sýslunefndar til þess, að ákvörðun sé gild.

16. gr.

Valdi réttarbygging grasnámi eða jarðusla, skal bæta það landeiganda, ef krafizt er, eftir mati tveggja óvilhallra manna, er dómkvaddir séu af sýslumanni.

Endurgjald til jarðeiganda, sem og kostnað af matsgerðinni, telst með byggingarkostnaði réttarinnar.

IV. KAFLI
Smölun til rúnings.

17. gr.

Allir þeir, sem jörð hafa til ábúðar, eru skyldir til að smala lönd sín á vorin eftir því, sem hreppsnefnd ákveður. Nú er jörð í eyði og enginn ákveðinn notandi að henni, ber þá fjallskiladeildinni að hlutast til um, að landið sé smalað til rúnings, ef þörf telst til og á kostnað landeiganda, eða taka ákvörðun um, hvernig kostnaður af smöluninni sé borinn uppi. Sama gildir um smölun afréttar, ef fé rennur þangað fyrir rúning.

18. gr.

Hreppsnefnd hefur vald til að ákveða hvenær vorsmölun skuli fara fram. Ókunnugt fé, sem þá kemur fyrir, og eigendur ráðstafa ekki sjálfir, ber finnanda að rýja, ef unnt er, og einnig marka unglömb. Skal hann gera eigendum aðvart um ullina, og gera grein fyrir mörkum á lömbum. Þóknun fyrir rúning má nema allt að andvirði helmings ullarinnar.

V. KAFLI
Hreinsun heimalanda.

19. gr.

Hver búandi er skyldur að hreinsa heimaland sitt á hverju hausti í sambandi við almenn fjallskil og eftir nánari fyrirmælum hreppsnefndar. Skal hreppsnefnd meta smölun þeirra til fyrstu réttar, og reikna sem framlag til fjallskila vinnu þá, sem lögð er til smölunarinnar. Rekstur til réttar reiknast með fjallskilum.

Hreppsnefnd getur skipað fyrir um almenna hreinsun heimalanda á haustin, hvenær sem henni þykir nauðsynlegt.

20. gr.

Nú liggja heimalönd tveggja eða fleiri hreppa saman, og skulu hlutaðeigandi hreppsnefndir koma sér saman um, hvernig hreinsuninni skal hagað á því svæði.

21. gr. 231

Hver búandi er skyldur að hirða fé það, er finnst í heimalöndum, eftir að hinni 24. des.
almennu hreinsun er lokið, og reka til næsta bæjar þá leið, er það á að ganga. Nú kemur fjárrekstur til manns frá næsta bæ, og er hann skyldur að reka hann tafarlaust áfram rétta leið, nema kvöld sé komið eða óveður, svo að eigi sé fært. Skal þá beita fénu eða gefa hey ella, unz fært er að reka. Hver sá, sem sleppir fjárrekstri, sætir sektum.

VI. KAFLI

Göngur og réttir.

22. gr.

Hver sem á sauðkindur eða geitfé ber að telja fram við hreppsnefnd fyrir 1. ágúst ár hvert allt sitt fé og gera fjallskil fyrir það á þann hátt sem hún ákveður. Skyldur er hver húsráðandi að inna fjallskil af hendi fyrir heimilisfólk sitt.

Enginn fjáreigandi er undanþeginn fjallskilum, þótt hann hafi sleppt fé sínu í heimaland. Þó getur hreppsnefnd undanskilið að meira eða minna leyti það fé, sem geymt er í eyjum eða girðingum, sem vel er við haldið. Gera má um þetta sveitarsamþykkt á lögmætum fundi, enda hafi þess verið getið í fundarboði, að málið verði borið þar fram.

23. gr.

Hreppsnefnd skal skipta löndum, sem hún hefur forsögn um fjallskil á, í tiltekin leitarsvæði og kveða á um, hvað marga menn þarf í hverja leit, og til hvaða réttar fé þaðan skuli ganga. Einnig skipar hún fyrir um hvers konar fjallskilavinnu aðra, inna þarf af höndum.

24. gr.

Þegar hreppar fá í haustgöngum ójafna fjártölu — svo að máli skiptir — hver úr annars löndum, þá er þeim hreppi, sem fleira fær féð, skylt að greiða hinum áfallinn gangnakostnað fyrir það.

Enginn hreppur verður krafinn um meiri liðsauka í göngur en nemi þeirri mannatölu, sem hann þarf að senda til fjársóknar á réttir hlutaðeigandi hrepps, en mismunurinn að öðru leyti reiknaður til verðs. Hafi upprekstur átt sér stað úr þeim hreppi, sem krafinn er, í lönd þess hrepps, sem kröfuna gerir, á hann þó rétt á sérstökum liðsafla með tilliti til þess. Hagagjald fyrir sumargöngu fjárins sé greitt eftir samkomulagi. Skulu hreppar gera með sér glögga samninga um þessi viðskipti, og séu þeir ekki uppsegjanlegir nema með tilteknum fyrirvara. Ágreiningi hreppa um þessi atriði má skjóta til fullnaðarúrskurðar sýslunefndar.

25. gr.

Nú vanrækir einhver þau fjallskil, sem á hann hafa skipzt, og er honum það sjálfrátt, eða hann leggur ógildan mann til fjallskila, — þá er það gangnarof og varðar 100—300 króna fébótum, er renna í fjallskilasjóð. Auk þess greiðir sá, er brotlegur verður, göngurnar eftir mati, nema leitarforingi eða hreppsnefnd fái mann til að inna þau af hendi, á hans kostnað.

26. gr.

Hæfan gangnamann skal álíta þann, er leitarforingi og minnst helmingur leitarmanna tekur gildan, þó aldrei yngri en 14 ára. Nú verður einhver leitarmanna sannur að óhlýðni, hirðuleysi eða handvömm, sem honum sjálfum er um að kenna, þá skal svo álíta sem enginn hafi verið lagður til fjallskila í það sinni, og að auki sæti aðili fébótum sem fyrir gangnarof. — Nú er leitarmaður ekki talinn fullgildur,

231 en þó eigi heim sendur, og reiknast honum þá kaup eftir mati leitarforingja og
24. des. hreppsnefndar.

27. gr.

Þrenn skulu fjallskil haust hvert. Auk þess skal hreppsnefnd heimilt að skipa fyrir um fleiri fjallskil, ef þörf þykir. Því aðeins skulu tvenn fjallskil látin nægja, að samþykki sýslunefndar liggi fyrir.

Nú kemur óveður, er gangnamenn eru af stað komnir og göngur byrjaðar, svo að þær verða að litlu gagni eða engu, og er þá komið undir áliti hlutaðeigandi hreppsnefndar, hvort telja skuli, að nokkrar göngur hafi verið gerðar í það sinn.

28. gr.

Haustgöngur skulu byrja svo snemma ár hvert, að fyrstu réttardagar á aðalréttum verði þessir:

a. 15. september: Nauteyrarrétt.
b. 16. september: Gljúfrár-, Fells-, Litlutungu-, Skóga-, Húsavíkur- og Tungugerðis-réttir.
c. 17. september: Lokastaða-, Víðikers- og Reykjahlíðar-réttir.
d. 18. september: Miðvíkur-, Baldurheims-, Hallbjarnarstaða-, Hrauns- og Fótar-réttir.
e. 19. september: Fnjóskárrétt.

Sjö dagar skulu líða milli gangna.

29. gr.

Hreppsnefnd skal birta með umburðarbréfi, er berist sem þingboð um hreppinn, nokkru á undan fjallskilum, hvað hver fjáreigandi skal leggja til fjallskilanna. Sé þar tekið fram, hvernig göngum skuli hagað í hvert skipti, tilnefndir leitarforingjar og þeir menn, sem sendir eru á aðrar fjárréttir. Hreppsnefnd skipar réttarstjóra, er hefur umsjón með réttun fjárins og sundurdrætti. — Getur hann kvatt sér til aðstoðar svo marga menn, sem þarf til þess, að sundurdráttur fjárins gangi greiðlega.

Óhlýðni og þrjózka gegn skipun réttarstjóra varðar sektum.

30. gr.

Hver fjáreigandi er skyldur til að hafa svo marga menn á þeirri fjárrétt, sem hann á sókn að, sem þarf, til þess að fé hans verði dregið svo greiðlega, sem réttarstjóri mælir fyrir. Skal að minnsta kosti einn maður vera kominn til réttar frá hverjum fjáreiganda, þá réttað er og sundurdráttur byrjar, enda má enginn reka fé frá réttinni, fyrr en honum er lokið, nema réttarstjóri leyfi.

31. gr.

Leitarforingjar skipa fyrir um, hvernig göngum skal hagað í hverri leit. Þeir sjá um, svo sem unnt er, að hver gangnamaður leysi hlutverk sitt vel af hendi, og að fjársöfnin séu rekin með reglu til réttar í tækan tíma. Svo hafa þeir og umsjón með geymslu fjárins, þar til réttarforingi tekur við því. Eru gangnamenn skyldir að hlýða leitarforingja, og varðar sektum sem fyrir gangnarof, ef út af er brugðið.

Leitarforingja er skylt að sjá um, eftir því sem frekast er hægt, að vanmetafé, eða nytjar af því, komist til byggða. Ella verði svo frá því gengið, að fundið verði.

32. gr.

Í hverri fjallskiladeild skal vera fjallskilasjóður, og er heimilt að jafna niður ákveðnu gjaldi til hans eftir tölu þess fjár, sem þar er fjallskilaskylt. Í hann mega renna hagagjöld, eftirstöðvar af skylduvinnu til fjallskila, fundarlaun fyrir fé úr öræfaleitum og eftirleitum, sem gerðar eru á kostnað fjallskiladeildarinnar, sektir og fleira.

33. gr. 231

Tekjum fjallskilsjóðs skal verja til að standa straum af fjallskilakostnaði, sem eigi verður auðveldlega inntur af höndum með skylduvinnu, svo sem til að borga aukaleitir, öræfaleitir, eftirleitargjald fyrir fjáreigendur í deildinni, réttarbyggingar o. fl. 24. des.

Reikningar fjallskilasjóða skulu gerðir samtímis reikningum sveitarsjóða og fylgja þeim til sýslunefndar.

34. gr.

Þyki einhverjum sér gerð of mikil fjallskil, hefur hann rétt til að kæra það fyrir hreppsnefnd, er leggur úrskurð á kæru hans. Úrskurði hreppsnefndar má skjóta til sýslunefndar. Enginn getur með því að kæra skotið sér undan að inna þau fjallskil af hendi, er honum voru gerð.

VII. KAFLI
Eftirleitir og öræfaleitir.

35. gr.

Þá er fjallskilum er að fullu lokið, má hreppsnefnd leyfa eftirleit á afrétti, annaðhvort fyrir umsamda borgun eða á kostnað leitarmanna sjálfra.

Fjárleitir á öræfum, sem ekki geta talizt til nokkurra afrétta, skulu gerðar eftir sömu reglum sem eftirleitir, en heimilt er, að þær fari fram samtímis fjallskilum.

36. gr.

Fundarlaun fyrir fé, sem finnst í öræfaleit, skal vera ⅓ hluti verðs fjárins, samkvæmt mati finnandans, en ⅕ hluti verðs fyrir það fé, sem finnst í eftirleit á afrétt. Vilji fjallskilastjóri ekki leysa féð út samkvæmt þessu mati, er finnandinn skyldur til að kaupa féð tilsvarandi verði.

Fyrir óheimt fé, sem finnst í heimalöndum, eða við smölun fjár, þó í afrétt sé, eftir að fjallskilum er lokið, er ekki skylt að greiða fundarlaun.

Fé, sem finnst í öræfaleit, er skylt að farga sama haust.

37. gr.

Hver maður skal auðkenna fé sitt með glöggu marki á eyrum, og brennimarki á hægra horni, eða öðru ótvíræðu einkenni, ef eigandaskipti hafa farið fram á kind, eða eyrnamark skemmzt.

Um markréttindi fer sem í lögum er ákveðið. Hver fjáreigandi er skyldur að auðkenna fé sitt á vinstra horni með þessum sveitarbrennimörkum; eða aluminiummerki í eyra, með sömu einkennisstöfum:

Tjörneshreppur	Þ 2	Húsavíkurkaupstaður ...	Þ 3
Reykjahreppur	Þ 4	Aðaldælahreppur	Þ 5
Reykdælahreppur	Þ 6	Skútustaðahreppur	Þ 7
Bárðdælahreppur	Þ 8	Ljósavatnshreppur	Þ 9
Hálshreppur	Þ 10	Flateyjarhreppur	Þ 11
Grýtubakkahreppur	Þ 12	Svalbarðsstrandarhreppur	Þ 13

38. gr.

Öll fjármörk sýslunnar skal rita í eina skrá, er sýslunefnd semur, og skal prenta hana svo oft, er sýslunefnd álítur þurfa, og útbýta meðal búenda í fjallskilafélaginu.

231 Hver búandi er skyldur að geyma markaskrána meðal þeirra heimilisskjala,
24. des. er fylgja býli hans, og skila næsta ábúanda, þá er hann flytur af jörðinni.

Vilji menn taka upp eða nota mörk, sem eigi standa í markaskránni, skulu þeir fá til þess leyfi Markadóms Þingeyjar- og Eyjafjarðarsýslu og auk þess birta það í Lögbirtingablaðinu og senda lýsingu þess til hreppsnefnda í næstu sveitum.

VIII. KAFLI
Óskilafé.

39. gr.

Nú kemur fyrir við vorsmölun ómarkað lamb, sem engin móðir finnst að, og skal þá tilkynna það fjallskilastjóra, sem ákveður hvernig lambið skuli markað eða auðkennt. Verður lamb þetta eign fjallskilasjóðs, ef réttur eigandi kemur ekki fram síðar.

Á haustréttum annast réttarstjóri, að öll vafalömb, sem koma fyrir í réttum, séu dregin í sérstakan dilk, þar sem eigi er annað fé, og mönnum gefinn kostur á að láta lambsmæður helga sér lömbin. Þeir ómerkingar, sem ekki spyrjast upp, teljast óskilafé. Óskilafé, sem ekki finnast eigendur að, skal hreppsnefnd hirða og senda lýsingu af í næstu sveitir. Það fé, sem enginn hefur getað helgað sér fyrir lok sláturtíðar, skal fargað, og verði hverrar kindar haldið sérstöku.

Sé talið líklegt, að sýkingarhætta geti stafað af óskilafé, skal því slátrað án tafar eftir hverjar réttir.

Því óskilafé, sem einhver einkenni hefur, skal hreppsnefnd lýsa í opinberu blaði. Hafi enginn sannað eignarrétt sinn á fénu innan sex mánaða frá birtingu auglýsingarinnar fellur verð þess í fjallskilasjóð að frádregnum kostnaði.

IX. KAFLI
Fjárrekstrar.

40. gr.

Þegar sauðfé er rekið um hérað, skal þess gætt, að rekstri hverjum fylgi nægilega margir og duglegir rekstrarmenn, svo að sem minnstur bagi verði að fyrir þá, er lönd þau eiga, sem um er rekið eða í er áð. Eigi má leggja upp með slíka rekstra að morgni fyrr en markljóst er orðið, og eigi halda áfram að kveldi eftir að fer að skyggja, nema brýna nauðsyn beri til.

Allt fé í sláturfjárrekstrum skal vera merkt ákveðnum rekstrarmerkjum, sem séu svo glögg, að þau sjáist tilsýndar í björtu, og svo traust, að þau máist ekki af, þó að votviðri gangi. Rekstrarmönnum ber að gæta þess vandlega, að annað fé lendi eigi saman við reksturinn, en verði það, skulu þeir, þegar þeir verða þess varir, draga það fé úr rekstrinum og annast um, að það komist í átthaga sína, eigendum kostnaðarlaust.

Skaða, sem hlýzt af því, að út af þessu er brugðið, ber eiganda eða umsjónarmanni rekstursins að greiða eiganda fjárins, en sannist það, að skaðinn stafi af skeytingarleysi rekstrarmanns, skal hann auk þess sæta sektum.

Skylt er sláturhúsum að láta fara fram markskoðun á öllu fé, sem þar er leitt til slátrunar.

41. gr.

Sýslunefndin sker úr öllum ágreiningi milli hreppsnefnda út af fjallskilamálum.

Enn fremur geta einstakir menn komið sér saman um að leggja slík ágreiningsmál undir úrskurð sýslunefndar.

42. gr. 231

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 100—1000 kr. eftir málavöxtum, 24. des.
er renni í fjallskilasjóð þess hrepps, þar sem brotið er framið, eða í sýslusjóð.

43. gr.

Mál, sem rísa út af brotum gegn reglugerð þessari, skal fara með sem almenn lögreglumál.

44. gr.

Með reglugerð þessari er numin úr gildi fjallskilareglugerð fyrir Suður-Þingeyjarsýslu nr. 107, frá 1. september 1937.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Landbúnaðarráðuneytið, 24. desember 1952.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

AUGLÝSING 232

29. des.

um innheimtu skemmtanaskatts árið 1953.

Ákveðið hefur verið að nota heimild laga nr. 111 29. desember 1952 til þess að innheimta skemmtanaskatt af kvikmyndasýningum með 200% álagi og af öðrum skemmtunum með 20% álagi árið 1953.

Leiksýningar, hljómleikar og söngskemmtanir innlendra manna, svo og sýningar á íslenzkum kvikmyndum eru undanþegnar álaginu.

Í menntamálaráðuneytinu, 29. desember 1952.

Björn Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

GJALDSKRÁ 233

30. des.

fyrir eftirlit með öryggisráðstöfunum á vinnustöðum.

Samkvæmt 45. gr. laga nr. 23 1. febrúar 1952, um öryggisráðstafanir á vinnustöðum, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði:

1. gr.

Eigendur eða umráðamenn eftirlitsskyldra atvinnufyrirtækja skulu árlega greiða gjald í ríkissjóð fyrir eftirlit með verksmiðjum, vinnustöðum og vélum, svo sem hér segir:

A. Persónugjald:

Fyrir hvern verkamann eða konu, sem vinnur í fyrirtæki, skal greiða árlega **kr. 6.00.**

233 30. des. Skal tala verkafólks miðuð við það, sem hún er þegar fyrirtæki er í fullum gangi við venjulegan rekstur, t. d. vertíðarrekstur frystihúsa eða síldarverksmiðju.

B. Eimkatlar og hylki fyrir þrýsting:

1. flokkur. Gjald kr. 30.00.
   Lágþrýstieimkatlar með allt að 2 kg/cm² þrýstingi og katlar með hærri þrýstingi, sem hafa allt að 2 m² hitaflöt. Opnir eimhitaðir geymar og lokuð eimhituð hylki með allt að 2 m³ rúmtaki. Þrýstiloftshylki með allt að 2 m³ rúmtaki.
2. flokkur. Gjald kr. 75.00.
   Eimkatlar, sem hafa meiri þrýsting en 2 kg/cm² og eru með hitafleti frá 2 m² til 30 m². Lokuð eimhituð hylki, sem hafa stærra rúmtak en 2 m³. Eimhitaðir suðukatlar og þurrkarar. Þó suðuketill eða þurrkari sé með hræribúnaði eða öðrum hreyfibúnaði reiknast aðeins gjald vegna aflvélar, en ekki vegna vélbúnaðar. Reykhitaðir forkatlar og yfirhitunarkerfi. Þrýstiloftshylki með meira en 2 m³ rúmtaki.
3. flokkur. Gjald kr. 150.00.
   Eimkatlar með meira en 30 m² hitafleti.

C. Aflvélar:

Af hverju hestafli aflvélar greiðist kr. 1.00. Fyrir varaaflvél greiðist kr. 0.25 af hestafli. Fyrir hvern rafmótor, sem notaður er til aflyfirfærslu frá eigin rafstöð fyrirtækis greiðist kr. 2.00.

D. Vinnuvélar:

1. flokkur. Gjald kr. 2.50.
   Dælur, sem nota allt að 5 hö, ádráttarsteinar, brjóstsykurgerðarvélar, gosdrykkjagerðarvélar, bókbandsvélar, fægivélar skósmiða, saumavélar, mjólkurstöðvarvélar, brauðgerðarvélar, skógerðarvélar, hnappagatavélar, prjónavélar, sníðavélar.
2. flokkur. Gjald kr. 5.00.
   Dælur, sem nota frá 5 til 10 hö, hræritæki í kerjum, málmsmíðavélar, loftblásarar, plastiðnaðarvélar, gúmiðnaðarvélar, reykblásarar, leðurgerðarvélar, þrýstiloftsþjöppur, sem nota allt að 5 hö.
3. flokkur. Gjald kr. 10.00.
   Prentvélar, olíuburðarvélar, dúkafægivélar, vökvaþrýstipressur, hjámiðjuþrýstipressur, skrúfupressur, niðursuðuvélar, sápugerðarvélar, súkkulaði eltivélar, málningargerðarvélar, fataþvottavélar, gærurotunarvélar, sútunarvélar, flöskuáfyllingarvélar, síldar- og fiskimjölsvélar, síldarolíuvélar, ullarvinnsluvélar, steinsmíðavélar, dósa- og flöskuþvottavélar, grjótmulningsvélar, flókagerðarvélar, tuskutætarar, dælur sem nota meira en 10 hö, þrýstiloftsþjöppur, sem nota 5 til 10 hö, hampvinnsluvélar, pappagerðarvélar.
4. flokkur. Gjald kr. 25.00.
   Skipadráttarvindur, einfaldir sveiflugálgar (fastir), einfaldar lyftivindur, þrýstiloftsþjöppur, sem nota meira en 10 hö, gasframleiðslutæki, fallhamrar, steypuhrærivélar.
5. flokkur. Gjald kr. 50.00.
   Farstólar í vörugálgum (krönum), farandkranar (gjaldið reiknast auk aflvélargjalds), lyftitæki í vörugeymslum, lyftivagnar, bifreiðalyftur (loftþjöppu- og aflvélargjald innifalið).

6. flokkur. Gjald kr. 75.00. 233
Skipadráttarvagnar, kolakraninn í Reykjavík og aðrir svipaðir vörukranar 30. des.
(gjaldið reiknast auk aflvélargjalds og farstólagjalds). Fólkslyftur og aðrar sjálfvirkar lyftur með fallhemlum.
7. flokkur. Gjald kr. 100.00.
Jarðýtur, vélskóflur, ámokstursvélar og aðrar svipaðar vélar, fallhamrar (aflvélagjald innifalið).

E. Frystivélar:

1. flokkur. Gjald kr. 10.00.
Frystivélar með allt að 10 000 kg/cal. afköstum.
2. flokkur. Gjald kr. 25.00.
Frystivélar með 10 000 til 20 000 kg/cal. afköstum.
3. flokkur. Gjald kr. 50.00.
Frystivélar með 20 000 til 50 000 kg/cal. afköstum.
4. flokkur. Gjald kr. 100.00.
Frystivélar með yfir 50 000 kg/cal. afköstum.

F. Verkpallar:

Ef verkpallar eru við hús, sem eru í smíðum, greiðist kr. 0.10 af hverjum teningsmetra hússins. Ef hús er aðeins einnar hæðar íbúðarhús, eða ef vegghæð húss undir þakskegg er ekki yfir 3,5 m, greiðist ekki gjald vegna verkpalla.

Ef verkpallar eru notaðir við endurbætur, lagfæringar eða málun húsa eða skipa, eða við hleðslu á vörum, greiðist kr. 0.25 fyrir hvern hlaupandi lengdarmetra verkpalls. Þó skal ekki greiða gjald af verkpöllum, sem eru í minna en tveggja metra hæð frá jörð.

Fyrir færanlega verkpalla, sem hanga í strengjum eða eru færanlegir upp og niður á einni eða tveim stoðum, greiðist kr. 25.00.

G. Losun og lestun skipa:

Ef skip, sem flytur vörur, er yfir 100 smálestir að stærð, greiðist kr. 0.05 fyrir hverja smálest, sem losuð er úr því eða lestuð í það.

Af losun og lestun vöruflutningaskips, sem er minna en 100 smálestir að stærð og af losun og lestun fiskiskips greiðist ekki gjald.

H. Húsakynni án véla:

Fyrir íbúðarskála verkafólks greiðist kr. 0.50 af hverjum fermetra gólffflatar.

Fyrir hverja eftirlitsskylda vinnustofu án véla, svo sem saumastofur, þvottahús, netagerðarstofur, seglasaumastofur, vinnustofur í frystihúsum, sláturhús o. s. frv., greiðist kr. 0.20 fyrir hvern fermetra gólffflatar. Fyrir víðáttumikil vinnuhús, þar sem tiltölulega fáir vinna að staðaldri, svo sem fiskþvottahús og opin vinnuskýli, greiðist kr. 0.10 fyrir hvern fermetra gólffflatar.

2. gr.

Fyrir vinnuvélar, sem ekki eru nefndar í gjaldskránni, greiðist hlutfallslega eftir því hve stór og margbrotin vélin er, frá kr. 5.00 til kr. 100.00.

Þó skoðun fari fram oftar en einu sinni á ári, greiðist skoðunargjald aðeins einu sinni.

3. gr.

Þegar teikningar af fyrirhuguðum breytingum fyrirtækis eða fyrirkomulagi fyrirtækis, sem fyrirhugað er að reisa, eru sendar eftirlitinu til umsagnar, greiðist

233 ekki gjald fyrir umsögnina. Þurfi eftirlitsmaður að ósk eiganda að takast ferð á
30. des. hendur vegna slíkrar umsagnar, skal eigandi greiða ferðakostnaðinn.

4. gr.

Fyrirtæki þar sem fimm verkamenn eða færri vinna, eða notuð er orka, sem eigi fer fram úr 3 hö, skulu undanþegin eftirlitsgjaldi, nema annað sé ákveðið af öryggismálastjóra, enda sé vinnu þannig háttað, að eftirlit sé miður nauðsynlegt.

Gjaldskrá þessi öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá nr. 34 12. marz 1941, fyrir eftirlit með verksmiðjum og vélum.

Samgöngumálaráðuneytið, 30. desember 1952.

Björn Ólafsson.

Páll Pálmason.

234 30. des.

AUGLÝSING

um leiðréttingar og viðauka við reglur um lyfjagreiðslur sjúkrasamlaga.

Samkvæmt 3. tölulið 21. gr. laga nr. 51/1951, um breyting á lögum nr. 50/1946, um almannatryggingar og viðauka við þau, hafa verið gefnar út leiðréttingar og viðauki (II) við reglur, sem um getur í auglýsingu nr. 41 31. marz 1951, um lyfjagreiðslur sjúkrasamlaga, sbr. auglýsingu nr. 153 8. ágúst 1951, til þess að öðlast þegar gildi.

Félagsmálaráðuneytið, 30. desember 1952.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Hallgrímur Dalberg.

235 30. des.

AUGLÝSING

um niðurfelling aðflutningsgjalda af nokkrum vörutegundum.

Samkvæmt heimild í 3. gr. laga nr. 91 15. des. 1952, um bráðabirgðabreyting á lögum nr. 62 1939, um tollskrá o. fl., hefur ríkisstjórnin ákveðið, að á árinu 1953 skuli fella niður verðtoll af:

a. Belgávöxtum, sem teljast til nr. 5—6 í 7. kafla tollskrár.
b. Ómöluðu korni, sem telst til nr. 1—7 í 10. kafla tollskrár.
c. Kornmjöli og grjónum, sem telst til nr. 1—12 í 11. kafla tollskrár.

Enn fremur hefur ríkisstjórnin ákveðið að fella niður verðtoll og vörumagnstoll af kaffi, sem telst til nr. 1—2 í 9. kafla tollskrár, og sykri, sem telst til nr. 1—6 í 17. kafla tollskrár.

Fjármálaráðuneytið, 30. desember 1952.

Eysteinn Jónsson.

Sigtr. Klemenzson.

AUGLÝSING

236
30. des.

um breyting á reglugerð nr. 167 21. des. 1946, um áhættuiðgjöld og flokkun starfa og starfsgreina samkv. 113. gr. laga nr. 50/1946, um almannatryggingar.

1. grein reglugerðarinnar orðist svo:

Frá og með 1. janúar 1953 skulu áhættuflokkar og iðgjöld vegna slysahættu vera sem hér segir:

1.	áhættuflokkur	140	aurar á viku.
2.	—	210	— – —
3.	—	280	— – —
4.	—	420	— – —
5.	—	600	— – —
6.	—	750	— – —
7.	—	1000	— – —
8.	—	1100	— – —
9.	—	1400	— – —
10.	—	1600	— – —

6. gr. breytist þannig: Í stað „vikugjald 150 aurar“ komi: vikugjald 140 aurar.
7. gr. breytist þannig: Í stað „vikugjald 200 aurar“ komi: vikugjald 210 aurar.
8. gr. breytist þannig: Í stað „vikugjald 300 aurar“ komi: vikugjald 280 aurar.
9. gr. breytist þannig: Í stað „vikugjald 400 aurar“ komi: vikugjald 420 aurar.
10. gr. breytist þannig: Í stað „vikugjald 500 aurar“ komi: vikugjald 600 aurar.
11. gr. breytist þannig: Í stað „vikugjald 600 aurar“ komi: vikugjald 750 aurar.
12. gr. breytist þannig: Í stað „vikugjald 800 aurar“ komi: vikugjald 1000 aurar.
13. gr. breytist þannig: Í stað „vikugjald 900 aurar“ komi: vikugjald 1100 aurar.
14. gr. breytist þannig: Í stað „vikugjald 1200 aurar“ komi: vikugjald 1400 aurar.
15. gr. breytist þannig: Í stað „vikugjald 1500 aurar“ komi: vikugjald 1600 aurar.

Reglugerðarbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt 113. gr. laga nr. 50 7. maí 1946, um almannatryggingar, til þess að öðlast gildi 1. janúar 1953, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt eru úr gildi felldar breytingar á reglugerð nr. 167 1946, sem birtar voru með auglýsingu nr. 213 31. desember 1951.

Félagsmálaráðuneytið, 30. desember 1952.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

237
30. des.

AUGLÝSING

um notkun heimildar laga nr. 102 23. des. 1952, um innheimtu ýmissa gjalda 1953 með viðauka.

Ríkisstjórnin hefur ákveðið að nota heimild laga nr. 102 23. des. 1952 og innheimta á árinu 1953 með viðauka eftirtalin gjöld til ríkissjóðs:

a. Með 50% viðauka eignarskatt samkv. 14. gr. laga nr. 6 1935, álagðan á árinu 1953.
b. Með 100% viðauka vitagjald samkv. lögum nr. 17 1911 og síðari lögum um breyting á þeim lögum.
c. Með 140% viðauka aukatekjur ríkissjóðs, sem taldar eru í lögum nr. 27 27. júní 1921, að undanteknum gjöldum samkv. VII. kafla laganna, sem innheimtast með 75% álagi. Uppboðslaun samkvæmt V. kafla skulu innheimt með 70% viðauka.
d. Með 140% viðauka stimpilgjald, leyfisbréfagjald og lestagjald.
e. Með 200% viðauka gjöld samkvæmt IX. kafla laga nr. 68/1947, um eftirlit með skipum, að undanskildum gjöldum samkvæmt 58. gr. laganna.
f. Með 560% álagi gjald af innlendum tollvörutegundum samkvæmt lögum nr. 60 1939, nema gosdrykkjum samkv. 1. tölulið 4. kafla 2. gr. með 680% álagi, öli samkv. 3. tölulið sama kafla með 740% álagi, aldinsaft og limonaðisaft samkv. 5. og 6. tölulið sama kafla með 100% álagi og kaffibæti samkv. 1. tölul. 3. kafla með 50% álagi.

Viðaukann skal reikna þannig, að hver gjaldeining hækki um þann hundraðshluta, sem um ræðir hér að framan, en broti úr eyri, sem myndast við þessa viðbót, skal sleppt.

Fjármálaráðuneytið, 30. desember 1952.

Eysteinn Jónsson.

Sigtr. Klemenzson.

238
30. des.

GJALDSKRÁ OG REGLUR

um breyting á gjaldskrá og reglum fyrir landssímann frá 23. nóvember 1951.

1. gr.

Fyrsti málsliður 3. málsgr. í 1. tölul. II. kafla B (Framangreind afnotagjöld .. .. í Fossvog.) hljóði svo:

Framangreind afnotagjöld miðast í Reykjavík við Reykjavíkurbæ og Seltjarnarnes allt inn að vestari kvísl Elliðaánna og þaðan beina línu meðfram takmörkum Kópavogshrepps að Kópavogslæk og meðfram honum til sævar í Kópavogi.

2. gr.

Gjaldskrá þessi og reglur er sett samkvæmt 12. gr. laga nr. 30 1941, um fjarskipti, og gengur í gildi 1. janúar 1953.

Póst- og símamálaráðherrann, 30. desember 1952.

Björn Ólafsson.

Guðmundur Hlíðdal.

VÍSITALA 239

framfærslukostnaðar í Reykjavík árið 1952.

Janúar	153 stig	Júlí	157 stig
Febrúar	155 —	Ágúst	157 —
Marz	156 —	September	160 —
Apríl	156 —	Október	162 —
Maí	156 —	Nóvember	163 —
Júní	157 —	Desember	162 —

HÚSALEIGUVÍSITALA 240

Fyrir fyrsta ársfjórðung 1952	209 stig
Fyrir annan ársfjórðung 1952	211 —
Fyrir þriðja ársfjórðung 1952	213 —
Fyrir fjórða ársfjórðung 1952	210 —

Meðal húsaleiguvísitala ársins er 210¾ stig.

REIKNINGUR 241

yfir tekjur og gjöld Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum árið 1950.

Rekstrarreikningur frá 1. janúar til 31. desember 1950.

Gjöld:

Hluti endurtr. í iðgjöldum	kr. 3432437.44
Tjón	— 2761866.00
Umboðslaun	— 328456.20
Vextir	— 6720.29
Skrifstofukostnaður	— 195308.14
Afskrifað af húsgögnum og áhöldum	— 8517.95
Yfirfært til næsta árs til vara fyrir tjónum og iðgjöldum	— 500000.00
	Kr. 7233306.02

Tekjur:

Yfirfært frá fyrra ári til vara fyrir tjónum og iðgjöldum	kr. 450000.00
Iðgjöld	— 3645179.11
Hluti endurtr. í tjónum	— 2133168.39
Umboðslaun	— 397745.34
Vextir	— 11753.09
Rekstrarhalli	— 595460.09
	Kr. 7233306.02

241 **Efnahagsreikningur hinn 31. desember 1950.**

Eignir:

Peningar:		
a. Sjóður	kr. 185.18	
b. Innstæða í banka	— 16753.09	
		kr. 16938.27
Skuldir viðskiptamanna		— 6232899.14
Áhöld		— 42589.76
Stofnlánadeildarbréf		— 20000.00
Eyðublöð		— 819.78
Fyrir fram greidd húsaleiga		— 9936.83
		Kr. 6323133.78

Skuldir:

Stofnfé		kr. 2000000.00
Inneignir viðskiptamanna		— 1552280.86
Óuppgerður styrkur frá ríkissjóði til vélbátaflotans vegna framl. sjávarafurða		— 1330326.68
Yfirdráttur á hlaupareikningi 1303		— 245059.11
Fyrir fram greiddir vextir		— 1648.80
Fyrningarsjóður húsgagna og áhalda		— 28545.37
Til vara fyrir tjónum og iðgjöldum		— 500000.00
Höfuðstólsreikningur:		
Hinn 1. janúar 1950	kr. 1260733.05	
Rekstrarhalli 1950	— 595460.09	
		— 665272.96
		Kr. 6323133.78

Reykjavík, 30. október 1951.

Sigurður Kristjánsson.

Ofanritaðan reikning hef ég yfirfarið, borið saman við bækur og fylgiskjöl, talið sjóðinn, yfirfarið bankabækur og verðbréf og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 30. október 1951.

Kristján Sigtryggsson.

AUGLÝSING

242
31. des.

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á samþykktum byggingarsamvinnufélaga.

Samkvæmt lögum nr. 44 7. maí 1946, um opinbera aðstoð við byggingar íbúðarhúsa í kaupstöðum og kauptúnum, hefur ráðuneytið staðfest þessar samþykktir fyrir byggingarsamvinnufélög:

52. Samþykkt fyrir Byggingarsamvinnufélag blaðamanna, Reykjavík. Varnarþing í Reykjavík. Staðfest 31. desember 1951.
53. Samþykkt fyrir Byggingarsamvinnufélag Víkurkauptúns. Varnarþing í Vík í Mýrdal. Staðfest 31. október 1952.

Samþykktir þessar eru í samræmi við fyrirmynd að samþykkt, sem birt er með auglýsingu nr. 92 12. júní 1946, Stj.tíð. B., bls. 174—179.

Félagsmálaráðuneytið, 31. desember 1952.

F. h. r.
Jónas Guðmundsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

AUGLÝSING

243
31. des.

um breytingar á ræktunarsamþykktum á félagssvæði Búnaðarsambands Austurlands.

1. Samþykkt fyrir Ræktunarfélag Mjóafjarðar (8. ræktunarsvæði Búnaðarsambands Austurlands), frá 21. jan. 1949.
   Stofnsjóður með auglýsingu, útg. 25. febr. 1952, hækkaður úr kr. 40 000.00 í kr. 80 000.00.

Landbúnaðarráðuneytið, 31. desember 1952.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

AUGLÝSING

244
31. des.

um breytingar á ræktunarsamþykktum á félagssvæði Búnaðarsambands Vestfjarða.

1. Samþykkt fyrir Ræktunarsamband Búnaðarfélags Hólshrepps, Búnaðarfélags Eyrarhrepps og Búnaðarfélags Súðavíkurhrepps (8. ræktunarsvæði Búnaðarsambands Vestfjarða), frá 5. marz 1948.
   Stofnsjóður er með auglýsingu, útg. 13. okt. 1952, hækkaður úr kr. 110 000.00 í kr. 300 000.00.

31. dag desembermánaðar 1952. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

244 2. Samþykkt fyrir ræktunarsamband Búnaðarfélags Ketildalahrepps og Búnaðar-
31. des. félags Suðurfjarðahrepps (6. ræktunarsvæði Búnaðarsambands Vestfjarða), frá 24. febr. 1948.

Stofnsjóður er með auglýsingu, útg. 12. des. 1952, hækkaður úr kr. 70 000.00 í kr. 145 000.00.

Landbúnaðarráðuneytið, 31. desember 1952.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

245

SKRÁ

um ný hlutafélög samkvæmt Lögbirtingablaðinu 1952.

1. Alþýðubrauðgerð Akraness h.f., Akranesi.
2. Arnarey h.f., Búlandshreppi.
3. Ásgarður h.f., Akureyri.
4. Björgun h.f., Reykjavík.
5. Björgvin Frederiksen h.f., Reykjavík.
6. Bókaverzlunin Andrés Níelsson h.f., Akranesi.
7. Bókaverzlun Sigfúsar Eymundssonar, Reykjavík.
8. Borgarbílstöðin h.f., Reykjavík.
9. Efnasmiðjurnar h.f., Reykjavík.
10. Eldavélaverkstæði Jóhanns Fr. Kristjánssonar h.f., Reykjavík.
11. Elding h.f., Akranesi.
12. Europæiske Vare- og Rejsegodsforsikrings-Aktieselskab, Kaupmannahöfn, með Íslandsdeild, Reykjavík.
13. Filman h.f., Reykjavík.
14. Fiskiðjan h.f., Vestmannaeyjum.
15. Fiskiðjuver Ólafsfjarðar h.f., Ólafsfirði.
16. Fiskimjölsverksmiðjan h.f., Fáskrúðsfirði.
17. Fiskimjölsverksmiðjan h.f., Hofsósi.
18. Fiskveiðahlutafélagið Akurey, Akranesi.
19. Flugvallarbúðin h.f., Njarðvíkurhreppi.
20. Fossar h.f., Reykjavík.
21. Glersteypan h.f., Reykjavík.
22. Gólfteppagerðin h.f., Reykjavík.
23. Grænmetisgeymslan h.f., Selfossi.
24. Halkion h.f., Vestmannaeyjum.
25. Hamrar h.f., Grundarfirði.
26. H.f. Haukar, Reykjavík.
27. Heimir h.f., Reykjavík.
28. Herco h.f., Reykjavík.
29. Hiti h.f., Álfsnesi, Kjalarneshreppi.
30. Hlutafélagið Central, Reykjavík.
31. Hlutafélagið Hafblik, Vopnafirði.
32. Hlutafélagið Vogue, Reykjavík.
33. Hraunsteypan h.f., Hafnarfirði.
34. Hraun- og vikursteypan h.f., Ásgarði, Garðahreppi.
35. Hrólfur h.f. (áður Aðalútsala Norðra h.f.), Reykjavík.

36. Íslenzkar vátryggingar h.f., Reykjavík. 245
37. Kópanes h.f., Bíldudal.
38. Kr. Kristjánsson h.f., Reykjavík.
39. Kristján Siggeirsson h.f., Reykjavík.
40. Kristján Ó. Skagfjörð h.f., Reykjavík.
41. H.f. Máni, Þórshöfn.
42. Meyjaskemman h.f., Reykjavík.
43. Mímir h.f., Hnífsdal í Eyrarhreppi.
44. Mosaik h.f., Reykjavík.
45. Myndlist og listiðn h.f., Reykjavík.
46. Möl h.f., Lágafelli, Mosfellssveit.
47. Niðursuðuverksmiðjan á Bíldudal h.f., Bíldudal.
48. Njarðvík h.f., Innri-Njarðvík, Gullbringusýslu.
49. Nýja sendibílastöðin h.f., Reykjavík.
50. Portland h.f., Reykjavík.
51. Prentsmiðja Austurlands h.f., Reykjavík.
52. Rafneisti h.f., Reykjavík.
53. Raftækjatryggingar h.f., Reykjavík.
54. Reykjavíkurhús h.f., Reykjavík.
55. Röst h.f., Hafnarfirði.
56. Style h.f., Reykjavík.
57. Trésmiðjan Silfurtún h.f., Garðahreppi, Gullbringusýslu.
58. Trio h.f., Reykjavík.
59. Týr h.f., Ólafsvík.
60. Uggi h.f., Ytri-Njarðvík, Gullbringusýslu.
61. Vefarinn h.f., Reykjavík.
62. Verk & tækni h.f., Reykjavík.
63. Verzlunin Eyfell h.f., Eskifirði.
64. Verzlun G. Zoëga h.f., Reykjavík.
65. Verzlun Hans Petersen h.f., Reykjavík.
66. Vörubílastöð Akraness h.f., Akranesi.
67. Þórir h.f., Þorlákshöfn.

SKRÁ 246

um ný samvinnufélög samkvæmt Lögbirtingablaðinu 1952.

1. Byggingarfélag verkamanna, Stokkseyri.
2. Kaupfélag Kópavogs (skammstafað: KKV).
3. Pöntunarfélag Bolungavíkur.
4. Pöntunarfélagið Búbót, Reykjavík.
5. Pöntunarfélagið Græðir, Reykjavík.
6. Pöntunarfélagið Kjör, Reykjavík.
7. Pöntunarfélagið Kvistur, Reykjavík.
8. Pöntunarfélag Laugarnesskóla, Reykjavík.
9. Pöntunarfélagið Lykill, Reykjavík.
10. Pöntunarfélagið Raf, Reykjavík.
11. Pöntunarfélag starfsmanna Rafha (skammstafað: PFSR), Reykjavík.
12. Pöntunarfélag starfsmannafélags Vestmannaeyjabæjar (skammstafað: PFSV), Vestmannaeyjum.

246 13. Pöntunarfélagið Stöðin, Reykjavík.
14. Pöntunarfélagið Sölvhóll, Reykjavík.
15. Pöntunarfélagið Vörn, Reykjavík.
16. Söltunarmiðstöð útvegsmanna s.f., Grindavík.

247

SKRÁ

yfir firmatilkynningar, sem birtar hafa verið í Lögbirtingablaðinu 1952.

I. Reykjavík.

1. Áburðarverksmiðjan h.f.
2. „Amsterdam", umboðs- og heildverzlun.
3. „Angora", verzlun og prjónastofa.
4. Arnarfell h.f.
5. Árni Siemsen, umboðsverzlun.
6. Ásgarður h.f.
7. H.f. Auður.
8. Austurstræti 12 s.f.
9. Barðinn h.f.
10. Bernhöftsbakarí.
11. Bezt.
12. Bílaiðjan h.f.
13. Bílaviðgerðarverkstæði Óla Hallgrímssonar & Co.
14. Bióbúðin.
15. Björgunarfélagið Vaka.
16. Blómaverzlunin Eden h.f.
17. Bókaverzlun M. F. A. h.f.
18. Bókaverzlun Sigfúsar Eymundssonar h.f.
19. Bókfell h.f.
20. Búðin mín.
21. Byggingarsamvinnufélag barnakennara.
22. Bæjarbílastöðin.
23. H.f. Dagur.
24. Dósaverksmiðjan h.f.
25. H.f. Edda.
26. Einar Ásmundsson.
27. Erl. Blandon & Co., h.f.
28. Fasteignamarkaðurinn.
29. Fasteignasölumiðstöðin.
30. Fatagerðin s.f.
31. Félagsprentsmiðjan h.f.
32. Félagsverzlun gullsmiða.
33. Fínpúsningargerðin.
34. Fiskveiðahlutafélagið Akurey.
35. G. J. Fossberg, vélaverzlun, h.f.
36. Glasgow-búðin.
37. Gleraugnasalan Fókus.
38. Gólfteppagerðin h.f.
39. Grímur h.f.

40. Gullsmiðir Steinþór og Jóhannes. 247
41. Gúmmískógerðin Kolbeinn.
42. Hafdís h.f.
43. Hafnarbíó h.f.
44. Hafnarstræti 21 h.f.
45. Hafnarstræti 22 s.f.
46. H.f. Hamar.
47. Hannyrðabúðin s.f.
48. Hárgreiðslustofan Vogue.
49. Hector h.f.
50. Helgi Zoëga & Sons — Zoëga Tourist Bureau, Reykjavík.
51. Herrabúðin. Elgur h.f.
52. Hið íslenzka steinolíuhlutafélag.
53. Hjalli.
54. Hlíðarbúðin.
55. Hljóðfæraverzlun Sigríðar Helgadóttur.
56. Hólabókband s.f.
57. Hrannblik h.f.
58. H.f. Hrönn.
59. Hús & húsgögn.
60. Húsa- og bílasalan.
61. Húsgagnaverzlunin Atoma.
62. Hvalur h.f.
63. Ingibergur Þorkelsson h.f.
64. Innkaupasamband rafvirkja h.f.
65. Íri s.f.
66. Ísafoldarprentsmiðja h.f.
67. Isimpex export-import.
68. Járnsteypan h.f.
69. Juno, kemisk verksmiðja h.f.
70. K. Jónsson & Co.
71. K. Þorsteinsson & Co.
72. Keilir h.f.
73. Klappareignin h.f.
74. Klæðagerðin Últíma h.f.
75. Kristján Siggeirsson h.f.
76. Lakk- og málningarverksmiðjan Harpa h.f.
77. Leðurverzlun Magnúsar Víglundssonar h.f.
78. Litir & Lökk h.f.
79. Líf og list.
80. Lífstykkjabúðin h.f.
81. Loftleiðir h.f.
82. S.f. Magni Guðmundsson.
83. Magnús Th. S. Blöndahl h.f.
84. Maí h.f.
85. Málningarstofan.
86. Mata h.f.
87. Matbarinn.
88. Matur & drykkur.
89. Mjöll h.f.
90. L. H. Müller.
91. Mynsturlitunin.

247

92. Neon.
93. Nonnabúð.
94. Nýja sendibílastöðin h.f.
95. O. H. Helgason & Co.
96. Offsetprent h.f.
97. Ólafur Proppé h.f.
98. Olíufélagið h.f.
99. Olíuhreinsunarstöðin h.f.
100. Orlof h.f.
101. Óskar Gíslason, gullsmiður, h.f.
102. Otur h.f.
103. P. Stefánsson h.f.
104. Pípuverksmiðjan h.f.
105. Pirola h.f.
106. Plastic h.f.
107. Prentsmiðja Ágústs Sigurðssonar (skammstafað: PAS).
108. Prjónastofan Gná.
109. Prjónastofan Iðunn h.f.
110. Pöntunarfélagið Fylking.
111. R. Sæmundsson, umboðs- og heildverzlun.
112. Ragnar Þórðarson & Co. h.f.
113. Reykvíkingur.
114. Rifsnes h.f.
115. Ritfangagerðin Úranus.
116. Rúllu- og hleragerðin.
117. H.f. Ræsir.
118. Saumaverkstæðið Bezt.
119. Saumastofa Vesturbæjar h.f.
120. Silfursmiðjan h.f.
121. Sjóklæðagerð Íslands h.f.
122. H. h. Skeggi.
123. Skíðagerðin Fönn.
124. Skipafélagið Fold h.f.
125. H.f. Skipanaust.
126. Skipholt 29.
127. H.f. Skjöldur.
128. Slippfélagið h.f.
129. Stálsmiðjan h.f.
130. Stálumbúðir h.f.
131. Stefnir h.f.
132. Steindórsprent h.f.
133. Straumey h.f.
134. Sveinsbakarí s.f.
135. Sverrir Bernhöft h.f.
136. Sælgætisgerðin.
137. Sælkerinn.
138. Timburverzlunin Skógur h.f.
139. Timburverzlunin Völundur h.f.
140. Tóbakshúsið h.f.
141. Tóbaksverzlunin Milanó.
142. Toledo.
143. V. Sigurðsson & Snæbjörnsson h.f.

144. Veitingastofan Central. 247
145. Vélaverkstæðið Kistufell.
146. Vélasmiðja Einars Guðbrandssonar.
147. Verksmiðjan Herco.
148. Verksmiðjan OK.
149. Verzlun G. Zoëga.
150. Verzlunin Angora.
151. Verzlunin Björn Kristjánsson.
152. Verzlunin Búbjörg.
153. Verzlunin Búbót.
154. Verzlunin Hóll.
155. Verzlunin Hvoll.
156. Verzlunin Höfn.
157. Verzlunin Kristín Sigurðardóttir h.f.
158. Verzlunin Langholt.
159. Verzlunin Lofn.
160. Verzlunin Ósk.
161. Verzlunin Perlon.
162. Verzlunin Portland.
163. Verzlunin Sport.
164. Verzlunin Þingholt.
165. Vesturbæjarbúðin.
166. Vetrargarðurinn.
167. Victor h.f.
168. Vinnufatagerð Íslands h.f.
169. Vinnustofa Friðriks A. Jónssonar.
170. Þ. Jónsson & Co.
171. Þorbergur P. Sigurjónsson.

II. Akranes.

1. Bifreiðaverkstæði Akraness.
2. Fiskveiðahlutafélagið Akurey.
3. Sameignarfélagið Trausti.
4. Skemman, verzlun.
5. Verzlunin Skólabraut 30.

III. Mýra- og Borgarfjarðarsýsla.

H.f. Fjörður.

IV. Barðastrandarsýsla.

1. Hraðfrystihús Suðurfjarðahrepps.
2. Útgerðarfélagið Björg.

V. Ísafjarðarsýsla og Ísafjarðarkaupstaður.

1. Frosti h.f., Súðavík.
2. Hannyrðabúðin, Ísafirði.
3. Harðfiskstöðin h.f., Ísafirði.
4. Hnífsdælingur h.f., Hnífsdal.
5. Ísfirðingur h.f., Ísafirði.
6. Íshússfélag Ísfirðinga h.f.
7. H.f. Njörður, Ísafirði.
8. H.f. Smjörlíkisgerð Ísafjarðar.
9. Sælgætisgerðin Sóló, Þingeyri.

247 VI. **Strandasýsla.**

1. H.f. Brynjar, Hólmavík.
2. Kaupfélag Hrútfirðinga, Borðeyri.

VII. **Sauðárkrókur.**

Verzlun Pálma Péturssonar h.f., Sauðárkróki.

VIII. **Siglufjörður.**

1. Bæjarútgerð Siglufjarðar.
2. Egg h.f.
3. Kaupfélag Siglfirðinga.
4. Verzlunarfélag Siglufjarðar h.f.
5. Þormóður Eyjólfsson h.f.

IX. **Akureyri.**

1. Bókaforlag Odds Björnssonar.
2. Fatagerðin Víðir h.f.
3. H.f. Nýja bíó.
4. Reiðhjólaverkstæði Hannesar Halldórssonar.
5. Saumastofa Björgvins Friðrikssonar s.f.
6. H.f. Smyrill.
7. Sólvallabúðin.
8. Trésmíðaverkstæðið Grótta h.f.
9. Útgerðarfélag Akureyringa h.f.

X. **Þingeyjarsýsla.**

Hafsilfur h.f.

XI. **Norður-Múlasýsla og Seyðisfjörður.**

1. Bakkfirðingur h.f.
2. Bjólfur h.f.
3. Efnalaugin h.f., Seyðisfirði.

XII. **Skaftafellssýsla.**

1. Fiskiðjan Höfn h.f., Hornafirði.
2. Kaupfélag Austur-Skaftfellinga.

XIII. **Vestmannaeyjar.**

1. Eyjabúð.
2. Hafdís h.f.
3. Ísfélag Vestmannaeyja.
4. Kjartan Friðbjarnarson & Co.
5. Litla Bílabúðin.
6. Prentsmiðjan Eyrún h.f.
7. Verzlunin Framtíðin.
8. Verzlunin Skólavegi 4.

XIV. **Árnessýsla.**

Fiskimjöl Eyrbyggja.

XV. Gullbringu- og Kjósarsýsla, Hafnarfjörður og Keflavík. 247

1. Fiskimjöl og Lýsi h.f.
2. Fiskveiðahlutafélagið Venus.
3. H.f. Frost, Hafnarfirði.
4. Leifur heppni h.f., Hafnarfirði.
5. Norðurstjarna.
6. Síldin h.f., Hafnarfirði.
7. H.f. Skipabryggja.
8. H.f. Sviði.
9. Röst h.f.
10. Útgerðarfélag Keflavíkur h.f.
11. Verzlunarhúsið Kópavogur.
12. Vulcan h.f.

REIKNINGUR 248

Minningarsjóðs Þórleifar Kr. Sigurðardóttur, ljósmóður frá Kóngsbakka, fyrir árið 1951.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun	kr.	10927.22
Gjafir og áheit á árinu	—	100.00
Vextir af eign í Söfnunarsjóði	—	538.47
	Kr.	11565.69

Gjöld:

Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	11465.69
Hjá féhirði	—	100.00
	Kr.	11565.69

Kóngsbakka, 10. ágúst 1952.

Guðbrandur Sigurðsson. Sigurborg Magnúsdóttir. Ragnheiður Jónsdóttir.

REIKNINGUR 249

yfir tekjur og gjöld Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum árið 1951.

Rekstrarreikningur frá 1. janúar til 31. desember 1951.

Gjöld:

Hluti endurtr. í iðgjöldum	kr.	4055069.64
Tjón	—	4831584.25
Umboðslaun	—	199706.46
Vextir	—	25558.14
Skrifstofukostnaður	—	270556.42
Afskrifað af húsg. og áhöldum	—	6757.00
Yfirfært til næsta árs til vara fyrir tjónum og iðgjöldum	—	1038000.00
	Kr.	10427231.91

249

Tekjur:

Yfirfært frá fyrra ári til vara fyrir tjónum og iðgjöldum	kr.	500000.00
Iðgjöld	—	5665966.37
Hluti endurtr. í tjónum	—	3745676.95
Umboðslaun	—	345348.93
Vextir	—	1734.33
Rekstrarhalli	—	168505.33
	Kr.	10427231.91

Efnahagsreikningur hinn 31. desember 1951.

Peningar: Eignir:

a. Sjóður	kr. 6957.78		
b. Innstæður í bönkum	— 3578.83		
		kr.	10536.61
Skuldir viðskiptamanna		—	5128611.12
Vaxtabréf skuldaskilasjóðs		—	398600.00
Áhöld		—	67569.93
Eyðublöð		—	819.78
		Kr.	5606137.44

Skuldir:

Stofnfé		kr.	2000000.00
Inneignir viðskiptamanna		—	1516318.56
Yfirdráttur á hlaupareikningi 1303		—	519748.88
Fyrningarsjóður húsg. og áhalda		—	35302.37
Til vara fyrir tjónum og iðgjöldum		—	1038000.00
Höfuðstólsreikningur:			
Hinn 1. janúar 1951	kr. 665272.96		
Rekstrarhalli 1951	— 168505.33		
		—	496767.63
		Kr.	5606137.44

Reykjavík, 15. ágúst 1952.

Sigurður Kristjánsson.

Framanritaður rekstrar- og efnahagsreikningur er borinn saman við bækur stofnunarinnar, sem ég hef endurskoðað og ekki fundið neitt athugavert við.

Sjóðseign og verðbréf talin og athugað, að innstæða í banka væri fyrir hendi.

Reykjavík, 15. ágúst 1952.

Kristján Sigtryggsson.

AUGLÝSING 250

frá skráritara vörumerkja í Reykjavík um skrásetningar þær, sem gerðar hafa verið árið 1952.

I.

Skrás. 1952, nr. 1. Tilkynnt 7. nóvember 1951, kl. 10 f. h., af Ermen & Engels, iðjurekstur, Engelskirchen við Köln, Þýzkalandi, og skrásett 5. janúar 1952.

Innrömmuð engilmynd.

Samkvæmt tilkynningu 1. október 1894, er merkið skrásett í München 23. nóvember 1894 fyrir alls konar prjóna-, heklu- og vefjargarn, ein- og fleirþætt, óunnið, bleikjað, litað, pressað og gljáð, alls konar sauma-, merki- og ísgarn, ein- og fleirþætt, óunnið, bleikjað, litað, pressað og gljáð.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 1. október 1944.

Skrás. 1952, nr. 2. Tilkynnt 7. nóvember 1951, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 5. janúar 1952.

Orðið:

Lajana

Samkvæmt tilkynningu 25. september 1935, er merkið skrásett í München 25. nóvember 1935 fyrir alls konar garn.

Skrás. 1952, nr. 3. Tilkynnt 7. nóvember 1951, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 5. janúar 1952.

Orðið:

Mudanía

Samkvæmt tilkynningu 23. ágúst 1938, er merkið skrásett í München 3. janúar 1939 fyrir alls konar garn úr baðmull, „Zellwolle“ og gervisilki, einnig blandað með og í önnur vefjarefni.

250 **Skrás. 1952, nr. 4.** Tilkynnt 13. desember 1951, kl. 4 e. h., af Mayborn Products Limited, iðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 5. janúar 1952.

Á dökkum, hringmynduðum fleti innan fjögurra hringa er mynd af grísku konuhöfði.

Merkið er skrásett í London 27. september 1946, 2. flokki, fyrir liti og litaefni, þó ekki til þvotta eða til snyrtingar.

Skrás. 1952, nr. 5. Tilkynnt 13. desember 1951, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 5. janúar 1952.

Orðið:

DYLON

Merkið er skrásett í London 22. október 1946, 2. flokki, fyrir liti og litaefni, þó ekki til þvotta eða til snyrtingar.

Skrás. 1952, nr. 6. Tilkynnt 18. desember 1951, kl. 4 e. h., af Antonio Puig Castello, verksmiðjurekstur, Barcelona, Spáni, og skrásett 7. janúar 1952.

Orðin:

MILADY

Antonio Puig-Barcelona

Merkið er skrásett í Madrid 5. júní 1950 fyrir ilmvötn og snyrtivörur.

Skrás. 1952, nr. 7. Tilkynnt 21. desember 1951, kl. 2 e. h., af Schenley Industries, Inc., heildsala, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 7. janúar 1952.

Orðið:

SCHENLEY

Samkvæmt tilkynningu 12. júní 1950, er merkið skrásett í Washington 26. júní 1951, 49. flokki, fyrir whisky og gin.

Skrás. 1952, nr. 8. Tilkynnt 5. september 1951, kl. 3 e. h., af David Kahn, Inc., verzlun, North Bergen, New Jersey, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 29. janúar 1952.

Orðið: WEAREVER 250

Samkvæmt tilkynningu 15. febrúar 1929, er merkið skrásett í Washington 25. febrúar 1930, 37. flokki, fyrir sjálfblekunga, skrúfblýanta, sjálfblekunga- og blýantasett og fyrir sjálfblekungapenna.

Skrás. 1952, nr. 9. Tilkynnt 18. desember 1951, kl. 10 f. h., af Imperial Chemical Industries Limited, iðjurekstur og verzlun, London, Englandi, og skrásett 29. janúar 1952.

Orðin: Alfred og Nobel sitt hvoru megin hringflatar. Á hringfletinum stendur NOBEL'S EXPLOSIVES COMPANY. Á bandi standa orðin TRADE MARK. Undir hringfletinum stendur orðið GLASGOW.

Merkið er skrásett í London 20. október 1886, 20. flokki, fyrir nitro-glycerin sprengihættar efnablöndur og önnur sprengiefni.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins frá 31. desember 1945.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 20. október 1942.

Skrás. 1952, nr. 10. Tilkynnt 18. desember 1951, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 29. janúar 1952.

Blómstrandi þistill með orðunum: Alfred og Nobel sitt hvoru megin við þistilinn, og áletrununum: THISTLE BRAND og GLASGOW yfir og undir.

Merkið er skrásett í London 29. janúar 1895, 20. flokki, fyrir hvellkveikjur og öryggis tundurpípur.

250 Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins frá 31. desember 1945.
Skráning merkisins var síðast endurnýjuð 29. janúar 1951.

Skrás. 1952, nr. 11. Tilkynnt 18. desember 1951, kl. 10 f. h., af sama og skrásett 29. janúar 1952.
Orðin: **NOBEL-GLASGOW**

Merkið er skrásett í London 21. júlí 1944, 13. flokki, fyrir sprengihætt efni og tundurpípur, og hjálpargögn til að kveikja í eða láta springa slíkar sprengihættar tundurpípur.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins frá 31. desember 1945.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 21. júlí 1951.

Skrás. 1952, nr. 12. Tilkynnt 27. júní 1951, kl. 2 e. h., af Ásgarður h.f., smjörlíkisgerð, Reykjavík, og skrásett 29. janúar 1952.
Orðið: **PALMÍN**

Merkið er skrásett fyrir feiti og olíur og blöndur úr þeim, alls konar matvæli, sem innihalda olíur eða feiti, sápur, kerti, þvottaefni, alls konar vaxtegundir og blöndur úr þeim, snyrtivörur og alls konar kemiskar vörur.

Skrás. 1952, nr. 13. Tilkynnt 28. nóvember 1951, kl. 10 f. h., af Kleinol G. m. b. H., verksmiðjurekstur og verzlun, Hamborg, Þýzkalandi, og skrásett 21. febrúar 1952.
Orðið: **Friton**

Samkvæmt tilkynningu 1. október 1948, er merkið skrásett í München 30. júní 1950 fyrir ilmvötn, hreinlætis- og snyrtivörur, háralit og hárlitunarefni, eteriskar olíur og feiti, sápur, sápuframleiðsluvörur til þvotta, þvotta- og bleikjuefni, efnavörur til heilbrigðis- og heilsuræktar, lyfjaefni og lyfjablöndur, glycerin, glycerinframleiðsluvörur til heilbrigðisþarfa og lyfjagerðar, bórax og bóraxframleiðsluvörur til heilbrigðisþarfa og lyfjagerðar, sápuspíritus, stífa bursta og burstavörur, pensla, greiður, svampa, hreinlætis- og fegrunaráhöld, snyrtitæki, naglahreinsara, naglaþjalir, mótunarefni vegna tannlækninga, tannfyllingarefni, líkön vegna hárskurðar- og hárgreiðslunema.

Skrás. 1952, nr. 14. Tilkynnt 11. janúar 1952, kl. 10 f. h., af Philip Morris & Co., Ltd., Incorporated, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 21. febrúar s. á.
Orðið: **MARLBORO**

Samkvæmt tilkynningu 17. október 1907, er merkið skrásett í Washington 14. apríl 1908, 17. flokki, fyrir sígarettur.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 18. október 1927.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 20. apríl 1948.

Skrás. 1952, nr. 15. Tilkynnt 11. janúar 1952, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 21. febrúar s. á. 250

Orðin:

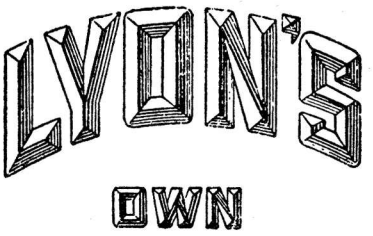

Samkvæmt tilkynningu 27. febrúar 1948, er merkið skrásett í Washington 17. maí 1949, 17. flokki, fyrir reyktóbak.

Skrás. 1952, nr. 16. Tilkynnt 11. janúar 1952, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 21. febrúar s. á.

Orðið:

REVELATION

Samkvæmt tilkynningum 14. febrúar 1924 og 13. nóvember 1925, er merkið skrásett í Washington 10. júní 1924 og 13. apríl 1926, 17. flokki, fyrir reyktóbak og sígarettur.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 12. janúar 1935.

Skrásetningar merkisins voru síðast endurnýjaðar 10. júní 1944 og 13. apríl 1946.

Skrás. 1952, nr. 17. Tilkynnt 14. janúar 1952, kl. 4 e. h., af Nýju Skóverksmiðjunni h.f., skógerð, Reykjavík, og skrásett 21. febrúar s. á.

Orðin:

Merkið er skrásett fyrir allar tegundir af skófatnaði.

Ber að skoða orðið Emperor sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreindar vörutegundir.

Skrás. 1952, nr. 18. Tilkynnt 11. janúar 1952, kl. 10 f. h., af Philip Morris & Co., Ltd., Incorporated, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 21. febrúar s. á.

Orðin:

BOND STREET

Samkvæmt tilkynningu 5. nóvember 1936, er merkið skrásett í Washington 23. marz 1937, 17. flokki, fyrir sígarettur og píputóbak.

250 **Skrás. 1952, nr. 19.** Tilkynnt 25. apríl 1951, kl. 3 e. h., af Allis-Chalmers Manufacturing Company, iðjurekstur, Milwaukee, Wisconsin, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 5. marz 1952.

Á ferstrendum, dökkum fleti er hringmyndaður, hvítur flötur og á honum standa stafirnir: A-C, en undir þeim er nafnið: ALLIS-CHALMERS.

Samkvæmt tilkynningu 16. október 1950, er merkið skrásett í Washington 4. desember 1951 og 1. janúar 1952, 21. og 23. flokki, fyrir rafmótora, rafala, straumrofa, rafliða, tengiliði, rafmagnsrofa, straumbreyta, einangrunarvökva, raftæki, rofahús, varastöðvar, rofaborð, afriðla, rafmagnslyftitæki, rafmagnsstjórntæki, þ. e. samstillingartæki, spennustilla, straumstilla, hraðastilla, þenslustilla, viðnám og mótorræsa, samstilliþétta, spennugjafastilla, spanrafauka, fjarstýrð rafstillingartæki, rafeinangrunarefni, iðnaðarleg rafhitunartæki og hluta þeirra, landbúnaðarvélar og tæki til jarðræktar, gróðursetningar, uppskeru og áburðar, mulningsvélar, pökkunarvélar, aflgírskiptivélar, vökvadælur, gasþéttivélar, vélar til að flokka kornstærð, skilvinduvélar, flutningstæki, vélar og tæki fyrir timburvinnslu, dráttarvélar, mótorvélar, krafttúrbínur, drifvélar, mótoraflvélar, sýnishornatökuvélar, tæki til að skilja uppleyst efni, tæki til að bora fyrir þurrkun, og hluta þeirra.

Skrás. 1952, nr. 20. Tilkynnt 9. febrúar 1952, kl. 11 f. h., af British-American Tobacco Company, Limited, tóbaksiðja, London, Englandi, og skrásett 5. marz s. á.

Ferstrendur einkennismiði. Ofarlega á miðanum á hvítum fleti er skráð orðið: CAPSTAN. Þar fyrir neðan er svartur flötur og á fletinum mynd af stjaka. Neðst á einkennismiðanum standa á hvítum fleti orðin: W D & H O WILLS. BRISTOL & LONDON.

Merkið er skrásett í London 1. ágúst 1951, 34. flokki, fyrir tóbak, hvort heldur unnið eða óunnið.

Skrás 1952, nr. 21. Tilkynnt 11. febrúar 1952, kl. 2 e. h., af Madsen & Wivel, verzlun, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 5. marz s. á. 250

Orðið:

BREINING

Samkvæmt tilkynningu 3. nóvember 1927, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 31. desember 1927 fyrir allar vörutegundir.

Skrásetningin var síðast endurnýjuð 31. desember 1947.

Skrás. 1952, nr. 22. Tilkynnt 22. febrúar 1952, kl. 11 f. h., af James Beresford & Sons Limited, iðnaður og verkfræðistörf, Birmingham, Englandi, og skrásett 7. marz s. á.

Orðið:

BERESFORD

Merkið er skrásett í London 24. febrúar 1950, 7. flokki, fyrir miðflóttaaflsdælur, neðanvatnsrafmagnsdælur, kjallaradælur og froðudælur.

Skrás. 1952, nr. 23. Tilkynnt 22. febrúar 1952, kl. 11 f. h., af Mead Johnson & Company, verksmiðjurekstur og verzlun, Evansville, Indiana, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 7. marz s. á.

Orðið:

PABLUM

Samkvæmt tilkynningu 1. september 1950, er merkið skrásett í Washington 25. desember 1951, 46. flokki, fyrir soðinn, þurrkaðan kornmat tilbúinn til neyzlu, niðursoðið grænmeti og ávexti, sérstaklega gert til neyzlu fyrir ungbörn og unglinga.

Skrás. 1952, nr. 24. Tilkynnt 27. febrúar 1952, kl. 3 e. h., af Revlon Products Corporation, verksmiðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 21. marz s. á.

Orðin:

"TOUCH-AND-GLOW"

Samkvæmt tilkynningu 2. september 1949, er merkið skrásett í Washington 6. febrúar 1951, 51. flokki, fyrir naglalakk, varaliti, andlitsfarða (fastan og fljótandi), andlitsduft, andlitskrem, fljótandi húðáburð (ekki lyf).

Skrás. 1952, nr. 25. Tilkynnt 27. febrúar 1952, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 21. marz s. á.

Orðin:

Samkvæmt tilkynningu 12. desember 1947, er merkið skrásett í Washington 27. september 1949, 51. flokki, fyrir naglalakk, varaliti, andlitsduft, andlits- og kinnafarða.

250 **Skrás. 1952, nr. 26.** Tilkynnt 11. marz 1952, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 21. marz s. á.
Orðið:

AQUAMARINE

Samkvæmt tilkynningu 17. ágúst 1949, er merkið skrásett í Washington 20. marz 1951, 51. flokki, fyrir fljótandi húðáburð (lotions).

Skrás. 1952, nr. 27. Tilkynnt 28. febrúar 1952, kl. 3 e. h., af J. H. Birtwistle & Company Limited, iðjurekstur, Hastingden, Lancashire, Englandi, og skrásett 21. marz s. á.
Orðin: BIG BEN sitt hvoru megin við mynd af turni. Á hvítum reit þvert yfir turninn standa stafirnir JHB.

Merkið er skrásett í Manchester 25. ágúst 1950, 24. flokki, fyrir vefnaðarmetravöru, óíborna og sem ekki er ætluð til að gera úr frakka, kápur, buxur eða samfestinga eða svipaðan ytri fatnað; og rúmvoðir, koddaver, undirkoddaver, dýnuver, rúmábreiður, rúmteppi, ábreiður, borðdúka, tedúka, pentudúka, vasaklúta, handklæði, andlitsþurrkur, pyama- og náttfataver, sessuver, stólaver, gluggatjöld, draggardínur og flögg, allt úr vefnaðarvöru.
Skrásetningin veitir ekki einkaréttindi til að nota stafina J. H. B.

Skrás. 1952, nr. 28. Tilkynnt 28. febrúar 1952, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 21. marz s. á.
Orðin: **BIG BEN**

Merkið er skrásett í Manchester 25. ágúst 1950, 24. flokki, fyrir vefnaðarmetravöru, óíborna og sem ekki er ætluð til að gera úr frakka, kápur, buxur eða samfestinga eða svipaðan ytri fatnað; og rúmvoðir, koddaver, undirkoddaver, dýnuver, rúmábreiður, rúmteppi, ábreiður, borðdúka, tedúka, pentudúka, vasaklúta, handklæði, andlitsþurkur, pyjama- og náttfataver, sessuver, stólaver, gluggatjöld, draggardínur og flögg, allt úr vefnaðarvöru.

Skrás. 1952, nr. 29. Tilkynnt 8. marz 1952, kl. 10 f. h., af Union Carbide and Carbon Corporation, iðjurekstur og verzlun, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 25. marz s. á.

Orðið: 250

Prestone

Samkvæmt tilkynningum 16. nóvember 1923 og 15. október 1945, er merkið skrásett í Washington 25. marz 1924 og 9. desember 1947, 6. og 15. flokki, fyrir fljótandi efnablöndur til varnar frystingu og suðu vatns í miðstöðvarkerfum tengdum við gasbrennsluhreyfla; smurningsolíu.

Skrás. 1952, nr. 30. Tilkynnt 10. marz 1952, kl. 10 f. h., af Hlutafélaginu „SHELL" á Íslandi, verzlun, Reykjavík, og skrásett 25. marz s. á.
Á milli tveggja útbreiddra vængja er mynd af skel með orðinu: SHELL.

Merkið er skrásett fyrir alls konar óætar olíur og smurningsfeiti, smurningsefni, brennsluefni, vaselín, þrýstivökva, ísingareyðandi vökva, riðvarnarefni.

Skrás. 1952, nr. 31. Tilkynnt 10. marz 1952, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 25. marz s. á.
Orðið:

AEROSHELL

Merkið er skrásett fyrir alls konar óætar olíur og smurningsfeiti, smurningsefni, brennsluefni, vaselín, þrýstivökva, ísingareyðandi vökva, riðvarnarefni.

Skrás. 1952, nr. 32. Tilkynnt 11. marz 1952, kl. 4 e. h., af Captain Morgan Rum Distillers (Jamaica) Limited, áfengisgerð, Kingston, Jamaica, og skrásett 25. marz s. á.

Ferstrendur einkennismiði. Á miðanum er efst innan ramma mynd af manni og tveim skipum. Þar fyrir neðan stendur: Captain Morgan JAMAICA RUM og

250 nokkru neðar CAPTAIN MORGAN RUM DISTILLERS (Jamaica) LTD. KINGSTON. JAMAICA, B. W. I. Neðst er mynd af landslagi og skipi og stendur þar: PRODUCT OF JAMAICA.
Merkið er skrásett á Jamaica 10. maí 1948, 43. flokki, fyrir romm.

Skrásett 1952, nr. 33. Tilkynnt 28. febrúar 1952, kl. 3 e. h., af J. H. Birtwistle & Company Limited, iðjurekstur, Hastingden, Lancashire, Englandi, og skrásett 25. marz s. á.
Orðin: BIG BEN sitt hvoru megin við mynd af turni.

Merkið er skrásett í London 25. ágúst 1950, 24. flokki, fyrir vefnaðarmetravöru, óíborna og sem ekki er ætluð til að gera úr frakka, kápur, buxur eða samfestinga eða svipaðan ytri fatnað; og rúmvoðir, koddaver, undirkoddaver, dýnuver, rúmábreiður, rúmteppi, ábreiður, borðdúka, tedúka, pentudúka, vasaklúta, handklæði, andlitsþurrkur, pyjamaver, náttfataver, sessuver, stólaver, gluggatjöld, draggardínur og flögg, allt úr vefnaðarvöru.

Skrás. 1952, nr. 34. Tilkynnt 12. marz 1952, kl. 11 f. h., af Botany Mills Inc., iðjurekstur, Passaic, New Jersey, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 2. apríl s. á.
Orðið:

botany

Samkvæmt tilkynningu 20. nóvember 1934, er merkið skrásett í Washington 25. júní 1935 og 11. febrúar 1936, 42. og 43. flokki, fyrir ullargarn, worstedgarn, bómullargarn, silkigarn, gervisilkigarn og garn úr öðrum trefjum úr dýra- og jurtaríkinu eða samsetningum þeirra; ofin og prjónuð efni úr ull, worstedefni, baðmull, silki, gervisilki, kanínuhári, geitarull (mohair), og öðrum trefjaefnum úr dýra- og jurtaríkinu eða þessum efnum samsettum, teppi og hjúpa úr vefnaði fyrir bifreiðar, og vasaklúta.

Skrás. 1952, nr. 35. Tilkynnt 17. janúar 1952, kl. 11 f. h., af Verksmiðjunni Fram h.f., iðnaður, Reykjavík, og skrásett 16. apríl s. á.

Orðið: *Promesa* 250

Merkið er skrásett fyrir karlmannaskyrtur og nærfatnað.
Ber að skoða orðið Promesa sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreindar vörutegundir.

Skrás. 1952, nr. 36. Tilkynnt 3. marz 1952, kl. 11 f. h., af Lachar & Co., iðjurekstur, Pforzheim, Þýzkalandi, og skrásett 16. apríl s. á.
Orðið: LACO á tígullaga reit, svörtum á vinstri og hvítum á hægri helming, með mynd af armbandsúri undir.

Samkvæmt tilkynningu 9. febrúar 1939, er merkið skrásett í München 21. október 1939 fyrir úr, sérstaklega smáúr, armbandsúr, úrahluta, úrahylki, úrakassa og gangverk úra.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 9. febrúar 1949.

Skrás. 1952, nr. 37. Tilkynnt 25. marz 1952, kl. 10 f. h., af Biberwerk G. m. b. H., iðjurekstur, Köln/Rhein, Þýzkalandi, og skrásett 16. apríl s. á.
Orðið:

AQUASTOP

Samkvæmt tilkynningu 18. maí 1934, er merkið skrásett í München 18. ágúst 1934 fyrir kemiskar afurðir til bygginga- og vegagerðarmarkmiða, hitavarnar- og einangrunarefni, sérstaklega til framleiðslu á vatnsheldri utanhúðun og steinsteypu, strokefni til verndar, byggingarefni, sement, stein, gervistein, kalk, kís, gips.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 18. maí 1944.

Skrás. 1952, nr. 38. Tilkynnt 27. marz 1952, kl. 4 e. h., af Thomas S. Cunningham, Limited, iðjurekstur og verzlun, Kilmarnock, Skotlandi, og skrásett 17. apríl s. á.

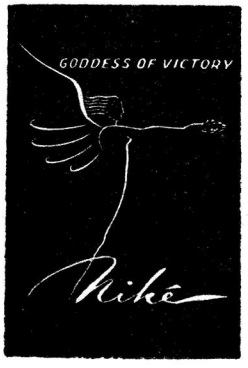

250 Ferstrendur einkennismiði. Á miðanum er gyðjumynd og fyrir ofan stendur: GOODESS OF VICTORY, en fyrir neðan hana stendur orðið: Niké.
Merkið er skrásett í London 27. júlí 1938, 25. flokki, fyrir sokka og háleista.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins frá 8. október 1951.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 27. júlí 1945.

Skrás. 1952, nr. 39. Tilkynnt 4. apríl 1952, kl. 4 e. h., af Robertson Radio-Elektro, iðjurekstur, Egersund, Noregi, og skrásett 17. apríl s. á.
Orðin:

ROBERTSON TAPE RITER

Samkvæmt tilkynningu 4. janúar 1950, er merkið skrásett í Osló 28. júní 1951, 12. og 18. flokki, fyrir hljóðbandsupptökutæki.

Skrás. 1952, nr. 40. Tilkynnt 4. apríl 1952, kl. 4 e. h., af Emaljeverket A/S, iðjurekstur og verzlun, Osló, Noregi, og skrásett 17. apríl s. á.
Orðið:

E V A L E T

Samkvæmt tilkynningu 3. desember 1951, er merkið skrásett í Osló 5. marz 1952 fyrir alls konar heimilisvélar, varahluti til þeirra og tilheyrandi.

Skrás. 1952, nr. 41. Tilkynnt 16. apríl 1952, kl. 11 f. h., af Koh-I-Noor Bilovec, národni podnik, iðjurekstur og verzlun, Bilovec na Moravé, Tékkóslóvakíu, og skrásett 2. maí s. á.
Orðin: R e s i s t o - M a s s a g

Merkið er skrásett í Prag 17. nóvember 1951 fyrir alls konar skrifpenna.

Skrás. 1951, nr. 42. Tilkynnt 17. apríl 1952, kl. 3 e. h., af International Business Machines Corporation, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 2. maí s. á.
Orðið:

EXECUTIVE

Samkvæmt tilkynningu 14. febrúar 1950, er merkið skrásett í Washington 26. febrúar 1952, 23. flokki, fyrir ritvélar.

Skrás. 1952, nr. 43. Tilkynnt 25. apríl 1952, kl. 4 e. h., af Emaljeverket A/S, iðjurekstur og verzlun, Osló, Noregi, og skrásett 2. maí s. á.
Orðið: EVALET á brotnum borða og svörtum grunni. Fyrir ofan borðann er mynd af skildi með stöfunum EV.

Samkvæmt tilkynningu 30. ágúst 1950, er merkið skrásett í Osló 5. apríl 1951 fyrir alls konar heimilisvélar, varahluti til þeirra og tilheyrandi.

Skrás. 1952, nr. 44. Tilkynnt 26. apríl 1952, kl. 10 f. h., af Verksmiðjunni Fram h.f., iðnaður, Reykjavík, og skrásett 2. maí s. á. 250

Orðið: MANHATTAN og í baksýn mynd af húsum.

Merkið er skrásett fyrir alls konar skyrtur, nærfatnað og sportfatnað.

Skrás. 1952, nr. 45. Tilkynnt 29. apríl 1952, kl. 3 e. h., af Heinrich Lanz Aktiengesellschaft, vélsmiðja, Mannheim, Þýzkalandi, og skrásett 10. maí s. á.

Orðið:

Alldog

Samkvæmt tilkynningu 21. jan. 1952, er merkið skrásett í München 25. febrúar 1952 fyrir ökutæki og ökutækjahluta, einkum dráttarvélar fyrir landbúnaðarvinnu og á vegum, einnig einstaka hluta úr dráttarvélum, aukahluti fyrir dráttarvélar, vökvaþrýstiáhöld og tæki til að framkvæma hreyfingar, olíudælur, hemla, tengingar, tengingar fyrir aukavagna (aftan í dráttarvagna), hraðlokunartæki og kaðlavindur. Landbúnaðarvélar og áhöld, einkum sambyggðar vélar til fleiri nota en einna, enn fremur uppskeruvélar, vélar til að taka upp rófur og kartöflur, þreskivélar og sláttuvélar með þreskiútbúnaði, hálmpressunarvélar, hálmskurðarvélar, sáningarvélar, áburðardreifara, dráttarvélar með landbúnaðarvélum, sem skipta má um og með landbúnaðaráhöldum til jarðræktunar, jurtaræktunar, útrýmingar á meindýrum og þess háttar og til uppskeru, enn fremur hluta fyrir dráttarvélar og landbúnaðarvélar, sem skipta má um og nota má með þessum dráttarvélahlutum.

Skrás. 1952, nr. 46. Tilkynnt 2. maí 1952, kl. 10 f. h., af W. A. Sheaffer Pen Company, iðjurekstur, Fort Madison, Iowa, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 14. maí s. á.

Orðið:

Skrip

Samkvæmt tilkynningu 17. júní 1920, er merkið skrásett í Washington 17. maí 1921, 11. flokki, fyrir skrifblek.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 24. júní 1941.

250 **Skrás. 1952, nr. 47.** Tilkynnt 2. maí 1952, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 14. maí s. á.
Hringmyndaður, hvítur flötur eða blettur á svörtum, hringmynduðum fleti.

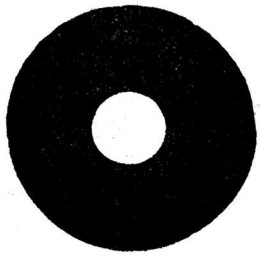

Samkvæmt tilkynningu 14. marz 1925, er merkið skrásett í Washington 31. ágúst 1926, 37. flokki, fyrir penna og blýanta.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 19. nóvember 1946.

Skrás. 1952, nr. 48. Tilkynnt 2. maí 1952, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 14. maí s. á.
Orðið:

SHEAFFER'S

Samkvæmt tilkynningu 22. janúar 1927, er merkið skrásett í Washington 5. apríl 1927, 37. flokki, fyrir penna, blýanta og skrifborðstæki.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 16. marz 1948.

Skrás. 1952, nr. 49. Tilkynnt 2. maí 1952, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 14. maí s. á.
Orðið:

TRIUMPH

Samkvæmt tilkynningu 10. janúar 1927, er merkið skrásett í Washington 7. júní 1927, 37. flokki, fyrir sjálfblekunga og blýanta.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 8. apríl 1947.

Skrás. 1952, nr. 50. Tilkynnt 2. maí 1952, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 14. maí s. á.
Orðið:

Fineline

Samkvæmt tilkynningu 5. júlí 1947, er merkið skrásett í Washington 27. júlí 1948, 37. flokki, fyrir skrúfblýanta, hluta þeirra, og blý í þá.

Skrás. 1952, nr. 51. Tilkynnt 7. maí 1952, kl. 3 e. h., af Skinnaverksmiðjunni Iðunn, iðnaður, Akureyri, og skrásett 21. maí s. á. 250

Orðin:

Merkið er skrásett fyrir hvers konar kvenskófatnað.

Ber að skoða orðin CALIFORNIA Style sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreinda vörutegund.

Skrás. 1952, nr. 52. Tilkynnt 7. maí 1952, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 21. maí s. á. — Orðin:

Merkið er skrásett fyrir hvers konar barnaskófatnað.

Ber að skoða orðin SAMBO BARNASKÓR sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreinda vörutegund.

Skrás. 1952, nr. 53. Tilkynnt 7. maí 1952, kl. 3 e. h., af Ullarverksmiðjunni Gefjun, iðnaður, Akureyri, og skrásett 21. maí s. á.

Orðið:

Merkið er skrásett fyrir tilbúinn kalmannafatnað.

Ber að skoða orðið Sólid sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreinda vörutegund.

250 **Skrás. 1952, nr. 54.** Tilkynnt 16. maí 1952, kl. 2 e. h., af John Mackintosh & Sons, Limited, iðjurekstur, Halifax, Yorkshire, Englandi, og skrásett 7. júní s. á.
Orðin:

MACKINTOSH'S TOFFEE DE LUXE

Merkið er skrásett í London 24. nóvember 1922, 42. flokki, fyrir sykursælgæti (toffee).
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 24. nóvember 1950.

Skrás. 1952, nr. 55. Tilkynnt 17. maí 1952, kl. 11 f. h., af Konráði Þorsteinssyni, framleiðsla hitunartækja, Sauðárkróki, og skrásett 7. júní s. á.
Stafirnir HT samanbundnir og utan um þá í hring stendur: HITATÆKJAGERÐ KONRÁÐS ÞORSTEINSSONAR. Undir hringnum stendur: SAUÐÁRKRÓKI.

Merkið er skrásett fyrir hvers konar matreiðslu- og hitunartæki og hluta þeim tilheyrandi.

Skrás. 1952, nr. 56. Tilkynnt 20. maí 1952, kl. 3 e. h., af Tavaro S. A., verksmiðjurekstur, Genf, Sviss, og skrásett 10. júní s. á.
Orðið:

Samkvæmt tilkynningu 3. marz 1952 er merkið skrásett í Bern fyrir saumavélar, þar á meðal einnig þær, sem eru með rafmagnsútbúnaði, viðbótartæki við þær.

Skrás. 1952, nr. 57. Tilkynnt 28. maí 1952, kl. 10 f. h., af Hlutafélaginu „SHELL" á Íslandi, verzlun, Reykjavík, og skrásett 14. júní s. á.

Mynd af hörpudiski. 250

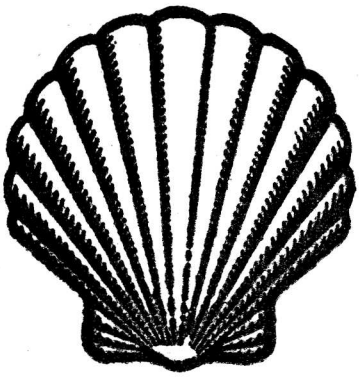

Merkið er skrásett fyrir allar vörutegundir.

Skrás. 1952, nr. 58. Tilkynnt 28. maí 1952, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 14. júní s. á.

Mynd af hörpudiski með orðinu SHELL.

Merkið er skrásett fyrir allar vörutegundir.

Skrás. 1952, nr. 59. Tilkynnt 28. maí 1952, kl. 10. f. h., af sama, og skrásett 14. júní s. á.

Orðið:

SHELL

Merkið er skrásett fyrir: olíur og feiti, brennsluefni og gas alls konar, upplausnarefni, vasilín, vax, smurningsefni, ljósmeti, ljós, kerti, vaxkveiki, vökuljós og kveiki, efni til notkunar við iðju, vísindaiðkanir, ljósmyndun, landbúnað, garðyrkju, skógrækt, kinrok, áburðarefni, efnablöndur til útrýmingar illgresi og meindýrum, skordýraeyðandi efni, lirfueyðandi efni, sveppaeyðandi efni, eldslökkviefni, herðingarefni, efni til varðveizlu matvæla, sútunarefni, límefni til notkunar við iðju, málningarliti, fernis alls konar, lökk, riðvarnarefni, vatnsþéttiefni, efni til hindrunar riðmyndunar og fúa í tré, liti, litarefni, bæs alls konar, harpix alls konar,

250 bleikiefni og önnur efni til notkunar í þvottahúsum, ætiefni, hreinsiefni, fægiefni, skúringar- og brýnsluefni, sápur, ilmvötn, fegrunarefni, hárvatn, tannhreinsunarefni, rykkefjandi og dragandi efni, efni til lyffræðilegrar, dýralækninga eða heilsufræðilegrar notkunar, mótunarvax til notkunar fyrir tannlækna, sótthreinsunarefni, fjölritarasvertu og vax til stensilleiðréttinga, prentað mál, ljósprentkópíur og ljósmyndir, kort, myndir, auglýsingaspjöld og auglýsingar, troð-, þétti- og einangrunarefni, asbest og asbestsamsetningar, byggingarefni, vegagerðarefni, asfalt, bik og jarðbik, matarolíur og matarfeiti, eldspýtur og vörur til notkunar fyrir reykingamenn, málmhylki fyrir flöskur og önnur ílát, tilfæringar úr málmi til aðleiðslu lofts, olíu eða vínanda, sívalninga eða geyma fyrir samanþjappað loft, og því líkt, aðar geyma, málmloka og þrýstingsstilla, loftþjöppur, dælur, asfaltvélar, brennsluhreyfla og hluti til þeirra, ökutæki og sjálfknúin tæki til notkunar á láði, legi og í lofti, vélar og áhöld til landbúnaðar, garðyrkju og til dreifingar á dýralækninga-, garðræktar- eða heilsuverndarefnum, rafhlöður, sýningarfilmur, innlagningar til ljósa, hitunar, gufuframleiðslu, matreiðslu, kælingar, þurrkunar, loftræstingar, vatnsleiðslu og heilsuverndarmarkmiða, lofthringi (hjólbarða).

Skrás. 1952, nr. 60. Tilkynnt 5. júní 1952, kl. 2 e. h., af N. V. Stijfselfabrick „Det Bijenkorf" v/h M. K. Honig, verksmiðjurekstur og verzlun, Koog aan de Zaan, Hollandi, og skrásett 26. júní s. á.

Á svörtum hringlaga grunni stendur orðið: HONIG og þar fyrir neðan mynd af býkúpu.

Samkvæmt tilkynningu 1. febrúar 1952 er merkið skrásett í Hague 13. febr. 1952 fyrir: Kornvörur og framleiðslu úr þeim, mjöl og hveiti og framleiðslu úr því, mais, kartöflur, maísmjöl, kartöflumjöl, farina-mjöl, og framleiðslu úr því, sterkju og glucose, binfiefni fyrir matvæli og í tæknilegum tilgangi, malt og maltseiði, plöntulím, gripafóður, núðlur, hveitispípur (makkarónur), spaghetti og aðra deigframleiðslu, hrísgrjón, bygg, semolínagrjón, hveiti, mulin hafragrjón, valsaða hafra og bygg-malt, búðingspúlver og eggja mjólkurpúlver, mayonnaisesósur, þykkar og þunnar sósur, súpur og kjötsúpu, bragðgefandi efni í mat, ávexti úr hitabeltinu, belgjurtir, sjúkrafæðu, efnishluta í hrísgrjón, krydd og jurtir, kryddblöndur og jurtablöndur, sætmeti, sykur, konfekt, áleggskrem, hnetuost, súrsaðar káljurtir, vanille, vanillín, súkkat, hvönn, engifer og aðra sykraða og niðursoðna jurtahluta, litar- og bragðbæti í matvæli, varnarefni í matvæli, kökur, brauð, kex, sætabrauð og aðra bakaraframleiðslu, ætan ís, grænmeti, fræ, ávexti, kjöt, veiðidýrakjöt, fisk, krabbadýr og lindýr, hráefni til brauð-, kex-, köku-, konfekt- og sætabrauðsgerðar, þ. e. hvítabrauðskrem, kexhlaup, appelsínukrem, kökupúlver og krempúlver, skraut-

muni fyrir konfekt, eterkenndar olíur, kjarna, eggjahvítu og eggjarauðu, bökunar- 250
sölt, efni til að bæta deig, lecithineefni, bökunarpúlver, ger og önnur lyftiefni, ætar olíur og feiti (utan smjör og smjörlíki), olíu og feitisupplausnir, upplausnir fyrir bökunarform, hlaupkennd bindiefni, íspúlver, mjólkurfeiti, súrmjólk og aðra mjólkurframleiðslu (utan smjörs).

Skrás. 1952, nr. 61. Tilkynnt 5. júní 1952, kl. 2 e. h., af Hydroponic Chemical Company, Inc., iðjurekstur, Copley, Ohio, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 26. júní s. á.
Orðið:

HYPONeX

Samkvæmt tilkynningu 12. júlí 1939 er merkið skrásett í Washington 12. desember 1939, 10. flokki, fyrir næringarefni fyrir jurtir (hydroponic chemicals) til ræktunar í jarðvegi og án jarðvegs.

Skrás. 1952, nr. 62. Tilkynnt 5. júní 1952, kl. 2 e. h., af Willows Francis Pharmacentical Products Limited, iðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 26. júní s. á.
Orðið:

XYLOTOX

Merkið er skrásett í London 31. janúar 1949, 5. flokki, fyrir efni, sem innihalda xylene og annað, sem á uppruna sinn til xylenes að rekja og sem notuð eru af lyfjafræðingum, dýralæknum og tannlæknum.

Skrás. 1952, nr. 63. Tilkynnt 18. júní 1952, kl. 2 e. h., af A. & A. Crawford Limited, vínsala, Leith, Skotlandi, og skrásett 8. júlí s. á.
Ferhyrndur einkennismiði. Efst á miðanum er skjaldarmerki og þar fyrir neðan stendur: Established 1860. Þar fyrir neðan eru skráð orðin: Crawfords Special Reserve Blended Old Scotch Whisky. A. & A. Crawford Ltd., Leith, Scotland.

Merkið er skrásett í London 12. apríl 1946, 33. flokki, fyrir skozkt whisky.

250 **Skrás. 1952, nr. 64.** Tilkynnt 19. júní 1952, kl. 10 f. h., af Imudico International Musical Distributing Co. A/S, útgáfuiðja og verzlun, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 8. júlí s. á.

Á nótnastrengjum hallandi upp á við stendur orðið imudico í boga með sérkennilegum skrástrikuðum upphafsstaf og í honum mynd af áttundapartsnótu.

Samkvæmt tilkynningu 18. maí 1943 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 5. júní 1943 fyrir allar vörutegundir.

Skrás. 1952, nr. 65. Tilkynnt 24. júní 1952, kl. 2 e. h., af Rodania SA/, iðjurekstur Grenchen, Sviss, og skrásett 8. júlí s. á.

Orðið:

RODANIA

Samkvæmt tilkynningu 29. apríl 1946 er merkið skrásett í Bern fyrir úr, klukkur, hluta af og hluti til úra og klukkna, vekjaraklukkur, skartgripi og skartgripavörur.

Skrás. 1952, nr. 66. Tilkynnt 27. júní 1952, kl. 10 f. h., af E. I. du Pont de Nemours and Company, iðjurekstur, Wilmington, Delaware, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 8. júlí s. á.

Orðið

ORLON

Samkvæmt tilkynningum 17. september 1946, 23. febrúar 1950 og 15. febrúar 1950 er merkið skrásett í Washington 15. ágúst 1950, 9. janúar 1951 og 8. janúar 1952, 1., 42. og 43. flokki, fyrir synþetisk trefjumyndandi polymer- og kópolymerefnasambönd akrýlsýru eða afleiðsluefnum hennar gerð í líki trefja til frekari notkunar í tæknilegri iðju; alls konar garn úr synþetiskum trefjum og alls konar ofin efni úr synþetiskum trefjum.

Skrás. 1952, nr. 67. Tilkynnt 3. júní 1952, kl. 3 e. h., af Antonio Puig y Cia, verksmiðjurekstur og verzlun, Barcelona, Spáni, og skrásett 19. júlí s. á.

Mynd af ilmvatnsglasi með miða, en á miðanum standa orðin: Agna Lavanda og undir þeim er mynd af stúlku er heldur á blómvendi.

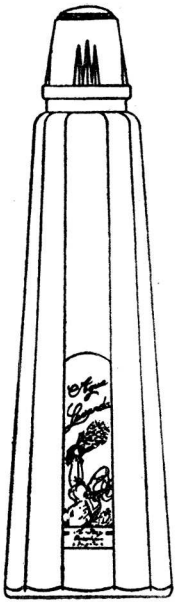

Merkið er skrásett í Madrid 19. október 1951 fyrir ilmvörur, snyrtivörur, fegrunarvörur og hreinlætisvörur.

Skrás. 1952, nr. 68. Tilkynnt 8. júlí 1952, kl. 2 e. h., af British-American Tobacco Company, Limited, tóbaksiðnaður, London, Englandi, og skrásett 19. júlí s. á.

Ferstrendur, svartur einkennismiði. Á miðann er skráð með hvítu letri: Efst orðið CHURCMAN'S, en þar fyrir neðan er lítill reitur og á honum stendur: No. 1. Beggja vegna reitsins er orðið: Special. Neðst á einkennismiðanum er skráð orðið: CIGARETTES og þar fyrir neðan: W. A. & A. C. CHURCHMAN IPSWICH & NORWICH.

Merkið er skrásett í London 28. febrúar 1949, 34. flokki, fyrir cigarettur.

Skrás. 1952, nr. 69. Tilkynnt 8. júlí 1952, kl. 2 e. h., af sama, og skrásett 19. júlí s. á.

250 Ílangur, ferstrendur einkennismiði. Í vinstra horni standa orðin: PLAYER'S No. 3. Í efra horni einkennismiðans hægra megin er mynd af kastala og þar fyrir neðan orðin: NOTTINGHAM CASTLE. Þar fyrir neðan er skráð: John Player & Sons. ENGLAND. THE CONTENTS OF THIS PACKAGE ARE THE GOODS OF THE SUCCESSORS TO JOHN PLAYER & SONS. ENGLAND.

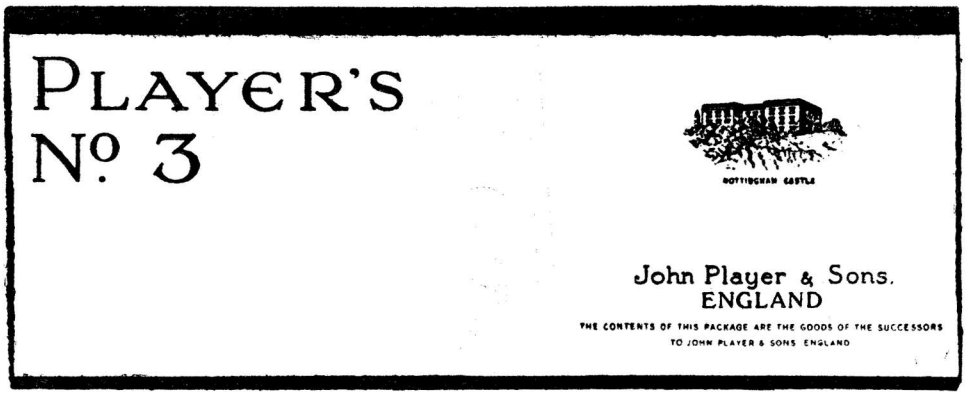

Merkið er skrásett í London 16. júní 1950, 34. flokki, fyrir unnið og óunnið tóbak.

Skrás. 1952, nr. 70. Tilkynnt 12. júlí 1952, kl. 11 f. h., af Pepsodent Limited, iðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 28. júlí s. á.
Orðið:

MENTASOL

Merkið er skrásett í London 22. janúar 1952, 3. flokki, fyrir snyrtivörur til hreinsunar á tönnum og gervitönnum.

Skrás. 1952, nr. 71. Tilkynnt 15. júlí 1952, kl. 11 f. h., af The Studebaker Corporation, iðjurekstur, South Bend, Indiana, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 28. júlí s. á.
Orðið:

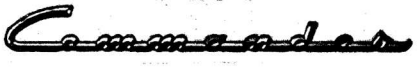

Samkvæmt tilkynningu 12. ágúst 1947, er merkið skrásett í Washington 19. október 1948, 19. flokki, fyrir bifreiðar.

Skrás. 1952, nr. 72. Tilkynnt 15. júlí 1952, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 28. júlí s. á.
Orðið:

Samkvæmt tilkynningu 12. ágúst 1947, er merkið skrásett í Washington 13. 250
júní 1950, 19. flokki, fyrir bifreiðar.

Skrás. 1952, nr. 73. Tilkynnt 17. júlí 1952, kl. 3 e. h., af Gallagher & Burton, Inc., áfengisgerð, Bristol, Pennsylvania, Bandaríkjum Norður-Ameríku og skrásett 28. júlí s. á.

Tveir krosslagaðir borðar og standa stafirnir G & B á lóðrétta borðanum. Yfir borðana er hringur og standa í honum orðin: GALLAGHER & BURTON. Innan við hringinn, en utan við borðana standa tölustafirnir: 1877.

Samkvæmt tilkynningu 7. október 1933, er merkið skrásett í Washington 27. febrúar 1934, 49. flokki, fyrir whisky.

Skrás. 1952, nr. 74. Tilkynnt 23. júlí 1952, kl. 10 f. h., af Kaffibætisverksmiðju O. Johnson & Kaaber h.f., kaffibætisverksmiðja, Reykjavík, og skrásett 29. júlí s. á.

Merkið sýnir framhlið og bakhlið vöruumbúða, sem eru ílangur sívalningur. Grunnlitur umbúðanna er hárauður. Nálægt báðum endum eru prentaðar silfurrandir, um 7 mm á breidd, og ná þær í kringum sívalninginn. Á framhlið sívalningsins, undir efri silfurröndinni, eru prentuð orðin: EKTA (með svörtu letri), David (með svörtu og silfurlituðu letri) og þar undir, nokkurn veginn á miðjum sívalningnum, er mynd af kaffikvörn (prentuð með svörtu og silfri). Undir henni er prentað með svörtu orðið: KAFFIBÆTIR undirstrikað með silfurstriki. Þar undir, næst fyrir ofan neðri silfurröndina, er mynd af handskrifuðu nafninu: Ludvig David. Bakhlið: Undir efri sifurröndinni er mynd af kaffikvörn, sams konar og áður getur, en þó minni. Undir henni er prentað: ½ kg. Þar fyrir neðan er lýsing á vörunni og leiðbeiningar um meðferð hennar með undirskrift Kaffibætisverksmiðju O. Johnson & Kaaber h.f., Reykjavík.

250

Merkið er skrásett fyrir kaffibæti.

Skrás 1952, nr. 75. Tilkynnt 23. júlí 1952, kl. 3 e. h., af British-American Tobacco Company, Limited, tóbaksiðnaður, London, Englandi, og skrásett 29. júlí s. á.
Orðið:

CLIPPER

Merkið er skrásett í London 11. ágúst 1947, 34. flokki, fyrir unnið tóbak.

Skrás. 1952, nr. 76. Tilkynnt 23. júlí 1952, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 29. júlí s. á. **250**

Svartur, ferhyrndur einkennismiði. Efst, hægra megin á miðanum, eru skráð hvítu letri orðin: PALL MALL og þar fyrir neðan er mynd af skjaldarmerki. Inni í merkinu standa í hring orðin: PER ASPERA AD ASTRA og neðst á merkinu: IN HOC SIGNO VINCES. Neðst á einkennismiðanum standa orðin: WHEREVER PARTICULAR PEOPLE CONGREGATE. Þvert yfir einkennismiðann, vinstra megin, standa orðin: PALL MALL FAMOUS CIGARETTES BRITISH-AMERICAN TOBACCO COMPANY LIMITED.

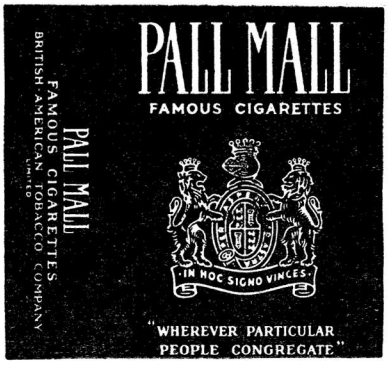

Merkið er skrásett í London 4. janúar 1952, 34. flokki, fyrir cigarettur.

Skrás. 1952, nr. 77. Tilkynnt 28. júlí 1952, kl. 11 f. h., af Van den Berghs (Export) Limited, verzlun, London, Englandi, og skrásett 29. júlí s. á.

Mynd af fugli (lunda) með orðinu PUFFIN fyrir neðan.

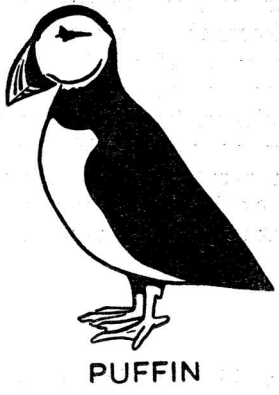

Merkið er skrásett í London 17. janúar 1952, 29 .og 30. flokki, fyrir kjöt, alifugla, fugla, kjöt af veiðidýrum, kjötseyði, „preserverað", þurrkaða og niðursoðna ávexti og grænmeti, ávaxtahlaup og sultu, egg, mjólk og aðrar mjólkurafurðir, matarolíur og feiti, niðursoðin matvæli, súrsaðar káljurtir, kaffi, te, kakaó, sykur, hrísgrjón, tapioca, sagógrjón, kaffibætiefni, tilbúin efni úr kornmeti til manneldis, brauð, kex, kökur, sætabrauð, sætindi og sælgæti, ískrem, hunang, síróp, ger, gerduft, salt, mustarð, pipar, edik, sósur, krydd, ís.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins frá 29. apríl 1952.

250 **Skrás. 1952, nr. 78.** Tilkynnt 22. nóvember 1949, kl. 11 f. h., af International Business Machines Corporation, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 20. ágúst 1952.

Stafirnir:

IBM

Samkvæmt tilkynningu 24. maí 1949, er merkið skrásett í Washington 29. ágúst 1950 og 6. nóvember 1951, 11., 21., 23., 25., 26., 27., 32., 37. og 38. flokki fyrir: læsingar með bók- og tölustöfum, ritvélabönd og blek, kalkipappír og kalkiblek, rafmagnstæki og elektrónisk-tæki, þ. e. kvaðningakerfi sérstaklega fyrir sjúklinga til að kalla á hjúkrunarkonur í sjúkrahúsum, fyrir skráningu og kvaðningu starfsfólks, rofa, þrýstihnappa, kassa með bjöllunúmerum, innanhússtalsímatæki, þar með talin taltæki, magnara og straumleiðslur fyrir þau tæki, brunaboðakerfi, kerfi til að gefa merki um dagskrárefni með bjölluhringingum, urgi, blýstri, lúðrum, merkiljósum og öðrum tækjum með vissu millibili, mælaborð fyrir straumgjafa og straumskipta, talsímakerfi með eigin skiptiborði, hljóðkerfi með miðstöð fyrir útvarp hljómlistar, útvarpsdagskrár og tals til afnota í skólum, skrifstofubyggingum, verksmiðjum og fundarstöðum, vélarafala, ritvélar, einnig til að vélrita á slétt, t. d. stíf spjöld, ritvélar með blekbandi og til að vélrita farmskrár, ritvélar útbúnar eins og setjaravélar þannig að hafa megi jafna spássíu beggja vegna lesmálsins, afritunarvélar, fjölritara, sjálfvirkar ritvélar, stensil-ritvélar, reiknivélar, margföldunarvélar, deilingavélar, bókhaldsvélar, talnafræðivélar, vélar fyrir ýmiss konar bókhald og talnafræði, þ. e. götunarvélar, flokkunarvélar, skráningarvélar, afritunarvélar, aftalningsvélar, prófflokkunarvélar, talningavélar fyrir skýringaratriði, sjálfstýrðar prentvélar, samanburðarvélasamstæður, og vélasamstæður til að raða bókhaldsblöðum og talnafræðilegum blöðum og spjöldum, vélasamstæður fyrir flokkanir og samlagningar, póstvélar, sjálfvirkar verktalningsvélar og kerfi, sjálfvirkar tímavélasamstæður fyrir vinnukostnað og ástundun, tímastimpla, dagsetningarvélar, prófunarvélar, þ. e. vélasamstæður til að flokka, gera lista yfir, prófa og framselja ávísanir, sölumiða og önnur bókhaldsskjöl og talnafræðileg skjöl, sjálfskrifandi tímavélar, umferðaskynjara, klukkur, þar með taldar aðalklukkur og aukaklukkur (þ. e. verk og aukaskífur), svo og dagskrárklukkur, klukkukerfi, skeiðúr, vaktaklukkur og kerfi, spjaldarekki fyrir klukkur, skrúfblýanta, blýanta, blý, spjaldskrárspjöld, prentuð eyðublöð og kort, prentuð og sprautuð eyðublöð (strimlar) í bókhaldsvélar, bækur, bæklinga, miða, tímarit, skrár, prentuð útstillingarspjöld, kennslubækur, kennslukort.

Skrás. 1952, nr. 79. Tilkynnt 29. júlí 1952, kl. 2 e. h., að H.f. „Shell" á Íslandi, verzlun, Reykjavík, og skrásett 2. september s. á.

Orðið:

ALDREX

Merkið er skrásett fyrir kemiskar afurðir til notkunar við jarðyrkju og garðyrkju, varnar- og eyðingarlyf gegn skordýrum, lirfum og illgresi.

Skrás. 1952, nr. 80. Tilkynnt 29. júlí 1952, kl. 2 e. h., af sama, og skrásett 2. sept- 250
ember s. á.
Orðið:

DIELDREX

Merkið er skrásett fyrir kemiskar afurðir til notkunar við jarðyrkju og garðyrkju, varnar- og eyðingarlyf gegn skodýrum, lirfum og illgresi.

Skrás. 1952, nr. 81. Tilkynnt 7. ágúst 1952, kl. 2 e. h., af Idol, Inc., verzlun, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 2. september s. á.
Orðið:

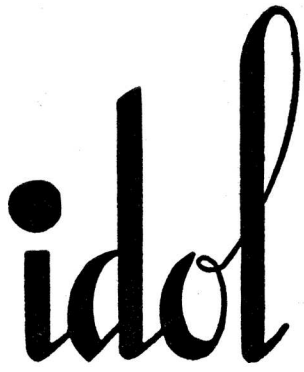

Samkvæmt tilkynningu 3. desember 1938 er merkið skrásett í Washington 9. maí 1938, 39. flokki, fyrir brjóstahaldara, lífstykki, belti, sokka, prjónles og nærföt fyrir karla, konur og börn, og hálshnýti fyrir karla.

Skrás. 1952, nr. 82. Tilkynnt 15. ágúst 1952, kl. 4 e. h., af Lady h.f., iðnrekstur, Reykjavík, og skrásett 2. september s. á.
Orðið: Lady og í boga undir orðinu stendur VÖRUMERKI.

Merkið er skrásett fyrir lífstykki, corselett, mjaðmabelti, sokkabelti, brjóstahaldara, sokkabönd, náttkjóla, undirkjóla, undirbuxur kvenna, barnafatnað, kjólakraga, kjólaleggingar, kjólaskraut.

Skrás. 1952, nr. 83. Tilkynnt 20. ágúst 1952, kl. 2 e. h., af Sinclair Refining Company, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 11. september s. á.
Orðið:

TENOL

Samkvæmt tilkynningu 17. september 1936, er merkið skrásett í Washington 2. febrúar 1937, 15. flokki, fyrir smurningsolíur.

250 **Skrás. 1952, nr. 84.** Tilkynnt 26. ágúst 1952, kl. 11 f. h., af The Benjamin Electric Limited, verksmiðjurekstur og verzlun, London, Englandi, og skrásett 11. september s. á.
Orðið: **BENJAMIN**

Merkið er skrásett í London 7. júní 1920, 27. júlí 1927 og 8. marz 1943, 8., 11. og 13. flokki, fyrir rafmagnsútbúnað og vélahluti úr málmi, ljósalagnir, ljósaútbúnað og hluta allra slíkra vara, hluta úr móttökutækjum fyrir þráðlaust talsímasamband.

Skrás. 1952, nr. 85. Tilkynnt 27. ágúst 1952, kl. 2 e. h., af Sinclair Refining Company, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 11. september s. á.
Orðið: **RUBILENE**

Samkvæmt tilkynningu 17. júlí 1916, er merkið skrásett í Washington 31. október 1916, 15. flokki, fyrir smurningsolíur.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 31. október 1936.

Skrás. 1952, nr. 86. Tilkynnt 27. ágúst 1952, kl. 2 e. h., af sama, og skrásett 11. september s. á.
Nafnið: **SINCLAIR REFINING COMPANY**

Samkvæmt tilkynningu 12. marz 1925, er merkið skrásett í Washington 2. júní 1925, 15. flokki, fyrir hreinsaðar, hálfhreinsaðar og óhreinsaðar olíur gerðar úr steinolíu, bæði með og án blöndunar úr dýra-, jurta- eða steinkenndum olíum, til að nota til lýsingar, brennslu, aflgjafar, eldsneytis og smurnings.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 24. maí 1948.

Skrás. 1952, nr. 87. Tilkynnt 3. janúar 1952, kl. 2 e. h., af Merck & Co., Inc., iðjurekstur, Rahway, New Jersey, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 28. september 1952.
Orðið: **HYDROCORTONE**

Samkvæmt tilkynningu 30. marz 1951, 18. flokki, fyrir hormonefni, notað við meðferð á bandvefjasjúkdómum (collagen diseases), ofnæmiskvillum og öðrum sjúkdómum.

Skrás. 1952, nr. 88. Tilkynnt 8. september 1952, kl. 4 e. h., af Sælgætisgerðinni Víkingur, sælgætisgerð, Reykjavík, og skrásett 30. september s. á.
Orðið: **ALDA**

Merkið er skrásett fyrir súkkulaði.

Skrás. 1952, nr. 89. Tilkynnt 8. september 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 250
30. september s. á.
Orðið:

AMARO

Merkið er skrásett fyrir súkkulaði.

Skrás. 1952, nr. 90. Tilkynnt 8. september 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett
30. september s. á.
Orðið:

COCKA

Merkið er skrásett fyrir súkkulaði, er inniheldur fljótandi krem með ýmsu bragði.

Skrás. 1952, nr. 91. Tilkynnt 8. september 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett
30. september s. á.
Orðið:

DOLLATTO

Merkið er skrásett fyrir súkkulaði.

Skrás. 1952, nr. 92. Tilkynnt 8. september 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett
30. september s. á.
Orðið:

MATADOR

Merkið er skrásett fyrir súkkulaði.

Skrás. 1952, nr. 93. Tilkynnt 8. september 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett
30. september s. á.
Orðið:

Mocca

Merkið er skrásett fyrir súkkulaði.

Skrás. 1952, nr. 94. Tilkynnt 8. september 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett
30. september s. á.
Orðið:

TROMP

Merkið er skrásett fyrir súkkulaði.

250 **Skrás. 1952, nr. 95.** Tilkynnt 8. september 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 30. september s. á.
Orðið:

VÍKINGS

Merkið er skrásett fyrir allar tegundir af súkkulaði- og sælgætisvörum, svo sem súkkulaði, konfekt, brjóstsykur, lakkrís, karamellur, frauðsúkkulaði (buff), súkkulaðikex, kókosbollur o. fl.

Skrás. 1952, nr. 96. Tilkynnt 8. september 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 30. september s. á.
Víkingaskip innan í hring.

Merkið er skrásett fyrir allar tegundir af súkkulaði- og sælgætisvörum, svo sem súkkulaði, konfekt, brjóstsykur, lakkrís, karamellur, frauðsúkkulaði (buff), súkkulaðikex, kókosbollur o. fl.

Skrás. 1952, nr. 97. Tilkynnt 8. september 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 30. september s. á.
Víkingaskip undir þöndu, röndóttu segli.

Merkið er skrásett fyrir allar tegundir af súkkulaði- og sælgætisvörum, svo sem súkkulaði, konfekt, brjóstsykur, lakkrís, karamellur, frauðsúkkulaði (buff), súkkulaðikex, kókosbollur o. fl.

Skrás. 1952, nr. 98. Tilkynnt 11. september 1952, kl. 4 e. h., af Dad's Root Beer Company, iðjureksur, Chicago, Illinois, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 9. október s. á.

250

Orðið:

DAD'S

Samkvæmt tilkynningu 3. desember 1947 er merkið skrásett í Washington 16. ágúst 1949, 45. flokki, fyrir óáfenga, kornlausa, maltlausa drykki, sem seldir eru sem mildir drykkir, og síróp, kjarna og seyði til að búa þá til.

Skrás. 1952, nr. 99. Tilkynnt 16. september 1952, kl. 4 e. h., af Sælgætisgerðinni Víkingur, sælgætisgerð, Reykjavík, og skrásett 9. október s. á.
Orðið:

ACATOL

Merkið er skrásett fyrir hóstatöflur.

Skrás. 1952, nr. 100. Tilkynnt 16. september 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 9. október s. á.
Orðið.

ANITOL

Merkið er skrásett fyrir hálstöflur.

Skrás. 1952, nr. 101. Tilkynnt 16. september 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 9. október s. á.
Orðið:

TENOR

Merkið er skrásett fyrir hálstöflur.

Skrás. 1952, nr. 102. Tilkynnt 18. september 1952, kl. 2 e. h., af Kristjáni Siggeirssyni h.f., húsgagnaframleiðsla, Reykjavík, og skrásett 9. október s. á.

250 Stafirnir ks standa innan í hring, sem að nokkru leyti myndast af borða, en á honum stendur: KRISTJÁN SIGGEIRSSON H/F, en neðri helmingur hringsins myndar orðið: HÚSGÖGN.
Merkið er skrásett fyrir alls konar húsgögn.

Skrás. 1952, nr. 103. Tilkynnt 29. september 1952, kl. 2 e. h., af Holophane Ltd., verksmiðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 14. október s. á.
Orðið:

HOLOPHANE

Merkið er skrásett í London 21. júlí 1898, 15. flokki, fyrir glerkúppla.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins frá 22. desember 1926.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 21. júlí 1940.

Skrás. 1952, nr. 104. Tilkynnt 29. september 1952, kl. 2 e. h., af J. & P. Coats, Limited, verksmiðjurekstur og verzlun, Paisley, Skotlandi, og skrásett 14. október s. á.
Svartur hringur, en innan í hringnum er keðja.

Merkið er skrásett í Manchester 5. september 1950, 23. flokki, fyrir tvinna, sem aðallega eða eingöngu er gerður úr gerviefnum eða ekta efnum, eða aðallega eða eingöngu úr blöndum gerviefna og ekta efna, að undanteknu seglgarni, garni úr dýragörnum, garni til kornskurðar, kornbindingar og þreskingar, eða í strápressur, garni sem aðallega eða eingöngu er gert úr asbesti, gúmmíi, málmi, leðri, görnum og glerþráðum til einangrunar.

Skrás. 1952, nr. 105. Tilkynnt 29. september 1952, kl. 2 e. h., af sama, og skrásett 14. október s. á.

Mynd af atkeri með áföstum kaðalspotta og liggur spottinn í lykkju utan um atkerið. Orðið TRADE stendur fyrir ofan, en MARK fyrir neðan það. 250

Merkið er skrásett í Manchester 21. september 1950, 23. flokki, fyrir þráð og garn, sem aðallega eða eingöngu er gert úr gerviefnum eða ekta efnum, eða aðallega eða eingöngu úr blöndum gerviefna og ekta efna, að undanteknu seglgarni, garni úr dýragörnum, garni til kornskurðar, kornbindingar og þreskingar eða í strápressur, garni sem aðallega eða eingöngu er gert úr asbesti, gúmmíi, málmi, leðri, görnum og glerþráðum til einangrunar.

Skrás. 1952, nr. 106. Tilkynnt 29. september 1952, kl. 11 f. h., af Zenith Radio Corporation, iðnrekstur, Chicago, Illinois, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 14. október s. á.

Orðið:

ZENITH

Samkvæmt tilkynningu 22. apríl 1940, er merkið skrásett í Washington 20. ágúst 1940, 44. flokki, fyrir heyrnartæki og hluta þeirra.

Skrás. 1952, nr. 107. Tilkynnt 20. september 1952. kl. 3 e. h., af Sinclair Refining Company, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 14. október s. á.

Orðið:

OPALINE

Samkvæmt tilkynningu 3. febrúar 1913, er merkið skrásett í Washington 3. júní 1913, 15. flokki, fyrir eldsneytisolíur úr jörðu (mineral), eldsneytisolíur úr jurtaríkinu, eldsneytisolíur úr dýraríkinu, gervieldsneytisolíur, smurningsolíur úr jörðu, smurningsfeiti úr jurtaríkinu, smurningsfeiti úr dýraríkinu og gervismurningsfeiti.

Skrás. 1952, nr. 108. Tilkynnt 11. maí 1950, kl. 2 e. h., af Pillsbury Mills, Inc., iðjurekstur, Minneapolis, Minnesota, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 29. október 1952.

Orðin:

NORTHERN KING

Samkvæmt tilkynningu 25. febrúar 1950, er merkið skrásett í Washington 23. október 1951, 46. flokki, fyrir hveitimjöl.

Skrás. 1952, nr. 109. Tilkynnt 10. október 1952, kl. 3 e. h., af The Goodyear Tire & Rubber Company, iðjurekstur, Akron, Ohio, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 29. október s. á.

Orðið:

PLIOSTEEL

Samkvæmt tilkynningu 18. janúar 1952, er merkið skrásett í Washington 2. september 1952, 35. flokki, fyrir hjólbarða, sem gerðir eru eingöngu eða einkum úr gúmmíi.

250 Skrás. 1952, nr. 110. Tilkynnt 10. október 1952, kl. 11 f. h., af h.f. Haukar, framleiðsla, Reykjavík, og skrásett 29. október s. á.

Orðin: my lady á hvítum grunni með rifluðum strikum undir. Nafn og strik með rauðbláum lit. Til hliðar er mynd af konu í viðhafnarkjól á ljósrauðum grunni, en sjálf konumyndin er með hvítum dráttum. Neðst til vinstri standa orðin: my lady á ljósrauðum fleti, en strikaður flötur er til hægri.

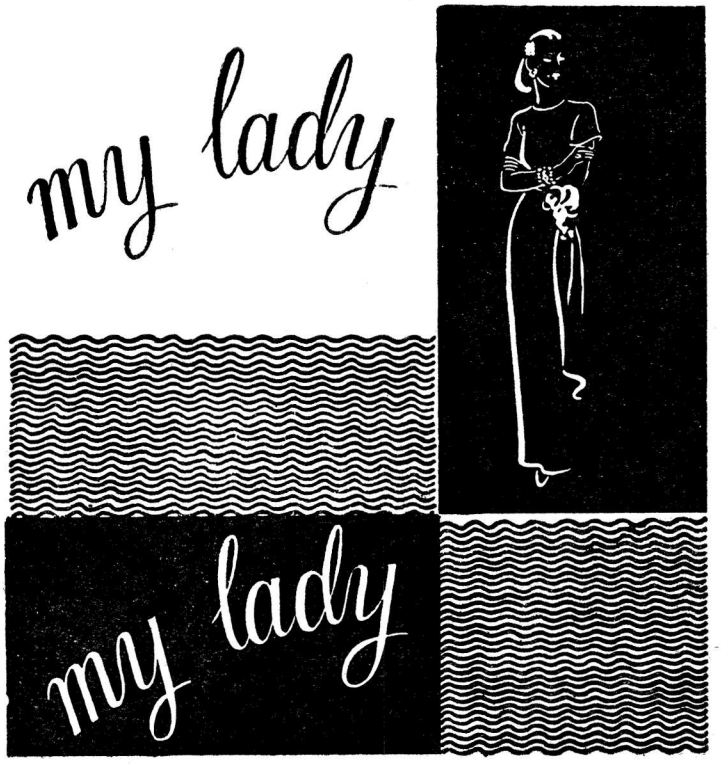

Merkið er skrásett fyrir kvennabindi, sárabindi, andlitskrem, handkrem, hárolíur, andlitsolíur, naglalakk, naglalakksuppleysara, andlitsduft, handsápu.

Skrás. 1952, nr. 111. Tilkynnt 13. október 1952, kl. 2 e. h., af Philip Morris & Co., Ltd., Incorporated, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 29. október s. á.

Orðin:

Country Doctor

Samkvæmt tilkynningu 25. apríl 1939, er merkið skrásett í Washington 19. september 1939, 17. flokki, fyrir reyktóbak.

Skrás. 1952, nr. 112. Tilkynnt 17. marz 1950, kl. 2 e. h., af Pillsbury Mills, Inc., 250
iðjurekstur, Minneapolis, Minnesota, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 31. október s. á.

Orðið:

Pillsbury's

Samkvæmt tilkynningu 21. júlí 1949, er merkið skrásett í Washington 26. ágúst 1952, 46. flokki, fyrir: Hveitimjöl (þ. á m. hveiti fyrir bakara og heimahús, gert úr mjúku og hörðu korni), bætt hveitimjöl, bætt brómhveitimjöl, sjálflyftandi (ger) hveitimjöl, bætt sjálflyftandi hveitimjöl, fosfat hveitimjöl, heil-hveitimjöl, „graham"-hveiti, kökuhveiti, hveiti í ísform og ámóta bökunarvörur, kökuhveiti („pastry" og „piecrust"), malthveiti og bygghveiti, farina, bætt farina, gerlamjöl, hveiti-„clears", malað hveiti, mulið hveiti, rúllað hveiti, flakað hveitimjöl, hveitimjöls- og heilhveitimjölsblöndur, hveitmjöls og sáðblöndur, „durum"-hveiti, „durum-clears", semolína, blöndur úr semolína- og „durum"-hveiti, „durum grannlar", rúghveiti, blöndur úr rúghveiti og meðal-rúg, blöndur úr rúghveiti og hveitimjöli, súrdeigshveiti („pumpernickle"), „graham"-rúghveiti, rúgflyksur, rúgmjöl, saxaðan rúg, mulinn rúg, gult kornmjöl, hvítt kornmjöl, stórmalað korn, fóður og fóðurefni fyrir búpening, alifugla, hunda, kanínur og önnur dýr og fugla, þ. e. hveiti-„shorts", meðal-hveiti, hveitisáðir, lakari tegundir af fóðurhveiti, „red dog" hveiti, blandað hveitifóður, „durum" mulið hveiti, „durum" red dog, „durum second clears", durum sáðir, mulið korn, blöndur úr muldu korni og muldu hveiti, malað korn, hafraduft, meðal-rúgur og mjöl úr soyjabaunum, tilbúnar hveitiblöndur með öðrum efnishlutum fyrir framleiðslu á kökum, sætabrauði, rúnnstykkjum, hveitikökum, brauði, skorpusteik, pönnukökum, kexi, deigbollum og öðrum sýrðum og ósýrðum bökunarvörum og sætabrauðsframleiðslu.

Skrás. 1952, nr. 113. Tilkynnt 15. september 1952, kl. 2 e. h., af Radio Corporation of America, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 31. október s. á.

Orðið:

VICTROLA

Samkvæmt tilkynningum 1. desember 1905, 8. apríl 1924 og 13. júní 1950, er merkið skrásett í Washington 6. marz 1906, 3. marz 1925 og 22. maí 1951, 21. flokki, fyrir: Talvélar og hluta þeirra, radíótæki, hluta þeirra og tilheyrandi, þ. e. radíóviðtæki, hljóðmagnara með símaheyrnartækjum, hátalara, snúningsloftnet, hljóðnema, radíóviðtæki í skápum með talvélum, radíóviðtæki sérstaklega útbúin til að setja í samband við talvélar, radíóviðtæki þar sem hlutar talvéla eru notaðir sem hlutar tækjanna, þar sem talvélar eru notaðar sem hátalarar og þar sem hljóðmagnarar talvéla eru útbúnir símaheyrnartækjum og hátölurum, rafmagnstalvélar og hluta þeirra, varahluti og tilheyrandi, þ. e. rafmagnsmótora, vafninga(kefli), spennubreyta, mótstöðutæki, rafmagnsrofa og rafmagnshemla, sjónvarpstæki, sjónvarps- og radíóviðtækjasamstæður, svo og samstæður sjónvarps-, radíó- og mótökuplötuspilara.

Skrásetningin 6. marz 1906 var síðast endurnýjuð 25. júní 1946.

250 Skrás. 1952, nr. 114. Tilkynnt 27. september 1952, kl. 10 f. h., af Vélsmiðjunni Héðinn h.f., véla- & járniðnaður, Reykjavík, og skrásett 10. nóvember s. á.
Nafnið:

HÉÐINN

með þremur láréttum strikum báðum megin við það.

Skrás. 1952, nr. 115. Tilkynnt 4. október 1952, kl. 10 f. h., af h.f. „Shell" á Íslandi, verzlun, Reykjavík, og skrásett 10. nóvember s. á.
Orðið:

SHELLTOX

Merkið er skrásett fyrir skordýraeyðandi efni, þar á meðal aldrin og dieldrin, verkfæri til úðunar, púðrunar og dreifingar skordýraeyðandi efna og svipaðra afurða.

Skrás. 1952, nr. 116. Tilkynnt 28. október 1952, kl. 4 e. h., af Mayborn Products Limited, iðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 10. nóvember s. á.
Orðið:

D Y L O N

Merkið er skrásett í London 20. febrúar 1952, 3. flokki, fyrir ljósfræðileg bleikjunarefni og litskerpandi efni, allt til þvotta.

Skrás. 1952, nr. 117. Tilkynnt 24. október 1952, kl. 10 f. h., af George W. Horner & Co. Ltd., iðnaður og verzlun, Chester-le-Street, Durham, Englandi, og skrásett 10. nóvember s. á.
Orðin:

BOY BLUE

Merkið er skrásett í London 17. desember 1914, 42. flokki, fyrir hvers konar sælgæti.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 17. desember 1942.

Skrás. 1952, nr. 118. Tilkynnt 24. október 1952, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 10. nóvember s. á.

Mynd af stúlku. Fyrir neðan myndina eru skráð orðin: Dainty Dinah. 250
Merkið er skrásett í London 18. júní 1917, 42. flokki, fyrir efni, sem notuð eru sem fæða eða bætiefni í fæðu.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 18. júní 1945.

Skrás. 1952, nr. 119. Tilkynnt 24. október 1952, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 10. nóvember s. á.
Mynd af ungling að blása í lúður.

Merkið er skrásett í London 30. marz 1926, 42. flokki, fyrir hvers konar sælgæti, kakaó og súkkulaði.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 30. marz 1940.

Skrás. 1952, nr. 120. Tilkynnt 28. október 1952, kl. 4 e. h., af Esso Standard Oil Company, verzlun, Wilmington, Delaware, og New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 10. nóvember s. á.
Á rauðum ferstrendum ílöngum grunni stendur efst orðið: FLIT, og þar fyrir neðan er sams konar hvítur flötur og áður getur og á honum mynd af hermanni. Undir rauða fletinum, áfastur honum, er ferstrendur ílangur blár flötur.

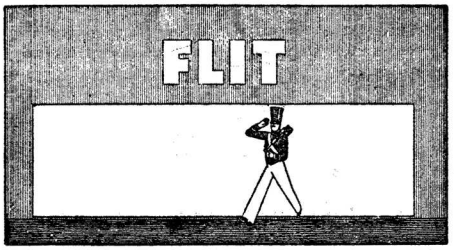

Samkvæmt tilkynningu 17. apríl 1951, er merkið skrásett í Washington 4. september 1951, 6. flokki, fyrir skordýraeyðandi efni.

Skrás. 1952, nr. 121. Tilkynnt 30. september 1952, kl. 2 e. h., af Ford Motor Company Limited, iðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 24. nóvember s. á.
Orðið:

PREFECT

Merkið er skrásett í London 16. júlí 1951, 12. flokki, fyrir vélknúin landfarartæki og hluta af þeim.

250 **Skrás. 1952, nr. 122.** Tilkynnt 4. október 1952, kl. 11 f. h., af Abdulla & Company Limited, tóbaksiðnaður, London, Englandi, og skrásett 24. nóvember s. á.

Ílangur einkennismiði. Á miðanum miðjum er mynd af öskju. Yfir þvera öskjuna stendur orðið: ABDULLA og þar fyrir neðan: 173, NEW BOND STREET, W. CIGARETTE SPECIALIST auk annarra áletrana. Beggja vegna öskjunnar er mynd af austurlenzkum hermanni. Yfir þveran einkennismiðann hægra megin er skráð orðið: ABDULLA.

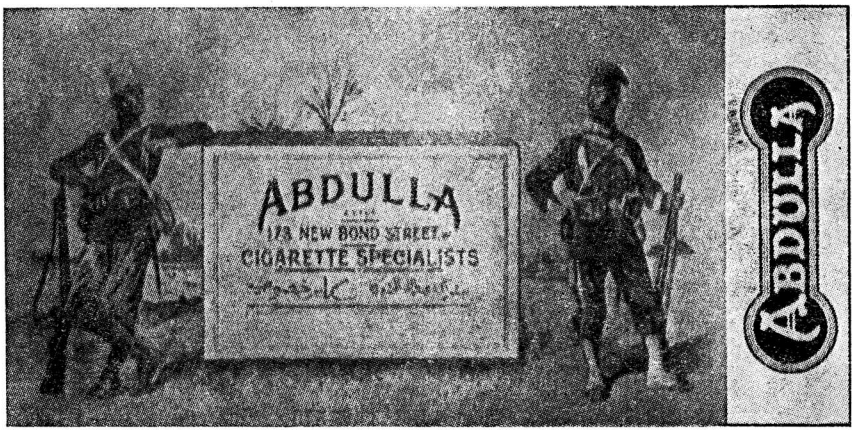

Merkið er skrásett í London 6. marz 1952, 34. flokki, fyrir unnið og óunnið tóbak.

Skrás. 1952, nr. 123. Tilkynnt 11. nóvember 1952, kl. 4 e. h., af Vinnufatagerð Íslands h.f., fatnaðarframleiðsla, Reykjavík, og skrásett 24. nóvember s. á.

Orðin: Zabo og SÚTUN skráð þvert yfir hugsaðar útlínur af gæruskinni.

Merkið er skrásett fyrir sútuð gæruskinn.

Skrás. 1952, nr. 124. Tilkynnt 19. nóvember 1952, kl. 2 e. h., af Thomas Hedley & Co. Limited, iðnaður, Newcastle-on-Tyne, Englandi, og skrásett 24. nóvember s. á.

Ferstrendur einkennismiði. Á miðanum er mynd af hringum er umlykja hver annan. Þvert yfir einkennismiðann er skráð stóru, svörtu letri orðið: TIDE, en í hringunum standa þessi orð: New washday miracle. Oceans of Lather cleaner CLOTHES, brigther COLOURS.

250

Merkið er skrásett í London 3. maí 1949, 3. flokki, fyrir sápuhreinsiefni í föstu eða duftkenndu formi, til þvotta og heimilisnotkunar.

Skrás. 1952, nr. 125. Tilkynnt 13. nóvember 1952, kl. 4 e. h., af Agfa Camera Werk München, München, Þýzkalandi, og skrásett 11. desember s. á.
Orðin:

AGFA CAMERA WERK

Samkvæmt tilkynningu 21. október 1948, er merkið skrásett í München 27. marz 1951 fyrir ljósmynda- og kvikmyndatöku- og sýningarvélar, einnig hluta til þeirra og áhöld, sem notuð eru í sambandi við þær, svo sem framköllunardósir og önnur tæki til framköllunar, skolkör, filmuklemmur, filmuafþurrkara, pappírsafþurrkara, kopieringarvélar, stækkunarvélar, litstýritæki, filmuskoðunartæki, myrkraherbergislampa, háglanspressur, slökkvaraklukkur, merkjaklukkur, ljóssíur, sólhlífar, linsur, myndavélalokara, ljósmæla, fjarlægðarmæla, blyslampa, skuggamyndaramma, myndavélaþrífætur, hljómkvikmyndatæki, hátalara, lýsingartæki fyrir sýningartæki.

Skrás. 1952, nr. 126. Tilkynnt 13. nóvember 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 11. desember s. á.
Orðið:

Billy

Samkvæmt tilkynningu 6. febrúar 1928, er merkið skrásett í München 30. marz 1928 fyrir ljósmyndavélar, áhöld og tæki.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 8. júní 1951.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 6. febrúar 1948.

Skrás. 1952, nr. 127. Tilkynnt 13. nóvember 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 11. desember s. á.
Orðið:

Karat

Samkvæmt tilkynningu 15. desember 1933, er merkið skrásett í München 16. marz 1934 fyrir ljósmyndavélar og hluta þeirra.

250 Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 18. september 1951.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 15. desember 1943.

Skrás. 1952, nr. 128. Tilkynnt 13. nóvember 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 11. desember s. á.
Orðið:

Karator

Samkvæmt tilkynningu 12. desember 1936, er merkið skrásett í München 17. febrúar 1937 fyrir ljósmyndavélar, áhöld og tæki.
Tilkynnandi er skáður eigandi merkisins 18. ágúst 1951.

Skrás. 1952, nr. 129. Tilkynnt 13. nóv. 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 11. desember s. á.
Orðið:

Karomat

Samkvæmt tilkynningu 6. desember 1949, er merkið skrásett í München 26. júlí 1951 fyrir ljósmynda- og kvikmyndavélar, tæki og linsur.

Skrás. 1952, nr. 130. Tilkynnt 13. nóvember 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 11. desember s. á.
Orðið:

Lucimeter

Samkvæmt tilkynningu 21. apríl 1933, er merkið skrásett í München 15. júní 1933 fyrir vélar, tæki og áhöld notað í sambandi við eðlisfræði, efnafræði, ljósfræði og rafeindafræði.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 18. ágúst 1951.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 21. apríl 1943.

Skrás. 1952, nr. 131. Tilkynnt 13. nóvember 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 11. desember s. á.
Orðið:

Movex

Samkvæmt tilkynningu 12. október 1928, er merkið skrásett í Berlín 5. desember 1928 fyrir ljósmynda- og kvikmyndavélar, áhöld og tæki.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 8. júní 1951.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 12. október 1948.

Skrás. 1952, nr. 132. Tilkynnt 13. nóvember 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 11. desember s. á.
Orðið:

Movector

Samkvæmt tilkynningu 20. desember 1928, er merkið skrásett í München 6. marz 1929 fyrir ljósmynda- og kvikmyndavélar, áhöld og tæki.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 8. júní 1951.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 20. desember 1948.

Skrás. 1952, nr. 133. Tilkynnt 13. nóvember 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrá- 250
sett 11. desember s. á.
Orðið:

Isolette

Samkvæmt tilkynningu 27. marz 1936, er merkið skrásett í München 28. maí 1936 fyrir ljósmyndavélar, áhöld og tæki.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 18. ágúst 1951.

Skrás. 1952, nr. 134. Tilkynnt 13. nóvember 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 11. desember s. á.
Orðið:

Serioscop

Samkvæmt tilkynningu 9. desember 1936, er merkið skrásett í München 24. febrúar 1937 fyrir ljósmyndavélar, áhöld og tæki.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 18. ágúst 1951.

Skrás. 1952, nr. 135. Tilkynnt 13. nóvember 1952, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 11. desember s. á.
Orðið:

Ventura

Samkvæmt tilkynningu 13. desember 1949, er merkið skrásett í München 26. júlí 1951 fyrir ljósmynda- og kvikmyndavélar, tæki og linsur.

Skrás. 1952, nr. 136. Tilkynnt 19. nóvember 1952, kl. 4 e. h., af Radio Corporation of America, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 13. desember s. á.
Orðin:

RCA VICTOR

Samkvæmt tilkynningum 26. maí 1938 og 4. júlí 1947, er merkið skrásett í Washington 4. október 1938 og 30. marz 1948, 21. og 36. flokki, fyrir: Útvarpsviðtæki, sjónvarpsviðtæki, útbúnað fyrir útvarpsviðtæki, útbúnað fyrir sjónvarpsviðtæki, radio senditæki, radio viðtæki gerð til að vera í sambandi við talvélar, sem ganga fyrir rafstraumi, samsett radio viðtæki og rafmagnstalvélar, miðstöðvarradio, talvélar og lágtíðnidreifikerfi, talvélar, sem ganga fyrir rafstraumi, rafmagnstalvélar útbúnar til að setja megi í samband við útvarps- og sjónvarpsviðtæki, svo og meðfylgjandi hluti, en það eru loftnet, rafhlöðuafriðla, tengibretti (binding posts), dvalvefjur, spantæki, þétta, skautleiðslur, tengi (jacks), hátalara, borð, styrkstilla (mæla), tengla, leiðslur, hátalarasigti, mótorrafla, straumbreyta (inverters, converters), straumrofa, bakrofa fyrir rafstraum, tæki fyrir mögulegar breytingar og lagfæringar rafstraums, mótora, rafala, magnararekki, afréttara, straumbreyta (vibrators), tengibretti, skífur, hnappa, magnarastilla, fjarstillitæki, tónstillitæki, straumbreyta (transformers), rofa, kapal, öryggi, hátalarakeilur, tengi (plugs), rafmagnssjálfspilara, stíla sérstaklega lagaða fyrir hljóðnema, hljóðnema, sigtipakkningar, endurvarpstæki, ræsa og stilla, rafmagns stöðvunarvélar, radio magnaratæki, sjónvarps magnaratæki, lágtíðnimagnara, skildi, elektrónlampa, bergmálsmæla af bakstraumslampsgerð, hitaskynjaralampa, magnaralampa, sveifluvaka-

250 lampa, afriðilslampa, jöfnunar- og gasfyllti afhleðslulampa, elektrónlampa af bakstraumsgerð, bergmálsmæla, lampatengi, stillitæki og vír.

Grammófóna, sem ekki ganga fyrir rafmagni, grammófónhljómplötur, sem ekki eru gerðar fyrir rafmagn, auðar grammófónhljómplötur, albúm fyrir grammófónhljómplötur, grammófónstíla eða nálar.

Skrás. 1952, nr. 137. Tilkynnt 20. nóvember 1952, kl. 10 f. h., af Apiezon Products Limited, iðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 13. desember s. á.

Orðið:

APIEZON

Merkið er skrásett í London 28. nóvember 1928, 47. flokki, fyrir kerti, venjulega sápu eða hreinsiefni, olíur til ljósa, hitunar og smurnings, eldspýtur, línsterkju, blákku og aðrar efnablöndur til þvotta.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins frá 5. júlí 1933.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 28. nóvember 1942.

Skrás. 1952, nr. 138. Tilkynnt 20. nóvember 1952, kl. 10 f. h., af Koh-i-Noor, tuzkarna L. & C. Hardtmuth, národni podnik, iðjurekstur, Ceske Budejovice, Tékkóslóvakíu, og skrásett 13. desember s. á.

Orðin: TOISON D'OR á borða yfir mynd af blómsveig.

Merkið er skrásett í Prag 15. janúar 1952 fyrir blýanta, afritunarblýanta, griffla, litblýanta og fyllingar þeirra, alls konar krít, alls konar skrúfblýanta, blýantshöldur, lengingar og hlífar fyrir blýanta og fyllingar, útstrokunargúmmí og aðrar skriftar- og teiknivörur.

Skrás. 1952, nr. 139. Tilkynnt 20. nóvember 1952, kl. 10 f. h., af Ford Motor Company, Limited, iðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 13. desember s. á.

Orðið:

CONSUL

Merkið er skrásett í London 16. júlí 1951, 12. flokki, fyrir mótorknúin farartæki á landi (þó ekki lestarvagna), sem öll hafa fjögur eða fleiri hjól, og hluta slíkra farartækja.

Skrás. 1952, nr. 140. Tilkynnt 27. nóvember 1952, kl. 10 f. h., af Imperial Chemical Industries Limited, iðjurekstur og verzlun, London, Englandi, og skrásett 13. desember s. á. 250

Bókstafirnir: I C I yfir tveimur bylgjulínum á hringfleti.

Merkið er skrásett í London 12. nóvember 1929, 22. júlí 1947 og 7. desember 1951, 1.—7., 9., 10., 12.—15., 17.—24., 26., 27., 38., 39., 41., 42., 46.—50. flokki fyrir: Kemisk efni til notkunar við alls konar iðju, ljósmyndagerð eða vísindarannsóknir, og riðvarnarefni; kemiskar afurðir til notkunar við iðju, vísindaiðkanir, ljósmyndagerð, akuryrkju, garðyrkju, skógrækt; áburð (húsdýra og tilbúinn); slökkviefnablöndur; herzluefni og lóðningarefnablöndur; efni til varðveizlu matvæla; litunarefni; límefni til notkunar í iðju; kemisk efni notuð til jarðyrkju, garðyrkju, dýralækninga, og heilsuverndar markmiða; efni gerð til notkunar við lækningar og lyfjagerð; óunnin, eða sumpart unnin efni úr jurtum, dýrum og málmgrýti til notkunar í alls konar iðju; óunna og sumpart unna málma til notkunar í iðju; alls konar vélar, og hluta af vélum; landbúnaðar- og garðyrkjuvélar, og hluta af slíkum vélum; rafmagnsáhöld og tæki; vísindaleg, siglingafræðileg, landmælinga, ljósmynda, kvikmynda, sjónfræðileg, vogar, mæli, merkja, björgunar- og loftskeytatæki og áhöld, og slökkvitæki; skurðlækninga-, lækninga-, tannlækninga- og dýralækningaverkfæri og áhöld (að meðtöldum gervilimum, augum og tönnum); hnífasmíða- og eggjárnsverkfæri; málmvörur; vörur úr dýrum málmum, gimsteina og eftirlíkingar af slíkum vörum og gimsteinum; gler; vörur úr málmgrýti og öðrum efnum til bygginga eða skrauts; gúttaperka, gúmmí, balata og staðgengilsefni, vörur gerðar úr þessum efnum; efni til pakkningar, lokur og til einangrunar; asbest, gljástein og afurðir úr því; hosuslöngur (ekki úr málmum); hugvitsútbúnaði á sviði verkfræði, byggingarlistar og byggingaframkvæmda, vopn, herbúnað og vistir; sprengiefni; hugvitsútbúnað á sviði skipabyggingarlistar og skipaútbúnaðar; smá eldhúsáhöld (ekki úr eða með húð úr dýrum málmum); efni til burstagerðar og bursta; postulín og leirvörur; vagna; garn, þræði; dúka (stykkjavörur); rúmábreiður og borðdúka; vefnaðarvörur; knipplinga og útsaum, silkibönd og fléttur; hnappa, smellur, króka og lykkjur, prjóna og nálar; tilbúin blóm; gólfdúka, gólfteppi, mottur og dregla; linoleum og önnur efni á gólf; veggtjöld (ekki ofin); fatnaðarvörur; pappír (að undanskildu veggfóðri), ritföng, og innbundnar bækur, en ekki lausblaðabækur og tilheyrandi og ekki neinar vörur af svipaðri gerð og lausblaðabækur og tilheyrandi; húsgögn og húsgagnabólstraravörur; efni notuð sem fæða eða sem efni í fæðu, að undanskildu ávaxtasýrópi, ískökum og fiski og vörum af svipaðri tegund og einhver af þessum undanskildu vörum; fræ til jarðyrkju og til garðyrkju; kerti, venjulega sápu, hreinsiefni; olíur til ljósa, hitunar eða smurnings; eldspýtur; og línsterkju, blákku og aðrar efnablöndur til þvotta; ilmefni (þar meðtalið snyrtingarvörur, efnablöndur til tann- og hársnyrtingar, og ilmsápur); leikföng alls konar og íþróttavörur; límefni til límingar á celluloid, tré, leðri, til viðgerðar á brotnum munum og til typpingar á knattborðaknatttrjám; tunnur (viðar); planka (viðar); stígvéla þenslutré; hreinsiáburður fyrir skinnfatnað; hnappa (ekki úr málmi); pappakassa (selda án innihalds, þ. e. óháð sérhverju innihaldi); lím til bætingar á hjólbörðum;

250 ostaker (viðar); hreinsi- og gljáunarefnablöndur og efni; cellulose estera, cellulose etera og endurnýjað cellulose og viskose, öll seld í stórsölu til iðjumarkmiða, og smá glysvarning gerðan úr þeim; skósmiðavax; flibbastífur (celluloid, hvalbein, fjöðurstafur); kollodioneraða trefja þræði; viðartágakörfur; yfirhúð á leðurvörur, belti, gólfdúka og á gúmmíhjólbarða; rykfelli og eyðingarefnablöndur á gólf; fatastífur (celluloid, hvalbein, fjöðurstafur); rafmagns einangrunarefni; kaðalrúllur; slökkviefnablöndur; kveikjara og eldivið, eldfasta vökva; blómstur og annað skraut gert úr celluloid; verkfærakassa (celluloid); hlauphulstur undir lyf; hælavax; smá glysvarning úr steinkoli eða gervisteinkoli; hjálma (ekki úr málmi) fyrir rafljósaperur, gufu og vatnsþétta og þéttisamfellur; myndaramma (viðar eða efnablöndu); plastvið, kítti; efnablöndur til varnar döggvunar á gleri; prentaravöltu efnablöndur; viðgerða útbúnaði; gata lokunarefnablöndur og gata fyllingar efnablöndur allt til hjólbarða; rakhnífa slípólar; koffort, skjóður, handtöskur og ólar, allt gert að öllu leyti eða aðallega úr efnum töldum í 3. gr. 50. flokks; garn alls konar og vefnaðarvörur gerðar úr pyroxylin; klæðskerakrít; tákappa í stígvél (celluloid); kísilefnablöndur, úrkassa (celluloid); tjöruíborna segldúka, seglábreiður og tjöld; vatnsþétta vökva og efnablöndur fyrir vefnað og leðurvörur; og vefnaðarvörur, garn, þræðir og trefjur gerð eingöngu eða aðallega úr gervisilki.

Skrásetningar frá 1929 voru síðast endurnýjaðar 12. nóvember 1943.

Skrás. 1952, nr. 141. Tilkynnt 4. desember 1952, kl. 3 e. h., af Williams & Humbert Limited, vín- og áfengisverzlun, London, Englandi, og skrásett 17. desember s. á.

Mynd af stúlku, sem heldur á bakka, en á bakkanum er flaska og glös. Neðst á myndinni stendur: The Sherry Girl.

Merkið er skrásett í London 10. marz 1952, 33. flokki, fyrir sherryvín, framleitt á Spáni.

Skrás. 1952, nr. 142. Tilkynnt 4. desember 1952, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 17. desember s. á.

Orðið: CARLITO

Merkið er skrásett í London 28. febrúar 1933, 43. flokki, fyrir sherryvín.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins frá 21. febrúar 1942.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 28. febrúar 1947.

Skrás. 1952, nr. 143. Tilkynnt 9. desember 1952, kl. 3 e. h., af Rexona Proprietary 250
Limited, iðjurekstur, Sydney, New South Wales, Ástralíu, og skrásett 17. desember s. á.

Orðið:

REXONA

Samkvæmt tilkynningu 8. apríl 1916 er merkið skrásett í Canberra og endurskráð 2. maí 1944 fyrir ilmvörur, þar á meðal snyrtivörur, tannáburð, hárvötn og ilmsápur.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 6. desember 1929.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 8. apríl 1944.

Skrás. 1952, nr. 144. Tilkynnt 9. desember 1952, kl. 11 f. h., af Lipton Limited, verzlun, London, Englandi, og skrásett 17. desember s. á.

Ílangur einkennismiði. Vinstra megin á miðanum er mynd af manni og hægra megin mynd af seglskipi. Á miðjum einkennismiðanum standa þessi orð: LIPTON'S Darjeeling Blend TEA.

Merkið er skrásett í London 21. janúar 1952, 30. flokki, fyrir te.

Skráð er, að í staðinn fyrir Darjeeling komi annað nafn, þegar um annað te sé að ræða.

II.

Samkvæmt 10. gr. laga nr. 43 13. nóvember 1903, um vörumerki, hefur skráning eftirgreindra merkja verið endurnýjuð:

Skrás. 1912, nr. 2. Lever Brothers, Port Sunlight, Limited, Port Sunlight, Cheshire, Englandi, frá 4. janúar 1952.

Skrás. 1912, nr. 5. Vinolia Company, Limited, London, Englandi, frá 4. janúar 1952.

Skrás. 1912, nr. 7. O. Mustad & Sön, Oslo, Noregi, frá 12. marz 1952.

Skrás. 1912, nr. 8. British-American Tobacco Company, Limited, London, Englandi, frá 30. marz 1952.

Skrás. 1912, nr. 10. British-American Tobacco Company, Limited, London, Englandi, frá 30. marz 1952.

Skrás. 1912, nr. 11. H.f. Kymeia, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 18. maí 1952.

Skrás. 1912, nr. 12. Sláturfélag Suðurlands, Reykjavík, frá 12. júní 1952.

Skrás. 1912, nr. 13. Sláturfélag Suðurlands, Reykjavík, frá 12. júní 1952.

Skrás. 1922, nr. 1. Libby, Mc. Neill & Libby, Chicago, Illinois, U. S. A., frá 25. febrúar 1952.

Skrás. 1922, nr. 3. Ó. Johnson & Kaaber, Reykjavík, frá 28. febrúar 1952.

Skrás. 1922, nr. 4. Ó. Johnson & Kaaber, Reykjavík, frá 28. febrúar 1952.

Skrás. 1922, nr. 7. British-American Tobacco Company, Limited, London, Englandi, frá 11. apríl 1952.

Skrás. 1922, nr. 12. The B. F. Goodrich Company, New York, U. S. A., frá 8. júní 1952.

250 Skrás. 1922, nr. 14. Sophus Berendsen A/S, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 20. júlí 1952.

Skrás. 1922, nr. 17. W. Vernon & Sons, Ltd., Liverpool og London, Englandi, frá 15. ágúst 1952.

Skrás. 1922, nr. 19. Peek, Frean & Co., Limited, Bermondsey, London, Englandi, frá 25. ágúst 1952.

Skrás. 1922, nr. 21. The Denver Chemical Manufacturing Company, Denver, Colorado, U. S. A., frá 23. september 1952.

Skrás. 1922, nr. 24. British-American Tobacco Company, Limited, London, Englandi, frá 10. nóvember 1952.

Skrás. 1922, nr. 26. British-American Tobacco Company, Limited, London, Englandi, frá 10. nóvember 1952.

Skrás. 1922, nr. 29. British-American Tobacco Company, Limited, London, Englandi, frá 10. nóvember 1952.

Skrás. 1922, nr. 30. British-American Tobacco Company, Limited, London, Englandi, frá 10. nóvember 1952.

Skrás. 1922, nr. 31. British-American Tobacco Company, Limited, London, Englandi, frá 10. nóvember 1952.

Skrás. 1922, nr. 32. British-American Tobacco Company, Limited, London, Englandi, frá 10. nóvember 1952.

Skrás. 1922, nr. 33. British-American Tobacco Company, Limited, London, Englandi, frá 10. nóvember 1952.

Skrás. 1922, nr. 35. British-American Tobacco Company, Limited, London, Englandi, frá 10. nóvember 1952.

Skrás. 1922, nr. 36. British-American Tobacco Company, Limited, London, Englandi, frá 10. nóvember 1952.

Skrás. 1932, nr. 1. Pet Milk Company, St. Louis, Missouri, U. S. A., frá 29. janúar 1952.

Skrás. 1932, nr. 3. Farbenfabriken Bayer, Leverkusen, Þýzkalandi, frá 25. febrúar 1952.

Skrás. 1932, nr. 4. A/S De Danske Spritfabrikker, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 10. marz 1952.

Skrás. 1932, nr. 5. Farbenfabriken Bayer, Leverkusen, Þýzkalandi, frá 10. marz 1952.

Skrás. 1932, nr. 6. H.f. „Shell" á Íslandi, Reykjavík, frá 31. marz 1952.

Skrás. 1932. nr. 8. Vacuum Oil Company, A/S, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 30. apríl 1952.

Skrás. 1932. nr. 9. Vacuum Oil Company, A/S, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 30. apríl 1952.

Skrás. 1932, nr. 10. Esso Standard Oil Company, Wilmington, Delaware og New York, U. S. A., frá 26. maí 1952.

Skrás. 1932. nr. 11. Vacuum Oil Company, A/S, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 28. maí 1952.

Skrás. 1932, nr. 12. Thomas Hedley & Co., Ltd., Newcastle-on-Tyne, Englandi, frá 8. ágúst 1952.

Skrás. 1932, nr. 13. Aspro, Limited, of Basildon House, London, Englandi, frá 2. september 1952.

Skrás. 1932, nr. 17. H. Ólafsson & Bernhöft, Reykjavík, frá 29. október 1952.

Skrás. 1932, nr. 18. Ó. Johnson & Kaaber, Reykjavík, frá 29. október 1952.

Skrás. 1932, nr. 19. John Dewar & Sons, Limited, Perth, Skotlandi, og London, Englandi, frá 29. október 1952.

Skrás. 1932, nr. 23. H.f. Efnagerð Reykjavíkur, Reykjavík, frá 26. nóvember 250
1952.

Skrás. 1932, nr. 24. H.f. Efnagerð Reykjavíkur, Reykjavík, frá 15. desember 1952.

Skrás. 1932, nr. 25. H.f. Efnagerð Reykjavíkur, Reykjavík, frá 15. des. 1952.

Skrás. 1942, nr. 1. The Pennzoil Company, Los Angeles, Californiu, U. S. A., frá 3. febrúar 1952.

Skrás. 1942, nr. 2. London Abrasives Limited, Tottenham, Middlesex, Englandi, frá 9. febrúar 1952.

Skrás. 1942, nr. 3. Libby, Mc. Neill & Libby, Chicago, Illinois, U. S. A., frá 9. febrúar 1952.

Skrás. 1942. nr. 6. Metropolitan-Vickers Electrical Company, Limited, London, Englandi, frá 6. marz 1952.

Skrás. 1942, nr. 7. The Nottingham Manufacturing Company, Limited, Loughborough, Leicestershire, Englandi, frá 6. marz 1952.

Skrás. 1942, nr. 8. The Nottingham Manufacturing Company, Limited, Loughborough, Leicestershire, Englandi, frá 6. marz 1952.

Skrás. 1942, nr. 11. British-American Tobacco Company, Limited, London, Englandi, frá 11. maí 1952.

Skrás. 1942, nr. 12. Aktiebolaget Kanthal, Hallstahammar, Svíþjóð, frá 11. maí 1952.

Skrás. 1942, nr. 16. Gor-Ray Limited, London, Englandi, frá 26. júní 1952.

Skrás. 1942, nr. 17. Lilia Limited, Kingston-upon-Hull, Englandi, frá 22. júlí 1952.

Skrás. 1942, nr. 18. Harding, Tilton & Hartley, Limited, London, Englandi, frá 27. júlí 1952.

Skrás. 1942, nr. 21. The Chiswick Polish Company (Overseas) Limited, London, Englandi, frá 31. ágúst 1952.

Skrás. 1942, nr. 22. The Chiswick Polish Company (Overseas) Limited, London, Englandi, frá 31. ágúst 1952.

Skrás. 1942, nr. 23. Paul Jones & Company, Baltimore, Maryland, U .S. A., frá 14. október 1952.

Skrás. 1942, nr. 24. Frankfort Distilleries Incorporation, Louisville, Kentucky, U. S. A., frá 14. október 1952.

Skrás. 1942, nr. 25. Lejbölle Mejeri (The Lejbolle Dairy Co. Ltd.) A/S, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 7. nóvember 1952.

Skrás. 1942, nr. 26. Gísli Halldórsson h.f., Reykjavík, frá 7. nóvember 1952.

Skrás. 1942, nr. 27. Gísli Halldórsson h.f., Reykjavík, frá 7. nóvember 1952.

Skrás. 1942, nr. 28. Gísli Halldórsson h.f., Reykjavík, frá 7. nóvember 1952.

Skrás. 1942, nr. 29. Vélsmiðjan Jötunn h.f., Reykjavík, frá 7. nóvember 1952.

Skrás. 1942, nr. 30. Badische Anilin- & Soda Fabrik (I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft „In Auflösung"), Ludwigshafen/Rhein, Þýzkalandi, frá 14. nóvember 1952.

Skrás. 1942, nr. 31. Badische Anilin- & Soda Fabrik (I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft „In Auflösung"), Ludwigshafen/Rhein, Þýzkalandi, frá 14. nóvember 1952.

Skrás. 1942, nr. 32. Citrus Products Company, Chicago, Illinois, U. S. A., frá 14. nóvember 1952.

Skrás. 1942, nr. 33. Gísli Gíslason, Vestmannaeyjum, frá 14. nóvember 1952.

Skrás. 1942, nr. 35. Aktiebolaget Svenska Kullagerfabriken, Göteborg, Svíþjóð, frá 4. desember 1952.

250 Skrás. 1942, nr. 36. The Marconiphone Company, Limited, Hayes, Middlesex, Englandi, frá 4. desember 1952.

III.

Enn fremur hafa verið afmáð úr vörumerkjaskránni samkvæmt 10. og 12. gr. sömu laga:

Skrás. 1922, nr. 5. Gordon's Dry Gin Co., Ltd., London, Englandi, frá 14. marz 1952.

Skrás. 1922, nr. 39. The Goodyear Tire & Rubber Co., Akron, Ohio, U. S. A., frá 5. desember 1952.

Skrás. 1932, nr. 2. H. Ólafsson & Bernhöft, Reykjavík, frá 25. febrúar 1952.

Skrás. 1932, nr. 16. Kaupfélag Borgfirðinga, Borgarnesi, frá 29. október 1952.

Skrás. 1932, nr. 21. Kodak Aktiengesellschaft, Berlín, Þýzkalandi, frá 26. nóvember 1952.

Skrás. 1932, nr. 22. Salamander Aktiengesellschaft, Kornwestheim, Würtemberg, Þýzkalandi, frá 26. nóvember 1952.

Skrás. 1942, nr. 4. Sigríður Sigurðardóttir, Reykjavík, frá 24. febrúar 1952.

Skrás. 1942, nr. 5. H. Perry & Co., Limited, Nottingham, Englandi, frá 24. febrúar 1952.

Skrás. 1942, nr. 9. Patronen-Zündhütchen- und Metallwarenfabrik Aktiengesellschaft, áður Sellier & Bellot, Schönebeck (Elbe), Þýzkalandi, frá 30. marz 1952.

Skrás. 1942, nr. 10. Carter Products, Inc., New York, U. S. A.. frá 30. marz 1952.

Skrás. 1942, nr. 13. John C. Horsfall & Sons, Limited, Glusburn, Keighley, Yorkshire, Englandi, frá 5. júní 1952.

Skrás. 1942, nr. 14. Vélsmiðjan Jötunn h.f., Reykjavík, frá 11. júní 1952.

Skrás. 1942, nr. 15. Gísli Halldórsson h.f., Reykjavík, frá 11. júní 1952.

Skrás. 1942, nr. 19. The Nugget Polish Company (Sales), Limited, London, Englandi, frá 31. ágúst 1952.

Skrás. 1942, nr. 20. The Nugget Polish Company (Sales), Limited, London, Englandi, frá 31. ágúst 1952.

Skrás. 1942, nr. 34. Fiskur & Ís h.f., Vestmannaeyjum, frá 21. nóvember 1952.

Skrifstofa vörumerkjaskráritarans í Reykjavík, 31. desember 1952.

Páll Pálmason.

ALÞINGISMENN

kosnir 1952.

15. júní var Hannibal Valdimarsson skólastjóri kosinn alþingismaður fyrir Ísafjarðarkaupstað.

21. september var Eiríkur Þorsteinsson kaupfélagsstjóri kosinn alþingismaður fyrir Vestur-Ísafjarðarsýslu.

EMBÆTTI, SÝSLANIR M. M.

1. janúar lét Sigurjón Jóhannsson skrifstofustjóri af störfum hjá Brunabótafélagi Íslands, en við skrifstofustjórastöðunni tók frá sama tíma Ásgeir Ólafsson, áður aðalbókari félagsins.

3. janúar var Bjarni Ásgeirsson skipaður sendiherra Íslands í Tékkóslóvakíu með aðsetri í Osló.

5. janúar voru eftirtaldir vararæðismenn Íslands í Bandaríkjunum og Kanada skipaðir til að vera ræðismenn Íslands þar: Dr. Stefán Einarsson, Baltimore, Dr. Richard Beck, Grand Forks, Stanley Th. Ólafsson, Los Angeles, Björn Björnsson, Minneapolis, James M. Marsh, Philadelphia, Bardi G. Skúlason, Portland, Steingrímur O. Thorláksson, San Francisco og Berkeley, Lorentz H. Thorláksson, Vancouver, W. H. Warren, Halifax, og Karl Frederick, Seattle.

29. janúar var Tómas Árni Jónasson cand. med. settur héraðslæknir í Súðavíkurhéraði frá 1. marz.

4. febrúar var gefið út leyfisbréf handa Birni B. Kalman cand. med. til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Huldu Sveinsson cand. med. til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

8. febrúar var staðfest ráðning Magnúsar H. Ágústssonar cand. med. sem aðstoðarlæknis héraðslæknisins í Blönduóshéraði frá 14. febrúar að telja og til maíloka n. k.

11. febrúar var Einar Eiríksson cand. med. settur til þess að vera héraðslæknir í Árneshéraði frá 1. marz.

14. febrúar var Eyjólfur Jóhannsson skipaður forstjóri Innkaupastofnunar ríkisins frá 15. febrúar.

18. febrúar var staðfest ráðning Guðjóns Guðnasonar cand. med. sem aðstoðarlæknis héraðslæknisins í Borgarnesi frá 14. febrúar til marzloka.

20. febrúar var Einar Helgason stud. med. settur til þess að gegna héraðslæknisembættinu í Flateyjarhéraði frá 1. marz.

19. marz var Jacques Tasiaux skipaður vararæðismaður Íslands í Bruxelles.

20. marz voru þessir menn skipaðir í byggingarnefnd Kennaraskóla Íslands: Freysteinn Gunnarsson skólastjóri, form., Einar Erlendsson húsameistari ríkisins, Guðjón Jónsson kennari, Helgi Elíasson fræðslumálastjóri og Pálmi Jósefsson skólastjóri.

21. marz var stjórn Íslenzkra getrauna skipuð til þriggja ára, samkv. 3. gr. reglugerðar frá 26. febrúar s. l.: Þorsteinn Einarsson, íþróttafulltrúi, formaður, Jón Sigurðsson slökkviliðsstjóri og Daníel Ágústínusson kennari. Varamenn: Björgvin Schram verzlunarfulltrúi, varaformaður, Hermann Guðmundsson fyrrv. alþm. og Daníel G. Einarsson iðnfræðingur.

24. marz var Thor Thors skipaður sendiherra Íslands í Brazilíu með aðsetri í Washington D. C.

S. d. var Thor Thors skipaður sendiherra Íslands í Argentínu með aðsetri í Washington D. C.

1. apríl var Pálmi rektor Hannesson skipaður í orðunefnd í stað Sigurðar Halldórssonar trésmíðameistara, er lézt 2. janúar s. l. Áður höfðu verið skipaðir í nefndina: Dr. Matthías Þórðarson fyrrv. þjóðminjavörður, formaður, Birgir Thorlacius forsetaritari, Richard Thors forstjóri og Sigurjón Á. Ólafsson fyrrv. alþingismaður.

2. apríl voru þessir menn skipaðir í byggingarnefnd Menntaskólans í Reykjavík: Pálmi Hannesson rektor, formaður, Einar Erlendsson húsameistari ríkisins, Hörður Bjarnason skipulagsstjóri.

Skipuð hefur verið þriggja manna varnarmálanefnd til þess að annast af Íslands hálfu, undir yfirstjórn ráðherra, framkvæmd varnarsamnings Íslands og Bandaríkjanna frá 5. maí 1951. Þessir menn eiga sæti í nefndinni: Hans G. Andersen deildarstjóri, formaður, Agnar Kofoed-Hansen formaður flugráðs og Guðmundur Í. Guðmundsson bæjarfógeti.
Nefnd þessi kemur í stað flugvallarnefndar, sem jafnframt er lögð niður.

23. apríl var gefið út leyfisbréf handa Huldu Sveinsson lækni til þess að mega starfa sem sérfræðingur í barnasjúkdómum.

Sama dag var gefið út leyfisbréf handa Bjarna Konráðssyni lækni til þess að mega starfa sem sérfræðingur í lækningarannsóknum.

5. maí var Ólafi Ólafssyni, sóknarpresti í Suðurdalaþingaprestakalli í Dalaprófastsdæmi, veitt lausn frá prestsstörfum frá 1. júní.

S. d. var séra Eiríki S. Brynjólfssyni, sóknarpresti í Útskálaprestakalli í Kjalarnessprófastsdæmi, veitt lausn frá embætti frá 1. júní.

9. maí var staðfest ráðning Guðjóns Guðnasonar cand. med. sem aðstoðarlæknis héraðslæknisins í Reykhólahéraði frá 1. maí.

S. d. var staðfest ráðning Kjartans Ólafssonar cand. med. sem aðstoðarlæknis héraðslæknisins í Blönduóshéraði frá 1. júní.

10. maí var Gunnlaugur Pétursson sendiráðunautur skipaður til þess að taka sæti sem fastur fulltrúi Íslands í ráði Norður-Atlantshafsbandalagsins, með aðsetri í París.

3. júní var gefið út leyfisbréf handa Hauki Clausen til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Oddi Ólafssyni lækni til þess að mega starfa sem sérfræðingur í barnasjúkdómum.

S. d. var Einari Ingimundarsyni fulltrúa veitt bæjarfógetaembættið á Siglufirði frá 1. júní.

4. júní var staðfest ráðning Guðmundar Helga Þórðarsonar cand. med & chir. sem aðstoðarlæknis héraðslæknisins í Egilsstaðahéraði frá 1. júní.

6. júní var gefið út leyfisbréf handa Ólafi P. Stephensen til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Grími M. Björnssyni til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

9. júní var staðfest ráðning Eggerts Ó. Jóhannessonar cand. med. sem aðstoðarlæknis héraðslæknisins í Ólafsvíkurhéraði frá 1. júní.

11. júní var Ragnar Fjalar Lárusson cand. theol. skipaður til þess að vera sóknarprestur í Hofsósprestakalli í Skagafjarðarprófastsdæmi frá 1. júní.

S. d. var staðfest ráðning Karls Maríussonar cand. med. sem aðstoðarlæknis héraðslæknisins í Patreksfjarðarhéraði frá 1. júní.

S. d. var staðfest ráðning Ólafs Björnssonar cand. med. sem aðstoðarlæknis héraðslæknisins í Eyrarbakkahéraði frá 8. júní.

16. júní var Gunnar Björnsson forstjóri, cand. polyt., skipaður til þess að vera ræðismaður Íslands í Kaupmannahöfn.

18. júní var Magnúsi Gíslasyni, skrifstofustjóra í fjármálaráðuneytinu, veitt lausn frá embætti frá 1. júlí.

S. d. var Sigtryggur Klemenzson lögfræðingur skipaður skrifstofustjóri í fjármálaráðuneytinu frá 1. júlí.

30. júní var gefið út leyfisbréf handa Þorbjörgu Magnúsdóttur lækni til þess að mega starfa sem sérfræðingur í svæfingum.

Frá 1. júlí hefur Eiríkur Pálsson lögfræðingur verið settur fulltrúi I. flokks í félagsmálaráðuneytinu.

Frá 1. júlí hefur Svanhildi Ólafsdóttur, fulltrúa í utanríkisráðuneytinu, samkvæmt eigin ósk verið veitt lausn frá störfum.

2. júlí var séra Gísli H. Kolbeins skipaður til þess að vera sóknarprestur í Sauðlauksdalsprestakalli frá 1. júlí.

S. d. var fulltrúi í félagsmálaráðuneytinu, Gísli Jónasson, skipaður skólastjóri við Langholtsbarnaskóla í Reykjavík frá 1. júlí.

8. júlí var Gísli Gestsson skipaður aðstoðarmaður við þjóðminjasafnið frá 1. júlí.

22. júlí var Birni Jónssyni cand. theol. veitt Keflavíkurprestakall í Kjalarnesprófastsdæmi frá 1. ágúst.

24. júlí var gefið út leyfisbréf handa Úlfari Jónssyni cand. med. til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

25. júlí var Eggert Ólafsson cand. theol. settur til þess að þjóna Kvennabrekkuprestakalli í Dalaprófastsdæmi frá 1. ágúst.

25. júlí var Rögnvaldur Finnbogason cand. theol. settur til þess að þjóna Skútustaðaprestakalli í Suður-Þingeyjarprófastsdæmi frá 1. september.

S. d. var Fjalar Sigurjónsson cand. theol. settur til þess að þjóna Hríseyjarprestakalli í Eyjafjarðarprófastsdæmi frá 1. ágúst.

26. júlí var gefið út leyfisbréf handa Inga Val Egilssyni til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

31. júlí var dr. Magnúsi Jónssyni veitt lausn frá prófessorsembætti í guðfræðideild háskólans frá 1. september.

S. d. var Þorsteinn Árnason læknir settur til þess að vera héraðslæknir í Neshéraði frá 1. ágúst.

Frá 1. ágúst hefur séra Guðmundur Guðmundsson fengið veitingu fyrir Útskálaprestakalli í Kjalarnesprófastsdæmi.

Frá 1. ágúst hefur séra Sigurður M. Pétursson fengið veitingu fyrir Breiðabólsstaðarprestakalli í Snæfellsnesprófastsdæmi.

Frá 1. ágúst hefur séra Sigurður Kristjánsson, sóknarprestur á Ísafirði, verið settur til þess, ásamt sínu eigin prestakalli, að þjóna Hólsprestakalli í Bolungavík í Norður-Ísafjarðarprófastsdæmi.

Frá 1. ágúst hefur séra Þorgeir Jónsson, sóknarprestur á Eskifirði, verið settur til þess, ásamt sínu eigin prestakalli, að þjóna Norðfjarðarprestakalli í Suður-Múlaprófastsdæmi.

8. ágúst var gefið út leyfisbréf handa Kristjönu Helgadóttur lækni til þess að mega kalla sig sérfræðing í barnasjúkdómum.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Kristjönu Helgadóttur cand. med. til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

15. ágúst var Frank W. C. Pitt skipaður til þess að vera ræðismaður Íslands í Bristol, Bretlandi.

28. ágúst var staðfest ráðning Eggerts Jóhannssonar cand. med. & chir. sem aðstoðarlæknis héraðslæknisins í Djúpavogshéraði frá 1. sept.

Frá 1. september hefur séra Eggert Ólafsson fengið veitingu fyrir Kvennabrekkuprestakalli í Dalaprófastsdæmi.

Frá 1. september hefur Jónatan Hallvarðsson hæstaréttardómari verið kjörinn forseti hæstaréttar til jafnlengdar næsta ár.

23. september var staðfest ráðning Eggerts Jóhannssonar cand. med. til þess að vera aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Seyðisfjarðarhéraði frá 1. október.

27. september var Sigurði Ólasyni, héraðslækni í Hólmavíkurhéraði, veitt lausn frá embætti frá 1. nóvember.

29. september var Robin F. Houston skipaður til þess að vera ólaunaður ræðismaður fyrir Ísland í Buenos Aires.

Frá 1. október hefur séra Þorbergur Kristjánsson fengið veitingu fyrir Bolungavíkurprestakalli í Norður-Ísafjarðarprófastsdæmi.

Frá 1. október hefur Vernharður Þorsteinsson, samkvæmt eigin ósk, verið leystur frá kennaraembætti við Menntaskólann á Akureyri.

Frá 1. október hefur séra Ingi Jónsson fengið veitingu fyrir Norðfjarðarprestakalli í Suður-Múlaprófastsdæmi.

Frá 1. október hefur Guttormur Sigurbjörnsson verið settur skattstjóri á Ísafirði.

2. október var Jón Guðmundsson magister skipaður kennari við Menntaskólann í Reykjavík frá 1. júlí.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Gísla Ólafssyni lækni til þess að mega starfa sem sérfræðingur í kvensjúkdómum og fæðingarhjálp.

6. október var fimm manna nefnd skipuð til þess að athuga núverandi fyrirkomulag á saltfisksútflutningi Íslendinga. Þessir menn voru skipaðir í nefndina: Pétur Thorsteinsson deildarstjóri, formaður nefndarinnar, Helgi Pétursson framkvæmdastjóri, Jóhann Þ. Jósefsson alþingismaður, Jón Maríasson bankastjóri og Skúli Guðmundsson alþingismaður.

Frá 7. október hefur Þorsteinn Árnason, settur héraðslæknir í Neshéraði, verið skipaður héraðslæknir í sama héraði.

8. október var staðfest ráðning Ólafs Björnssonar cand. med. til þess að vera aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Stórólfshvolshéraði frá 1. október.

S. d. var staðfest ráðning Sigurðar Magnússonar cand. med. til þess að vera aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Blönduóshéraði frá 1. október.

S. d. var Víkingur Heiðar Arnórsson cand. med. settur til þess að vera héraðslæknir í Hólmavíkurhéraði frá 1. nóvember.

11. október var Tryggve Ritland skipaður til þess að vera ræðismaður Íslands í Bergen. — Heimilisfang ræðismannsskrifstofunnar er Slotsgaten 1, Bergen.

21. október voru læknarnir í Stykkishólmshéraði og Reykhólahéraði settir til þess að gegna Flateyjarhéraði ásamt sínum eigin héruðum, þannig að héraðslæknirinn í Stykkishólmshéraði gegnir Flatey og öðrum eyjum héraðsins, en héraðslæknirinn í Reykhólahéraði gegnir Múlahreppi ásamt Hjarðarnesi að Vatnsfirði, frá 1. október.

S. d. var staðfest ráðning Skúla Helgasonar cand. med. til þess að vera aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Bakkagerðishéraði frá 15. október.

22. október var Vilhjálmur Finsen skipaður sendiherra Íslands í Vestur-Þýzkalandi.

27. október voru eftirtaldir kennarar skipaðir frá 1. september: Ragnheiður Vigfúsdóttir og Vilberg Júlíusson við barnaskóla Hafnarfjarðar. Halldór Erlendsson, Ingólfur Guðbrandsson, Jón Jóhannesson, Jónas Eysteinsson, Karl Guðmundsson, Kristinn Gíslason og Óskar Halldórsson við gagnfræðaskólana í Reykjavík. Auður Eiríksdóttir, Ásdís Steinþórsdóttir, Gísli Hannesson, Guðmundur Magnússon, Helga Einarsdóttir, Hjálmar Guðmundsson, Þórarinn Hallgrímsson, Þórhildur Halldórsdóttir, Sigurbjörn Eiríksson, Lárus Johnsen, Þórður Kristjánsson, Þórir Sigurðsson, Þorsteinn Guðmundsson og Þorsteinn Ólafsson við barnaskólana í Reykjavík.

Frá 1. nóvember hefur séra Árelíus Nielsson, sóknarprestur á Eyrarbakka, fengið veitingu fyrir Langholtsprestakalli í Reykjavíkurprófastsdæmi.

Frá 1. nóvember hefur séra Jón Þorvarðsson, sóknarprestur og prófastur í Vík í Mýrdal, fengið veitingu fyrir Háteigsprestakalli í Reykjavíkurprófastsdæmi.

Frá 1. nóvember hefur séra Gunnar Árnason, sóknarprestur á Æsustöðum, fengið veitingu fyrir Bústaðaprestakalli í Reykjavíkurprófastsdæmi frá 1. nóvember.

3. nóvember var gefið út leyfisbréf handa Birni Sigurðssyni, lækni í Keflavík, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í lyflækningum.

13. nóvember var Karl A. Maríusson cand. med settur til þess að gegna héraðslæknisembættinu í Flateyjarhéraði frá 1. desember.

17. nóvember var Hannesi Finnbogasyni cand. med. veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Fritz Nachitz skipaður til þess að vera aðalræðismaður Íslands í Tel-Aviv, Ísrael.

25. nóvember var gefið út leyfisbréf handa Tómasi Árna Jónassyni cand. med. til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Jörgen Erik Johansen cand. pharm. til þess að reka lyfjabúð á Seyðisfirði frá 1. janúar 1953.

S. d. var Albert Magnus Eugén Gabrielson skipaður ræðismaður Íslands í Gautaborg.

13. desember var Jónasi Guðmundssyni, skrifstofustjóra í félagsmálaráðuneytinu, veitt lausn frá starfi frá næstu áramótum að telja.

S. d. var Hjálmar Vilhjálmsson, sýslumaður í Norður-Múlasýslu og bæjarfógeti í Seyðisfjarðarkaupstað, ráðinn skrifstofustjóri í félagsmálaráðuneytinu frá 1. janúar 1953.

S. d. var Eiríkur Pálsson lögfræðingur skipaður fulltrúi I. flokks í félagsmálaráðuneytinu frá 1. janúar 1953.

S. d. var Hjálmari Vilhjálmssyni, bæjarfógeta í Seyðisfjarðarkaupstað og sýslumanni Norður-Múlasýslu, veitt lausn frá embætti frá 1. febrúar 1953.

24. desember var gefið út leyfisbréf handa Steingrími Jónssyni cand. med. til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

ERLENDIR SENDIHERRAR OG RÆÐISMENN

5. janúar var Morris N. Hughes, sendiráðunaut við ameríska sendiráðið, veitt viðurkenning sem aðalræðismanni Bandaríkjanna í Reykjavík.

Samkvæmt tilkynningu frá danska sendiráðinu er frú Bodil Begtrup, sendiherra, komin aftur til Íslands frá útlöndum og hefur hún tekið við forstöðu sendiráðsins á ný frá 25. janúar 1952 að telja.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Ráðstjórnarríkjanna, dags. 26. jan. 1952, hefur Vasili Mikhailowitch Ivanov tekið við störfum sem annar sendiráðsritari frá 4. jan. 1952 að telja.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkjanna er Edward B. Lawson, sendiherra, kominn heim og hefur tekið við forstöðu sendiráðsins frá 1. febrúar 1952 að telja.

7. febrúar var Bjarni Guðbjörnsson viðurkenndur norskur vararæðismaður á Ísafirði. Vararæðismannsumdæmi hans nær frá Blönduósi til Önundarfjarðar.

15. febrúar frá Tómasi M. Guðjónssyni, útgerðarmanni, Vestmannaeyjum, veitt viðurkenning sem vararæðismaður Danmerkur í Vestmannaeyjum.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Ítalíu hefur Umberto Borla, offursti, látið af störfum sem hermálafulltrúi við sendiráðið.

Samkvæmt tilkynningu frá brezka sendiráðinu hefur R. H. I. Clarke, vararæðismaður, látið af störfum við brezka sendiráðið.

Samkvæmt tilkynningu brezka sendiráðsins 1. marz 1952 hefur Mr. Brian Desmond Holt, starfsmaður við brezka sendiráðið, verið skipaður brezkur prokonsúll í Reykjavík.

Samkvæmt tilkynningu frá sænska sendiráðinu, dags. 4. marz 1952, verður sendifulltrúi Svía fjarverandi um sjö vikna skeið frá 6. s. m. að telja, og mun Gunnar Rocksén, vararæðismaður, veita sendiráðinu forstöðu í fjarveru hans sem Chargé des affaires.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkjanna hefur Orville H. Goplen tekið við störfum sem aðstoðar-attaché og blaðafulltrúi við sendiráð Bandaríkjanna í Reykjavík.

Samkvæmt tilkynningu frá norska sendiráðinu, dags. 6. marz 1952, verður Thorgeir Anderssen-Rysst, sendiherra Norðmanna, fjarverandi um mánaðarskeið, og í fjarveru hans mun Egil Amlie, sendiráðsritari, veita sendiráðinu forstöðu sem Chargé des Affaires a. i.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Ráðstjórnarríkjanna, dags. 13. marz, hefur Ivan Grigorievitch Syssoev tekið við störfum sem sendiráðunautur og mun hann veita sendiráðinu forstöðu frá 13. marz 1952 að telja.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Ísraels hafa D. Karny, sendiráðunautur, og M. Erell, fyrsti sendiráðsritari, látið af störfum.

Hins vegar hefur Avraham Salomon, viðskipta-attaché í sendiráðuinu, verið skipaður fyrsti sendiráðsritari og mun hann annast viðskiptamál. Jafnframt hefur Yaakov Avnon verið skipaður annar sendiráðsritari.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Ráðstjórnarríkjanna, dags. 31. marz 1952, hefur V. D. Poroshenkov, 2. sendiráðsritari, látið af störfum við sendiráðið.

Samkvæmt tilkynningu frá brezka sendiráðinu er John D. Greenway, sendiherra, farinn í frí. Í fjarveru hans mun P. I. Lake veita sendiráðinu forstöðu.

Samkvæmt tilkynningu frá norska sendiráðinu, 17. apríl 1952, er T. Anderssen-Rysst, sendiherra Norðmanna, kominn aftur til Reykjavíkur og veitir á ný sendiráðinu forstöðu.

Samkvæmt tilkynningu sænska sendiráðsins, dags. 19. apríl 1952, er sendifulltrúi Svía, L. Öhrvall, kominn aftur til landsins og hefur tekið við forstöðu sendiráðsins.

Samkvæmt tilkynningu frá brezka sendiráðinu kom sendiherrann, John D. Greenway, aftur til landsins 29. apríl 1952, og hefur tekið við forstöðu sendiráðsins.

Samkvæmt tilkynningu frá brezka sendiráðinu, dags. 14. maí 1952, er brezki sendiherrann, John D. Greenway, farinn í frí. Í fjarveru hans mun P. I. Lake, sendiráðsritari, veita sendiráðinu forstöðu.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkjanna hefur Roland K. Beyer tekið við störfum sem 2. sendiráðsritari við sendiráðið. Beyer hefur verið veitt bráðabirgðaviðurkenning sem vararæðismanni Bandaríkjanna í Reykjavík.

Brezki sendiherrann, John D. Greenway, kom aftur til landsins 27. júlí 1952, og hefur hann tekið við forstöðu sendiráðsins.

Samkvæmt tilkynningu frá danska sendiráðinu lætur Henning Stoffregen af störfum sem attaché við sendiráðið 1. október 1952. Frá sama tíma tekur Viggo Christensen við störfum sem sendiráðsritari við danska sendiráðið.

Samkvæmt tilkynningu frá danska sendiráðinu mun L. B. Bolt-Jörgensen, sendiherra, veita sendiráðinu forstöðu sem chargé des affaires a. i. í fjarveru sendiherrans, Bodil Begtrup.

Samkvæmt tilkynningu frá brezka sendiráðinu, dags. 9. okt. 1952, er brezki sendiherrann, John D. Greenway, farinn af landi brott um stundarsakir. Í fjarveru hans mun P. I. Lake, sendiráðsritari, veita sendiráðinu forstöðu.

Samkvæmt tilkynnningu frá brezka sendiráðinu, dags. 17. október 1952, er brezki sendiherrann, John D. Greenway, kominn aftur til landsins og hefur tekið við forstöðu sendiráðsins.

Samkvæmt tilkynningu frá norska sendiráðinu, dags. 24. okt. 1952, fór Thorgeir Anderssen-Rysst, sendiherra, utan 25. s. m., og í fjarveru hans mun Egil Amlie, sendiráðsritari, veita sendiráðinu forstöðu sem chargé des affaires a. i.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkjanna verður Edward B. Lawson, sendiherra, fjarverandi um tíma. Í fjarveru hans mun Morris N. Hughes, sendiráðunautur, veita sendiráðinu forstöðu.

Samkvæmt tilkynningu frá norska sendiráðinu, dags. 5. des. 1952, er sendiherra Norðmanna, T. Anderssen-Rysst, kominn aftur til Reykjavíkur og veitir sendiráðinu forstöðu á ný.

Samkvæmt tilkynningu frá danska sendiráðinu er sendiherra frú Bodil Begtrup komin aftur til Íslands frá útlöndum og hefur nú tekið við forystu sendiráðsins frá 20. des. að telja.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkjanna, dags. 21. des. 1952, verður sendiherrann fjarverandi um tíma. Í fjarveru hans mun herra Morris N. Hughes, sendiráðunautur, veita sendiráðinu forstöðu.

HEIÐURSMERKI FÁLKAORÐUNNAR

Herra forsetinn hefur árið 1952 sæmt þá heiðursmerki Fálkaorðunnar, sem taldir eru hér á eftir:

I. Íslendingar:

1. janúar. Síra Sigtryggur Guðlaugsson, Núpi, Dýrafirði. Stórriddarakross.
S. d. Henrik Sv. Björnsson, sendiráðunautur, París. Riddarakross.
S. d. Ingimar Jónsson, skólastjóri, Reykjavík. Riddarakross.
S. d. Síra Jóhann Kr. Briem, sóknarprestur, Melstað. Riddarakross.
S. d. Jón Gíslason, bóndi, Ey, Vestur-Landeyjum. Riddarakross.
S. d. Kristín Jónsdóttir, Reykjavík. Riddarakross.
S. d. Valgeir Björnsson, hafnarstjóri, Reykjavík. Riddarakross.

30. ágúst. Jón Árnason, bankastjóri, Reykjavík. Stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Vilhjálmur Þór, forstjóri, Reykjavík. Stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Ari Arnalds, fyrrv. bæjarfógeti, Reykjavík. Stórriddarakross.
S. d. Gunnlaugur E. Briem, skrifstofustjóri, Reykjavík. Stórriddarakross.
S. d. Gústav A. Jónasson, skrifstofustjóri, Reykjavík. Stórriddarakross.
S. d. Hallgrímur Benediktsson, bæjarstjórnarforseti, Reykjavík. Stórriddarakross.
S. d. Stefán Guðmundsson Íslandi, óperusöngvari, Kaupmannahöfn. Stórriddarakross.
S. d. Björn Rögnvaldsson, byggingameistari, Reykjavík. Riddarakross.
S. d. Einar Ól. Sveinsson, dr. phil., prófessor, Reykjavík. Riddarakross.
S. d. Freysteinn Gunnarsson, skólastjóri, Reykjavík. Riddarakross.
S. d. Halldóra Ólafsdóttir, frú, Reykjavík. Riddarakross.
S. d. Jóhann Sæmundsson, dr. med., prófessor, Reykjavík. Riddarakross.
S. d. Jón Hannesson, bóndi, Deildartungu. Riddarakross.
S. d. Þorkell Jóhannesson, dr. phil., prófessor, Reykjavík. Riddarakross.

30. október. Matthías Þórðarson, dr. phil., prófessor, fyrrv. þjóðminjavörður, Reykjavík. Stórkross.

1. desember. Ásgeir Jónsson, frá Gottorp, rithöfundur, Reykjavík. Riddarakross.
S. d. Ásgeir Stefánsson, framkvæmdastjóri, Hafnarfirði. Riddarakross.
S. d. Stefán Hannesson, kennari, Litla-Hvammi. Riddarakross.
S. d. Steindór Steindórsson, menntaskólakennari, Akureyri. Riddarakross.

12. desember. Birgir Thorlacius, skrifstofustjóri, Reykjavík. Riddarakross.

II. Erlendir ríkisborgarar:

23. janúar. Fernando de Torata, greifi, fyrrv. sendiherra Spánverja á Íslandi. Stórkross.
S. d. Niels Grunnet, aðalritstjóri, Kaupmannahöfn. Stórriddarakross.
S. d. Niels Nielsen, dr. phil., prófessor, Kaupmannahöfn. Stórriddarakross.
S. d. Andrew Danielson, friðdómari, Blaine, Washington. Riddarakross.
S. d. Ragnar Johnson, ræðismaður, Toronto. Riddarakross.

2. ágúst. William Moore Benedickson, þingmaður, aðstoðarráðherra, Ottawa. Stórriddarakross.

20. október. Carl Hermansen, kirkjumálaráðherra, Kaupmannahöfn. Stórkross.
S. d. Holger O. Q. Bech, sendiherra, deildarstjóri í utanríkisráðuneytinu danska. Stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Torben Rönne, fulltrúi í utanríkisráðuneytinu danska. Riddarakross.

29. nóvember. Tore Segelcke Raabe, leikkona, Oslo. Stórriddarakross.

1. desember. Göta Britta Johansson, frú, Stokkhólmi. Stórriddarakross.
S. d. Jouko Voionmaa, safnvörður, Helsinki. Riddarakross.
S. d. Maarten Stenberger, fil. dr., dosent, Stokkhólmi. Riddarakross.
S. d. Aage Rousell, dr. phil., yfirsafnvörður, Kaupmannahöfn. Riddarakross.

12. desember. E. J. McGaw, hershöfðingi, Bandaríkjum Ameríku. Stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Ragnar Stefánsson, ofursti, Bandaríkjum Ameríku. Riddarakross.
S. d. Hólmfríður Pétursdóttir, frú, Winnipeg. Riddarakross.

ERLEND HEIÐURSMERKI

Á árunum 1951 og 1952 hafa eftirtaldir menn fengið leyfi forseta Íslands, sbr. forsetabréf nr. 15/1947, til að bera erlend heiðursmerki:

Benedikt G. Waage, forseti ÍSÍ. Kommandörkross II Vasaorðunnar sænsku.
Dr. Bjarni Jónsson, vígslubiskup. Kommandörkross II Dannebrogsorðunnar.
Gísli J. Johnsen, stórkaupmaður. Riddarakross I Vasaorðunnar sænsku.
Gústav A. Jónasson, skrifstofustjóri. Kommandörkross Dannebrogsorðunnar.
Guðlaugur Rósenkranz, þjóðleikhússtjóri. Riddarakross I Dannebrogsorðunnar.
Hörður Bjarnason, skipulagsstjóri. Riddarakross I Dannebrogsorðunnar.
Jakob Frímannsson, framkvæmdastjóri. Riddarakross I Dannebrogsorðunnar.
Jón Þorleifsson, listmálari. Riddarakross Vasaorðunnar sænsku.
Jón Engilberts, listmálari. Riddarakross Vasaorðunnar sænsku.
Lárus Fjeldsted, hæstaréttarlögmaður. Kommandörkross Dannebrogsorðunnar.
Dr. Sigurgeir Sigurðsson, biskup. Kommandörkross I Nordstjärnaorðunnar sænsku.
Valtýr Stefánsson, ritstjóri. Kommandörkross II Dannebrogsorðunnar.
Vilhjálmur Þ. Gíslason, skólastjóri. Riddarakross I Danneborgsorðunnar.

EINKALEYFI

Hinn 26. janúar 1952 var Hans P. Stangeland, Reykjavík, veitt einkaleyfi, nr. 238, á aðferð til vinnslu á meðalalýsi úr lifur.

Hinn 25. marz 1952 var Svend Older Jakobsen stýrimanni, Höyvarde pr. Haugesund, Noregi, veitt einkaleyfi, nr. 239, á útbúnaði á uppskipunartæki fyrir síld og annan fisk, fiskúrgang eða svipað.

Hinn 8. apríl 1952 var A/S Lysösund Sildolje og Kraftforfabrik, Lysösund, Noregi, veitt einkaleyfi, nr. 240, á aðferð til framleiðslu á fóðurmjöli og olíum úr hráefnum úr dýraríkinu.

Hinn 30. apríl 1952 var Arne Jensson Lerum, Rosendal, Flaskebekk, Noregi, veitt einkaleyfi, nr. 241, á slíðri fyrir straujárn.

Hinn 6. maí 1952 var Imperial Chemical Industries Limited, Millbank, London, Englandi, veitt einkaleyfi, nr. 242, á endurbótum á eða varðandi reykkenndar blöndur.

Hinn 8. maí 1952 var Simonsen Radio A/S, Gladengen, Etterstad pr. Oslo, Noregi, veitt einkaleyfi, nr. 243, á útbúnaði á tækjum til skrásetningar.

Hinn 9. maí 1952 var Lofts Canning Patents Limited, London, Englandi, veitt einkaleyfi, nr. 244, á endurbótum á eða varðandi gerð dósa og svipaðra íláta.

Hinn 15. maí 1952 var The Atlantic Coast Fisheries Company, Boston, Massachusetts, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi, nr. 245, á aðferð til að flaka fisk.

Hinn 20. maí 1952 var Central Soya Company, Inc., Fort Wayne, Indiana, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi, nr. 246, á fisksoðkjarna.

Hinn 21. maí 1952 var John Lomholdt-Pedersen, Gentofte, Danmörku, veitt einkaleyfi, nr. 247, á aðferð við hraðfrystingu næringarefna, neyzluefna og svipaðra vatnsauðugra vörutegunda.

Hinn 26. maí 1952 var The Atlantic Coast Fisheries Company, Boston, Massachusetts, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi, nr. 248, á fiskflökunarvél.

Hinn 30. maí 1952 var The Atlantic Coast Fisheries Company, Boston, Massaschusetts, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi, nr. 249, á fiskflökunarvél.

Hinn 10. júní 1952 var Folke Roland Werner Werneskog forstjóra, Forserum, Svíþjóð, veitt einkaleyfi, nr. 250, á aðferð við framleiðslu á plötum með miðlagi úr samhliða strái og áhaldi við framkvæmd aðferðarinnar.

Hinn 1. nóvember 1952 var Dewey and Almy Chemical Company, Cambridge, Massachusetts, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi, nr. 251, á aðferð við frystingu og geymslu á matvöru í loftþéttum og sem næst lofttómum sekkjum, svo og á sekkjum til þess og aðferð við að framleiða þá.

Hinn 18. nóvember 1952 var Folke Roland Werner Werneskog forstjóra, Forserum, Svíþjóð, veitt einkaleyfi, nr. 252, á byggingarplötu.

Hinn 19. nóvember 1952 var Dehydrating Process Co., Boston, Massaschusetts, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi, nr. 253, á aðferð til verkunar á fiski og fiskafurðum.

Hinn 20. nóvember 1952 var Arman Blaton og Emile Blaton, iðjurekendum, Lez Bruxelles, Belgíu, veitt einkaleyfi, nr. 254, á aðferð við að spenna málmþræði, sérstaklega til notkunar við forspennu á virkisþráðum í járnbentri steinsteypu og festingartæki og millibilsstykki til notkunar við aðferðina.

Hinn 25. nóvember 1952 var Société Dunkerquoise de Fils et Filets de Pêche, Teteghem, (Norður-)Frakklandi, veitt einkaleyfi, nr. 255, á sérstökum öruggum netahnút og neti gerðu með slíkum hnútum.

Hinn 26. nóvember 1952 var John William Phillips forstjóra, Osgodby, Englandi, veitt einkaleyfi, nr. 256, á flotdreka til að festa á höfuðlínu á botnvörpu og svipuð veiðarfæri.

Hinn 26. nóvember 1952 var Waldemar Håkonsson forstjóra, Kaupmannahöfn, Danmörku, veitt einkaleyfi, nr. 257, á rafmagnsgeislaofni, sem einkum er notaður til lækninga.

Hinn 28. nóvember 1952 var Eaton Laboratories, Inc., Norwich, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi, nr. 258, á aðferð til framleiðslu á 5-nitro-2-furaldehyde semicarbazone.

Hinn 9. desember 1952 var Sveini Jóhannesi Árnasyni fyrrv. fiskimatsstjóra, Reykjavík, veitt einkaleyfi, nr. 259, á aðferð við saltfisksþurrkun og á breiðslurömmum.

Hinn 19. desember 1952 var Aktiebolaget Bröderne Ameln, Värtan, Svíþjóð, veitt einkaleyfi, nr. 260, á vél til skurðar á fiskflökum og því líku í bita.